Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Συλλογή νομικών κειμένων σχετικά με την υλοποίηση του

Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας

Τόμος Ι

Θαλάσσια πολιτική και Αλιεία

Συλλογή νομικών κειμένων σχετικά με την

υλοποίηση του

Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας

Τόμος Ι

Πίνακας περιεχομένων

Πρόλογος του Karmenu Vella. 7

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 508/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 15ης Μαΐου 2014 για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 9

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 17ης Δεκεμβρίου 2013 περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 75

Πρόλογος του Karmenu Vella

Επιτρόπου για το Περιβάλλον, τη Θαλάσσια Πολιτική και την Αλιεία

Πρέπει και αξίζει να στηρίξουμε οικονομικά τις παράκτιες οικονομικές. Η στήριξη αυτή θα πρέπει να αποσκοπεί στην ενίσχυση της πάντοτε σημαντικής σχέσης μεταξύ περιβάλλοντος και οικονομίας.

Για να το πετύχουμε αυτό, το βασικό εργαλείο σύνδεσης του παρόντος με το 2020 είναι το νέο Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας. Το Ταμείο υποστηρίζει τους οικονομικούς, περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς στόχους της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής: όσον αφορά τον ίδιο τον τομέα, διευκολύνει τη μετάβαση σε μια βιώσιμη αλιεία και βελτιώνει τη διαδικασία εμπορικής προώθησης και επεξεργασίας τόσο των προϊόντων αλιείας όσο και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Όσον αφορά τις δικές μας γνώσεις για την κατάσταση των αποθεμάτων, στηρίζει τη συγκέντρωση και τη διαχείριση δεδομένων. Ως προς την καλύτερη συμμόρφωση και τους ίσους όρους ανταγωνισμού, παρέχει νέα μέσα ελέγχου και επιβολής, και ως προς την ολοκληρωμένη, συνεκτική διαχείριση των θαλασσών και των ωκεανών μας, χρηματοδοτεί τους διαφορετικούς τομείς της θαλάσσιας πολιτικής μας.

Η συνοχή με τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία είναι επίσης ένας στόχος, τον οποίο πρέπει να επιδιώξουμε. Συγκεκριμένα, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας είναι ένα μόνο στοιχείο ενός πακέτου πέντε ταμείων, καθένα από τα οποία εστιάζεται σε διαφορετικό πεδίο, όλα όμως επιδιώκουν συμπληρωματικούς στόχους, οι οποίοι αφορούν τη δημιουργία θέσεων εργασίας, την οικονομική ανάκαμψη και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Πέρα όμως από την απλή συνοχή μεταξύ των πέντε ταμείων, αυτό το οποίο θέλουμε πραγματικά να επιτύχουμε είναι η δημιουργία συνεργιών μεταξύ τους, ούτως ώστε να επαυξήσουμε το αποτέλεσμα και, φυσικά, να αποφύγουμε τις αλληλεπικαλύψεις.

Ως αποτέλεσμα, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας είναι φυσικό να έχει τους δικούς του κανόνες, υπόκειται όμως και σε ορισμένους κανόνες, κοινούς και για τα πέντε ταμεία. Θα πρέπει, λοιπόν, να τηρηθούν αμφότερα τα σύνολα κανόνων από τις εθνικές διοικήσεις και τους ενδιαφερομένους για προγράμματα, τα οποία είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση.

Για τον λόγο αυτό, έχουμε συγκεντρώσει όλα τα νομικά κείμενα, τα οποία αφορούν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας σε αυτήν την ενιαία ηλεκτρονική έκδοση (διαθέσιμη σε 24 γλώσσες). Ελπίζω ότι θα διευκολύνει τη διαδικασία για τους τελικούς χρήστες μας, ώστε να μπορούμε επιτέλους να διοχετεύσουμε τα σωστά ποσά στο σωστό μέρος τη σωστή χρονική στιγμή.

Βρυξέλλες, Δεκέμβριος 2014

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 508/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαΐου 2014

για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 42, το άρθρο 43 παράγραφος 2, το άρθρο 91 παράγραφος 1, το άρθρο 100 παράγραφος 2, το άρθρο 173 παράγραφος 3, τα άρθρα 175 και 188, το άρθρο 192 παράγραφος 1, το άρθρο 194 παράγραφος 2, το άρθρο 195 παράγραφος 2 και το άρθρο 349,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβιβάσεως του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ([2]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([3]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, της 13ης Ιουλίου 2011, με τίτλο «Μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής» όρισε τις προκλήσεις, τους στόχους και τις κατευθύνσεις για την κοινή αλιευτική πολιτική («ΚΑΛΠ») μετά το 2013. Στο πλαίσιο της συζήτησης που ακολούθησε την ανακοίνωση αυτή, η ΚΑΛΠ μεταρρυθμίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]). Η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ καλύπτει όλα τα κύρια στοιχεία της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών πτυχών της. Για να επιτευχθούν οι στόχοι της μεταρρύθμισης, είναι σκόπιμο να καταργηθούν ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2328/2003 ([5]), ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2006 του Συμβουλίου ([6]), ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου ([7]) και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 791/2007 του Συμβουλίου ([8]) και να αντικατασταθούν από τον παρόντα κανονισμό.

([1]) ΕΕ C 299 της 4.10.2012, σ. 133 και ΕΕ C 271 της 19.9.2013, σ. 154.
([2]) ΕΕ C 391 της 18.12.2012, σ. 84.
([3]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Μαΐου 2014.
([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22).
([5]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2328/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση καθεστώτος αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους που συνεπάγεται ο εξόχως απόκεντρος χαρακτήρας των Αζορών, της Μαδέρας, των Καναρίων Νήσων και των γαλλικών διαμερισμάτων της Γουιάνας και της Ρεϋνιόν για τη διάθεση ορισμένων αλιευτικών προϊόντων (ΕΕ L 345 της 31.12.2003, σ. 34).
([6]) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 861/2006 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2006, για τη θέσπιση κοινοτικών χρηματοδοτικών μέτρων για την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής καθώς και στον τομέα του Δικαίου της Θάλασσας (ΕΕ L 160 της 14.6.2006, σ. 1).
([7]) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1).
([8]) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 791/2007 του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2007, για τη θέσπιση καθεστώτος αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους που επιβαρύνει την εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας των εξόχως απόκεντρων περιοχών Αζορών, Μαδέρας, Καναρίων Νήσων, Γουιάνας και Ρεϋνιόν (ΕΕ L 176 της 6.7.2007, σ. 1).

Δεδομένου ότι όλα τα θέματα που σχετίζονται με τους ωκεανούς και τις θάλασσες της Ευρώπης είναι αλληλοσυνδεόμενα, ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να υποστηρίξει την περαιτέρω ανάπτυξη της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής (ΟΘΠ) που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(2) Το πεδίο εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ) θα πρέπει να περιλαμβάνει στήριξη από την ΚΑΛΠ για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, για τη διαχείριση της αλιείας και των στόλων που εκμεταλλεύονται τους εν λόγω πόρους, για τους βιολογικούς πόρους των γλυκών υδάτων και της υδατοκαλλιέργειας καθώς και για τη μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στην επικράτεια των κρατών μελών, από αλιευτικά σκάφη της Ένωσης ή υπηκόους των κρατών μελών, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους σημαίας και τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 117 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 ([2]) (UNCLOS).

(3) Η επιτυχία της ΚΑΛΠ εξαρτάται από ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής, καθώς και από το κατά πόσον είναι διαθέσιμα αξιόπιστα και πλήρη στοιχεία, για σκοπούς τόσο επιστημονικών συμβουλών όσο και εφαρμογής και ελέγχου. Επομένως, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να υποστηρίζει αυτές τις πολιτικές.

(4) Το πεδίο εφαρμογής του ΕΤΘΑ θα πρέπει να περιλαμβάνει τη στήριξη της ΟΘΠ, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης και της εφαρμογής συντονισμένων δράσεων και της λήψεως αποφάσεων σε σχέση με τους ωκεανούς, τις θάλασσες, τις παράκτιες περιφέρειες και θαλάσσιους τομείς που συμπληρώνουν τις διάφορες πολιτικές της Ένωσης οι οποίες αφορούν αυτά τα θέματα, κυρίως την ΚΑΛΠ και τις πολιτικές μεταφορών, βιομηχανίας, εδαφικής συνοχής, περιβάλλοντος, ενέργειας και τουρισμού. Θα πρέπει να διασφαλίζονται συνέπεια και ενοποιημένη προσέγγιση κατά τη διαχείριση διάφορων τομεακών πολιτικών στη Βαλτική Θάλασσα, τη Βόρεια Θάλασσα, την Κελτική Θάλασσα, το Βισκαϊκό Κόλπο και τις ιβηρικές ακτές καθώς και στις θαλάσσιες λεκάνες της Μεσογείου και του Εύξεινου Πόντου.

(5) Οι δικαιούχοι του ΕΤΘΑ, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) κοινών διατάξεων (ΚΚΔ), μπορούν να είναι επιχειρηματίες, κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο (30) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, αλιείς ή οργανώσεις αλιέων, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.

(6) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2010, όπου εγκρίθηκε η νέα στρατηγική της Ένωσης για τις θέσεις εργασίας και την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, βάσει της Ανακοίνωσης της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 2010 με τίτλο «Ευρώπη 2020 - Στρατηγική για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» (στρατηγική «Ευρώπη 2020»), η Ένωση και τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόσουν την υλοποίηση έξυπνης, διατηρήσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης, προωθώντας παράλληλα την αρμονική ανάπτυξη της Ένωσης. Οι πόροι θα πρέπει να διατεθούν ιδίως για την επίτευξη των γενικών και ειδικών στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», ιδίως εκείνων που συνδέονται με την απασχόληση, την αλλαγή του κλίματος, την ενεργειακή βιωσιμότητα, την καταπολέμηση της φτώχειας και την κοινωνική ένταξη, και για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας με μεγαλύτερη έμφαση στα αποτελέσματα. Η συμπερίληψη της ΟΘΠ στο ΕΤΘΑ συμβάλλει επίσης στους κύριους στόχους πολιτικής που ορίζονται στην Στρατηγική «Ευρώπη 2020 και είναι σύμφωνη με τους γενικούς στόχους για την αύξηση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής που ορίζονται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

(7) Για να διασφαλιστεί ότι το ΕΤΘΑ θα συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ, της ΟΘΠ και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», είναι απαραίτητο να επικεντρωθεί σε ένα περιορισμένο αριθμό βασικών προτεραιοτήτων που σχετίζονται με την προώθηση της περιβαλλοντικά βιώσιμης, αποδοτικής ως προς τους πόρους, ανταγωνιστικής και βασιζόμενης στη γνώση αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την προαγωγή της εφαρμογής της ΚΑΛΠ, την αύξηση της απασχόλησης και της εδαφικής συνοχής, την ενίσχυση της εμπορίας και της μεταποίησης καθώς και την προαγωγή της εφαρμογής της ΟΘΠ.

(8) Η Ένωση σε όλα τα στάδια εφαρμογής του ΕΤΘΑ θα πρέπει να στοχεύει στην εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών καθώς και στην καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

(9) Ο γενικός στόχος της ΚΑΛΠ είναι να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμα βιώσιμων περιβαλλοντικών συνθηκών, οι οποίες είναι απαραίτητες για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Θα πρέπει επίσης να συμβάλλει στην αύξηση της παραγωγικότητας, σε ένα εύλογο επίπεδο διαβίωσης για τον αλιευτικό κλάδο και στη σταθερότητα των αγορών καθώς επίσης και να διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα των πόρων και το ότι οι προμήθειες θα φτάνουν στους καταναλωτές σε λογικές τιμές.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος για τη στήριξη της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής (ΕΕ L 321 της 5.12.2011, σ. 1).

([2]) Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και συμφωνία σχετικά με την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης (ΕΕ L 179 της 23.6.1998, σ. 3).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 320).

(10) Είναι καθοριστικής σημασίας να ενσωματωθούν καλύτερα οι περιβαλλοντικές ανησυχίες στην ΚΑΛΠ η οποία θα πρέπει να υλοποιήσει τους σκοπούς και τους στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής της Ένωσης και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Η ΚΑΛΠ αποσκοπεί σε εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων κατά τρόπο ώστε να αποκατασταθούν και να διατηρηθούν οι αλιευτικοί πόροι πάνω από τα επίπεδα που καθιστούν δυνατή την παραγωγή μέγιστης βιώσιμης απόδοσης έως το 2015, στους τομείς όπου αυτό είναι εφικτό, και το αργότερο έως το 2020. Η ΚΑΛΠ θα πρέπει να εφαρμόζει την προληπτική και την οικοσυστημική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση των τύπων αλιείας. Κατά συνέπεια, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπως ορίζεται στην οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(11) Η χρηματοδότηση των δαπανών της ΚΑΛΠ και της ΟΘΠ μέσω ενός ενιαίου ταμείου, του ΕΤΘΑ, θα πρέπει να εκπληρώσει την ανάγκη για απλούστευση ενισχύοντας ταυτόχρονα την ενοποίηση και των δύο πολιτικών. Η επέκταση της επιμερισμένης διαχείρισης στη μεταποίηση και εμπορία, που περιλαμβάνει την αντιστάθμιση για τις απόκεντρες περιφέρειες, τις δραστηριότητες ελέγχου, συλλογής δεδομένων και διαχείρισης καθώς και την ΟΘΠ, θα πρέπει να συμβάλει περαιτέρω στην απλοποίηση και τη μείωση του διοικητικού φόρτου, τόσο για την Επιτροπή όσο και για τα κράτη μέλη, και να επιτύχει μεγαλύτερη συνοχή και αποτελεσματικότητα της στήριξης που παρέχεται.

(12) Ο προϋπολογισμός της Ένωσης θα πρέπει να χρηματοδοτεί τις δαπάνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής και της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, μέσω ενός ενιαίου ταμείου, του ΕΤΘΑ, είτε άμεσα είτε στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη. Η επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζεται όχι μόνο σε μέτρα στήριξης της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της τοπικής ανάπτυξης υπό την ηγεσία της κοινότητας, αλλά και στη μεταποίηση και εμπορία, την αντιστάθμιση για τις απόκεντρες περιφέρειες, τις δραστηριότητες ελέγχου και συλλογής δεδομένων καθώς και την ΟΘΠ. Η άμεση διαχείριση θα πρέπει να ισχύει για τις επιστημονικές συμβουλές, τα ειδικά μέτρα ελέγχου και επιβολής, τις εθελοντικές συνεισφορές στις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας, τα γνωμοδοτικά συμβούλια, τη γνώση της αγοράς, τις δράσεις για την εφαρμογή μιας ΟΘΠ και τις δραστηριότητες επικοινωνίας. Θα πρέπει να προσδιοριστούν αναλυτικά οι τύποι δραστηριοτήτων που μπορούν να χρηματοδοτούνται από το ΕΤΘΑ.

(13) Είναι απαραίτητο να γίνει διάκριση μεταξύ των κατηγοριών ελέγχου και επιβολής που συγχρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης και εκείνων στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης. Είναι ζωτικής σημασίας να οριοθετηθούν οι πόροι που θα διατεθούν για τον έλεγχο και τη συλλογή δεδομένων υπό επιμερισμένη διαχείριση με την καθιέρωση ευελιξίας μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών μέτρων.

(14) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η χρηματοδοτική στήριξη της Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ θα πρέπει να εξαρτάται από τη συμμόρφωση των κρατών μελών καθώς και των επιχειρηματιών με τους κανόνες της ΚΑΛΠ. Αυτή η προϋπόθεση έχει στόχο να αντικατοπτρίσει την ευθύνη της Ένωσης να διασφαλίσει, προς το δημόσιο συμφέρον, τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 3 ΣΛΕΕ.

(15) Η επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ θα διακυβευόταν εάν η χρηματοδοτική στήριξη της Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ καταβαλλόταν στους επιχειρηματίες οι οποίοι, εκ των προτέρων, δεν θα συμμορφώνονταν με τις απαιτήσεις που σχετίζονται με το δημόσιο συμφέρον της διατήρησης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να είναι αποδεκτές για χρηματοδότηση από το ΕΤΘΑ αιτήσεις που υποβάλλονται από επιχειρηματίες μόνο εφόσον, μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα πριν από την υποβολή αίτησης για ενίσχυση, οι οικείοι επιχειρηματίες δεν έχουν διαπράξει σοβαρή παραβίαση, αξιόποινη πράξη ή απάτη και δεν συμμετείχαν στη λειτουργία, τη διαχείριση ή την ιδιοκτησία αλιευτικών σκαφών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο σκαφών παράνομης, λαθραίας και αρρύθμιστης (ΠΛΑ) αλιείας της Ένωσης ή σκαφών με σημαία κρατών που χαρακτηρίζονται ως μη συνεργάσιμα τρίτα κράτη, όπως ορίζεται στον παρόντα κανονισμό.

(16) Επιπλέον, οι δικαιούχοι, μετά την υποβολή της αίτησης στήριξης, θα πρέπει να συνεχίσουν να συμμορφώνονται με τις εν λόγω απαιτήσεις αποδοχής καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής της δράσης και για περίοδο 5 ετών μετά την τελευταία πληρωμή στον οικείο δικαιούχο.

(17) Σε περίπτωση αδυναμίας του δικαιούχου να εκπληρώσει τους όρους επιλεξιμότητας και διάρκειας, θα πρέπει να εφαρμόζονται δημοσιονομικές συνέπειες και διορθώσεις. Προκειμένου να καθοριστεί το ύψος της δημοσιονομικής διόρθωσης, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη η φύση, η σοβαρότητα, η διάρκεια και η επανάληψη της παράβασης, της αξιόποινης πράξης ή της απάτης από το δικαιούχο και η σημασία της συμβολής του ΕΤΘΑ στην οικονομική δραστηριότητα του δικαιούχου.

(18) Η επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ θα διακυβευόταν επίσης εάν η χρηματοδοτική στήριξη της Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ καταβαλλόταν στα κράτη μέλη που δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους κανόνες της ΚΑΛΠ που σχετίζονται με το δημόσιο συμφέρον της διατήρησης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, όπως οι υποχρεώσεις συλλογής δεδομένων και εφαρμογής του ελέγχου. Επιπλέον, εάν δεν τηρηθούν οι εν λόγω υποχρεώσεις υπάρχει κίνδυνος να μην ανιχνευθούν από τα κράτη μέλη απαράδεκτες αιτήσεις ή μη επιλέξιμες δράσεις.

([1]) Οδηγία 2008/56/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 για τη δημιουργία πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

(19) Ως προληπτικά μέτρα, προκειμένου να αποφευχθούν οι μη επιλέξιμες πληρωμές καθώς και για να δοθούν κίνητρα στο κράτος μέλος να συμμορφωθεί με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, διακοπή της προθεσμίας πληρωμής και αναστολή πληρωμών, οι οποίες έχουν περιορισμένη χρονική διάρκεια και πεδίο εφαρμογής, σε περίπτωση που προβλέπονται και τα δύο. Οι δημοσιονομικές διορθώσεις που έχουν οριστικές και αμετάκλητες συνέπειες θα πρέπει να ισχύουν μόνο για τις δαπάνες που θίγονται από τις σχετικές περιπτώσεις μη συμμόρφωσης.

(20) Προκειμένου να βελτιωθεί ο συντονισμός και να εναρμονιστεί η λειτουργία των ταμείων που παρέχουν ενίσχυση στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και του Ταμείου Συνοχής (ΤΣ), με τα ταμεία για την αγροτική ανάπτυξη και για τον τομέα της θάλασσας και της αλιείας, ήτοι το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), και το ΕΤΘΑ, αντίστοιχα, έχουν θεσπιστεί κοινές διατάξεις για όλα αυτά τα ταμεία (τα «ΕΔΕΤ») στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.. Πέρα από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, ο παρών κανονισμός περιέχει ειδικές, συμπληρωματικές διατάξεις λόγω των ιδιαιτεροτήτων των τομέων της ΚΑΛΠ και της ΟΘΠ.

(21) Στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και σε όλα τα στάδια του κύκλου του προγράμματος θα πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους των αντίστοιχων διοικήσεων κάθε κράτους μέλους και του συνολικού ποσού δημόσιων δαπανών που χορηγούνται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

(22) Η Επιτροπή θα πρέπει να κατανείμει ετησίως ανά κράτος μέλος τις διαθέσιμες πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων, χρησιμοποιώντας αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια. Τα εν λόγω κριτήρια θα πρέπει να περιλαμβάνουν δείκτες για τη μέτρηση του μεγέθους του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, της έκτασης των ευθυνών στο πλαίσιο του ελέγχου και της συλλογής δεδομένων, του ιστορικού των κατανομών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και του ιστορικού της απορρόφησης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2006.

(23) Η εκπλήρωση ορισμένων ειδικών εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων είναι ύψιστης σημασίας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, ιδίως όσον αφορά την υποβολή αναφοράς για την ικανότητα αλιείας και ενός Πολυετούς Εθνικού Σχεδίου Στρατηγικής για την υδατοκαλλιέργεια και την αποδεδειγμένη διοικητική ικανότητα για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας και την επιβολή με την εφαρμογή ενός συστήματος ελέγχου Ένωσης, επιθεώρησης και επιβολής.

(24) Σύμφωνα με το στόχο της απλοποίησης, όλες οι δραστηριότητες του ΕΤΘΑ που εμπίπτουν στην επιμερισμένη διαχείριση, περιλαμβανομένων του ελέγχου και της συλλογής δεδομένων, θα πρέπει να έχουν τη μορφή ενιαίου επιχειρησιακού προγράμματος ανά κράτος μέλος, σύμφωνα με την εθνική δομή του οικείου κράτους μέλους. Η διαδικασία προγραμματισμού θα πρέπει να καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Κάθε κράτος μέλος που καταρτίζει ένα ενιαίο επιχειρησιακό πρόγραμμα, θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το περιεχόμενο και ο όγκος των επιχειρησιακών προγραμμάτων τους εκφράζει την πρόθεση απλοποίησης. Κάθε πρόγραμμα θα πρέπει να προσδιορίζει μια στρατηγική για την επίτευξη των στόχων σε σχέση με τις προτεραιότητες της Ένωσης για το ΕΤΘΑ και μια επιλογή μέτρων. Ο προγραμματισμός θα πρέπει να συμμορφώνεται με τις προτεραιότητες της Ένωσης και ταυτοχρόνως να είναι προσαρμοσμένος στα εθνικά πλαίσια και να συμπληρώνει τις άλλες πολιτικές της Ένωσης, ιδίως την πολιτική αγροτικής ανάπτυξης και την πολιτική συνοχής.

(25) Για λόγους αξιοποίησης της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας, τα κράτη μέλη που έχουν σημαντικό τμήμα παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας θα πρέπει να προσαρτήσουν στο επιχειρησιακό τους πρόγραμμα ένα σχέδιο δράσης για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας.

(26) Προκειμένου να συμβάλλουν στην επίτευξη της απλοποίησης της εφαρμογής του ΕΤΘΑ και της μείωσης του κόστους του ελέγχου και του ποσοστού σφάλματος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο τη δυνατότητα που προσφέρεται στον ΚΚΔ για τη χρήση απλοποιημένων μορφών επιδότησης όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

(27) Για τους σκοπούς της επιβολής των υποχρεώσεων ελέγχου στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν το τμήμα σχετικά με τον έλεγχο του Επιχειρησιακού Προγράμματος σύμφωνα με τις προτεραιότητες της Ένωσης που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή για αυτόν τον τομέα πολιτικής. Για την προσαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος στις εξελισσόμενες ανάγκες όσον αφορά τον έλεγχο και την επιβολή, το τμήμα ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων θα πρέπει να αναθεωρείται τακτικά με βάση τις αλλαγές στις προτεραιότητες της Ένωσης στην πολιτική ελέγχου και επιβολής της ΚΑΛΠ. Οι τροποποιήσεις αυτές θα πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή. Προκειμένου να διατηρηθεί η ευελιξία στον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων στον τομέα του ελέγχου, η αναθεώρηση του τμήματος του επιχειρησιακού προγράμματος σχετικά με τον έλεγχο θα πρέπει να υπόκειται σε απλουστευμένη διαδικασία.

(28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν το τμήμα του Επιχειρησιακού Προγράμματος που αφορά τη συλλογή δεδομένων σύμφωνα με το πολυετές πρόγραμμα Ένωσης, όπως αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 199/2008 του Συμβουλίου ([1]). Προκειμένου να προσαρμοστούν στις ειδικές ανάγκες των δραστηριοτήτων συλλογής στοιχείων, τα κράτη μέλη θα πρέπει, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, να καταρτίζουν πρόγραμμα εργασίας, το οποίο υπόκειται στην έγκριση της Επιτροπής.

(29) Τα κονδύλια υπό καθεστώς άμεσης διαχείρισης, με εξαίρεση την τεχνική συνδρομή που παρέχει η Επιτροπή, θα πρέπει να προκαθορίζονται από στόχους με ευελιξία 5 % και να διέπονται από ετήσια προγράμματα εργασίας.

(30) Προκειμένου να αυξηθούν η ανταγωνιστικότητα και η οικονομική απόδοση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, είναι ζωτικής σημασίας να τονωθούν και να στηριχθούν οι επενδύσεις σε καινοτομία. Προκειμένου να προωθηθεί υψηλότερο επίπεδο συμμετοχής, η διαδικασία υποβολής αιτήσεων για στήριξη καινοτομιών θα πρέπει να απλοποιηθεί.

(31) Οι επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο είναι επίσης ζωτικής σημασίας για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής απόδοσης της αλιείας και των θαλάσσιων δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει συμβουλευτικές υπηρεσίες, τη συνεργασία μεταξύ επιστημόνων και αλιέων, την επαγγελματική κατάρτιση, τη διά βίου μάθηση, και θα πρέπει να τονώσει τη διάδοση της γνώσης καθώς και συμβάλλοντας στη βελτίωση των συνολικών επιδόσεων και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματιών καθώς και στην προώθηση του κοινωνικού διαλόγου. Προκειμένου να αναγνωριστεί ο ρόλος τους στις αλιευτικές κοινότητες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι σύζυγοι και σύντροφοι συμβίωσης αυτοαπασχολούμενων αλιέων θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν στήριξη για επαγγελματική κατάρτιση, διά βίου μάθηση, διάδοση γνώσεων, δικτύωση που συμβάλλει στην επαγγελματική τους ανάπτυξη.

(32) Προκειμένου να βοηθήσει τα νεαρά άτομα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες πρόσβασης στην αγορά εργασίας στον αλιευτικό τομέα κατά τη διάρκεια της επιμένουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει προγράμματα πρακτικής άσκησης και μαθήματα σχετικά με τις πρακτικές βιώσιμης αλιείας και τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων.

(33) Έχοντας επίγνωση των δυνατοτήτων που προσφέρει η διαφοροποίηση για τους παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας και του κρίσιμου ρόλου τους στις παράκτιες κοινότητες, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να παρέχει συνδρομή σε επενδύσεις που συμβάλλουν στη διαφοροποίηση του εισοδήματος των αλιέων μέσω της ανάπτυξης συμπληρωματικών δραστηριοτήτων, περιλαμβανομένων επενδύσεων επί του σκάφους, αλιευτικού τουρισμού, εστιατορίων, περιβαλλοντικών υπηρεσιών αλιείας και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων σχετικά με την αλιεία.

(34) Η δημιουργία και ανάπτυξη νέας οικονομικής δραστηριότητας στον αλιευτικό τομέα από αλιείς νεαρής ηλικίας παρουσιάζει προκλήσεις από οικονομικής πλευράς και αποτελεί ζήτημα που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τη χορήγηση και στόχευση των πόρων στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ. Η ανάπτυξη αυτή είναι ουσιώδης για την ανταγωνιστικότητα του αλιευτικού τομέα στην Ένωση. Συνεπώς, θα πρέπει να καθιερωθεί η στήριξη των αλιέων νεαρής ηλικίας που ξεκινούν τις αλιευτικές τους δραστηριότητες ώστε να διευκολυνθούν στην προσπάθειά τους. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των νέων οικονομικών δραστηριοτήτων που λαμβάνουν στήριξη στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ, η στήριξη αυτή θα πρέπει να εξαρτάται από την απόκτηση των απαραίτητων δεξιοτήτων και ικανοτήτων. Η στήριξη για τη σύσταση επιχείρησης πρέπει να συνεισφέρει μόνο στην απόκτηση του πρώτου αλιευτικού σκάφους.

(35) Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες υγείας και ασφάλειας επί του σκάφους, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει τις επενδύσεις που καλύπτουν την ασφάλεια, τις συνθήκες εργασίας, την υγεία και την υγιεινή επί του σκάφους, με την προϋπόθεση ότι οι στηριζόμενες επενδύσεις εκτείνονται πέραν των υποχρεώσεων βάσει του εθνικού ή του ενωσιακού δικαίου.

(36) Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες για τη χορήγηση επιδομάτων και χρηματικής αποζημίωσης στους αλιείς και τους ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών σε περιπτώσεις προσωρινής παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων, εφόσον η παύση αυτή αποτελεί άμεση συνέπεια ορισμένων μέτρων διατήρησης, με εξαίρεση τον καθορισμό και τη χορήγηση αλιευτικών δυνατοτήτων, προβλέπεται σε ορισμένα ενωσιακά ή εθνικά σχέδια διαχείρισης της αλιείας ή απορρέει από τη μη ανανέωση συμφωνιών εταιρικής σχέσης στον τομέα της βιώσιμης αλιείας ή πρωτοκόλλων τους. Παρόμοιοι κανόνες θα πρέπει επίσης να θεσπισθούν σε περιπτώσεις μόνιμης παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

(37) Θα πρέπει να είναι δυνατόν, υπό ορισμένους όρους, για το ΕΤΘΑ να συμβάλλει σε ταμεία που προβλέπουν χρηματική αποζημίωση στους αλιείς για οικονομικές απώλειες που οφείλονται σε δυσμενή καιρικά φαινόμενα ή περιβαλλοντικά συμβάντα ή για δαπάνες διάσωσης.

(38) Προκειμένου οι αλιευτικές δραστηριότητες να προσαρμοστούν στις αλιευτικές δυνατότητες, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να δύναται να στηρίζει τη διαμόρφωση, την ανάπτυξη, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και τη διαχείριση των συστημάτων κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 199/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου για τη συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων στον τομέα της αλιείας και τη στήριξη όσον αφορά τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για την κοινή αλιευτική πολιτική (ΕΕ L 60 της 5.3.2008, σ. 1).

(39) Είναι πρωταρχικής σημασίας να ενσωματωθούν οι περιβαλλοντικές ανησυχίες στο ΕΤΘΑ και να στηριχθεί η εφαρμογή των μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, λαμβανομένων όμως υπόψη των διαφορετικών συνθηκών που επικρατούν στα ύδατα της Ένωσης. Για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί μια περιφερειακή προσέγγιση όσον αφορά τα μέτρα διατήρησης.

(40) Ομοίως, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει τη μείωση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως μέσω της προώθησης της οικολογικής καινοτομίας, πιο επιλεκτικών εργαλείων αλιείας και εξοπλισμού, καθώς και μέτρων που αποσκοπούν στην προστασία και αποκατάσταση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών που παρέχουν, σύμφωνα με τη Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα της ΕΕ έως το 2020.

(41) Σύμφωνα με τον πρωταρχικό στόχο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» που συνδέεται με το μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την ενεργειακή απόδοση, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει τις επενδύσεις επί του σκάφους και τους ενεργειακούς ελέγχους.

(42) Για να μετριαστούν οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και να βελτιωθεί η ενεργειακή αποτελεσματικότητα των αλιευτικών σκαφών, θα πρέπει να είναι δυνατόν να παρέχεται στήριξη για τον εκσυγχρονισμό και την αντικατάσταση των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων, με την προϋπόθεση ότι κατά τη διαδικασία επιλογής θα δίνεται προτεραιότητα στους επιχειρηματίες που είναι ενεργοί στον χώρο της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας, ώστε να βελτιωθεί η πρόσβασή τους στη χρηματοδότηση, και με την προϋπόθεση ότι τα μεγαλύτερα σκάφη θα συμβάλλουν στη μείωση της ισχύος του κινητήρα.

(43) Για να μην τίθεται σε κίνδυνο ο στόχος της βιωσιμότητας στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της ΚΑΛΠ, το ύψος της χρηματοδοτικής στήριξης που μπορεί να αφιερώνεται σε μέτρα σχετικά με το στόλο όπως η προσωρινή και μόνιμη παύση καθώς και η αντικατάσταση του κινητήρα θα πρέπει να έχει ανώτατο όριο και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο είναι δυνατόν να παρέχεται χρηματοδοτική στήριξη για μόνιμη παύση θα πρέπει να είναι περιορισμένο.

(44) Σύμφωνα με την απαγόρευση των απορρίψεων που εισήγαγε η ΚΑΛΠ, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει τις επενδύσεις επί του σκάφους, οι οποίες στοχεύουν στην καλύτερη δυνατή χρήση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων και στην αξιοποίηση των υποχρησιμοποιούμενων συστατικών στοιχείων των αλιευμάτων. Το ΕΤΘΑ θα πρέπει επίσης, λαμβανομένης υπόψη της έλλειψης πόρων, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η αξία των αλιευμάτων, να στηρίζει τις επενδύσεις επί του σκάφους που στοχεύουν στην προσθήκη εμπορικής αξίας στα αλιεύματα.

(45) Το ΕΤΘΑ, έχοντας επίγνωση της σημασίας των αλιευτικών λιμένων, των τόπων εκφόρτωσης και των καταφυγίων, θα πρέπει να στηρίζει τις σχετικές επενδύσεις, ιδίως για την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης, της προστασίας του περιβάλλοντος, της ποιότητας των προϊόντων που εκφορτώνονται καθώς και για τη βελτίωση της ασφάλειας και των συνθηκών εργασίας.

(46) Είναι ζωτικής σημασίας για την Ένωση να επιτευχθεί βιώσιμη ισορροπία μεταξύ των πόρων γλυκού ύδατος και της εκμετάλλευσής τους. Ως εκ τούτου, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι αυτοί οι κλάδοι θα διατηρήσουν την οικονομική βιωσιμότητά τους, κατάλληλα μέτρα θα πρέπει να προβλεφθούν για τη στήριξη της αλιείας εσωτερικών υδάτων.

(47) Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 19ης Σεπτεμβρίου 2002 με τίτλο «Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας» και την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών της 29ης Απριλίου 2013 με τίτλο «Στρατηγικές κατευθύνσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην ΕΕ», τους στόχους της ΚΑΛΠ και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020», το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει την περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

(48) Δεδομένων των πιθανών επιπτώσεων της διαφυγής εκτρεφόμενων ζώων από τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας στους άγριους θαλάσσιους πληθυσμούς, το ΕΤΘΑ δεν θα πρέπει να παρέχει κίνητρα για την εκτροφή γενετικά τροποποιημένων οργανισμών.

(49) Η υδατοκαλλιέργεια συμβάλλει στην ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στις παράκτιες και αγροτικές περιοχές. Ως εκ τούτου, είναι πολύ σημαντικό να είναι προσιτό το ΕΤΘΑ σε επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας, ιδίως μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), και να συμβάλλει στην έναρξη δραστηριότητας νέων υδατοκαλλιεργητών. Προκειμένου να αυξηθούν η ανταγωνιστικότητα και η οικονομική απόδοση των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας, είναι ζωτικής σημασίας να τονωθούν η καινοτομία και η επιχειρηματικότητα. Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει καινοτόμες δράσεις, την ανάπτυξη των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας γενικά, περιλαμβανομένων των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας εκτός των τροφίμων και των επιχειρήσεων υπεράκτιας υδατοκαλλιέργειας, και συμπληρωματικές δραστηριότητες όπως ο αλιευτικός τουρισμός, περιβαλλοντικές υπηρεσίες σχετικές με την υδατοκαλλιέργεια ή εκπαιδευτικές δραστηριότητες.

(50) Οι επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο είναι επίσης ζωτικής σημασίας για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής απόδοσης των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας. Ως εκ τούτου, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει τη διά βίου μάθηση και τη δικτύωση που τονώνει τη διάδοση της γνώσης καθώς και συμβουλευτικές υπηρεσίες που βοηθούν στη βελτίωση των συνολικών επιδόσεων και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματιών.

(51) Προκειμένου να συμβάλει στην ανάπτυξη των εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας και των υποδομών, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει τις εθνικές και περιφερειακές αρχές στην πραγματοποίηση των στρατηγικών επιλογών τους, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό και τη χαρτογράφηση των ζωνών οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν καταλληλότερες για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

(52) Για την προώθηση της περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει τις δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας που είναι ιδιαίτερα φιλικές προς το περιβάλλον, τη μετατροπή των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας σε οικολογική διαχείριση, τη χρήση συστημάτων ελέγχου καθώς και τη μετατροπή σε βιολογική υδατοκαλλιέργεια. Ομοίως, το ΕΤΘΑ θα πρέπει επίσης να μπορεί να στηρίζει την υδατοκαλλιέργεια που παρέχει ειδικές περιβαλλοντικές υπηρεσίες.

(53) Το ΕΤΘΑ, έχοντας επίγνωση της σημασίας της προστασίας των καταναλωτών, θα πρέπει να μπορεί να διασφαλίζει επαρκή στήριξη στους καλλιεργητές, προκειμένου να προληφθεί και να μετριαστεί ο κίνδυνος για τη δημόσια υγεία και την υγεία των ζώων που ενδέχεται να δημιουργήσει η εκτροφή ειδών υδατοκαλλιέργειας.

(54) Το ΕΤΘΑ, αναγνωρίζοντας τον κίνδυνο των επενδύσεων σε δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας, θα πρέπει να μπορεί να συμβάλλει στην ασφάλεια των επιχειρήσεων, καλύπτοντας την πρόσβαση στην ασφάλιση αποθεμάτων και κατά συνέπεια διασφαλίζοντας το εισόδημα των παραγωγών σε περίπτωση ασυνήθιστων απωλειών της παραγωγής που οφείλονται κυρίως σε φυσικές καταστροφές, δυσμενή καιρικά φαινόμενα, αιφνίδιες μεταβολές της ποιότητας του νερού, ασθένειες ή προσβολές από παράσιτα και καταστροφή εγκαταστάσεων παραγωγής.

(55) Δεδομένου ότι η προσέγγιση που συνίσταται στην τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλίες της κοινότητας έχει αποδείξει επί σειρά ετών τη χρησιμότητά της για την περαιτέρω ανάπτυξη της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας καθώς και των αγροτικών περιοχών, μέσω του πλήρους συνυπολογισμού των πολυτομεακών αναγκών για την ενδογενή ανάπτυξη, η στήριξη θα πρέπει να συνεχιστεί και να ενισχυθεί στο μέλλον.

(56) Σε περιοχές αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλίες της κοινότητας θα πρέπει να ενθαρρύνει καινοτόμες προσεγγίσεις για τη δημιουργία ανάπτυξης και θέσεων εργασίας, ιδίως προσθέτοντας αξία στα αλιευτικά προϊόντα και διαφοροποιώντας την τοπική οικονομία προς νέες οικονομικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προσφέρονται από τη «γαλάζια ανάπτυξη» και τους ευρύτερους θαλάσσιους κλάδους.

(57) Η βιώσιμη ανάπτυξη του τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της Στρατηγικής «Ευρώπη 2020», που συνίστανται στην προώθηση της κοινωνικής ένταξης και της μείωσης της φτώχειας, στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και στην ενίσχυση της καινοτομίας σε τοπικό επίπεδο. Θα πρέπει επίσης να συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου της εδαφικής συνοχής, που είναι μια βασική προτεραιότητα της ΣΛΕΕ.

(58) Η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλίες της κοινότητας θα πρέπει να εφαρμοστεί, μέσω μιας προσέγγισης από τα κάτω προς τα άνω, από τοπικές συμπράξεις με συμμετοχή του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα και του τομέα της κοινωνίας των πολιτών, οι οποίες θα αντικατοπτρίζουν σωστά την τοπική κοινωνία· αυτοί οι τοπικοί φορείς είναι ικανότεροι να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν πολυτομεακές στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων για να ανταποκριθούν στις ανάγκες της αλιευτικής περιοχής τους. Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι καμία μεμονωμένη ομάδα συμφερόντων δεν θα διαθέτει πάνω από το 49 % των δικαιωμάτων ψήφου στους φορείς λήψης αποφάσεων των τοπικών ομάδων δράσης αλιείας (ΤΟΔΑ).

(59) Η δικτύωση μεταξύ των τοπικών συμπράξεων αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό αυτής της προσέγγισης. Η συνεργασία μεταξύ αυτών των τοπικών συμπράξεων είναι ένα σημαντικό αναπτυξιακό εργαλείο το οποίο θα πρέπει να υποστηρίζεται από το ΕΤΘΑ.

(60) Η στήριξη των αλιευτικών περιοχών μέσω του ΕΤΘΑ θα πρέπει να συντονίζεται με την τοπική αναπτυξιακή στήριξη που παρέχεται από άλλα ταμεία της Ένωσης και θα πρέπει να καλύπτει όλες τις πτυχές της προετοιμασίας και της εφαρμογής των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων και των ΤΟΔΑ καθώς και το κόστος της αναζωογόνησης της περιοχής και της λειτουργίας της τοπικής σύμπραξης.

(61) Προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας σε μια άκρως ανταγωνιστική αγορά, είναι απαραίτητο να θεσπιστούν διατάξεις για την παροχή στήριξης κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) και για τις δραστηριότητες εμπορίας και μεταποίησης που ασκούνται από επιχειρηματίες για τη μεγιστοποίηση της αξίας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην προώθηση των δράσεων που ενσωματώνουν δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας της εφοδιαστικής αλυσίδας ή που συνίστανται σε καινοτόμες διαδικασίες ή μεθόδους. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στις οργανώσεις και τις ενώσεις οργανώσεων παραγωγών, μέσω της παροχής στήριξης. Σε περίπτωση σχεδίων παραγωγής και εμπορίας, μόνο οι οργανώσεις και οι ενώσεις αυτές θα πρέπει να είναι επιλέξιμες για στήριξη. Προκειμένου να προσαρμοστεί στη νέα πολιτική της απαγόρευσης των απορρίψεων, το ΕΤΘΑ θα πρέπει επίσης να στηρίζει τη μεταποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.

(62) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 προβλέπει μηχανισμό αποθεματοποίησης των προϊόντων αλιείας που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο με στόχο την ενίσχυση της μεγαλύτερης σταθερότητας της αγοράς. Προκειμένου να διασφαλιστεί η μετάβαση από τους μηχανισμούς παρέμβασης στην αγορά σε νέα επικέντρωση στο σχεδιασμό και τη διαχείριση των δραστηριοτήτων παραγωγής και εμπορίας, η στήριξη που χορηγεί το ΕΤΘΑ θα πρέπει να διακοπεί σταδιακά έως την 31η Δεκεμβρίου 2018.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 1).

(63) Το ΕΤΘΑ, αναγνωρίζοντας τον αυξανόμενο ανταγωνισμό με τον οποίο έρχονται αντιμέτωποι οι παράκτιοι αλιείς μικρής κλίμακας, θα πρέπει να μπορεί να στηρίζει επιχειρηματικές πρωτοβουλίες των παράκτιων αλιέων μικρής κλίμακας οι οποίες προσθέτουν αξία στα ψάρια που αλιεύουν, ιδίως με τη μεταποίηση ή την άμεση εμπορία των ψαριών που αλιεύουν.

(64) Δεδομένου ότι οι αλιευτικές δραστηριότητες στις απόκεντρες περιφέρειες της Ένωσης αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ιδίως λόγω της απομακρυσμένης θέσης τους και των ιδιαίτερων κλιματικών συνθηκών, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να μπορεί να έχει επίγνωση αυτών των ιδιαίτερων μειονεκτημάτων αυτών των περιοχών που αναγνωρίζονται από το άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

(65) Προκειμένου να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα ορισμένων αλιευτικών προϊόντων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας από τις απόκεντρες περιφέρειες της Ένωσης σε σχέση με την εκείνη των παρόμοιων προϊόντων από άλλες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ένωση θέσπισε μέτρα το 1992 για να αντισταθμίσει το σχετικό πρόσθετο κόστος στον κλάδο της αλιείας. Τα μέτρα που ισχύουν για την περίοδο 2007-2013 ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 791/2007. Είναι απαραίτητο να συνεχιστεί η παροχή στήριξης για την αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους για την αλίευση, καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία ορισμένων αλιευτικών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας από τις απόκεντρες περιφέρειες της Ένωσης από την 1η Ιανουαρίου 2014, ώστε η αντιστάθμιση να συμβάλλει στη διατήρηση της οικονομικής βιωσιμότητας των επιχειρηματιών από τις εν λόγω περιφέρειες.

(66) Λόγω των διαφορετικών συνθηκών εμπορίας στις απόκεντρες περιφέρειες και των διακυμάνσεων των αλιευμάτων, των αποθεμάτων και των απαιτήσεων της αγοράς, θα πρέπει να επαφίεται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να καθορίζουν τα αλιευτικά προϊόντα που είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση, τις αντίστοιχες μέγιστες ποσότητές τους και τα ποσά αντιστάθμισης στο πλαίσιο της συνολικής κατανομής ανά κράτος μέλος.

(67) Πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να διαφοροποιήσουν τον κατάλογο και τις ποσότητες των εν λόγω αλιευτικών προϊόντων και το ύψος της αντιστάθμισης στο πλαίσιο της συνολικής κατανομής ανά κράτος μέλος. Πρέπει επίσης να τους επιτραπεί να προσαρμόσουν τα σχετικά προγράμματα αντιστάθμισης εφόσον αυτό δικαιολογείται από την αλλαγή των συνθηκών.

(68) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίζουν το αντισταθμιστικό ποσό σε επίπεδο που να επιτρέπει την ορθή αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους που προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των απόκεντρων περιφερειών. Προς αποφυγή της παροχής υπερβολικής αντιστάθμισης, το ποσό θα πρέπει να είναι ανάλογο προς το πρόσθετο κόστος το οποίο αντισταθμίζει η ενίσχυση. Προς το σκοπό αυτό, πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη άλλοι τύποι δημόσιας παρέμβασης που επιδρούν στο επίπεδο του επιπλέον κόστους.

(69) Είναι πρωταρχικής σημασίας να διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα τα κράτη μέλη και οι επιχειρηματίες για να μπορούν να διεξάγονται έλεγχοι σε υψηλό επίπεδο και κατά τον τρόπο αυτό να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, με ταυτόχρονη πρόβλεψη της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων. Το ΕΤΘΑ θα πρέπει συνεπώς να μπορεί να στηρίζει τα κράτη μέλη και τους επιχειρηματίες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου ([1]). Η στήριξη αυτή αναμένεται να συμβάλει στη βιώσιμη ανάπτυξη, δημιουργώντας μια νοοτροπία συμμόρφωσης.

(70) Η στήριξη που παρέχεται στα κράτη μέλη βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2006 για τις δαπάνες που σχετίζονται με την εφαρμογή του συστήματος ελέγχου της Ένωσης θα πρέπει να αυξηθεί υπό το ΕΤΘΑ, στο πλαίσιο της λογικής του ενιαίου ταμείου.

(71) Σύμφωνα με τους στόχους της πολιτικής ελέγχου και επιβολής της Ένωσης, κρίνεται σκόπιμο να αφιερώνεται ένας ελάχιστος χρόνος στον έλεγχο της αλιείας στη χρήση των περιπολικών σκαφών, αεροσκαφών και ελικοπτέρων, η οποία θα πρέπει να οριστεί με ακρίβεια, προκειμένου να διαμορφωθεί μια βάση για τη στήριξη στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ.

(72) Το ΕΤΘΑ, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα του ελέγχου, θα πρέπει να μπορεί να παρέχει στήριξη γι αυτό το σκοπό.

(73) Θα πρέπει να προβλεφθούν μέτρα για τη στήριξη για τη συλλογή, διαχείριση και χρήση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας, όπως ορίζεται στο πολυετές πρόγραμμα της Ένωσης, ιδίως για τη στήριξη εθνικών προγραμμάτων και τη διαχείριση και χρήση δεδομένων για την επιστημονική ανάλυση και εφαρμογή της ΚΑΛΠ. Η στήριξη που παρέχεται στα κράτη μέλη βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2006 για τις δαπάνες που σχετίζονται με τη συλλογή, διαχείριση και χρήση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας θα πρέπει να συνεχιστούν υπό το ΕΤΘΑ, στο πλαίσιο της λογικής του ενιαίου ταμείου.

(74) Η λήψη αποφάσεων για τη χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση της αλιείας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ θα πρέπει να στηρίζεται με δραστηριότητες έρευνας και συνεργασίας καθώς και με την παροχή των επιστημονικών και κοινωνικοοικονομικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών που απαιτούνται για την εφαρμογή και ανάπτυξη της ΚΑΛΠ, μεταξύ άλλων σε βιογεωγραφικά ευαίσθητες περιοχές.

(75) Είναι επίσης απαραίτητο να στηριχθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών καθώς και με τρίτες χώρες, εφόσον απαιτείται, σε σχέση με τη συλλογή δεδομένων μέσα στην ίδια θαλάσσια λεκάνη, καθώς και με τους σχετικούς διεθνείς επιστημονικούς φορείς.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1).

(76) Στόχος της ΟΘΠ είναι η στήριξη της βιώσιμης χρήσης των θαλασσών και των ωκεανών και η ανάπτυξη συντονισμένης, συνεπούς και διαφανούς διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε σχέση με τις πολιτικές που επηρεάζουν τους ωκεανούς, τις θάλασσες, τα νησιά, παράκτιες και απόκεντρες περιφέρειες και τους θαλάσσιους κλάδους, σε συμφωνία με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, της Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, της 10ης Οκτωβρίου 2007, με τίτλο «Ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

(77) Η συνεχής χρηματοδότηση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη της ΟΘΠ για την Ένωση, όπως αντικατοπτρίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 και στα συμπεράσματα του Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στις γνώμες της Επιτροπής των Περιφερειών. Η ανάπτυξη των θαλάσσιων υποθέσεων μέσω της χρηματοδοτικής στήριξης μέτρων ΟΘΠ θα έχει σημαντικό αντίκτυπο από απόψεως οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.

(78) Το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει την προώθηση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας διακυβέρνησης σε όλα τα επίπεδα, ιδίως μέσω της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και της περαιτέρω ανάπτυξης και εφαρμογής στρατηγικών θαλάσσιας λεκάνης. Αυτές οι στρατηγικές στοχεύουν στη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου πλαισίου για την αντιμετώπιση των κοινών προκλήσεων στις ευρωπαϊκές θαλάσσιες λεκάνες και στην ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, για να μεγιστοποιηθεί η χρήση των χρηματοοικονομικών μέσων και των κονδυλίων της Ένωσης και να αυξηθεί η οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή της Ένωσης. Με βάση την εμπειρία του ΚΠΑΠ, στις δράσεις και τους μηχανισμούς που αποσκοπούν στην ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών δύνανται να περιλαμβάνονται η διασυνοριακή και η διατομεακή συνεργασία μεταξύ θαλάσσιων κλάδων, για παράδειγμα δραστηριότητες στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού φόρουμ των λειτουργιών της ακτοφυλακής, με στόχο την προαγωγή ανταλλαγής εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών για την επίτευξη αποτελεσματικότητας και συνοχής στο πλαίσιο της υφιστάμενης οικείας ενωσιακής νομοθεσίας.

(79) Το ΕΤΘΑ θα πρέπει επίσης να έχει τη δυνατότητα να στηρίζει την περαιτέρω ανάπτυξη των εργαλείων για να δημιουργήσει συνέργειες μεταξύ των πρωτοβουλιών που λαμβάνονται σε διάφορους τομείς και επηρεάζουν τις θάλασσες, τους ωκεανούς και τις ακτές. Αυτό συμβαίνει για την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Επιτήρηση (ΟΘΕ), η οποία αποσκοπεί στη βελτίωση της επίγνωσης της κατάστασης στη θάλασσα, μέσω βελτιωμένης και ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών σε όλους τους κλάδους. Ωστόσο, οι δράσεις που σχετίζονται με τη θαλάσσια επίβλεψη και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τίτλου V του Τρίτου Τμήματος της ΣΛΕΕ δεν θα πρέπει να χρηματοδοτούνται μέσω του ΕΤΘΑ.

(80) Η διασύνδεση των πληροφοριακών συστημάτων που διοικούνται από αυτούς τους κλάδους ενδέχεται να απαιτήσει την κινητοποίηση των μηχανισμών χρηματοδότησης των εν λόγω συστημάτων κατά συνεκτικό τρόπο και σύμφωνα με τις διατάξεις της ΣΛΕΕ. Ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός και η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών είναι απαραίτητα για τη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων περιοχών και των παράκτιων περιφερειών, συμβάλλοντας τόσο στην επίτευξη των στόχων της διαχείρισης με βάση το οικοσύστημα όσο και στην ανάπτυξη των δεσμών ξηράς-θάλασσας. Αυτά τα εργαλεία είναι επίσης σημαντικά για τη διαχείριση των διάφορων χρήσεων των ακτών, των θαλασσών και των ωκεανών μας, ώστε να καταστεί δυνατή η βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και να τονωθούν οι διασυνοριακές επενδύσεις, ενώ η εφαρμογή της οδηγίας2008/56/ΕΚ θα καθορίσει περαιτέρω τα όρια της βιωσιμότητας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που έχουν αντίκτυπο στο θαλάσσιο περιβάλλον. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να βελτιωθεί η γνώση του θαλάσσιου κόσμου και να τονωθεί η καινοτομία, μέσω της διευκόλυνσης της συλλογής, της ελεύθερης ανταλλαγής, της επαναχρησιμοποίησης και της διάδοσης των δεδομένων σχετικά με την κατάσταση των ωκεανών και των θαλασσών.

(81) Το ΕΤΘΑ θα πρέπει να στηρίζει τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση, την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα στο εσωτερικό των θαλάσσιων κλάδων και στις παράκτιες περιφέρειες. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να προσδιοριστούν τα κανονιστικά εμπόδια και οι ελλείψεις δεξιοτήτων που εμποδίζουν την ανάπτυξη στους αναδυόμενους και μελλοντικούς θαλάσσιους κλάδους καθώς και οι δράσεις που αποσκοπούν στην ενίσχυση των επενδύσεων στην τεχνολογική καινοτομία η οποία είναι απαραίτητη για την αύξηση του επιχειρηματικού δυναμικού των θαλάσσιων και ναυτιλιακών εφαρμογών.

(82) Το ΕΤΘΑ θα πρέπει να είναι συμπληρωματικό και συνεπές προς τα υπάρχοντα και μελλοντικά χρηματοδοτικά μέσα που διατίθενται από την Ένωση και τα κράτη μέλη, σε εθνικό και υποεθνικό επίπεδο, για την προώθηση της βιώσιμης οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής ανάπτυξης, της προστασίας και της βιώσιμης χρήσης των ωκεανών, των θαλασσών και των ακτών, βοηθώντας στην ενίσχυση της αποτελεσματικότερης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και των παράκτιων, νησιωτικών και απόκεντρων περιφερειών τους και λαμβάνοντας υπόψη την ιεράρχηση και την πρόοδο των εθνικών και τοπικών σχεδίων. Το ΕΤΘΑ θα πρέπει να συνδυάζεται με άλλες πολιτικές της Ένωσης που ενδέχεται να περιλαμβάνουν θαλάσσια διάσταση, ιδίως το ΕΤΠΑ, το ΤΣ και το ΕΚΤ καθώς και το Πρόγραμμα «Ορίζων 2020» που θεσπίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος-πλαισίου «Ορίζων 2020» για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1982/2006/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 104).

(83) Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της ΚΑΛΠ σε παγκόσμιο επίπεδο, η Ένωση διαδραματίζει ενεργό ρόλο στην εργασία των διεθνών οργανισμών. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο η Ένωση να συνεισφέρει στις δραστηριότητες των οργανισμών που βοηθούν να διασφαλιστεί η διατήρηση και η βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στην ανοικτή θάλασσα και σε ύδατα τρίτων χωρών. Η στήριξη που παρέχεται στους διεθνείς οργανισμούς βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2006 θα πρέπει να συνεχιστεί υπό το ΕΤΘΑ στο πλαίσιο της λογικής του ενιαίου ταμείου.

(84) Προκειμένου να βελτιωθεί η διακυβέρνηση στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ και να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων, είναι απαραίτητο τα γνωμοδοτικά συμβούλια να εφοδιάζονται με επαρκή και μόνιμη χρηματοδότηση, προκειμένου να ασκούν αποτελεσματικά το συμβουλευτικό τους ρόλο στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. Στο πλαίσιο της λογικής του ενιαίου ταμείου, η στήριξη που παρέχεται σε γνωμοδοτικά συμβούλια στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ θα πρέπει να αντικαταστήσει τη στήριξη που παρέχεται σε περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2006.

(85) Μέσω τεχνικής συνδρομής, το ΕΤΘΑ θα πρέπει να διευκολύνει την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος, μεταξύ άλλων με την προώθηση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικές που μπορούν να έχουν απλή και διαφανή εφαρμογή. Η τεχνική συνδρομή θα πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικτύου ΤΟΔΑ που να στοχεύει στην ανάπτυξη δυναμικότητας, τη διάδοση των πληροφοριών, την ανταλλαγή εμπειριών και τη στήριξη της συνεργασίας μεταξύ των τοπικών συμπράξεων.

(86) Με στόχο την επίτευξη εύρυθμης σύμπραξης συνεργασίας και κατάλληλης προώθησης της βοήθειας της Ένωσης, θα πρέπει να παρέχονται η ευρύτερη δυνατή ενημέρωση και δημοσιότητα σχετικά με τη στήριξη της Ένωσης. Οι αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση της συνδρομής θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για την εν λόγω ενημέρωση και δημοσιότητα καθώς και για την ενημέρωση της Επιτροπής σχετικά με τα λαμβανόμενα μέτρα.

(87) Όσον αφορά όλες τις δράσεις που χρηματοδοτούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, τόσο υπό επιμερισμένη όσο και υπό άμεση διαχείριση, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η προστασία των χρηματοοικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, με την κατάλληλη εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων αυτών, και να διασφαλιστεί η διενέργεια κατάλληλων ελέγχων από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή.

(88) Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ειδικές ανάγκες της ΚΑΛΠ που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, θα πρέπει να θεσπιστούν συμπληρωματικές διατάξεις για τους κανόνες σχετικά με τη διακοπή της προθεσμίας πληρωμής, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1303/2013. Εφόσον ένα κράτος μέλος ή ένας επιχειρηματίας δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ ή εφόσον η Επιτροπή έχει στοιχεία που υποδηλώνουν αυτή την έλλειψη συμμόρφωσης, ως προληπτικό μέτρο, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διακόπτει τις προθεσμίες πληρωμών.

(89) Πέραν από τη δυνατότητα διακοπής της προθεσμίας πληρωμής και, προκειμένου να αποφευχθεί ο προφανής κίνδυνος πληρωμής μη επιλέξιμων δαπανών, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναστέλλει τις πληρωμές που συνδέονται με σοβαρή παράβαση των κανόνων της ΚΑΛΠ από τα κράτη μέλη..

(90) Τα επιχειρησιακά προγράμματα θα πρέπει να υπόκεινται σε παρακολούθηση και αξιολόγηση, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητά τους και να καταδειχθούν τα επιτεύγματά τους. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημιουργήσει ένα πλαίσιο για ένα σύστημα κοινής παρακολούθησης και αξιολόγησης, ώστε να διασφαλίζεται μεταξύ άλλων ότι τα σχετικά δεδομένα θα είναι διαθέσιμα εγκαίρως. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να καθοριστεί ένας κατάλογος δεικτών και να αξιολογηθεί ο αντίκτυπος της πολιτικής ΕΤΘΑ από την Επιτροπή σε σχέση με ειδικούς στόχους.

(91) Η ευθύνη παρακολούθησης της εκτέλεσης ενός επιχειρησιακού προγράμματος πρέπει να κατανέμεται μεταξύ της διαχειριστικής αρχής και της επιτροπής παρακολούθησης που συστήνεται για το σκοπό αυτό. Προς τούτο, θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αντίστοιχες αρμοδιότητες της διαχειριστικής αρχής και της επιτροπής παρακολούθησης. Η παρακολούθηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος πρέπει να περιλαμβάνει τη σύνταξη ετήσιας έκθεσης προόδου, η οποία θα πρέπει να αποστέλλεται στην Επιτροπή.

(92) Για τη βελτίωση της προσβασιμότητας και της διαφάνειας των πληροφοριών σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης και τους δικαιούχους του έργου, σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να διατεθεί ένας ενιαίος δικτυακός τόπος ή δικτυακή πύλη που να παρέχει πληροφορίες σχετικά με το επιχειρησιακό πρόγραμμα, περιλαμβανομένων των καταλόγων των δράσεων που υποστηρίζονται στο πλαίσιο κάθε επιχειρησιακού προγράμματος. Οι σχετικοί δικτυακοί τόποι όλων των κρατών μελών θα πρέπει επίσης να είναι προσιτοί από έναν ενιαίο επίσημο δικτυακό τόπο της Ένωσης προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση των πολιτών από διαφορετικά κράτη μέλη στις δημοσιοποιημένες πληροφορίες όλων των κρατών μελών. Αυτές οι πληροφορίες θα πρέπει είναι επαρκείς, απτές και συγκεκριμένες, ώστε να διευκολύνουν το ευρύτερο κοινό και ιδίως τους φορολογουμένους της Ένωσης στην κατανόηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο δαπανάται η χρηματοδότηση της Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ. Πέραν από το στόχο αυτό, η δημοσίευση των σχετικών στοιχείων θα πρέπει να εξυπηρετεί το σκοπό της περαιτέρω δημοσιοποίησης της δυνατότητας υποβολής αίτησης για χρηματοδότηση της Ένωσης. Με την προϋπόθεση της εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), η δημοσιοποίηση αυτή δύναται να περιλαμβάνει ονόματα φυσικών προσώπων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

([1]) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

(93) Προκειμένου να συμπληρωθούν και να τροποποιηθούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία για τη θέσπιση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ όσον αφορά τον προσδιορισμό της χρονικής περιόδου και τις σχετικές ημερομηνίες έναρξης ή λήξης της χρονικής περιόδου σε σχέση με τα κριτήρια επιλεξιμότητας των αιτήσεων, την προσαρμογή των ποσοστών σχετικά με την ενδεικτική κατανομή των κονδυλίων μεταξύ των στόχων στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης, τον καθορισμό των επιλέξιμων δράσεων και δαπανών για το τις επενδύσεις που σχετίζονται με την υγιεινή, την υγεία και ασφάλεια, και τις επενδύσεις που αφορούν τις εργασιακές συνθήκες, επί του σκάφους ή στους ατομικούς εξοπλισμούς, τον καθορισμό των επιλέξιμων δαπανών επιχειρήσεων για την προστασία και την αποκατάσταση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων στο πλαίσιο των βιώσιμων αλιευτικών δραστηριοτήτων, τον καθορισμό των επιλέξιμων δαπανών για τη στήριξη των επενδύσεων σε εξοπλισμό ή επί του σκάφους που στοχεύουν στη μείωση της εκπομπής ρύπων ή αερίων του θερμοκηπίου και στην αύξηση της ενεργειακής απόδοσης των αλιευτικών σκαφών, τον καθορισμό των κριτηρίων για τον υπολογισμό του επιπρόσθετου κόστους λόγω των ειδικών προβλημάτων των απόκεντρων περιοχών, τον καθορισμό των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης των κρατών μελών η οποία μπορεί να προκαλέσει διακοπή ή αναστολή της προθεσμίας πληρωμής, τον καθορισμό των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του ύψους της δημοσιονομικής διόρθωσης και των κριτηρίων για την εφαρμογή κατ' αποκοπήν διορθώσεων ή διορθώσεων κατά παρέκταση, τον καθορισμό του περιεχομένου και της δομής του κοινού συστήματος παρακολούθησης και αξιολόγησης.

(94) Προκειμένου να διευκολυνθεί η ομαλή μετάβαση από το σύστημα που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου στο σύστημα που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή, όσον αφορά τη θέσπιση μεταβατικών διατάξεων.

(95) Κατά την έκδοση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

(96) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες σχετικά με την ετήσια κατανομή ανά κράτος μέλος των συνολικών πιστώσεων που διατίθενται για συμφωνίες στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχείρισης, για την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και τις τροποποιήσεις τους, για την έγκριση των προγραμμάτων εργασίας για τη συλλογή δεδομένων, για την έγκριση ετήσιων προγραμμάτων εργασίας σχετικά με την τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής, που αναγνωρίζουν ότι υπάρχουν ενδείξεις σοβαρής παράβασης υποχρεώσεων δυνάμει της ΚΑΛΠ, που αναγνωρίζουν ότι ένα κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του δυνάμει της ΚΑΛΠ, που αναστέλλουν πλήρως ή μερικώς τις ενδιάμεσες πληρωμές του επιχειρησιακού προγράμματος, και για δημοσιονομικές διορθώσεις με την κατάργηση του συνόλου ή μέρους της στήριξης της Ένωσης σε επιχειρησιακό πρόγραμμα. Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει τις εν λόγω εκτελεστικές πράξεις χωρίς την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(97) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες σχετικά με την παρουσίαση των στοιχείων του επιχειρησιακού προγράμματος, τους κανόνες για τις διαδικασίες, τη μορφή και τα χρονοδιαγράμματα της έγκρισης τροποποίησης και της υποβολής και έγκρισης τροποποιήσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων, το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών για τα κεφάλαια I και II του τίτλου VI, τη δομή του προγράμματος αντιστάθμισης για τις απόκεντρες περιοχές, την εφαρμογή διαφορετικών ποσοστιαίων μονάδων δημόσιας βοήθειας, το υπόδειγμα που πρέπει να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη για την υποβολή των δημοσιονομικών δεδομένων στην Επιτροπή, τον καθορισμό των δεικτών που αφορούν ειδικά τις προτεραιότητες της Ένωσης, τους κανόνες για τα στοιχεία που πρέπει να σταλούν από τα κράτη μέλη καθώς και για τις ανάγκες δεδομένων και τις συνεργασίες μεταξύ εν δυνάμει πηγών δεδομένων, το μορφότυπο και την παρουσίαση των ετήσιων εκθέσεων εκτέλεσης και τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στις εκ των προτέρων εκθέσεις αξιολογήσεων. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 182/2011 και η διαδικασία εξέτασης θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την έκδοση των εν λόγω πράξεων.

(98) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση και τον προσδιορισμό οποιωνδήποτε αλλαγών των ισχυουσών προτεραιοτήτων της Ένωσης σχετικά με την εφαρμογή και τον έλεγχο, οι οποίες θεσπίζουν κανόνες για την παρουσίαση των δεδομένων που παρέχουν οι διαχειριστικές αρχές, τα τεχνικά χαρακτηριστικά των μέτρων πληροφόρησης και δημοσιότητας όσον αφορά την επιχείρηση και οδηγίες για τη δημιουργία του εμβλήματος καθώς και καθορισμό των τυποποιημένων χρωμάτων. Προκειμένου να εξασφαλισθεί απλούστερη και ταχύτερη διαδικασία, οι συμβουλευτικές αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011. Προκειμένου να διασφαλισθεί απλούστερη και ταχύτερη διαδικασία, η συμβουλευτική διαδικασία θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(99) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, λόγω των διαρθρωτικών προβλημάτων που παρουσιάζονται κατά την ανάπτυξη του κλάδου της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της θάλασσας καθώς και των περιορισμένων οικονομικών πόρων των κρατών μελών, μπορούν όμως, εξαιτίας της κλίμακας και των αποτελεσμάτων των δράσεων που πρόκειται να χρηματοδοτηθούν από τα επιχειρησιακά προγράμματα, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, με την παροχή πολυετούς οικονομικής βοήθειας επικεντρωμένης στις σχετικές προτεραιότητες, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(100) Το καθεστώς στήριξης που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό αντικαθιστά τα καθεστώτα στήριξης που καθιερώθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2006, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1198/2006, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 791/2007, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 και το άρθρο 103 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009. Οι εν λόγω κανονισμοί και η εν λόγω διάταξη συνεπώς θα πρέπει να καταργηθούν από την 1η Ιανουαρίου 2014. Παρόλ αυτά ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει ούτε τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση των σχετικών έργων έως το κλείσιμό τους ή της συνδρομής που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 ή άλλη νομοθετική πράξη η οποία ισχύει για την εν λόγω συνδρομή στις 31 Δεκεμβρίου 2013.

(101) Είναι σκόπιμο να ευθυγραμμισθεί η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού με την περίοδο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013. Επομένως, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 2014,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός ορίζει τα χρηματοδοτικά μέτρα της Ένωσης για την εφαρμογή:

α) της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ),

β) των σχετικών μέτρων σχετικά με το δίκαιο της θάλασσας,

γ) της βιώσιμης ανάπτυξης των τομέων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και της αλιείας εσωτερικών υδάτων, και

δ) και της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής (ΟΘΠ).

Άρθρο 2

Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις δράσεις που πραγματοποιούνται στο έδαφος της Ένωσης, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Ορισμοί

«1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται οι ορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013, στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

(1) Ως «κοινό περιβάλλον ανταλλαγής πληροφοριών (ΚΠΑΠ)» νοείται ένα δίκτυο συστημάτων με αποκεντρωμένη σύσταση που αναπτύχθηκε για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ χρηστών για τη βελτίωση της επίγνωσής τους σχετικά με την κατάσταση των δραστηριοτήτων στη θάλασσα,

(2) ως «διατομεακές δράσεις» νοούνται οι πρωτοβουλίες εκείνες που ωφελούν αμοιβαία διαφορετικούς τομείς και/ή τομεακές πολιτικές, όπως αναφέρεται στη ΣΛΕΕ, και δεν μπορούν να επιτευχθούν εξ ολοκλήρου μέσω μέτρων που περιλαμβάνονται στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων πολιτικής,

(3) ως «Ηλεκτρονικό Σύστημα Καταχώρισης και Αναφοράς» (ΗΣΚΑ) νοείται ένα σύστημα για την ηλεκτρονική καταχώριση και αναφορά δεδομένων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009,

(4) ως «Ευρωπαϊκό δίκτυο Παρατηρήσεων και Δεδομένων της Θάλασσας» νοείται ένα δίκτυο που ενσωματώνει τη σχετική εθνική θαλάσσια παρατήρηση και προγράμματα δεδομένων σε κοινούς και προσιτούς ευρωπαϊκούς πόρους,

(5) ως «περιοχή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας» νοείται μια περιοχή η οποία βρέχεται από θάλασσα, ποταμό ή λίμνη ή περιλαμβάνει τεχνητές λίμνες ή λεκάνη ποταμού και στην οποία ουσιαστικό ποσοστό του πληθυσμού απασχολείται στον τομέα της αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας, είναι δηλαδή λειτουργικά συνεκτική από γεωγραφική, οικονομική και κοινωνική άποψη και έχει οριστεί ως τέτοια από το κράτος μέλος,

(6) ως «αλιέας» νοείται πρόσωπο το οποίο ασκεί εμπορικές αλιευτικές δραστηριότητες, όπως αναγνωρίζεται από το κράτος μέλος,

(7) ως «αλιεία εσωτερικών υδάτων» νοούνται οι αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται για εμπορικούς σκοπούς σε εσωτερικά ύδατα από σκάφη ή με άλλα εργαλεία, περιλαμβανομένων όσων χρησιμοποιούνται για την αλιεία στον πάγο,

(8) ως «ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών» νοούνται στρατηγικές και μέτρα όπως περιγράφονται στη σύσταση 2002/413/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]),

(9) ως «ολοκληρωμένη θαλάσσια διακυβέρνηση» νοείται η συντονισμένη διαχείριση όλων των τομεακών πολιτικών σε επίπεδο Ένωσης, οι οποίες επηρεάζουν τους ωκεανούς, τις θάλασσες και τις παράκτιες περιφέρειες,

(10) ως «ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική» (ΟΘΠ) νοείται η πολιτική της Ένωσης, στόχος της οποίας είναι να ενισχυθεί η συντονισμένη και συνεκτική λήψη αποφάσεων για τη μεγιστοποίηση της βιώσιμης ανάπτυξης, της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής των κρατών μελών, ιδίως των παράκτιων, νησιωτικών και απόκεντρων περιφερειών της Ένωσης, καθώς και των θαλάσσιων τομέων, μέσω συνεκτικών και σχετικών με τη θάλασσα πολιτικών και της σχετικής διεθνούς συνεργασίας,

(11) ως «ολοκληρωμένη θαλάσσια επιτήρηση» (ΟΘΕ) νοείται πρωτοβουλία της Ένωσης, στόχος της οποίας είναι η αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των δραστηριοτήτων επιτήρησης των ευρωπαϊκών θαλασσών, μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και της συνεργασίας, διασυνοριακά και διατομεακά,

(12) ως «θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός» νοείται η διαδικασία με την οποία οι αρμόδιες αρχές του σχετικού κράτους μέλους αναλύουν και οργανώνουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες στις θαλάσσιες περιοχές για την επίτευξη οικολογικών, οικονομικών και κοινωνικών στόχων,

(13) ως «μέτρο» νοείται σύνολο δράσεων,

(14) ως «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας» νοείται η αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία αλιείας που περιλαμβάνονται στον πίνακα 3 του Παραρτήματος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004 ([2]) της Επιτροπής,

(15) ως «σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα» νοούνται σκάφη που ασκούν εμπορική αλιεία σε εσωτερικά ύδατα και δεν περιλαμβάνονται στο μητρώο αλιευτικού στόλου της Ένωσης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Σύσταση και στόχοι του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας

Άρθρο 4

Σύσταση

Το παρόν άρθρο προβλέπει τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ).

Άρθρο 5

Στόχοι

Το ΕΤΘΑ συμβάλλει στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

α) προώθηση ανταγωνιστικής, περιβαλλοντικά βιώσιμης, οικονομικά βιώσιμης και κοινωνικά υπεύθυνης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

β) ενίσχυση της εφαρμογής της ΚΑΛΠ,

γ) προώθηση της ισορροπημένης και χωρίς αποκλεισμούς εδαφικής ανάπτυξης των περιοχών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

δ) ενίσχυση της ανάπτυξης και της εφαρμογής της ΟΘΠ της Ένωσης, κατά τρόπο συμπληρωματικό προς την πολιτική συνοχής και την ΚΑΛΠ·

Η επιδίωξη των στόχων αυτών δεν συνεπάγεται αύξηση της αλιευτικής ικανότητας.

Άρθρο 6

Προτεραιότητες της Ένωσης

Το ΕΤΘΑ συμβάλλει στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και στην εφαρμογή της ΚΑΛΠ. Επιδιώκει τις ακόλουθες προτεραιότητες της Ένωσης για τη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας καθώς και των σχετικών δραστηριοτήτων, οι οποίες αντικατοπτρίζουν τους σχετικούς θεματικούς στόχους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013:

([1]) Σύσταση 2002/413/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2002, σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών (ΕΕ L 148 της 6.6.2002, σ. 24).

([2]) Κανονισμός της Επιτροπής (ΕΕ) αριθ. 26/2004 της 30ής Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με το μητρώο του κοινοτικού αλιευτικού στόλου (ΕΕ L 5 της 9.1.2004, σ. 25).

1) Προώθηση της περιβαλλοντικά βιώσιμης, αποδοτικής ως προς τους πόρους, καινοτόμου, ανταγωνιστικής και βασιζόμενης στη γνώση αλιείας μέσω των ακόλουθων ειδικών στόχων:

α) της μείωσης του αντίκτυπου της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένης της κατά το δυνατόν αποφυγής και μείωσης των ανεπιθύμητων αλιευμάτων,

β) της προστασίας και αποκατάστασης της υδρόβιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων,

γ) της διασφάλισης ισορροπίας μεταξύ αλιευτικής ικανότητας και διαθέσιμων αλιευτικών δυνατοτήτων,

δ) της αύξησης της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των αλιευτικών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένων των παράκτιων στόλων μικρής κλίμακας, και της βελτίωσης της ασφάλειας ή των συνθηκών εργασίας,

ε) της παροχής στήριξης στην ενίσχυση της τεχνολογικής ανάπτυξης, της καινοτομίας, περιλαμβανομένης της αύξησης της ενεργειακής αποδοτικότητας, και της μεταφοράς γνώσης,

στ) της ανάπτυξης της επαγγελματικής κατάρτισης, νέων επαγγελματικών δεξιοτήτων και της διά βίου μάθησης.

2) Προώθηση της περιβαλλοντικά βιώσιμης, αποδοτικής ως προς τους πόρους, καινοτόμου, ανταγωνιστικής και βασιζόμενης στη γνώση αλιείας μέσω των ακόλουθων ειδικών στόχων:

α) της παροχής στήριξης στην ενίσχυση της τεχνολογικής ανάπτυξης, της καινοτομίας και της μεταφοράς γνώσης,

β) της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας, περιλαμβανομένης της βελτίωσης της ασφάλειας και των συνθηκών εργασίας, ιδίως των ΜΜΕ,

γ) της προστασίας και αποκατάστασης της υδρόβιας βιοποικιλότητας και της ενίσχυσης των οικοσυστημάτων που αφορούν την υδατοκαλλιέργεια και της προώθησης της αποδοτικής ως προς τους πόρους υδατοκαλλιέργειας,

δ) της προώθησης της υδατοκαλλιέργειας, με υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων καθώς και της δημόσιας υγείας και ασφάλειας,

ε) της ανάπτυξης επαγγελματικής κατάρτισης, νέων επαγγελματικών δεξιοτήτων και της διά βίου μάθησης.

3) Ενίσχυση της εφαρμογής της ΚΑλΠ μέσω των ακόλουθων ειδικών στόχων:

α) της βελτίωσης και παροχής επιστημονικής γνώσης καθώς και της βελτίωσης της συλλογής και διαχείρισης δεδομένων,

β) της παροχής στήριξης στην παρακολούθηση, τον έλεγχο και την επιβολή, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό τις θεσμικές ικανότητες και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, χωρίς αύξηση του διοικητικού φόρτου.

4) Αύξηση της απασχόλησης και της εδαφικής συνοχής μέσω του ακόλουθου ειδικού στόχου: της προώθησης της οικονομικής ανάπτυξης, της κοινωνικής ένταξης, της δημιουργίας θέσεων εργασίας και παροχή στήριξης της απασχολησιμότητας και της κινητικότητας του εργατικού δυναμικού στις παράκτιες και τις εσωτερικές κοινότητες που εξαρτώνται από την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένης της διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της αλιείας και σε άλλους τομείς της θαλάσσιας οικονομίας.

5) Ενίσχυση της εμπορίας και της μεταποίησης μέσω των ακόλουθων ειδικών στόχων:

α) της βελτίωσης της οργάνωσης της αγοράς για προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

β) της ενθάρρυνσης των επενδύσεων στους τομείς της μεταποίησης και της εμπορίας.

6) Ενίσχυση της εφαρμογής της ΟΘΠ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Επιμερισμένη και άμεση διαχείριση

Άρθρο 7

Επιμερισμένη και άμεση διαχείριση

1. Τα μέτρα που καλύπτονται από τον τίτλο V χρηματοδοτούνται από το ΕΤΘΑ σύμφωνα με την αρχή της επιμερισμένης διαχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης και σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες που θεσπίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

2. Τα μέτρα που καλύπτονται από τον τίτλο VI χρηματοδοτούνται από το ΕΤΘΑ σύμφωνα με την αρχή της άμεσης διαχείρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Γενικές αρχές που διέπουν τη βοήθεια στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης

Άρθρο 8

Κρατικές ενισχύσεις

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, στις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σε επιχειρήσεις του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας εφαρμόζονται τα άρθρα 107, 108 και 109 ΣΛΕΕ.

2. Εντούτοις, τα άρθρα 107, 108 και 109 ΣΛΕΕ δεν εφαρμόζονται στις πληρωμές που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 42 ΣΛΕΕ.

3. Οι εθνικές διατάξεις που θεσπίζουν δημόσια χρηματοδότηση η οποία υπερβαίνει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τις πληρωμές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αντιμετωπίζονται στο σύνολό τους βάσει της παραγράφου 1.

4. Όσον αφορά τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που απαριθμούνται στο παράρτημα I ΣΛΕΕ, για τα οποία εφαρμόζονται τα άρθρα 107, 108 και 109 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει, σύμφωνα με το άρθρο 108 ΣΛΕΕ, στις εξόχως απόκεντρες περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, ενισχύσεις λειτουργίας με σκοπό την άμβλυνση των ιδιαίτερων δυσχερειών στις εν λόγω περιοχές, οι οποίες προκύπτουν από την απομόνωση, τον νησιωτικό χαρακτήρα και τη μεγάλη απόσταση.

Άρθρο 9

Ειδικές εκ των προτέρων αιρεσιμότητες

Οι ειδικές εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που αναφέρονται στο παράρτημα IV εφαρμόζονται για το ΕΤΘΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Παραδεκτό των αιτήσεων και μη επιλέξιμες δράσεις

Άρθρο 10

Παραδεκτό των αιτήσεων

1. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται από τους επιχειρηματίες δεν γίνονται δεκτές για ενίσχυση από το ΕΤΘΑ για καθορισμένη χρονική περίοδο που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, εάν από την αρμόδια αρχή έχει διαπιστωθεί ότι οι οικείοι επιχειρηματίες:

α) έχουν διαπράξει σοβαρή παράβαση βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου ([1]) ή του άρθρου 90 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009,

β) έχουν συμμετάσχει στην εκμετάλλευση, τη διαχείριση ή την ιδιοκτησία αλιευτικών σκαφών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο σκαφών ΠΛΑ αλιείας της Ένωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 40 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 ή σκαφών που φέρουν τη σημαία χωρών οι οποίες έχουν χαρακτηρισθεί ως μη συνεργαζόμενες τρίτες χώρες κατά το άρθρο 33 του ίδιου κανονισμού,

γ) έχουν διαπράξει σοβαρές παραβάσεις των κανόνων της ΚΑΛΠ οι οποίες έχουν λάβει το χαρακτηρισμό αυτό σε άλλες νομοθετικές πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ή

δ) έχουν διαπράξει οποιοδήποτε από τα αδικήματα που ορίζονται στα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), εφόσον η αίτηση αφορά στήριξη δυνάμει του κεφαλαίου II του τίτλου V του παρόντος κανονισμού.

2. Ο δικαιούχος μετά την υποβολή της αίτησης συνεχίζει να συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ) καθ' όλη τη διάρκεια της εφαρμογής της δράσης και για καθορισμένη περίοδο πέντε ετών μετά την τελευταία πληρωμή στον εν λόγω δικαιούχο.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 και (ΕΚ) αριθ. 601/2004 και κατάργησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1093/94 και (ΕΚ) αριθ. 1447/1999 (ΕΕ L 286 της 29.10.2008, σ. 1).

([2]) Οδηγία 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 28).

3. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται από επιχειρηματία είναι απαράδεκτες για καθορισμένη χρονική περίοδο που καθορίζεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, αν κριθεί από την αρμόδια αρχή ότι ο εν λόγω επιχειρηματίας είναι ένοχος απάτης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1] στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ) ή του ΕΤΘΑ.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 126 σχετικά με:

α) τον προσδιορισμό της χρονικής περιόδου που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3 του παρόντος άρθρου, η οποία είναι ανάλογη με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της σοβαρής παράβασης, του αδικήματος ή της απάτης και ισούται με ένα έτος τουλάχιστον,

β) τις σχετικές ημερομηνίες έναρξης ή λήξης της περιόδου που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3 του παρόντος άρθρου.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους επιχειρηματίες που υποβάλλουν αίτηση στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ να παρέχουν στην αρχή διαχείρισης μια ενυπόγραφη δήλωση που να επιβεβαιώνει ότι πληρούν τα κριτήρια που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και δεν έχουν διαπράξει απάτη στο πλαίσιο του ΕΤΑ ή του ΕΤΘΑ, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη εξακριβώνουν την ακρίβεια της δήλωσης πριν από την έγκριση της δράσης, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών σύμφωνα με το εθνικό μητρώο παραβάσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 93 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, ή άλλα διαθέσιμα δεδομένα.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, κάθε κράτος μέλος παρέχει, κατ' αίτηση άλλου κράτους μέλους, πληροφορίες που περιέχονται στο εθνικό του μητρώο παραβάσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 93 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

Άρθρο 11

Μη επιλέξιμες ενέργειες

Οι ακόλουθες δράσεις δεν είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ:

α) δράσεις που αυξάνουν την αλιευτική ικανότητα του σκάφους ή αφορούν εξοπλισμό για την αύξηση της ικανότητας του σκάφους να εντοπίζει αλιεύματα,

β) ναυπήγηση νέων αλιευτικών σκαφών ή εισαγωγή αλιευτικών σκαφών,

γ) προσωρινή ή οριστική παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων, εκτός εάν προβλέπεται ειδικά στον παρόντα κανονισμό,

δ) διερευνητική αλιεία,

ε) μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης,

στ) άμεσος εμπλουτισμός των αποθεμάτων, εκτός εάν προβλέπεται ρητά ως μέτρο διατήρησης από νομική πράξη της Ένωσης ή σε περίπτωση του πειραματικού εμπλουτισμού αποθεμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 12

Εκτέλεση του προϋπολογισμού

1. Ο προϋπολογισμός της Ένωσης που κατανέμεται στο ΕΤΘΑ δυνάμει του τίτλου V του παρόντος κανονισμού εκτελείται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

2. Ο προϋπολογισμός της Ένωσης που κατανέμεται στο ΕΤΘΑ δυνάμει του τίτλου VI του παρόντος κανονισμού εκτελείται άμεσα από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2].

3. Τυχόν ακυρώσεις του συνόλου ή μέρους των αναλήψεων υποχρεώσεων του προϋπολογισμού υπό άμεση διαχείριση της Επιτροπής είναι σύμφωνες με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 και, κατά περίπτωση, με το άρθρο 123 του παρόντος κανονισμού.

[1] Σύμβαση η οποία καταρτίζεται βάση του άρθρου K.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 49).

[2] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

4. Η αρχή της χρηστής χρηματοοικονομικής διαχείρισης εφαρμόζεται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 53 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012.

Άρθρο 13

Δημοσιονομικοί πόροι στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης

1. Οι πόροι που διατίθενται για αναλήψεις υποχρεώσεων από το ΕΤΘΑ για την περίοδο 2014 έως 2020 στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης ανέρχονται σε 5 749 331 600 EUR σε τρέχουσες τιμές σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που περιέχεται στο παράρτημα II.

2. 4 340 800 000 EUR από τους πόρους προϋπολογισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και των αλιευτικών περιοχών, των μέτρων προώθησης και επεξεργασίας και της τεχνικής συνδρομής κατόπιν πρωτοβουλίας των κρατών μελών δυνάμει των κεφαλαίων I, II, III, IV και VII του τίτλου V, εξαιρουμένου του άρθρου 67.

3. 580 000 000 EUR από τους πόρους προϋπολογισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα ελέγχου και εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 76.

4. 520 000 000 EUR από τους πόρους προϋπολογισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 77.

5. Τα μερίδια από τα 192 500 000 EUR των πόρων προϋπολογισμού της παραγράφου 1 κατανέμονται στην αντιστάθμιση των απόκεντρων περιφερειών σύμφωνα με το κεφάλαιο V του τίτλου V. Η αντιστάθμιση αυτή δεν υπερβαίνει ανά έτος:

α) τα 6 450 000 EUR για τις Αζόρες και τη Μαδέρα,

β) τα 8 700 000 EUR για τις Καναρίους Νήσους,

γ) τα 12 350 000 EUR για τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

6. 44 976 000 EUR από τους πόρους προϋπολογισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 67.

7. 71 055 600 EUR από τους πόρους προϋπολογισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται σε μέτρα για την ΟΘΠ σύμφωνα με το κεφάλαιο VIII του τίτλου V.

8. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν αδιακρίτως τους διαθέσιμους πόρους στο πλαίσιο των παραγράφων 3 και 4.

Άρθρο 14

Δημοσιονομικοί πόροι στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης

1. Οι πόροι που διατίθενται για αναλήψεις υποχρεώσεων από το ΕΤΘΑ για την περίοδο 2014 έως 2020 στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης ανέρχονται σε 647 275 400 EUR σε τρέχουσες τιμές σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που περιέχεται στα κεφάλαια I έως III του τίτλου VI.

2. Για τους σκοπούς των κεφαλαίων I και II του τίτλου VI, η ενδεικτική κατανομή των κονδυλίων μεταξύ των στόχων, που προβλέπεται στα άρθρα 82 και 85, ορίζεται στο παράρτημα III.

3. Η Επιτροπή μπορεί να αποκλίνει από τα ενδεικτικά ποσοστά που αναφέρονται στην παράγραφο 2 κατά το 5 % του χρηματοδοτικού κονδυλίου κατ' ανώτατο όριο σε κάθε περίπτωση.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126, προκειμένου να προσαρμόζει τα ποσοστά που καθορίζονται στο παράρτημα III.

Άρθρο 15

Ενδιάμεση επανεξέταση

Η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή των κεφαλαίων I και II του τίτλου VI, περιλαμβανομένης της ανάγκης προσαρμογών στην ενδεικτική κατανομή των κονδυλίων που περιέχεται στο παράρτημα III, και, έως τις 30 Ιουνίου 2017, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης σχετικά με τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και τις ποιοτικές και ποσοτικές πτυχές του ΕΤΘΑ.

Άρθρο 16

Δημοσιονομική κατανομή για την επιμερισμένη διαχείριση

1. Οι πόροι που είναι διαθέσιμοι για αναλήψεις υποχρεώσεων από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 2 έως 7 για την περίοδο 2014 έως 2020, όπως ορίζονται στον πίνακα του παραρτήματος II, καθορίζονται με βάση τα εξής αντικειμενικά κριτήρια:

α) Όσον αφορά τον τίτλο V, με εξαίρεση τα άρθρα 76 και 77:

i) το επίπεδο της απασχόλησης στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας θαλάσσης και γλυκέων υδάτων, περιλαμβανομένης της απασχόλησης στη συναφή μεταποίηση,

ii) το επίπεδο της παραγωγής στους τομείς αλιείας και υδατοκαλλιέργειας θαλάσσης και γλυκέων υδάτων, συμπεριλαμβανομένης της συναφούς μεταποίησης, και

iii) το μερίδιο του παράκτιου αλιευτικού στόλου μικρής κλίμακας στον αλιευτικό στόλο,

β) Όσον αφορά τα άρθρα 76 και 77:

i) την έκταση των καθηκόντων ελέγχου του οικείου κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του εθνικού αλιευτικού στόλου και το μέγεθος της υπό έλεγχο θαλάσσιας περιοχής, τον όγκο των εκφορτώσεων και την αξία των εισαγωγών από τρίτες χώρες,

ii) τους διαθέσιμους πόρους ελέγχου σε σύγκριση με την έκταση των καθηκόντων ελέγχου του κράτους μέλους, όπου τα διαθέσιμα μέσα καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των ελέγχων που πραγματοποιούνται στη θάλασσα και τον αριθμό των επιθεωρήσεων των εκφορτώσεων,

iii) την έκταση των καθηκόντων συλλογής δεδομένων του οικείου κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του εθνικού αλιευτικού στόλου, τον όγκο των εκφορτώσεων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, τον αριθμό των δραστηριοτήτων επιστημονικής παρακολούθησης στη θάλασσα και τον αριθμό των ερευνών στις οποίες το κράτος μέλος συμμετέχει, και

iv) τους διαθέσιμους πόρους συλλογής δεδομένων σε σύγκριση με την έκταση των καθηκόντων συλλογής δεδομένων του κράτους μέλους, όπου τα διαθέσιμα μέσα καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τους ανθρώπινους πόρους και τα τεχνικά μέσα που απαιτούνται για την εφαρμογή του εθνικού προγράμματος συλλογής δεδομένων.

γ) Όσον αφορά όλα τα μέτρα, τις ιστορικές κατανομές κονδυλίων στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και την ιστορική κατανάλωση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2006.

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό της ετήσιας ανάλυσης των συνολικών πόρων ανά κράτος μέλος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Προγραμματισμός για τα μέτρα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης

Άρθρο 17

Εκπόνηση επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει ενιαίο επιχειρησιακό πρόγραμμα για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 6 που πρόκειται να συγχρηματοδοτηθούν από το ΕΤΘΑ.

2. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζεται από το κράτος μέλος έπειτα από στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

3. Για το τμήμα του επιχειρησιακού προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο ιε), η Επιτροπή εκδίδει, έως τις 31 Μαΐου 2014,εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των ισχυουσών προτεραιοτήτων της Ένωσης για την πολιτική εφαρμογής και ελέγχου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 128 παράγραφο 2.

Άρθρο 18

Περιεχόμενο του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνει:

α) ανάλυση της κατάστασης από την άποψη των δυνατών σημείων, αδύνατων σημείων, ευκαιριών και απειλών και τον προσδιορισμό των αναγκών που πρέπει να αντιμετωπιστούν στη γεωγραφική περιοχή, περιλαμβανομένων ενδεχομένως θαλάσσιων λεκανών, που καλύπτεται από το πρόγραμμα·

Η ανάλυση είναι δομημένη γύρω από τις σχετικές προτεραιότητες της Ένωσης όπως ορίζονται στο άρθρο 6 του παρόντος κανονισμού και, κατά περίπτωση, είναι συνεπής με το πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την υδατοκαλλιέργεια που αναφέρεται στο άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και με την πρόοδο προς την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης μέσω της ανάπτυξης και εφαρμογής της θαλάσσιας στρατηγικής που αναφέρεται στο άρθρο 5 της

οδηγίας 2008/56/ΕΚ. Ειδικές ανάγκες που αφορούν τις θέσεις απασχόλησης, το περιβάλλον, το μετριασμό της κλιματικής αλλαγής καθώς και την προσαρμογή σε αυτή και η προώθηση της καινοτομίας αξιολογούνται σε σχέση με τις προτεραιότητες της Ένωσης, με σκοπό να εντοπιστεί η πλέον πρόσφορη ανταπόκριση στο επίπεδο καθεμιάς από τις προτεραιότητες του σχετικού τομέα,

β) περιγραφή της στρατηγικής κατά την έννοια του άρθρου 27 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, η οποία αποδεικνύει ότι:

i) για κάθε μία από τις ενωσιακές προτεραιότητες που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα τίθενται κατάλληλοι στόχοι, βάσει κοινών δεικτών αποτελεσμάτων οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 109 του παρόντος κανονισμού,

ii) η επιλογή των σχετικών μέτρων αποτελεί λογική συνέχεια κάθε ενωσιακής προτεραιότητας επιλεγμένης στο πρόγραμμα, λαμβανομένων υπόψη των συμπερασμάτων από την εκ των προτέρων αξιολόγηση και την ανάλυση κατά το στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου· όσον αφορά τα μέτρα μόνιμης παύσης αλιευτικών δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 34 του παρόντος κανονισμού, η περιγραφή της στρατηγικής περιλαμβάνει τους στόχους και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη μείωση της αλιευτικής ικανότητας, σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013. Περιλαμβάνεται επίσης περιγραφή της μεθόδου υπολογισμού του ποσού της αντιστάθμισης βάσει των άρθρων 33 και 34 του παρόντος κανονισμού,

iii) η κατανομή των χρηματοδοτικών πόρων στις ενωσιακές προτεραιότητες που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα είναι δικαιολογημένη και κατάλληλη για την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί,

γ) κατά περίπτωση, οι ειδικές ανάγκες των περιοχών Natura 2000, όπως ορίζονται από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1]), και η συμβολή του προγράμματος στη δημιουργία ενός συνεκτικού δικτύου περιοχών αποκατάστασης των ιχθυαποθεμάτων σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013,

δ) εκτίμηση των ειδικών εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και το παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού και, όπου απαιτείται, των δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013,

ε) περιγραφή του πλαισίου επιδόσεων κατά την έννοια του άρθρου 22 και του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013,

στ) κατάλογο των επιλεγμένων μέτρων οργανωμένο σύμφωνα με τις προτεραιότητες της Ένωσης,

ζ) κατάλογο των κριτηρίων επιλογής των αλιευτικών περιοχών και των περιοχών υδατοκαλλιέργειας δυνάμει του κεφαλαίου III του τίτλου V,

η) κατάλογο των κριτηρίων επιλογής των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων του κεφαλαίου III του τίτλου V,

θ) στα κράτη μέλη όπου πάνω από 1 000 σκάφη είναι δυνατόν να θεωρηθούν ως σκάφη παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας, σχέδιο δράσης για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας,

ι) τις απαιτήσεις αξιολόγησης καθώς και το σχέδιο αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 56 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 και τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν για να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες που εντοπίστηκαν,

ια) ένα σχέδιο χρηματοδότησης που θα σχεδιαστεί με βάση το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 και σύμφωνα με την εκτελεστική πράξη της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και περιλαμβάνει:

i) πίνακα που θα αναφέρει τη συνολική συνεισφορά του ΕΤΘΑ που έχει προγραμματιστεί για κάθε έτος,

ii) πίνακα που θα προσδιορίζει τους εφαρμοζόμενους πόρους του ΕΤΘΑ και το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο πλαίσιο των ενωσιακών προτεραιοτήτων του άρθρου 6 του παρόντος κανονισμού και την τεχνική βοήθεια· κατά παρέκκλιση από το γενικό κανόνα του άρθρου 94 παράγραφος 2, ο πίνακας αυτός, κατά περίπτωση, αναφέρει χωριστά τους πόρους του ΕΤΘΑ και τα ποσοστά συγχρηματοδότησης που ισχύουν για τη στήριξη που αναφέρεται στα άρθρα 33, 34, στο άρθρο 41 παράγραφος 2, στα άρθρα 67 και 70, στο άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ) και στ) έως ιβ) και στο άρθρο 77 του παρόντος κανονισμού.

ιβ) πληροφορίες για τη συμπληρωματικότητα και το συντονισμό με τα ΕΔΕΤ και άλλους σχετικούς ενωσιακούς και εθνικούς χρηματοδοτικούς μηχανισμούς,

ιγ) ρυθμίσεις εφαρμογής του επιχειρησιακού προγράμματος που περιλαμβάνουν:

([1]) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

i) διασφαλίζουν ότι το πρόγραμμα δημοσιοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 119 του παρόντος κανονισμού,

ii) περιγραφή των αντίστοιχων ρόλων της ΤΟΔΑ, της διαχειριστικής αρχής ή του φορέα που έχει οριστεί για όλα τα εκτελεστικά καθήκοντα που σχετίζονται με τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων,

iii) περιγραφή των διαδικασιών παρακολούθησης και αξιολόγησης καθώς και τη γενική σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης που αναφέρεται στο άρθρο 48 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013,

iv) τις διατάξεις που διασφαλίζουν ότι το πρόγραμμα δημοσιοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 119 του παρόντος κανονισμού

ιδ) κατάλογο των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 και τα αποτελέσματα της διαβούλευσης με τους εταίρους,

ιε) για το στόχο της αύξησης της συμμόρφωσης μέσω του ελέγχου που αναφέρεται βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 3 στοιχείο β) και σύμφωνα με τις ισχύουσες προτεραιότητες της Επιτροπής κατά το άρθρο 17 παράγραφος 3:

i) κατάλογο των φορέων εφαρμογής του συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής και σύντομη περιγραφή των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων που διαθέτουν για τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την επιβολή της αλιείας, και τον κύριο εξοπλισμό τους που είναι διαθέσιμος για τον έλεγχο, την επιθεώρηση της αλιείας και την επιβολή της σχετικής νομοθεσίας, ιδίως του αριθμού των σκαφών, αεροσκαφών και ελικοπτέρων,

ii) τους γενικούς στόχους των μέτρων ελέγχου που πρέπει να εφαρμοστούν με χρήση κοινών δεικτών που θα καθοριστούν σύμφωνα με το άρθρο 109,

iii) τους ειδικούς στόχους που πρέπει να επιτευχθούν σύμφωνα με τις προτεραιότητες της Ένωσης που καθορίζονται στο άρθρο 6 και λεπτομερή μνεία ανά είδος δράσης για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού,

ιε) για το στόχο της συλλογής δεδομένων για τη βιώσιμη διαχείριση της αλιείας που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο α) και σύμφωνα με το πολυετές πρόγραμμα της Ένωσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 199/2008:

i) περιγραφή των δραστηριοτήτων συλλογής δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013,

ii) περιγραφή των μεθόδων αποθήκευσης δεδομένων, της διαχείρισης των δεδομένων και της χρήσης των δεδομένων,

iii) περιγραφή της δυνατότητας επίτευξης χρηστής δημοσιονομικής και διοικητικής διαχείρισης των δεδομένων που συλλέγονται·

Το τμήμα του επιχειρησιακού προγράμματος που αναφέρεται στο σημείο ιε) συμπληρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 21 του παρόντος κανονισμού.

2. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνει τις μεθόδους για τον υπολογισμό του απλουστευμένου κόστους, που αναφέρεται στο άρθρο 67 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, και του πρόσθετου κόστους ή του διαφυγόντος εισοδήματος, σύμφωνα με το άρθρο 96 του παρόντος κανονισμού, και τη μέθοδο για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης, σύμφωνα με τα σχετικά κριτήρια που προσδιορίζονται για κάθε μία από τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται βάσει του άρθρου 40 παράγραφος 1, των άρθρων 53, 54, 55, 56 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και 67 του παρόντος κανονισμού. Οσάκις ενδείκνυται, θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται πληροφορίες για προκαταβολές προς τις ΤΟΔΑ δυνάμει του άρθρου 62 του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων για την παρουσίαση των στοιχείων που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

Άρθρο 19

Έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Με σκοπό την έκδοση εκτελεστικών πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο ii) είναι πιθανό να εξαλείψουν αποτελεσματικά την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα που έχει εξακριβωθεί.

Άρθρο 20

Τροποποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την έγκριση της τροποποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.

2. Η Επιτροπή, προκειμένου να προσαρμοστεί στις εξελισσόμενες ανάγκες ελέγχου, μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, ανά δύο έτη, που προσδιορίζει λεπτομερώς τυχόν αλλαγές στις προτεραιότητες της Ένωσης στην πολιτική επιβολής και ελέγχου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3, και τις αντίστοιχες επιλέξιμες δράσεις στις οποίες θα δοθεί προτεραιότητα. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλλουν τροποποίηση στο επιχειρησιακό τους πρόγραμμα, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες προτεραιότητες οι οποίες προβλέπονται στις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων υπόκεινται σε απλουστευμένη διαδικασία που εγκρίνεται σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Προγράμματα εργασιών για τη συλλογή δεδομένων

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο ιστ) του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη υποβάλλουν με ηλεκτρονικά μέσα στην Επιτροπή προγράμματα εργασιών για τη συλλογή δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 199/2008 πριν από τις 31 Οκτωβρίου του έτους που προηγείται του έτους από το οποίο θα εφαρμόζεται το πρόγραμμα εργασίας, εκτός αν εξακολουθεί να ισχύει υπάρχον πρόγραμμα, οπότε προβαίνουν σε σχετική κοινοποίηση προς την Επιτροπή. Το περιεχόμενο των προγραμμάτων αυτών είναι σύμφωνο με το άρθρο 4 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την έγκριση των προγραμμάτων εργασίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους από το οποίο θα εφαρμόζεται το πρόγραμμα εργασίας.

Άρθρο 22

Κανόνες για τις διαδικασίες και τα χρονοδιαγράμματα

1. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων για τις διαδικασίες, τη μορφή και τα χρονοδιαγράμματα όσον αφορά:

α) την έγκριση επιχειρησιακών προγραμμάτων·

β) την υποβολή και έγκριση τροποποίησης επιχειρησιακών προγραμμάτων, περιλαμβανομένης της έναρξης ισχύος τους και της συχνότητας υποβολής κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού·

γ) την υποβολή και έγκριση τροποποιήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3·

δ) την υποβολή προγραμμάτων εργασίας για τη συλλογή δεδομένων.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

2. Οι διαδικασίες και τα χρονοδιαγράμματα απλουστεύονται σε περίπτωση:

α) τροποποιήσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αφορούν τη μεταφορά κεφαλαίων μεταξύ των προτεραιοτήτων της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι τα μεταφερόμενα κεφάλαια δεν υπερβαίνουν το 10 % του ποσού που κατανέμεται στην προτεραιότητα της Ένωσης·

β) τροποποιήσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αφορούν την εισαγωγή ή απόσυρση μέτρων ή ειδών σχετικών δράσεων και τις σχετικές πληροφορίες και δείκτες·

γ) τροποποιήσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αφορούν τις μεταβολές στην περιγραφή των μέτρων, περιλαμβανομένων των αλλαγών των όρων επιλεξιμότητας·

δ) τροποποιήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3, καθώς και σε περίπτωση περαιτέρω τροποποιήσεων του τμήματος του επιχειρησιακού προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ).

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 33, 34 και στο άρθρο 41 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Προγραμματισμός μέτρων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης

Άρθρο 23

Ετήσιο πρόγραμμα εργασιών

1. Για την εφαρμογή του τίτλου VI, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση ετησίων προγραμμάτων εργασιών, σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στα αντίστοιχα κεφάλαια. Για τα κεφάλαια I και II του τίτλου VI, οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

2. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών περιλαμβάνει:

α) περιγραφή των προς χρηματοδότηση δραστηριοτήτων και τους επιδιωκόμενους στόχους για κάθε δραστηριότητα σύμφωνη προς τους στόχους που θεσπίζονται στα άρθρα 82 και 85. Περιέχει επίσης ένδειξη σχετικά με το ποσό που θα χορηγηθεί για κάθε δραστηριότητα, ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, καθώς και πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή τους ·

β) για τις επιχορηγήσεις και τα συναφή μέτρα, τα κύρια κριτήρια αξιολόγησης, που ορίζονται με γνώμονα την καλύτερη επίτευξη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος, και το ανώτατο ποσοστό συγχρηματοδότησης.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΕΝΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας

Άρθρο 24

Ειδικοί στόχοι

Η στήριξη με βάση το παρόν κεφάλαιο θα συμβάλει στην επίτευξη των ειδικών στόχων βάσει της προτεραιότητας της Ένωσης που έχει εντοπιστεί στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

Άρθρο 25

Γενικοί όροι

1. Ο ιδιοκτήτης αλιευτικού σκάφους, που έχει λάβει στήριξη βάσει του παρόντος κεφαλαίου, δεν μεταβιβάζει το σκάφος αυτό εκτός Ένωσης, επί τουλάχιστον πέντε έτη μετά την ημερομηνία της πραγματικής καταβολής της εν λόγω στήριξης στον δικαιούχο. Εάν ένα σκάφος μεταβιβαστεί εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας, τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά ανακτώνται από το κράτος μέλος κατ' ανάλογο ποσό προς την περίοδο κατά την οποία δεν πληρούταν η προϋπόθεση της παρούσας παραγράφου.

2. Οι λειτουργικές δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες, εκτός αν ορίζεται ρητώς διαφορετικά στο παρόν κεφάλαιο.

3. Η συνολική χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΤΘΑ στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 και 34 και στην αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών μηχανών που αναφέρεται στο άρθρο 41 δεν υπερβαίνει το ανώτερο από τα ακόλουθα δύο όρια:

α) 6 000 000 EUR ή

β) το 15 % της ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής που παρέχεται από το κράτος μέλος για τις προτεραιότητες που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, 2 και 5.

4. Η συνολική χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΤΘΑ στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4 δεν υπερβαίνει το 5 % της ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής ανά κράτος μέλος.

5. Η στήριξη σε ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών που καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 33 αφαιρείται από τη στήριξη που χορηγείται σε ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών σύμφωνα με το άρθρο 34 για το ίδιο σκάφος.

Άρθρο 26

Καινοτομία

1. Προκειμένου να τονωθεί η καινοτομία στην αλιεία, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει έργα που στοχεύουν στην ανάπτυξη ή εισαγωγή νέων ή σημαντικά βελτιωμένων αλιευτικών προϊόντων και εξοπλισμού, νέων ή βελτιωμένων διαδικασιών και τεχνικών, νέων ή βελτιωμένων συστημάτων διαχείρισης και οργάνωσης, μεταξύ άλλων και στο επίπεδο της μεταποίησης και της εμπορίας.

2. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται βάσει του παρόντος άρθρου διεξάγονται από ή σε συνεργασία με έναν επιστημονικό ή τεχνικό φορέα αναγνωρισμένο από το κράτος μέλος ή την Ένωση. Ο εν λόγω επιστημονικός ή τεχνικός φορέας επικυρώνει τα αποτελέσματα των εν λόγω δράσεων.

3. Τα αποτελέσματα των δράσεων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου υπόκεινται σε κατάλληλη δημοσιότητα από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 119.

Άρθρο 27

Συμβουλευτικές υπηρεσίες

1. Προκειμένου να βελτιωθεί η συνολική απόδοση και ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματιών και να προωθηθεί η βιωσιμότητα της αλιείας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) μελέτες σκοπιμότητας και συμβουλευτικές υπηρεσίες που αξιολογούν τη βιωσιμότητα έργων που είναι δυνητικά επιλέξιμα για στήριξη στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου·

β) την παροχή επαγγελματικών συμβουλών για την περιβαλλοντική βιωσιμότητα με σκοπό τον περιορισμό και, όπου είναι δυνατό, την εξάλειψη των αρνητικών επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια και χερσαία οικοσυστήματα και στα οικοσυστήματα γλυκέων υδάτων·

γ) παροχή επαγγελματικών συμβουλών για επιχειρηματικές και εμπορικές στρατηγικές.

2. Οι μελέτες σκοπιμότητας, οι συμβουλευτικές υπηρεσίες και οι συμβουλές που αναφέρονται στο πλαίσιο της παραγράφου 1 παρέχονται από επιστημονικούς, ακαδημαϊκούς, επαγγελματικούς ή τεχνικούς φορείς ή οντότητες που παρέχουν οικονομικές συμβουλές με τις απαιτούμενες ικανότητες.

3. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται σε επιχειρηματίες, οργανώσεις αλιέων, συμπεριλαμβανομένων οργανώσεων παραγωγών ή φορέων δημοσίου δικαίου.

4. Όταν η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν υπερβαίνει το ποσό των 4 000 EUR, ο δικαιούχος μπορεί να επιλέγεται μέσω ταχείας διαδικασίας.

Άρθρο 28

Συμπράξεις μεταξύ επιστημόνων και αλιέων

1. Προκειμένου να ενισχυθεί η μεταφορά γνώσης μεταξύ επιστημόνων και αλιέων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τη δημιουργία δικτύων, συμφωνιών σύμπραξης ή ενώσεων ανάμεσα σε έναν ή περισσότερους ανεξάρτητους επιστημονικούς φορείς και αλιείς ή μία ή περισσότερες οργανώσεις αλιέων, στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν τεχνικοί φορείς·

β) τις δραστηριότητες που ασκούνται στο πλαίσιο των δικτύων, των συμφωνιών σύμπραξης ή των ενώσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α).

2. Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) μπορούν να καλύπτουν δραστηριότητες συλλογής δεδομένων και διαχείρισης, μελέτες, πιλοτικά σχέδια, διάδοση γνώσεων, καθώς και αποτελέσματα ερευνών, σεμινάρια και βέλτιστες πρακτικές.

3. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να χορηγείται σε φορείς δημοσίου δικαίου, αλιείς, οργανώσεις αλιέων, ΤΟΔΑ, και σε μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Άρθρο 29

Προώθηση του ανθρώπινου κεφαλαίου, της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης και του κοινωνικού διαλόγου

1. Προκειμένου να προωθηθεί το ανθρώπινο κεφάλαιο, η δημιουργία θέσεων απασχόλησης και ο κοινωνικός διάλογος, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) την επαγγελματική κατάρτιση, τη διά βίου μάθηση, κοινά έργα, τη διάδοση της γνώσης οικονομικού, τεχνικού, κανονιστικού ή επιστημονικού χαρακτήρα και των καινοτόμων πρακτικών και την απόκτηση νέων επαγγελματικών δεξιοτήτων, που συνδέονται κυρίως με τη βιώσιμη διαχείριση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, την υγιεινή, την υγεία, την ασφάλεια, δραστηριότητες στον τομέα της θάλασσας, την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα·

β) τη δικτύωση και την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ ενδιαφερομένων που περιλαμβάνουν οργανώσεις που προάγουν την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών, την προαγωγή του ρόλου των γυναικών στις αλιευτικές κοινότητες και την προώθηση των υποεκπροσωπούμενων ομάδων που ασχολούνται με τη μικρής κλίμακας παράκτια αλιεία ή την αλιεία από την ακτή·

γ) στον κοινωνικό διάλογο σε ενωσιακό, εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο με τη συμμετοχή αλιέων, κοινωνικών εταίρων και άλλων ενδιαφερομένων.

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να παρέχεται επίσης στους συζύγους των αυτοαπασχολούμενων αλιέων ή, όταν και στο βαθμό που αναγνωρίζονται από την εθνική νομοθεσία, στους συντρόφους συμβίωσης των αυτοαπασχολούμενων αλιέων, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1].

[1] Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών που ασκούν αυτοτελή επαγγελματική δραστηριότητα και για την κατάργηση της οδηγίας 86/613/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 180 της 15.7.2010, σ. 1).

3. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) μπορεί να χορηγηθεί, για μέγιστη περίοδο δύο ετών, για την εκπαίδευση ανθρώπων κάτω των 30 ετών, αναγνωρισμένων ως ανέργων από το κράτος μέλος («εκπαιδευόμενοι»). Η στήριξη αυτή περιορίζεται στην εκπαίδευση σε αλιευτικό σκάφος παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας, ιδιοκτησίας επαγγελματία αλιέα ηλικίας τουλάχιστον 50 ετών, η οποία επισημοποιείται μέσω συμβολαίου μεταξύ του εκπαιδευόμενου και του ιδιοκτήτη του σκάφους, εφόσον αυτό αναγνωρίζεται από το οικείο κράτος μέλος, και για μαθήματα σχετικά με βιώσιμες πρακτικές αλιείας και με τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων όπως ορίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013. Ο εκπαιδευόμενος συνοδεύεται επί του σκάφους από επαγγελματία αλιέα ηλικίας τουλάχιστον 50 ετών.

4. Η στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 3 διατίθεται σε επαγγελματίες αλιείς για να καλύψουν τον μισθό του εκπαιδευομένου και τις σχετικές επιβαρύνσεις και υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση και το βιοτικό επίπεδο στο οικείο κράτος μέλος. Η εν λόγω στήριξη δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 40 000 EUR για κάθε δικαιούχο στην περίοδο προγραμματισμού.

Άρθρο 30

Διαφοροποίηση και νέες μορφές εισοδήματος

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις που συμβάλλουν στη διαφοροποίηση του εισοδήματος των αλιέων μέσω της ανάπτυξης συμπληρωματικών δραστηριοτήτων, όπως οι επενδύσεις στο σκάφος, ο αλιευτικός τουρισμός, τα εστιατόρια, περιβαλλοντικές υπηρεσίες που σχετίζονται με την αλιεία και εκπαιδευτικές δραστηριότητες σχετικές με την αλιεία.

2. Στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) χορηγείται σε αλιείς οι οποίοι:

α) υποβάλλουν ένα επιχειρηματικό σχέδιο για την ανάπτυξη των νέων δραστηριοτήτων τους· και

β) διαθέτουν επαρκείς επαγγελματικές δεξιότητες που μπορούν να αποκτηθούν μέσω δράσεων που χρηματοδοτούνται βάσει του άρθρου 29 παράγραφος 1 στοιχείο α).

3. Στήριξη βάσει της παραγράφου 1 χορηγείται μόνον αν οι συμπληρωματικές δραστηριότητες των αλιέων συνδέονται με την κύρια αλιευτική δραστηριότητα.

4. Το ποσό της στήριξης που χορηγείται βάσει της παραγράφου 1 δεν υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού που προβλέπεται στο επιχειρηματικό σχέδιο για κάθε δράση και δεν υπερβαίνει ένα μέγιστο ποσό 75 000 EUR για κάθε δικαιούχο.

Άρθρο 31

Στήριξη για την εκκίνηση επιχειρηματικής δραστηριότητας σε νέους αλιείς

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να προσφέρει στήριξη για την εκκίνηση επιχειρηματικής δραστηριότητας σε νέους αλιείς.

2. Η στήριξη στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου μπορεί να χορηγείται μόνο σε ό,τι αφορά την πρώτη απόκτηση αλιευτικού σκάφους:

α) συνολικού μήκους κάτω των 24 μέτρων,

β) εξοπλισμένου για θαλάσσια αλιεία,

γ) ηλικίας μεταξύ 5 και 30 ετών, και

δ) το οποίο ανήκει σε τμήμα στόλου για τον οποίο η έκθεση αλιευτικής ικανότητας που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 έχει δείξει ότι υπάρχει ισορροπία με τις αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες για το εν λόγω τμήμα.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «νέοι αλιείς» νοούνται τα φυσικά πρόσωπα που επιθυμούν να αποκτήσουν για πρώτη φορά αλιευτικό σκάφος και τα οποία, κατά τη στιγμή υποβολής της αίτησης, έχουν ηλικία κάτω των 40 ετών και έχουν εργαστεί για τουλάχιστον πέντε έτη ως αλιείς ή έχουν λάβει σχετική επαγγελματική κατάρτιση. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν περαιτέρω αντικειμενικά κριτήρια βάσει των οποίων οι νέοι αλιείς θα είναι επιλέξιμοι για τη στήριξη που προβλέπει το παρόν άρθρο.

4. Η βοήθεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν υπερβαίνει το 25 % του κόστους απόκτησης του αλιευτικού σκάφους και σε κάθε περίπτωση δεν υπερβαίνει τις 75 000 EUR για κάθε νέο αλιέα.

Άρθρο 32

Υγεία και ασφάλεια

1. Προκειμένου να βελτιωθεί η υγεία, η υγιεινή, η ασφάλεια και οι εργασιακές συνθήκες για τους αλιείς, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις επί του σκάφους ή σε επιμέρους εξοπλισμούς, υπό τον όρο οι επενδύσεις αυτές υπερβαίνουν τις απαιτήσεις του εθνικού ή του ενωσιακού δικαίου.

2. Η στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου παρέχεται σε αλιείς ή ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών.

3. Όταν η δράση συνίσταται σε επένδυση επί του σκάφους, η στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για τον ίδιο τύπο επένδυσης και για το ίδιο αλιευτικό σκάφος. Όταν η δράση συνίσταται σε επένδυση σε ατομικό εξοπλισμό, η στήριξη δεν χορηγείται πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για τον ίδιο τύπο εξοπλισμού και για τον ίδιο δικαιούχο.

4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126, προκειμένου να εντοπίσει τους τύπους δράσεων που είναι επιλέξιμοι βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 33

Προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) στην περίπτωση εφαρμογής των μέτρων της Επιτροπής ή των έκτακτων μέτρων των κρατών μελών που αναφέρονται αντίστοιχα στα άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 ή των μέτρων διατήρησης που αναφέρονται στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού, περιλαμβανομένων των περιόδων βιολογικής ανάπαυλας·

β) στην περίπτωση μη ανανέωσης συμφωνιών εταιρικής σχέσης στον τομέα της βιώσιμης αλιείας ή πρωτοκόλλων τους·

γ) στην περίπτωση που η προσωρινή παύση προβλέπεται σε σχέδιο διαχείρισης το οποίο έχει εγκριθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου ([1]) ή σε πολυετές σχέδιο που έχει εγκριθεί βάσει των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 όταν, βάσει επιστημονικών συμβουλών, απαιτούνται μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι σύμφωνα με τα άρθρα 2 παράγραφος 2 και 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δύναται να χορηγείται για μέγιστο χρονικό διάστημα 6 μηνών ανά σκάφος κατά το χρονικό διάστημα 2014 έως 2020.

3. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται μόνο σε:

α) ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών της Ένωσης τα οποία είναι νηολογημένα ως ενεργά και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες στη θάλασσα επί τουλάχιστον 120 ημέρες στη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης, ή

β) αλιείς που έχουν εργαστεί στη θάλασσα για τουλάχιστον 120 ημέρες στη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης επί αλιευτικού σκάφους της Ένωσης το οποίο αφορά η προσωρινή παύση.

4. Όλες οι αλιευτικές δραστηριότητες του σχετικού αλιευτικού σκάφους ή των σχετικών αλιέων αναστέλλονται ουσιαστικά. Η αρμόδια αρχή βεβαιώνεται ότι το σχετικό αλιευτικό σκάφος έχει πάψει κάθε αλιευτική δραστηριότητα στη διάρκεια της περιόδου που αφορά η προσωρινή παύση.

Άρθρο 34

Οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα για την οριστική παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων μόνο σε περίπτωση που αυτή επιτελείται μέσω της διάλυσης αλιευτικών σκαφών και εφόσον:

α) η εν λόγω διάλυση περιλαμβάνεται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα όπως αναφέρεται στο άρθρο 18· και

β) η οριστική παύση προβλέπεται ως εργαλείο του σχεδίου δράσης που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 το οποίο δείχνει ότι το τμήμα στόλου δεν εξισορροπείται πραγματικά από τις αλιευτικές δυνατότητες που διατίθενται για το εν λόγω τμήμα.

2. Η στήριξη σύμφωνα με την παράγραφο 1 χορηγείται σε:

α) ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών της Ένωσης τα οποία είναι νηολογημένα ως ενεργά και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες στη θάλασσα επί τουλάχιστον 90 ημέρες κατ' έτος στη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης, ή

β) αλιείς που έχουν εργαστεί στη θάλασσα επί αλιευτικού σκάφους της Ένωσης το οποίο αφορά η οριστική παύση για τουλάχιστον 90 ημέρες κατ' έτος στη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1626/94 (ΕΕ L 409 της 30.12.2006, σ. 11).

3. Οι αλιείς που λαμβάνουν τη στήριξη παύουν πραγματικά κάθε αλιευτική δραστηριότητα. Ο δικαιούχος παρέχει στην αρμόδια αρχή απόδειξη της πραγματικής παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Η αντιστάθμιση επιστρέφεται pro rata temporis όταν ο αλιέας επιστρέφει στην αλιευτική δραστηριότητα μέσα σε περίοδο μικρότερη των δύο ετών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στήριξης.

4. Στήριξη δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορεί να χορηγείται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017.

5. Η στήριξη σύμφωνα με το παρόν άρθρο καταβάλλεται μόνον αφού αφαιρεθεί οριστικά από το μητρώο του ενωσιακού αλιευτικού στόλου η αντίστοιχη ικανότητα και αφαιρεθούν επίσης οριστικά οι αλιευτικές άδειες και εγκρίσεις. Ο δικαιούχος απαγορεύεται να νηολογήσει νέο αλιευτικό σκάφος εντός πέντε ετών από την παραλαβή της στήριξης. Η μείωση της ικανότητας ως αποτέλεσμα μόνιμης παύσης της αλιευτικής δραστηριότητας με δημόσια ενίσχυση, συνεπάγεται τη μόνιμη ισοδύναμη μείωση των ανωτάτων ορίων της αλιευτικής ικανότητας που αναφέρονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, μπορεί να χορηγηθεί στήριξη για οριστική παύση της αλιευτικής δραστηριότητας χωρίς διάλυση, υπό τον όρο ότι τα σκάφη ανακαινίζονται για δραστηριότητες που δεν έχουν να κάνουν με την εμπορική αλιεία.

Επιπρόσθετα και με σκοπό τη διατήρηση της ναυτικής κληρονομιάς, μπορεί να χορηγηθεί στήριξη για οριστική παύση της αλιευτικής δραστηριότητας χωρίς διάλυση στην περίπτωση των παραδοσιακών ξύλινων σκαφών, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω σκάφη εκπληρώνουν αυτή τους τη λειτουργία στην ξηρά.

Άρθρο 35

Ταμεία αλληλοβοήθειας για δυσμενή καιρικά φαινόμενα και περιβαλλοντικά συμβάντα

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να συνεισφέρει σε ταμεία αλληλοβοήθειας για την καταβολή αποζημιώσεων σε αλιείς για απώλειες οφειλόμενες σε δυσμενή καιρικά φαινόμενα ή σε περιβαλλοντικά συμβάντα ή για κόστη διάσωσης αλιέων ή αλιευτικών σκαφών σε περίπτωση ατυχημάτων στη θάλασσα κατά τις αλιευτικές τους δραστηριότητες.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως «ταμείο αλληλοβοήθειας» νοείται σύστημα, πιστοποιημένο από το κράτος μέλος σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, απευθυνόμενο σε συμβεβλημένους αλιείς, βάσει του οποίου λαμβάνουν αποζημιώσεις σε περίπτωση που υποστούν οικονομικές απώλειες εξαιτίας των γεγονότων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αποφεύγεται η υπεραντιστάθμιση ως αποτέλεσμα του συνδυασμού της στήριξης βάσει του παρόντος άρθρου με άλλα εθνικά ή ενωσιακά εργαλεία στήριξης ή καθεστώτα ιδιωτικής ασφάλισης.

4. Για να είναι επιλέξιμο για στήριξη δυνάμει του παρόντος άρθρου, το ταμείο αλληλοβοήθειας πρέπει:

α) να είναι διαπιστευμένο από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία·

β) να έχει διαφανή πολιτική για τις πληρωμές στο ταμείο και τις αναλήψεις από αυτό· και

γ) να έχει σαφείς κανόνες απόδοσης ευθυνών για τυχόν ανακύπτοντα χρέη.

5. Τα κράτη μέλη ορίζουν τους κανόνες που διέπουν τη σύσταση και τη διαχείριση των ταμείων αλληλοβοήθειας, ιδίως όσον αφορά τη χορήγηση αντισταθμιστικών ενισχύσεων στους αλιείς και την επιλεξιμότητά τους για παρόμοιες ενισχύσεις σε περίπτωση εμφάνισης δυσμενών καιρικών φαινομένων ή περιβαλλοντικού συμβάντος ή θαλασσίων ατυχημάτων που αναφέρονται στο παράγραφο 1, καθώς και τη διαχείριση και παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τους εν λόγω κανόνες. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κανόνες του ταμείου προβλέπουν ποινές σε περίπτωση αμέλειας από την πλευρά του αλιέα.

6. Τα δυσμενή καιρικά φαινόμενα, τα περιβαλλοντικά συμβάντα ή τα θαλάσσια ατυχήματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 πρέπει να έχει αναγνωρισθεί επισήμως από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

7. Οι χρηματοδοτικές συνεισφορές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να αφορούν μόνο τα ποσά που καταβάλλονται από το ταμείο αλληλοβοήθειας ως χρηματική αποζημίωση σε αλιείς. Οι διοικητικές δαπάνες για τη σύσταση των ταμείων αλληλοβοήθειας δεν είναι επιλέξιμες για ενίσχυση. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τα επιλέξιμα για ενίσχυση κόστη εφαρμόζοντας ανώτατα όρια ανά ταμείο αλληλοβοήθειας.

8. Οι χρηματοδοτικές συνεισφορές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 χορηγούνται μόνο για την κάλυψη απωλειών εξαιτίας δυσμενών καιρικών φαινομένων, περιβαλλοντικών συμβάντων ή θαλασσίων ατυχημάτων που υπερβαίνουν το 30 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της συγκεκριμένης επιχείρησης, υπολογιζόμενου με βάση τον μέσο κύκλο εργασιών της επιχείρησης κατά τα προηγούμενα τρία ημερολογιακά έτη.

9. Δεν πραγματοποιείται καμία συνεισφορά από το ΕΤΘΑ στο αρχικό μετοχικό κεφάλαιο.

10. Όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν να μειώσουν το κόστος που είναι επιλέξιμο για ενίσχυση εφαρμόζοντας ανώτατα όρια ανά ταμείο αλληλοβοήθειας παρέχουν στα επιχειρησιακά τους προγράμματα λεπτομέρειες και εξηγήσεις σχετικά με τα εν λόγω ανώτατα όρια.

Άρθρο 36

Στήριξη σε συστήματα κατανομής αλιευτικών δυνατοτήτων

1. Προκειμένου οι αλιευτικές δραστηριότητες να προσαρμοσθούν στις αλιευτικές δυνατότητες, το ΕΤΘΑ δύναται να στηρίζει τη διαμόρφωση, την ανάπτυξη, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και τη διαχείριση των συστημάτων κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων.

2. Η στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου χορηγείται σε δημόσιες αρχές, νομικά ή φυσικά πρόσωπα ή οργανώσεις αλιέων, αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών που συμμετέχουν σε συλλογική διαχείριση των συστημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 37

Στήριξη για τη διαμόρφωση και την εφαρμογή μέτρων διατήρησης και περιφερειακή συνεργασία

1. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική διαμόρφωση και εφαρμογή των μέτρων διατήρησης βάσει των άρθρων 7, 8 και 11 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και περιφερειακής συνεργασίας βάσει του άρθρου 18 του εν λόγω κανονισμού το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την παρακολούθηση των τεχνικών και διοικητικών μέσων που είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη και εφαρμογή των μέτρων διατήρησης και περιφερειακής συνεργασίας·

β) τη συμμετοχή και τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών για τη διαμόρφωση και την εφαρμογή των μέτρων διατήρησης και περιφερειακής συνεργασίας.

2. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τον άμεσο εμπλουτισμό των αποθεμάτων βάσει της παραγράφου 1 μόνον όταν προβλέπεται ως μέτρο διατήρησης από νομική πράξη της Ένωσης.

Άρθρο 38

Μείωση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον και προσαρμογή της αλιείας στην προστασία των ειδών

1. Προκειμένου να περιοριστεί ο αντίκτυπος της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον, να στηριχθεί η σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων και να διευκολυνθεί η μετάβαση σε μια βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις:

α) σε εξοπλισμό που βελτιώνει την επιλεκτικότητα μεγέθους ή την επιλεκτικότητα είδους των αλιευτικών εργαλείων·

β) επί του σκάφους ή σε εξοπλισμό εξάλειψης των απορρίψεων, αποφεύγοντας και μειώνοντας τα ανεπιθύμητα αλιεύματα εμπορικών αποθεμάτων ή διαχείρισης των ανεπιθύμητων αλιευμάτων προς εκφόρτωση σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013·

γ) σε εξοπλισμό που περιορίζει και, όπου είναι δυνατό, εξαλείφει τις φυσικές και βιολογικές επιπτώσεις της αλιείας στο οικοσύστημα ή τον θαλάσσιο βυθό·

δ) σε εξοπλισμό για την προστασία των εργαλείων και των αλιευμάτων από θηλαστικά και πτηνά προστατευόμενα από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου ή την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), υπό τον όρο ότι δεν υπονομεύεται η επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων και ότι λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή πρόκλησης φυσικής βλάβης στους θηρευτές.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 11 στοιχείο α), στις εξόχως απόκεντρες περιοχές η στήριξη της παραγράφου 1 μπορεί να χορηγείται σε αγκυροβολημένο εξοπλισμό συγκέντρωσης ιχθύων, μόνον εφόσον ο εν λόγω εξοπλισμός συμβάλλει σε βιώσιμη και επιλεκτική αλιεία.

3. Δεν χορηγείται στήριξη πάνω από μία φορά κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για τον ίδιο τύπο εξοπλισμού, στο ίδιο αλιευτικό σκάφος της Ένωσης.

4. Στήριξη χορηγείται μόνον εφόσον τα εργαλεία ή ο άλλος εξοπλισμός που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κάνουν αποδεδειγμένα καλύτερη επιλογή μεγέθους ή έχουν καταφανώς μικρότερες επιπτώσεις στο οικοσύστημα και σε μη στοχευόμενα είδη από ό,τι τα τυπικά εργαλεία ή άλλος εξοπλισμός που επιτρέπονται σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο ή τη σχετική εθνική νομοθεσία που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της περιφερειοποίησης, όπως αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

([1]) Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των άγριων πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).

5. Στήριξη χορηγείται σε:

α) ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών της Ένωσης τα σκάφη των οποίων είναι νηολογημένα ως ενεργά σκάφη και έχουν ασκήσει αλιευτικές δραστηριότητες στη θάλασσα τουλάχιστον 60 ημερών κατά τη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης·

β) αλιείς που είναι ιδιοκτήτες των εργαλείων που θα αντικατασταθούν και οι οποίοι έχουν εργαστεί επί αλιευτικού σκάφους της Ένωσης για τουλάχιστον 60 ημέρες κατά τη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης·

γ) οργανώσεις αλιέων αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος.

Άρθρο 39

Καινοτομία που συνδέεται με τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων

1. Προκειμένου να συμβάλλει στη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων και των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων και να διευκολύνει τη μετάβαση στην εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και να μειωθούν οι επιπτώσεις της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον και οι επιπτώσεις στα προστατευόμενα αρπακτικά, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει δράσεις που αποσκοπούν στην ανάπτυξη ή στην εισαγωγή νέων τεχνικών ή οργανωτικών γνώσεων που να μειώνουν τις επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων βελτιωμένων αλιευτικών τεχνικών και βελτιωμένης επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων, ή που αποσκοπούν στην υλοποίηση μιας πιο βιώσιμης χρήσης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και της συνύπαρξης με προστατευόμενα αρπακτικά.

2. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται βάσει του παρόντος άρθρου διεξάγονται από ή σε συνεργασία με έναν επιστημονικό ή τεχνικό φορέα αναγνωρισμένο από το κράτος μέλος που επικυρώνει τα αποτελέσματα των εν λόγω δράσεων.

3. Τα αποτελέσματα των δράσεων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου δημοσιεύονται κατάλληλα από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 119.

4. Τα αλιευτικά σκάφη που εμπλέκονται σε έργα που χρηματοδοτούνται βάσει του παρόντος άρθρου δεν υπερβαίνουν το 5 % του αριθμού των σκαφών του εθνικού στόλου ή το 5 % της ολικής χωρητικότητας σε τόνους του εθνικού στόλου, βάσει υπολογισμού που πραγματοποιείται κατά τη στιγμή υποβολής της αίτησης. Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις και βάσει σύστασης της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) που θεσπίσθηκε με την απόφαση 2005/629/ΕΚ της Επιτροπής ([1]), η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει έργα που υπερβαίνουν τα οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο όρια.

5. Οι δράσεις που δεν χαρακτηρίζονται ως αλιεία για επιστημονικούς λόγους σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και οι οποίες αποτελούνται από τη δοκιμή νέων αλιευτικών εργαλείων ή τεχνικών πραγματοποιούνται εντός των ορίων των αλιευτικών δυνατοτήτων που έχουν αποδοθεί στο οικείο κράτος μέλος.

6. Τα καθαρά έσοδα που δημιουργούνται από τη συμμετοχή του αλιευτικού σκάφους στη δράση αφαιρούνται από τις επιλέξιμες δαπάνες της δράσης σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

7. Για τους σκοπούς της παραγράφου 6, ως «καθαρά έσοδα» νοείται το εισόδημα των αλιέων από την πρώτη πώληση ιχθύων ή οστρακοειδών αλιευθέντων κατά την εισαγωγή και δοκιμή νέων τεχνικών ή οργανωτικών γνώσεων, μείον το κόστος πώλησης, όπως τα τέλη ιχθυόσκαλας.

Άρθρο 40

Προστασία και αποκατάσταση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων και καθεστώτα αντιστάθμισης στο πλαίσιο των βιώσιμων αλιευτικών δραστηριοτήτων

1. Προκειμένου να προστατευθούν και να αποκατασταθούν η θαλάσσια βιοποικιλότητα και τα οικοσυστήματα στο πλαίσιο των βιώσιμων αλιευτικών δραστηριοτήτων και με τη συμμετοχή αλιέων, κατά περίπτωση, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τις ακόλουθες δράσεις:

α) συλλογή από τους αλιείς αποβλήτων από τη θάλασσα, όπως απολεσθέντος αλιευτικού εξοπλισμού και θαλάσσιων απορριμμάτων·

β) κατασκευή, τοποθέτηση ή εκσυγχρονισμός στατικών ή κινητών εγκαταστάσεων για την προστασία και τη βελτίωση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας, συμπεριλαμβανομένης της επιστημονικής προετοιμασίας και αξιολόγησής τους·

γ) συμβολή στην καλύτερη διαχείριση ή διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων·

δ) προετοιμασία συμπεριλαμβανομένων μελετών, εκπόνηση, παρακολούθηση και ενημέρωση σχεδίων προστασίας και διαχείρισης για δραστηριότητες σχετικές με την αλιεία που αφορούν τις περιοχές NATURA 2000 και τις ειδικά προστατευόμενες περιοχές που αναφέρονται στην οδηγία 2008/56/ΕΚ και σε άλλους ειδικούς οικοτόπους·

([1]) Απόφαση 2005/629/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 2005, για την ίδρυση επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας (ΕΕ L 225 της 31.8.2005, σ. 18).

ε) διαχείριση, αποκατάσταση και παρακολούθηση των περιοχών NATURA 2000, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και την οδηγία 2009/147/ΕΚ, σύμφωνα με πλαίσια δράσης κατά προτεραιότητα που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

στ) διαχείριση, αποκατάσταση και παρακολούθηση των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών ενόψει της εφαρμογής των μέτρων προστασίας του χώρου που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ·

ζ) ενίσχυση της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης με συμμετοχή των αλιέων όσον αφορά την προστασία και την αποκατάσταση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας·

η) συστήματα για την αποζημίωση των ζημιών που προκαλούνται στα αλιεύματα από τα θηλαστικά και τα πτηνά που προστατεύονται από την οδηγία 92/43/ΕΟΚκαι 2009/147/ΕΚ·

θ) συμμετοχή σε άλλες δράσεις που αποσκοπούν στη διατήρηση και βελτίωση της βιοποικιλότητας και των υπηρεσιών οικοσυστήματος, όπως η αποκατάσταση συγκεκριμένων θαλάσσιων και παράκτιων οικοτόπων για τη στήριξη βιώσιμων αλιευτικών αποθεμάτων, συμπεριλαμβανομένης της επιστημονικής προετοιμασίας και αξιολόγησής τους.

2. Η στήριξη βάσει του σημείου ζ) της παραγράφου 1 υπόκειται στην επίσημη αναγνώριση παρόμοιων συστημάτων από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι δεν πραγματοποιείται καμία υπεραντιστάθμιση για τις ζημίες ως αποτέλεσμα του συνδυασμού των ενωσιακών, των εθνικών και των ιδιωτικών καθεστώτων αποζημίωσης.

3. Οι δράσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο μπορούν να εφαρμόζονται από επιστημονικούς ή τεχνικούς φορείς δημοσίου δικαίου, γνωμοδοτικά συμβούλια, αλιείς ή οργανώσεις αλιέων, αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος, ή από μη κυβερνητικές οργανώσεις σε συνεργασία με οργανώσεις αλιέων ή σε συνεργασία με ΤΟΔΑ.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126 με σκοπό τον καθορισμό των δαπανών που είναι επιλέξιμες βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 41

Ενεργειακή απόδοση και μετριασμός της κλιματικής αλλαγής

1. Προκειμένου να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και να βελτιωθεί η ενεργειακή απόδοση των αλιευτικών σκαφών, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) επενδύσεις σε εξοπλισμό ή επί του σκάφους που στοχεύουν στη μείωση της εκπομπής ρύπων ή αερίων του θερμοκηπίου και στην αύξηση της ενεργειακής απόδοσης των αλιευτικών σκαφών. Οι επενδύσεις σε αλιευτικά εργαλεία είναι επιλέξιμες υπό τον όρο ότι δεν υπονομεύουν την επιλεκτικότητα των εν λόγω αλιευτικών εργαλείων·

β) ελέγχους και συστήματα ενεργειακής απόδοσης·

γ) μελέτες για τη διερεύνηση της συμβολής των εναλλακτικών συστημάτων πρόωσης και του σχεδιασμού του κύτους στην ενεργειακή απόδοση των αλιευτικών σκαφών.

2. Μπορεί να χορηγείται στήριξη για την αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων μόνο:

α) σκαφών ολικού μήκους μέχρι 12 μέτρα, υπό τον όρο ότι ο νέος ή εκσυγχρονισμένος κινητήρας δεν έχει μεγαλύτερη ισχύ σε kW από τον τρέχοντα κινητήρα, ή

β) σκαφών ολικού μήκους μεταξύ 12 και 18 μέτρων, υπό τον όρο ότι η ισχύς σε kW του νέου ή εκσυγχρονισμένου κινητήρα είναι τουλάχιστον 20 % χαμηλότερη από τον τρέχοντα,

γ) σκαφών ολικού μήκους μεταξύ 18 και 24 μέτρων, υπό τον όρο ότι η ισχύς σε kW του νέου ή εκσυγχρονισμένου κινητήρα είναι τουλάχιστον 30 % χαμηλότερη από τον τρέχοντα.

3. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 2 για την αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων μπορεί να χορηγείται μόνον σε σκάφη που ανήκουν σε τμήμα στόλου για το οποίο η έκθεση αλιευτικής ικανότητας που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 έχει δείξει ότι υπάρχει ισορροπία με τις αλιευτικές δυνατότητες που διαθέτει αυτό το τμήμα.

4. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου χορηγείται αποκλειστικά για την αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων που έχουν εγκριθεί επισήμως σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009. Καταβάλλεται μόνο αφού η απαιτούμενη μείωση ισχύος σε kW διαγραφεί μόνιμα από το μητρώο αλιευτικών σκαφών της Ένωσης.

5. Όσον αφορά τα σκάφη που δεν υπόκεινται σε πιστοποίηση της ισχύος του κινητήρα, η στήριξη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου χορηγείται αποκλειστικά για την αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων για τους οποίους η συμμόρφωση της ισχύος έχει εξακριβωθεί σύμφωνα με το άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και οι οποίοι έχουν υποβληθεί σε φυσικό έλεγχο, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ισχύς τους δεν υπερβαίνει την ισχύ που ορίζεται στις αλιευτικές άδειες.

6. Η μείωση της ισχύος του κινητήρα κατά την παράγραφο 2 στοιχεία β) και γ) μπορεί να επιτευχθεί από ομάδα σκαφών για κάθε κατηγορία σκαφών των εν λόγω στοιχείων.

7. Με την επιφύλαξη του άρθρου 25 παράγραφος 3, η συνδρομή του ΕΤΘΑ που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν υπερβαίνει το ανώτερο από τα ακόλουθα δύο όρια:

α) 1 500 000 EUR ή

β) 3 % της ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής που παρέχεται από το κράτος μέλος για τις προτεραιότητες της Ένωσης που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, 2 και 5.

8. Οι αιτήσεις που υποβάλλουν φορείς προερχόμενοι από τον τομέα της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας θα λαμβάνουν κατά προτεραιότητα έως το 60 % της συνολικής στήριξης που παρέχεται με σκοπό την αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων που αναφέρεται στην παράγραφο 2, για το σύνολο της προγραμματικής περιόδου.

9. Η στήριξη βάσει των παραγράφων 1 και 2 χορηγείται μόνο σε ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών και όχι πάνω από μία φορά για τον ίδιο τύπο επένδυσης κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου για το ίδιο αλιευτικό σκάφος.

10. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126, προκειμένου να ορίσει τις δαπάνες που είναι επιλέξιμες για στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 42

Προστιθέμενη αξία, ποιότητα των προϊόντων και χρήση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων

1. Προκειμένου να βελτιωθεί η προστιθέμενη αξία ή η ποιότητα των αλιευόμενων ιχθύων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) επενδύσεις που προσθέτουν αξία στα αλιευτικά προϊόντα, συγκεκριμένα επιτρέποντας στους αλιείς να πραγματοποιούν την επεξεργασία, την εμπορία και την άμεση πώληση των δικών τους αλιευμάτων·

β) καινοτόμους επενδύσεις επί του σκάφους για τη βελτίωση της ποιότητας των αλιευτικών προϊόντων.

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) συναρτάται με τη χρήση επιλεκτικών εργαλείων ώστε να περιορίζεται η αλιεία ανεπιθύμητων ειδών και χορηγείται μόνο σε ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών της Ένωσης, τα σκάφη των οποίων έχουν ασκήσει αλιευτική δραστηριότητα στη θάλασσα για τουλάχιστον 60 ημέρες κατά τη διάρκεια των δύο ημερολογιακών ετών που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στήριξης.

Άρθρο 43

Αλιευτικοί λιμένες, τόποι εκφόρτωσης, ιχθυόσκαλες και καταφύγια

1. Για τους σκοπούς της βελτίωσης της ποιότητας, του ελέγχου και της ιχνηλασιμότητας των προϊόντων που εκφορτώνονται αυξάνοντας την ενεργειακή απόδοση, συμβάλλοντας στην προστασία του περιβάλλοντος ή βελτιώνοντας την ασφάλεια και τις συνθήκες εργασίας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις για τη βελτίωση των υποδομών στους αλιευτικούς λιμένες, στις ιχθυόσκαλες, στους τόπους εκφόρτωσης και στα καταφύγια, περιλαμβανομένων των επενδύσεων σε εγκαταστάσεις για τα απόβλητα και τη συλλογή θαλάσσιων απορριμμάτων.

2. Προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 καθώς και για να προστεθεί αξία στα υποχρησιμοποιούμενα συστατικά των αλιευμάτων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις σε αλιευτικούς λιμένες, ιχθυόσκαλες, τόπους εκφόρτωσης και καταφύγια.

3. Προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια των αλιέων, το ΕΤΘΑ μπορεί επίσης να στηρίζει επενδύσεις για την κατασκευή ή τον εκσυγχρονισμό καταφυγίων.

4. Η στήριξη δεν καλύπτει την κατασκευή νέων λιμένων, νέων τόπων εκφόρτωσης ή νέων ιχθυοσκαλών.

Άρθρο 44

Αλιεία εσωτερικών υδάτων και υδρόβια πανίδα και χλωρίδα εσωτερικών υδάτων

1. Προκειμένου να περιοριστούν οι επιπτώσεις της αλιείας εσωτερικών υδάτων στο περιβάλλον, να αυξηθεί η ενεργειακή απόδοση, να αυξηθεί η αξία ή η ποιότητα των αλιευμάτων που εκφορτώνονται ή να βελτιωθεί η υγεία, η ασφάλεια, οι συνθήκες εργασίας, το ανθρώπινο κεφάλαιο και η κατάρτιση, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τις επενδύσεις στα εξής:

α) στην προώθηση του ανθρώπινου κεφαλαίου, της δημιουργίας θέσεων εργασίας και του κοινωνικού διαλόγου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 29 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·

β) σε επί του σκάφους ή σε ατομικό εξοπλισμό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 32 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·

γ) σε εξοπλισμό και σε είδη δράσεων όπως αναφέρεται στα άρθρα 38 και 39και υπό τους όρους που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα·

δ) στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και του μετριασμού των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής όπως προβλέπεται στο άρθρο 41, και υπό τους ίδιους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·

ε) σε επενδύσεις για τη βελτίωση της αξίας ή της ποιότητας των αλιευμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 42 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο·

στ) σε αλιευτικούς λιμένες, καταφύγια και τόπους εκφόρτωσης, όπως αναφέρονται στο άρθρο 43 και υπό τους όρους που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

2. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει επενδύσεις που σχετίζονται με την εκκίνηση επιχειρηματικής δραστηριότητας από νέους αλιείς κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 31 και με τις ίδιες προϋποθέσεις που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο εκτός της απαίτησης του άρθρου 31 παράγραφος 2 στοιχείο β).

3. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την ανάπτυξη και τη διευκόλυνση της καινοτομίας σύμφωνα με το άρθρο 26, τις γνωμοδοτικές υπηρεσίες σύμφωνα με το άρθρο 27 και τις εταιρικές συμπράξεις μεταξύ επιστημόνων και αλιέων σύμφωνα με το άρθρο 28.

4. Προκειμένου να προωθηθεί η διαφοροποίηση από αλιείς εσωτερικών υδάτων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τη διαφοροποίηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων σε συμπληρωματικές δραστηριότητες, υπό τους όρους του άρθρου 30.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

α) οι αναφορές σε αλιευτικά σκάφη στα άρθρα 32, 38, 39, 41 και 42 νοούνται ως αναφορές σε σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα·

β) Οι αναφορές που γίνονται στο άρθρο 38 στο θαλάσσιο περιβάλλον νοούνται ως αναφορές στο περιβάλλον στο οποίο αλιεύει το αλιευτικό σκάφος εσωτερικών υδάτων.

6. Προκειμένου να προστατευθεί και να αναπτυχθεί η υδρόβια πανίδα και χλωρίδα, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τη διαχείριση, την αποκατάσταση και την επιτήρηση των περιοχών NATURA 2000 οι οποίες επηρεάζονται από αλιευτικές δραστηριότητες και την αποκατάσταση εσωτερικών υδάτων σύμφωνα με την οδηγία 60/2000/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), συμπεριλαμβανομένων των τόπων ωοτοκίας και των οδών μετανάστευσης για τα μεταναστευτικά είδη, με την επιφύλαξη του άρθρου 40 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του παρόντος κανονισμού και ενδεχομένως, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής αλιέων εσωτερικών υδάτων·

β) την κατασκευή, τον εκσυγχρονισμό ή την τοποθέτηση στατικών ή κινητών εγκαταστάσεων για την προστασία και τη βελτίωση της υδρόβιας πανίδας και χλωρίδας, συμπεριλαμβανομένης της επιστημονικής προετοιμασίας, παρακολούθησης και αξιολόγησής τους.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σκάφη που λαμβάνουν στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας

Άρθρο 45

Ειδικοί στόχοι

Η στήριξη δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου θα συμβάλει στην επίτευξη της προτεραιότητας της Ένωσης που προσδιορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

Άρθρο 46

Γενικοί όροι

1. Η στήριξη δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου περιορίζεται σε επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό.

([1]) Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι επιχειρηματίες που εισέρχονται στον κλάδο πρέπει να υποβάλλουν επιχειρηματικό σχέδιο και, στην περίπτωση όπου το ποσό των επενδύσεων υπερβαίνει τα 50 000 EUR, μελέτη σκοπιμότητας που θα περιλαμβάνει αξιολόγηση των περιβαλλοντολογικών επιπτώσεων των δράσεων. Στήριξη βάσει του παρόντος κεφαλαίου χορηγείται μόνο εφόσον έχει αποδειχθεί σαφώς από ανεξάρτητη έκθεση εμπορίας ότι υφίστανται καλές και βιώσιμες προοπτικές στην αγορά για το προϊόν.

3. Εφόσον οι δράσεις αφορούν επενδύσεις σε εξοπλισμό ή υποδομή που διασφαλίζει τη συμμόρφωση με μελλοντικές απαιτήσεις για το περιβάλλον, την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, την υγιεινή ή την καλή μεταχείριση των ζώων σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, η στήριξη μπορεί να χορηγείται έως την ημερομηνία κατά την οποία οι απαιτήσεις αυτές καθίστανται υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις.

4. Δεν χορηγείται στήριξη για την εκτροφή γενετικά τροποποιημένων οργανισμών.

5. Δεν χορηγείται στήριξη για δράσεις υδατοκαλλιέργειας σε προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές, εφόσον η αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος αρμόδια αρχή έχει αποφανθεί, βάσει εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ότι η δράση μπορεί να επιφέρει σοβαρή περιβαλλοντική επιβάρυνση η οποία δεν μπορεί να μετριασθεί ικανοποιητικά.

Άρθρο 47

Καινοτομία

1. Προκειμένου να τονωθεί η καινοτομία στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει δράσεις που στοχεύουν:

α) στην ανάπτυξη τεχνικής, επιστημονικής ή οργανωτικής γνώσης σε εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας, η οποία, συγκεκριμένα, θα περιορίζει την επίπτωση στο περιβάλλον, θα μειώνει την εξάρτηση από ιχθυάλευρα και ιχθυέλαια, θα ενισχύει μια βιώσιμη χρήση των πόρων στην υδατοκαλλιέργεια, θα βελτιώνει την καλή διαβίωση των ζώων ή θα διευκολύνει νέες βιώσιμες καινοτόμους μεθόδους παραγωγής·

β) στην ανάπτυξη ή εισαγωγή στην αγορά νέων ειδών υδατοκαλλιέργειας με καλές προοπτικές στην αγορά, νέων ή σημαντικά βελτιωμένων προϊόντων, ή βελτιωμένων διαδικασιών, νέων ή βελτιωμένων συστημάτων διαχείρισης και οργάνωσης·

γ) στη διερεύνηση της τεχνικής ή οικονομικής σκοπιμότητας των καινοτομιών, των προϊόντων ή των διαδικασιών.

2. Οι δράσεις βάσει του παρόντος άρθρου διεξάγονται από ή σε συνεργασία με δημόσιους ή ιδιωτικούς επιστημονικούς ή τεχνικούς φορείς, αναγνωρισμένους από το κράτος μέλος, οι οποίοι επικυρώνουν τα αποτελέσματα των εν λόγω δράσεων.

3. Τα αποτελέσματα των δράσεων που λαμβάνουν στήριξη υπόκεινται σε κατάλληλη δημοσιότητα από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 119.

Άρθρο 48

Παραγωγικές επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) παραγωγικές επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια·

β) τη διαφοροποίηση των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και των εκτρεφόμενων ειδών·

γ) τον εκσυγχρονισμό των μονάδων υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της βελτίωσης των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας των εργαζομένων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας·

δ) τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό όσον αφορά την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, συμπεριλαμβανομένης της αγοράς εξοπλισμού για την προστασία των εκτροφείων από τους θηρευτές·

ε) επενδύσεις για τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων ή την ενίσχυση των θετικών επιδράσεων στο περιβάλλον και την αύξηση της αποδοτικότητας των πόρων·

στ) επενδύσεις στη βελτίωση της ποιότητας ή στην πρόσθεση αξίας των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας·

ζ) την αποκατάσταση υφιστάμενων τεχνητών λιμνών ή λιμνοθαλασσών υδατοκαλλιέργειας μέσω της αφαίρεσης λάσπης ή επενδύσεων που στοχεύουν στην πρόληψη της εναπόθεσης λάσπης·

η) τη διαφοροποίηση του εισοδήματος των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας, μέσω της ανάπτυξης συμπληρωματικών δραστηριοτήτων ·

θ) επενδύσεις που έχουν ως αποτέλεσμα σημαντική μείωση των επιπτώσεων των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας στη χρήση και την ποιότητα του νερού, ιδίως με τη μείωση των ποσοτήτων του χρησιμοποιούμενου νερού ή της ποσότητας χημικών, αντιβιοτικών και άλλων φαρμάκων που χρησιμοποιούνται ή τη βελτίωση της ποιότητας του νερού εξόδου, μεταξύ άλλων μέσω της ανάπτυξης πολυτροφικών συστημάτων υδατοκαλλιέργειας·

ι) την προώθηση των υδατοκαλλιεργειών κλειστού συστήματος, όπου τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας εκτρέφονται σε κλειστά συστήματα ανακύκλωσης του νερού, μειώνοντας στο ελάχιστο τη χρήση του·

ια) επενδύσεις για την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης και την προώθηση της μετατροπής των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο η) χορηγείται μόνο σε επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας υπό την προϋπόθεση ότι οι συμπληρωματικές δραστηριότητες συνδέονται με τη βασική δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένου του αλιευτικού τουρισμού, των περιβαλλοντικών υπηρεσιών στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας ή των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που αφορούν την υδατοκαλλιέργεια.

3. Η βάσει της παραγράφου 1 στήριξη μπορεί να δίνεται για την αύξηση της παραγωγής και/ή τον εκσυγχρονισμό των υφιστάμενων επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας ή την κατασκευή νέων υπό τον όρο ότι η ανάπτυξη είναι συνεπής προς το πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας που αναφέρεται στο άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

Άρθρο 49

Υπηρεσίες διαχείρισης, ανακούφισης και παροχής συμβουλών για εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας

1. Προκειμένου να βελτιωθεί η συνολική απόδοση και ανταγωνιστικότητα των μονάδων υδατοκαλλιέργειας και να περιοριστούν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων τους, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τη συγκρότηση υπηρεσιών διαχείρισης, παροχής βοήθειας και παροχής συμβουλών για εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας·

β) την αγορά συμβουλευτικών υπηρεσιών τεχνικού, επιστημονικού, νομικού, περιβαλλοντικού ή οικονομικού χαρακτήρα σε εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας.

2. Οι συμβουλευτικές υπηρεσίες της παραγράφου 1 στοιχείο β) καλύπτουν:

α) τις ανάγκες διαχείρισης ώστε να μπορούν οι εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας να συμμορφώνονται με τη νομοθεσία της Ένωσης και τις εθνικές διατάξεις για την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και με τις απαιτήσεις του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού·

β) την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που αναφέρεται στην οδηγία 2001/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) και στην οδηγία 92/43/ΕΟΚ·

γ) τις ανάγκες διαχείρισης ώστε να μπορούν οι επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας να πληρούν τη νομοθεσία της Ένωσης και την εθνική νομοθεσία όσον αφορά την υγεία και την καλή διαβίωση των υδρόβιων ζώων ή τη νομοθεσία για τη δημόσια υγεία·

δ) πρότυπα υγείας και ασφαλείας με βάση τη νομοθεσία της Ένωσης και την εθνική νομοθεσία·

ε) στρατηγικές εμπορίας και επιχειρηματικές στρατηγικές.

3. Οι συμβουλευτικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) παρέχονται από επιστημονικούς ή τεχνικούς φορείς καθώς και οντότητες που παρέχουν νομικές ή οικονομικές συμβουλές και διαθέτουν τις απαιτούμενες γνώσεις όπως αναγνωρίζονται από το κράτος μέλος.

4. Η στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) χορηγείται μόνο σε φορείς δημοσίου δικαίου ή άλλες οντότητες που επελέγησαν από το κράτος μέλος για τη συγκρότηση των υπηρεσιών παροχής συμβουλών σε εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας. Η στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) χορηγείται μόνο σε ΜΜΕ υδατοκαλλιέργειας ή οργανώσεις υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων οργανώσεων παραγωγών υδατοκαλλιέργειας και ενώσεων οργανώσεων παραγωγών υδατοκαλλιέργειας.

5. Όταν η στήριξη δεν υπερβαίνει τις 4 000 EUR, ο δικαιούχος μπορεί να επιλέγεται μέσω ταχείας διαδικασίας.

6. Οι δικαιούχοι δεν λαμβάνουν ενίσχυση πάνω από μία φορά ετησίως για κάθε κατηγορία υπηρεσιών παροχής συμβουλών της παραγράφου 2.

Άρθρο 50

Ενίσχυση του ανθρώπινου κεφαλαίου και της δικτύωσης

1. Προκειμένου να ενισχυθεί το ανθρώπινο κεφάλαιο και η δικτύωση στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

([1]) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30).

α) την επαγγελματική κατάρτιση, τη διά βίου μάθηση, τη διάδοση της επιστημονικής και τεχνικής γνώσης και καινοτόμων πρακτικών, την απόκτηση νέων επαγγελματικών δεξιοτήτων στην υδατοκαλλιέργεια και με σκοπό τη μείωση του περιβαλλοντικού αντικτύπου των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας·

β) τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και την προώθηση της επαγγελματικής ασφάλειας·

γ) τη δικτύωση και την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας ή των επαγγελματικών οργανώσεων και άλλων ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των επιστημονικών και τεχνικών φορέων ή εκείνων που προάγουν την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών.

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) δεν παρέχεται σε μεγάλες επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας, εκτός εάν συμμετέχουν στην ανταλλαγή γνώσεων με ΜΜΕ.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 46, στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου χορηγείται επίσης σε δημόσιες ή ημιδημόσιες οργανώσεις και άλλες οργανώσεις αναγνωρισμένες από το κράτος μέλος.

4. Η στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου παρέχεται επίσης στους/τις συζύγους των αυτοαπασχολουμένων υδατοκαλλιεργητών ή, εφόσον και κατά τον βαθμό που τους αναγνωρίζει το εθνικό δίκαιο, τους/τις συντρόφους συμβίωσης των αυτοαπασχολουμένων υδατοκαλλιεργητών, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2010/41/ΕΕ.

Άρθρο 51

Αύξηση του δυναμικού των ζωνών υδατοκαλλιέργειας

1. Προκειμένου να συμβάλει στην ανάπτυξη των ζωνών υδατοκαλλιέργειας και των υποδομών και να μειώσει τον αρνητικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο των δραστηριοτήτων, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τον εντοπισμό και τη χαρτογράφηση των πλέον κατάλληλων για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας περιοχών, λαμβάνοντας υπόψη τις διαδικασίες χωροταξικού σχεδιασμού και τον εντοπισμό και τη χαρτογράφηση των περιοχών όπου θα απαγορεύονται οι υδατοκαλλιέργειες προκειμένου να διατηρήσουν οι περιοχές αυτές τον ρόλο τους στη λειτουργία του οικοσυστήματος·

β) τη βελτίωση και ανάπτυξη βοηθητικών εγκαταστάσεων και των υποδομών που απαιτούνται για να αυξηθεί το δυναμικό των ζωνών υδατοκαλλιέργειας και να μειωθεί ο αρνητικός περιβαλλοντικός αντίκτυπος της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων επενδύσεων σε έργα αναδασμού, παροχής ενέργειας ή διαχείρισης των υδάτων·

γ) δράση που αναλαμβάνεται και υλοποιείται από τις αρμόδιες αρχές βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ή του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/43/ΕΚ, με στόχο την πρόληψη σοβαρών ζημιών στην υδατοκαλλιέργεια·

δ) δράση που αναλαμβάνεται και υλοποιείται από τις αρμόδιες αρχές έπειτα από τον εντοπισμό αυξημένης θνησιμότητας ή ασθενειών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 της οδηγίας 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]). Οι δράσεις αυτές είναι δυνατό να καλύπτουν την υιοθέτηση σχεδίων δράσης για τα οστρακοειδή που αποσκοπούν στην προστασία, την αποκατάσταση και τη διαχείριση, καθώς και στη στήριξη προς παραγωγούς οστρακοειδών για τη διατήρηση φυσικών χώρων διαβίωσης οστρακοειδών και λεκανών απορροής.

2. Δικαιούχοι της στήριξης βάσει του παρόντος άρθρου είναι μόνο φορείς του δημόσιου τομέα ή ιδιωτικοί φορείς στους οποίους το κράτος μέλος έχει αναθέσει τα καθήκοντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 52

Ενθάρρυνση καινούριων υδατοκαλλιεργητών για βιώσιμες υδατοκαλλιέργειες

1. Προκειμένου να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα στην υδατοκαλλιέργεια, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τη σύσταση επιχειρήσεων βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας από υδατοκαλλιεργητές.

2. Στήριξη δυνάμει της παραγράφου 1 χορηγείται σε υδατοκαλλιεργητές που εισέρχονται στον κλάδο, υπό τον όρο ότι:

α) διαθέτουν επαρκείς επαγγελματικές ικανότητες και δεξιότητες·

β) συστήνουν για πρώτη φορά μια πολύ μικρή ή μικρή επιχείρηση υδατοκαλλιέργειας ως επικεφαλής της εν λόγω επιχείρησης· και

γ) υποβάλουν ένα επιχειρηματικό σχέδιο για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειάς τους.

([1]) Οδηγία 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου για τα ζώα υδατοκαλλιέργειας και τα προϊόντα τους και σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση ορισμένων ασθενειών των υδρόβιων ζώων (ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 14).

3. Προκειμένου να αποκτήσουν επαρκείς επαγγελματικές δεξιότητες, οι υδατοκαλλιεργητές που εισέρχονται στον κλάδο μπορούν να επωφεληθούν από στήριξη βάσει του άρθρου 50 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 53

Μετάβαση σε συστήματα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου και σε μεθόδους βιολογικής υδατοκαλλιέργειας

1. Προκειμένου να προωθήσει την ανάπτυξη της βιολογικής ή ενεργειακά αποδοτικής υδατοκαλλιέργειας, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τη μετατροπή των συμβατικών παραγωγικών μεθόδων υδατοκαλλιέργειας σε μεθόδους βιολογικής υδατοκαλλιέργειας κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου ([1]) και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 710/2009 της Επιτροπής ([2])·

β) τη συμμετοχή στα συστήματα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) της Ένωσης που θεσπίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]).

2. Η στήριξη χορηγείται μόνο σε δικαιούχους οι οποίοι δεσμεύονται να συμμετέχουν στο EMAS για τουλάχιστον τρία έτη ή να πληρούν τις απαιτήσεις της βιολογικής παραγωγής για τουλάχιστον πέντε έτη.

3. Η στήριξη λαμβάνει τη μορφή αντιστάθμισης για τρία το πολύ έτη κατά την περίοδο της μετατροπής της επιχείρησης σε βιολογική παραγωγή ή κατά την προετοιμασία για συμμετοχή στο EMAS. Τα κράτη μέλη υπολογίζουν την εν λόγω αντιστάθμιση βάσει:

α) της απώλειας εσόδων ή των πρόσθετων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο της μετάβασης από συμβατική σε βιολογική παραγωγή για δράσεις επιλέξιμες βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α)· ή

β) του πρόσθετου κόστους που προκύπτει από την εφαρμογή και την προετοιμασία για τη συμμετοχή στο EMAS για δράσεις που είναι επιλέξιμες βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β).

Άρθρο 54

Υδατοκαλλιέργεια που παρέχει περιβαλλοντικές υπηρεσίες

1. Προκειμένου να ενισχύσει την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας που παρέχει περιβαλλοντικές υπηρεσίες, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) μεθόδους υδατοκαλλιέργειας συμβατές με συγκεκριμένες περιβαλλοντικές ανάγκες και υποκείμενες σε ειδικές απαιτήσεις διαχείρισης που απορρέουν από το χαρακτηρισμό των περιοχών NATURA 2000, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ και την οδηγία 2009/147/ΕΚ·

β) τη συμμετοχή, σχετικά με τις δαπάνες που σχετίζονται άμεσα με αυτή, σε εκτός τόπου διατήρηση και αναπαραγωγή υδρόβιων ζώων, στο πλαίσιο των προγραμμάτων διατήρησης και αποκατάστασης της βιοποικιλότητας που αναπτύσσονται από δημόσιες αρχές ή υπό την εποπτεία τους·

γ) υδατοκαλλιέργειες που περιλαμβάνουν τη διατήρηση και τη βελτίωση του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας, και της διαχείρισης του τοπίου και των παραδοσιακών χαρακτηριστικών των ζωνών υδατοκαλλιέργειας.

2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) λαμβάνει τη μορφή ετήσιας αποζημίωσης για τις πρόσθετες δαπάνες που προκύπτουν και/ή το διαφυγόν εισόδημα λόγω των απαιτήσεων διαχείρισης στις συγκεκριμένες περιοχές, οι οποίες συνδέονται με την εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ή της οδηγίας 2009/147/ΕΚ.

3. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) χορηγείται μόνον εφόσον οι δικαιούχοι δεσμεύονται για τουλάχιστον πέντε έτη σε υδατοπεριβαλλοντικές απαιτήσεις που υπερβαίνουν την απλή εφαρμογή του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου. Τα περιβαλλοντικά οφέλη της δράσης αποδεικνύονται με εκ των προτέρων εκτίμηση που διενεργείται από αρμόδιους φορείς που ορίζονται από το κράτος μέλος, εκτός αν τα περιβαλλοντικά οφέλη της εν λόγω δράσης έχουν ήδη αναγνωριστεί.

([1]) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 834/2007 της 28ης Ιουνίου 2007 για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 (ΕΕ L 189 της 20.7.2007, σ. 1).

([2]) Κανονισμός της Επιτροπής της 5ης Αυγούστου 2009 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 889/2008 σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για τη βιολογική παραγωγή ζώων υδατοκαλλιέργειας και φυκιών (ΕΕ L 204 της 6.8.2009, σ. 15).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 2001 για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) (ΕΕ L 114 της 24.4.2001, σ. 1).

4. Η στήριξη που προβλέπεται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) λαμβάνει τη μορφή ετήσιας αντιστάθμισης για τις πρόσθετες δαπάνες που προκύπτουν και/ή για το διαφυγόν εισόδημα.

5. Τα αποτελέσματα των δράσεων που λαμβάνουν στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου υπόκεινται σε κατάλληλη δημοσιότητα από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 119.

Άρθρο 55

Μέτρα για τη δημόσια υγεία

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την παροχή αντιστάθμισης σε οστρακοκαλλιεργητές για την προσωρινή αναστολή της συλλογής εκτρεφόμενων μαλακίων όταν η αναστολή αυτή γίνεται αποκλειστικά για λόγους δημόσιας υγείας.

2. Η στήριξη μπορεί να χορηγείται μόνο εφόσον η αναστολή της συγκομιδής λόγω της μόλυνσης των μαλακίων είναι το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού τοξινογόνου πλαγκτού ή της παρουσίας βιοτοξινούχου πλαγκτού, και όταν:

α) η μόλυνση διαρκεί επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων συναπτών μηνών ή

β) η απώλεια που προκλήθηκε λόγω της αναστολής της συλλογής ανέρχεται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 25 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της συγκεκριμένης επιχείρησης, το οποίο υπολογίζεται με βάση τον μέσο κύκλο εργασιών της εν λόγω επιχείρησης κατά τη διάρκεια των τριών ημερολογιακών ετών που προηγούνται του έτους κατά το οποίο ανεστάλη η συγκομιδή.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ειδικούς κανόνες υπολογισμού για τις εταιρείες με λιγότερο από τρία έτη δραστηριότητας.

3. Η αντιστάθμιση μπορεί να χορηγείται για μέγιστο διάστημα 12 μηνών καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις μπορεί να παρατείνεται μία φορά για 12 επιπλέον μήνες, με ανώτατο όριο τους 24 μήνες.

Άρθρο 56

Μέτρα για την υγεία και καλή διαβίωση των ζώων

1. Προκειμένου να ενισχυθεί η υγεία και καλή μεταχείριση των ζώων σε επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας, μεταξύ άλλων όσον αφορά την πρόληψη και τη βιοασφάλεια, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τις δαπάνες για τον έλεγχο και την εξάλειψη των νόσων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας σύμφωνα με την απόφαση 2009/470/ΕΚ του Συμβουλίου [1],συμπεριλαμβανομένων των λειτουργικών δαπανών που είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων στο πλαίσιο σχεδίου εξάλειψης·

β) την ανάπτυξη γενικών και ανάλογων με το είδος του ζώου βέλτιστων πρακτικών ή κωδίκων δεοντολογίας σχετικά με τη βιοασφάλεια ή τις ανάγκες υγείας και καλής διαβίωσης των ζώων στο πλαίσιο υδατοκαλλιέργειας·

γ) τις πρωτοβουλίες που στοχεύουν στη μείωση της εξάρτησης της υδατοκαλλιέργειας από τα κτηνιατρικά φάρμακα·

δ) τις κτηνιατρικές ή φαρμακευτικές μελέτες και τη διάδοση και ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών, σχετικά με κτηνιατρικές νόσους στην υδατοκαλλιέργεια με στόχο την προώθηση της κατάλληλης χρήσης κτηνιατρικών φαρμάκων·

ε) την πρόβλεψη και λειτουργία ομάδων υγειονομικής προστασίας στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας όπως αναγνωρίζεται από τα κράτη μέλη·

στ) την παροχή αντιστάθμισης σε οστρακοκαλλιεργητές για την προσωρινή αναστολή των δραστηριοτήτων τους εξαιτίας εξαιρετικά υψηλής θνησιμότητας, όταν το ποσοστό θνησιμότητας υπερβαίνει το 20 % ή όταν οι οφειλόμενες στην αναστολή των δραστηριοτήτων απώλειες υπερβαίνουν το 35 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της επιχείρησης, υπολογιζόμενες βάσει του μέσου όρου του κύκλου εργασιών κατά τα τρία ημερολογιακά έτη που προηγούνται του έτους κατά το οποίο ανεστάλησαν οι δραστηριότητες.

2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο δ) δεν καλύπτει την αγορά κτηνιατρικών φαρμάκων.

3. Τα αποτελέσματα των μελετών που χρηματοδοτούνται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο δ) αποτελούν αντικείμενο κατάλληλης υποβολής εκθέσεων και δημοσιότητας από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 119.

4. Η στήριξη μπορεί επίσης να χορηγηθεί σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

[1] Απόφαση του Συμβουλίου 2009/470/ΕΚ της 25ης Μαΐου σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα (ΕΕ L 155 της 18.6.2009, σ. 30).

Άρθρο 57

Ασφάλιση αποθεμάτων υδατοκαλλιέργειας

1. Προκειμένου να διασφαλιστεί το εισόδημα των υδατοκαλλιεργητών, το ΕΤΘΑ μπορεί να συνεισφέρει στην ασφάλιση των αποθεμάτων υδατοκαλλιέργειας που καλύπτει τις οικονομικές ζημίες που οφείλονται τουλάχιστον σε μία από τις ακόλουθες αιτίες:

α) φυσικές καταστροφές·

β) δυσμενή καιρικά φαινόμενα·

γ) αιφνίδιες μεταβολές της ποιότητας και της ποσότητας του νερού για τις οποίες δεν ευθύνεται η επιχείρηση·

δ) ασθένειες της υδατοκαλλιέργειας, βλάβη ή καταστροφή των εγκαταστάσεων παραγωγής για τις οποίες δεν ευθύνεται η επιχείρηση.

2. Η ύπαρξη των συνθηκών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην υδατοκαλλιέργεια αναγνωρίζεται επίσημα από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

3. Όπου κρίνεται σκόπιμο, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν εκ των προτέρων κριτήρια, βάσει των οποίων θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί η επίσημη αναγνώριση που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Στήριξη χορηγείται μόνο για ασφαλιστήρια συμβόλαια αποθεμάτων υδατοκαλλιέργειας που καλύπτουν τις οικονομικές ζημίες, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες υπερβαίνουν το 30 % του μέσου ετήσιου κύκλου εργασιών του υδατοκαλλιεργητή, ο οποίος υπολογίζεται βάσει του μέσου κύκλου εργασιών του υδατοκαλλιεργητή κατά τα τρία ημερολογιακά έτη που προηγούνται του έτους στο οποίο έλαβαν χώρα οι οικονομικές ζημίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Βιώσιμη ανάπτυξη περιοχών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

Τμήμα 1

Πεδίο εφαρμογής και στόχοι

Άρθρο 58

Πεδίο εφαρμογής

Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη περιοχών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ακολουθώντας μια προσέγγιση τοπικής ανάπτυξης υπό την ευθύνη των τοπικών φορέων, όπως ορίζεται στο άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

Άρθρο 59

Ειδικοί στόχοι

Η στήριξη με βάση το παρόν κεφάλαιο θα συμβάλει στην επίτευξη των ειδικών στόχων της προτεραιότητας της Ένωσης που ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4.

Τμήμα 2

Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων και τοπικές ομάδες δράσης αλιείας

Άρθρο 60

Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων

1. Προκειμένου να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 59, οι τοπικές στρατηγικές ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων:

α) μεγιστοποιούν τη συμμετοχή της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στη βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων και εσωτερικών περιοχών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·

β) διασφαλίζουν ότι οι τοπικές κοινότητες αξιοποιούν πλήρως και επωφελούνται από τις ευκαιρίες τις οποίες προσφέρει η θαλάσσια και η παράκτια ανάπτυξη καθώς και η ανάπτυξη εσωτερικών υδάτων και, ιδίως, βοηθούν τους μικρούς και παρακμάζοντες αλιευτικούς λιμένες να μεγιστοποιήσουν το θαλάσσιο δυναμικό τους αναπτύσσοντας ποικίλες υποδομές.

2. Οι στρατηγικές είναι συνεπείς με τις ευκαιρίες και τις ανάγκες που προσδιορίζονται στη σχετική περιοχή και τις προτεραιότητες της Ένωσης που καθορίζονται στο άρθρο 6. Οι στρατηγικές μπορούν να κυμαίνονται από στρατηγικές που επικεντρώνονται στην αλιεία έως ευρύτερες στρατηγικές που στοχεύουν στη διαφοροποίηση των αλιευτικών περιοχών. Οι στρατηγικές υπερβαίνουν μια απλή συλλογή δράσεων ή παράθεση τομεακών μέτρων.

Άρθρο 61

Τοπικές ομάδες δράσης αλιείας

1. Για τους σκοπούς του ΕΤΘΑ, οι ομάδες τοπικής δράσης που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 χαρακτηρίζονται ως Τοπικές Ομάδες Δράσης Αλιείας («ΤΟΔΑ»).

2. Οι ΤΟΔΑ προτείνουν μια ολοκληρωμένη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων, βασισμένη τουλάχιστον στα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 60 του παρόντος κανονισμού και είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της.

3. Οι ΤΟΔΑ:

α) αποτυπώνουν σε μεγάλο βαθμό την κύρια εστίαση της στρατηγικής τους και την κοινωνικοοικονομική σύνθεση της περιοχής, μέσω μιας ισορροπημένης εκπροσώπησης των κύριων ενδιαφερομένων, περιλαμβανομένου του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και της κοινωνίας των πολιτών·

β) διασφαλίζουν σημαντική εκπροσώπηση των τομέων της αλιείας ή/και της υδατοκαλλιέργειας.

4. Αν η στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων υποστηρίζεται από άλλα ταμεία πέραν του ΕΤΘΑ, ο φορέας επιλογής των ΤΟΔΑ για έργα υποστηριζόμενα από το ΕΤΘΑ, πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 3.

5. Οι ΤΟΔΑ δύνανται επίσης να ασκούν καθήκοντα τα οποία υπερβαίνουν τα ελάχιστα καθήκοντα του άρθρου 30 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 εφόσον τους ανατίθενται από τη διαχειριστική αρχή.

Τμήμα 3

Επιλέξιμες ενέργειες

Άρθρο 62

Στήριξη από το ΕΤΘΑ για την τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων

1. Οι ακόλουθες δράσεις είναι επιλέξιμες για στήριξη βάσει του άρθρου 35 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013:

α) στήριξη για προπαρασκευή,

β) εφαρμογή στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων,

γ) δραστηριότητες συνεργασίας,

δ) δαπάνες λειτουργίας και συντονισμός.

2. Οι τοπικές ομάδες δράσης μπορούν να ζητήσουν την πληρωμή προκαταβολής από τη διαχειριστική αρχή εάν προβλέπεται τέτοια δυνατότητα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Το ποσό των προκαταβολών δεν υπερβαίνει το 50 % της δημόσιας στήριξης για τις δαπάνες λειτουργίας και τον συντονισμό.

Άρθρο 63

Εφαρμογή στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων

1. Η παροχή στήριξης για την εφαρμογή στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων μπορεί να έχει τους ακόλουθους στόχους:

α) προσφορά προστιθέμενης αξίας, δημιουργία θέσεων εργασίας, προσέλκυση νέων και προώθηση της καινοτομίας σε όλα τα στάδια της εφοδιαστικής αλυσίδας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας·

β) στήριξη της διαφοροποίησης εντός ή εκτός των εμπορικών αλιευτικών δραστηριοτήτων, διά βίου μάθηση και δημιουργία θέσεων εργασίας σε περιοχές αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ·

γ) βελτίωση και αξιοποίηση των περιβαλλοντικών πλεονεκτημάτων των περιοχών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων δράσεων για την άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής·

δ) προώθηση της κοινωνικής ευημερίας και της πολιτιστικής κληρονομιάς στις περιοχές αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της πολιτιστικής κληρονομιάς στους τομείς της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της θάλασσας·

ε) ενίσχυση του ρόλου των αλιευτικών κοινοτήτων στην τοπική ανάπτυξη και τη διακυβέρνηση των τοπικών αλιευτικών πόρων και των θαλάσσιων δραστηριοτήτων.

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 στήριξη μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα που προβλέπονται στα κεφάλαια I, II και IV του παρόντος τίτλου, πλην των άρθρων 66 και 67, εφόσον υπάρχει σαφής αιτιολόγηση για τη διαχείρισή τους σε τοπικό επίπεδο. Όταν χορηγείται στήριξη για ενέργειες που αντιστοιχούν σε αυτά τα μέτρα, εφαρμόζονται οι σχετικοί όροι και οι κλίμακες κατανομής ανά δράση που προβλέπονται στα κεφάλαια I, II και IV του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 64

Δραστηριότητες συνεργασίας

1. Η στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 μπορεί να χορηγείται σε:

α) έργα διαπεριφερειακής ή διακρατικής συνεργασίας·

β) προπαρασκευαστική τεχνική στήριξη για έργα διαπεριφερειακής και διακρατικής συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι ομάδες τοπικής δράσης μπορούν να αποδείξουν ότι προετοιμάζουν την υλοποίηση ενός έργου.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «διαπεριφερειακή συνεργασία» νοείται η συνεργασία στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους και ως «διακρατική συνεργασία» νοείται η συνεργασία μεταξύ εδαφών σε διάφορα κράτη μέλη ή η συνεργασία μεταξύ τουλάχιστον ενός εδάφους ενός κράτους μέλους και εδαφών ενός ή περισσοτέρων τρίτων χωρών.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, εκτός των άλλων ΤΟΔΑ, οι εταίροι μιας ΤΟΔΑ στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ μπορεί να είναι τοπική σύμπραξη μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που υλοποιεί στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων εντός ή εκτός της Ένωσης.

3. Σε περιπτώσεις που έργα συνεργασίας δεν έχουν επιλεγεί από τις ΤΟΔΑ, τα κράτη μέλη θεσπίζουν ένα κατάλληλο σύστημα για τη διευκόλυνση έργων συνεργασίας. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τις εθνικές ή περιφερειακές διοικητικές διαδικασίες σχετικά με την επιλογή των έργων διακρατικής συνεργασίας, καθώς και ένα κατάλογο των επιλέξιμων δαπανών, το αργότερο δύο έτη μετά την ημερομηνία έγκρισης του επιχειρησιακού προγράμματος τους.

4. Οι διοικητικές αποφάσεις για έργα συνεργασίας λαμβάνονται το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία υποβολής του έργου.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα εγκεκριμένα έργα διεθνικής συνεργασίας σύμφωνα προς το άρθρο 110.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Μέτρα σχετικά με την εμπορία και τη μεταποίηση

Άρθρο 65

Ειδικοί στόχοι

Η στήριξη με βάση το παρόν κεφάλαιο συμβάλλει στην επίτευξη των ειδικών στόχων βάσει της προτεραιότητας της Ένωσης που προσδιορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 5.

Άρθρο 66

Σχέδια παραγωγής και εμπορίας

1. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας στηρίζει την κατάρτιση και υλοποίηση των σχεδίων παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.

2. Οι δαπάνες που αφορούν τα σχέδια παραγωγής και εμπορίας είναι επιλέξιμες για στήριξη από το ΕΤΘΑ μόνο κατόπιν έγκρισης από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της ετήσιας έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.

3. Η ετήσια ενίσχυση που χορηγείται ανά οργάνωση παραγωγών κατ' έτος δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν υπερβαίνει το 3 % της μέσης ετήσιας αξίας της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής από την εν λόγω οργάνωση παραγωγών κατά τα τρία προηγούμενα ημερολογιακά έτη. Για οποιαδήποτε προσφάτως αναγνωρισθείσα οργάνωση παραγωγών, η ενίσχυση αυτή δεν υπερβαίνει το 3 % της μέσης ετήσιας αξίας της παραγωγής που έχουν διαθέσει στην αγορά τα μέλη της οργάνωσης αυτής κατά τα 3 προηγούμενα ημερολογιακά έτη.

4. Το οικείο κράτος μέλος δύναται να χορηγήσει προκαταβολή που θα ανέρχεται στο 50 % της στήριξης κατόπιν έγκρισης του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.

5. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται μόνο σε οργανώσεις παραγωγών και σε ενώσεις οργανώσεων παραγωγών.

Άρθρο 67

Ενισχύσεις στην αποθεματοποίηση

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει την αποζημίωση αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών ή ενώσεων οργανώσεων παραγωγών που αποθεματοποιούν τα αλιευτικά προϊόντα που παρατίθενται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013, εφόσον τα προϊόντα αυτά αποθεματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31 του εν λόγω κανονισμού, βάσει των ακόλουθων προϋποθέσεων:

α) το ποσό της ενίσχυσης αποθεματοποίησης δεν υπερβαίνει το ποσό του τεχνικού και οικονομικού κόστους των δράσεων που απαιτούνται για τη σταθεροποίηση και την αποθεματοποίηση των εν λόγω προϊόντων·

β) οι επιλέξιμες για ενίσχυση αποθεματοποίησης ποσότητες δεν υπερβαίνουν το 15 % των ετήσιων ποσοτήτων των συγκεκριμένων προϊόντων που διατίθενται προς πώληση από την οργάνωση παραγωγών·

γ) η ετήσια χρηματοδοτική στήριξη δεν υπερβαίνει το 2 % της μέσης ετήσιας αξίας της παραγωγής που έχουν διαθέσει στην αγορά τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών κατά την περίοδο 2009-2011.

Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου, σε περίπτωση που τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών δεν διέθεσαν παραγωγή στην αγορά κατά την περίοδο 2009 έως 2011, λαμβάνεται υπόψη η μέση ετήσια αξία της παραγωγής που διατέθηκε στην αγορά τα τρία πρώτα χρόνια παραγωγής κάθε μέλους.

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διακόπτεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2018.

3. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 στήριξη χορηγείται μόνο μόλις τα προϊόντα διατεθούν στην αγορά για ανθρώπινη κατανάλωση.

4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το ποσό του τεχνικού και οικονομικού κόστους που προκύπτει για την επικράτειά τους ως εξής:

α) το τεχνικό κόστος υπολογίζεται ετησίως με βάση το άμεσο κόστος που αφορά τις δράσεις που απαιτούνται για τη σταθεροποίηση και την αποθεματοποίηση των εν λόγω προϊόντων·

β) το οικονομικό κόστος υπολογίζεται ετησίως με βάση το επιτόκιο που καθορίζεται ετησίως σε κάθε κράτος μέλος·

Το εν λόγω τεχνικό και οικονομικό κόστος δημοσιοποιείται.

5. Τα κράτη μέλη διενεργούν ελέγχους για να εξασφαλίσουν ότι τα προϊόντα για τα οποία χορηγείται ενίσχυση αποθεματοποίησης πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο. Για τους σκοπούς των ελέγχων αυτών, οι δικαιούχοι ενίσχυσης αποθεματοποίησης τηρούν λογιστικά βιβλία αποθήκης για κάθε κατηγορία προϊόντων, τα οποία αποθεματοποιήθηκαν και ακολούθως διατέθηκαν εκ νέου στην αγορά για ανθρώπινη κατανάλωση.

Άρθρο 68

Μέτρα εμπορίας

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα εμπορίας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με τους εξής στόχους:

α) σύσταση οργανώσεων παραγωγών, ενώσεων οργανώσεων παραγωγών ή διακλαδικών οργανώσεων αναγνωρισμένων δυνάμει του κεφαλαίου II, τμήμα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013·

β) αναζήτηση νέων αγορών και βελτίωση των όρων διάθεσης στην αγορά προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων:

i) ειδών με καλές προοπτικές εμπορίας·

ii) ανεπιθύμητων αλιευμάτων που εκφορτώνονται από εμπορικά αποθέματα σύμφωνα με τεχνικά μέτρα, με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013·

iii) προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που λαμβάνονται μέσω της χρήσης μεθόδων με χαμηλό αντίκτυπο για το περιβάλλον ή προϊόντων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, εντός της έννοιας του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 834/2007·

γ) προώθηση της ποιότητας και της προστιθέμενης αξίας μέσω της διευκόλυνσης:

i) της αίτησης για καταχώριση ενός συγκεκριμένου προϊόντος και της προσαρμογής των ενδιαφερόμενων φορέων στις σχετικές απαιτήσεις συμμόρφωσης και πιστοποίησης βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1]·

ii) της πιστοποίησης και της προώθησης προϊόντων βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων προϊόντων προερχόμενων από παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, και φιλικών προς το περιβάλλον μεθόδων μεταποίησης·

iii) της άμεσης θέσης σε εμπορία των προϊόντων αλιείας από παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας ή προϊόντων αλιείας από την ακτή·

iv) της παρουσίασης και συσκευασίας προϊόντων·

δ) συμβολή στη διαφάνεια της παραγωγής και των αγορών και διενέργεια ερευνών αγοράς και μελετών σχετικά με την εξάρτηση της Ένωσης από τις εισαγωγές·

ε) συμβολή στην ιχνηλασιμότητα των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, στην ανάπτυξη οικολογικού σήματος ευρωπαϊκής εμβέλειας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1379/2013·

στ) κατάρτιση τυποποιημένων συμβάσεων για τις ΜΜΕ σύμφωνων προς την ενωσιακή νομοθεσία·

ζ) διοργάνωση εκστρατειών γνωστοποίησης και προώθησης για τα βιώσιμα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε περιφερειακό, εθνικό ή διεθνικό επίπεδο, προκειμένου να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά.

2. Οι ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να περιλαμβάνουν δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας της εφοδιαστικής αλυσίδας.

Οι ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο ζ) δεν αφορούν εμπορικά σήματα.

Άρθρο 69

Μεταποίηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να χρηματοδοτήσει επενδύσεις για τη μεταποίηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας:

α) που συμβάλλουν στην εξοικονόμηση ενέργειας ή τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας των αποβλήτων·

β) που βελτιώνουν την ασφάλεια, την υγιεινή, την υγεία και τις συνθήκες εργασίας·

γ) που υποστηρίζουν τη μεταποίηση των αλιευμάτων ιχθύων που αποτελούν αντικείμενο εμπορίας και δεν μπορούν να προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση·

δ) που έχουν σχέση με τη μεταποίηση υποπροϊόντων που προκύπτουν από τις βασικές δραστηριότητες μεταποίησης·

ε) που έχουν σχέση με τη μεταποίηση προϊόντων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας δυνάμει των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 834/2007·

στ) που οδηγούν στη δημιουργία νέων ή βελτιωμένων προϊόντων, νέων ή βελτιωμένων διαδικασιών, ή νέων ή βελτιωμένων συστημάτων διαχείρισης και οργάνωσης.

2. Όσον αφορά επιχειρήσεις πέραν των ΜΜΕ, η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται αποκλειστικά μέσω των χρηματοδοτικών μηχανισμών που προβλέπονται στον τίτλο IV του δεύτερου μέρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

Άρθρο 70

Καθεστώς αντιστάθμισης

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει το πρόσθετο κόστος με το οποίο επιβαρύνονται οι οικονομικοί φορείς κατά την αλίευση, καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας από τις εξόχως απόκεντρες περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 1).

2. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταρτίζει για τις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατάλογο των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και καθορίζει τις ποσότητες των προϊόντων αυτών που είναι επιλέξιμες για αντιστάθμιση.

3. Κατά την κατάρτιση του καταλόγου και τον καθορισμό των ποσοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη συνυπολογίζουν όλους τους σχετικούς παράγοντες, και ιδιαίτερα την ανάγκη εξασφάλισης της πλήρους συμβατότητας της αντιστάθμισης με τους κανόνες της ΚΑΛΠ.

4. Δεν χορηγείται αντιστάθμιση για προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας:

α) που έχουν αλιευθεί από σκάφη τρίτων χωρών, εξαιρουμένων των αλιευτικών σκαφών που φέρουν σημαία Βενεζουέλας και αναπτύσσουν δραστηριότητα σε ενωσιακά ύδατα·

β) που έχουν αλιευθεί από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που δεν είναι νηολογημένα σε λιμένα μιας από τις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1·

γ) που έχουν εισαχθεί από τρίτες χώρες.

5. Η παράγραφος 4 στοιχείο β) δεν εφαρμόζεται εάν η υφιστάμενη ικανότητα της μεταποιητικής βιομηχανίας που είναι εγκατεστημένη στην εν λόγω εξόχως απόκεντρη περιοχή υπερβαίνει την παρεχόμενη ποσότητα πρώτων υλών σύμφωνα με το πρόγραμμα αντιστάθμισης της οικείας περιοχής.

6. Οι ακόλουθοι φορείς είναι επιλέξιμοι για αντιστάθμιση:

α) τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που χρησιμοποιούν μέσα παραγωγής για την παραγωγή προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας με στόχο τη διάθεσή τους στην αγορά·

β) οι κάτοχοι ή επιχειρήσεις σκαφών νηολογημένων στους λιμένες των περιοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και οι οποίοι ασκούν τις δραστηριότητές τους στις περιοχές αυτές, ή οι ενώσεις των κατόχων ή των επιχειρήσεων αυτών·

γ) επιχειρηματίες του κλάδου μεταποίησης και εμπορίας, ή οι ενώσεις τους.

Άρθρο 71

Υπολογισμός της αντιστάθμισης

Η αντιστάθμιση καταβάλλεται στους οικονομικούς φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 70 παράγραφος 6 και δραστηριοποιούνται στις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 70 παράγραφος 1. Για την αντιστάθμιση λαμβάνονται υπόψη τα εξής:

α) για κάθε προϊόν αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας ή κατηγορίας προϊόντων, το επιπλέον κόστος που προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των συγκεκριμένων περιοχών και

β) κάθε άλλο είδος δημόσιας παρέμβασης που επηρεάζει το ύψος του επιπλέον κόστους.

Άρθρο 72

Πρόγραμμα αντιστάθμισης

1. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή πρόγραμμα αντιστάθμισης για κάθε αναφερόμενη στο άρθρο 70 παράγραφος 1 περιοχή. Το εν λόγω πρόγραμμα περιλαμβάνει τον κατάλογο και τις ποσότητες των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και τον τύπο των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 70, το ύψος της αντιστάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 71 και τη διαχειριστική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 97. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορισθεί η δομή του προγράμματος αντιστάθμισης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να τροποποιούν το περιεχόμενο του προγράμματος αντιστάθμισης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις τροποποιήσεις αυτές στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορισθεί εάν εγκρίνονται οι τροπολογίες αυτές.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες καθορίζεται η δομή του προγράμματος αντιστάθμισης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 127 παράγραφος 3.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126 σχετικά με τον καθορισμό των κριτηρίων για τον υπολογισμό του επιπλέον κόστους που προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των οικείων περιοχών.

Άρθρο 73

Κρατικές ενισχύσεις για την εφαρμογή των προγραμμάτων αντιστάθμισης

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν πρόσθετη χρηματοδότηση για την υλοποίηση των προγραμμάτων αντιστάθμισης που αναφέρονται στο άρθρο 72. Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την κρατική ενίσχυση και η Επιτροπή μπορεί να την εγκρίνει σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ως μέρος των εν λόγω προγραμμάτων. Η κρατική ενίσχυση που κοινοποιήθηκε, θεωρείται ότι κοινοποιείται κατά την έννοια του άρθρου 108 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Συνοδευτικά μέτρα για την ΚΑΛΠ υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης

Άρθρο 74

Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης σε δράσεις που πραγματοποιούνται εκτός της επικράτειας της Ένωσης.

Άρθρο 75

Ειδικοί στόχοι

Η στήριξη με βάση το παρόν κεφάλαιο θα συμβάλει στην επίτευξη των ειδικών στόχων βάσει των προτεραιοτήτων της Ένωσης που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.

Άρθρο 76

Έλεγχος και επιβολή

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την υλοποίηση ενωσιακού συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και τα περαιτέρω οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1224/2009.

2. Ειδικότερα, είναι επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων:

α) αγορά, εγκατάσταση και/ή ανάπτυξη τεχνολογίας, συμπεριλαμβανομένου υλικού εξοπλισμού και λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, συστημάτων εντοπισμού σκαφών (VDS), συστημάτων τηλεόρασης κλειστού κυκλώματος (CCTV), και δικτύων ΤΠ τα οποία καθιστούν δυνατή τη συλλογή, διαχείριση, επικύρωση, ανάλυση, διαχείριση κινδύνου, παρουσίαση (μέσω ιστοσελίδων που σχετίζονται με τον έλεγχο) και ανταλλαγή δεδομένων σχετικών με την αλιεία και την ανάπτυξη σχετικών μεθόδων δειγματοληψίας, καθώς και διασύνδεση με διατομεακά συστήματα ανταλλαγής δεδομένων·

β) ανάπτυξη, αγορά και εγκατάσταση των απαραίτητων στοιχείων, περιλαμβανομένου υλικού και λογισμικού, για τη διασφάλιση της διαβίβασης δεδομένων από τους φορείς που ενέχονται στην αλιεία και στην εμπορία των προϊόντων της αλιείας στο οικείο κράτος μέλος και στις ενωσιακές αρχές, περιλαμβανομένων των απαραίτητων στοιχείων συστημάτων ηλεκτρονικής καταγραφής και αναφοράς πληροφοριών (ERS), συστημάτων παρακολούθησης σκαφών (VMS-ΣΠΣ) και συστημάτων αυτόματου εντοπισμού (AIS)·

γ) ανάπτυξη, αγορά και εγκατάσταση των απαραίτητων στοιχείων, περιλαμβανομένου του υλικού και του λογισμικού, για τη διασφάλιση της ιχνηλασιμότητας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·

δ) εφαρμογή προγραμμάτων με στόχο την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών και την ανάλυσή τους·

ε) εκσυγχρονισμός και αγορά περιπολικών πλοίων, αεροσκαφών και ελικοπτέρων με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το 60 % της συνολικής περιόδου χρήσης σε ετήσια βάση, χρησιμοποιείται για τον έλεγχο της αλιείας·

στ) αγορά άλλων ελεγκτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων των συσκευών για τον υπολογισμό της ισχύος του κινητήρα και του εξοπλισμού ζύγισης·

ζ) ανάπτυξη καινοτόμων συστημάτων ελέγχου και παρακολούθηση και εφαρμογή πιλοτικών προγραμμάτων για τον έλεγχο της αλιείας, συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης του γενετικού υλικού (DNA) των ιχθύων και της δημιουργίας ιστότοπων συναφών με τον έλεγχο·

η) προγράμματα κατάρτισης και ανταλλαγής, και ανάμεσα στα κράτη μέλη, προσωπικού επιφορτισμένου με την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την επιτήρηση αλιευτικών δραστηριοτήτων·

θ) ανάλυση κόστους/ωφέλειας, αξιολόγηση δαπανών και λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές κατά τη διενέργεια δραστηριοτήτων παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης,

ι) πρωτοβουλίες, συμπεριλαμβανομένων σεμιναρίων και εργαλείων μέσων μαζικής ενημέρωσης, που έχουν ως στόχο την ευαισθητοποίηση τόσο των αλιέων, όσο και των άλλων παραγόντων του κλάδου, όπως οι επιθεωρητές, οι εισαγγελείς και οι δικαστές, καθώς και του κοινού, σχετικά με την ανάγκη καταπολέμησης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας και για την εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΛΠ·

ια) λειτουργικές δαπάνες κατά την εφαρμογή ενισχυμένου ελέγχου για αποθέματα που υπόκεινται σε ειδικά προγράμματα ελέγχου και επιθεώρησης που εφαρμόζονται σύμφωνα προς το άρθρο 95 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και για τον έλεγχο του συντονισμού σύμφωνα προς το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 768/2005 του Συμβουλίου ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 768/2005 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2005, για την ίδρυση Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2847/93 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική (ΕΕ L 128 της 21.5.2005, σ. 1).

ιβ) προγράμματα που συνδέονται με την εφαρμογή σχεδίου δράσης που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, συμπεριλαμβανομένων των λειτουργικών δαπανών που προκύπτουν.

3. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία η) έως ιβ) είναι επιλέξιμα για στήριξη μόνο στην περίπτωση που αφορούν δραστηριότητες ελέγχου που πραγματοποιούνται από δημόσια αρχή.

4. Στη περίπτωση των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία δ) και η), τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη ορίζουν την αρχή διαχείρισης που φέρει την ευθύνη του σχεδίου.

Άρθρο 77

Συλλογή δεδομένων

1. Το ΕΤΘΑ στηρίζει τη συλλογή, διαχείριση και χρήση των δεδομένων σύμφωνα προς το άρθρο 25, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, που προσδιορίζονται περαιτέρω στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 199/2008.

2. Ειδικότερα, είναι επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων:

α) η συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων με στόχο την επιστημονική ανάλυση και την υλοποίηση της ΚΑΛΠ,

β) τα εθνικά, διεθνικά και υπό εθνικά πολυετή προγράμματα δειγματοληψίας υπό την προϋπόθεση ότι σχετίζονται με αποθέματα που καλύπτονται από την ΚΑΛΠ·

γ) η παρακολούθηση στη θάλασσα των εμπορικών και ερασιτεχνικών αλιευτικών δραστηριοτήτων, περιλαμβανομένης της παρακολούθησης των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων των θαλάσσιων οργανισμών όπως τα θαλάσσια θηλαστικά και τα πουλιά,

δ) οι επιστημονικές έρευνες στη θάλασσα,

ε) η συμμετοχή εκπροσώπων των κρατών μελών και των περιφερειακών αρχών, σε ετήσιες συνεδριάσεις συντονισμού, σε συνεδριάσεις περιφερειακών οργανισμών διαχείρισης αλιείας, στις οποίες η Ένωση συμμετέχει ως μέλος ή ως παρατηρητής ή σε συνεδριάσεις διεθνών οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων,

στ) η βελτίωση των συστημάτων συλλογής και διαχείρισης δεδομένων και η υλοποίηση πιλοτικών μελετών, με στόχο τη βελτίωση των υφιστάμενων συστημάτων συλλογής και διαχείρισης δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία των κρατών μελών

Άρθρο 78

Τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία κράτους μέλους και εντός ανωτάτου ορίου 6 % του συνολικού ποσού του επιχειρησιακού προγράμματος, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) τα μέτρα τεχνικής συνδρομής που ορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013,

β) τη δημιουργία εθνικών δικτύων για τη διάδοση των πληροφοριών, την ανάπτυξη δυνατοτήτων, την ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών και την υποστήριξη της συνεργασίας μεταξύ των ΤΟΔΑ στην επικράτεια κράτους μέλους.

2. Κατ' εξαίρεση και σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις, υπάρχει δυνατότητα υπέρβασης του ορίου που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Μέτρα σχετικά με την ΟΘΠ τα οποία χρηματοδοτούνται υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης

Άρθρο 79

Ειδικοί στόχοι

1. Η στήριξη δυνάμει αυτού του κεφαλαίου συμβάλλει στην επίτευξη των ειδικών στόχων βάσει της προτεραιότητας της Ένωσης που καθορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφο 6 και συγκεκριμένα:

α) την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Εποπτεία (ΟΘΕ) και ιδίως το Κοινό Περιβάλλον Ανταλλαγής Πληροφοριών (ΚΠΑΠ) για την επιτήρηση του θαλάσσιου τομέα της Ένωσης,

β) την προώθηση της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ιδιαίτερα της βιοποικιλότητας και των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών όπως οι περιοχές Natura 2000, με την επιφύλαξη του άρθρου 37 του παρόντος κανονισμού, της βιώσιμης χρήσης των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων και τον σαφέστερο καθορισμό των ορίων της βιωσιμότητας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως στο πλαίσιο της οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

2. Οι τροποποιήσεις του επιχειρησιακού προγράμματος σχετικά με τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν συνεπάγονται αύξηση της συνολικής χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 7.

Άρθρο 80

Επιλέξιμες ενέργειες

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει πράξεις σύμφωνα με τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 79, όπως δράσεις που:

α) συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της ΟΘΕ και ιδίως των στόχων του ΚΠΑΠ,

β) προστατεύουν του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ιδίως της βιοποικιλότητας και των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών όπως οι περιοχές Natura 2000 σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στις οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 2009/147/ΕΕ,

γ) βελτιώνουν τις γνώσεις για την κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος με στόχο την κατάρτιση των προγραμμάτων επιτήρησης και των μέτρων που προβλέπονται στην οδηγία 2008/56/ΕΚ σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που θεσπίζονται στην εν λόγω οδηγία.

2. Οι μισθολογικές δαπάνες του προσωπικού των εθνικών διοικήσεων δεν θεωρούνται ως επιλέξιμες λειτουργικές δαπάνες.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΒΑΣΕΙ ΑΜΕΣΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική

Άρθρο 81

Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης σε δράσεις που πραγματοποιούνται εκτός της επικράτειας της Ένωσης.

Άρθρο 82

Πεδίο εφαρμογής και στόχοι

Η στήριξη βάσει του παρόντος κεφαλαίου συμβάλλει στην περαιτέρω ανάπτυξη και υλοποίηση της ΟΘΠ της Ένωσης. Συγκεκριμένα:

α) ευνοεί την ανάπτυξη και εφαρμογή ολοκληρωμένης διαχείρισης των θαλάσσιων και παράκτιων υποθέσεων, ιδίως:

i) μέσω της προώθησης δράσεων που ενθαρρύνουν τα κράτη μέλη και τις περιφέρειές τους να αναπτύξουν, να θεσπίσουν ή να εφαρμόσουν ολοκληρωμένη θαλάσσια διακυβέρνηση,

ii) μέσω της προώθησης του διαλόγου και της συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και των αρμόδιων φορέων στον τομέα της ναυτιλίας και της θάλασσας, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης και εφαρμογής ολοκληρωμένων στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες, στο πλαίσιο ισορροπημένης προσέγγισης σε όλες τις θαλάσσιες λεκάνες και λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των θαλάσσιων και των υποθαλάσσιων λεκανών και, κατά περίπτωση, τις οικείες μακροπεριφερειακές στρατηγικές,

iii) μέσω της προώθησης πλαισίων και δικτύων διατομεακής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων των εκπροσώπων των δημοσίων αρχών σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, της βιομηχανίας, συμπεριλαμβανομένου του τουρισμού, των φορέων στον τομέα της έρευνας, των πολιτών, των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και των κοινωνικών εταίρων,

iv) βελτιώνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των αρμόδιων αρχών,

v) μέσω της προώθησης της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και του διαλόγου σε διεθνές επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του διμερούς διαλόγου με τρίτες χώρες, λαμβάνοντας υπόψη την UNCLOS και τις οικείες διεθνείς συμβάσεις που βασίζονται στην UNCLOS, με την επιφύλαξη άλλων συμφωνιών ή ρυθμίσεων που μπορεί να υφίστανται μεταξύ της ΕΕ και συγκεκριμένων τρίτων χωρών. Ο διάλογος αυτός περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, ουσιαστική συζήτηση σχετικά με την επικύρωση και εφαρμογή της UNCLOS,

vi) μέσω της μεγαλύτερης προβολής της ολοκληρωμένης θαλάσσιας προσέγγισης και της περαιτέρω ευαισθητοποίησης των δημοσίων αρχών, του ιδιωτικού τομέα και του κοινού για αυτό το θέμα,

β) συμβάλλει στην ανάπτυξη διατομεακών πρωτοβουλιών, αμοιβαία επωφελών για διάφορους τομείς της θαλάσσιας πολιτικής και/ή τομεακές πολιτικές, λαμβάνοντας υπόψη και αξιοποιώντας υφιστάμενους μηχανισμούς και πρωτοβουλίες, όπως:

i) την ΟΘΕ με στόχο την ενίσχυση της ασφαλούς και βιώσιμης χρήσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος ειδικότερα με την αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας μέσω της διατομεακής και διασυνοριακής ανταλλαγής πληροφοριών, λαμβάνοντας ταυτόχρονα δεόντως υπόψη τους υφιστάμενους και μελλοντικούς μηχανισμούς και συστήματα συνεργασίας·

ii) τις διαδικασίες θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων περιοχών·

iii) τη σταδιακή δημιουργία μιας υψηλής ποιότητας περιεκτικής και προσβάσιμης για το κοινό βάσης δεδομένων και γνώσεων για τη θάλασσα, η οποία θα διευκολύνει την ανταλλαγή, επαναχρησιμοποίηση και διάδοση των δεδομένων και γνώσεων μεταξύ διαφόρων ομάδων χρηστών, αποφεύγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την περιττή επανάληψη των προσπαθειών. Προς τούτο, πραγματοποιείται η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των ήδη υφισταμένων προγραμμάτων της Ένωσης και των κρατών μελών,

γ) στηρίζει τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση, την καινοτομία και τις νέες τεχνολογίες στους αναδυόμενους και μελλοντικούς θαλάσσιους τομείς καθώς και στις παράκτιες, νησιωτικές και εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης, με τρόπο συμπληρωματικό προς τις καθιερωμένες τομεακές και εθνικές δραστηριότητες,

δ) προάγει την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, και ιδιαίτερα τη βιοποικιλότητά του και τις θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές όπως είναι οι περιοχές Natura 2000, τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων και θα καθορίζει περαιτέρω τα όρια της βιωσιμότητας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, σύμφωνα με τους στόχους της επίτευξης και διατήρησης της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης όπως απαιτείται από την οδηγία 2008/567ΕΕ.

Άρθρο 83

Επιλέξιμες ενέργειες

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει ενέργειες σύμφωνα με τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 82, όπως:

α) μελέτες·

β) προγράμματα, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων δοκιμών και συνεργασίας·

γ) ενημέρωση του κοινού και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, εκστρατείες ευαισθητοποίησης και συναφείς δραστηριότητες επικοινωνίας και διάδοσης αποτελεσμάτων, μεταξύ των οποίων διαφημιστικές εκστρατείες, εκδηλώσεις, ανάπτυξη και συντήρηση ιστοτόπων, και κοινές δράσεις ενδιαφερομένων φορέων·

δ) συνέδρια, σεμινάρια, φόρουμ και εργαστήρια·

ε) δραστηριότητες συντονισμού, συμπεριλαμβανομένων των δικτύων ανταλλαγής πληροφοριών και της στήριξης της ανάπτυξης για τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες·

στ) ανάπτυξη, χρήση και διατήρηση υπολογιστικών συστημάτων και δικτύων, τα οποία καθιστούν δυνατή τη συλλογή, διαχείριση, επικύρωση, ανάλυση και ανταλλαγή δεδομένων, την ανάπτυξη σχετικών μεθόδων δειγματοληψίας, καθώς επίσης και τη διασύνδεση με τα διατομεακά συστήματα ανταλλαγής δεδομένων·

ζ) προγράμματα κατάρτισης για την ανάπτυξη των γνώσεων, των επαγγελματικών προσόντων και των παρεμβάσεων που στοχεύουν στην ενίσχυση της επαγγελματικής ανέλιξης στον θαλάσσιο τομέα·

2. Για την επίτευξη του ειδικού στόχου της ανάπτυξης διασυνοριακών και διατομεακών δράσεων που ορίζονται στο άρθρο 82 στοιχείο β), το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει:

α) την ανάπτυξη και εφαρμογή τεχνικών μέσων για την ΟΘΕ, ιδίως για τη στήριξη, την ανάπτυξη, τη χρήση και διατήρηση του ΚΠΑΠ με στόχο την προαγωγή διατομεακής και διασυνοριακής ανταλλαγής πληροφοριών ως προς την εποπτεία διασυνδέοντας όλες τις κοινότητες των χρηστών, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές εξελίξεις των τομεακών πολιτικών όσον αφορά την εποπτεία και συμβάλλοντας, κατά περίπτωση, στην αναγκαία εξέλιξή τους,

β) δραστηριότητες συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών ή των περιοχών για την ανάπτυξη του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων περιοχών, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών που αφορούν συστήματα και πρακτικές ανταλλαγής δεδομένων και παρακολούθησης, δραστηριότητες αξιολόγησης, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύων εμπειρογνωμόνων και τη δημιουργία ενός προγράμματος για την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των κρατών μελών σε σχέση με την υλοποίηση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού,

γ) πρωτοβουλίες για τη συγχρηματοδότηση, αγορά και συντήρηση του συστήματος θαλάσσιας παρατήρησης και τα τεχνικά μέσα για το σχεδιασμό, τη δημιουργία και λειτουργία ενός λειτουργικού Ευρωπαϊκού Δικτύου Παρατηρήσεων και Δεδομένων της Θάλασσας με στόχο τη διευκόλυνση της συλλογής, της πρόσκτησης, της συγκέντρωσης, της επεξεργασίας του ποιοτικού ελέγχου, της επαναχρησιμοποίησης και της διάδοσης δεδομένων και γνώσεων σχετικά με τη θάλασσα μέσω της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών ή/και των διεθνών θεσμών που συμμετέχουν στο δίκτυο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Συνοδευτικά μέτρα για την ΚΑΛΠ και την ΟΘΠ υπό καθεστώς άμεσης διαχείρισης

Άρθρο 84

Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης σε δράσεις που πραγματοποιούνται εκτός της επικράτειας της Ένωσης.

Άρθρο 85

Ειδικοί στόχοι

Τα μέτρα δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου διευκολύνουν την υλοποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) και της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής (ΟΘΠ), ιδιαίτερα όσον αφορά τα εξής:

α) συλλογή, διαχείριση και διάδοση των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ,

β) ειδικά μέτρα ελέγχου και επιβολής στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ,

γ) εθελοντικές συνεισφορές σε διεθνείς οργανισμούς,

δ) γνωμοδοτικά συμβούλια,

ε) γνώση της αγοράς,

στ) επικοινωνιακές δραστηριότητες στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ και της ΟΘΠ.

Άρθρο 86

Επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και γνώσεις

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την παροχή επιστημονικών συνεισφορών, ιδιαίτερα σχεδίων εφαρμοσμένης έρευνας άμεσα συνδεδεμένων με την παροχή επιστημονικών και κοινωνιο-οικονομικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών, με στόχο τη λήψη αποφάσεων για τη χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση της αλιείας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ.

2. Ειδικότερα, είναι επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων:

α) μελέτες και πιλοτικά προγράμματα, απαραίτητα για την υλοποίηση και την ανάπτυξη της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων εναλλακτικών τύπων βιώσιμων τεχνικών διαχείρισης της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, και στο πλαίσιο των γνωμοδοτικών συμβουλίων,

β) κατάρτιση και παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών από επιστημονικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών συμβουλευτικών φορέων που είναι επιφορτισμένοι με την αξιολόγηση των αποθεμάτων, από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και από ερευνητικά ιδρύματα,

γ) συμμετοχή εμπειρογνωμόνων στις συνεδριάσεις ομάδων εργασίας για επιστημονικά και τεχνικά ζητήματα που συνδέονται με όπως η ΕΤΟΕΑ καθώς και σε διεθνείς συμβουλευτικούς φορείς και σε συνεδριάσεις όπου απαιτείται η συμβολή εμπειρογνωμόνων σε θέματα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

δ) επιστημονικές έρευνες στη θάλασσα όπως αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 199/2008, σε περιοχές όπου τα σκάφη της ΕΕ επιχειρούν δυνάμει βιώσιμων αλιευτικών συμφωνιών σύμπραξης όπως αναφέρονται στο άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013,

ε) δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνεται η Επιτροπή για υπηρεσίες που αφορούν τη συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων, τη διοργάνωση και διαχείριση συνεδριάσεων εμπειρογνωμόνων σε θέματα αλιείας και τη διαχείριση ετησίων προγραμμάτων εργασίας που αφορούν την επιστημονική και τεχνική εμπειρογνωμοσύνη σε θέματα αλιείας, την επεξεργασία αιτήσεων δεδομένων και συνόλων δεδομένων και τις προπαρασκευαστικές εργασίες με στόχο την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συμβουλών,

στ) συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της συλλογής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης συνεργασίας μεταξύ των διάφορων ενδιαφερόμενων μερών σε περιφερειακό επίπεδο καθώς και της δημιουργίας και λειτουργίας περιφερειακών βάσεων δεδομένων για την αποθήκευση, διαχείριση και χρήση δεδομένων που θα συμβάλουν στην περιφερειακή συνεργασία και θα βελτιώσουν τις δραστηριότητες συλλογής και διαχείρισης δεδομένων, καθώς επίσης και τη βελτίωση της επιστημονικής εμπειρογνωμοσύνης προς όφελος της διαχείρισης της αλιείας.

Άρθρο 87

Έλεγχος και επιβολή

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την εφαρμογή ενωσιακού συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και περαιτέρω στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

2. Ειδικότερα, είναι επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων:

α) από κοινού αγορά και/ή ναύλωση περιπολικών πλοίων, αεροσκαφών και ελικοπτέρων από διάφορα κράτη μέλη που ανήκουν στην ίδια γεωγραφική περιοχή με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το 60 % του συνολικού χρόνου χρήσης κάθε χρόνο τους αφορά τον έλεγχο της αλιείας,

β) δαπάνες που αφορούν την αξιολόγηση και ανάπτυξη νέων τεχνολογιών ελέγχου, καθώς και διαδικασίες για την ανταλλαγή δεδομένων,

γ) όλες οι λειτουργικές δαπάνες που σχετίζονται με τον έλεγχο και την αξιολόγηση από την Επιτροπή της εφαρμογής της ΚΑΛΠ, και ιδιαίτερα οι αποστολές επαλήθευσης, επιθεωρήσεων και ελέγχου, ο εξοπλισμός και η κατάρτιση των επιθεωρητών της Επιτροπής, η διοργάνωση συνεδριάσεων και η συμμετοχή σε αυτές, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών, βέλτιστων πρακτικών μεταξύ κρατών μελών, μελετών, υπηρεσιών πληροφορικής και προμηθευτών μεταξύ των κρατών μελών και η μίσθωση ή αγορά από την Επιτροπή μέσων επιθεώρησης κατά τα οριζόμενα στους τίτλους IX και X του κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1224/2009.

3. Με στόχο την ενίσχυση και την τυποποίηση των ελέγχων, το ΕΤΘΑ μπορεί να χρηματοδοτήσει την υλοποίηση διακρατικών σχεδίων που αποσκοπούν στη δημιουργία και τη δοκιμή διακρατικών συστημάτων ελέγχου, επιθεωρήσεων και επιβολής κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και τα οριζόμενα περαιτέρω στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1224/2009.

4. Ειδικότερα, καθίστανται επιλέξιμα τα ακόλουθα είδη πράξεων:

α) διεθνή προγράμματα κατάρτισης του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για δραστηριότητες παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων·

β) πρωτοβουλίες, συμπεριλαμβανομένης της σύστασης ομάδων εργασίας και της παραγωγής πληροφοριακού υλικού, που έχουν ως στόχο την τυποποίηση της ερμηνείας των κανονισμών και των συναφών ελέγχων στην Ένωση.

5. Σε περίπτωση δράσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 2, μόνο ένα από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη χαρακτηρίζεται ως δικαιούχος.

Άρθρο 88

Εθελοντικές χρηματοδοτικές συνεισφορές σε διεθνείς οργανισμούς

Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τους ακόλουθους τύπους πράξεων στον τομέα των διεθνών σχέσεων:

α) χρηματοδοτικές συνεισφορές που παρέχονται στα Ηνωμένα Έθνη, οργανισμούς καθώς και εθελοντική χρηματοδότηση σε διεθνείς οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στον τομέα του δικαίου της θάλασσας,

β) χρηματοδοτικές συνεισφορές στις προκαταρκτικές εργασίες για τη σύσταση νέων διεθνών οργανισμών ή την κατάρτιση νέων διεθνών συνθηκών που ενδιαφέρουν την Ένωση,

γ) οικονομικές συνεισφορές σε εργασίες ή σε προγράμματα διεθνών οργανισμών που έχουν ειδικό ενδιαφέρον για την Ένωση,

δ) χρηματοδοτικές συνεισφορές για κάθε δραστηριότητα (συμπεριλαμβανομένων των συνεδριάσεων εργασίας και άτυπων ή εκτάκτων συνεδριάσεων των συμβαλλομένων μερών) που υπερασπίζεται τα συμφέροντα της Ένωσης στους διεθνείς οργανισμούς και ενισχύει τη συνεργασία με τους εταίρους της στο πλαίσιο των οργανισμών αυτών. Σε αυτό το πλαίσιο, όταν η παρουσία αντιπροσώπων τρίτων χωρών σε διαπραγματεύσεις και συνεδριάσεις διεθνών φόρουμ και οργανισμών καθίσταται απαραίτητη για τα συμφέροντα της Ένωσης, το ΕΤΘΑ δύναται να επιβαρύνεται με το κόστος της συμμετοχής τους.

Άρθρο 89

Γνωμοδοτικά συμβούλια

1. Το ΕΤΘΑ στηρίζει το λειτουργικό κόστος των γνωμοδοτικών συμβουλίων που συγκροτούνται βάσει του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

2. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια με νομική προσωπικότητα μπορούν να ζητούν συνδρομή από την Ένωση ως όργανα που επιδιώκουν την επίτευξη ενός σκοπού γενικότερου ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 90

Γνώση της αγοράς

Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει την κατάρτιση και διάδοση πληροφοριών σχετικά με την αγορά των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.

Άρθρο 91

Δραστηριότητες επικοινωνίας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ και της ΟΘΠ

Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει:

α) τις δαπάνες για δραστηριότητες ενημέρωσης και πληροφόρησης που συνδέονται με την ΚΑΛΠ και την ΟΘΠ, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

(i) τις δαπάνες για κατάρτιση, μετάφραση και διάδοση έντυπου, οπτικοακουστικού και ηλεκτρονικού υλικού προσαρμοσμένου στις ειδικές ανάγκες των διαφορετικών ομάδων στόχων,

(ii) τις δαπάνες για την προετοιμασία και τη διοργάνωση εκδηλώσεων και συνεδριάσεων για την ενημέρωση ή τη συγκέντρωση των απόψεων των διαφόρων μερών που ενδιαφέρονται για την ΚΑΛΠ και την ΟΘΠ,

β) τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής για τους εμπειρογνώμονες και τους αντιπροσώπους των ενδιαφερομένων κύκλων συμφερόντων που προσκαλούνται από την Επιτροπή στις συνεδριάσεις,

γ) τις δαπάνες που αφορούν δραστηριότητες επικοινωνίας σχετικές με τις πολιτικές προτεραιότητες της Ένωσης, εφόσον αυτές συνδέονται με τους γενικούς στόχους του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Τεχνική συνδρομή

Άρθρο 92

Τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής

Με πρωτοβουλία της Επιτροπής και εντός ανωτάτου ορίου 1,1 % των κονδυλίων του ΕΤΘΑ, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει:

α) τα μέτρα τεχνικής συνδρομής που ορίζονται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013,

β) την προετοιμασία, παρακολούθηση και αξιολόγηση των συμφωνιών βιώσιμης αλιείας και τη συμμετοχή της Ένωσης στις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης αλιείας· τα εν λόγω μέτρα θα περιλαμβάνουν μελέτες, συνεδριάσεις, τη συμμετοχή εμπειρογνωμόνων, προσωρινές δαπάνες προσωπικού, δραστηριότητες ενημέρωσης και κάθε άλλο διοικητικό κόστος ή δαπάνες που προκύπτουν από την επιστημονική ή τεχνική συνδρομή της Επιτροπής.

γ) τη σύσταση ενός ευρωπαϊκού δικτύου τοπικών ομάδων δράσης στον τομέα της αλιείας (ΤΟΔΑ), το οποίο θα έχει ως στόχο την ανάπτυξη των δυνατοτήτων, τη διάδοση των πληροφοριών, την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών και θα υποστηρίζει τη συνεργασία μεταξύ των ΤΟΔΑ, Το εν λόγω δίκτυο συνεργάζεται με τους φορείς δικτύωσης και τεχνικής υποστήριξης για την τοπική ανάπτυξη που συστήνονται από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το ΕΓΤΑΑ σχετικά με τις δραστηριότητές τους για την τοπική ανάπτυξη και τη διακρατική συνεργασία.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΒΑΣΕΙ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΕΝΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 93

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στα μέτρα που χρηματοδοτούνται βάσει επιμερισμένης διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στον τίτλο V.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μηχανισμός υλοποίησης

Τμήμα 1

Στήριξη από το ΕΤΘΑ

Άρθρο 94

Καθορισμός των ποσοστών συγχρηματοδότησης

1. Κατά τη διάρκεια έκδοσης εκτελεστικών πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 19 σχετικά με την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος, η Επιτροπή καθορίζει τη μέγιστη συνεισφορά του ΕΤΘΑ στο εν λόγω πρόγραμμα.

2. Η συνεισφορά του ΕΤΘΑ υπολογίζεται βάσει του ποσού των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών.

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζει το ποσοστό συνεισφοράς του ΕΤΘΑ που ισχύει για τις προτεραιότητες της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 6. Το ποσοστό της μέγιστης συνεισφοράς του ΕΤΘΑ ανέρχεται στο 75 % και το ποσοστό της ελάχιστης συνεισφοράς του ΕΤΘΑ ανέρχεται στο 20 % της επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η συνεισφορά του ΕΤΘΑ ανέρχεται:

α) στο 100 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για τη στήριξη στο πλαίσιο ενίσχυσης αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 67,

β) στο 100 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για το καθεστώς αντιστάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 70,

γ) στο 50 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για τη στήριξη που αναφέρεται στα άρθρα 33, 34 και στο άρθρο 41 παράγραφος 2,

δ) στο 70 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για τη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχείο ε),

ε) στο 90 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για τη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 76 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ) και στ) έως ιβ),

στ) στο 80 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για τη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 77,

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, το ποσοστό της μέγιστης συνεισφοράς του ΕΤΘΑ που ισχύει όσον αφορά τους ειδικούς στόχους στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων της Ένωσης προσαυξάνεται κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες, όταν ολόκληρος ο άξονας προτεραιότητας της Ένωσης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 υλοποιείται στο πλαίσιο τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

Άρθρο 95

Ένταση της δημόσιας ενίσχυσης

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν για τις κρατικές ενισχύσεις μέγιστη ένταση κατά 50 % επί του συνόλου των επιλέξιμων δαπανών της πράξης.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μέγιστη ένταση δημόσιας ενίσχυσης ύψους 100 % επί των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών της πράξης, εφόσον:

α) ο δικαιούχος είναι ίδρυμα δημοσίου δικαίου ή επιχείρηση επιφορτισμένη με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 106 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, εφόσον η βοήθεια χορηγείται για τις υπηρεσίες αυτές,

β) η πράξη σχετίζεται με την ενίσχυση αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 67,

γ) η πράξη σχετίζεται με το καθεστώς αντιστάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 70,

δ) η πράξη σχετίζεται με τη συλλογή δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 77,

ε) η πράξη σχετίζεται με τις ενισχύσεις δυνάμει των άρθρων 33 ή 34 ή τις αντισταθμίσεις δυνάμει των άρθρων 54, 55 ή 56,

στ) η πράξη σχετίζεται με τα μέτρα ΟΘΠ που αναφέρονται στο άρθρο 80.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν ένταση δημόσιας ενίσχυσης ύψους μεταξύ 50 % και 100 % επί των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών της πράξης, εφόσον:

α) η πράξη υλοποιείται βάσει των κεφαλαίων I, II ή IV του τίτλου V και πληροί όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

i) εξυπηρετεί συλλογικό συμφέρον,

ii) έχει συλλογικό δικαιούχο,

iii) έχει καινοτόμα χαρακτηριστικά, κατά περίπτωση, σε τοπικό επίπεδο.

β) η πράξη υλοποιείται βάσει του κεφαλαίου III του τίτλου V, πληροί ένα από τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο α) στοιχεία i), ii) ή iii) της παρούσας παραγράφου και παρέχει δημόσια πρόσβαση στα αποτελέσματα της πράξης.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εφαρμόζονται επιπλέον ποσοστιαίες μονάδες έντασης της κρατικής ενίσχυσης για τους ειδικούς τύπους επιχειρήσεων που ορίζονται στο παράρτημα I.

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του τρόπου εφαρμογής των διαφορετικών ποσοστιαίων μονάδων της έντασης των κρατικών ενισχύσεων σε περίπτωση που πληρούνται αρκετές προϋποθέσεις του παραρτήματος I. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

Άρθρο 96

Υπολογισμός του επιπλέον κόστους ή του διαφυγόντος εισοδήματος

Στις περιπτώσεις που χορηγείται ενίσχυση βάσει επιπλέον κόστους ή διαφυγόντος εισοδήματος, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι σχετικοί υπολογισμοί είναι κατάλληλοι, ακριβείς και πραγματοποιούνται εκ των προτέρων με βάση μια δίκαιη, ισότιμη και επαληθεύσιμη μέθοδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 97

Διαχειριστική αρχή

1. Εκτός από τους γενικούς κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 125 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 η διαχειριστική αρχή:

α) διαβιβάζει στην Επιτροπή, σε ετήσια βάση μέχρι τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, τα σχετικά σωρευτικά δεδομένα σχετικά με τις πράξεις που επελέγησαν για χρηματοδότηση έως το τέλους του προηγηθέντος ημερολογιακού έτους, συμπεριλαμβανομένων των κύριων χαρακτηριστικών του δικαιούχου, καθώς και του έργου·

β) εξασφαλίζει δημοσιότητα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, ενημερώνοντας τους δυνητικούς δικαιούχους, τις επαγγελματικές οργανώσεις, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους, τους φορείς που ασχολούνται με την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, και τις εμπλεκόμενες μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών οργανώσεων, για τις δυνατότητες που παρέχει το πρόγραμμα και τους κανόνες πρόσβασης στη χρηματοδότηση του προγράμματος·

γ) εξασφαλίζει δημοσιότητα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα ενημερώνοντας τους δικαιούχους για τη συνεισφορά της Ένωσης και το ευρύ κοινό για το ρόλο που διαδραματίζει η Ένωση στο πρόγραμμα.

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων για την παρουσίαση των εν λόγω στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α). Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 2.

Άρθρο 98

Διαβίβαση δημοσιονομικών στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν με ηλεκτρονικά μέσα, στις 31 Ιανουαρίου και στις 31 Ιουλίου, αντίστοιχα, στην Επιτροπή πρόβλεψη του ποσού για το οποίο αναμένεται να καταθέσουν αιτήσεις πληρωμών για το τρέχον και για το επόμενο οικονομικό έτος,

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθοριοθεί το υπόδειγμα που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την υποβολή δημοσιονομικών στοιχείων στην Επιτροπή για σκοπούς παρακολούθησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Έλεγχος από τα κράτη μέλη

Άρθρο 99

Δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη

1. Επιπλέον των δημοσιονομικών διορθώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε δημοσιονομικές διορθώσεις σε περίπτωση που ο δικαιούχος δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

2. Για τις περιπτώσεις των δημοσιονομικών διορθώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη καθορίζουν το ποσό της διόρθωσης αναλογικά προς τη φύση, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της παράβασης ή της αξιόποινης πράξης εκ μέρους του δικαιούχου, και της σπουδαιότητας της συμβολής του ΕΤΘΑ στην οικονομική δραστηριότητα του δικαιούχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Έλεγχοι της Επιτροπής

Τμήμα 1

Διακοπή και αναστολή

Άρθρο 100

Διακοπή της προθεσμίας πληρωμής

1. Εκτός από τα κριτήρια που επιτρέπουν τη διακοπή τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, ο κύριος διατάκτης, κατά την έννοια του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 μπορεί να διακόπτει την προθεσμία πληρωμής για μια αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης ενός κράτους μέλους με τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την ΚΑΛΠ, τα οποία ενδέχεται να επηρεάσουν τις δαπάνες που περιλαμβάνονται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών για τις οποίες ζητείται ενδιάμεση πληρωμή.

2. Πριν από τη διακοπή της προθεσμίας ενδιάμεσης πληρωμής που αναφέρεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις αναγνωρίζοντας ότι υπάρχουν ενδείξεις σοβαρής παράβασης υποχρεώσεων δυνάμει της ΚΑΛΠ. Πριν εκδώσει τις εν λόγω εκτελεστικές πράξεις, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για σχετικές ενδείξεις ή αξιόπιστες πληροφορίες και δίνει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί του θέματος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

3. Τυχόν διακοπή όλων ή μέρους ενδιάμεσων πληρωμών των δαπανών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 που καλύπτονται από την αίτηση για πληρωμή πρέπει να είναι αναλογική προς τη φύση, την έκταση, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 101

Αναστολή πληρωμών

1. Επιπλέον του άρθρου 142 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις αναστέλλοντας μέρος ή το σύνολο των ενδιάμεσων πληρωμών του επιχειρησιακού προγράμματος σε σοβαρές περιπτώσεις μη συμμόρφωσης από ένα κράτος μέλος των υποχρεώσεών του δυνάμει της ΚΑΛΠ που ενδέχεται να επηρεάσει τις δαπάνες που περιλαμβάνονται σε μια πιστοποιημένη δήλωση δαπανών για τις οποίες ζητείται ενδιάμεση πληρωμή.

2. Πριν από την αναστολή πληρωμής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη αναγνωρίζοντας ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του δυνάμει της ΚΑΛΠ. Πριν εκδώσει την εν λόγω εκτελεστική πράξη, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για σχετικές ενδείξεις ή αξιόπιστες πληροφορίες και δίνει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί του θέματος.

3. Τυχόν αναστολή όλων ή μέρους ενδιάμεσων πληρωμών των δαπανών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 που καλύπτονται από την αίτηση για πληρωμή πρέπει να είναι αναλογική προς τη φύση, την έκταση, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 102

Εξουσίες της Επιτροπής

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126 σχετικά με τον καθορισμό των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης που αναφέρονται στο άρθρο 100 και σοβαρής μη συμμόρφωσης που αναφέρονται στο άρθρο 101 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένης της παράθεσης των κανόνων της ΚΑΛΠ που είναι απαραίτητες για τη διαφύλαξη των θαλάσσιων βιολογικών πόρων.

Τμήμα 2

Ανταλλαγή πληροφοριών και δημοσιονομικές διορθώσεις

Άρθρο 103

Πρόσβαση στις πληροφορίες

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή, κατόπιν αίτησής της, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, τις οποίες θεσπίζουν για την εφαρμογή ενωσιακών πράξεων που έχουν σχέση με την ΚΑΛΠ, εφόσον οι πράξεις αυτές έχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις στο ΕΤΘΑ.

Άρθρο 104

Εμπιστευτικότητα

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των στοιχείων που γνωστοποιούνται ή λαμβάνονται κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων ή στο πλαίσιο εκκαθάρισης λογαριασμών κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 8 του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου [1], ισχύουν για τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 105

Δημοσιονομική διόρθωση από την Επιτροπή

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 7, άρθρο 85 και άρθρο 144 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προβαίνοντας σε δημοσιονομικές διορθώσεις με την κατάργηση όλης ή μέρους της συνεισφοράς της Ένωσης σε επιχειρησιακό πρόγραμμα όπου, μετά τη διενέργεια της απαραίτητης εξέτασης, συμπεραίνει ότι:

α) δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπάνης επηρεάζεται από περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δικαιούχος δεν τηρεί τις υποχρεώσεις κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και δεν έχει διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης βάσει της παρούσας παραγράφου.

β) δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών έχει σχέση με σοβαρές περιπτώσεις μη συμμόρφωσης των κρατών μελών με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, που προέκυψε από αναστολή πληρωμής δυνάμει του άρθρου 101 του παρόντος κανονισμού και σε περίπτωση που το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εξακολουθεί να μην αποδεικνύει ότι έχει λάβει αναγκαία διορθωτικά μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση των ισχυόντων κανόνων στο μέλλον και την εφαρμογή τους.

2. Η Επιτροπή αποφασίζει για το ποσό διόρθωσης λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη σοβαρής συμμόρφωσης με τους κανόνες της ΚΑΛΠ από το κράτος μέλος ή από τον δικαιούχο, το οικονομικό πλεονέκτημα που προκύπτει από τη μη συμμόρφωση με τους κανόνες της ΚΑΛΠ και τη σπουδαιότητα της συνεισφοράς του ΕΤΘΑ στην οικονομική δραστηριότητα του οικείου δικαιούχου.

3. Όταν δεν είναι εφικτός ο ακριβής προσδιορισμός του ποσού της δαπάνης που σχετίζεται με τη μη συμμόρφωση του κράτους μέλους με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, η Επιτροπή εφαρμόζει κατ' αποκοπήν ή κατά παρέκταση δημοσιονομική διόρθωση σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με τα άρθρο 126 σχετικά με τη θέσπιση κριτηρίων για τον προσδιορισμό του ποσού της δημοσιονομικής διόρθωσης που θα εφαρμοστεί και τα κριτήρια εφαρμογής κατ' αποκοπήν ποσοστών ή διορθώσεων κατά παρέκταση.

Άρθρο 106

Διαδικασία

Το άρθρο 145 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών όταν η Επιτροπή προτείνει δημοσιονομική διόρθωση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 105 του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Παρακολούθηση, αξιολόγηση, πληροφόρηση και επικοινωνία

Τμήμα 1

Δημιουργία και στόχοι του κοινού συστήματος παρακολούθησης και αξιολόγησης

Άρθρο 107

Σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης

1. Δημιουργείται κοινό σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης για τις πράξεις του ΕΤΘΑ βάσει επιμερισμένης διαχείρισης με στόχο τη μέτρηση της επίδοσης του ΕΤΘΑ. Για να εξασφαλίσει τον αποτελεσματικό υπολογισμό των επιδόσεων, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126 σχετικά με τον καθορισμό του περιεχομένου και της δομής αυτού του συστήματος.

2. Ο γενικός αντίκτυπος του ΕΤΘΑ εξετάζεται σε σχέση με τις προτεραιότητες της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση του συνόλου των δεικτών που αφορούν ειδικά τις εν λόγω προτεραιότητες της Ένωσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των σχετικών μέτρων. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες σε δεδομένα και τις συνέργειες μεταξύ δυνητικών πηγών δεδομένων και ιδίως τη χρήση τους για στατιστικούς σκοπούς όταν ενδείκνυται. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις θεσπίζοντας κανόνες όσον αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να αποστέλλουν τα κράτη μέλη, καθώς και τις ανάγκες σε δεδομένα και τις συνέργειες μεταξύ δυνητικών πηγών δεδομένων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

[1] Κανονισμός του Συμβουλίου (Ευρατόμ, ΕΕ) αριθ. 2185/96 της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες ισχύουν για τα στοιχεία αυτά (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

4. Η Επιτροπή υποβάλλει ανά τετραετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2017.

Άρθρο 108

Στόχοι

Οι στόχοι του κοινού συστήματος παρακολούθησης και αξιολόγησης είναι:

α) να καταδεικνύει την πρόοδο και τα επιτεύγματα της ΚΑλΠ και της ΟΘΠ να εξετάζει τον γενικό αντίκτυπο και να αξιολογεί την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα και τη συνάφεια των πράξεων του ΕΤΘΑ·

β) να συμβάλλει στην καλύτερα στοχευμένη στήριξη της ΚΑλΠ και της ΟΘΠ·

γ) να υποστηρίζει μια κοινή διαδικασία εκμάθησης σχετικά με την παρακολούθηση και την αξιολόγηση·

δ) να παράσχει ισχυρές και τεκμηριωμένες αξιολογήσεις των πράξεων του ΕΤΘΑ που θα τροφοδοτήσουν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Τμήμα 2

Τεχνικές διατάξεις

Άρθρο 109

Κοινοί δείκτες

1. Ένας κατάλογος κοινών δεικτών που σχετίζονται με την αρχική κατάσταση καθώς και τη δημοσιονομική εκτέλεση, τις εκροές και τα αποτελέσματα που τυγχάνουν εφαρμογής σε κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, ο οποίος εφαρμόζεται σε κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, καθορίζεται στο σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 107 ώστε να καθίσταται δυνατή η συγκέντρωση δεδομένων σε επίπεδο Ένωσης.

2. Οι κοινοί δείκτες συνδέονται με τα κύρια στάδια και τους στόχους που καθορίζονται στα επιχειρησιακά προγράμματα σύμφωνα με τις προτεραιότητες της Ένωσης που περιγράφονται στο άρθρο 6. Οι κοινοί αυτοί δείκτες χρησιμοποιούνται για την εξέταση επιδόσεων που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 και επιτρέπουν την αξιολόγηση της προόδου, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της εφαρμογής της πολιτικής με γνώμονα τους σκοπούς και τους στόχους σε ενωσιακό και σε επίπεδο προγράμματος.

Άρθρο 110

Ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών

1. Τα κύρια στοιχεία σχετικά με την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος, για κάθε δράση που επιλέγεται για χρηματοδότηση, καθώς και για δράσεις που έχουν ολοκληρωθεί, τα οποία απαιτούνται για την παρακολούθηση και αξιολόγηση, καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά του δικαιούχου και του έργου, καταγράφονται και τηρούνται σε ηλεκτρονική μορφή.

2. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι διατίθεται ένα κατάλληλο και ασφαλές ηλεκτρονικό σύστημα για την καταγραφή, τήρηση και διαχείριση των κυριότερων πληροφοριών και υποβολής εκθέσεων για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση.

Άρθρο 111

Παροχή πληροφοριών

Οι δικαιούχοι της στήριξης βάσει του ΕΤΘΑ, συμπεριλαμβανομένων των ομάδων τοπικής δράσης, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παράσχουν στη διαχειριστική αρχή και/ή στους διορισμένους αξιολογητές ή άλλους φορείς που έχουν εξουσιοδοτηθεί να εκτελούν καθήκοντα για λογαριασμό της, όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος, ιδίως σε σχέση με την επίτευξη καθορισμένων στόχων και προτεραιοτήτων.

Τμήμα 3

Ελέγχου

Άρθρο 112

Διαδικασίες παρακολούθησης

1. Η διαχειριστική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 97 του παρόντος κανονισμού και η επιτροπή παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 47 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 παρακολουθούν την ποιότητα της υλοποίησης του προγράμματος.

2. Η διαχειριστική αρχή και η επιτροπή παρακολούθησης παρακολουθούν κάθε πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης μέσω οικονομικών δεικτών, δεικτών εκροών και δεικτών που αφορούν τα αποτελέσματα.

Άρθρο 113

Καθήκοντα της επιτροπής παρακολούθησης

Εκτός από τα καθήκοντα που προβλέπονται στο άρθρο 49 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, η επιτροπή παρακολούθησης βεβαιώνεται για τις επιδόσεις του επιχειρησιακού προγράμματος και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής του. Προς τούτο, η επιτροπή παρακολούθησης:

α) γνωμοδοτεί και εγκρίνει εντός έξι μηνών από την απόφαση έγκρισης του προγράμματος, τα κριτήρια επιλογής για τις χρηματοδοτούμενες δράσεις. Τα κριτήρια επιλογής αναθεωρούνται ανάλογα με τις ανάγκες του προγραμματισμού·

β) εξετάζει τις δραστηριότητες και τα αποτελέσματα που σχετίζονται με το σχέδιο αξιολόγησης του προγράμματος·

γ) εξετάζει τις δράσεις του προγράμματος σχετικά με την τήρηση ειδικών εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων·

δ) εξετάζει και εγκρίνει τις ετήσιες εκθέσεις εκτέλεσης, πριν αυτές διαβιβαστούν στην Επιτροπή·

ε) εξετάζει δράσεις για την προώθηση της ισότητας των δύο φύλων, τις ίσες ευκαιρίες και την απαγόρευση των διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας των ατόμων με αναπηρίες.

Η επιτροπή παρακολούθησης δεν εκφέρει τη γνώμη της σχετικά με τα προγράμματα εργασίας για τη συλλογή δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 21.

Άρθρο 114

Ετήσια έκθεση υλοποίησης

1. Έως την 31η Μαΐου 2016 και έως την 31η Μαΐου κάθε επόμενου έτους μέχρι και το 2023, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση υλοποίησης σχετικά με την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Η έκθεση που θα υποβληθεί το 2016 θα καλύπτει τα ημερολογιακά έτη 2014 και 2015.

2. Εκτός από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 οι ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης περιλαμβάνουν:

α) πληροφορίες για τις οικονομικές δεσμεύσεις και δαπάνες ανά μέτρο·

β) περίληψη των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται σε σχέση με το σχέδιο αξιολόγησης·

γ) πληροφορίες για τις δράσεις που αναλαμβάνονται σε περιπτώσεις σοβαρών παραβάσεων όπως αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και για τη μη τήρηση των όρων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, καθώς και για τις επανορθωτικές δράσεις,

δ) πληροφορίες για δράσεις που αναλαμβάνονται για τη συμμόρφωση με το άρθρο 41 παράγραφος 10 του παρόντος κανονισμού,

ε) πληροφορίες για τις δράσεις που αναλαμβάνονται για να διασφαλιστεί η γνωστοποίηση των δικαιούχων σύμφωνα με το παράρτημα V του παρόντος κανονισμού, για τα φυσικά πρόσωπα σύμφωνα προς την εθνική νομοθεσία συμπεριλαμβανομένων των τυχόν εφαρμοζόμενων κατωτάτων ορίων.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων για τη μορφή και την παρουσίαση των ετήσιων εκθέσεων υλοποίησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3.

Τμήμα 4

Αξιολόγηση

Άρθρο 115

Γενικές διατάξεις

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προβλέποντας τα στοιχεία που θα περιλαμβάνουν οι εκθέσεις εκ των προτέρων αξιολόγησης που αναφέρονται στο άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 και καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για το σχέδιο αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 56 του εν λόγω κανονισμού. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 127 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αξιολογήσεις συνάδουν με το κοινό σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης που έχει συμφωνηθεί βάσει του άρθρου 107, οργανώνουν την παραγωγή και τη συγκέντρωση των απαιτούμενων στοιχείων και διαβιβάζουν τις διάφορες πληροφορίες που παρέχει το σύστημα παρακολούθησης στους αξιολογητές.

3. Οι εκθέσεις αξιολόγησης διατίθενται από τα κράτη μέλη στο διαδίκτυο και από την Επιτροπή στον δικτυακό τόπο της Ένωσης.

Άρθρο 116

Εκ των προτέρων αξιολόγηση

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο εκ των προτέρων αξιολογητής εμπλέκεται ήδη σε πρώιμο στάδιο στη διαδικασία εκπόνησης του επιχειρησιακού προγράμματος, όπου συμπεριλαμβάνονται η εκπόνηση της ανάλυσης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο α), ο σχεδιασμός της λογικής παρέμβασης του προγράμματος και ο καθορισμός των στόχων του προγράμματος.

Άρθρο 117

Εκ των υστέρων αξιολόγηση

Σύμφωνα με το άρθρο 57 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση εκ των υστέρων αξιολόγησης σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη.

Άρθρο 118

Σύνθεση αξιολογήσεων

Η σύνθεση σε επίπεδο Ένωσης των εκθέσεων εκ των προτέρων αξιολόγησης πραγματοποιείται υπό την ευθύνη της Επιτροπής. Η σύνθεση των εκθέσεων αξιολόγησης ολοκληρώνεται το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου του έτους που έπεται της υποβολής των σχετικών αξιολογήσεων.

Τμήμα 5

Πληροφόρηση και επικοινωνία

Άρθρο 119

Ενημέρωση και δημοσιότητα

1. Η αρχή διαχείρισης είναι αρμόδια σύμφωνα με το άρθρο 97 παράγραφος 1 στοιχείο β) για:

α) να εξασφαλίσει τη δημιουργία ενιαίου δικτυακού τόπου ή ενιαίας δικτυακής πύλης που παρέχουν πληροφορίες και πρόσβαση στο επιχειρησιακό πρόγραμμα του κράτους μέλους·

β) να ενημερώνει τους δυνητικούς δικαιούχους σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης βάσει του επιχειρησιακού προγράμματος·

γ) να δημοσιοποιεί στους πολίτες της Ένωσης τον ρόλο και τα επιτεύγματα του ΕΤΘΑ μέσω δραστηριοτήτων ενημέρωσης και επικοινωνίας σχετικά με τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των συμφώνων εταιρικής σχέσης, των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των πράξεων.

δ) να εξασφαλίζει ότι είναι διαθέσιμος για το κοινό ένας συνοπτικός κατάλογος των μέτρων για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης από κράτη μέλη ή δικαιούχους, καθώς και των επανορθωτικών δράσεων, όπως δημοσιονομικές διορθώσεις, που έχουν αναληφθεί.

2. Για να εξασφαλίσουν τη διαφάνεια όσον αφορά την υποστήριξη που παρέχει το ΕΤΘΑ, τα κράτη μέλη τηρούν κατάλογο των πράξεων σε μορφότυπο CSV ή XML, ο οποίος είναι προσβάσιμος μέσω του ενιαίου δικτυακού τόπου ή της ενιαίας δικτυακής πύλης που παρέχουν κατάλογο πράξεων και συνοπτική παρουσίαση του επιχειρησιακού προγράμματος.

Ο κατάλογος των πράξεων ενημερώνεται τουλάχιστον κάθε έξι μήνες.

Οι ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στον κατάλογο των πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών στοιχείων σχετικά με τις πράξεις βάσει των άρθρων 26, 39, 47, 54 και 56, ορίζονται στο παράρτημα V.

3. Οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα μέτρα ενημέρωσης και δημοσιότητας του κοινού και των μέτρων ενημέρωσης για τους αιτούντες και τους δικαιούχους ορίζονται στο παράρτημα V.

4. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση των τεχνικών χαρακτηριστικών των μέτρων ενημέρωσης και δημοσιότητας για την κάθε πράξη και οι οδηγίες για τη δημιουργία εμβλήματος και ο καθορισμός των τυποποιημένων χρωμάτων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΒΑΣΕΙ ΑΜΕΣΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 120

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στα μέτρα που χρηματοδοτούνται βάσει άμεσης διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στον τίτλο VI.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Έλεγχος

Άρθρο 121

Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης

1. Κατά την υλοποίηση δράσεων που χρηματοδοτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας, με τη διενέργεια αποτελεσματικών ελέγχων και με την ανάκτηση, σε περίπτωση που διαπιστωθούν παρατυπίες, των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, καθώς επίσης, οσάκις κρίνεται σκόπιμο, με την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.

2. Η Επιτροπή ή οι εκπρόσωποί της και το Ελεγκτικό Συνέδριο έχουν την εξουσία του λογιστικού ελέγχου, τόσο βάσει δικαιολογητικών όσο και βάσει επιτόπιων ελέγχων, η οποία ασκείται σε όλους τους δικαιούχους, αντισυμβαλλομένους και υπεργολάβους, που έλαβαν χρηματοδότηση από την Ένωση.

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) δύναται να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και επιθεωρήσεις στους οικονομικούς παράγοντες που έχουν σχέση, άμεσα ή έμμεσα, με τη χρηματοδότηση της Ένωσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] και στον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, με στόχο τη διαπίστωση τυχόν απάτης, δωροδοκίας ή οποιασδήποτε άλλης παράνομης ενέργειας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με συμφωνία ή απόφαση επιχορήγησης ή με σύμβαση που αφορά χρηματοδότηση από μέρους της Ένωσης.

3. Με την επιφύλαξη των εδαφίων 1 και 2, οι αποφάσεις, οι συμφωνίες συνεργασίας με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς και οι συμφωνίες και αποφάσεις επιχορήγησης, καθώς επίσης και οι συμβάσεις που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνουν διατάξεις που εξουσιοδοτούν ρητά την Επιτροπή, την OLAF, και το Ελεγκτικό Συνέδριο να διενεργούν τους λογιστικούς ελέγχους, τους επιτόπιους ελέγχους και τις επιθεωρήσεις, που αναφέρονται στις εν λόγω παραγράφους σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

Άρθρο 122

Έλεγχοι

1. Υπάλληλοι της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποί τους μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους λογιστικούς ελέγχους στις πράξεις που χρηματοδοτούνται από τον παρόντα κανονισμό οποτεδήποτε, με προειδοποίηση τουλάχιστον δέκα εργάσιμων ημερών, εκτός από επείγουσες περιπτώσεις, και για περίοδο έως και τριών ετών μετά την τελική πληρωμή από την Επιτροπή.

2. Οι υπάλληλοι της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή οι αντιπρόσωποί τους, οι οποίοι είναι δεόντως εξουσιοδοτημένοι για τη διεξαγωγή επιτόπιων λογιστικών ελέγχων, έχουν πρόσβαση στα μητρώα και λοιπά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων και των μεταδεδομένων που καταρτίζονται ή λαμβάνονται και καταχωρίζονται σε ηλεκτρονική μορφή, τα οποία αφορούν δαπάνες χρηματοδοτούμενες δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

3. Οι αρμοδιότητες διενέργειας λογιστικών ελέγχων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν θίγουν την εφαρμογή εθνικών διατάξεων που επιφυλάσσουν ορισμένες πράξεις σε υπαλλήλους ειδικώς ορισθέντες από την εθνική νομοθεσία. Μεταξύ άλλων, οι υπάλληλοι της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ή οι αντιπρόσωποί τους, δεν συμμετέχουν, μεταξύ άλλων, σε κατ' οίκον επισκέψεις ή στις επίσημες ανακρίσεις ατόμων στα πλαίσια της εθνικής νομοθεσίας του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Ωστόσο, έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αποκτώνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

4. Στην περίπτωση που ενωσιακή χρηματοδοτική στήριξη, η οποία χορηγήθηκε βάσει του παρόντος κανονισμού, χορηγείται στη συνέχεια σε τρίτο μέρος ως τελικό δικαιούχο, ο αρχικός δικαιούχος, ως λήπτης της ενωσιακής χρηματοδοτικής στήριξης, παρέχει στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του εν λόγω τελικού δικαιούχου.

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

Άρθρο 123

Αναστολή των πληρωμών, μείωση και κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής

1. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι τα κονδύλια της Ένωσης δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό ή σε οποιαδήποτε άλλη εφαρμοστέα ενωσιακή νομοθετική πράξη, ειδοποιεί τους δικαιούχους, οι οποίοι έχουν στη διάθεσή τους ένα μήνα από την ημερομηνία της εν λόγω ειδοποίησης για να παρέχουν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή.

2. Εάν οι δικαιούχοι δεν απαντήσουν εντός της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ή εάν οι παρατηρήσεις τους δεν ικανοποιήσουν την Επιτροπή, η Επιτροπή μειώνει ή ακυρώνει τη χορηγούμενη χρηματοδοτική συνεισφορά ή αναστέλλει τις πληρωμές. Οποιοδήποτε αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό επιστρέφεται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης. Τόκος προστίθεται σε όλα τα ποσά που δεν επιστρέφονται εγκαίρως υπό τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Αξιολόγηση και υποβολή εκθέσεων

Άρθρο 124

Αξιολόγηση

1. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ελέγχονται τακτικά για την παρακολούθηση της υλοποίησής τους.

2. Η Επιτροπή διασφαλίζει την τακτική, ανεξάρτητη εξωτερική αξιολόγηση των χρηματοδοτούμενων δράσεων.

Άρθρο 125

Υποβολή εκθέσεων

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο:

α) έως την 31η Μαρτίου 2017, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης σχετικά με τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και τις ποιοτικές και ποσοτικές πτυχές της υλοποίησης των δράσεων που χρηματοδοτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού·

β) έως την 31η Αυγούστου 2018, ανακοίνωση για τη συνέχιση των δράσεων που χρηματοδοτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ IX

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 126

Άσκηση των κατ' εξουσιοδότηση εξουσιών

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στα άρθρα 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 και 129 ισχύει έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στα άρθρα 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 και 129 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης τερματίζει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται εντός της. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται εντός της. Η ανάκληση δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.

4. Αμέσως μετά την έκδοση πράξης κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει των άρθρων 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 και 129 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχουν αντιταχθεί σε αυτή ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο εντός 2 μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την παρέλευση της εν λόγω χρονικής περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή για το ότι δεν σκοπεύουν να προβάλουν αντίρρηση. Η εν λόγω περίοδος παρατείνεται κατά 2 μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 127

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όποτε γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Όποτε γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η ειδική επιτροπή δεν εκδώσει γνώμη επί σχεδίου εκτελεστικής πράξης που πρόκειται να εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το τρίτο εδάφιο του άρθρου 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 182/2011.

ΤΙΤΛΟΣ X

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 128

Κατάργηση

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 129 παράγραφος 2, οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006, (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 και το άρθρο 103 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2014.

2. Οι παραπομπές στους καταργηθέντες κανονισμούς θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 129

Μεταβατικές διατάξεις

1. Για τη διευκόλυνση της μετάβασης από τα προγράμματα στήριξης που θεσπίζονται από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006, (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 στο πρόγραμμα που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 126 για να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η στήριξη που εγκρίνεται από την Επιτροπή βάσει των κανονισμών αυτών μπορεί να ενσωματωθεί στη στήριξη που παρέχεται βάσει του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής συνδρομής και των εκ των υστέρων αξιολογήσεων.

2. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει ούτε τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους ή της μερικής ακύρωσης, των σχετικών έργων μέχρι το κλείσιμό τους ή της συνδρομής που έχει εγκρίνει η Επιτροπή βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006, (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 και του άρθρου 103 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 ή οποιασδήποτε άλλης νομοθετικής πράξης που διέπει τη συνδρομή αυτή στις 31 Δεκεμβρίου 2013, που εξακολουθεί να ισχύει στα εν λόγω έργα ή την εν λόγω συνδρομή

3. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 παραμένουν σε ισχύ.

Άρθρο 130

Έναρξη ισχύος και ημερομηνία εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαΐου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
M. SCHULZ	Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΙΔΙΚΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Τύπος πράξης	Ποσοστιαίες μονάδες
Πράξεις σχετικές με την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, μπορούν να λάβουν αύξηση κατά	30
Πράξεις στα απομακρυσμένα ελληνικά νησιά και στις κροατικές νήσους Dugi Otok, Vis, Mljet και Lastovo, μπορούν να λάβουν αύξηση κατά	35
Πράξεις στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, μπορούν να λάβουν αύξηση κατά	35
Πράξεις που υλοποιούνται από οργανώσεις αλιέων ή άλλους συλλογικούς δικαιούχους που δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο III του τίτλου V, μπορούν να λάβει αύξηση κατά	10
Πράξεις που υλοποιούνται από οργάνωση παραγωγών, ενώσεις οργανώσεων παραγωγών ή διακλαδικών οργανώσεων, μπορούν να λάβουν αύξηση κατά	25
Πράξεις βάσει του άρθρου 76 περί ελέγχου και επιβολής, μπορούν να λάβουν αύξηση κατά	30
Πράξεις βάσει του άρθρου 76 περί ελέγχου και επιβολής και αφορά την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, μπορούν να λάβουν αύξηση κατά	40
Πράξεις βάσει του άρθρου 41 παράγραφος 2, σχετικά με την αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων, υφίστανται μείωση κατά	20
Πράξεις που υλοποιούνται από επιχειρήσεις που δεν εμπίπτουν στον ορισμό των ΜΜΕ, υφίστανται μείωση κατά	20

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2014-2020

Περιγραφή	Περίοδος	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Συνολικό
Επιμερισμένη διαχείριση του ΕΤΘΑ	(2014-2020)	788 060 689	798 128 031	805 423 852	818 478 098	837 523 233	843 250 018	858 467 679	5 749 331 600

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ I ΚΑΙ II ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ VI ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΤΟΧΩΝ, ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 82 ΚΑΙ 85 [1]

Στόχοι όπως ορίζονται στο άρθρο 82:

1. Ανάπτυξη και εφαρμογή ολοκληρωμένης διαχείρισης των θαλάσσιων και παράκτιων υποθέσεων – 5 %
2. Ανάπτυξη διατομεακών πρωτοβουλιών – 33 %
3. Στήριξη της βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης, της απασχόλησης, της καινοτομίας και των νέων τεχνολογιών – 2 %
4. Προώθηση της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος – 5 %

Στόχοι όπως ορίζονται στο άρθρο 85:

1. Συλλογή, διαχείριση και διάδοση των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ – 11 %
2. Ειδικά μέτρα ελέγχου και επιβολής στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ– 19 %
3. Εθελοντικές συνεισφορές σε διεθνείς οργανισμούς – 10 %
4. Γνωμοδοτικά Συμβούλια και δραστηριότητες επικοινωνίας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ και της ΟΘΠ – 9 %
5. Γνώση της αγοράς, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ηλεκτρονικών αγορών – 6 %

---

[1] Τα ποσοστά εφαρμόζονται στο ποσό που ορίζεται στο άρθρο 14 εξαιρουμένης της κατανομής που προβλέπεται στο άρθρο 92.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΙΡΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ

Ειδικός στόχος βάσει της προτεραιότητας της Ένωσης για τον θεματικό στόχο (ΘΣ) του ΕΤΘΑ	Εκ των προτέρων αιρεσιμότητα	Κριτήρια συμμόρφωσης
Προτεραιότητα ΕΤΘΑ: 1. Προώθηση της περιβαλλοντικά βιώσιμης, αποδοτικής ως προς τους πόρους, καινοτόμου, ανταγωνιστικής και βασιζόμενης στη γνώση αλιείας Ειδικοί στόχοι: α) - στ) ΘΣ 3: βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και του γεωργικού τομέα (για το ΕΓΤΑΑ) και του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (για το ΕΤΘΑ)· ΘΣ 6: διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποτελεσματικής χρήσης των πόρων ΘΣ8: προώθηση διατηρήσιμης και ποιοτικής απασχόλησης και υποστήριξη της εργασιακής κινητικότητας.	Έχει υποβληθεί έκθεση αλιευτικής ικανότητας σύμφωνα προς το άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.	Η έκθεση συντάσσεται σύμφωνα προς τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής Η αλιευτική ικανότητα δεν υπερβαίνει τα ανώτατα όρια της αλιευτικής ικανότητας που ορίζονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013
Προτεραιότητα ΕΤΘΑ: 2. Προώθηση της περιβαλλοντικά βιώσιμης, αποδοτικής ως προς τους πόρους, καινοτόμου, ανταγωνιστικής και βασιζόμενης στη γνώση υδατοκαλλιέργειας Ειδικοί στόχοι: α, β) και γ). ΘΣ 3: βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και του γεωργικού τομέα (για το ΕΓΤΑΑ) και του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (για το ΕΤΘΑ)· ΘΣ 6: διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποτελεσματικής χρήσης των πόρων ΘΣ 8: προώθηση διατηρήσιμης και ποιοτικής απασχόλησης και υποστήριξη της εργασιακής κινητικότητας.	Δημιουργία πολυετούς εθνικού στρατηγικού σχεδίου για την υδατοκαλλιέργεια όπως αναφέρεται στο άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 μέχρι το 2014.	Διαβιβάζεται στην Επιτροπή πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την υδατοκαλλιέργεια το αργότερο κατά την ημέρα υποβολής του επιχειρησιακού προγράμματος Το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τις συμπληρωματικές πτυχές με το πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την υδατοκαλλιέργεια

Ειδικός στόχος βάσει της προτεραιότητας της Ένωσης για τον θεματικό στόχο (ΘΣ) του ΕΤΘΑ	Εκ των προτέρων αιρεσιμότητα	Κριτήρια συμμόρφωσης
Προτεραιότητα ΕΤΘΑ: 3. Προώθηση της υλοποίησης της ΚΑΛΠ Ειδικός στόχος β) ΘΣ 6: διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποτελεσματικής χρήσης των πόρων	Διοικητική ικανότητα: υπάρχει διαθέσιμη διοικητική ικανότητα ώστε να επιτυγχάνεται συμμόρφωση με τις απαιτήσεις περί δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας που καθορίζονται στο άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 199/2008.	Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την κατάρτιση και εφαρμογή πολυετούς προγράμματος συλλογής δεδομένων, το οποίο θα αξιολογήσει η ΕΤΟΕΑ και θα εγκρίνει η Επιτροπή Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την κατάρτιση και εφαρμογή προγραμμάτων εργασιών για τη συλλογή δεδομένων, τα οποία θα αξιολογήσει η ΕΤΟΕΑ και θα εγκρίνει η Επιτροπή Περιγραφή της ικανότητας κατανομής ανθρώπινων πόρων για τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών με άλλα κράτη μέλη, σε περίπτωση επιμερισμένης εργασίας για την τήρηση των υποχρεώσεων περί συλλογής δεδομένων
Προτεραιότητα ΕΤΘΑ: 3 Προώθηση της υλοποίησης της ΚΑΛΠ Ειδικός στόχος β) ΘΣ 6: διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποτελεσματικής χρήσης των πόρων	Διοικητική ικανότητα: υπάρχει διαθέσιμη διοικητική ικανότητα ώστε να επιτυγχάνεται συμμόρφωση με τις ανάγκες της εφαρμογής ενωσιακού συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής όπως προβλέπεται στο άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και διευκρινίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.	Οι ειδικές δράσεις περιλαμβάνουν: Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την κατάρτιση και εφαρμογή του τμήματος του επιχειρησιακού προγράμματος που αφορά τη χρηματοδότηση του εθνικού προγράμματος ελέγχου για την περίοδο 2014-2020 όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την κατάρτιση και εφαρμογή του εθνικού ελεγκτικού προγράμματος δράσης για τα πολυετή προγράμματα όπως αναφέρεται στο άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την κατάρτιση και εφαρμογή του κοινού προγράμματος ελέγχου που μπορεί να θεσπιστεί με άλλα κράτη μέλη όπως αναφέρεται στο άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009
		Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την κατάρτιση και εφαρμογή των ειδικών προγραμμάτων ελέγχου και επιθεωρήσεων όπως αναφέρεται στο άρθρο 95 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την εφαρμογή συστήματος αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων για τις σοβαρές παραβάσεις όπως αναφέρεται στο άρθρο 90 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 Περιγραφή της διοικητικής ικανότητας για την εφαρμογή συστήματος επιβολής ποινών με σώρευση μορίων για τις σοβαρές παραβάσεις όπως αναφέρεται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΘΑ

1. Κατάλογος πράξεων

Ο κατάλογος των πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 119 περιλαμβάνει, σε τουλάχιστον μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, τα ακόλουθα πεδία δεδομένων:

— Επωνυμία δικαιούχου (μόνο νομικές οντότητες και φυσικά πρόσωπα βάσει της εθνικής νομοθεσίας),

— αριθμός Κοινοτικού Μητρώου Στόλου (CFR) για τα αλιευτικά σκάφη όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004, της 30ής Δεκεμβρίου 2003 (συμπληρώνεται μόνο στην περίπτωση που η πράξη αφορά αλιευτικό σκάφος),

— ονομασία πράξης,

— σύνοψη πράξης,

— ημερομηνία έναρξης της πράξης,

— καταληκτική ημερομηνία πράξης (αναμενόμενη ημερομηνία για τη φυσική ολοκλήρωση και την πλήρη εκτέλεση της πράξης),

— συνολική επιλέξιμη δαπάνη,

— ποσοστό συμβολής της Ένωσης,

— ταχυδρομικός κώδικας,

— χώρα,

— ονομασία προτεραιότητας της Ένωσης,

— ημερομηνία τελευταίας ενημέρωσης του καταλόγου των πράξεων.

2. Μέτρα ενημέρωσης και δημοσιοποίησης για το κοινό

1. Το κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα μέτρα ενημέρωσης και δημοσιοποίησης αποσκοπούν στην ευρύτερη δυνατή κάλυψη από μέσα μαζικής ενημέρωσης με τη χρησιμοποίηση διαφόρων μορφών και μεθόδων επικοινωνίας στο κατάλληλο επίπεδο.

2. Το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την οργάνωση τουλάχιστον των ακόλουθων μέτρων πληροφόρησης και δημοσιότητας:

α) μια μεγάλη ενημερωτική εκδήλωση για τη δημοσιοποίηση της έναρξης του προγράμματος·

β) τουλάχιστον δύο φορές κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου, μεγάλη ενημερωτική εκστρατεία που προβάλλει τις ευκαιρίες χρηματοδότησης και τις επιδιωκόμενες στρατηγικές και παρουσιάζει τα επιτεύγματα του επιχειρησιακού προγράμματος·

γ) προβολή της σημαίας ή του εμβλήματος, αναλόγως, της Ένωσης εμπρός από το κοινό ή σε σημείο ορατό από αυτό, στις εγκαταστάσεις κάθε διαχειριστικής αρχής·

δ) ηλεκτρονική δημοσίευση του καταλόγου των πράξεων σύμφωνα με το τμήμα 1·

ε) παρουσίαση παραδειγμάτων πράξεων, ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα, για τον ενιαίο δικτυακό τόπο ή τον δικτυακό τόπο του επιχειρησιακού προγράμματος που είναι προσβάσιμα μέσω της ενιαίας δικτυακής πύλης· τα παραδείγματα πρέπει να παρουσιάζονται σε μία ευρέως ομιλούμενη επίσημη γλώσσα της Ένωσης εκτός από την επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του οικείου κράτους μέλους·

στ) διασφάλιση ότι ειδικό τμήμα του ενιαίου δικτυακού τόπου παρέχει μια σύνοψη των πράξεων στον τομέα της καινοτομίας και της οικολογικής καινοτομίας·

ζ) ενημέρωση των στοιχείων σχετικά με την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος, περιλαμβανομένων των βασικών επιτευγμάτων του, στον ενιαίο δικτυακό τόπο ή στον δικτυακό τόπο του επιχειρησιακού προγράμματος στο οποίο υπάρχει πρόσβαση μέσω της ενιαίας δικτυακής πύλης·

η) να εξασφαλίζει ότι είναι διαθέσιμος για το κοινό ένας συνοπτικός κατάλογος των μέτρων για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανόνες της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης από κράτη μέλη ή δικαιούχους, καθώς και των επανορθωτικών δράσεων, όπως δημοσιονομικές διορθώσεις, που έχουν αναληφθεί.

3. Η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζει τη συμμετοχή στις δραστηριότητες ενημέρωσης και δημοσιοποίησης, σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους και τις πρακτικές, των ακόλουθων φορέων:

α) των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013·

β) των κέντρων ενημέρωσης για την Ευρώπη καθώς και των γραφείων των αντιπροσωπειών της Επιτροπής στα κράτη μέλη·

γ) των εκπαιδευτικών και των ερευνητικών ιδρυμάτων.

Οι φορείς αυτοί διαδίδουν σε ευρεία κλίμακα τις πληροφορίες που περιγράφονται στο άρθρο 119 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β).

3. Μέτρα ενημέρωσης δυνητικών δικαιούχων και δικαιούχων

3.1. Μέτρα ενημέρωσης δυνητικών δικαιούχων

1. Η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζει την ευρεία διάδοση στους δυνητικούς δικαιούχους και σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος και των ευκαιριών χρηματοδότησης που προσφέρει το ΕΤΘΑ.

2. Η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει την ενημέρωση των δυνητικών δικαιούχων τουλάχιστον ως προς τα ακόλουθα:

α) τους όρους επιλεξιμότητας των δαπανών που πρέπει να ικανοποιούνται για να υπάρξει υποστήριξη από ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα·

β) περιγραφή των όρων για το παραδεκτό των αιτήσεων, διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων χρηματοδότησης και σχετικές προθεσμίες·

γ) τα κριτήρια επιλογής των πράξεων που θα χρηματοδοτηθούν·

δ) τους αρμόδιους επικοινωνίας που μπορούν να δώσουν πληροφορίες σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο·

ε) ότι οι αιτήσεις πρέπει να προτείνουν δραστηριότητες επικοινωνίας, ανάλογες με το μέγεθος της πράξης, για την ενημέρωση του κοινού σχετικά με τους στόχους της πράξης και την υποστήριξη της Ένωσης στην πράξη.

3.2. Μέτρα ενημέρωσης των δικαιούχων

Η διαχειριστική αρχή ενημερώνει τους δικαιούχους ότι η αποδοχή χρηματοδότησης συνιστά αποδοχή της εγγραφής τους στον κατάλογο των πράξεων που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 119 παράγραφος 2.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Δεκεμβρίου 2013

περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 177,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Έχοντας υπόψη τις γνώμες της Επιτροπής των Περιφερειών ([2]),

Έχοντας υπόψη τις γνώμες του Ελεγκτικού Συνεδρίου ([3]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 174 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει ότι, προς ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της, η Ένωση πρέπει να αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, και ότι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στις αγροτικές περιοχές, στις περιοχές στις οποίες συντελείται βιομηχανική μετάβαση και στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα. Το άρθρο 175 ΣΛΕΕ ορίζει ότι η Ένωση στηρίζει την υλοποίηση αυτών των στόχων με τη δράση που αναλαμβάνει μέσω του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων τμήμα Προσανατολισμού, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και άλλων μέσων.

(2) Για να βελτιωθεί ο συντονισμός και να εναρμονιστεί η εφαρμογή των ταμείων που παρέχουν στήριξη στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και του Ταμείου Συνοχής, με τα ταμεία για την αγροτική ανάπτυξη, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και για τον τομέα των θαλάσσιων υποθέσεων και της αλιείας, δηλαδή των μέτρων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), θα πρέπει να θεσπιστούν κοινές διατάξεις για όλα αυτά τα ταμεία («Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία – ΕΔΕΤ»). Επιπλέον, ο παρών κανονισμός περιέχει γενικές διατάξεις που εφαρμόζονται στο ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής, αλλά δεν εφαρμόζονται στο ΕΓΤΑΑ και το ΕΤΘΑ, καθώς και γενικές διατάξεις οι οποίες είναι κοινές για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΘΑ, αλλά δεν εφαρμόζονται στο ΕΓΤΑΑ. Επειδή κάθε ΕΔΕΤ έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, θα πρέπει να καθοριστούν σε χωριστούς κανονισμούς ειδικοί κανόνες εφαρμοστέοι σε κάθε ΕΔΕΤ καθώς και στο ΕΤΠΑ για τον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

(3) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2010, το οποίο ενέκρινε τη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η Ένωση και τα κράτη μέλη οφείλουν να υποστηρίζουν την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, προωθώντας την αρμονική ανάπτυξη της Ένωσης και μειώνοντας τις περιφερειακές ανισότητες. Τα ΕΔΕΤ θα πρέπει να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη.

(4) Όσον αφορά την κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ), έχουν ήδη διαμορφωθεί σημαντικές συνέργειες με την εναρμόνιση και την ευθυγράμμιση των κανόνων διαχείρισης και ελέγχου για τον πρώτο πυλώνα (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων – ΕΓΤΕ) και τον δεύτερο πυλώνα (ΕΓΤΑΑ) της ΚΓΠ. Θα πρέπει, συνεπώς, να διατηρηθεί ο ισχυρός δεσμός μεταξύ του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ και να εξακολουθήσουν να υφίστανται οι δομές που έχουν ήδη θεσπιστεί στα κράτη μέλη.

(5) Οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες θα πρέπει να μπορούν να ωφελούνται από ειδικά μέτρα και από πρόσθετη χρηματοδότηση ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική και κοινωνική κατάστασή τους καθώς και τα μειονεκτήματα που είναι αποτέλεσμα των παραγόντων που αναφέρονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

(6) Οι βόρειες αραιοκατοικημένες περιοχές θα πρέπει να είναι σε θέση να επωφεληθούν από ειδικά μέτρα και πρόσθετη χρηματοδότηση προς αντιστάθμιση των σοβαρών και φυσικών ή δημογραφικών προβλημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Πράξης προσχώρησης του 1994.

([1]) ΕΕ C 191 της 29.6.2012, σ. 30, ΕΕ C 44 της 15.2.2013, σ. 76 και ΕΕ C 271, 19.9.2013, σ. 101.
([2]) ΕΕ C 225 της 27.7.2012, σ. 58 και ΕΕ C 17 της 19.1.2013, σ. 56.
([3]) ΕΕ C 47 της 17.02.2011, σ. 1, ΕΕ C 13 της 16.01.2013, σ. 1 και ΕΕ C 267, 17.9.2013, σ. 1.

(7) Για να εξασφαλισθεί η σωστή και συνεκτική ερμηνεία των διατάξεων και να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου για τα κράτη μέλη και τους δικαιούχους, είναι απαραίτητο να διευκρινιστούν ορισμένοι όροι που χρησιμοποιούνται στον παρόντα κανονισμό.

(8) Όταν τίθεται προθεσμία για την έκδοση ή τροποποίηση μιας απόφασης εκ μέρους της Επιτροπής, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η προθεσμία για την έκδοση ή την τροποποίηση τέτοιας απόφασης δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει την περίοδο που αρχίζει την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή απέστειλε τις παρατηρήσεις της στα κράτη μέλη και λήγει μόλις τα κράτη μέλη απαντήσουν στις παρατηρήσεις αυτές.

(9) Ο παρών κανονισμός αποτελείται από πέντε μέρη, από τα οποία το πρώτο καθορίζει το αντικείμενο και τους ορισμούς, το δεύτερο περιέχει τους κανόνες που εφαρμόζονται σε όλα τα ΕΔΕΤ, το τρίτο περιέχει τις διατάξεις που εφαρμόζονται μόνο στο ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής («τα Ταμεία»), το τέταρτο τις διατάξεις που εφαρμόζονται μόνο στα Ταμεία και το ΕΤΘΑ και το πέμπτο περιλαμβάνει τις τελικές διατάξεις. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή κατά την ερμηνεία των διαφόρων μερών του παρόντος κανονισμού καθώς και η συνοχή μεταξύ του κανονισμού αυτού και των ειδικών διατάξεων των Ταμείων, είναι σημαντικό να προσδιοριστούν με σαφήνεια οι διαφορετικές σχέσεις μεταξύ τους. Επιπλέον, οι ειδικοί κανόνες που θεσπίζονται από τους ειδικούς κανόνες για τα Ταμεία μπορούν να είναι συμπληρωματικοί αλλά θα πρέπει να αποκλίνουν από τις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού μόνον εφόσον η απόκλιση αυτή προβλέπεται ειδικά στον παρόντα κανονισμό.

(10) Βάσει του άρθρου 317 ΣΛΕΕ και στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, θα πρέπει να καθοριστούν οι όροι υπό τους οποίους η Επιτροπή μπορεί να ασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης και να διασαφηνιστούν οι αρμοδιότητες συνεργασίας με τα κράτη μέλη. Οι όροι αυτοί θα πρέπει να δώσουν την δυνατότητα στην Επιτροπή να λαμβάνει επαρκείς διαβεβαιώσεις ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τους πόρους των ΕΔΕΤ με νόμιμο και κανονικό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] (ο δημοσιονομικός κανονισμός). Τα κράτη μέλη στο κατάλληλο χωρικό επίπεδο και οι φορείς που έχουν καθορίσει για τον συγκεκριμένο σκοπό θα πρέπει να έχουν την ευθύνη της προετοιμασίας και υλοποίησης των προγραμμάτων, σύμφωνα με το θεσμικό, νομικό και δημοσιονομικό πλαίσιο του οικείου κράτους μέλους. Οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν ότι δίνεται προσοχή στην ανάγκη εξασφάλισης της συμπληρωματικότητας και συνοχής στις οικείες παρεμβάσεις της Ένωσης, στην τήρηση της αρχής της αναλογικότητας και ότι λαμβάνεται υπόψη ο γενικός στόχος της μείωσης της διοικητικής επιβάρυνσης.

(11) Για το σύμφωνο εταιρικής σχέσης και κάθε πρόγραμμα αντίστοιχα, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να οργανώνει εταιρική σχέση με τους εκπροσώπους των αρμόδιων περιφερειακών, τοπικών, αστικών και άλλων δημόσιων αρχών, τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους και άλλους οικείους φορείς που εκπροσωπούν την κοινωνία των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών εταίρων, μη κυβερνητικών οργανώσεων και φορέων που είναι υπεύθυνοι για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης, της ισότητας των φύλων και την καταπολέμηση των διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των κεντρικών οργανώσεων αυτών των αρχών και φορέων. Σκοπός μιας τέτοιας εταιρικής σχέσης είναι η διασφάλιση της τήρησης των αρχών της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης αλλά και της επικουρικότητας και της αναλογικότητας και ο σεβασμός για τις ιδιαιτερότητες των διαφορετικών θεσμικών και νομικών πλαισίων των επιμέρους κρατών μελών, καθώς επίσης και η εξασφάλιση του ενστερνισμού των παρεμβάσεων από τα ενδιαφερόμενα μέρη και η αξιοποίηση της εμπειρίας και της τεχνογνωσίας των σχετικών συντελεστών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσδιορίσουν τους πλέον αντιπροσωπευτικούς σχετικούς εταίρους. Σε αυτούς τους εταίρους θα πρέπει να περιλαμβάνονται οι θεσμικοί φορείς, οι οργανισμοί και οι ομάδες που μπορούν να επηρεάσουν την προετοιμασία ή θα μπορούσαν να επηρεαστούν από την προετοιμασία και την υλοποίηση των προγραμμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει επίσης να έχουν τα κράτη μέλη την δυνατότητα να προσδιορίζουν, όπου ενδείκνυται, ως σχετικούς εταίρους τις κεντρικές οργανώσεις που είναι οι ενώσεις, οι ομοσπονδίες ή οι συνομοσπονδίες σχετικών τοπικών, περιφερειακών και αστικών αρχών ή άλλων φορέων σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και τις αντίστοιχες πρακτικές. Θα πρέπει να ανατεθεί στην

Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη για έναν ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας για την εταιρική σχέση, ώστε να υποστηρίζει και να διευκολύνει τα κράτη μέλη κατά την οργάνωση της εταιρικής σχέσης όσον αφορά την προσπάθεια να εξασφαλιστεί η συμμετοχή των σχετικών εταίρων στην προετοιμασία, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των συμφώνων εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων με τρόπο συνεπή. Η εν λόγω εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση πράξη, ανεξαρτήτως συνθηκών ή ερμηνείας της, δεν θα πρέπει να έχει αναδρομική ισχύ ή να αποτελεί βάση για τον εντοπισμό παρατυπιών που οδηγούν σε δημοσιονομική διόρθωση. Η εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση πράξη δεν θα πρέπει να προσδιορίζει ημερομηνία εφαρμογής νωρίτερα από την ημερομηνία έκδοσής της. Η εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση πράξη θα πρέπει να επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποφασίζουν σχετικά με το ποιες είναι οι πλέον κατάλληλες λεπτομερείς ρυθμίσεις για την υλοποίηση της εταιρικής σχέσης σύμφωνα με τα νομικά και θεσμικά πλαίσιά τους, καθώς και σύμφωνα με τις εθνικές και περιφερειακές αρμοδιότητές τους, υπό την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι της κατά τα οριζόμενα στον παρόντα κανονισμό.

(12) Οι δραστηριότητες των ΕΔΕΤ και οι πράξεις τις οποίες στηρίζουν θα πρέπει να συμμορφώνονται με την εφαρμοστέα ενωσιακή και τη σχετική εθνική νομοθεσία που εφαρμόζει άμεσα ή έμμεσα τον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

(13) Στο πλαίσιο των προσπαθειών της για μεγαλύτερη οικονομική, εδαφική και κοινωνική συνοχή, η Ένωση θα πρέπει, σε όλα τα στάδια της εφαρμογής των ΕΔΕΤ, να αποσκοπεί στην εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και την ενσωμάτωση της

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

διάστασης του φύλου, καθώς και στην καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλής, εθνότητας, θρησκεύματος ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), του άρθρου 10 ΣΛΕΕ και του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβάνοντας ειδικότερα, υπόψη την προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρίες, καθώς και του άρθρου 5 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που ορίζει ότι κανείς δεν μπορεί να υποβληθεί σε αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία.

(14) Οι στόχοι των ΕΔΕΤ θα πρέπει να επιδιώκονται στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης και της προώθησης από την Ένωση του στόχου της διατήρησης, της προστασίας και της βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος, όπως ορίζεται στα άρθρα 11 και 191 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για τη στήριξη των στόχων σχετικά με την κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με τη φιλοδοξία να αφιερωθεί τουλάχιστον το 20 % του προϋπολογισμού της Ένωσης στους εν λόγω στόχους, με τη χρήση μεθοδολογίας βασισμένης στις κατηγορίες παρεμβάσεων στους τομείς εστίασης ή στα μέτρα που θα εγκριθούν από την Επιτροπή με εκτελεστική πράξη, η οποία θα αποτυπώνει την αρχή της αναλογικότητας.

(15) Για τη συμβολή στη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και για τις ειδικές αποστολές κάθε Ταμείου, σύμφωνα με τους στόχους τους που απορρέουν από τη Συνθήκη και περιλαμβάνουν την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, τα ΕΔΕΤ θα πρέπει να εστιάσουν τη στήριξή τους σε περιορισμένο αριθμό κοινών θεματικών στόχων. Το ακριβές πεδίο εφαρμογής καθενός από τα ΕΔΕΤ θα πρέπει να διευκρινίζεται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο. Θα πρέπει να είναι δυνατόν να περιορίζεται το εν λόγω πεδίο εφαρμογής σε ορισμένους μόνο θεματικούς στόχους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

(16) Για να μεγιστοποιηθεί η συμβολή των ΕΔΕΤ και να θεσπιστούν στρατηγικές κατευθυντήριες αρχές για να διευκολυνθεί η διαδικασία προγραμματισμού στο επίπεδο των κρατών μελών και των περιφερειών, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα κοινό στρατηγικό πλαίσιο (ΚΣΠ). Το ΚΣΠ θα πρέπει να διευκολύνει τον τομεακό και χωρικό συντονισμό των παρεμβάσεων της Ένωσης στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ και με άλλες συναφείς πολιτικές και μέσα της Ένωσης, σύμφωνα με τους σκοπούς και τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη που λαμβάνει υπόψη τις βασικές εδαφικές προκλήσεις των διαφορετικών κατηγοριών εδαφών.

(17) Το ΚΣΠ θα πρέπει συνεπώς να καθορίσει τον τρόπο με τον οποίο τα ΕΔΕΤ πρέπει να συμβάλουν στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, στις ρυθμίσεις για προώθηση της ολοκληρωμένης χρήσης των ΕΔΕΤ, στις ρυθμίσεις για το συντονισμό των ΕΔΕΤ με άλλες σχετικές πολιτικές και μέσα της Ένωσης στις οριζόντιες αρχές και τους εγκάρσιους στόχους πολιτικής για την εφαρμογή των στις ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των βασικών χωρικών προκλήσεων και στους τομείς προτεραιότητας για δραστηριότητες συνεργασίας στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ.

(18) Τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες σε ολοένα και μεγαλύτερο βαθμό αντιμετωπίζουν προκλήσεις που άπτονται του αντικτύπου της παγκοσμιοποίησης, των περιβαλλοντικών και ενεργειακών ζητημάτων, της γήρανσης του πληθυσμού και των δημογραφικών μεταβολών, της τεχνολογικής μετεξέλιξης και των απαιτήσεων καινοτομίας, καθώς και της κοινωνικής ανισότητας. Δεδομένης της σύνθετης και αλληλένδετης φύσης αυτών των προκλήσεων, οι λύσεις που υποστηρίζονται από τα ΕΔΕΤ θα πρέπει να είναι ολοκληρωμένου, πολυτομεακού και πολυδιάστατου χαρακτήρα. Σε αυτό το πλαίσιο και προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα των πολιτικών, θα πρέπει να είναι δυνατός ο συνδυασμός των πόρων από τα ΕΔΕΤ σε ολοκληρωμένα πακέτα που είναι ειδικά προσαρμοσμένα για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων χωρικών αναγκών.

(19) Ο συρρικνούμενος ενεργός πληθυσμός σε συνδυασμό με το αυξανόμενο ποσοστό συνταξιούχων στον γενικό πληθυσμό, καθώς και τα προβλήματα που άπτονται της διασποράς του πληθυσμού αναμένεται να συνεχίσουν να επιβαρύνουν μεταξύ άλλων τα συστήματα εκπαίδευσης και κοινωνικής πρόνοιας των κρατών μελών και συνεπώς και την οικονομική ανταγωνιστικότητα της Ένωσης. Η προσαρμογή σε παρόμοιες δημογραφικές αλλαγές αποτελεί μία από τις καίριες προκλήσεις που πρόκειται να αντιμετωπίσουν τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες στα προσεχή χρόνια και άρα θα πρέπει να τύχει ιδιαίτερα μεγάλης προσοχής από τις περιφέρειες που πλήττονται περισσότερο από τις δημογραφικές μεταβολές.

(20) Βάσει του ΚΣΠ, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να καταρτίσει, σε συνεργασία με τους εταίρους του, και σε συνεννόηση με την Επιτροπή, ένα σύμφωνο εταιρικής σχέσης. Με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης θα πρέπει να μεταφερθούν στο εθνικό πλαίσιο τα οριοθέντα στο ΚΣΠ και να αναληφθούν σοβαρές δεσμεύσεις για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης μέσω του προγραμματισμού των ΕΔΕΤ. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης θα πρέπει να ορίζει ρυθμίσεις που να εξασφαλίζουν την ευθυγράμμιση με τη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη καθώς και τις ειδικές για κάθε ταμείο αποστολές σύμφωνα με τους στόχους τους που βασίζονται στη Συνθήκη, ρυθμίσεις που να εξασφαλίζουν την πραγματική και αποτελεσματική υλοποίηση των ΕΔΕΤ και ρυθμίσεις για την αρχή της εταιρικής σχέσης και μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στην χωρική ανάπτυξη. Θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των βασικών στοιχείων του συμφώνου εταιρικής σχέσης που υπόκεινται σε απόφαση της Επιτροπής και άλλων στοιχείων που δεν καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής και δύνανται να τροποποιηθούν υπό την ευθύνη του κράτους μέλους. Είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ειδικές ρυθμίσεις για την υποβολή και έγκριση του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων σε περίπτωση που προβλέπεται ή αναμένεται να υπάρξει καθυστέρηση ενός ή περισσοτέρων ειδικών κανονισμών για τα Ταμεία. Αυτό προϋποθέτει τη θέσπιση διατάξεων που θα επιτρέπουν την υποβολή και έγκριση του συμφώνου εταιρικής σχέσης ακόμη και εν τη απουσία ορισμένων στοιχείων που αφορούν τα ΕΔΕΤ που επηρεάζονται από την καθυστέρηση, και την εκ των υστέρων υποβολή αναθεωρημένου συμφώνου εταιρικής σχέσης μετά την έναρξη ισχύος των καθυστερημένων ειδικών κανονισμών για

τα ταμεία. Στον βαθμό που τα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΔΕΤ που επηρεάζεται από την καθυστέρηση, θα πρέπει να υποβληθούν και να εγκριθούν μόνο μετά την έναρξη ισχύος του συγκεκριμένου ειδικού κανονισμού για τα ταμεία, θα πρέπει να ορισθούν κατάλληλες προθεσμίες για την υποβολή των επηρεαζόμενων προγραμμάτων.

(21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συγκεντρώνουν την υποστήριξη για να εξασφαλίσουν σημαντική συμβολή στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης σύμφωνα με τις ειδικές εθνικές και περιφερειακές αναπτυξιακές τους ανάγκες. Θα πρέπει να καθορισθούν εκ των προτέρων αιρεσιμότητες καθώς και συνοπτικό και εξαντλητικό σύνολο αντικειμενικών κριτηρίων για την εκτίμησή τους, ώστε να εξασφαλισθεί ότι υπάρχουν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την αποτελεσματική και αποδοτική χρήση της υποστήριξης της Ένωσης. Προς τον σκοπό αυτό οι εκ των προτέρων αιρεσιμότητες θα πρέπει να εφαρμόζονται σε μια προτεραιότητα δεδομένου προγράμματος μόνο όταν έχουν άμεση και πραγματική σχέση με την αποτελεσματική και αποδοτική επίτευξη των ειδικών στόχων μιας επενδυτικής προτεραιότητας ή μιας ενωσιακής προτεραιότητας, καθώς και άμεσο αντίκτυπο σε αυτήν, ενώ δεν συνδέεται απαραιτήτως κάθε ειδικός στόχος με τις εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που ορίζονται στους ειδικούς κανόνες για τα ταμεία. Η εκτίμηση της δυνατότητας εφαρμογής των εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, συνεκτιμώντας, κατά περίπτωση, το επίπεδο της χορηγούμενης βοήθειας. Η εκπλήρωση των εφαρμοστέων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων θα πρέπει να αξιολογείται από το κράτος μέλος στο πλαίσιο της προετοιμασίας των προγραμμάτων και, κατά περίπτωση, στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τη συνέπεια και την καταλληλόλητα των πληροφοριών που παρέχει το κράτος μέλος. Στις περιπτώσεις που δεν καταστεί δυνατό να ικανοποιηθεί εφαρμοστέα εκ των προτέρων προϋπόθεση, εντός των τακτών προθεσμιών, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει την εξουσία να αναστείλει τις ενδιάμεσες πληρωμές για αντίστοιχες προτεραιότητες του προγράμματος υπό σαφώς καθορισμένους όρους.

(22) Η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει την επανεξέταση των επιδόσεων βάσει πλαισίου επιδόσεων και σε συνεργασία με τα κράτη μέλη το 2019. Το πλαίσιο επιδόσεων θα πρέπει να καθοριστεί για κάθε πρόγραμμα ώστε να παρακολουθείται η πρόοδος για την επίτευξη των σκοπών και των στόχων που έχουν τεθεί για κάθε προτεραιότητα στη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού 2014-2020 (η προγραμματική περίοδος). Προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης δεν χρησιμοποιείται άσκοπα ή αναποτελεσματικά, όταν αποδεικνύεται με στοιχεία ότι μια προτεραιότητα δεν κατόρθωσε σε μεγάλο βαθμό να επιτύχει τα ορόσημα που σχετίζονται μόνο με οικονομικούς δείκτες, δείκτες παραγόμενου έργου και βασικά στάδια εφαρμογής που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων λόγω σαφώς οριζόμενων αδυναμιών στην υλοποίηση, τις οποίες έχει ήδη γνωστοποιήσει η Επιτροπή, και το κράτος μέλος δεν έλαβε τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναστείλει τις πληρωμές για το πρόγραμμα ή, στο τέλος της περιόδου προγραμματισμού, να εφαρμόσει δημοσιονομικές διορθώσεις. Κατά την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, τηρουμένης δεόντως της αρχής της αναλογικότητας, το επίπεδο απορρόφησης, καθώς και οι εξωτερικοί παράγοντες που συμβάλλουν στην αποτυχία. Δεν πρέπει να εφαρμόζονται δημοσιονομικές διορθώσεις όταν η μη επίτευξη των στόχων οφείλεται στον αντίκτυπο κοινωνικοοικονομικών ή περιβαλλοντικών παραγόντων, σε σημαντικές αλλαγές των οικονομικών και περιβαλλοντικών συνθηκών ενός κράτους μέλους ή σε άλλους λόγους ανωτέρας βίας που επηρεάζουν σοβαρά την υλοποίηση των αντίστοιχων προτεραιοτήτων. Οι δείκτες αποτελεσμάτων δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη με σκοπό την αναστολή ή τις δημοσιονομικές διορθώσεις.

(23) Για να διευκολυνθεί η επικέντρωση στις επιδόσεις και η επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της Ένωση για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, θα πρέπει να καθοριστεί για κάθε κράτος μέλος ένα αποθεματικό επίδοσης που θα συνίσταται στο 6 % της συνολικής κατανομής για τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, καθώς και για το ΕΓΤΑΑ και για τα μέτρα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης σύμφωνα με μια μελλοντική νομοθετική πράξη της Ένωσης για τη θέσπιση των όρων χρηματοδοτικής συνδρομής για τη θαλάσσια και αλιευτική πολιτική για την προγραμματική περίοδο 2014-2020 (κανονισμός ΕΤΘΑ). Λόγω της πολυμορφίας και του διακρατικού χαρακτήρα τους, δεν θα πρέπει να καθοριστεί αποθεματικό επίδοσης για τα προγράμματα της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας. Τα κονδύλια που διατίθενται για την πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων (ΠΑΝ), σύμφωνα με το επιχειρησιακό πρόγραμμα όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1304/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) (κανονισμός ΕΚΤ)· για τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής· τα κονδύλια που μεταφέρονται από τον πρώτο πυλώνα της ΚΓΠ στο ΕΓΤΑΑ βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2])· τα κονδύλια που μεταφέρονται στο ΕΓΤΑΑ κατ' εφαρμογή των διατάξεων για την εθελούσια προσαρμογή των άμεσων ενισχύσεων το 2013 και για τις μεταφορές στο ΕΓΤΑΑ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου ([3]) όσον αφορά τα ημερολογιακά έτη 2013 και 2014· τα κονδύλια που μεταφέρονται στη διευκόλυνση Συνδέοντας την Ευρώπη από το Ταμείο Συνοχής· κονδύλια που μεταφέρονται στο Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας προς τους Απόρους όπως πρόκειται να οριστεί σε μελλοντική νομοθετική πράξη της Ένωσης· και οι αιρεσιμότητες για καινοτόμες δράσεις βιώσιμης αστικής ανάπτυξης, δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του αποθεματικού επίδοσης.

(24) Είναι αναγκαία μία στενότερη σχέση μεταξύ της πολιτικής για τη συνοχή και της οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης για να εξασφαλιστεί ότι η αποτελεσματικότητα των

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1304/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17 Δεκεμβρίου 2013 για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και την κατάργηση της οδηγίας (ΕΚ) αριθ. 1081/2006 (Βλέπε σελίδα 470 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17 Δεκεμβρίου 2013 περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (Βλέπε σελίδα 608 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ L 30 της 31.1.2009, σ. 16).

δαπανών στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ υποβοηθείται από υγιείς οικονομικές πολιτικές και ότι τα ΕΔΕΤ μπορούν, αν χρειαστεί, να αναπροσανατολιστούν για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ένα κράτος μέλος. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους των μέτρων που συσχετίζουν την αποτελεσματικότητα των ΕΔΕΤ με τη χρηστή οικονομική διαχείριση, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει τροποποιήσεις στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και στα προγράμματα, προκειμένου να στηρίξει την εφαρμογή των σχετικών συστάσεων του Συμβουλίου ή να μεγιστοποιήσει τον αντίκτυπο στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα από τα διαθέσιμα ΕΔΕΤ, εφόσον τα κράτη μέλη λαμβάνουν τη σχετική οικονομική βοήθεια. Ο αναπρογραμματισμός θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο στις περιπτώσεις όπου θα μπορούσε πράγματι να έχει άμεση επίδραση στην αποκατάσταση των προκλήσεων που εντοπίζονται στις αντίστοιχες συστάσεις του Συμβουλίου στο πλαίσιο των μηχανισμών οικονομικής διακυβέρνησης, ώστε να αποφεύγεται ο συχνός αναπρογραμματισμός που βλάπτει την προβλεψιμότητα της διαχείρισης των κονδυλίων. Στο δεύτερο σκέλος των μέτρων που συνδέουν την αποτελεσματικότητα των ΕΔΕΤ με την οικονομική διακυβέρνηση, όταν ένα κράτος μέλος αδυνατεί να λάβει αποτελεσματικά μέτρα στο πλαίσιο της διαδικασίας οικονομικής διακυβέρνησης, η Επιτροπή θα πρέπει να διατυπώσει πρόταση προς το Συμβούλιο να αναστείλει μέρος ή το σύνολο των αναλήψεων υποχρεώσεων ή των πληρωμών για τα προγράμματα του εν λόγω κράτους μέλους. Είναι ανάγκη να θεσπιστούν διαφορετικές διαδικασίες για την αναστολή των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πληρωμών. Παρόλ' αυτά, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, κατά την υποβολή πρότασης αναστολής, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες και να συνυπολογίζει δεόντως όλα τα στοιχεία που απορρέουν από τις γνώμες που διατυπώνονται στο πλαίσιο του

διαρθρωμένου διαλόγου με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το πεδίο αναφοράς και το επίπεδο της αναστολής θα πρέπει να είναι αναλογικά και αποτελεσματικά, και να σέβονται την ίση μεταχείριση μεταξύ κρατών μελών. Επιπλέον, μια αναστολή πρέπει να συνυπολογίζει τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες του οικείου κράτους μέλους, καθώς και την ενδεχόμενη συνολική οικονομική επίπτωση σε ένα κράτος μέλος, η οποία απορρέει από τις διάφορες φάσεις της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΔΥΕ) και τη διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών (ΔΥΑ).

(25) Δυνάμει του Πρωτοκόλλου αριθ. 15 για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, ορισμένες διατάξεις για το υπερβολικό έλλειμμα και σχετικές διαδικασίες δεν τυγχάνουν εφαρμογής για το Ηνωμένο Βασίλειο. Διατάξεις για την αναστολή όλων των δεσμεύσεων και των πληρωμών δεν θα πρέπει συνεπώς να εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

(26) Λόγω της τεράστιας σημασίας που έχει η αρχή της συγχρηματοδότησης για την υλοποίηση των ΕΔΕΤ ώστε να διασφαλιστεί ο επί τόπου ενστερνισμός των πολιτικών, σύμφωνα με την αναλογική εφαρμογή των αναστολών, οιαδήποτε απόφαση περί αναστολής που πυροδοτείται στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους των μέτρων που συνδέουν την αποτελεσματικότητα των ΕΔΕΤ με την οικονομική διακυβέρνηση θα πρέπει να λαμβάνεται συνεκτιμώντας τις ειδικές απαιτήσεις που εφαρμόζονται στο οικείο κράτος μέλος για την εξασφάλιση της συγχρηματοδότησης των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα ΕΔΕΤ. Η αναστολή πληρωμών θα πρέπει να αίρεται και τα κονδύλια να είναι εκ νέου διαθέσιμα στο οικείο κράτος μέλος μόλις το κράτος μέλος λάβει τα αναγκαία μέτρα.

(27) Η εφαρμογή των ΕΔΕΤ θα πρέπει να πραγματοποιείται μέσω προγραμμάτων που καλύπτουν την περίοδο προγραμματισμού σύμφωνα με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης. Τα προγράμματα θα πρέπει να καταρτιστούν από τα κράτη μέλη με βάση διαδικασίες που είναι διαφανείς και σύμφωνες με το θεσμικό και νομικό πλαίσιό τους. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργαστούν για να διασφαλιστεί ο συντονισμός και η συνοχή των ρυθμίσεων προγραμματισμού για τα ΕΔΕΤ. Δεδομένου ότι το περιεχόμενο των προγραμμάτων συνδέεται στενά με το περιεχόμενο του συμφώνου εταιρικής σχέσης, τα προγράμματα θα πρέπει να υποβάλλονται το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή του συμφώνου εταιρικής σχέσης. Θα πρέπει να προβλεφθεί μεγαλύτερη προθεσμία διάρκειας εννέα μηνών μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού σε σχέση με την υποβολή των προγραμμάτων βάσει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας ώστε να ληφθεί υπόψη ο πολυκρατικός χαρακτήρας των εν λόγω προγραμμάτων. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να υπάρξει διάκριση μεταξύ καίριων στοιχείων του συμφώνου εταιρικής σχέσης και προγραμμάτων που θα πρέπει να υπόκεινται σε απόφαση της Επιτροπής και άλλων στοιχείων που δεν καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής και μπορούν να τροποποιηθούν υπό την ευθύνη του κράτους μέλους. Ο προγραμματισμός θα πρέπει να διασφαλίζει τη συνέπεια με το ΚΣΠ και το σύμφωνο εταιρικής σχέσης, τον συντονισμό μεταξύ των ΕΔΕΤ καθώς και με τα υπόλοιπα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα και με τα στοιχεία που παρέχει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων αν κρίνεται σκόπιμο.

(28) Προκειμένου να εξασφαλίζεται η συνέπεια ανάμεσα στα προγράμματα που στηρίζονται από διαφορετικά ΕΔΕΤ, ιδίως στο πλαίσιο της εξασφάλισης της συμβολής στη στρατηγική για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, είναι απαραίτητο να καθοριστούν κοινές ελάχιστες απαιτήσεις σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο των προγραμμάτων, που μπορούν να συμπληρωθούν από ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο ώστε να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση κάθε ΕΔΕΤ.

(29) Είναι απαραίτητο να καθοριστούν σαφείς διαδικασίες για την αξιολόγηση, την έγκριση και την τροποποίηση προγραμμάτων εκ μέρους της Επιτροπής. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέπεια ανάμεσα στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα, θα πρέπει να προσδιοριστεί ότι τα προγράμματα, με εξαίρεση τα προγράμματα ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, δεν μπορούν να εγκρίνονται πριν από την απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση του συμφώνου εταιρικής σχέσης. Για να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση για τα κράτη μέλη, τυχόν έγκριση μιας τροποποίησης ορισμένων μερών προγράμματος εκ μέρους της Επιτροπής θα πρέπει να έχει αυτομάτως ως αποτέλεσμα την τροποποίηση των αντίστοιχων τμημάτων του συμφώνου εταιρικής σχέσης. Επιπλέον, η άμεση κινητοποίηση των πόρων που έχουν εγγραφεί στην ΠΑΝ, θα πρέπει επίσης να διασφαλίζεται με τη θέσπιση ειδικών κανόνων για την διαδικασία υποβολής και έγκρισης των ειδικών επιχειρησιακών προγραμμάτων για την ΠΑΝ που αναφέρονται στον κανονισμό ΕΚΤ.

(30) Προκειμένου να βελτιστοποιηθεί η προστιθέμενη αξία από επενδύσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό της Ένωσης στον τομέα της έρευνας και της καινοτομίας, θα πρέπει να αναζητηθούν συνέργειες, ιδίως μεταξύ της λειτουργίας των ΕΔΕΤ και του προγράμματος «Ορίζοντας 2020», όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), με παράλληλο σεβασμό των διαφορετικών στόχων τους. Οι βασικοί μηχανισμοί για την επίτευξη αυτών των συνεργειών θα πρέπει να είναι η αναγνώριση των κατ' αποκοπήν συντελεστών για επιλέξιμες δαπάνες από το πρόγραμμα «Ορίζοντας 2020» για παρόμοια πράξη και δικαιούχο και η δυνατότητα να συνδυαστεί η χρηματοδότηση από διαφορετικά μέσα της Ένωσης, περιλαμβανομένων των ΕΔΕΤ και του προγράμματος «Ορίζοντας 2020», στην ίδια πράξη και με αποφυγή της διπλής χρηματοδότησης. Προκειμένου να ενισχυθούν οι ικανότητες έρευνας και καινοτομίας εθνικών και περιφερειακών φορέων και να επιτευχθεί ο στόχος οικοδόμησης μιας «κλίμακας αριστείας» σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές και σε κράτη μέλη και περιοχές με χαμηλές επιδόσεις στην έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία (ΕΑΚ), θα πρέπει να αναπτυχθούν στενές συνέργειες μεταξύ των ΕΔΕΤ και του προγράμματος Ορίζοντας 2020 σε όλες τις σχετικές προτεραιότητες των προγραμμάτων.

(31) Η εδαφική συνοχή έχει προστεθεί στους στόχους της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής από τη ΣΛΕΕ και είναι ανάγκη να εξεταστεί ο ρόλος των πόλεων, η γεωγραφική λειτουργία και οι υποπεριφερειακές περιοχές που αντιμετωπίζουν ειδικά γεωγραφικά ή δημογραφικά προβλήματα. Για τον σκοπό αυτό και για την κινητοποίηση του δυναμικού σε τοπικό επίπεδο, είναι ανάγκη να ενισχυθεί και να διευκολυνθεί η Τοπική Ανάπτυξη με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων με τον καθορισμό κοινών κανόνων και με τη διασφάλιση στενού συντονισμού για όλα τα συναφή ΕΔΕΤ. Η καθοδηγούμενη από την κοινότητα τοπική ανάπτυξη θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις τοπικές ανάγκες και δυνατότητες, καθώς και τα σχετικά κοινωνικοοικονομικά χαρακτηριστικά. Η αρμοδιότητα για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης θα πρέπει να δοθεί σε ομάδες τοπικής δράσης που εκπροσωπούν τα συμφέροντα της κοινότητας, ως ουσιώδης αρχή. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις όσον αφορά τον καθορισμό της έκτασης και του πληθυσμού που καλύπτουν οι στρατηγικές για την τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων θα πρέπει να καθοριστούν στα σχετικά προγράμματα σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

(32) Προκειμένου να εξασφαλιστεί μια χρηστική προσέγγιση στην ενσωμάτωση της στη διαδικασία προγραμματισμού, τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων δύναται να πραγματοποιείται στο πλαίσιο ενός ενιαίου θεματικού στόχου είτε για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και την καταπολέμηση της φτώχειας είτε για την προώθηση της απασχόλησης και της κινητικότητας του εργατικού δυναμικού, παρά το γεγονός ότι οι δράσεις που χρηματοδοτούνται ως μέρος της τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων μπορούν να συμβάλουν και σε άλλους θεματικούς στόχους.

(33) Εφόσον μια στρατηγική αστικής ή τοπικής ανάπτυξης απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση όταν συνεπάγεται επενδύσεις βάσει περισσότερων του ενός αξόνων προτεραιότητας ή ενός ή περισσότερων επιχειρησιακών προγραμμάτων, θα πρέπει να είναι δυνατό να υλοποιείται η δράση, η οποία μπορεί να συμπληρωθεί με οικονομική στήριξη από το ΕΓΤΑΑ ή από το ΕΤΘΑ, ως ολοκληρωμένη χωρική επένδυση στο εσωτερικό ενός επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων.

(34) Η σημασία των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής αυξάνει χάρη στα πολλαπλασιαστικά τους αποτελέσματα για τα ΕΔΕΤ, της ικανότητάς τους να συνδυάζουν διαφορετικές μορφές δημόσιων και ιδιωτικών πόρων για την υποστήριξη στόχων δημόσιας πολιτικής και διότι οι ανανεωνόμενες ροές χρηματοδότησης καθιστούν παρόμοια στήριξη περισσότερο βιώσιμη μακροπρόθεσμα.

(35) Τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που υποστηρίζονται από τα ΕΔΕΤ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση ειδικών αναγκών της αγοράς με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, σύμφωνα με τους στόχους των προγραμμάτων, και δεν θα πρέπει να αποκλείουν την ιδιωτική χρηματοδότηση. Η απόφαση για τη χρηματοδότηση μέτρων στήριξης από τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής θα πρέπει να καθορίζεται, συνεπώς, βάσει εκ των προτέρων αξιολόγησης η οποία τεκμηριώνει αστοχίες της αγοράς ή μη βέλτιστες επενδυτικές καταστάσεις, καθώς και το εκτιμώμενο επίπεδο και εύρος των αναγκών δημόσιων επενδύσεων. Τα ουσιώδη στοιχεία της εκ των προτέρων αξιολόγησης θα πρέπει να οριστούν σαφώς στον παρόντα κανονισμό. Δεδομένης της λεπτομερούς φύσης της εκ των προτέρων αξιολόγησης, θα πρέπει να προβλεφθεί η πραγματοποίηση της εκ των προτέρων αξιολόγησης σε στάδια και επίσης η αναθεώρηση και η επικαιροποίηση της εκ των προτέρων αξιολόγησης στη διάρκεια της υλοποίησης.

(36) Τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής θα πρέπει να σχεδιάζονται και να εκτελούνται με τρόπο που να προωθεί την ουσιαστική συμμετοχή επενδυτών του ιδιωτικού τομέα και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων σε κατάλληλη βάση επιμερισμού του κινδύνου. Για να μπορούν να προσελκύσουν τον ιδιωτικό τομέα, έχει ζωτική σημασία τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής να σχεδιάζονται και να εκτελούνται με ευέλικτο τρόπο. Οι διαχειριστικές αρχές θα πρέπει, συνεπώς, να επιλέγουν τους καταλληλότερους τρόπους εφαρμογής των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής για την αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών των περιφερειών στόχων, σύμφωνα με τους σκοπούς του συναφούς προγράμματος, τα αποτελέσματα της εκ των προτέρων αξιολόγησης και των εφαρμοστέων κανόνων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Κατά περίπτωση, στην ευελιξία αυτή θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνεται η δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης μέρους των πόρων που επιστρέφονται εντός της περιόδου επιλεξιμότητας προκειμένου να παρέχεται προνομιακή αμοιβή ιδιωτικών ή δημόσιων επενδυτών που λειτουργούν βάσει της αρχής της οικονομίας της αγοράς. Κατά την παροχή της προνομιακής αυτής αμοιβής θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα πρότυπα της αγοράς και να εξασφαλίζεται ότι οιαδήποτε κρατική ενίσχυση συμμορφούται με το ισχύον ενωσιακό και εθνικό δίκαιο και ότι περιορίζεται στο ελάχιστο ποσό που είναι απαραίτητο για να αντισταθμιστεί η έλλειψη διαθέσιμων ιδιωτικών κεφαλαίων λαμβάνοντας υπόψη αστοχίες της αγοράς ή μη βέλτιστες επενδυτικές καταστάσεις.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος-πλαισίου «Ορίζων 2020» για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1982/2006/ΕΚ (Βλέπε σελίδα 104 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(37) Προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη ο επιστρεπτέος χαρακτήρας της βοήθειας που χορηγείται από τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής και να υπάρχει ευθυγράμμιση με τις πρακτικές της αγοράς, η βοήθεια από τα ΕΔΕΤ που χορηγείται σε τελικούς αποδέκτες με τη μορφή επενδύσεων μετοχικού κεφαλαίου ή οιονεί μετοχικού κεφαλαίου, δανείων ή εγγυήσεων ή άλλων μέσων επιμερισμού του κινδύνου θα πρέπει να δύναται να καλύπτει το σύνολο των επενδύσεων που πραγματοποιήθηκαν από τελικούς αποδέκτες, χωρίς διάκριση των σχετικών με ΦΠΑ δαπανών. Ως εκ τούτου, μόνο σε περιπτώσεις συνδυασμού μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής με επιχορηγήσεις θα πρέπει ο τρόπος υπολογισμού του ΦΠΑ σε επίπεδο τελικού αποδέκτη να έχει σημασία προκειμένου να καθοριστεί η επιλεξιμότητα της δαπάνης που έχει σχέση με την επιχορήγηση.

(38) Σε περιπτώσεις που ορισμένα τμήματα μιας επένδυσης δεν παράγουν άμεσα οικονομικά αποτελέσματα ενδέχεται να αιτιολογείται ο συνδυασμός μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής με τη χορήγηση στήριξης, στον βαθμό που αυτό επιτρέπεται στο πλαίσιο των εφαρμοστέων κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, ούτως ώστε το έργο να είναι οικονομικώς βιώσιμο. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να θεσπίζονται οι ειδικοί κανόνες που θα αποτρέπουν τη διπλή χρηματοδότηση.

(39) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι πόροι που χορηγούνται στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής για τις ΜΜΕ επιτυγχάνουν μια αποτελεσματική και αποδοτική κρίσιμη μάζα νέου μηχανισμού δανειοδότησης για τις ΜΜΕ, οι εν λόγω πόροι θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούνται σε ολόκληρη την επικράτεια του σχετικού κράτους μέλους, ανεξαρτήτως των κατηγοριών της περιοχής εντός αυτού. Ωστόσο, θα πρέπει να είναι επίσης δυνατόν, στη διαπραγμάτευση της συμφωνίας χρηματοδότησης μεταξύ του κράτους μέλους και της ΕΤΕπ να επιτραπεί αναλογική επιστροφή σε περιφέρεια ή ομάδα περιφερειών εντός του ιδίου κράτους μέλους, στο πλαίσιο του ενιαίου αποκλειστικού εθνικού προγράμματος ανά χρηματοδοτική συνδρομή από το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ.

(40) Οι συνεισφορές των κρατών μελών θα πρέπει να κατανεμηθούν εντός των ετών 2014, 2015 και 2016 και τα ποσά που πρέπει να καταβάλλουν τα κράτη μέλη στην ΕΤΕπ θα πρέπει να προγραμματιστούν σύμφωνα με τη συμφωνία χρηματοδότησης, με βάση τη συνήθη τραπεζική πρακτική και με σκοπό την κατανομή του αντικτύπου στις πιστώσεις πληρωμών εντός κάθε μεμονωμένου έτους.

(41) Σε περίπτωση συναλλαγών τιτλοποίησης θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι στο κλείσιμο του προγράμματος θα έχει αξιοποιηθεί για τον στόχο της στήριξης των ΜΜΕ, τουλάχιστον το ποσό που αντιστοιχεί στην ενωσιακή συνεισφορά, σύμφωνα με τις αρχές που αφορούν τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που ορίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό.

(42) Οι διαχειριστικές αρχές θα πρέπει να έχουν την ευελιξία να συνεισφέρουν πόρους από προγράμματα σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που προβλέπονται σε επίπεδο Ένωσης και αποτελούν αντικείμενο άμεσης ή έμμεσης διαχείρισης από την Επιτροπή, ή σε μέσα που προβλέπονται σε εθνικό, περιφερειακό, διακρατικό ή διασυνοριακό επίπεδο και αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης από τη διαχειριστική αρχή ή βρίσκονται υπό την ευθύνη της. Οι διαχειριστικές αρχές θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν άμεσα τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, μέσω υπαρχόντων ή πρόσφατα συσταθέντων ταμείων ή μέσω κεφαλαίων επένδυσης σε κεφάλαια.

(43) Προκειμένου να εξασφαλιστούν αφενός αναλογικές ελεγκτικές ρυθμίσεις και αφετέρου η προστιθέμενη αξία των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, οι προβλεπόμενοι τελικοί δικαιούχοι δεν θα πρέπει να αποθαρρύνονται λόγω υπερβολικής διοικητικής επιβάρυνσης. Τα όργανα που είναι αρμόδια για τους ελέγχους των προγραμμάτων θα πρέπει, κατ' αρχάς, να διενεργούν ελέγχους σε επίπεδο διαχειριστικών αρχών και των οργάνων που εφαρμόζουν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, όπου περιλαμβάνονται και κεφάλαια επένδυσης σε κεφάλαια. Ωστόσο, ενδέχεται να υπάρχουν ειδικές περιπτώσεις που δεν διατίθενται τα αναγκαία έγγραφα για την ολοκλήρωση τέτοιου είδους ελέγχων σε επίπεδο διαχειριστικών αρχών ή σε επίπεδο οργάνων που εφαρμόζουν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής ή τα έγγραφα αυτά δεν αποτυπώνουν ειλικρινή και ακριβή καταγραφή της χορηγηθείσας στήριξης. Στις ειδικές αυτές περιπτώσεις είναι, συνεπώς, αναγκαίο να προβλεφθούν διατάξεις που να επιτρέπουν επίσης ελέγχους σε επίπεδο τελικών δικαιούχων.

(44) Το ύψος των πόρων που χορηγούνται ανά πάσα στιγμή στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής από τα ΕΔΕΤ θα πρέπει να αντιστοιχεί στο ποσό που είναι απαραίτητο για την υλοποίηση των προγραμματισμένων επενδύσεων και την καταβολή των πληρωμών στους τελικούς αποδέκτες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων διαχείρισης. Κατά συνέπεια, οι αιτήσεις για ενδιάμεσες πληρωμές θα πρέπει να υποβάλλονται σταδιακά. Το ποσό που θα πρέπει να καταβληθεί ως ενδιάμεση πληρωμή δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ανώτατο όριο του 25 % του συνολικού ποσού των συνεισφορών του προγράμματος το οποίο κατανέμεται στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής βάσει της σχετικής συμφωνίας χρηματοδότησης και οι επόμενες ενδιάμεσες πληρωμές θα πρέπει να εξαρτώνται ως ελάχιστο ποσοστό των πραγματικών ποσών που περιελήφθησαν σε προηγούμενες αιτήσεις και δαπανήθηκαν ως επιλέξιμες δαπάνες.

(45) Είναι απαραίτητο να καθοριστούν οι ειδικοί κανόνες όσον αφορά τα ποσά που γίνονται αποδεκτά ως επιλέξιμες δαπάνες κατά το κλείσιμο ενός προγράμματος, για να εξασφαλιστεί ότι τα ποσά, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων διαχείρισης που καταβάλλονται από τα ΕΔΕΤ στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, χρησιμοποιούνται πράγματι για επενδύσεις στους τελικούς δικαιούχους. Οι κανόνες θα πρέπει να είναι αρκούντως ευέλικτοι ώστε να καθιστούν δυνατή την παροχή στήριξης σε μέσα μετοχικής βάσης προς όφελος στοχοθετημένων επιχειρήσεων και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που αφορούν τα μέσα μετοχικής βάσης για τις επιχειρήσεις, όπως πρακτικές αγοράς που αφορούν την παροχή συνέχισης της χρηματοδότησης στον τομέα των κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου. Με την επιφύλαξη των όρων που θεσπίζει ο παρών κανονισμός, οι στοχοθετημένες επιχειρήσεις θα πρέπει, μετά το πέρας της περιόδου επιλεξιμότητας, να έχουν τη δυνατότητα να επωφελούνται από συνεχή στήριξη από τα ΕΔΕΤ προς τέτοιου είδους μέσα.

(46) Είναι επίσης αναγκαίο να καθοριστούν ειδικοί κανόνες όσον αφορά την επαναχρησιμοποίηση πόρων που καταλογίζονται ως στήριξη από τα ΕΔΕΤ μέχρι τη λήξη της περιόδου επιλεξιμότητας και να καθοριστούν περαιτέρω κανόνες σχετικά με τη χρήση πόρων μετά το τέλος της περιόδου επιλεξιμότητας.

(47) Γενικώς, η στήριξη από τα ΕΔΕΤ δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση επενδύσεων που έχουν ήδη φυσικώς ολοκληρωθεί και έχουν εφαρμοστεί πλήρως την ημερομηνία λήψης της επενδυτικής απόφασης. Ωστόσο, όσον αφορά τις επενδύσεις σε υποδομές με σκοπό τη στήριξη της αστικής ανάπτυξης και της αστικής αναγέννησης ή παρεμφερών επενδύσεων υποδομής με σκοπό τη διαφοροποίηση μη γεωργικών δραστηριοτήτων σε αγροτικές περιοχές, κάποιο ποσό της στήριξης ενδέχεται να είναι αναγκαίο για την αναδιάρθρωση δανειακού χαρτοφυλακίου που αφορά υποδομή που είναι τμήμα νέας της επένδυσης. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να είναι δυνατή η χρήση της στήριξης που παρέχεται από τα ΕΔΕΤ για την αναδιάρθρωση δανεικού χαρτοφυλακίου μέχρι το 20 % του συνολικού ποσού της στήριξης του προγράμματος από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής στην επένδυση.

(48) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν τα προγράμματα, ώστε να επιβλέπουν την εφαρμογή και την πρόοδο προς την επίτευξη των στόχων των προγραμμάτων. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να συσταθούν επιτροπές παρακολούθησης από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το θεσμικό, νομικό και δημοσιονομικό τους πλαίσιο, και να καθοριστούν η σύνθεσή τους και οι λειτουργίες για τα ΕΔΕΤ. Λόγω της ιδιαίτερης φύσης των προγραμμάτων που εμπίπτουν στον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες για τις επιτροπές παρακολούθησης των προγραμμάτων αυτών. Θα μπορούσαν να συσταθούν μικτές επιτροπές παρακολούθησης για να διευκολυνθεί ο συντονισμός μεταξύ των ΕΔΕΤ. Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας, η επιτροπή παρακολούθησης θα πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλλει παρατηρήσεις προς τις διαχειριστικές αρχές σχετικά με την εφαρμογή και την αξιολόγηση του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών που σχετίζονται με τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης των δικαιούχων, και να παρακολουθεί τα μέτρα που λαμβάνονται ως αποτέλεσμα των παρατηρήσεών της.

(49) Η ευθυγράμμιση των ρυθμίσεων για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων των ΕΔΕΤ είναι αναγκαία για να απλουστευτούν οι ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση σε όλα τα επίπεδα. Έχει σημασία να εξασφαλιστούν αναλογικές απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων αλλά και να διατίθενται περιεκτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο για ορισμένα σημεία-κλειδιά της επανεξέτασης. Συνεπώς, είναι ανάγκη οι απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων να ανταποκλούν τις ανάγκες ενημέρωσης για συγκεκριμένα έτη και να ευθυγραμμιστούν με το χρονοδιάγραμμα των επανεξετάσεων της επίδοσης.

(50) Για την παρακολούθηση της προόδου των προγραμμάτων, θα πρέπει να πραγματοποιείται ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης μεταξύ κάθε κράτους μέλους και της Επιτροπής. Ωστόσο, το κράτος μέλος και η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να συμφωνήσουν να μην οργανώσουν τη συνεδρίαση ορισμένων ετών εκτός του 2017 και του 2019 για την αποφυγή περιττής διοικητικής επιβάρυνσης.

(51) Για να είναι η Επιτροπή σε θέση να παρακολουθεί την πρόοδο προς την επίτευξη των στόχων της Ένωσης καθώς και τις ειδικές αποστολές των Ταμείων σύμφωνα με τους στόχους τους βάσει της Συνθήκης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν εκθέσεις προόδου σχετικά με την εφαρμογή των συμφώνων εταιρικής σχέσης τους. Βάσει των εκθέσεων αυτών, η Επιτροπή θα πρέπει να ετοιμάσει το 2017 και το 2019 μια στρατηγική έκθεση σχετικά με την πρόοδο. Για να υπάρξει κανονική συζήτηση επί θεμάτων πολιτικής στρατηγικής όσον αφορά τη συμβολή των ΕΔΕΤ στην υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης για την έξυπνη, διατηρήσιμη και περιεκτική ανάπτυξη, και να βελτιωθεί η ποιότητα των δαπανών και η αποτελεσματικότητα της πολιτικής, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του ευρωπαϊκού εξαμήνου, οι εκθέσεις στρατηγικής θα πρέπει να συζητούνται στο Συμβούλιο. Με βάση τη συζήτηση αυτή, το Συμβούλιο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συμβάλει στην αξιολόγηση που καταρτίζεται στην εαρινή σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σχετικά με τον ρόλο των ενωσιακών πολιτικών και μέσων για την επίτευξη ανάπτυξης που δημιουργεί βιώσιμες θέσεις εργασίας σε ολόκληρη την Ένωση.

(52) Είναι ανάγκη να αξιολογείται η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα και ο αντίκτυπος της ενίσχυσης από τα ΕΔΕΤ, ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα του σχεδιασμού και της υλοποίησης των προγραμμάτων και να προσδιοριστεί ο αντίκτυπος των προγραμμάτων σε σχέση με τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και, σε ό,τι αφορά το μέγεθος του προγράμματος, σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) και τους στόχους σχετικά με την ανεργία στην περιοχή που αφορά το πρόγραμμα, ανάλογα με την περίπτωση. Θα πρέπει, ως προς αυτό, να προσδιοριστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής.

(53) Για να βελτιωθεί η ποιότητα του σχεδιασμού κάθε προγράμματος και να επαληθευθεί εάν οι στόχοι, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών, είναι δυνατό να επιτευχθούν, θα πρέπει να πραγματοποιείται εκ των προτέρων αξιολόγηση κάθε προγράμματος.

(54) Θα πρέπει να καταρτιστεί σχέδιο αξιολόγησης από τη διαχειριστική αρχή ή από το κράτος μέλος. Το εν λόγω σχέδιο αξιολόγησης θα πρέπει να μπορεί να καλύπτει περισσότερα από ένα προγράμματα. Κατά την περίοδο προγραμματισμού, οι διαχειριστικές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι πραγματοποιούνται αξιολογήσεις για την αποτίμηση της αποτελεσματικότητας, της αποδοτικότητας και του αντίκτυπου ενός προγράμματος. Η επιτροπή παρακολούθησης και η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων ώστε να διευκολυνθεί η λήψη αποφάσεων διαχείρισης.

(55) Θα πρέπει να διενεργούνται εκ των υστέρων αξιολογήσεις για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας και της απόδοσης των ΕΔΕΤ και του αντικτύπου στους γενικούς σκοπούς των ΕΔΕΤ και της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που θεσπίζονται για τη στρατηγική της Ένωσης. Για κάθε ένα από τα ΕΔΕΤ, η Επιτροπή θα πρέπει να εκπονήσει έκθεση σύνθεσης που περιγράφει τα βασικά συμπεράσματα των εκ των υστέρων αξιολογήσεων.

(56) Θα πρέπει να διευκρινιστούν τα είδη της δράσης που μπορούν να αναληφθούν με πρωτοβουλία της Επιτροπής και των κρατών μελών ως τεχνική συνδρομή με την υποστήριξη των ΕΔΕΤ.

(57) Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων της Ένωσης και να αποφευχθεί η υπερβολική χρηματοδότηση πράξεων που παράγουν καθαρά έσοδα μετά την ολοκλήρωσή τους, θα πρέπει να γίνει χρήση διαφόρων μεθόδων για τον προσδιορισμό των καθαρών εσόδων που παράγει μια πράξη, συμπεριλαμβανομένης μιας απλοποιημένης προσέγγισης, με βάση κατ' αποκοπήν συντελεστές για τομείς ή υποτομείς. Οι κατ' αποκοπήν συντελεστές θα πρέπει να βασίζονται σε ιστορικά δεδομένα που διαθέτει η Επιτροπή, στις δυνατότητες ανάκτησης του κόστους και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», όπου κρίνεται σκόπιμο. Θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί η επέκταση των κατ' αποκοπήν συντελεστών σε νέους τομείς, η θέσπιση υποτομέων ή η αναθεώρηση των συντελεστών για μελλοντικές ενέργειες, όταν καθίστανται διαθέσιμα νέα δεδομένα, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Η χρήση κατ' αποκοπήν συντελεστών είναι ενδεχομένως ιδιαίτερα κατάλληλη για ενέργειες στους τομείς των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών (ΤΠΕ), της ΕΑΚ, καθώς και της ενεργειακής αποδοτικότητας. Επιπλέον, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας και να ληφθούν υπόψη οι υπόλοιπες εφαρμοστέες κανονιστικές και συμβατικές διατάξεις, είναι απαραίτητο να οριστούν εξαιρέσεις στους εν λόγω κανόνες.

(58) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί αναλογική προσέγγιση και να αποτραπεί η επικάλυψη της πιστοποίησης των χρηματοδοτικών αναγκών στην περίπτωση δράσεων που παράγουν καθαρά έσοδα μετά την ολοκλήρωσή τους, οι οποίες υπόκεινται επίσης στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, δεδομένου ότι οι κανόνες αυτοί θεσπίζουν όρια όσον αφορά τη στήριξη που μπορεί να χορηγηθεί. Κατά συνέπεια, όπου υπάρχει ήσσονος σημασίας ενίσχυση, συμβατή κρατική ενίσχυση σε ΜΜΕ και εφαρμόζεται ένταση ενίσχυσης ή όριο κονδυλίου ενίσχυσης, ή συμβατή κρατική ενίσχυση σε μεγάλες επιχειρήσεις όπου έχει διενεργηθεί εξατομικευμένη πιστοποίηση των χρηματοδοτικών αναγκών σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις που επιβάλλουν τον υπολογισμό των καθαρών εσόδων. Ωστόσο, ένα κράτος μέλος θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εφαρμόζει μεθόδους υπολογισμού των καθαρών εσόδων εφόσον αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία.

(59) Οι συμπράξεις μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) μπορούν να αποτελέσουν αποτελεσματικό μέσο για την υλοποίηση ενεργειών που εξασφαλίζουν την επίτευξη στόχων δημόσιας πολιτικής συνενώνοντας διαφορετικές μορφές δημόσιων και ιδιωτικών πόρων. Για να διευκολυνθεί η χρήση των ΕΔΕΤ προς στήριξη πράξεων με δομή συμπράξεων μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη ορισμένα ειδικά χαρακτηριστικά των συμπράξεων αυτών προσαρμόζοντας ορισμένες από τις κοινές διατάξεις για τα ΕΔΕΤ.

(60) Θα πρέπει να ορίζονται οι ημερομηνίες έναρξης και κλεισίματος για την επιλεξιμότητα των δαπανών, ώστε να υπάρχει ενιαίος και δίκαιος κανόνας για την υλοποίηση των ΕΔΕΤ σε όλη την Ένωση. Για να διευκολυνθεί η εκτέλεση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι η ημερομηνία έναρξης για την επιλεξιμότητα των δαπανών μπορεί να είναι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014, εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υποβάλει επιχειρησιακό πρόγραμμα πριν από αυτή την ημερομηνία. Δεδομένου ότι είναι επείγουσα η κινητοποίηση πόρων για την άμεση στήριξη της ΠΑΝ ώστε να υποστηριχθεί η άμεση εφαρμογή της, η ημερομηνία έναρξης για την επιλεξιμότητα των δαπανών θα πρέπει εξαιρετικά να είναι η 1η Σεπτεμβρίου 2013. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική χρήση των ΕΔΕΤ και να μειωθεί ο κίνδυνος για τον προϋπολογισμό της Ένωσης, είναι ανάγκη να τεθούν σε εφαρμογή περιορισμοί για την υποστήριξη πράξεων που έχουν ολοκληρωθεί.

(61) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1301/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], στον κανονισμό ΕΚΤ, στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1300/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2], στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1299/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3], στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4], και στον κανονισμό ΕΤΘΑ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν εθνικούς κανόνες για την επιλεξιμότητα των δαπανών.

(62) Για να απλουστευθεί η χρήση των ΕΔΕΤ και να περιοριστεί ο κίνδυνος σφάλματος, κατά την παροχή της δυνατότητας διαφοροποίησης, όταν αυτό είναι απαραίτητο για λόγους ιδιαιτερότητας της πολιτικής, θα πρέπει να καθοριστούν οι μορφές υποστήριξης, εναρμονισμένοι όροι επιστροφής των επιχορηγήσεων και επιστρεπτέα ενίσχυση και κατ' αποκοπήν συντελεστές χρηματοδότησης, ειδικοί κανόνες επιλεξιμότητας για τις επιχορηγήσεις και επιστρεπτέα ενίσχυση και ειδικοί όροι για την επιλεξιμότητα των πράξεων σε συνάρτηση με την περιοχή.

(63) Θα πρέπει να είναι δυνατή η παροχή υποστήριξης από τα ΕΔΕΤ υπό μορφή επιχορηγήσεων, βραβείων, επιστρεπτέας συνδρομής ή μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής ή συνδυασμού των ανωτέρω, προκειμένου οι αρμόδιοι φορείς να μπορούν να επιλέγουν την πλέον κατάλληλη μορφή υποστήριξης για την αντιμετώπιση των αναγκών που έχουν εντοπίσει.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1301/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικά με τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1080/2006 (Βλέπε σελίδα 289 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

[2] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1300/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1084/2006 (Βλέπε σελίδα 281 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

[3] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1299/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού ειδικών διατάξεων για την υποστήριξη του στόχου της Ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (Βλέπε σελίδα 259 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

[4] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου (Βλέπε σελίδα 487 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(64) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα, η δικαιοσύνη και ο βιώσιμος αντίκτυπος της παρέμβασης των ΕΔΕΤ, θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις που να εξασφαλίζουν ότι οι επενδύσεις σε επιχειρήσεις και υποδομές θα έχουν μακροπρόθεσμα αποτελέσματα και θα αποτρέπουν τη χρησιμοποίηση των ΕΔΕΤ για δημιουργία αδικαιολόγητου πλεονεκτήματος. Από την εμπειρία συνάγεται ότι μια περίοδος πέντε ετών είναι επαρκής ελάχιστη περίοδος, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις προβλέπουν διαφορετική περίοδο. Παρόλ' αυτά, και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, μια πιο μικρή περίοδος τριών ετών θα μπορούσε να δικαιολογηθεί όταν η επένδυση αφορά τη διατήρηση επενδύσεων ή θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται από ΜΜΕ. Εκτιμάται επίσης ότι σε περίπτωση πράξης που περιλαμβάνει επενδύσεις σε υποδομή ή παραγωγικές επενδύσεις, και εφόσον ο δικαιούχος δεν είναι ΜΜΕ, η εν λόγω πράξη θα πρέπει να επιστρέψει τη συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ εάν, εντός 10 ετών από την τελική πληρωμή στον δικαιούχο, τίθεται θέμα μεταφοράς της παραγωγικής δραστηριότητας εκτός της Ένωσης. Ενδείκνυται να αποκλειστούν οι δράσεις που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ και αυτές που δεν συνεπάγονται παραγωγικές επενδύσεις ή επενδύσεις σε υποδομές από τη γενικότερη απαίτηση για μακροχρόνια διάρκεια, εκτός αν τέτοιου είδους απαιτήσεις προέρχονται από τους εφαρμοστέους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις και να αποκλειστούν οι συνεισφορές προς ή από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής. Τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά θα πρέπει να ανακτώνται και να υπόκεινται σε διαδικασίες που ισχύουν για τις παρατυπίες.

(65) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν τη σωστή διαμόρφωση και ορθή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ώστε να υπάρξει βεβαιότητα για τη νόμιμη και κανονική χρήση των ΕΔΕΤ. Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών σε σχέση με τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου και σε σχέση με την πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης.

(66) Σύμφωνα με την αρχή της επιμερισμένης διαχείρισης, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να φέρουν την πρωταρχική ευθύνη, μέσω των συστημάτων τους διαχείρισης και ελέγχου, για την υλοποίηση και τον έλεγχο των πράξεων στα προγράμματα. Για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του ελέγχου στην επιλογή και υλοποίηση των πράξεων και της λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να διευκρινιστούν οι λειτουργίες της διαχειριστικής αρχής.

(67) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να τηρούν τις υποχρεώσεις διαχείρισης και ελέγχου και να αναλαμβάνουν τις εξ αυτών ευθύνες που είναι σύμφωνα με τους κανόνες της επιμερισμένης διαχείρισης που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό, τον δημοσιονομικό κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο παρών κανονισμός, την εφαρμογή αποτελεσματικών μηχανισμών για την εξέταση των καταγγελιών σχετικά με τα ΕΔΕΤ. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη οφείλουν, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, να εξετάζουν τις καταγγελίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των μηχανισμών τους και οφείλουν να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα των εξετάσεων κατόπιν σχετικού αιτήματος.

(68) Θα πρέπει να θεσπιστούν οι εξουσίες και αρμοδιότητες της Επιτροπής σε ό,τι αφορά την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και την απαίτηση λήψης μέτρων από τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα πρέπει, επίσης, να έχει την εξουσία να διεξάγει επιτόπιους ελέγχους για θέματα σχετικά με τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, ώστε να είναι δυνατή η συναγωγή συμπερασμάτων για τις επιδόσεις των ΕΔΕΤ.

(69) Οι αναλήψεις υποχρεώσεων από τον προϋπολογισμό της Ένωσης θα πρέπει να πραγματοποιούνται σε ετήσια βάση. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική διαχείριση των προγραμμάτων, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κοινοί κανόνες για την προχρηματοδότηση, για τις αιτήσεις ενδιάμεσων πληρωμών και της πληρωμής του τελικού υπολοίπου, με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων που απαιτούνται για καθένα από τα ΕΔΕΤ.

(70) Η καταβολή προχρηματοδότησης κατά την έναρξη των προγραμμάτων εξασφαλίζει ότι το κράτος μέλος έχει τα μέσα να παρέχει υποστήριξη στους δικαιούχους από το αρχικό στάδιο υλοποίησης του προγράμματος έτσι ώστε οι δικαιούχοι αυτοί να εισπράττουν προκαταβολές εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την προώθηση των προγραμματισμένων επενδύσεων και εξοφλούνται σύντομα μετά την υποβολή των αιτήσεων πληρωμής. Συνεπώς, θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις για τα ποσά της αρχικής προχρηματοδότησης από τα ΕΔΕΤ. Η αρχική προχρηματοδότηση θα πρέπει να εκκαθαριστεί πλήρως στο κλείσιμο του προγράμματος.

(71) Για τη διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, θα πρέπει να μπορούν να θεσπιστούν μέτρα που έχουν χρονικό περιορισμό και που επιτρέπουν στον κύριο διατάκτη να διακόπτει τις πληρωμές, όταν υπάρχουν σαφή στοιχεία που υποδηλώνουν σοβαρή έλλειψη στη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, στοιχεία για παρατυπίες που αφορούν αίτηση πληρωμής ή στοιχεία για μη υποβολή εγγράφων απαραίτητων για την εξέταση και την αποδοχή λογαριασμών. Η διάρκεια της περιόδου διακοπής θα πρέπει να είναι μέχρι έξι μήνες, με πιθανή επέκταση της εν λόγω περιόδου μέχρι εννέα μήνες, με τη σύμφωνη γνώμη του κράτους μέλους, ώστε να υπάρχει επαρκής χρόνος για την επίλυση των αιτιών που προξένησαν της διακοπή, αποφεύγοντας έτσι την προσφυγή στη λύση των αναστολών.

(72) Για τη διασφάλιση του προϋπολογισμού της Ένωσης, είναι πιθανό να χρειαστεί να πραγματοποιεί η Επιτροπή δημοσιονομικές διορθώσεις. Για να υπάρχει ασφάλεια δικαίου για τα κράτη μέλη, έχει σημασία να οριστούν οι συνθήκες υπό τις οποίες οι παραβιάσεις του εφαρμοστέου ενωσιακού δικαίου ή του εθνικού δικαίου που αφορά την εφαρμογή της μπορούν να οδηγήσουν σε δημοσιονομικές διορθώσεις από την Επιτροπή. Για να διασφαλιστεί ότι οι δημοσιονομικές διορθώσεις που μπορεί να επιβάλει η Επιτροπή στα κράτη μέλη συνδέονται με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, οι διορθώσεις αυτές θα πρέπει να περιορίζονται

στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η παραβίαση του εφαρμοστέου ενωσιακού δικαίου ή του εθνικού δικαίου που αφορά την εφαρμογή του σχετικού δικαίου της Ένωσης αφορά άμεσα ή έμμεσα την επιλεξιμότητα, την κανονικότητα, τη διαχείριση ή τον έλεγχο των πράξεων και την αντίστοιχη δαπάνη που δηλώνεται στην Επιτροπή. Για να εξασφαλιστεί η αναλογικότητα, έχει σημασία να εξετάζει η Επιτροπή τη φύση και τη σοβαρότητα της παράβασης και τις σχετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις της για τον προϋπολογισμό της Ένωσης όταν αποφασίζει σχετικά με δημοσιονομική διόρθωση.

(73) Για να ενθαρρυνθεί η δημοσιονομική πειθαρχία, θα πρέπει να καθοριστούν οι ρυθμίσεις αποδέσμευσης μιας δημοσιονομικής ανάληψης υποχρέωσης για ένα πρόγραμμα, ιδίως όταν ένα ποσό μπορεί να εξαιρεθεί από την αποδέσμευση, κυρίως όταν οι καθυστερήσεις κατά την εφαρμογή είναι αποτέλεσμα περιστάσεων ανεξάρτητων από τη βούληση του εμπλεκόμενου μέρους, ασυνήθιστες ή απρόβλεπτες και οι συνέπειες των οποίων δεν είναι δυνατό να αποφευχθούν, παρά την επιδεικνυόμενη επιμέλεια καθώς και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση πληρωμής αλλά για τις οποίες η σχετική προθεσμία επιστροφής δαπανών έχει διακοπεί ή η πληρωμή έχει ανασταλεί.

(74) Η διαδικασία αποδέσμευσης αποτελεί επίσης αναγκαίο τμήμα του μηχανισμού διάθεσης του αποθεματικού επίδοσης και, σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα αποκατάστασης των πιστώσεων για την εν συνεχεία έγγραφή τους σε άλλα προγράμματα και προτεραιότητες. Επί πλέον, στην υλοποίηση ορισμένων ειδικών μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής υπέρ των ΜΜΕ, όπου οι αποδεσμεύσεις απορρέουν από τη διακοπή της συμμετοχής ενός κράτους μέλους στα εν λόγω μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, θα πρέπει να προβλέπεται η μεταγενέστερη αποκατάσταση των πιστώσεων για την εγγραφή τους σε άλλα προγράμματα. Δεδομένου ότι, για να καταστεί δυνατή η εν λόγω αποκατάσταση των πιστώσεων, θα καταστεί αναγκαία η προσθήκη συμπληρωματικών διατάξεων στον δημοσιονομικό κανονισμό, οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να αρχίσουν να εφαρμόζονται μόνο μετά την έναρξη ισχύος της αντίστοιχης τροποποίησης του δημοσιονομικού κανονισμού.

(75) Απαιτούνται πρόσθετες γενικές διατάξεις σε σχέση με την ειδική λειτουργία των Ταμείων. Συγκεκριμένα, για να αυξηθεί η προστιθέμενη αξία της δράσης τους και να ενισχυθεί η συμβολή τους στη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στους στόχους των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο σύμφωνα με τους σκοπούς τους με βάση τις Συνθήκες, η λειτουργία των Ταμείων θα πρέπει να απλουστευθεί και να επικεντρωθεί στο στόχο της Επένδυσης στην ανάπτυξη και την απασχόληση και στο στόχο της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας.

(76) Πρόσθετες διατάξεις για τη συγκεκριμένη λειτουργία του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ θεσπίζονται στις συναφείς νομοθετικές πράξεις ανά τομέα.

(77) Για την προώθηση των στόχων της ΣΛΕΕ σχετικά με την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, ο στόχος Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση θα πρέπει να στηρίζει όλες τις περιφέρειες. Για την εξισορρόπηση και σταδιακή παροχή της υποστήριξης και για να υπάρχει αντιστοίχιση με το επίπεδο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, οι πόροι που διατίθενται γι' αυτόν τον στόχο πρέπει να κατανέμονται από το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, τις περιφέρειες μετάβασης και τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες ανάλογα με το ΑΕγχΠ τους σε σχέση με τον μέσο όρο της ΕΕ-27. Για να εξασφαλιστεί μακροπρόθεσμα η βιωσιμότητα των επενδύσεων του ΕΤΠΑ και του ΕΚΤ, να εδραιωθεί η επιτευχθείσα ανάπτυξη και να ενθαρρυνθεί η οικονομική ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή των περιφερειών της Ένωσης, οι περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την προγραμματική περίοδο 2007-2013 ήταν μικρότερο από το 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-25 για την περίοδο αναφοράς αλλά το οποίο υπερέβη το 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-27 θα πρέπει να λάβουν τουλάχιστον το 60 % της ενδεικτικής μέσης ετήσιας χρηματοδότησης της περιόδου 2007-2013. Η συνολική χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής για ένα κράτος μέλος θα πρέπει να είναι τουλάχιστον το 55 % της συνολικής εξατομικευμένης χρηματοδότησης της περιόδου 2007-2013. Τα κράτη μέλη με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) κατώτερο του 90 % του μέσου όρου της Ένωσης θα πρέπει να λάβουν ενίσχυση βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση του Ταμείου Συνοχής.

(78) Θα πρέπει να καθοριστούν αντικειμενικά κριτήρια για τον ορισμό των επιλέξιμων περιφερειών και περιοχών υποστήριξης από τα Ταμεία. Για τον σκοπό αυτό, ο προσδιορισμός των περιφερειών και περιοχών σε επίπεδο Ένωσης θα πρέπει να βασίζεται στο κοινό σύστημα ταξινόμησης των περιφερειών που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 105/2007 της Επιτροπής ([2]).

(79) Για τον καθορισμό του κατάλληλου δημοσιονομικού πλαισίου για τα Ταμεία, η Επιτροπή πρέπει να καθορίσει, με εκτελεστικές πράξεις, την ετήσια κατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων με τη χρησιμοποίηση μιας αντικειμενικής και διαφανούς μεθόδου, ώστε να υπάρξει στόχευση στις περιφέρειες με αναπτυξιακή υστέρηση, περιλαμβανομένων των περιφερειών που λαμβάνουν μεταβατική υποστήριξη. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση των κρατών μελών που πλήττονται από την κρίση και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 ([3]) του Συμβουλίου για τη θέσπιση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, η Επιτροπή θα πρέπει να αναθεωρήσει τις συνολικές χορηγήσεις όλων των κρατών μελών για το 2016 με βάση τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία τους και, εάν υπάρξει συνολική διαφοροποίηση εύρους μεγαλύτερου του +/-5 %, προσαρμόζει τις χορηγήσεις αυτές. Η απαιτούμενη προσαρμογή θα πρέπει να κατανεμηθεί εξίσου κατά την περίοδο 2017-2020.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για τη θέσπιση μιας κοινής ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων (NUTS) (ΕΕ L 154 της 21.6.2003, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 105/2007 της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 2007, για τροποποίηση των παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μιας κοινής ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων (NUTS) (ΕΕ L 39 της 10.2.2007, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου της 2 Δεκεμβρίου 2013 για τη θέσπιση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για τα έτη 2012-2020 (Βλέπε σελίδα 884 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(80) Για να ενθαρρυνθεί η αναγκαία επιτάχυνση της ανάπτυξης των υποδομών μεταφορών και ενέργειας καθώς και των τεχνολογιών των πληροφοριών και επικοινωνιών σε όλη την Ένωση, θεσπίζεται η διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Το Ταμείο Συνοχής θα πρέπει να χορηγήσει στήριξη σε έργα που υλοποιούν τα κεντρικά δίκτυα ή έργα και οριζόντιες δραστηριότητες που περιγράφονται στο Μέρος Ι του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού.

(81) Η κατανομή των ετήσιων πιστώσεων από τα Ταμεία σε ένα κράτος μέλος θα πρέπει να περιορίζονται σε ανώτατο όριο το οποίο θα καθοριστεί λαμβάνοντας υπόψη το ΑΕγχΠ του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

(82) Είναι απαραίτητο να καθοριστούν τα όρια των πόρων που προορίζονται για τον στόχο «Επένδυση στην ανάπτυξη και την απασχόληση» και να εγκριθούν αντικειμενικά κριτήρια για τη διάθεσή τους στις περιφέρειες και στα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη οφείλουν να συγκεντρώσουν τη στήριξη ώστε να εξασφαλίσουν ότι επαρκείς επενδύσεις έχουν ως στόχο την απασχόληση των νέων, την κινητικότητα της εργασίας, τη γνώση, την κοινωνική ένταξη και την καταπολέμηση της φτώχειας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το μερίδιο του ΕΚΤ ως ποσοστό του συνόλου των συνδυασμένων πόρων των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής σε επίπεδο ΕΕ, εξαιρουμένης της στήριξης από το Ταμείο Συνοχής για τις υποδομές μεταφορών στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» και της στήριξης από τα διαρθρωτικά ταμεία για την ενίσχυση των απόρων, στα κράτη μέλη, δεν είναι μικρότερο από 23,1 %.

(83) Δεδομένης της επείγουσας προτεραιότητας που δίνεται στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων στις πλέον πληγείσες περιοχές της Ένωσης, καθώς και σε ολόκληρη την Ένωση, δημιουργείται ΠΑΝ και χρηματοδοτείται από συγκεκριμένα κονδύλια και από στοχοθετημένες επενδύσεις από το ΕΚΤ, για να προσθέσει και να ενισχύσει την σημαντική στήριξη που παρέχεται ήδη μέσω των ΕΔΕΤ. Η ΠΑΝ θα πρέπει να αποβλέπει στη στήριξη νέων που βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης και διαμένουν στις επιλέξιμες περιοχές. Η ΠΑΝ θα πρέπει να υλοποιηθεί στο πλαίσιο της επένδυσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

(84) Επιπλέον, σύμφωνα με τον πρωταρχικό στόχο της μείωσης της φτώχειας, είναι ανάγκη να αναπροσανατολιστεί το Ταμείο ευρωπαϊκής ενίσχυσης για άτομα που βρίσκονται σε ανέχεια ώστε να προαχθεί η κοινωνική ένταξη. Πρέπει να προβλεφθεί μηχανισμός για τη μεταφορά πόρων στο μέσο αυτό, που θα προέρχονται από τις χορηγήσεις των διαρθρωτικών ταμείων σε κάθε κράτος μέλος.

(85) Λαμβάνοντας υπόψη την τρέχουσα οικονομική συγκυρία, το ανώτατο επίπεδο των μεταφορών (capping) από τα Ταμεία σε κάθε επιμέρους κράτος μέλος δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα πιστώσεις ανά κράτος μέλος που να υπερβαίνουν το 110 % του επιπέδου τους σε πραγματικές τιμές για την προγραμματική περίοδο 2007-2013.

(86) Για να διασφαλιστεί η σωστή κατανομή σε κάθε κατηγορία περιφερειών, δεν θα πρέπει να γίνεται μεταφορά πόρων των Ταμείων ανάμεσα στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, τις περιφέρειες μετάβασης και τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, εκτός από δεόντως δικαιολογημένες περιστάσεις που συνδέονται με την επίτευξη ενός ή περισσότερων θεματικών στόχων. Αυτού του είδους οι μεταφορές θα πρέπει να αφορούν ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 3 % των συνολικών πιστώσεων αυτής της κατηγορίας περιφερειών.

(87) Για να εξασφαλιστεί πραγματικός οικονομικός αντίκτυπος, η υποστήριξη από τα Ταμεία δεν θα πρέπει να αντικαθιστά τις δημόσιες δαπάνες ή τις ισοδύναμες διαρθρωτικές δαπάνες των κρατών μελών βάσει των όρων του παρόντος κανονισμού. Επιπλέον, για να λαμβάνει η υποστήριξη από τα Ταμεία υπόψη το ευρύτερο οικονομικό πλαίσιο, θα πρέπει να καθορίζεται το επίπεδο της δημόσιας δαπάνης σε συνάρτηση με τις γενικές μακροοικονομικές συνθήκες στις οποίες υλοποιείται ή χρηματοδότηση βάσει των δεικτών που προβλέπονται στα προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης, τα οποία υποβάλλονται κάθε έτος από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/1997 του Συμβουλίου ([2]). Η επαλήθευση από την Επιτροπή της τήρησης της αρχής της προσθετικότητας θα πρέπει να επικεντρωθεί στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν τουλάχιστον το 15 % του πληθυσμού τους, λόγω της κλίμακας των χρηματοδοτικών πόρων που διατίθενται σε αυτά.

(88) Είναι απαραίτητο να θεσπιστούν πρόσθετες διατάξεις σχετικά με τον προγραμματισμό, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο των επιχειρησιακών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία προκειμένου να ενισχυθεί η έμφαση στα αποτελέσματα. Πιο συγκεκριμένα, χρειάζεται να οριστούν λεπτομερείς απαιτήσεις για το περιεχόμενο των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Έτσι θα διευκολυνθεί η παρουσίαση μιας συνεπούς λογικής παρέμβασης για την αντιμετώπιση των αναπτυξιακών αναγκών που έχουν προσδιοριστεί, για τον καθορισμό του πλαισίου για την αξιολόγηση της επίδοσης και για την ενίσχυση της αποτελεσματικής και αποδοτικής εφαρμογής των Ταμείων. Ως γενική αρχή, ένας άξονας προτεραιότητας θα πρέπει να καλύπτει έναν θεματικό στόχο, ένα Ταμείο και μία κατηγορία περιφέρειας. Εφόσον κρίνεται σκόπιμο και προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα μιας θεματικά συνεπούς ολοκληρωμένης προσέγγισης, θα πρέπει να είναι δυνατό ένας άξονας προτεραιότητας να σχετίζεται με περισσότερες της μίας κατηγορίες περιφέρειας και να συνδυάζει μία ή περισσότερες συμπληρωματικές επενδυτικές προτεραιότητες από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής βάσει ενός ή περισσοτέρων θεματικών στόχων.

(89) Σε περιστάσεις όπου ένα κράτος μέλος προετοιμάζει το πολύ ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα ανά ταμείο, με αποτέλεσμα τόσο τα προγράμματα όσο και το σύμφωνο εταιρικής σχέσης να προετοιμάζονται αμφότερα σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να οριστούν ειδικές ρυθμίσεις ώστε να εξασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα αυτών των εγγράφων.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11 Δεκεμβρίου 2013, για τη σύσταση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» (ΕΕ L 348 της 20.12.2013, σ. 129).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1).

(90) Προκειμένου να συμβιβαστεί η ανάγκη για συνοπτικά επιχειρησιακά προγράμματα που ορίζουν σαφείς δεσμεύσεις εκ μέρους των κρατών μελών με την ανάγκη να επιτραπεί ευελιξία για την προσαρμογή σε μεταβαλλόμενες καταστάσεις, θα πρέπει να υπάρξει διάκριση μεταξύ των ουσιωδών στοιχείων του επιχειρησιακού προγράμματος που υπόκεινται σε απόφαση της Επιτροπής και άλλων στοιχείων που δεν υπόκεινται σε απόφαση της Επιτροπής και μπορούν να τροποποιηθούν από τα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθούν διαδικασίες που να επιτρέπουν την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων των επιχειρησιακών προγραμμάτων σε εθνικό επίπεδο χωρίς απόφαση της Επιτροπής.

(91) Για λόγους μεγαλύτερης συμπληρωματικότητας και για την απλούστευση της εφαρμογής, θα πρέπει να είναι δυνατό να συνδυάζεται η υποστήριξη από το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΠΑ με την υποστήριξη από το ΕΚΤ σε κοινά επιχειρησιακά προγράμματα βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

(92) Τα μεγάλα έργα αντιπροσωπεύουν μεγάλο τμήμα των δαπανών της Ένωσης και έχουν συχνά στρατηγική σημασία για την επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Συνεπώς, είναι δικαιολογημένο οι πράξεις που υπερβαίνουν ορισμένα όρια να συνεχίσουν να αποτελούν αντικείμενο ειδικών διαδικασιών έγκρισης δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Το όριο πρέπει να προσδιοριστεί σε σχέση με το συνολικό επιλέξιμο κόστος αφού ληφθούν υπόψη τα αναμενόμενα καθαρά έσοδα με υψηλότερο όριο για έργα μεταφορών λόγω του μεγέθους των επενδύσεων στον τομέα αυτό, που συνήθως είναι μεγαλύτερο. Για να διασφαλιστεί η σαφήνεια, θα πρέπει να καθορίζεται το περιεχόμενο της αίτησης μεγάλου έργου γι' αυτό τον σκοπό. Η αίτηση θα πρέπει να περιέχει τις απαιτούμενες πληροφορίες που θα εγγυώνται ότι η χρηματοδοτική συνεισφορά των Ταμείων δεν οδηγεί σε σημαντική απώλεια θέσεων εργασίας σε υφιστάμενες τοποθεσίες εντός της Ένωσης.

(93) Προκειμένου να προωθηθεί η προετοιμασία και η εφαρμογή μεγάλων έργων σε στέρεα, οικονομική και τεχνική βάση και προκειμένου να ενθαρρύνεται η χρήση εμπειρογνωμοσύνης, εφόσον ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες με την παροχή τεχνικής συνδρομής από την Επιτροπή ή, σε συμφωνία με την Επιτροπή, άλλοι ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες, είναι σε θέση να παρέχουν σαφείς δηλώσεις σχετικά με τη σκοπιμότητα και την οικονομική βιωσιμότητα των μεγάλων έργων, η διαδικασία έγκρισης της Επιτροπής θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται. Η μόνη αιτιολογία για την απόρριψη ενός μεγάλου έργου από την Επιτροπή θα πρέπει να είναι ο εντοπισμός σημαντικής αδυναμίας κατά την ανεξάρτητη επανεξέταση της ποιότητας.

(94) Στις περιπτώσεις που δεν έχει αναληφθεί ανεξάρτητη αξιολόγηση ποιότητας μεγάλου έργου, το κράτος μέλος θα πρέπει να υποβάλλει όλες τις ζητούμενες πληροφορίες και η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί το μεγάλο έργο ώστε να προσδιορίζει κατά πόσον αιτιολογείται η αιτούμενη χρηματοδοτική συνδρομή.

(95) Προς εξασφάλιση της συνέχειας της εφαρμογής, με σκοπό να αποφεύγεται η περιττή διοικητική επιβάρυνση καθώς και να εξασφαλίζεται η ευθυγράμμιση με την απόφαση της Επιτροπής με θέμα τις κατευθυντήριες γραμμές για τη λήξη της περιόδου προγραμματισμού 2007-2013, καθορίζονται διατάξεις που αφορούν τα στάδια πραγματοποίησης μεγάλων έργων τα οποία έχουν εγκριθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου [1], η περίοδος εφαρμογής των οποίων αναμένεται να καλύψει και μέρος της περιόδου προγραμματισμού που αφορά ο παρών κανονισμός. Με την επιφύλαξη ορισμένων διατάξεων, θα πρέπει να προβλέπεται ταχεία διαδικασία για την κοινοποίηση και την έγκριση της δεύτερης ή μιας επόμενης φάσης μεγάλου έργου για το οποίο η προηγούμενη ή οι προηγούμενες φάσεις εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο της προγραμματικής περιόδου 2007-2013. Κάθε μεμονωμένη φάση της σταδιακής λειτουργίας, που υπηρετεί τον ίδιο γενικό στόχο, θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τους κανόνες της σχετικής περιόδου προγραμματισμού.

(96) Προκειμένου να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα της μερικής εφαρμογής ενός επιχειρησιακού προγράμματος με τη χρήση προσέγγισης βάσει αποτελεσμάτων, είναι χρήσιμο να υπάρξει ένα κοινό σχέδιο δράσης που θα περιλαμβάνει ένα έργο ή ένα σύνολο έργων που θα πρέπει να πραγματοποιήσει ένας δικαιούχος για να συμβάλει στους στόχους του επιχειρησιακού προγράμματος. Για να απλουστευθεί και να ενισχυθεί ο προσανατολισμός των Ταμείων με γνώμονα τα αποτελέσματα, η διαχείριση του κοινού σχεδίου δράσης θα πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά σε από κοινού αποδεκτά ορόσημα, εκροές και αποτελέσματα, όπως ορίζονται στην απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση του κοινού σχεδίου δράσης. Ο έλεγχος και ο δημοσιονομικός έλεγχος ενός κοινού σχεδίου δράσης θα περιορίζεται επίσης στα επίτευξη αυτών των ορόσημων, εκροών και αποτελεσμάτων. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κανόνες για την εκπόνηση, το περιεχόμενο, την έγκριση, τη δημοσιονομική διαχείριση και τον έλεγχο των κοινών σχεδίων δράσης.

(97) Είναι ανάγκη να εγκριθούν ειδικοί κανόνες σε σχέση με τις λειτουργίες της επιτροπής παρακολούθησης και τις ετήσιες εκθέσεις εφαρμογής των επιχειρησιακών προγραμμάτων που υποστηρίζονται από τα Ταμεία. Πρόσθετες διατάξεις για τη συγκεκριμένη λειτουργία του ΕΓΤΑΑ θεσπίζονται στις νομοθετικές πράξεις του τομέα.

(98) Για να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα ουσιωδών και επίκαιρων πληροφοριών για την υλοποίηση ενός προγράμματος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δίνουν στην Επιτροπή τα στοιχεία-κλειδιά σε τακτική βάση. Για να αποφευχθεί πρόσθετη επιβάρυνση για τα κράτη μέλη, αυτό θα πρέπει να περιοριστεί στη συνεχή συλλογή στοιχείων και η διαβίβασή τους θα πρέπει να γίνεται μέσω της ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 (ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 25).

(99) Προκειμένου να ενισχυθεί η παρακολούθηση της προόδου σχετικά με την εφαρμογή των ταμείων και να διευκολυνθεί η οικονομική διαχείριση, χρειάζεται να εξασφαλιστεί η έγκαιρη διαθεσιμότητα βασικών οικονομικών δεδομένων σχετικά με την πρόοδο υλοποίησης.

(100) Σύμφωνα με το άρθρο 175 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή οφείλει να υποβάλει εκθέσεις σχετικά με τη συνοχή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών κάθε τρία έτη σχετικά με την πρόοδο που επιτυγχάνεται προς την επίτευξη της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης. Είναι απαραίτητο να καθοριστούν διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο αυτής της έκθεσης.

(101) Είναι σημαντικό να ενημερώνεται το ευρύ κοινό για τα επιτεύγματα των Ταμείων της Ένωσης και να ευαισθητοποιείται όσον αφορά τους στόχους της πολιτικής συνοχής. Οι πολίτες θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να γνωρίζουν πώς επενδύονται οι δημοσιονομικοί πόροι της Ένωσης. Η βασική ευθύνη για τη διασφάλιση της μετάδοσης των σωστών πληροφοριών στο κοινό πρέπει να βαρύνει τόσο τις διαχειριστικές αρχές όσο και τους δικαιούχους. Για να εξασφαλιστεί επαρκής ενημέρωση του ευρέος κοινού και ισχυρότερες συνέργειες μεταξύ των δραστηριοτήτων επικοινωνίας που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλία της Επιτροπής, οι πόροι που διατίθενται για ενέργειες επικοινωνίας στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει, επίσης, να συμβάλλουν στην κάλυψη της εταιρικής επικοινωνίας των πολιτικών προτεραιοτήτων της Ένωσης στον βαθμό που αυτές συνδέονται με τους γενικούς στόχους του παρόντος κανονισμού.

(102) Για να υπάρξει μεγαλύτερη δυνατότητα πρόσβασης στην ενημέρωση και διαφάνεια των πληροφοριών σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης και τους δικαιούχους των έργων, θα πρέπει να δημιουργηθεί σε κάθε κράτος μέλος ένας ενιαίος διαδικτυακός τόπος ή πύλη που θα παρέχει ενημέρωση για όλα τα προγράμματα, συμπεριλαμβανομένων καταστάσεων των χρηματοδοτούμενων έργων στο πλαίσιο κάθε επιχειρησιακού προγράμματος.

(103) Για να διασφαλισθεί ευρεία διάδοση πληροφοριών σχετικά με τα επιτεύγματα των ταμείων και τον ρόλο που διαδραματίζει η Ένωση σε αυτά, καθώς και για να ενημερώνονται οι ενδεχόμενοι δικαιούχοι σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης, θα πρέπει να καθοριστούν στον παρόντα κανονισμό λεπτομερείς κανόνες, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος των επιχειρησιακών προγραμμάτων σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, σχετικά με τα μέτρα ενημέρωσης και δημοσιότητας καθώς και ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά αυτών των μέτρων.

(104) Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι πιστώσεις κάθε ταμείου επικεντρώνονται στη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και συμμετοχική ανάπτυξη, καθώς και στις ειδικές αποστολές κάθε ταμείου σύμφωνα με τους στόχους τους που απορρέουν από τη Συνθήκη, είναι απαραίτητο να καθοριστούν ανώτατα όρια για τις πιστώσεις στην τεχνική συνδρομή του κράτους μέλους. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί ότι το νομικό πλαίσιο για τον προγραμματισμό της τεχνικής συνδρομής διευκολύνει τη θέσπιση βελτιστοποιημένων ρυθμίσεων παροχής, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν πολλά ταμεία ταυτόχρονα και θα πρέπει να είναι δυνατόν το πλαίσιο αυτό να περιλαμβάνει πολλές κατηγορίες περιφερειών.

(105) Θα πρέπει να προσδιοριστούν τα στοιχεία για τη διαφοροποίηση του ποσοστού συγχρηματοδότησης από τα Ταμεία σε άξονες προτεραιότητας και, συγκεκριμένα, να αυξηθεί το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα των πόρων της Ένωσης. Επίσης, είναι ανάγκη να καθοριστούν ποσοστά συγχρηματοδότησης ανά κατηγορία περιφέρειας, ώστε να εξασφαλιστεί η τήρηση της αρχής της συγχρηματοδότησης μέσω του κατάλληλου επιπέδου δημόσιας ή ιδιωτικής εθνικής υποστήριξης.

(106) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν μια διαχειριστική αρχή, μια αρχή πιστοποίησης και μια λειτουργικά ανεξάρτητη ελεγκτική αρχή για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα. Για να διαθέτουν τα κράτη μέλη ευελιξία ως προς τη διαμόρφωση συστημάτων ελέγχου, ενδείκνυται να δοθεί η δυνατότητα στη διαχειριστική αρχή να εκτελεί τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης. Θα πρέπει επίσης να παρέχεται στο κράτος μέλος η δυνατότητα να ορίζει ενδιάμεσους φορείς που θα εκτελούν ορισμένα καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής ή της αρχής πιστοποίησης. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσδιορίσουν σαφώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντά τους αντίστοιχα.

(107) Για να ληφθεί υπόψη η ειδική οργάνωση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου για τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ και η ανάγκη διασφάλισης αναλογικής προσέγγισης, θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικές διατάξεις όσον αφορά τον ορισμό της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πιστοποίησης. Με σκοπό να αποφεύγεται περιττή διοικητική επιβάρυνση, η εκ των προτέρων επαλήθευση της συμμόρφωσης με τα κριτήρια ορισμού που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιορίζεται στην αρχή διαχείρισης και πιστοποίησης και, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, δεν πρέπει να απαιτείται περαιτέρω έλεγχος όταν το σύστημα είναι ουσιαστικά όμοιο με αυτό της προγραμματικής περιόδου 2007-2013. Δεν θα πρέπει να απαιτείται η έγκριση από την Επιτροπή του ορισμού αυτού. Ωστόσο, προκειμένου να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή να υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχετικά με τον ορισμό έγγραφα υπό ορισμένες προϋποθέσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Η παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τα κριτήρια ορισμού που πραγματοποιείται βάσει ελέγχου και ρυθμίσεων ελέγχου θα πρέπει, στην περίπτωση που τα αποτελέσματα καταδεικνύουν μη συμμόρφωση με τα κριτήρια, να συνεπάγεται διορθωτικά μέτρα και, πιθανώς, τον τερματισμό του ορισμού.

(108) Η διαχειριστική αρχή φέρει την κύρια ευθύνη για την αποτελεσματική και αποδοτική εφαρμογή των Ταμείων και του ΕΤΘΑ και, συνεπώς, εκτελεί έναν σημαντικό αριθμό λειτουργιών που έχουν σχέση με τη διαχείριση και την παρακολούθηση του προγράμματος, τη δημοσιονομική διαχείριση και τους ελέγχους καθώς και την επιλογή των σχεδίων. Θα πρέπει να καθορίζονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής.

(109) Η αρχή πιστοποίησης καταρτίζει και υποβάλλει στην Επιτροπή αιτήσεις πληρωμής. Καταρτίζει τους λογαριασμούς, πιστοποιεί την πληρότητά τους, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των λογαριασμών και ότι οι δαπάνες που καταχωρίζονται στους λογαριασμούς συμμορφώνονται με τους εφαρμοστέους κανόνες της Ένωσης και τους εθνικούς κανόνες. Θα πρέπει να καθορίζονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης.

(110) Η αρχή ελέγχου θα πρέπει να διασφαλίζει τη διενέργεια ελέγχων στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου σε κατάλληλο δείγμα πράξεων και στους λογαριασμούς. Θα πρέπει να καθορίζονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα της αρχής ελέγχου. Θα πρέπει να διενεργούνται έλεγχοι των δηλωμένων δαπανών επί αντιπροσωπευτικού δείγματος των πράξεων, προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα προβολής των αποτελεσμάτων. Κατά γενικό κανόνα, θα πρέπει να χρησιμοποιείται στατιστική μέθοδος δειγματοληψίας που να παρέχει αξιόπιστο αντιπροσωπευτικό δείγμα. Ωστόσο, οι ελεγκτικές αρχές σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν μη στατιστική μέθοδο δειγματοληψίας υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι του παρόντος κανονισμού.

(111) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής σ' αυτόν τον τομέα θα πρέπει να αυξηθεί και θα πρέπει να θεσπιστούν κριτήρια που θα επιτρέψουν στην Επιτροπή να καθορίσει, στο πλαίσιο της στρατηγικής της για τον έλεγχο των εθνικών συστημάτων, το επίπεδο διασφάλισης που θα πρέπει να λαμβάνει από τους εθνικούς οργανισμούς ελέγχου.

(112) Εκτός από τους κοινούς κανόνες περί δημοσιονομικής διαχείρισης για τα ΕΔΕΤ, θα πρέπει να θεσπισθούν συμπληρωματικές διατάξεις για τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ. Συγκεκριμένα, για να εξασφαλιστεί εύλογη διαβεβαίωση για την Επιτροπή πριν από την αποδοχή των λογαριασμών, οι αιτήσεις ενδιάμεσων πληρωμών θα πρέπει να ικανοποιούνται κατά το 90 % του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή του συντελεστή συγχρηματοδότησης για κάθε προτεραιότητα, όπως ορίζεται στην απόφαση έγκρισης του επιχειρησιακού προγράμματος, στην επιλέξιμη δαπάνη για κάθε προτεραιότητα. Τα εκκρεμή οφειλόμενα ποσά θα πρέπει να καταβάλλονται στα κράτη μέλη κατά την αποδοχή των λογαριασμών υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή είναι σε θέση να συμπεράνει πως οι λογαριασμοί είναι πλήρεις, ακριβείς και αληθείς.

(113) Οι δικαιούχοι θα πρέπει να λαμβάνουν την υποστήριξη πλήρως, το αργότερο εντός 90 ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης πληρωμής εκ μέρους του δικαιούχου, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι για αρχική πληρωμή και ετήσια προχρηματοδότηση και για ενδιάμεσες πληρωμές. Η διαχειριστική αρχή θα πρέπει να μπορεί να διακόπτει την προθεσμία σε περίπτωση που δεν υπάρχουν πλήρη δικαιολογητικά έγγραφα ή όταν υπάρχει ένδειξη για παρατυπία που απαιτεί περαιτέρω διερεύνηση. Η αρχική και ετήσια προχρηματοδότηση θα πρέπει να παρέχεται ώστε να εξασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη έχουν επαρκή μέσα προκειμένου να εφαρμόσουν προγράμματα βάσει των εν λόγω ρυθμίσεων. Η ετήσια προχρηματοδότηση θα πρέπει να εκκαθαρίζεται κάθε χρόνο με την αποδοχή των λογαριασμών.

(114) Προκειμένου να μειωθεί ο κίνδυνος δήλωσης παράτυπων δαπανών, η αρχή πιστοποίησης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα, χωρίς να χρειάζεται πρόσθετη δικαιολόγηση, να περιλαμβάνει τα ποσά που απαιτούν περαιτέρω επαλήθευση σε ενδιάμεση αίτηση πληρωμών μετά το λογιστικό έτος κατά το οποίο εισήχθησαν στο λογιστικό της σύστημα.

(115) Για να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των γενικών κανόνων για την αποδέσμευση, οι κανόνες που θεσπίζονται για τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ θα πρέπει να αναφέρουν λεπτομερώς πώς ορίζονται οι προθεσμίες για την αποδέσμευση.

(116) Για λόγους εφαρμογής των απαιτήσεων του δημοσιονομικού κανονισμού στη δημοσιονομική διαχείριση των Ταμείων και του ΕΤΘΑ, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διαδικασίες για την προετοιμασία, την εξέταση και την αποδοχή των λογαριασμών, που θα πρέπει να διασφαλίζουν σαφή βάση και ασφάλεια δικαίου για τις εν λόγω ρυθμίσεις. Επί πλέον, για να δοθεί δυνατότητα στο κράτος μέλος να εκπληρώνει κανονικά τις υποχρεώσεις του, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα το κράτος μέλος να αποκλείει ποσά που τελούν υπό εν εξελίξει αξιολόγηση νομιμότητας και κανονικότητας.

(117) Για να περιοριστεί η διοικητική επιβάρυνση των δικαιούχων, θα πρέπει να τεθούν συγκεκριμένα χρονικά περιθώρια εντός των οποίων οι διαχειριστικές αρχές υποχρεούνται να διασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα των εγγράφων για πράξεις μετά την υποβολή των δαπανών ή την ολοκλήρωση μιας πράξης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η περίοδος τήρησης των εγγράφων θα πρέπει να διαφοροποιείται ανάλογα με τις συνολικές επιλέξιμες δαπάνες μιας πράξης.

(118) Δεδομένου ότι οι λογαριασμοί επαληθεύονται και γίνονται δεκτοί κάθε χρόνο, θα πρέπει να θεσπιστεί σημαντική απλοποίηση της διαδικασίας κλεισίματος. Το τελικό κλείσιμο του προγράμματος θα πρέπει συνεπώς να βασίζεται μόνο στα έγγραφα που σχετίζονται με το τελικό λογιστικό έτος και την τελική έκθεση εφαρμογής, χωρίς να χρειάζεται να ετοιμαστούν επιπλέον έγγραφα.

(119) Για να διασφαλιστούν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης και να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική υλοποίηση του προγράμματος, θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις που να επιτρέπουν στην Επιτροπή να αναστέλλει πληρωμές σε επίπεδο προτεραιοτήτων ή επιχειρησιακών προγραμμάτων.

(120) Για λόγους ασφάλειας δικαίου για τα κράτη μέλη, ενδείκνυται να θεσπιστούν οι ειδικές ρυθμίσεις και διαδικασίες για δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή όσον αφορά τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας.

(121) Είναι απαραίτητο να θεσπιστεί νομικό πλαίσιο το οποίο να παρέχει άρτια συστήματα διαχείρισης και ελέγχου σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και την κατάλληλη κατανομή ρόλων και ευθυνών στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης. Ο ρόλος της Επιτροπής θα πρέπει συνεπώς να προσδιοριστεί και να αποσαφηνιστεί και να καθοριστούν αναλογικοί κανόνες για την εφαρμογή των δημοσιονομικών διορθώσεων εκ μέρους της Επιτροπής.

(122) Η συχνότητα των λογιστικών ελέγχων των πράξεων πρέπει να είναι ανάλογη με το μέγεθος της υποστήριξης της Ένωσης που προέρχεται από τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ. Συγκεκριμένα, ο αριθμός των διενεργούμενων λογιστικών ελέγχων θα πρέπει να μειώνεται όταν η συνολική επιλέξιμη δαπάνη μιας πράξης δεν υπερβαίνει το ποσό των 200 000 EUR για το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής, τα 150 000 EUR για το ΕΚΤ και τα 100 000 EUR για το ΕΤΘΑ. Παρόλα αυτά, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα διενέργειας δημοσιονομικών ελέγχων ανά πάσα στιγμή, όταν υπάρχουν ενδείξεις παρατυπίας ή απάτης ή στο πλαίσιο δειγματοληπτικών ελέγχων μετά το κλείσιμο μιας περατωθείσας πράξης. Η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να επανεξετάζει τη διαδρομή ελέγχου της ελεγκτικής αρχής ή να συμμετέχει σε επιτόπιους ελέγχους της ελεγκτικής αρχής. Εάν η Επιτροπή δεν λάβει την αναγκαία διασφάλιση ως προς την αποτελεσματική λειτουργία της ελεγκτικής αρχής με τα μέσα αυτά, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να προβαίνει σε επανάληψη της ελεγκτικής δραστηριότητας της ελεγκτικής αρχής, εφόσον αυτό συνάδει με τα διεθνώς αποδεκτά πρότυπα ελέγχου. Για να είναι το επίπεδο των δημοσιονομικών ελέγχων της Επιτροπής ανάλογο με τον κίνδυνο, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να μειώνει το ελεγκτικό της έργο σε σχέση με τα επιχειρησιακά προγράμματα όταν δεν υπάρχουν σημαντικές ανεπάρκειες ή όταν είναι αξιόπιστη η ελεγκτική αρχή. Προκειμένου να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση των δικαιούχων, θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες για να μειωθεί ο κίνδυνος αλληλεπικάλυψης ανάμεσα σε ελέγχους των ίδιων πράξεων από διαφορετικά θεσμικά όργανα, συγκεκριμένα το Ελεγκτικό Συνέδριο, η Επιτροπή και η ελεγκτική αρχή.

(123) Για τη συμπλήρωση και την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 290 ΣΛΕΕ σε σχέση με έναν ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας όσον αφορά τους στόχους και τα κριτήρια υποστήριξης της υλοποίησης της εταιρικής σχέσης, συμπληρώσεις ή τροποποιήσεις των τμημάτων 4 και 7 του ΚΣΠ, τα κριτήρια προσδιορισμού του επιπέδου της εφαρμοστέας δημοσιονομικής διόρθωσης, ειδικούς κανόνες σχετικά με την αγορά γης και τον συνδυασμό της τεχνικής υποστήριξης με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, τον ρόλο, τις υποχρεώσεις και την ευθύνη των φορέων εφαρμογής των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, τη διαχείριση και τον έλεγχο των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, τα οικεία κριτήρια επιλογής και τα προϊόντα που μπορούν να παράγονται μέσω των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, την ανάκληση πληρωμών στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής και τις συνακόλουθες μεταβολές σε σχέση με τις αιτήσεις πληρωμών, τη θέσπιση συστήματος κεφαλαιοποίησης των ετήσιων δόσεων για τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, τους ειδικούς κανόνες για τη θέσπιση κριτηρίων για τον ορισμό του κόστους και των τελών διαχείρισης και τα εφαρμοστέα κατώτατα όρια, καθώς και κανόνες για την επιστροφή των κεφαλαιοποιημένων εξόδων και δαπανών διαχείρισης για συμμετοχικούς τίτλους και μικροπιστώσεις, την προσαρμογή των κατ' αποκοπήν συντελεστών για πράξεις που παράγουν καθαρά έσοδα μετά την ολοκλήρωσή τους καθώς και τη θέσπιση κατ' αποκοπή συντελεστή για ορισμένους τομείς ή υποτομείς στα πεδία της έρευνας ΤΠΕ, της ανάπτυξης και της καινοτομίας, καθώς και την προσθήκη τομέων ή υποτομέων, τη μέθοδο υπολογισμού της τρέχουσας αξίας των μειωμένων καθαρών εσόδων για δραστηριότητες που επιφέρουν έσοδα, επιπρόσθετους κανόνες σχετικά με την αντικατάσταση δικαιούχου σε δράσεις ΣΔΙΤ, τις ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να περιλαμβάνονται σε συμφωνίες ΣΔΙΤ και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή εξαίρεσης σε σχέση με την επιλεξιμότητα της δαπάνης, τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού που εφαρμόζεται στο έμμεσο κόστος για χορηγήσεις επί τη βάσει υπαρχουσών μεθόδων και αντίστοιχων ποσών που έχουν εφαρμογή σε πολιτικές της Ένωσης, τη μεθοδολογία κατά τη διεξαγωγής της επανεξέτασης της ποιότητας ενός μεγάλου έργου, τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των περιπτώσεων παρατυπίας που θα πρέπει να αναφερθούν, τα στοιχεία που θα πρέπει να παρέχονται και τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που θα πρέπει να εφαρμόζονται για να προσδιοριστεί το ποια ποσά που δεν ανακτώνται θα πρέπει να επιστραφούν από τα κράτη μέλη, τα δεδομένα που θα πρέπει να καταγράφονται και να αποθηκεύονται σε ηλεκτρονική μορφή εντός των συστημάτων παρακολούθησης που θεσπίζουν οι διαχειριστικές αρχές, τις ελάχιστες απαιτήσεις για τις διαδρομές ελέγχου, το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο των ελέγχων των πράξεων και τη μεθοδολογία για την επιλογή του δείγματος των πράξεων, τη χρήση των δεδομένων που συλλέγονται κατά τη διενέργεια των ελέγχων, και τα κριτήρια που καθορίζουν τις περιπτώσεις που θεωρούνται ως σοβαρές ελλείψεις στην αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, για τη θέσπιση της εφαρμοστέας δημοσιονομικής διόρθωσης και για την εφαρμογή κατ' αποκοπήν συντελεστών ή κατά παρέκταση δημοσιονομικών διορθώσεων. Είναι ιδιαίτερο σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων. Η Επιτροπή, κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη πράξεων κατ' εξουσιοδότηση, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

(124) Όσον αφορά όλα τα ΕΔΕΤ, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, αποφάσεις για την έγκριση των στοιχείων των συμφώνων εταιρικής σχέσης και των τροπολογιών τους, αποφάσεις για την έγκριση στοιχείων των αναθεωρημένων συμφώνων εταιρικής σχέσης, αποφάσεις για τα προγράμματα και τις προτεραιότητες που έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους και μπορούν να επωφεληθούν των χορηγήσεων από το αποθεματικό επιδόσεων, αποφάσεις για την τροποποίηση των προγραμμάτων ως αποτέλεσμα διορθωτικών πράξεων σχετικά με τη μεταφορά χρηματοοικονομικών πιστώσεων σε άλλα προγράμματα, αποφάσεις σχετικά με τα ετήσια προγράμματα δράσεων που πρόκειται να χρηματοδοτηθούν από την τεχνική συνδρομή κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής και, στην περίπτωση αποδέσμευσης, αποφάσεις για την τροποποίηση αποφάσεων που θεσπίζουν προγράμματα· όσον αφορά το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής, αποφάσεις για τον προσδιορισμό των περιφερειών και των κρατών

μελών που πληρούν τα κριτήρια του στόχου Επενδύσεις για την ανάπτυξη και την απασχόληση, αποφάσεις για τον καθορισμό της ετήσιας κατανομής των πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων στα κράτη μέλη, αποφάσεις για τον προσδιορισμό της

στήριξης που θα χορηγηθεί από το Ταμείο Συνοχής στη διευκόλυνση Συνδέοντας την Ευρώπη, αποφάσεις για τον καθορισμό του ποσού προς μεταφορά από τη χορήγηση των διαρθρωτικών ταμείων σε κάθε κράτος μέλος για τη βοήθεια σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας, αποφάσεις σχετικά με τη μεταφορά μέρους των πιστώσεων από τον στόχο της Ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας στον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, αποφάσεις σχετικά την επιβολή ή όχι δημοσιονομικής διόρθωσης σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με την προσθετικότητα, αποφάσεις για την έγκριση και την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, αποφάσεις σχετικά με την απόρριψη χρηματοοικονομικής συνεισφοράς σε μεγάλα έργα, αποφάσεις σχετικά με την έγκριση χρηματοοικονομικής συνεισφοράς σε επιλεγμένο μεγάλο έργο και σχετικά με την παράταση της περιόδου υλοποίησης της προϋπόθεσης που αφορά την έγκριση μεγάλων έργων και αποφάσεις για κοινά σχέδια δράσης· και, σε σχέση με το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΘΑ, αποφάσεις για τη μη αποδοχή των λογαριασμών και για το ποσό που θα πρέπει να καταλογιστεί εάν οι λογαριασμοί δεν γίνουν αποδεκτοί, αποφάσεις για την αναστολή ενδιάμεσων πληρωμών και αποφάσεις για δημοσιονομικές διορθώσεις.

(125) Για να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει η να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά το υπόδειγμα υποβολής εκθέσεων που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την υποβολή της έκθεσης προόδου, το υπόδειγμα για το επιχειρησιακό πρόγραμμα για τα Ταμεία, τη μέθοδο που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά τη διεξαγωγή της ανάλυσης κόστους - οφέλους στα μεγάλα έργα, το μορφότυπο για την παροχή πληροφοριών για τα μεγάλα έργα, το υπόδειγμα των ετήσιων και τελικών εκθέσεων υλοποίησης, το υπόδειγμα του κοινού σχεδίου δράσης, τη συχνότητα της έκθεσης για παρατυπίες και το μορφότυπο υποβολής εκθέσεων που πρέπει να χρησιμοποιείται, το υπόδειγμα της δήλωσης διαχείρισης, και τα υποδείγματα για τη στρατηγική δημοσιονομικού ελέγχου, την έκθεση γνωμοδότησης και για την έκθεση ετήσιου ελέγχου. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(126) Για να διασφαλιστεί η αναγκαία συμβολή και η καλύτερη συμμετοχή των κρατών μελών κατά την άσκηση των εκτελεστικών εξουσιών της Επιτροπής σε σχέση με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σε ορισμένους ιδιαίτερα κρίσιμους τομείς πολιτικής που αφορούν τα ΕΔΕΤ, και να ενισχυθεί ο ρόλος των κρατών μελών στη θέσπιση ενιαίων όρων σε σχέση με αυτό ή άλλων εκτελεστικών μέτρων με ουσιαστικές επιπτώσεις ή με ενδεχομένως σημαντικό αντίκτυπο είτε στην εθνική οικονομία και τον εθνικό προϋπολογισμό είτε στην εύρυθμη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης των κρατών μελών, οι εκτελεστικές πράξεις που αφορούν τη μεθοδολογία της παροχής πληροφοριών για τη στήριξη των στόχων της αλλαγής του κλίματος, τις λεπτομερείς ρυθμίσεις για την εξασφάλιση συνεκτικής προσέγγισης σε ό,τι αφορά τα ορόσημα και τους στόχους στο πλαίσιο επιδόσεων για κάθε προτεραιότητα και για την εκτίμηση της επίτευξης των οροσήμων και στόχων, τους καθορισμένους όρους και τις προϋποθέσεις για την εκτίμηση των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, τις λεπτομερείς ρυθμίσεις για τη μεταφορά και τη διοίκηση της συνεισφοράς σε προγράμματα που διαχειρίζονται οι φορείς που εκτελούν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, το υπόδειγμα για τη συμφωνία χρηματοδότησης σχετικά με τα κοινά μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής χωρίς ανώτατο όριο εγγύησης και την τιτλοποίηση των χρηματοπιστωτικών μέσων υπέρ των ΜΜΕ, τα πρότυπα που θα χρησιμοποιηθούν κατά την υποβολή επιπλέον πληροφοριών σχετικά με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής και τις αίτησης πληρωμής προς την Επιτροπή και εκείνα

που θα χρησιμοποιηθούν για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής στην Επιτροπή, τους όρους και τις προϋποθέσεις της ηλεκτρονικής ανταλλαγής στοιχείων, την ονοματολογία με βάση την οποία μπορούν να οριστούν οι κατηγορίες παρέμβασης όσον αφορά τον άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων, το υπόδειγμα για την κοινοποίηση επιλεγμένου μεγάλου έργου, τα τεχνικά χαρακτηριστικά των μέτρων πληροφόρησης και επικοινωνίας για τη λειτουργία και οι οδηγίες για τη δημιουργία του εμβλήματος και τον ορισμό των πρότυπων χρωμάτων του, το υπόδειγμα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί κατά την υποβολή χρηματοοικονομικών δεδομένων στην Επιτροπή για σκοπούς παρακολούθησης, λεπτομερείς κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ δικαιούχων και διαχειριστικών αρχών, αρχών πιστοποίησης, ελεγκτικών αρχών και ενδιάμεσων φορέων, το υπόδειγμα της έκθεσης και της γνώμης του ανεξάρτητου ελεγκτικού οργάνου και την περιγραφή των λειτουργιών και διαδικασιών που ισχύουν για τις διαχειριστικές αρχές και, κατά περίπτωση, τις αρχές πιστοποίησης, τις τεχνικές προδιαγραφές του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, το πρότυπο για τις αιτήσεις πληρωμών και το υπόδειγμα για τους λογαριασμούς θα πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που ορίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(127) Ο δυνητικός αντίκτυπος και οι επιπτώσεις ορισμένων εκτελεστικών πράξεων, που εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης όπως ορίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011, έχουν τόση σημασία για τα κράτη μέλη ώστε να δικαιολογείται εξαίρεση από τον γενικό κανόνα. Σύμφωνα με την εξαίρεση αυτή, όταν η επιτροπή δεν εκδίδει γνώμη, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις αφορούν τον καθορισμό της μεθοδολογίας για την παροχή πληροφοριών για τη στήριξη των στόχων της αλλαγής του κλίματος· τον καθορισμό της μεθοδολογίας για την επίτευξη των ορόσημων που αφορούν το πλαίσιο επιδόσεων· τον καθορισμό των πάγιων όρων και προϋποθέσεων σε σχέση με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής· την έγκριση του υποδείγματος για τη συμφωνία χρηματοδότησης που αφορά τα κοινά μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής χωρίς ανώτατο όριο εγγύησης και τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής τιτλοποίησης υπέρ των ΜΜΕ· τον καθορισμό λεπτομερών ρυθμίσεων για τη μεταφορά και διαχείριση των συνδρομών του προγράμματος όσον αφορά ορισμένα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής·

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

τον καθορισμό των προτύπων που πρέπει να χρησιμοποιηθούν κατά την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής προς την Επιτροπή· τον καθορισμό της ονοματολογίας, με βάση την οποία μπορούν να οριστούν οι κατηγορίες παρέμβασης όσον αφορά τον άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων· τον καθορισμό των τεχνικών χαρακτηριστικών των μέτρων πληροφόρησης και επικοινωνίας για τη λειτουργία και οι οδηγίες για τη δημιουργία του εμβλήματος και τον ορισμό των πρότυπων χρωμάτων του· τον καθορισμό τεχνικών λεπτομερειών εγγραφής και αποθήκευσης όσον αφορά το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου. Το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 θα πρέπει επομένως να εφαρμόζεται στις εν λόγω εκτελεστικές πράξεις.

(128) Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να καταργηθεί. Παρόλ' αυτά ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει ούτε τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση των σχετικών έργων μέχρι το κλείσιμό τους ή της συνδρομής που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 ή άλλη νομοθετική πράξη η οποία ισχύει για την εν λόγω συνδρομή στις 31 Δεκεμβρίου 2013. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί ή εγκριθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου θα πρέπει συνεπώς να παραμείνουν σε ισχύ. Θα πρέπει επίσης να θεσπιστούν ειδικοί μεταβατικοί κανόνες κατά παρέκκλιση του άρθρου 59 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου όσον αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες η αρχή διαχείρισης μπορεί να συνεχίσει να εκτελεί τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης για τα επιχειρησιακά προγράμματα, που υλοποιούνται δυνάμει του προηγούμενου νομοθετικού πλαισίου, για τη χρήση της αξιολόγησης εκ μέρους της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 73 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου όταν εφαρμόζεται το άρθρο 123 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού και σχετικά με τη διαδικασία έγκρισης μεγάλων έργων σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 1 σημείο α) του παρόντος κανονισμού.

(129) Καθώς ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της έκτασης των δυσαναλογιών στα επίπεδα ανάπτυξης των διάφορων περιφερειών, της βραδείας προόδου των πλέον μειονεκτικών περιοχών και των περιορισμένων οικονομικών πόρων των κρατών μελών και των περιφερειών, μπορούν όμως να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο προαναφερθέν άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

(130) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η άμεση εφαρμογή των προβλεπόμενων στον παρόντα κανονισμό μέτρων, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους κοινούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), τα οποία λειτουργούν βάσει ενός κοινού πλαισίου (στο εξής «Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία – ΕΔΕΤ»). Καθορίζει επίσης τις αναγκαίες διατάξεις για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των ΕΔΕΤ και ο συντονισμός μεταξύ τους και με τα άλλα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής της Ένωσης. Οι κοινοί κανόνες που έχουν εφαρμογή στα ΕΔΕΤ καθορίζονται στο δεύτερο μέρος.

Το τρίτο μέρος θεσπίζει τους γενικούς κανόνες που διέπουν το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ (αποκαλούνται από κοινού «διαρθρωτικά ταμεία») και το Ταμείο Συνοχής, όσον αφορά τα καθήκοντα, τους στόχους προτεραιότητας και την οργάνωση των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής (τα «Ταμεία»), τα κριτήρια επιλεξιμότητας των κρατών μελών και των περιφερειών που είναι επιλέξιμα για υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ, τους διαθέσιμους χρηματοδοτικούς πόρους και τα κριτήρια για την κατανομή τους.

Το τέταρτο μέρος θεσπίζει τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στα Ταμεία και το ΕΤΘΑ σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο, τη δημοσιονομική διαχείριση, τους λογαριασμούς και τις δημοσιονομικές διορθώσεις.

Οι κανόνες που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] και των ειδικών διατάξεων που θεσπίζονται με τους ακόλουθους κανονισμούς (ειδικοί για κάθε ταμείο κανονισμοί) σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο του παρόντος άρθρου:

(1) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1301/2013 («κανονισμός ΕΤΠΑ»)·

(2) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1304/2013 («κανονισμός ΕΚΤ»)·

(3) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1300/2013 («κανονισμός του Ταμείου Συνοχής»)·

(4) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1299/2013 («κανονισμός ΕΕΣ»)·

(5) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 («κανονισμός ΕΓΤΑΑ»)· και

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17 Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (Βλέπε σελίδα 549 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(6) μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης που θα καθορίζει τις προϋποθέσεις για τη χρηματοδοτική συνδρομή της θαλάσσιας και της αλιευτικής πολιτικής για την προγραμματική περίοδο 2014-2020 («κανονισμός ΕΤΘΑ»).

Το δεύτερο μέρος του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται σε όλα τα ΕΔΕΤ εκτός εάν επιτρέπει ρητώς παρεκκλίσεις. Το τρίτο και τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού θεσπίζουν συμπληρωματικούς κανόνες στο δεύτερο μέρος, οι οποίοι εφαρμόζονται στα ταμεία και τα ταμεία και το ΕΤΘΑ αντιστοίχως και μπορούν να επιτρέπουν ρητώς παρεκκλίσεις από τους σχετικούς ειδικούς κανονισμούς για τα ταμεία. Οι ειδικοί κανόνες για τα ταμεία μπορούν να θεσπίζουν συμπληρωματικούς κανόνες στο δεύτερο μέρος του παρόντος κανονισμού για τα ΕΔΕΤ, στο τρίτο μέρος του παρόντος κανονισμού για τα Ταμεία και στο τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού για τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ. Οι συμπληρωματικοί κανόνες που περιλαμβάνονται στους ειδικούς για κάθε ταμείο κανονισμούς δεν μπορούν να αντιβαίνουν στο δεύτερο, τρίτο και τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση αμφιβολίας όσον αφορά την εφαρμογή διατάξεων, το δεύτερο μέρος του παρόντος κανονισμού επικρατεί έναντι των ειδικών κανόνων των ταμείων, και το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού επικρατούν έναντι του ειδικού κανονισμού των ταμείων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί.

(1) «στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη»: οι στόχοι και οι κοινοί στόχοι που κατευθύνουν τη δράση των κρατών μελών και της Ένωσης και οι οποίοι ορίζονται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17 Ιουνίου 2010 ως παράρτημα I (Νέα ευρωπαϊκή στρατηγική για την ανάπτυξη και την απασχόληση, πρωταρχικοί στόχοι της ΕΕ), στη σύσταση του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2010 [1] και στην απόφαση 2010/707/ΕΕ του Συμβουλίου [2], καθώς και οποιαδήποτε αναθεώρηση τέτοιων ποσοτικών και άλλων κοινών στόχων·

(2) «στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής»: έγγραφο ή σειρά εγγράφων που θεσπίζονται σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, τα οποία ορίζουν περιορισμένο αριθμό συνεκτικών προτεραιοτήτων, βάσει αποδείξεων και χρονοδιαγράμματος για την υλοποίηση των εν λόγω προτεραιοτήτων και οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν μηχανισμό παρακολούθησης·

(3) «στρατηγική έξυπνης εξειδίκευσης»: εθνικές ή περιφερειακές στρατηγικές καινοτομίας που θέτουν προτεραιότητες με στόχο τη δημιουργία ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, μέσω της ανάπτυξης και αντιστοίχισης των ισχυρών σημείων της έρευνας και καινοτομίας με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, για την αξιοποίηση νέων ευκαιριών και των εξελίξεων της αγοράς με τρόπο συνεκτικό, αποφεύγοντας την επανάληψη και τον κατακερματισμό των προσπαθειών· η στρατηγική έξυπνης εξειδίκευσης μπορεί να λάβει τη μορφή ενός εθνικού ή περιφερειακού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής έρευνας και καινοτομίας (Ε&Κ) ή να περιλαμβάνεται σε αυτό·

(4) «ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο»: οι διατάξεις που ορίζονται στο τρίτο μέρος ή στο τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού ή θεσπίζονται βάσει αυτού ή σε έναν ειδικό ή γενικό κανονισμό που διέπει ένα ή περισσότερα ΕΔΕΤ τα οποία αναφέρονται ή απαριθμούνται στο άρθρο 1 τέταρτο εδάφιο·

(5) «προγραμματισμός»: η διαδικασία οργάνωσης, λήψης αποφάσεων και διάθεσης των χρηματοδοτικών πόρων σε διάφορα στάδια, με τη συμμετοχή εταίρων σύμφωνα με το άρθρο 5, με στόχο την υλοποίηση, σε πολυετή βάση, κοινής δράσης εκ μέρους της Ένωσης και των κρατών μελών για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη·

(6) «πρόγραμμα»: «επιχειρησιακό πρόγραμμα» όπως αναφέρεται στο τρίτο ή τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού και στον κανονισμό ΕΤΘΑ και «πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης» όπως αναφέρεται στον κανονισμό του ΕΓΤΑΑ·

(7) «περιοχή προγράμματος»; η γεωγραφική περιοχή που καλύπτεται από ένα ειδικό πρόγραμμα ή, σε περίπτωση που το πρόγραμμα καλύπτει περισσότερες της μιας κατηγορίες περιοχών, η γεωγραφική περιοχή που αντιστοιχεί σε κάθε ξεχωριστή κατηγορία περιοχής·

(8) «προτεραιότητα» όπως αναφέρεται στο δεύτερο και τέταρτο μέρος του παρόντος κανονισμού: ο «άξονας προτεραιότητας» όπως αναφέρεται στο τρίτο μέρος του παρόντος κανονισμού για το ΕΤΠΑ, ΕΚΤ και Ταμείο Συνοχής και η «προτεραιότητα της Ένωσης» όπως αναφέρεται στον κανονισμό ΕΤΘΑ και τον κανονισμό ΕΓΤΑΑ·

(9) «πράξη»: έργο, σύμβαση, δράση ή ομάδα έργων που επιλέγονται από τη διαχειριστική αρχή των οικείων προγραμμάτων ή υπό την ευθύνη της, η οποία συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της σχετικής προτεραιότητας ή των σχετικών προτεραιοτήτων· στο πλαίσιο των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, η πράξη συνίσταται στις χρηματοδοτικές συνεισφορές από ένα πρόγραμμα σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής και στη συνακόλουθη χρηματοδοτική υποστήριξη που παρέχουν τα εν λόγω μέσα·

(10) «δικαιούχος»: δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας και, για τους σκοπούς του κανονισμού για το ΕΓΤΑΑ και του κανονισμού ΕΤΘΑ μόνο, φυσικό πρόσωπο που έχει την ευθύνη για την έναρξη ή την έναρξη και την εφαρμογή πράξεων· στο πλαίσιο των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων, όπως ορίζονται στο σημείο 13 του παρόντος άρθρου, ο φορέας που λαμβάνει την ενίσχυση· στο πλαίσιο των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής σύμφωνα με το δεύτερο μέρος τίτλος IV του παρόντος κανονισμού, δηλώνει τον φορέα που εφαρμόζει το Μέσο Χρηματοοικονομικής Τεχνικής ή το Ταμείο Χαρτοφυλακίου, κατά περίπτωση·

(11) «μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής»: τα χρηματοδοτικά μέσα όπως ορίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό·

[1] Σύσταση του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010 σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης (ΕΕ L 191 της 23.7.2010, σ. 28).

[2] Απόφαση 2010/707/ΕΕ Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών (ΕΕ L 308 της 24.11.2010, σ. 46).

(12) «τελικός αποδέκτης»: νομικό ή φυσικό πρόσωπο που λαμβάνει χρηματοδοτική υποστήριξη από ένα μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής·

(13) «κρατική ενίσχυση»: ενίσχυση που εμπίπτει στο πεδίο του άρθρου 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και θεωρείται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ότι περιλαμβάνει επίσης τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής ([1]), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 της Επιτροπής ([2]) και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 875/2007 της Επιτροπής ([3])·

(14) «περατωθείσα πράξη»: πράξη που έχει ολοκληρωθεί φυσικά η εφαρμοστεί πλήρως και για την οποία έχουν καταβληθεί όλες οι σχετικές πληρωμές από τους δικαιούχους και έχει καταβληθεί στους δικαιούχους η αντίστοιχη δημόσια συμμετοχή·

(15) «δημόσια δαπάνη»: κάθε δημόσια συνεισφορά για τη χρηματοδότηση πράξεων η οποία προέρχεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό περιφερειακών ή τοπικών αρχών, τον προϋπολογισμό της Ένωσης που αφορά τα ΕΔΕΤ, τον προϋπολογισμό οργανισμών δημοσίου δικαίου ή τον προϋπολογισμό ενώσεων δημόσιων αρχών ή οργανισμών δημοσίου δικαίου και, προκειμένου να προσδιοριστεί το ποσοστό συγχρηματοδότησης για προγράμματα ή τις προτεραιότητες του ΕΚΤ, σε αυτήν είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται οποιοιδήποτε χρηματοδοτικοί πόροι στους οποίους συνεισφέρουν συλλογικά εργοδότες και εργαζόμενοι·

(16) «οργανισμός δημοσίου δικαίου»: κάθε οργανισμός που διέπεται από το δημόσιο δίκαιο κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 9 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]) και κάθε ευρωπαϊκός όμιλος εδαφικής συνεργασίας (ΕΟΕΣ) που ιδρύεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1082/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]), ανεξάρτητα αν ο ΕΟΕΣ θεωρείται από τις σχετικές εθνικές διατάξεις εφαρμογής οργανισμός δημοσίου δικαίου ή οργανισμός ιδιωτικού δικαίου·

(17) «έγγραφο»: χαρτί ή ηλεκτρονικό μέσο που περιέχει σχετικές πληροφορίες στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού·

(18) «ενδιάμεσος οργανισμός»: κάθε δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας που ενεργεί υπό την ευθύνη μιας διαχειριστικής αρχής ή αρχής πιστοποίησης ή εκτελεί καθήκοντα εξ ονόματος μιας τέτοιας αρχής σε σχέση με δικαιούχους που υλοποιούν πράξεις·

(19) «στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία κοινοτήτων»: ένα συνεκτικό σύνολο πράξεων για την ικανοποίηση τοπικών στόχων και αναγκών, το οποίο συμβάλλει στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και η οποία σχεδιάζεται και εφαρμόζεται από μια ομάδα τοπικής δράσης·

(20) «σύμφωνο εταιρικής σχέσης»: ένα έγγραφο που συντάσσει κράτος μέλος με τη συμμετοχή εταίρων, βάσει της προσέγγισης της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, το οποίο ορίζει τη στρατηγική του εν λόγω κράτους μέλους, τις προτεραιότητες και τις ρυθμίσεις για τη χρήση των πόρων των ΕΔΕΤ με αποτελεσματικό και επαρκή τρόπο προκειμένου για την επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης σχετικά με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, και το οποίο εγκρίνεται από την Επιτροπή μετά από αξιολόγηση και διάλογο με το οικείο κράτος μέλος·

(21) «κατηγορία περιφερειών»: χαρακτηρισμός της περιφέρειας ως «λιγότερο αναπτυγμένη περιφέρεια», «περιφέρεια μετάβασης» ή «περισσότερο αναπτυγμένη περιφέρεια», σύμφωνα μα το άρθρο 90 παράγραφος 2·

(22) «αίτηση πληρωμής»: αίτηση πληρωμής ή δήλωση δαπανών που υποβάλλει το κράτος μέλος στην Επιτροπή·

(23) «ΕΤΕπ»: η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων ή οποιεσδήποτε θυγατρικές της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων·

(24) «συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα» (ΣΔΙΤ): μορφές συνεργασίας μεταξύ δημοσίων φορέων και του ιδιωτικού τομέα, οι οποίες αποσκοπούν στη βελτίωση της υλοποίησης επενδύσεων σε έργα υποδομών ή άλλους τύπους πράξεων που παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες μέσω επιμερισμού του κινδύνου, συγκέντρωσης εμπειρογνωμοσύνης του ιδιωτικού τομέα ή πρόσθετων πηγών κεφαλαίου·

(25) «πράξη ΣΔΙΤ»: πράξη που εφαρμόζεται ή πρόκειται να εφαρμοστεί με δομή σύμπραξης δημοσίου-ιδιωτικού τομέα·

(26) «λογαριασμός υπό μεσεγγύηση»: τραπεζικός λογαριασμός που καλύπτεται από γραπτή συμφωνία μεταξύ της διαχειριστικής αρχής ή ενδιάμεσου φορέα και του φορέα εκτέλεσης μέσου ή χρηματοοικονομικής τεχνικής, στην περίπτωση πράξης ΣΔΙΤ, γραπτή συμφωνία μεταξύ του δικαιούχου δημόσιου φορέα και του εταίρου από τον ιδιωτικό τομέα, εγκριθείσα από τη διαχειριστική αρχή ή ενδιάμεσο φορέα, που έχει συσταθεί ειδικά για να κατέχει κεφάλαια προς καταβολή μετά την περίοδο επιλεξιμότητας, αποκλειστικά για τους σκοπούς του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχείο γ), παράγραφος 2 και παράγραφος 3 και του άρθρου 64, ή τραπεζικός λογαριασμός ο οποίος έχει δημιουργηθεί με όρους που παρέχουν ισοδύναμες εγγυήσεις σχετικά με τις πληρωμές από τα κεφάλαια·

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τα ην εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 5).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis) στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 337 της 21.12.2007, σ. 35).

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 875/2007 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2007, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της αλιείας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 (ΕΕ L 193 της 25.7.2007, σ. 6).

([4]) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 114).

([5]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1082/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για τον ευρωπαϊκό όμιλο εδαφικής συνεργασίας (ΕΟΕΣ) (ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 19).

(27) «ταμείο χαρτοφυλακίου»: κεφάλαιο που συστάθηκε με στόχο να συνεισφέρει στήριξη από πρόγραμμα ή προγράμματα σε διάφορους φορείς εφαρμογής μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής. Όταν υλοποιούνται μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής μέσω ταμείου χαρτοφυλακίου, ο φορέας που κάνει χρήση του ταμείου χαρτοφυλακίου θεωρείται ο μόνος δικαιούχος κατά την έννοια του σημείου 10 του παρόντος άρθρου·

(28) «ΜΜΕ»: μικροεπιχείρηση ή μικρή ή μεσαία επιχείρηση όπως ορίζεται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής [1]·

(29) «λογιστική χρήση»: για τους σκοπούς του τρίτου και του τέταρτου μέρους, η περίοδος από 1 Ιουλίου έως 30 Ιουνίου, εκτός από την πρώτη λογιστική χρήση της προγραμματικής περιόδου, η οποία καλύπτει την περίοδο από την ημερομηνία έναρξης της επιλεξιμότητας των δαπανών έως την 30ή Ιουνίου 2015· η τελική λογιστική χρήση είναι από την 1 Ιουλίου 2023 έως τις 30 Ιουνίου 2024·

(30) «οικονομικό έτος»: για τους σκοπούς του τρίτου και του τέταρτου μέρους, η περίοδος από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου.

(31) «μακροπεριφερειακή στρατηγική»: ολοκληρωμένο πλαίσιο που εγκρίνεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να στηρίζεται, μεταξύ άλλων, από τα ΕΔΕΤ προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι κοινές προκλήσεις που αντιμετωπίζει καθορισμένη γεωγραφική περιοχή σε ό,τι αφορά κράτη μέλη και τρίτες χώρες που βρίσκονται στην ίδια γεωγραφική περιοχή, που κατά συνέπεια ωφελούνται από την ενισχυμένη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επίτευξη της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής·

(32) «στρατηγική για θαλάσσια λεκάνη»: διαρθρωμένο πλαίσιο συνεργασίας που αφορά δεδομένη γεωγραφική περιοχή, το οποίο αναπτύσσεται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, τα κράτη μέλη, τις περιφέρειές τους και, κατά περίπτωση, τις τρίτες χώρες που μοιράζονται μια θαλάσσια λεκάνη· η στρατηγική για τη θαλάσσια λεκάνη λαμβάνει υπόψη τις γεωγραφικές, κλιματικές, οικονομικές και πολιτικές ιδιαιτερότητες της θαλάσσιας λεκάνης.

(33) «εφαρμοστέες εκ των προτέρων αιρεσιμότητες»: συγκεκριμένος και επακριβώς προκαθορισμένος κρίσιμος παράγοντας, ο οποίος αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την αποτελεσματική και αποδοτική υλοποίηση του ειδικού στόχου επενδυτικής προτεραιότητας ή προτεραιότητας της Ένωσης, έχει δε άμεση και πραγματική σχέση με την υλοποίηση αυτή και άμεσο αντίκτυπο σε αυτήν·

(34) «ειδικός στόχος»: ο σκοπός στον οποίο συμβάλλει επενδυτική προτεραιότητα ή προτεραιότητα της Ένωσης σε ειδικό εθνικό ή περιφερειακό πλαίσιο, μέσω δράσεων ή μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο προτεραιότητας·

(35) «σχετικές ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ» και «σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ»: συστάσεις σχετικά με τις διαρθρωτικές προκλήσεις που είναι σκόπιμο να αντιμετωπιστούν μέσω πολυετών επενδύσεων που εμπίπτουν απευθείας στο πεδίο εφαρμογής των ΕΔΕΤ όπως διατυπώνονται στους ειδικούς κανονισμούς για κάθε Ταμείο·

(36) «παρατυπία»: κάθε παράβαση του ενωσιακού δικαίου ή του σχετικού με την εφαρμογή του εθνικού δικαίου, η οποία προκύπτει από πράξη ή παράλειψη οικονομικού φορέα που εμπλέκεται στην θέσπιση των ΕΔΕΤ, και η οποία ζημιώνει ή ενδέχεται να ζημιώσει τον προϋπολογισμό της Ένωσης με καταλογισμό αδικαιολόγητης δαπάνης στον προϋπολογισμό της Ένωσης·

(37) «οικονομικός φορέας» σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή άλλη οντότητα που λαμβάνει μέρος στην εφαρμογή της βοήθειας από τα ΕΔΕΤ, με εξαίρεση κράτος μέλος που ασκεί τα δικαιώματά του ως δημόσια αρχή·

(38) «συστημική παρατυπία»: παρατυπία που έχει ενδεχομένως επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα, με μεγάλη πιθανότητα εμφάνισης σε παρεμφερή είδη πράξεων, η οποία προκύπτει από σοβαρή ανεπάρκεια στην αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της παράλειψης καθορισμού κατάλληλων διαδικασιών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο·

(39) «σοβαρή ανεπάρκεια στην αποτελεσματική λειτουργία ενός συστήματος διαχείρισης και ελέγχου»: για τους σκοπούς της εφαρμογής των Ταμείων και του ΕΤΘΑ στο πλαίσιο του Τέταρτου Μέρους, ανεπάρκεια για την οποία είναι απαραίτητο να υπάρξουν ουσιώδεις βελτιώσεις στο σύστημα, η οποία εκθέτει τα Ταμεία και το ΕΤΘΑ σε σημαντικό κίνδυνο παρατυπιών και η ύπαρξη της οποίας δεν συμβιβάζεται με θετική ελεγκτική γνώμη σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου.

Άρθρο 3

Υπολογισμός της προθεσμίας για τις αποφάσεις της Επιτροπής

Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 29 παράγραφος 3, το άρθρο 30 παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 102 παράγραφος 2 και το άρθρο 108 παράγραφος 3, τίθεται στην Επιτροπή προθεσμία για την έκδοση ή την τροποποίηση απόφασης, μέσω εκτελεστικής πράξης, η προθεσμία δεν περιλαμβάνει το διάστημα το οποίο αρχίζει την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία η Επιτροπή απέστειλε τις παρατηρήσεις της στο κράτος μέλος και λήγει όταν το κράτος μέλος απαντήσει στις παρατηρήσεις.

[1] Σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΣΤΑ ΕΔΕΤ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΔΕΤ

Άρθρο 4

Γενικές διατάξεις

1. Τα ΕΔΕΤ χορηγούν ενίσχυση, μέσω πολυετών προγραμμάτων, η οποία συμπληρώνει την εθνική, περιφερειακή και τοπική παρέμβαση, με στόχο την υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς επίσης και των ειδικών αποστολών των ΕΔΕΤ οι οποίες συνάδουν με τους στόχους που απορρέουν από τη Συνθήκη και περιλαμβάνουν την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές της Ευρώπης 2020 και τις σχετικές ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ και, κατά περίπτωση, σε εθνικό επίπεδο, το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εγγυώνται, λαμβάνοντας υπόψη το ειδικό πλαίσιο κάθε κράτους μέλους, ότι η υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ είναι σύμφωνη με τις σχετικές πολιτικές, τις οριζόντιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 5, 7 και 8 και τις προτεραιότητες της Ένωσης και ότι είναι συμπληρωματική προς τα άλλα μέσα της Ένωσης.

3. Η υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ εφαρμόζεται σε στενή συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας.

4 Τα κράτη μέλη, στο κατάλληλο χωρικό επίπεδο, σύμφωνα με το θεσμικό, νομικό και δημοσιονομικό τους πλαίσιο, και οι φορείς οι οποίοι ορίζονται από αυτά γι' αυτόν τον σκοπό είναι υπεύθυνα για την εκπόνηση και εφαρμογή των προγραμμάτων και την εκτέλεση των καθηκόντων τους, σε συνεργασία με τους σχετικούς εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 5, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

5. Οι ρυθμίσεις για την εφαρμογή και τη χρήση των ΕΔΕΤ και ιδίως των χρηματοδοτικών και διοικητικών πόρων που απαιτούνται για την προετοιμασία και την υλοποίηση των προγραμμάτων σε σχέση με την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων, την αξιολόγηση, τη διαχείριση και τον έλεγχο, σέβονται την αρχή της αναλογικότητας σε σχέση με τη χορηγούμενη υποστήριξη και λαμβάνουν υπόψη τον συνολικό στόχο μείωσης της διοικητικής επιβάρυνσης για τους φορείς που συμμετέχουν στη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων.

6. Σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ καθενός από τα ΕΔΕΤ και μεταξύ των ΕΔΕΤ και των άλλων σχετικών πολιτικών, στρατηγικών και μέσων της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών και των μέσων στο πλαίσιο της εξωτερικής δράσης της Ένωσης.

7. Το μερίδιο του προϋπολογισμού της Ένωσης που διατίθεται στα ΕΔΕΤ εκτελείται εντός του πλαισίου της επιμερισμένης διαχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 59 του δημοσιονομικού κανονισμού, πλην του ποσού στήριξης του Ταμείου Συνοχής που μεταφέρεται στη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού, των καινοτόμων δράσεων με πρωτοβουλία της Επιτροπής βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού του ΕΤΠΑ, της τεχνικής συνδρομής με πρωτοβουλία της Επιτροπής και της τεχνικής συνδρομής για άμεση διαχείριση σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΤΘΑ.

8. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 30 του δημοσιονομικού κανονισμού.

9. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα των ΕΔΕΤ στην προετοιμασία και την εφαρμογή, σε σχέση με την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και την υποβολή εκθέσεων.

10. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εκτελούν τις αποστολές τους σε σχέση με τα ΕΔΕΤ, με σκοπό τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους.

Άρθρο 5

Εταιρική σχέση και πολυεπίπεδη διακυβέρνηση

1. Για το σύμφωνο εταιρικής σχέσης και για κάθε πρόγραμμα, ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό του πλαίσιο, οργανώνει εταιρική σχέση με τις αρμόδιες περιφερειακές και τοπικές αρχές. Η εταιρική σχέση περιλαμβάνει επίσης όλους τους ακόλουθους εταίρους:

α) τις αρμόδιες αστικές και άλλες δημόσιες αρχές·

β) τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους· και

γ) σχετικούς φορείς που εκπροσωπούν την κοινωνία των πολιτών, περιλαμβανομένων των περιβαλλοντικών εταίρων, μη κυβερνητικών οργανώσεων και φορέων που είναι υπεύθυνοι για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης, της ισότητας των φύλων και την καταπολέμηση των διακρίσεων.

2. Σύμφωνα με την προσέγγιση της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, τα κράτη μέλη προωθούν τη συμμετοχή των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 εταίρων στην εκπόνηση συμφώνων εταιρικής σχέσης και τη σύνταξη εκθέσεων προόδου σε όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας και της εφαρμογής των προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής στις επιτροπές παρακολούθησης των προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 48.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 149, για έναν ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας για την εταιρική σχέση (κώδικας δεοντολογίας) προκειμένου να υποστηριχθούν και να διευκολυνθούν τα κράτη μέλη

κατά την οργάνωση της εταιρικής σχέσης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Ο κώδικας δεοντολογίας καθορίζει το πλαίσιο εντός του οποίου τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τα θεσμικά και νομικά τους πλαίσια, καθώς επίσης και τις εθνικές και περιφερειακές τους αρμοδιότητες, προχωρούν στην εφαρμογή της εταιρικής σχέσης. Ο κώδικας δεοντολογίας, τηρώντας ταυτόχρονα πλήρως τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, προβλέπει τα εξής στοιχεία:

α) τις βασικές αρχές σχετικά με διαφανείς διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για τον προσδιορισμό των σχετικών εταίρων, στους οποίους, κατά περίπτωση, περιλαμβάνονται οι κεντρικές οργανώσεις τους, ώστε να διευκολύνονται τα κράτη μέλη κατά τον ορισμό των πλέον αντιπροσωπευτικών σχετικών εταίρων, σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο·

β) τις βασικές αρχές και τις ορθές πρακτικές σχετικά με τη συμμετοχή των διαφόρων κατηγοριών των σχετικών εταίρων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1, κατά την εκπόνηση του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων, τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σχετικά με τη συμμετοχή τους, καθώς και τα διάφορα στάδια εφαρμογής·

γ) τις ορθές πρακτικές σχετικά με τη διαμόρφωση των κανόνων συμμετοχής και τις εσωτερικές διαδικασίες των επιτροπών παρακολούθησης που θα πρέπει να αποφασίζονται, κατά περίπτωση, από τα κράτη μέλη ή τις επιτροπές παρακολούθησης των προγραμμάτων σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο·

δ) τους βασικούς στόχους και τις ορθές πρακτικές στις περιπτώσεις όπου η διαχειριστική αρχή ζητεί τη συμμετοχή των σχετικών εταίρων στην προετοιμασία των προσκλήσεων υποβολής προτάσεων, και ιδίως ορθές πρακτικές για την αποφυγή πιθανών συγκρούσεων συμφερόντων στις περιπτώσεις όπου οι σχετικοί εταίροι είναι επίσης πιθανοί δικαιούχοι, και για τη συμμετοχή των σχετικών εταίρων στην εκπόνηση των εκθέσεων προόδου και σε σχέση με την παρακολούθηση και την αξιολόγηση προγραμμάτων σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο·

ε) τους ενδεικτικούς τομείς, τα θέματα και τις ορθές πρακτικές σε σχέση με το πώς οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να μπορούν να χρησιμοποιούν τα ΕΔΕΤ, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής συνδρομής, κατά την ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των σχετικών μερών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο·

στ) τον ρόλο της Επιτροπής στη διάδοση των ορθών πρακτικών·

ζ) τις βασικές αρχές και τις ορθές πρακτικές που έχουν την δυνατότητα να διευκολύνουν την αξιολόγηση από τα κράτη μέλη της εφαρμογής της εταιρικής σχέσης και της προστιθέμενης αξίας της.

Οι διατάξεις του κώδικα δεοντολογίας δεν αντιβαίνουν με κανέναν τρόπο στις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού ή στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

4. Η Επιτροπή κοινοποιεί την κατ' εξουσιοδότηση πράξη για τον ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3, ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο έως 18 Απριλίου 2014. Η εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξη δεν ορίζει ημερομηνία εφαρμογής προγενέστερη της ημερομηνίας έκδοσής της.

5. Η παραβίαση οποιασδήποτε υποχρέωσης επιβαλλόμενης στα κράτη μέλη είτε από το παρόν άρθρο είτε από την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δεν συνιστά παρατυπία που οδηγεί σε δημοσιονομική διόρθωση σύμφωνα με το άρθρο 85.

6. Τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, για κάθε ΕΔΕΤ, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν τους εταίρους στο επίπεδο της Ένωσης σχετικά με την υλοποίηση της υποστήριξης από τα ΕΔΕΤ και υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με το αποτέλεσμα.

Άρθρο 6

Συμμόρφωση με το ενωσιακό και εθνικό δίκαιο

Οι πράξεις που υποστηρίζονται από τα ΕΔΕΤ συμμορφώνονται με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο και το σχετικό με την εφαρμογή του εθνικό δίκαιο («εφαρμοστέο δίκαιο»).

Άρθρο 7

Προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και μη διάκριση

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διασφαλίζουν τη συνεκτίμηση και την προάσπιση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών καθώς και την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου σε όλα τα στάδια της προετοιμασίας και της υλοποίησης των προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων σε σχέση με την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και την αξιολόγηση.

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να αποτρέψουν κάθε διάκριση εξαιτίας του φύλου, της φυλής ή της εθνοτικής καταγωγής, της θρησκείας ή των πεποιθήσεων, αναπηρίας, της ηλικίας ή του γενετήσιου προσανατολισμού κατά την εκπόνηση και υλοποίηση των προγραμμάτων. Ειδικότερα, η προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρίες λαμβάνεται υπόψη σε όλα τα στάδια της προετοιμασίας και της εφαρμογής των προγραμμάτων.

Άρθρο 8

Αειφόρος ανάπτυξη

Οι στόχοι των ΕΔΕΤ επιδιώκονται στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης και της προώθησης από την Ένωση του στόχου της διαφύλαξης, της προστασίας και της βελτίωσης του περιβάλλοντος, όπως ορίζεται στο άρθρο 11 και στο άρθρο 191 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διασφαλίζουν την προώθηση των απαιτήσεων περιβαλλοντικής προστασίας, της απόδοσης των πόρων, του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και της προσαρμογής σε αυτήν, της προστασίας της βιοποικιλότητας, της πρόληψης και διαχείρισης κινδύνου κατά την προετοιμασία και εφαρμογή των συμφώνων εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων. Τα κράτη μέλη παρέχουν στοιχεία σχετικά με την υποστήριξη των στόχων σε σχέση με την αλλαγή του κλίματος, χρησιμοποιώντας τη μεθοδολογία που βασίζεται στις κατηγορίες παρεμβάσεων, στους τομείς εστίασης ή μέτρα κατά περίπτωση για κάθε ΕΔΕΤ. Η εν λόγω μεθοδολογία συνίσταται στον καθορισμό συγκεκριμένου διορθωτικού συντελεστή στη στήριξη που παρέχεται στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ, σε επίπεδο που να αντικατοπτρίζει το μέτρο στο οποίο η στήριξη αυτή συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της κλιματικής μετρίασης και προσαρμογής. Ο καθορισμένος ειδικός διορθωτικός συντελεστής διαφοροποιείται με βάση το κατά πόσον η στήριξη συνιστά σημαντική ή μέτρια συμβολή στους στόχους της κλιματικής αλλαγής. Σε περίπτωση που η στήριξη δεν συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων αυτών ή η συμβολή είναι ασήμαντη, ορίζεται μηδενικός διορθωτικός συντελεστής. Στην περίπτωση του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής, οι διορθωτικοί συντελεστές αφορούν τις κατηγορίες παρεμβάσεων που καθορίζονται στο πλαίσιο της ονοματολογίας που έχει εγκρίνει η Επιτροπή. Στην περίπτωση του ΕΓΤΑΑ οι διορθωτικοί συντελεστές αφορούν τους τομείς εστίασης που ορίζονται στον κανονισμό ΕΓΤΑΑ και στην περίπτωση του ΕΤΘΑ τα μέτρα που ορίζονται στον κανονισμό ΕΤΘΑ.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη για τη θέσπιση ενιαίων προϋποθέσεων σχετικά με την εφαρμογή σε κάθε ΕΔΕΤ της μεθοδολογίας που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο. Η εκτελεστική πράξη αυτή εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει άρθρο 150 παράγραφος 3.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Θεματικοί στόχοι για τα ΕΔΕΤ και κοινό στρατηγικό πλαίσιο

Άρθρο 9

Θεματικοί στόχοι

Κάθε ΕΔΕΤ, προκειμένου να συμβάλει στη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς και στις ειδικές αποστολές κάθε Ταμείου, οι οποίες συνάδουν με τους στόχους που απορρέουν από τη Συνθήκη και περιλαμβάνουν την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, υποστηρίζει τους ακόλουθους θεματικούς στόχους:

(1) ενίσχυση της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας·

(2) βελτίωση της πρόσβασης, της χρήσης και της ποιότητας των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών·

(3) βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και του γεωργικού τομέα (για το ΕΓΤΑΑ) και του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (για το ΕΤΘΑ)·

(4) υποστήριξη της μετάβασης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε όλους τους τομείς·

(5) προώθηση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, της πρόληψης και της διαχείρισης κινδύνων·

(6) διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποδοτικότητας των πόρων·

(7) προώθηση των βιώσιμων μεταφορών και άρση των προβλημάτων σε βασικές υποδομές δικτύων·

(8) προώθηση της βιώσιμης και ποιοτικής απασχόλησης και υποστήριξη της κινητικότητας της εργασίας·

(9) προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας και των διακρίσεων·

(10) επένδυση στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την επαγγελματική κατάρτιση για την απόκτηση δεξιοτήτων και τη διά βίου μάθηση·

(11) ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των δημόσιων αρχών και των ενδιαφερόμενων φορέων και της αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης·

Οι θεματικοί στόχοι εξειδικεύονται σε ειδικές προτεραιότητες για κάθε ΕΔΕΤ οι οποίες ορίζονται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

Άρθρο 10

Κοινό στρατηγικό πλαίσιο

1. Για την προώθηση της αρμονικής, ισόρροπης και βιώσιμης ανάπτυξης της Ένωσης, θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό ένα κοινό στρατηγικό πλαίσιο (ΚΣΠ) το οποίο ορίζεται στο Παράρτημα I. Το ΚΣΠ θεσπίζει στρατηγικές κατευθυντήριες αρχές προκειμένου να διευκολύνει τη διαδικασία προγραμματισμού και τον τομεακό και χωρικό συντονισμό των παρεμβάσεων της Ένωσης στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ και με άλλες συναφείς πολιτικές και μέσα της Ένωσης, σύμφωνα με τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, λαμβάνοντας υπόψη τις βασικές χωρικές προκλήσεις για διάφορες κατηγορίες περιοχών.

2. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες αρχές, όπως ορίζονται στο ΚΣΠ, θεσπίζονται σε συνάρτηση με τον σκοπό και εντός του πεδίου εφαρμογής της στήριξης που παρέχεται από κάθε ΕΔΕΤ, καθώς και σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία κάθε ΕΔΕΤ, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και στους ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο. Το ΚΣΠ δεν επιβάλλει πρόσθετες υποχρεώσεις στα κράτη μέλη πέρα από όσες ορίζονται στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομεακών πολιτικών της Ένωσης.

3. Το ΚΣΠ διευκολύνει την προετοιμασία του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας και λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές και περιφερειακές αρμοδιότητες για τη θέσπιση ειδικών και κατάλληλων μέτρων πολιτικής και συντονισμού.

Άρθρο 11

Περιεχόμενο

Το ΚΣΠ θεσπίζει:

α) μηχανισμούς για την εξασφάλιση της συμβολής των ΕΔΕΤ στη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς και της συνοχής και της συνέπειας του προγραμματισμού των ΕΔΕΤ σε σχέση με τις ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ και, κατά περίπτωση, σε εθνικό επίπεδο, με τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων·

β) ρυθμίσεις για την προώθηση της ολοκληρωμένης χρήσης των ΕΔΕΤ·

γ) ρυθμίσεις για τον συντονισμό μεταξύ των ΕΔΕΤ και άλλων συναφών πολιτικών και μέσων της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών μέσων για τη συνεργασία·

δ) οριζόντιες αρχές όπως ορίζονται στα άρθρα 5, 7 και 8 και εγκάρσιους στόχους πολιτικής για την εφαρμογή των ΕΔΕΤ·

ε) ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των βασικών χωρικών προκλήσεων για τις αστικές, αγροτικές, παράκτιες και αλιευτικές περιοχές, των δημογραφικών προκλήσεων των περιφερειών ή των ειδικών αναγκών των γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 174 ΣΛΕΕ και των ειδικών προκλήσεων των εξόχως απόκεντρων περιοχών, κατά την έννοια του άρθρου 349 ΣΛΕΕ·

στ) τομείς προτεραιότητας για τις δραστηριότητες συνεργασίας στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές θαλάσσιων λεκανών.

Άρθρο 12

Επανεξέταση

Όταν υπάρχουν μείζονες αλλαγές στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση της Ένωσης ή αλλαγές στη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση επανεξέτασης του ΚΣΠ, ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με τα άρθρα 225 ή 241 ΣΛΕΕ, αντίστοιχα, μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να υποβάλει μια τέτοια πρόταση.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 προκειμένου να συμπληρώσει ή να τροποποιήσει το τμήμα 4 και το τμήμα 7 του παραρτήματος I, όταν είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη οι πολιτικές ή τα μέσα της Ένωσης που αναφέρονται στο τμήμα 4 ή οι αλλαγές στις δραστηριότητες συνεργασίας που αναφέρονται στο τμήμα 7, ή να ληφθεί υπόψη η εισαγωγή νέων πολιτικών, μέσων ή δραστηριοτήτων συνεργασίας της Ένωσης.

Άρθρο 13

Καθοδήγηση για τους δικαιούχους

1. Η Επιτροπή συντάσσει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο αποτελεσματικής πρόσβασης και χρήσης των ΕΔΕΤ και σχετικά με τον τρόπο αξιοποίησης της συμπληρωματικότητας με άλλα μέσα σχετικών πολιτικών της Ένωσης.

2. Η καθοδήγηση συντάσσεται το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου 2014 και παρέχει επισκόπηση, για κάθε θεματικό στόχο, των διαθέσιμων σχετικών μέσων σε επίπεδο Ένωσης με λεπτομερείς πηγές πληροφόρησης, παραδείγματα ορθών πρακτικών ώστε να συνδυαστούν τα διαθέσιμα μέσα χρηματοδότησης στο πλαίσιο και μεταξύ τομέων πολιτικής, περιγραφή των αρμόδιων αρχών και φορέων που συμμετέχουν στη διαχείριση κάθε μέσου και κατάλογο ελέγχου για πιθανούς δικαιούχους για να τους βοηθήσει να εντοπίσουν τους πλέον κατάλληλους πόρους χρηματοδότησης.

3. Η καθοδήγηση δημοσιεύεται στους διαδικτυακούς τόπους των σχετικών Γενικών Διευθύνσεων της Επιτροπής. Η Επιτροπή και οι διαχειριστικές αρχές που ενεργούν σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, σε συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, διασφαλίζουν τη διαβίβαση της καθοδήγησης στους πιθανούς δικαιούχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Σύμφωνο εταιρικής σχέσης

Άρθρο 14

Προετοιμασία του συμφώνου εταιρικής σχέσης

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σύμφωνο εταιρικής σχέσης για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

2. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης συντάσσεται από τα κράτη μέλη σε συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 5. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης καταρτίζεται σε διάλογο με την Επιτροπή. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν το σύμφωνο εταιρικής σχέσης επί τη βάσει διαδικασιών που είναι διαφανείς για το κοινό και σύμφωνες με το θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο.

3. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης καλύπτει τη συνολική υποστήριξη των ΕΔΕΤ στο οικείο κράτος μέλος.

4. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει το σύμφωνο εταιρικής σχέσης του στην Επιτροπή το αργότερο 22 Απριλίου 2014.

5. Όταν ένας ή περισσότεροι ειδικοί κανονισμοί δεν έχουν τεθεί σε ισχύ ή αναμένεται να τεθούν σε ισχύ το αργότερο 22 Φεβρουαρίου 2014, το σύμφωνο εταιρικής σχέσης που υποβάλλεται από το κράτος μέλος η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 4, δεν απαιτείται να περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii), iii), iv) και vi) για το ΕΔΕΤ που επηρεάζεται από τέτοιου είδους καθυστέρηση ή προβλεπόμενη καθυστέρηση της έναρξης ισχύος του ειδικού κανονισμού για κάθε Ταμείο.

Άρθρο 15

Περιεχόμενο του συμφώνου εταιρικής σχέσης

1. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης ορίζει:

α) ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις προτεραιότητες της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς και με τις ειδικές αποστολές των Ταμείων σύμφωνα με τους στόχους τους που απορρέουν από τη Συνθήκη, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, που περιλαμβάνουν:

i) ανάλυση των ανισοτήτων, των αναπτυξιακών αναγκών και του δυναμικού ανάπτυξης με αναφορά στους θεματικούς στόχους και τις χωρικές προκλήσεις και λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων και τις σχετικές ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ,

ii) συνοπτική παρουσίαση των εκ των προτέρων αξιολογήσεων των προγραμμάτων ή των βασικών συμπερασμάτων των εκ των προτέρων αξιολογήσεων του συμφώνου εταιρικής σχέσης όταν οι εν λόγω αξιολογήσεις πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία του ίδιου του κράτους μέλους,

iii) επιλεγμένους θεματικούς στόχους και, για κάθε έναν από τους επιλεγμένους θεματικούς στόχους, σύνοψη των κύριων αναμενόμενων αποτελεσμάτων για κάθε ΕΔΕΤ,

iv) ενδεικτική κατανομή της υποστήριξης από την Ένωση ανά θεματικό στόχο σε εθνικό επίπεδο για καθένα από τα ΕΔΕΤ, καθώς και το συνολικό ενδεικτικό ποσό υποστήριξης που προβλέπεται για τους στόχους που αφορούν την κλιματική αλλαγή,

v) την εφαρμογή των οριζόντιων αρχών που αναφέρονται στα άρθρα 5, 7 και 8 και των στόχων πολιτικής για την εφαρμογή των ΕΔΕΤ,

vi) τον κατάλογο των προγραμμάτων του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής, με εξαίρεση τα προγράμματα του στόχου της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας, και τα προγράμματα του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ, με τις αντίστοιχες ενδεικτικές χορηγήσεις ανά ΕΔΕΤ και ανά έτος·

vii) πληροφορίες σχετικά με το κονδύλι που αφορά το αποθεματικό επίδοσης, κατανεμημένο ανά ΕΔΕΤ και, κατά περίπτωση, ανά κατηγορία περιφέρειας, καθώς και σχετικά με τα ποσά που αποκλείονται από τον υπολογισμό του αποθεματικού επίδοσης σύμφωνα με το άρθρο 20·

β) ρυθμίσεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των ΕΔΕΤ, οι οποίες περιλαμβάνουν:

i) τις ρυθμίσεις, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο των κρατών μελών, που εξασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των ΕΔΕΤ και άλλων ενωσιακών και εθνικών μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής καθώς και με τα κεφάλαια της ΕΤΕπ,

ii) τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εκ των προτέρων επαλήθευση της συμμόρφωσης με τους κανόνες προσθετικότητας, όπως ορίζονται στο Τρίτο Μέρος,

iii) συνοπτική παρουσίαση της αξιολόγησης της εκπλήρωσης των εφαρμοστέων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 19 και το παράρτημα XI σε εθνικό επίπεδο και σε περίπτωση μη τήρησης των εκ των προτέρων εφαρμοστέων αιρεσιμοτήτων, των ενεργειών που πρέπει να ληφθούν, των υπεύθυνων φορέων και του χρονοδιαγράμματος εφαρμογής των ενεργειών αυτών,

iv) τη μεθοδολογία και τους μηχανισμούς ώστε να διασφαλίζεται συνέπεια κατά τη λειτουργία του πλαισίου επιδόσεων σύμφωνα με το άρθρο 21,

v) εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης να ενισχυθεί η διοικητική ικανότητα των αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων και, κατά περίπτωση, των δικαιούχων, καθώς και, όπου χρειάζεται, μια συνοπτική παρουσίαση των μέτρων που πρέπει να ληφθούν γι' αυτό τον σκοπό,

vi) συνοπτική παρουσίαση των προγραμματιζόμενων ενεργειών στα προγράμματα, συμπεριλαμβανομένου ενδεικτικού χρονοδιαγράμματος, για την επίτευξη μείωσης της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους·

γ) ρυθμίσεις για την αρχή της εταιρικής σχέσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 5·

δ) έναν ενδεικτικό κατάλογο εταίρων όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 και συνοπτική παρουσίαση των μέτρων που λαμβάνονται για τη συμμετοχή των εταίρων και τον ρόλο τους στην κατάρτιση του συμφώνου εταιρικής σχέσης και της έκθεσης προόδου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 52.

2. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης ορίζει επίσης:

α) ολοκληρωμένη προσέγγιση στην χωρική ανάπτυξη που στηρίζεται από τα ΕΔΕΤ ή συνοπτική παρουσίαση των ολοκληρωμένων προσεγγίσεων στην χωρική ανάπτυξη που βασίζονται στο περιεχόμενο των προγραμμάτων, προσδιορίζοντας:

i) τις ρυθμίσεις που διασφαλίζουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της χρήσης των ΕΔΕΤ για τη χωρική ανάπτυξη ειδικών υποπεριφερειακών περιοχών, ιδίως τις ρυθμίσεις εφαρμογής των άρθρων 32, 33 και 36 συνοδευόμενες από τις αρχές για τον καθορισμό των αστικών περιοχών στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν ολοκληρωμένες δράσεις για βιώσιμη αστική ανάπτυξη,

ii) τους κύριους τομείς προτεραιότητας για τη συνεργασία στο πλαίσιο των ΕΔΕΤ, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες.

iii) κατά περίπτωση, ολοκληρωμένη προσέγγιση για την αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών των γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται κατ' εξοχήν από τη φτώχεια ή των στοχευόμενων ομάδων που αντιμετωπίζουν τον υψηλότερο κίνδυνο διακρίσεων ή κοινωνικού αποκλεισμού, με ειδική μέριμνα για τις περιθωριοποιημένες κοινότητες και τα άτομα με αναπηρίες, τους μακροχρόνια ανέργους και τους νέους που βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης·

iv) κατά περίπτωση, ολοκληρωμένη προσέγγιση για την αντιμετώπιση των δημογραφικών προκλήσεων των περιφερειών ή των ειδικών αναγκών των γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 174 ΣΛΕΕ·

β) ρυθμίσεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των ΕΔΕΤ, συμπεριλαμβανομένης αξιολόγησης των υφιστάμενων συστημάτων ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων και συνοπτική παρουσίαση των μέτρων που προγραμματίζονται για να εξασφαλιστεί ότι, σταδιακά, όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των δικαιούχων και των αρμόδιων διαχειριστικών και ελεγκτικών αρχών των προγραμμάτων μπορούν να πραγματοποιούνται μέσω ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων.

Άρθρο 16

Έγκριση και τροποποίηση του συμφώνου εταιρικής σχέσης

1. Η Επιτροπή αξιολογεί τη συμμόρφωση του συμφώνου εταιρικής σχέσης με τον παρόντα κανονισμό, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, τις σχετικές ειδικές ανά χώρα συστάσεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ, καθώς και τις εκ των προτέρων αξιολογήσεις των προγραμμάτων, και διατυπώνει παρατηρήσεις εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής από το κράτος μέλος του συμφώνου εταιρικής σχέσης του. Το εν λόγω κράτος μέλος παρέχει όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες και, κατά περίπτωση, αναθεωρεί το σύμφωνο εταιρικής σχέσης. Το οικείο κράτος μέλος παρέχει όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες και, κατά περίπτωση, αναθεωρεί το σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

2. Η Επιτροπή εκδίδει, με εκτελεστική πράξη, απόφαση για την έγκριση των στοιχείων του συμφώνου εταιρικής σχέσης που εμπίπτει στο άρθρο 15 παράγραφοι 1 και στο άρθρο 15 παράγραφος 2 σε περιπτώσεις όπου κράτος μέλος έχει κάνει χρήση των διατάξεων του άρθρου 96 παράγραφος 8 όσον αφορά τα στοιχεία που απαιτούν απόφαση της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 96 παράγραφος 10 το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών μετά την ημερομηνία υποβολής από το κράτος μέλος του συμφώνου εταιρικής σχέσης, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί καταλλήλως υπόψη οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης δεν τίθεται σε ισχύ πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014.

3. Η Επιτροπή εκπονεί, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, έκθεση σχετικά με το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων για τα σύμφωνα εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα, συμπεριλαμβανομένης μιας ανασκόπησης των βασικών ζητημάτων ανά κράτος μέλος. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται συγχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

4. Όταν ένα κράτος μέλος προτείνει τροποποίηση στοιχείων του συμφώνου εταιρικής σχέσης που καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή πραγματοποιεί αξιολόγηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 και, κατά περίπτωση, εκδίδει απόφαση, με εκτελεστική πράξη, για την έγκριση της τροποποίησης εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης τροποποίησης από το κράτος μέλος.

5. Όταν ένα κράτος μέλος τροποποιεί στοιχεία του συμφώνου εταιρικής σχέσης που δεν καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή εντός ενός μηνός από την ημερομηνία απόφασης να προβεί στην τροποποίηση.

Άρθρο 17

Έγκριση του αναθεωρημένου συμφώνου εταιρικής σχέσης σε περίπτωση καθυστέρησης της έναρξης ισχύος του ειδικού κανονισμού για κάθε Ταμείο

1. Όταν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 14 παράγραφος 5, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του ειδικού κανονισμού για κάθε Ταμείο που αποτέλεσε αντικείμενο καθυστέρησης, κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή αναθεωρημένο σύμφωνο εταιρικής σχέσης που περιλαμβάνει τα στοιχεία που λείπουν από το σύμφωνο εταιρικής σχέσης για το εν λόγω ΕΔΕΤ.

2. Η Επιτροπή αξιολογεί τη συνέπεια του αναθεωρημένου συμφώνου εταιρικής σχέσης με τον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 και εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, για την έγκριση του αναθεωρημένου συμφώνου εταιρικής σχέσης σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Θεματική συγκέντρωση, εκ των προτέρων αιρεσιμότητες και επανεξέταση επιδόσεων

Άρθρο 18

Θεματική συγκέντρωση

Τα κράτη μέλη συγκεντρώνουν την υποστήριξη, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, στις παρεμβάσεις που παράγουν τη μεγαλύτερη δυνατή προστιθέμενη αξία σε σχέση με τη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη λαμβάνοντας υπόψη τις βασικές χωρικές προκλήσεις για τους διάφορους τύπους περιοχών σύμφωνα με το ΚΣΠ, τις προκλήσεις που προσδιορίζονται στο εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, κατά περίπτωση, και τις σχετικές ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ. Οι διατάξεις για τη θεματική συγκέντρωση βάσει των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο δεν εφαρμόζονται στην τεχνική συνδρομή.

Άρθρο 19

Εκ των προτέρων αιρεσιμότητες

1. Σύμφωνα με το θεσμικό και το νομικό τους πλαίσιο και στο πλαίσιο της προετοιμασίας των προγραμμάτων και, κατά περίπτωση, του συμφώνου εταιρικής σχέσης, τα κράτη μέλη αξιολογούν αν είναι εφαρμοστέες οι εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που ορίζονται στους αντίστοιχους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο και οι γενικές εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που ορίζονται στο παράρτημα XI τμήμα II όσον αφορά τους ειδικούς στόχους που επιδιώκονται σύμφωνα με τις προτεραιότητες των προγραμμάτων τους καθώς και εάν πληρούνται οι εφαρμοστέες εκ των προτέρων αιρεσιμότητες.

Οι εκ των προτέρων αιρεσιμότητες εφαρμόζονται μόνο στο βαθμό που πληρούται ο ορισμός του άρθρου 2 σημείο (33) όσον αφορά τους ειδικούς στόχους που επιδιώκονται σύμφωνα με τις προτεραιότητες του προγράμματος. Με την επιφύλαξη του ορισμού στο άρθρο 2 σημείο (33, η αξιολόγηση της εφαρμοσιμότητας τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, το ύψος της χορηγούμενης ενίσχυσης. Η αξιολόγηση της εκπλήρωσης περιορίζεται στα κριτήρια που καθορίζονται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο καθώς και στο παράρτημα XI τμήμα II.

2. Το σύμφωνο εταιρικής σχέσης περιλαμβάνει συνοπτική παρουσίαση της αξιολόγησης της εκπλήρωσης των εφαρμοστέων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων σε εθνικό επίπεδο, και, στην περίπτωση που οι εφαρμοστέες εκ των προτέρων αιρεσιμότητες δεν πληρούνται κατά τον έλεγχο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατά την ημερομηνία διαβίβασης του συμφώνου εταιρικής σχέσης, περιλαμβάνει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, τους υπεύθυνους φορείς και το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων. Κάθε πρόγραμμα καθορίζει ποιες εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που ορίζονται στους αντίστοιχους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο και γενικές εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που ορίζονται στο παράρτημα XI τμήμα II είναι εφαρμοστέες και ποιες εξ αυτών, σύμφωνα με την αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, πληρούνται κατά την ημερομηνία υποβολής του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων. Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των εφαρμοστέων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων ν, το πρόγραμμα περιλαμβάνει περιγραφή των μέτρων που πρέπει να ληφθούν, των υπεύθυνων φορέων και του χρονοδιαγράμματος εφαρμογής τους. Τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς αυτές τις εκ των προτέρων αιρεσιμότητες το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και κοινοποιούν το γεγονός το αργότερο έως την ετήσια έκθεση υλοποίησης του 2017 σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 4 ή την έκθεση προόδου του 2017 σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

3. Η Επιτροπή αξιολογεί τη συνέπεια και την καταλληλότητα των πληροφοριών που παρέχει το κράτος μέλος σχετικά με την εφαρμοσιμότητα των εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων και την εκπλήρωση των εφαρμοστέων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων στο πλαίσιο της αξιολόγησης των προγραμμάτων και, κατά περίπτωση του συμφώνου εταιρικής σχέσης.

Η αξιολόγηση της εφαρμοσιμότητας από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5, τηρεί την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας υπόψη το ύψος της χορηγούμενης ενίσχυσης, κατά περίπτωση. Η αξιολόγηση από την Επιτροπή της εκπλήρωση των αιρεσιμοτήτων περιορίζεται στα κριτήρια που καθορίζονται στους ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο και στο παράρτημα XI τμήμα II, και σέβεται τις εθνικές και περιφερειακές αρμοδιότητες για τη θέσπιση ειδικών και κατάλληλων μέτρων πολιτικής, καθώς και τη διαμόρφωση του περιεχομένου των στρατηγικών.

4. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και ενός κράτους μέλους όσον αφορά την εφαρμοσιμότητα μιας εκ των προτέρων αιρεσιμότητας στον ειδικό στόχο των προτεραιοτήτων ενός προγράμματος ή την εκπλήρωσή της τόσο η εφαρμοσιμότητα σύμφωνα με τον ορισμό στο άρθρο 2 στοιχείο (33) όσο και η μη εκπλήρωση πρέπει να αποδειχθούν από την Επιτροπή.

5. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, κατά την έγκριση ενός προγράμματος, να αναστείλει το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών για τη σχετική με αυτό το πρόγραμμα προτεραιότητα μέχρι την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, όπου αυτό απαιτείται προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε σοβαρή επίπτωση επί της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της επίτευξης των ειδικών στόχων της προτεραιότητας αυτής. Η μη ολοκλήρωση δράσεων για την εκπλήρωση μιας εφαρμοστέας εκ των προτέρων αιρεσιμότητας που δεν έχει εκπληρωθεί κατά την ημερομηνία υποβολής του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των αντίστοιχων προγραμμάτων, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2, συνιστά αιτία αναστολής των ενδιάμεσων πληρωμών από την Επιτροπή για τις προτεραιότητες του οικείου προγράμματος που επηρεάζονται. Και στις δύο περιπτώσεις το εύρος της αναστολής είναι ανάλογο προς τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν και τα κονδύλια που κινδυνεύουν.

6. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους σχετικά με τη μη εφαρμοσιμότητα μιας εκ των προτέρων αιρεσιμότητας ή σχετικά με το γεγονός ότι μία εφαρμοστέα εκ των προτέρων αιρεσιμότητα έχει εκπληρωθεί, όπως προκύπτει από την έγκριση του προγράμματος και του συμφώνου εταιρικής σχέσης ή, ελλείψει παρατηρήσεων της Επιτροπής, εντός 60 ημερών από την υποβολή της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

7. Η Επιτροπή αίρει αμελλητί την αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών για μία προτεραιότητα εφόσον το κράτος μέλος έχει ολοκληρώσει τις δράσεις για τη εκπλήρωση ης των εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων που εφαρμόζονται στο σχετικό πρόγραμμα και οι οποίες δεν πληρούνταν κατά τη λήψη της απόφασης αναστολής από την Επιτροπή. Αίρει επίσης αμελλητί την αναστολή εφόσον, λόγω τροποποιήσεως του προγράμματος που αφορά τη σχετική προτεραιότητα, οι συγκεκριμένες εκ των προτέρων αιρεσιμότητες δεν είναι πλέον εφαρμοστέες

8. Οι παράγραφοι 1 έως 7 δεν εφαρμόζονται σε προγράμματα στο πλαίσιο του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

Άρθρο 20

Αποθεματικό επίδοσης

Το 6 % των πόρων που διατίθενται στο ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση που αναφέρεται στο άρθρο 89 παράγραφος 2 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού, καθώς και στο ΕΓΤΑΑ και σε μέτρα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΤΘΑ, συνιστά αποθεματικό επίδοσης. Το αποθεματικό επίδοσης καθορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα και κατανέμεται σε συγκεκριμένες προτεραιότητες, σύμφωνα με το άρθρο 22 του παρόντος κανονισμού.

Οι ακόλουθοι πόροι δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του αποθεματικού επίδοσης:

α) κονδύλια που διατίθενται για την ΠΑΝ, σύμφωνα με το επιχειρησιακό πρόγραμμα όπως ορίζει το άρθρο 18 του κανονισμού του ΕΚΤ·

β) κονδύλια που διατίθενται για τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής·

γ) κονδύλια που μεταφέρονται από τον πρώτο πυλώνα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής προς το ΕΓΤΑΑ βάσει των άρθρων 7 παράγραφος 2 και 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013·

δ) κονδύλια που μεταφέρονται στο ΕΓΤΑΑ κατ' εφαρμογή των άρθρων 10β, 136 και 136β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά τα ημερολογιακά έτη 2013 και 2014 αντίστοιχα·

ε) κονδύλια που μεταβιβάζονται στη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» από το Ταμείο Συνοχής, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού·

στ) κονδύλια που μεταβιβάζονται στο Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας προς τα άτομα σε ανέχεια, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 7 του παρόντος κανονισμού·

ζ) κονδύλια που διατίθενται για καινοτόμες δράσεις βιώσιμης αστικής ανάπτυξης, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 8 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 21

Επανεξέταση επιδόσεων

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, επανεξετάζει τις επιδόσεις των προγραμμάτων σε κάθε κράτος μέλος το 2019 (επανεξέταση επιδόσεων), με αναφορά στο πλαίσιο επιδόσεων που ορίζεται στα αντίστοιχα προγράμματα. Η μέθοδος για τον καθορισμό του πλαισίου επιδόσεων ορίζεται στο παράρτημα II.

2. Κατά την επανεξέταση επιδόσεων εξετάζεται η επίτευξη των ορόσημων των προγραμμάτων στο επίπεδο προτεραιοτήτων, βάσει των στοιχείων και εκτιμήσεων που παρουσιάζονται στην ετήσια έκθεση υλοποίησης που υποβάλλουν τα κράτη μέλη κατά το έτος 2019.

Άρθρο 22

Εφαρμογή του πλαισίου επιδόσεων

1. Το αποθεματικό επίδοσης αποτελεί μεταξύ του 5 και 7 % της πίστωσης κάθε προτεραιότητας στο πλαίσιο ενός προγράμματος, με εξαίρεση τις προτεραιότητες που αφορούν αποκλειστικά τεχνική συνδρομή σύμφωνα με το άρθρο 39. Το συνολικό ποσό του αποθεματικού επίδοσης που χορηγείται ανά ΕΔΕΤ και ανά κατηγορία περιφέρειας ανέρχεται στο 6 %. Τα ποσά που αντιστοιχούν στο αποθεματικό επίδοσης ορίζονται στα προγράμματα και κατανέμονται κατά προτεραιότητα και, κατά περίπτωση, ανά ΕΔΕΤ και ανά κατηγορία περιφέρειας.

2. Βάσει της επανεξέτασης των επιδόσεων, η Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την παραλαβή των αντίστοιχων ετήσιων εκθέσεων υλοποίησης κατά το έτος 2019, εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, για να προσδιορίσει, για κάθε ΕΔΕΤ και κράτος μέλος, τα προγράμματα και τις προτεραιότητες που έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους, ορίζοντας την πληροφορία αυτή ανά ΕΔΕΤ και ανά κατηγορία περιφερειών, στην περίπτωση που μία προτεραιότητα καλύπτει περισσότερα του ενός ΕΔΕΤ ή περισσότερες της μιας κατηγορίες περιφερειών.

3. Το αποθεματικό επίδοσης διατίθεται μόνο στα προγράμματα και στις προτεραιότητες που έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους. Σε περίπτωση που οι προτεραιότητες έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους, το ποσό του αποθεματικού επίδοσης που έχει ορισθεί για την προτεραιότητα θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί οριστικά με βάση την απόφαση της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Σε περίπτωση που κάποιες προτεραιότητες δεν έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους, το κράτος μέλος προτείνει ανακατανομή του αντίστοιχου ποσού του αποθεματικού επίδοσης σε προτεραιότητες που ορίζονται στην απόφαση της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2, καθώς και άλλες τροποποιήσεις του προγράμματος που απορρέουν από την ανακατανομή του αποθεματικού επίδοσης, το αργότερο τρεις μήνες μετά την έγκριση της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Η Επιτροπή εγκρίνει την τροποποίηση των οικείων προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφοι 3 και 4. Όταν ένα κράτος μέλος δεν υποβάλλει τα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφοι 5 και 6, το αποθεματικό επίδοσης για τα προγράμματα ή τις σχετικές προτεραιότητες δεν διατίθεται στα σχετικά προγράμματα ή τις σχετικές προτεραιότητες.

5. Η πρόταση του κράτους μέλους για ανακατανομή του αποθεματικού επίδοσης είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις θεματικής συγκέντρωσης και τις ελάχιστες πιστώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες των ταμείων. Κατά παρέκκλιση, σε περίπτωση που μία ή περισσότερες από τις προτεραιότητες που συνδέονται με θεματικές απαιτήσεις συγκέντρωσης ή ελάχιστες πιστώσεις δεν έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους, το κράτος μέλος μπορεί να προτείνει ανακατανομή του αποθεματικού, που δεν συμμορφώνεται με τις ανωτέρω απαιτήσεις και τις ελάχιστες πιστώσεις.

6. Όταν από την επανεξέταση των επιδόσεων προκύπτουν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία μια προτεραιότητα υπολείπεται σε μεγάλο βαθμό από την επίτευξη των ορόσημων που αφορούν μόνο τους δημοσιονομικούς δείκτες, τους δείκτες εκροών και τα βασικά στάδια εφαρμογής που καθορίστηκαν στο πλαίσιο επιδόσεων και ότι η υστέρηση αυτή οφείλεται σε σαφώς προσδιορισμένες αδυναμίες εφαρμογής που έχουν ήδη γνωστοποιηθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 8, κατόπιν στενών διαβουλεύσεων με το οικείο κράτος μέλος, και το κράτος μέλος δεν έχει λάβει τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των αδυναμιών αυτών, η Επιτροπή μπορεί, πέντε τουλάχιστον μήνες μετά την εν λόγω γνωστοποίηση, να αναστείλει το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών για μια προτεραιότητα ενός προγράμματος σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στους ειδικούς κανόνες του Ταμείου.

Η Επιτροπή αίρει αμελλητί την αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών όταν το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα. Όταν τα διορθωτικά μέτρα αφορούν τη μεταφορά χρηματοδοτικών κεφαλαίων σε άλλα προγράμματα ή προτεραιότητες που έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους, η Επιτροπή, εγκρίνει, μέσω εκτελεστικής πράξης, την τροποποίηση των οικείων προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 30 παράγραφος 2, στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την τροποποίηση το αργότερο εντός δύο μηνών μετά την υποβολή της αίτησης τροποποίησης από το κράτος μέλος.

7. Εάν η Επιτροπή διαπιστώνει, βάσει της εξέτασης της τελικής έκθεσης υλοποίησης του προγράμματος, σοβαρή αποτυχία όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που αφορούν μόνο τους δημοσιονομικούς δείκτες, τους δείκτες εκροών και τα βασικά στάδια εφαρμογής και ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων λόγω σαφώς προσδιορισμένων αδυναμιών που έχουν προηγουμένως γνωστοποιηθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 8 κατόπιν στενών διαβουλεύσεων με το οικείο κράτος μέλος, και το κράτος μέλος δεν έχει προβεί στις αναγκαίες διορθωτικές ενέργειες για την αντιμετώπιση των αδυναμιών αυτών, η Επιτροπή μπορεί ανεξάρτητα από το άρθρο 85 να εφαρμόσει δημοσιονομικές διορθώσεις για τις οικείες προτεραιότητες σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο.

Κατά την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, τηρώντας δεόντως την αρχή της αναλογικότητας, το επίπεδο απορρόφησης, καθώς και εξωτερικούς παράγοντες που συμβάλλουν στην αποτυχία.

Δεν εφαρμόζονται δημοσιονομικές διορθώσεις όταν η αποτυχία επίτευξης στόχων οφείλεται στον αντίκτυπο κοινωνικοοικονομικών ή περιβαλλοντικών παραγόντων, σε σημαντικές αλλαγές των οικονομικών και περιβαλλοντικών συνθηκών ενός κράτους μέλους ή σε λόγους ανωτέρας βίας που επηρεάζουν σοβαρά την υλοποίηση των αντίστοιχων προτεραιοτήτων.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149, θεσπίζοντας λεπτομερείς κανόνες επί των κριτηρίων προσδιορισμού του επιπέδου της εφαρμοστέας δημοσιονομικής διόρθωσης.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση λεπτομερών ρυθμίσεων για την εξασφάλιση συνεκτικής προσέγγισης σε ό,τι αφορά τα ορόσημα και τους στόχους του πλαισίου επιδόσεων για κάθε προτεραιότητα και για την εκτίμηση της επίτευξης των ορόσημων και στόχων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Μέτρα που συνδέονται με τη χρηστή οικονομική διαχείριση

Άρθρο 23

Μέτρα που συνδέονται με την αποτελεσματικότητα των ΕΔΕΤ για χρηστή οικονομική διαχείριση

1. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να επανεξετάσει και να προτείνει τροποποιήσεις του οικείου συμφώνου εταιρικής σχέσης και των σχετικών προγραμμάτων, αν είναι αναγκαίο, για τη στήριξη της εφαρμογής σχετικών συστάσεων του Συμβουλίου ή για τη μεγιστοποίηση του αντίκτυπου στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα των ΕΔΕΤ στα κράτη μέλη που λαμβάνουν οικονομική ενίσχυση.

Το αίτημα αυτό μπορεί να υποβληθεί για τους ακόλουθους λόγους:

α) για τη στήριξη της εφαρμογής σχετικής ειδικής για κάθε χώρα σύστασης που εκδίδεται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και σχετικής σύστασης του Συμβουλίου που εκδίδεται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ και απευθύνεται στο οικείο κράτος μέλος·

β) για τη στήριξη της εφαρμογής σχετικής σύστασης του Συμβουλίου που απευθύνεται στο οικείο κράτος μέλος και έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα άρθρα 7 παράγραφος 2 ή 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), υπό την προϋπόθεση ότι οι τροποποιήσεις αυτές κρίνονται αναγκαίες για τη διόρθωση των μακροοικονομικών ανισορροπιών· ή

γ) για να μεγιστοποιηθεί ο αντίκτυπος στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα από τα διαθέσιμα ΕΔΕΤ, εάν ένα κράτος μέλος πληροί μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) διατίθεται σε αυτό χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ([2])·

ii) διατίθεται σε αυτό χρηματοδοτική συνδρομή δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου ([3])·

iii) διατίθεται σε αυτό χρηματοδοτική συνδρομή που πυροδοτεί πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]) ή που πυροδοτεί απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του δευτέρου εδαφίου, κάθε μία από τις προϋποθέσεις αυτές θεωρείται ότι έχει ικανοποιηθεί σε περίπτωση που διετέθη τέτοιου είδους βοήθεια στο κράτος μέλος πριν από ή μετά 21 Δεκεμβρίου 2013 και παραμένει διαθέσιμη σε αυτό.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών (ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25)

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2010, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης (ΕΕ L 118 της 12.5.2010, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών (ΕΕ L 53 της 23.2.2002, σ. 1).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα (ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1).

2. Δικαιολογείται αίτηση της Επιτροπής σε κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1, σε σχέση με την ανάγκη στήριξης της υλοποίησης των σχετικών συστάσεων ή τη μεγιστοποίηση του αντικτύπου της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας των ΕΔΕΤ κατά περίπτωση, και αναφέρει τα προγράμματα ή τις προτεραιότητες που θεωρεί ότι επηρεάζονται, καθώς και τη φύση των αναμενόμενων τροποποιήσεων. Τέτοιου είδους αίτηση δεν υποβάλλεται πριν από το 2015 ή μετά από 2019, ούτε σε σχέση με τα ίδια προγράμματα σε δύο αλλεπάλληλα έτη.

3. Το κράτος μέλος διαβιβάζει την απάντησή του στην αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εντός δύο μηνών από την παραλαβή της, παραθέτοντας τις τροποποιήσεις που θεωρεί αναγκαίες στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα, την αιτιολόγηση των τροποποιήσεων αυτών, προσδιορίζοντας τα εμπλεκόμενα προγράμματα και περιγράφοντας τη φύση των προτεινόμενων τροποποιήσεων και τα αναμενόμενα αποτελέσματά τους στην υλοποίηση των συστάσεων και την εφαρμογή των ΕΔΕΤ. Αν κριθεί αναγκαίο, η Επιτροπή διατυπώνει παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την παραλαβή της απάντησης αυτής.

4. Το κράτος μέλος υποβάλλει πρόταση τροποποίησης του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των σχετικών προγραμμάτων εντός δύο μηνών από την ημερομηνία υποβολής της απάντησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

5. Εάν η Επιτροπή δεν έχει υποβάλει παρατηρήσεις ή εάν αυτή έχει ικανοποιηθεί λόγω του ότι οι παρατηρήσεις που υπεβλήθησαν έχουν ληφθεί ικανοποιητικά υπόψη, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με την οποία εγκρίνει τις τροποποιήσεις του συμφώνου εταιρικής σχέσης και τα σχετικά προγράμματα αμελλητί και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την υποβολή τους από το κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 3.

6. Όταν ένα κράτος μέλος δεν αναλάβει αποτελεσματική δράση σε συνέχεια της αίτησης που διατυπώθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, εντός των προθεσμιών που ορίζονται στις παραγράφους 3 και 4, η Επιτροπή δύναται, εντός τριών μηνών μετά την υποβολή των παρατηρήσεων της, σύμφωνα με την παράγραφο 3, ή μετά την υποβολή της πρότασης στο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 4, να εκδώσει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για την αναστολή μέρους ή του συνόλου των πληρωμών στα οικεία προγράμματα ή προτεραιότητες. Στην πρότασή της, η Επιτροπή παραθέτει τους λόγους που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι το κράτος μέλος δεν ανέλαβε αποτελεσματική δράση. Κατά τη διατύπωση της πρότασής της, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες και λαμβάνει δεόντως υπόψη όλα τα στοιχεία που απορρέουν από τις γνώμες που διετυπώθησαν στο πλαίσιο του διαρθρωμένου διαλόγου, σύμφωνα με την παράγραφο 15.

Το Συμβούλιο αποφασίζει επί της πρότασης αυτής μέσω εκτελεστικής πράξης. Η εν λόγω εκτελεστική απόφαση εφαρμόζεται μόνο όσον αφορά τις αιτήσεις πληρωμής που υποβάλλονται μετά την ημερομηνία έγκρισης της εν λόγω εκτελεστικής πράξης.

7. Το πεδίο και το επίπεδο της αναστολής πληρωμών που επιβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 5, είναι αναλογικό και αποτελεσματικό και τηρεί τους κανόνες της ίσης μεταχείρισης μεταξύ κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά τον αντίκτυπο που έχει η αναστολή στην οικονομία του οικείου κράτους μέλους. Τα προς αναστολή προγράμματα καθορίζονται με βάση τις ανάγκες που προσδιορίζονται στην αίτηση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2.

Η αναστολή πληρωμών δεν υπερβαίνει το 50 % των πληρωμών για καθένα από τα εμπλεκόμενα προγράμματα. Η απόφαση μπορεί να προβλέπει αύξηση του επιπέδου της αναστολής μέχρι και στο 100 % των πληρωμών, σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν λάβει αποτελεσματικά μέτρα σε σχέση με την αίτηση που υπεβλήθη σύμφωνα με την παράγραφο 1, εντός τριών μηνών από την απόφαση περί αναστολής πληρωμών που αναφέρεται στην παράγραφο 6.

8. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος υποβάλει τροποποιήσεις στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και τα αντίστοιχα προγράμματα όπως ζητούσε η Επιτροπή, το Συμβούλιο, ενεργώντας βάσει προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει σχετικά με την άρση της αναστολής των πληρωμών.

9. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο για αναστολή μέρους ή του συνόλου των αναλήψεων υποχρεώσεων ή των πληρωμών για τα προγράμματα ενός κράτους μέλους στην περίπτωση που:

α) το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 8 ή το άρθρο 126 παράγραφος 11 της Συνθήκης ότι ένα κράτος μέλος δεν έχει αναλάβει αποτελεσματική δράση ώστε να διορθώσει το υπερβολικό του έλλειμμα·

β) το Συμβούλιο εγκρίνει δύο διαδοχικές συστάσεις στην ίδια διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 με το σκεπτικό ότι ένα κράτος μέλος υπέβαλε ανεπαρκές σχέδιο διορθωτικής δράσης·

γ) το Συμβούλιο εγκρίνει δύο διαδοχικές συστάσεις στην ίδια διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 που τεκμηριώνει τη μη συμμόρφωση ενός κράτους μέλους με το σκεπτικό ότι δεν έλαβε τη συνιστώμενη διορθωτική δράση·

δ) η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το κράτος μέλος δεν έλαβε μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να μην εγκρίνει την εκταμίευση της οικονομικής βοήθειας που έχει χορηγηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος·

ε) το Συμβούλιο αποφασίζει ότι ένα κράτος μέλος δε συμμορφώνεται με το πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 7 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 472/2013, ή με τα μέτρα που ζητεί απόφαση του Συμβουλίου που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ.

Κατά την υποβολή της πρότασής της, η Επιτροπή τηρεί τις διατάξεις της παραγράφου 11 και λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες, ενώ λαμβάνει δεόντως υπόψη όλα τα στοιχεία που απορρέουν από γνώμες που διατυπώθηκαν μέσω του διαρθρωμένου διαλόγου που προβλέπει η παράγραφος 15.

Δίδεται προτεραιότητα στην αναστολή των αναλήψεων πληρωμών: οι πληρωμές αναστέλλονται μόνον εφόσον απαιτείται άμεση δράση και σε περιπτώσεις σημαντικής μη συμμόρφωσης. Η αναστολή πληρωμών εφαρμόζεται σε αιτήσεις πληρωμής που υποβλήθηκαν για τα οικεία προγράμματα μετά την ημερομηνία της απόφασης αναστολής.

10. Μια πρόταση της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 9 σχετικά με την αναστολή αναλήψεων υποχρεώσεων θεωρείται εγκριθείσα από το Συμβούλιο εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει, μέσω εκτελεστικής πράξης, να απορρίψει την εν λόγω πρόταση με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την υποβολή της πρότασης της Επιτροπής. Η αναστολή αναλήψεων υποχρεώσεων εφαρμόζεται για τις αναλήψεις υποχρεώσεων από τα ΕΔΕΤ για το οικείο κράτος μέλος, από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της απόφασης περί αναστολής.

Το Συμβούλιο εγκρίνει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, επί προτάσεως της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 9 σχετικά με την αναστολή πληρωμών.

11. Το πεδίο και το επίπεδο της αναστολής αναλήψεων υποχρεώσεων ή πληρωμών που επιβάλλεται βάσει της παραγράφου 10, είναι αναλογική και αποτελεσματική, τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και λαμβάνει υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στο οικείο κράτος μέλος, ιδίως όσον αφορά το επίπεδο ανεργίας στο οικείο κράτος μέλος σε σχέση με τον ενωσιακό μέσο όρο και τον αντίκτυπο της αναστολής πληρωμών στην οικονομία του οικείου κράτους μέλους. Ειδικός παράγων που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι ο αντίκτυπος των αναστολών σε προγράμματα κρίσιμης σημασίας για την αντιμετώπιση των αντίξοων οικονομικών ή κοινωνικών συνθηκών.

Οι λεπτομερείς διατάξεις για τον καθορισμό του πεδίου και του επιπέδου των αναστολών ορίζονται στο Παράρτημα III.

Η αναστολή των αναλήψεων υποχρεώσεων υπόκειται στο χαμηλότερο από τα κάτωθι ανώτατα όρια:

α) ανώτατο όριο 50 % των αναλήψεων υποχρεώσεων που αφορούν το επόμενο οικονομικό έτος για τα ΕΔΕΤ στην πρώτη περίπτωση της μη συμμόρφωσης σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και ανώτατο όριο 25 % των αναλήψεων υποχρεώσεων που αφορούν το επόμενο οικονομικό έτος για τα ΕΔΕΤ στην πρώτη περίπτωση της μη συμμόρφωσης σε σχέδιο διορθωτικής δράσης στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικών ελλειμμάτων, όπως ορίζεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ή μη συμμόρφωση στη συνιστώμενη διορθωτική δράση σύμφωνα με διαδικασία υπερβολικών ελλειμμάτων, όπως ορίζεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

Το επίπεδο αναστολής αυξάνει σταδιακά μέχρι το ανώτατο όριο του 100 % των αναλήψεων υποχρεώσεων που αφορούν το επόμενο οικονομικό έτος για τα ΕΔΕΤ στην περίπτωση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος και μέχρι το όριο του 50 % των αναλήψεων υποχρεώσεων που αφορούν το επόμενο οικονομικό έτος για τα ΕΔΕΤ στην περίπτωση διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, ανάλογα με τη σοβαρότητα της μη συμμόρφωσης·

β) ποσοστό μέχρι 0,5 % του ονομαστικού ΑΕΠ που εφαρμόζεται στην πρώτη περίπτωση μη συμμόρφωσης σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και ποσοστό μέχρι 0,25 % του ονομαστικού ΑΕΠ που εφαρμόζεται στην πρώτη περίπτωση μη συμμόρφωσης που αφορά σχέδιο διορθωτικής δράσης στο πλαίσιο διαδικασίας υπερβολικών ελλειμμάτων που ορίζεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ή μη συμμόρφωση σε συνιστώμενη διορθωτική δράση στο πλαίσιο διαδικασίας υπερβολικών ελλειμμάτων που ορίζεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

Σε περίπτωση που η μη συμμόρφωση όσον αφορά διορθωτικές δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ), επιμείνει, το ποσοστό του εν λόγω ονομαστικού ΑΕΠ αυξάνονται σταδιακά:

— μέχρι 1 % του ονομαστικού ΑΕΠ στην περίπτωση συνεχούς μη συμμόρφωσης σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος σύμφωνα με την παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)· και

— μέχρι 0,5 % του ονομαστικού ΑΕΠ στην περίπτωση συνεχούς μη συμμόρφωσης σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος σύμφωνα με την παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) ή γ) ανάλογα με τη σοβαρότητα της μη συμμόρφωσης·

γ) μέχρι 50 % των πιστώσεων που αφορούν το επόμενο οικονομικό έτος για τα ΕΔΕΤ ή μέχρι 0,5 % του ονομαστικού ΑΕΠ στην πρώτη περίπτωση μη συμμόρφωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχεία δ) και ε).

Στον καθορισμό του επιπέδου αναστολής και του κατά πόσον θα ανασταλούν οι αναλήψεις υποχρεώσεων ή οι πληρωμές, λαμβάνεται υπόψη η φάση του κύκλου του προγράμματος όσον αφορά ιδιαίτερα την περίοδο που υπολείπεται για την αξιοποίηση των κονδυλίων μετά την επανεγγραφή των αναλήψεων υποχρεώσεων που ανεστάλησαν.

12. Με την επιφύλαξη των κανόνων περί αποδέσμευσης που ορίζονται στα άρθρα 86 έως 88 η Επιτροπή αίρει την αναστολή των αναλήψεων υποχρεώσεων, αμελλητί, στις κάτωθι περιπτώσεις:

α) εάν η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος αναστέλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου [1] ή το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 12 ΣΛΕΕ να καταργήσει την απόφαση για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος·

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6).

β) εάν το Συμβούλιο έχει επικυρώσει το διορθωτικό σχέδιο δράσης που υπέβαλε το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 ή η διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών (ΔΥΑ) έχει τεθεί σε αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού ή το Συμβούλιο έχει περατώσει τη διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού·

γ) εάν η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ή τα μέτρα που απαιτούνται βάσει απόφασης του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ.

Κατά την άρση της αναστολής, το Συμβούλιο επανεγγράφει στον προϋπολογισμό τις αναλήψεις υποχρεώσεων που ανεστάλησαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου.

Το Συμβούλιο λαμβάνει απόφαση, βάσει πρότασης της Επιτροπής, όσον αφορά την άρση της αναστολής των πληρωμών εφόσον πληρούνται οι εφαρμοστέοι όροι που θεσπίζονται στα στοιχεία α), β) και γ) του πρώτου εδαφίου.

13. Οι παράγραφοι 6 έως 12 δεν εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο στο μέτρο που η αναστολή των δεσμεύσεων ή των πληρωμών αφορά ζητήματα που καλύπτονται από την παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο στοιχεία α), β), γ) σημείο iii) ή την παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) ή γ).

14. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε προγράμματα που εμπίπτουν στον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

15. Η Επιτροπή τηρεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενήμερο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Ειδικότερα, όταν για ένα κράτος μέλος πληρούται μία από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 6 ή στην παράγραφο 9 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως ε), η Επιτροπή ενημερώνει πάραυτα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και παρέχει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα ΕΔΕΤ και τα προγράμματα που θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο αναστολής αναλήψεων υποχρεώσεων ή πληρωμών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να καλέσει την Επιτροπή σε διαρθρωμένο διάλογο σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη διαβίβαση των πληροφοριών που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο την πρόταση αναστολής των αναλήψεων υποχρεώσεων ή των πληρωμών ή την πρόταση άρσης της αναστολής αμέσως μετά την έγκρισή της. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να καλέσει την Επιτροπή να αιτιολογήσει την πρότασή της.

16. Το 2017, η Επιτροπή προβαίνει σε αναθεώρηση της εφαρμογής του παρόντος άρθρου. Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή εκπονεί έκθεση την οποία διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον χρειάζεται, από νομοθετική πρόταση.

17. Όταν υπάρχουν μείζονες αλλαγές στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση της Ένωσης, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση επανεξέτασης της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με τα άρθρα 225 ή 241 ΣΛΕΕ, αντίστοιχα, μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να υποβάλει μια τέτοια πρόταση.

Άρθρο 24

Αύξηση στις πληρωμές για κράτος μέλος με προσωρινές δημοσιονομικές δυσκολίες

1. Κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, τα ποσά των ενδιάμεσων πληρωμών και οι πληρωμές του τελικού υπολοίπου μπορούν να αυξηθούν κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες άνω του ποσοστού συγχρηματοδότησης που εφαρμόζεται σε κάθε προτεραιότητα για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής ή για κάθε μέτρο για το ΕΓΤΑΑ και το ΕΤΘΑ. Εάν ένα κράτος μέλος πληροί μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις μετά από 21 Δεκεμβρίου 2013, το αυξημένο ποσοστό, που δεν δύναται να υπερβαίνει το 100 %, εφαρμόζεται στις αιτήσεις πληρωμών του εν λόγω κράτους μέλους που έχουν υποβληθεί για την περίοδο έως τις 30 Ιουνίου 2016:

α) εάν το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει δάνειο από την Ένωση βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου·

β) εάν το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει μεσοπρόθεσμη οικονομική υποστήριξη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου υπό την προϋπόθεση της εφαρμογής του προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής·

γ) όταν διατίθεται οικονομική ενίσχυση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση της εφαρμογής του προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013.

Η παράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται στα προγράμματα βάσει του κανονισμού της ΕΕΣ.

2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, η υποστήριξη της Ένωσης μέσω ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμών του τελικού υπολοίπου δεν είναι μεγαλύτερη από τη δημόσια δαπάνη και το ανώτατο ποσό της υποστήριξης από τα ΕΔΕΤ για κάθε άξονα προτεραιότητας για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής ή για κάθε μέτρο του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ, όπως ορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση του προγράμματος.

3. Η Επιτροπή εξετάζει την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την αξιολόγησή της και, εφόσον απαιτείται, νομοθετική πρόταση πριν τις 30 Ιουνίου 2016.

Άρθρο 25

Διαχείριση της τεχνικής συνδρομής για κράτη μέλη με προσωρινές δημοσιονομικές δυσκολίες

1. Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους που αντιμετωπίζει προσωρινές δημοσιονομικές δυσκολίες και το οποίο πληροί τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 τμήμα των πόρων που προβλέπονται στο άρθρο 59 και προγραμματίζονται σύμφωνα με ειδικούς κανόνες που αφορούν το Ταμείο μπορεί, με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής, να μεταφερθεί σε τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής, για την εφαρμογή μέτρων που αφορούν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο ια, μέσω άμεσης ή έμμεσης διαχείρισης.

2. Οι πόροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι συμπληρωματικοί των ποσών που θεσπίζονται σύμφωνα με τα ανώτατα όρια που ορίζουν οι ειδικοί κανόνες που αφορούν το Ταμείο για τεχνική συνδρομή, με πρωτοβουλία της Επιτροπής. Σε περίπτωση που στους ειδικούς κανόνες για το Ταμείο ορίζεται ανώτατο όριο για τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία του κράτους μέλους, το προς μεταφορά ποσό περιλαμβάνεται στον υπολογισμό της συμμόρφωσης στο εν λόγω ανώτατο όριο.

3. Ένα κράτος μέλος ζητεί τέτοιου είδους μεταφορά για ημερολογιακό έτος κατά το οποίο πληροί τους όρους του άρθρου 24 παράγραφος 1 μέχρι τις 31 Ιανουαρίου του έτους στο οποίο πρόκειται να γίνει η μεταφορά. Η αίτηση συνοδεύεται από πρόταση τροποποίησης του προγράμματος ή των προγραμμάτων από τα οποία θα γίνει η μεταφορά. Αντίστοιχες τροποποιήσεις γίνονται και στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης, σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 2 οι οποίες καθορίζουν το συνολικό ποσό που μεταφέρεται κάθε χρόνο στην Επιτροπή.

Όταν ένα κράτος μέλος πληροί τους όρους του άρθρου 24 παράγραφος 1 την 1η Ιανουαρίου 2014, μπορεί να διαβιβάσει την αίτηση για το εν λόγω έτος ταυτόχρονα με την υποβολή του συμφώνου εταιρικής σχέσης του, που καθορίζει το ποσό που μεταφέρεται για τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις για τα ΕΔΕΤ

Άρθρο 26

Προετοιμασία των προγραμμάτων

1. Τα ΕΔΕΤ υλοποιούνται μέσω προγραμμάτων, σύμφωνα με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης. Κάθε πρόγραμμα καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

2. Τα προγράμματα καταρτίζονται από τα κράτη μέλη ή από την αρχή που ορίζεται από αυτά, σε συνεργασία με τους εταίρους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν τα προγράμματα ακολουθώντας διαδικασίες που είναι διαφανείς στο κοινό, και σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο.

3. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συνεργάζονται ώστε να διασφαλίζουν τον αποτελεσματικό συντονισμό κατά την προετοιμασία και υλοποίηση των προγραμμάτων για τα ΕΔΕΤ, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, πολυταμειακών προγραμμάτων για Ταμεία, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας.

4. Τα προγράμματα υποβάλλονται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή το αργότερο τρεις μήνες μετά την υποβολή του συμφώνου εταιρικής σχέσης. Τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας υποβάλλονται εντός 22 Σεπτεμβρίου 2014. Όλα τα προγράμματα συνοδεύονται από την εκ των προτέρων αξιολόγηση, όπως ορίζει το άρθρο 55.

5. Όταν ένας ή περισσότεροι ειδικοί κανονισμοί για κάθε Ταμείο για τα ΕΔΕΤ τίθενται σε ισχύ μεταξύ 22 Φεβρουαρίου 2014 και 22 Ιουνίου 2014, το πρόγραμμα ή τα προγράμματα που υποστηρίζονται από το ΕΔΕΤ που επηρεάζεται από την καθυστέρηση της έναρξης ισχύος του ειδικού κανονισμού για κάθε Ταμείο, υποβάλλονται το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την υποβολή του αναθεωρημένου συμφώνου εταιρικής σχέσης που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1.

6. Όταν ένας ή περισσότεροι ειδικοί κανονισμοί για κάθε Ταμείο για τα ΕΔΕΤ τίθενται σε ισχύ μετά από 22 Ιουνίου 2014, το πρόγραμμα ή τα προγράμματα που υποστηρίζονται από το ΕΔΕΤ που επηρεάζεται από την καθυστέρηση της έναρξης ισχύος του ειδικού κανονισμού για κάθε Ταμείο, υποβάλλονται το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την έναρξη ισχύος του ειδικού κανονισμού για κάθε Ταμείο που καθυστέρησε να τεθεί σε ισχύ.

Άρθρο 27

Περιεχόμενο των προγραμμάτων

1. Κάθε πρόγραμμα χαράσσει στρατηγική για τη συνεισφορά του προγράμματος στην υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η οποία είναι συνεπής με τις διατάξεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο και το περιεχόμενο του συμφώνου εταιρικής σχέσης.

Κάθε πρόγραμμα περιλαμβάνει τις ρυθμίσεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική, αποδοτική και συντονισμένη εφαρμογή των ΕΔΕΤ και των δράσεων, ώστε να επιτευχθεί μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους.

2. Κάθε πρόγραμμα καθορίζει προτεραιότητες παραθέτοντας ειδικούς στόχους, χρηματοδοτικές συνεισφορές των ΕΔΕΤ και την αντίστοιχη εθνική συμμετοχή, συμπεριλαμβανομένων ποσών σχετικών με το αποθεματικό επίδοσης, η οποία μπορεί να είναι δημόσια ή ιδιωτική σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

3. Όταν τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες συμμετέχουν σε μακροπεριφερειακές στρατηγικές ή στρατηγικές για τη θαλάσσια λεκάνη, το σχετικό πρόγραμμα, σύμφωνα με τις ανάγκες της περιοχής του προγράμματος όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος, ορίζει τη συμβολή των προγραμματισμένων παρεμβάσεων στις συγκεκριμένες στρατηγικές.

4. Κάθε προτεραιότητα ορίζει δείκτες και αντίστοιχους ποιοτικούς ή ποσοτικούς στόχους σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, για την εκτίμηση της προόδου της υλοποίησης

του προγράμματος ως προς την επίτευξη των στόχων, ως βάση για την παρακολούθηση, αξιολόγηση και επανεξέταση των επιδόσεων. Οι δείκτες αυτοί περιλαμβάνουν:

α) δημοσιονομικούς δείκτες σε σχέση με τις διατεθείσες δαπάνες·

β) δείκτες εκροών που συνδέονται με τις χρηματοδοτούμενες πράξεις·

γ) δείκτες αποτελεσμάτων που συνδέονται με την εν λόγω προτεραιότητα.

Για κάθε ΕΔΕΤ, οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο ορίζουν κοινούς δείκτες και μπορούν να ορίζουν διατάξεις που σχετίζονται με ειδικούς δείκτες για κάθε πρόγραμμα.

5. Κάθε πρόγραμμα, με εξαίρεση τα προγράμματα που καλύπτουν αποκλειστικά την τεχνική συνδρομή, περιλαμβάνει περιγραφή, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, των ενεργειών που πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 5, 7 και 8.

6. Κάθε πρόγραμμα, με εξαίρεση τα προγράμματα για τα οποία η τεχνική συνδρομή παρέχεται βάσει ειδικού προγράμματος, ορίζουν το ενδεικτικό ποσό της υποστήριξης που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τους στόχους που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή, βάσει της μεθοδολογίας που αναφέρεται στο άρθρο 8.

7. Τα κράτη μέλη εκπονούν το πρόγραμμα σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

Άρθρο 28

Ειδικές διατάξεις για το περιεχόμενο των προγραμμάτων που προορίζονται αποκλειστικά για τις χωρίς ανώτατο όριο εγγυήσεις και τιτλοποιήσεις που παρέχουν κεφαλαιακές διευκολύνσεις που εφαρμόζονται από την ΕΤΕπ

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 27, τα ειδικά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), περιλαμβάνουν:

α) τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, καθώς και στις παραγράφους 2, 3 και 4 του εν λόγω άρθρου, όσον αφορά τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 5·

β) προσδιορισμό των οργάνων που αναφέρονται στα άρθρα 125, 126 και 127 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΓΤΑΑ σε σχέση με το εν λόγω Ταμείο·

γ) για κάθε εκ των προτέρων αιρεσιμότητα που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19 και το παράρτημα XI, που ισχύει για το πρόγραμμα, μια αξιολόγηση του κατά πόσον η εκ των προτέρων αιρεσιμότητα πληρούται κατά την ημερομηνία υποβολής του συμφώνου εταιρικής σχέσης και του προγράμματος, και στην περίπτωση που οι εκ των προτέρων αιρεσιμότητες δεν πληρούνται, μια περιγραφή των δράσεων για την εκπλήρωση της εκ των προτέρων αιρεσιμότητας, των υπεύθυνων φορέων και ενός χρονοδιαγράμματος για τις δράσεις αυτές, σύμφωνα με τη συνοπτική παρουσίαση που υποβλήθηκε στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 55, η εκ των προτέρων αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) θεωρείται ως η εκ των προτέρων αξιολόγηση των προγραμμάτων αυτών.

3. Για τους σκοπούς των προγραμμάτων του άρθρου 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζονται το άρθρο 6 παράγραφος 2 και το άρθρο 59 παράγραφοι 5 και 6 του κανονισμού ΕΓΤΑΑ. Επιπλέον των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, μόνο οι διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο i), στ), η), θ), ι) και ιγ) σημεία i) έως iii) του κανονισμού ΕΓΤΑΑ εφαρμόζονται για τα προγράμματα στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ.

Άρθρο 29

Διαδικασία έγκρισης προγραμμάτων

1. Η Επιτροπή αξιολογεί τη συνέπεια των προγραμμάτων με τον παρόντα κανονισμό και με τους ειδικούς κανονισμούς για κάθε Ταμείο, την αποτελεσματική συμβολή τους στην επίτευξη των επιλεγμένων θεματικών στόχων και των ειδικών προτεραιοτήτων της Ένωσης για κάθε ΕΔΕΤ, καθώς και τη συνέπεια με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές ειδικές ανά χώρα συστάσεις που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ, καθώς και την εκ των προτέρων αξιολόγηση του προγράμματος. Η εκτίμηση εξετάζει, ειδικότερα, την καταλληλότητα της στρατηγικής του προγράμματος, και των αντίστοιχων στόχων, δεικτών, ποσοτικών στόχων και την κατανομή των πόρων του προϋπολογισμού.

2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν έχει διαβιβάσει το σύμφωνο εταιρικής σχέσης του μέχρι την ημερομηνία υποβολής του αποκλειστικού επιχειρησιακού προγράμματος, η Επιτροπή δεν χρειάζεται να αξιολογήσει τη συνέπεια των αποκλειστικών επιχειρησιακών προγραμμάτων για την ΠΑΝ που αναφέρεται στο άρθρο 18 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) του κανονισμού ΕΚΤ και των αποκλειστικών προγραμμάτων του άρθρου 39 πρώτο εδάφιο παράγραφος 4 σημείο β), με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει παρατηρήσεις εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής του προγράμματος. Το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες και, κατά περίπτωση, αναθεωρεί αναλόγως το προταθέν πρόγραμμα.

4. Σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες των Ταμείων, η Επιτροπή εγκρίνει κάθε πρόγραμμα το αργότερο εντός έξι μηνών από την υποβολή του από το εν λόγω κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι ελήφθησαν επαρκώς υπόψη οι παρατηρήσεις της Επιτροπής, αλλά όχι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014 ή πριν από την έκδοση από την Επιτροπή απόφασης για την έγκριση του συμφώνου εταιρικής σχέσης.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα προγράμματα που εντάσσονται στον στόχο της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας μπορούν να εγκριθούν από την Επιτροπή πριν από την έκδοση της απόφασης για την έγκριση του συμφώνου εταιρικής σχέσης και αποκλειστικά επιχειρησιακά προγράμματα για την ΠΑΝ που αναφέρονται στο άρθρο 18 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) του κανονισμού ΕΚΤ, καθώς και τα αποκλειστικά προγράμματα του άρθρου 39 πρώτο εδάφιο παράγραφος 4 σημείο β) μπορούν να εγκριθούν από την Επιτροπή πριν από την υποβολή του συμφώνου εταιρικής σχέσης.

Άρθρο 30

Τροποποίηση των προγραμμάτων

1. Οι αιτήσεις για τροποποίηση προγραμμάτων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη είναι δεόντως αιτιολογημένες και παραθέτουν ιδίως τις αναμενόμενες επιπτώσεις των τροποποιήσεων του προγράμματος στην επίτευξη των προτεραιοτήτων της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στους ειδικούς στόχους που ορίζονται στο πρόγραμμα, λαμβάνοντας υπόψη τον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, τις οριζόντιες αρχές, σύμφωνα με τα άρθρα 5,7 και 8, καθώς και το σύμφωνο εταιρικής σχέσης. Συνοδεύονται από το αναθεωρημένο πρόγραμμα.

2. Η Επιτροπή αξιολογεί τις πληροφορίες που της παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, λαμβάνοντας υπόψη την αιτιολόγηση του κράτους μέλους. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις εντός ενός μηνός από την υποβολή του αναθεωρημένου προγράμματος και το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες. Σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες κάθε Ταμείου, η Επιτροπή εγκρίνει αιτήσεις για την τροποποίηση ενός προγράμματος όσο το δυνατόν πιο σύντομα αλλά το αργότερο εντός τριών μηνών από την επίσημη υποβολή τους από το κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί επαρκώς υπόψη οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή.

Εφόσον η τροποποίηση προγράμματος επηρεάζει τις πληροφορίες που παρέχονται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία iii), iv) και vi), η έγκριση της τροποποίησης του προγράμματος από την Επιτροπή αποτελεί συγχρόνως έγκριση της επακόλουθης αναθεώρησης των πληροφοριών στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

3. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 2, όταν υποβάλλεται στην Επιτροπή η αίτηση τροποποίησης για την ανακατανομή του αποθεματικού επίδοσης μετά την αναθεώρηση επιδόσεων, η Επιτροπή διατυπώνει παρατηρήσεις μόνο εφόσον θεωρεί ότι η προτεινόμενη χρηματοδότηση δε συμμορφούται με τους ισχύοντες κανόνες, δεν είναι σύμφωνη με τις αναπτυξιακές ανάγκες του κράτους μέλους ή της περιφέρειας ή υπάρχει σημαντικός κίνδυνος μη επίτευξης των σκοπών και των στόχων της πρότασης. Η Επιτροπή εγκρίνει τις αιτήσεις για την τροποποίηση ενός προγράμματος όσο το δυνατόν συντομότερα αλλά το αργότερο εντός δύο μηνών από την υποβολή των αιτήσεων από το κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί επαρκώς υπόψη τυχόν παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή. Η έγκριση της τροποποίησης του προγράμματος από την Επιτροπή αποτελεί συγχρόνως έγκριση της επακόλουθης αναθεώρησης των πληροφοριών στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

4. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 2, ειδικές διαδικασίες για την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων μπορούν να θεσπιστούν από τον κανονισμό του ΕΤΘΑ.

Άρθρο 31

Συμμετοχή της ΕΤΕπ

1. Η ΕΤΕπ δύναται, κατόπιν αιτήσεως των κρατών μελών, να συμμετέχει στην προετοιμασία του συμφώνου εταιρικής σχέσης καθώς και σε δραστηριότητες που αφορούν την προετοιμασία των πράξεων, ιδίως των μεγάλων έργων, των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής και των ΣΔΙΤ.

2. Η Επιτροπή δύναται να συμβουλεύεται την ΕΤΕπ πριν εγκρίνει το σύμφωνο εταιρικής σχέσης ή τα προγράμματα.

3. Η Επιτροπή δύναται να ζητά από την ΕΤΕπ να εξετάζει την τεχνική αρτιότητα, την οικονομική και χρηματοοικονομική βιωσιμότητα και διάρκεια μεγάλων έργων και να ζητά τη συνδρομή της όσον αφορά τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που πρέπει να εφαρμοστούν ή να αναπτυχθούν.

4. Η Επιτροπή, κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, μπορεί να αναθέσει στην ΕΤΕπ επιχορηγήσεις ή συμβάσεις υπηρεσιών που καλύπτουν πρωτοβουλίες οι οποίες υλοποιούνται σε πολυετή βάση. Η ανάληψη υποχρέωσης για τις συνεισφορές από τον προϋπολογισμό της Ένωσης για τέτοιες επιχορηγήσεις ή συμβάσεις υπηρεσιών πραγματοποιούνται σε ετήσια βάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων

Άρθρο 32

Τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων

1. Η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων υποστηρίζεται από το ΕΓΤΑΑ, ορίζεται ως τοπική ανάπτυξη Leader και μπορεί να υποστηρίζεται από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ ή το ΕΤΘΑ. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, τα ταμεία αυτά θα αποκαλούνται στο εξής «οικεία ΕΔΕΤ».

2. Η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων:

α) εστιάζεται σε ειδικές υποπεριφερειακές ζώνες·

β) πραγματοποιείται με πρωτοβουλία των ομάδων τοπικής δράσης που αποτελούνται από αντιπροσώπους δημόσιων και ιδιωτικών τοπικών κοινωνικοοικονομικών συμφερόντων, στις οποίες, σε ό,τι αφορά το επίπεδο της λήψης αποφάσεων ούτε ο δημόσιος τομέας ούτε καμία ενιαία ομάδα συμφερόντων δεν αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 49 % των δικαιωμάτων ψήφου·

γ) εκτελείται μέσω ολοκληρωμένων και πολυτομεακών στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης βάσει περιοχών·

δ) σχεδιάζεται με βάση τις τοπικές ανάγκες και το τοπικό δυναμικό και περιλαμβάνει καινοτόμα στοιχεία στο τοπικό πλαίσιο καθώς και την οργάνωση δικτύων και, κατά περίπτωση, τη συνεργασία.

3. Η υποστήριξη της τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων από τα οικεία ΕΔΕΤ είναι συνεπής και αποτελεί αντικείμενο συντονισμού μεταξύ των οικείων ΕΔΕΤ. Αυτό εξασφαλίζεται, μεταξύ άλλων, μέσω της συντονισμένης δημιουργίας ικανοτήτων, της επιλογής, της έγκρισης και της χρηματοδότησης στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων και ομάδων τοπικής δράσης.

4. Όταν η επιτροπή επιλογής για τις στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων που συγκροτείται βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 3 ορίζει ότι η εφαρμογή της επιλεγείσας στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων απαιτεί υποστήριξη από περισσότερα του ενός Ταμεία, μπορεί να ορίσει σύμφωνα με εθνικούς κανόνες και διαδικασίες, ένα επικεφαλής Ταμείο για την υποστήριξη όλων των λειτουργικών εξόδων και των εξόδων συντονισμού σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και ε) για τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

5. Η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων που υποστηρίζεται από τα οικεία ΕΔΕΤ υλοποιείται βάσει μιας ή περισσότερων προτεραιοτήτων του σχετικού προγράμματος ή των σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με τους σχετικούς ειδικούς κανόνες για κάθε οικείο ΕΔΕΤ.

Άρθρο 33

Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων

1. Μια στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τον ορισμό της περιοχής και του πληθυσμού που καλύπτονται από τη στρατηγική·

β) ανάλυση των αναπτυξιακών αναγκών και του δυναμικού της περιοχής, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης των πλεονεκτημάτων, αδυναμιών, ευκαιριών και απειλών·

γ) περιγραφή της στρατηγικής και των στόχων της, περιγραφή των ολοκληρωμένων και καινοτόμων χαρακτηριστικών της στρατηγικής και ιεράρχηση στόχων, περιλαμβανομένων μετρήσιμων ποσοτικών στόχων για τις εκροές ή τα αποτελέσματα. Σε ό,τι αφορά τα αποτελέσματα οι στόχοι μπορεί να εκφράζονται με ποσοτικούς ή ποιοτικούς όρους. Η στρατηγική είναι συνεπής με τα σχετικά προγράμματα όλων των οικείων εμπλεκόμενων ΕΔΕΤ·

δ) περιγραφή της διαδικασίας συμμετοχής των κοινοτήτων στην ανάπτυξη της στρατηγικής·

ε) σχέδιο δράσης που εξειδικεύει τον τρόπο με τον οποίο οι στόχοι μετατρέπονται σε δράσεις·

στ) περιγραφή των ρυθμίσεων διαχείρισης και παρακολούθησης της στρατηγικής που αποδεικνύει την ικανότητα της ομάδας τοπικής δράσης να υλοποιήσει τη στρατηγική και περιγραφή των ειδικών ρυθμίσεων για την αξιολόγηση·

ζ) το σχέδιο χρηματοδότησης της στρατηγικής, που περιλαμβάνει την προγραμματισμένη χορήγηση του καθενός από τα οικεία ΕΔΕΤ.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα κριτήρια επιλογής των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

3. Οι στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων επιλέγονται από επιτροπή που συγκροτεί επί τούτου η υπεύθυνη διαχειριστική αρχή ή οι υπεύθυνες διαχειριστικές αρχές και εγκρίνονται από την υπεύθυνη διαχειριστική αρχή ή τις υπεύθυνες διαχειριστικές αρχές.

4. Ο πρώτος γύρος επιλογής στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων ολοκληρώνεται το αργότερο εντός δύο ετών από την ημερομηνία έγκρισης του συμφώνου εταιρικής σχέσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν πρόσθετες στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων μετά την ημερομηνία αυτή, αλλά το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017.

5. Η απόφαση που εγκρίνει τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων ορίζει τις κατανομές πόρων του κάθε οικείου ΕΔΕΤ. Η απόφαση καθορίζει επίσης τις ευθύνες για τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου στο πλαίσιο του προγράμματος ή των προγραμμάτων που συνδέονται με τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

6. Ο πληθυσμός της περιοχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) ανέρχεται τουλάχιστον σε 10 000 κατοίκους και δεν υπερβαίνει τους 150 000 κατοίκους. Εντούτοις, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και βάσει πρότασης κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει ή να τροποποιήσει τα εν λόγω πληθυσμιακά όρια στην απόφασή της σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 ή παράγραφος 3, για την έγκριση ή την τροποποίηση, αντίστοιχα, του συμφώνου εταιρικής σχέσης, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη αραιοκατοικημένες ή πυκνοκατοικημένες περιοχές ή προκειμένου να διασφαλίζεται η εδαφική συνοχή των περιοχών που καλύπτονται από τις στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

Άρθρο 34

Ομάδες τοπικής δράσης

1. Οι ομάδες τοπικής δράσης χαράζουν και υλοποιούν τις στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον αντίστοιχο ρόλο της ομάδας τοπικής δράσης και των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή των σχετικών προγραμμάτων, για όλα τα καθήκοντα που συνδέονται με τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

2. Η υπεύθυνη διαχειριστική αρχή ή οι υπεύθυνες διαχειριστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι ομάδες τοπικής δράσης είτε επιλέγουν έναν εταίρο στο εσωτερικό της ομάδας ως επικεφαλής εταίρο για τα διοικητικά και δημοσιονομικά θέματα είτε συγκροτούνται νόμιμα σε μια κοινή δομή.

3. Τα καθήκοντα των ομάδων τοπικής δράσης περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) την ανάπτυξη της ικανότητας των τοπικών φορέων να αναπτύσσουν και να υλοποιούν πράξεις, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης των ικανοτήτων τους όσον αφορά τη διαχείριση έργων·

β) τον καθορισμό μιας χωρίς διακρίσεις και διαφανούς διαδικασίας επιλογής και αντικειμενικών κριτηρίων για την επιλογή των πράξεων, που αποτρέπουν τις συγκρούσεις συμφερόντων, που διασφαλίζουν ότι ποσοστό τουλάχιστον 50 % των ψήφων στις αποφάσεις επιλογής προέρχονται από εταίρους οι οποίοι δεν είναι δημόσιες αρχές και που επιτρέπουν την επιλογή με γραπτή διαδικασία·

γ) τη διασφάλιση της συνοχής με τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων κατά την επιλογή των πράξεων, ιεραρχώντας τις εν λόγω πράξεις με βάση τη συμβολή τους στην επίτευξη των σκοπών και των στόχων της στρατηγικής αυτής·

δ) την προετοιμασία και δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων ή μια τρέχουσα διαδικασία υποβολής προτάσεων έργου, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού των κριτηρίων επιλογής·

ε) την παραλαβή και αξιολόγηση αιτήσεων χρηματοδότησης·

στ) την επιλογή πράξεων και τον καθορισμό του ποσού της υποστήριξης και, κατά περίπτωση, την υποβολή προτάσεων στην αρχή που είναι αρμόδια για την τελική επαλήθευση της επιλεξιμότητας πριν από την έγκριση·

ζ) την παρακολούθηση της εφαρμογής της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων και των χρηματοδοτούμενων πράξεων και την εκτέλεση ειδικών δραστηριοτήτων αξιολόγησης που συνδέονται με την εν λόγω στρατηγική.

4. Με την επιφύλαξη του στοιχείου β) της παραγράφου 3, η ομάδα τοπικής δράσης μπορεί να είναι δικαιούχος και να υλοποιεί πράξεις σύμφωνα με τη στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

5. Σε περίπτωση δραστηριοτήτων συνεργασίας των ομάδων τοπικής δράσης όπως αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχείο γ), τα καθήκοντα που ορίζονται στην παράγραφο 3 στοιχείο στ) του παρόντος άρθρου μπορούν να διενεργούνται από την αρμόδια διαχειριστική αρχή.

Άρθρο 35

Υποστήριξη της τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων από τα ΕΔΕΤ

1. Η υποστήριξη από τα οικεία ΕΔΕΤ της τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων περιλαμβάνει:

α) τις δαπάνες της προπαρασκευαστικής υποστήριξης η οποία συνίσταται στη δημιουργία ικανοτήτων, την κατάρτιση και τη δικτύωση με σκοπό την προετοιμασία και υλοποίηση μιας στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

Αυτού του είδους οι δαπάνες μπορούν να καλύπτουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία:

i) δραστηριότητες κατάρτισης για τοπικούς ενδιαφερόμενους φορείς·

ii) μελέτες της οικείας περιοχής·

iii) δαπάνες που συνδέονται με την εκπόνηση της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων δαπανών για υπηρεσίες παροχής συμβουλών και δαπανών για ενέργειες που συνδέονται με διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, με στόχο την προετοιμασία της στρατηγικής·

iv) διοικητικές δαπάνες (λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες προσωπικού) οργάνωσης που υποβάλλει αίτηση για προπαρασκευαστική υποστήριξη κατά τη διάρκεια του σταδίου της προετοιμασίας·

v) υποστήριξη για μικρά πιλοτικά έργα.

Αυτού του είδους η προπαρασκευαστική υποστήριξη είναι επιλέξιμη ανεξάρτητα από το κατά πόσο η στρατηγική τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων που έχει σχεδιαστεί από την ομάδα τοπικής δράσης και λαμβάνει την υποστήριξη επιλέγεται για χρηματοδότηση από την επιτροπή επιλογής που συγκροτείται βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 3·

β) την υλοποίηση των πράξεων στο πλαίσιο της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων·

γ) την προετοιμασία και υλοποίηση δραστηριοτήτων συνεργασίας της ομάδας τοπικής δράσης·

δ) τα λειτουργικά έξοδα που συνδέονται με τη διαχείριση της υλοποίησης της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων και συνίστανται σε λειτουργικές δαπάνες, δαπάνες προσωπικού, δαπάνες κατάρτισης, δαπάνες που συνδέονται με τις δημόσιες σχέσεις, χρηματοοικονομικές δαπάνες, καθώς και δαπάνες που συνδέονται με την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της στρατηγικής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 3 στοιχείο ζ)·

ε) τον συντονισμό της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία κοινοτήτων ώστε να διευκολυνθεί η ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των ενδιαφερομένων για την παροχή πληροφοριών και την προώθηση της στρατηγικής και για την ενθάρρυνση δυνάμει δικαιούχων να αναπτύξουν εργασίες και να προετοιμάσουν αιτήσεις.

2. Η υποστήριξη για λειτουργικά έξοδα και συντονισμό που αναφέρεται στα στοιχεία δ) και ε) της παραγράφου 2 δεν υπερβαίνει το 25 % της συνολικής δημόσιας δαπάνης που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της στρατηγικής τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Χωρική ανάπτυξη

Άρθρο 36

Ολοκληρωμένη χωρική επένδυση

1. Όταν μια στρατηγική αστικής ανάπτυξης ή άλλες χωρικές στρατηγικές ή χωρικά σύμφωνα που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού ΕΚΤ απαιτούν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που συνεπάγεται επενδύσεις από το ΕΚΤ, το ΕΤΠΑ ή το Ταμείο Συνοχής στο πλαίσιο περισσότερων του ενός αξόνων προτεραιότητας ενός ή περισσότερων επιχειρησιακών προγραμμάτων, η οικεία ενέργεια μπορεί να υλοποιείται ως ολοκληρωμένη χωρική επένδυση («ΟΧΕ»).

Η ενέργεια που πραγματοποιείται στο πλαίσιο ΟΧΕ μπορεί να συμπληρώνεται με χρηματοδοτική υποστήριξη από το ΕΓΤΑΑ ή το ΕΤΘΑ.

2. Όταν μια ΟΧΕ υποστηρίζεται από το ΕΚΤ, το ΕΤΠΑ ή το Ταμείο Συνοχής, το σχετικό επιχειρησιακό πρόγραμμα ή τα σχετικά επιχειρησιακά προγράμματα περιγράφουν την προσέγγιση απέναντι στη χρήση του μέσου ΟΧΕ και την ενδεικτική κατανομή των πιστώσεων από κάθε άξονα προτεραιότητας, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

Όταν μια ΟΧΕ συμπληρώνεται με χρηματοδοτική υποστήριξη από το ΕΓΤΑΑ ή το ΕΤΘΑ, η ενδεικτική χρηματοδοτική κατανομή και τα μέτρα που καλύπτονται αναγράφονται στο σχετικό πρόγραμμα ή στα σχετικά προγράμματα σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

3. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή δύναται να ορίσει έναν ή περισσότερους ενδιάμεσους φορείς, περιλαμβανομένων τοπικών αρχών, φορέων περιφερειακής ανάπτυξης ή μη κυβερνητικών οργανώσεων, για να ασκήσουν τη διαχείριση και την εφαρμογή μιας ΟΧΕ σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε ταμείο.

4. Το κράτος μέλος ή οι αρμόδιες διαχειριστικές αρχές διασφαλίζουν ότι το σύστημα παρακολούθησης του επιχειρησιακού προγράμματος ή των επιχειρησιακών προγραμμάτων προβλέπει τον προσδιορισμό των πράξεων και εκροών μίας προτεραιότητας που συμβάλλει σε μια ΟΧΕ.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 37

Μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής

1. Τα ΕΔΕΤ μπορούν να χρησιμοποιούνται για την υποστήριξη μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής βάσει ενός ή περισσοτέρων προγραμμάτων, ακόμη και όταν οργανώνονται μέσω ταμείων χαρτοφυλακίου για να συμβάλουν στην επίτευξη ειδικών στόχων που ορίζονται στο πλαίσιο μιας προτεραιότητας.

Τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής εφαρμόζονται για να υποστηρίξουν επενδύσεις που αναμένεται να είναι οικονομικά βιώσιμες και δεν συγκεντρώνουν επαρκή χρηματοδότηση από πηγές της αγοράς. Κατά την εφαρμογή του παρόντος τίτλου, οι διαχειριστικές αρχές, οι φορείς που διαχειρίζονται τα ταμεία χαρτοφυλακίου, καθώς και οι φορείς που υλοποιούν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής συμμορφώνονται με το εφαρμοστέο δίκαιο, ιδίως όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις και την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων.

2. Η στήριξη των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής βασίζεται σε μια εκ των προτέρων αξιολόγηση η οποία έχει καταδείξει, βάσει στοιχείων, αποτυχία της αγοράς ή καταστάσεις ανεπάρκειας επενδύσεων, το εκτιμώμενο επίπεδο και το πεδίο των δημόσιων επενδυτικών αναγκών, συμπεριλαμβανομένων των τύπων των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής που πρόκειται να χρηματοδοτηθούν. Η εν λόγω εκ των προτέρων αξιολόγηση περιλαμβάνει:

α) ανάλυση της αποτυχίας της αγοράς, των καταστάσεων ανεπάρκειας επενδύσεων και των επενδυτικών αναγκών για τομείς πολιτικής και θεματικούς στόχους ή επενδυτικές προτεραιότητες που πρόκειται να αντιμετωπιστούν προκειμένου να συμβάλουν στην επίτευξη των ειδικών στόχων που καθορίζονται στο πλαίσιο μιας προτεραιότητας και οι οποίες πρόκειται να στηριχθούν από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής. Η ανάλυση αυτή βασίζεται στη μεθοδολογία διαθέσιμων ορθών πρακτικών·

β) εκτίμηση της προστιθέμενης αξίας των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής που εξετάζονται για να λάβουν στήριξη από τα ΕΔΕΤ, της συνέπειας με άλλες μορφές δημόσιας παρέμβασης που απευθύνονται στην ίδια αγορά, των ενδεχόμενων επιπτώσεων των κρατικών ενισχύσεων, της αναλογικότητα της προβλεπόμενης παρέμβασης και των μέτρων για ελαχιστοποίηση της στρέβλωσης της αγοράς.

γ) εκτίμηση σχετικά με τους πρόσθετους δημόσιους και ιδιωτικούς πόρους που ενδέχεται να συγκεντρωθούν από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής στο επίπεδο του τελικού αποδέκτη (αναμενόμενο αποτέλεσμα μόχλευσης), συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, μιας αξιολόγησης σχετικά με την ανάγκη και το επίπεδο προνομιακής αμοιβής για την προσέλκυση πόρων από ιδιώτες επενδυτές ή/και μιας περιγραφής των μηχανισμών που θα χρησιμοποιηθούν για να καθοριστεί η ανάγκη και η έκταση της εν λόγω προνομιακής αμοιβής, όπως μια ανταγωνιστική ή κατάλληλα ανεξάρτητη διαδικασία αξιολόγησης·

δ) μια αξιολόγηση των διδαγμάτων που έχουν αντληθεί από την εφαρμογή παρόμοιων μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής και των εκ των προτέρων αξιολογήσεων οι οποίες διενεργήθηκαν από το κράτος μέλος στο παρελθόν και πώς τα εν λόγω διδάγματα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στο μέλλον·

ε) την προτεινόμενη επενδυτική στρατηγική, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης επιλογών για τις ρυθμίσεις εφαρμογής κατά την έννοια του άρθρου 38, των χρηματοδοτικών προϊόντων που πρόκειται να προσφερθούν, των τελικών αποδεκτών στους οποίους αυτά στοχεύουν, του προβλεπόμενου συνδυασμού με επιχορηγήσεις, κατά περίπτωση·

στ) μια διευκρίνιση των αναμενόμενων αποτελεσμάτων και του τρόπου με τον οποίο το σχετικό μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής αναμένεται να συμβάλει στην επίτευξη των ειδικών στόχων που καθορίζονται στη συγκεκριμένη προτεραιότητα, συμπεριλαμβανομένων των δεικτών για τη συμβολή του αυτή·

ζ) διατάξεις για την αναθεώρηση και επικαιροποίηση της εκ των προτέρων αξιολόγησης όπως απαιτείται κατά τη διάρκεια εφαρμογής οποιουδήποτε μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής που έχει υλοποιηθεί βάσει της εν λόγω αξιολόγησης, εφόσον κατά την εφαρμογή του, η διαχειριστική αρχή κρίνει ότι η εκ των προτέρων αξιολόγηση δεν μπορεί πλέον να αποτυπώσει με ακρίβεια τις συνθήκες της αγοράς που επικρατούν κατά το χρόνο της εφαρμογής.

3. Η εκ των προτέρων αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 είναι δυνατόν να διενεργηθεί σε στάδια. Σε κάθε περίπτωση, ολοκληρώνεται πριν η διαχειριστική αρχή αποφασίσει να παράσχει συνεισφορές σε μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής.

Τα συνοπτικά πορίσματα και συμπεράσματα των εκ των προτέρων αξιολογήσεων σε σχέση με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής δημοσιεύονται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία περάτωσής τους.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση υποβάλλεται στην επιτροπή παρακολούθησης για ενημερωτικούς σκοπούς σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

4. Σε περίπτωση που τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής παρέχουν χρηματοδοτική στήριξη προς τις επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, η στήριξη αυτή έχει στόχο τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων, την παροχή κεφαλαίων εκκίνησης, δηλαδή, κεφάλαια σποράς και κεφάλαια έναρξης επιχείρησης, κεφάλαια επέκτασης, κεφάλαια για την ενίσχυση των γενικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης, ή της υλοποίησης νέων έργων, της διείσδυσης σε νέες

αγορές ή της ανάπτυξης νέων αγαθών/υπηρεσιών από υφιστάμενες επιχειρήσεις, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων κανόνων της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων και, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο. Η στήριξη μπορεί να περιλαμβάνει επενδύσεις τόσο σε υλικά όσο και σε άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία, καθώς και κεφάλαια κίνησης εντός των ορίων των ισχυόντων κανόνων της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων και με στόχο την προσέλκυση κεφαλαίων του ιδιωτικού τομέα για τη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων. Μπορεί επίσης να περιλαμβάνει τις δαπάνες μεταφοράς των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας σε επιχειρήσεις υπό την προϋπόθεση ότι η μεταφορά αυτή πραγματοποιείται μεταξύ ανεξάρτητων επενδυτών.

5. Οι επενδύσεις που πρόκειται να στηριχθούν με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής δεν έχουν ολοκληρωθεί ως προς τα φυσικό αντικείμενο ή εκτελεστεί πλήρως κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για στήριξη της επένδυσης.

6. Όταν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής παρέχουν στήριξη σε τελικούς δικαιούχους και αφορούν επενδύσεις σε υποδομές με σκοπό τη στήριξη της αστικής ανάπτυξης και της αστικής αναγέννησης ή παρόμοιων επενδύσεων υποδομής με σκοπό τη διαφοροποίηση μη γεωργικών δραστηριοτήτων σε αγροτικές περιοχές, η στήριξη αυτή ενδέχεται να περιλαμβάνει το ποσό που είναι αναγκαίο για την αναδιάρθρωση του χαρτοφυλακίου δανείων που αφορά υποδομή που είναι τμήμα της νέας επένδυσης, κατ' ανώτατο όριο μέχρι το 20 % του συνολικού ποσού της στήριξης του προγράμματος από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής στην επένδυση.

7. Τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής μπορούν να συνδυάζονται με επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις επιτοκίου και επιδοτήσεις προμηθειών εγγύησης. Σε περίπτωση που η υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ παρέχεται από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής και συνδυάζεται σε μία ενιαία πράξη με άλλες μορφές στήριξης οι οποίες συνδέονται άμεσα με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που έχουν στόχο τους ίδιους τελικούς αποδέκτες, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής υποστήριξης, των επιδοτήσεων επιτοκίου και των επιδοτήσεων με προμήθεια εγγύησης, οι διατάξεις που ισχύουν για τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής εφαρμόζονται σε όλες τις μορφές στήριξης στο πλαίσιο της εν λόγω πράξης. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να τηρούνται οι ισχύοντες κανόνες της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων και να διενεργούνται χωριστές λογιστικές εγγραφές για την κάθε μορφή στήριξης.

8. Οι τελικοί αποδέκτες της στήριξης με μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής από ΕΔΕΤ μπορούν επίσης να λάβουν βοήθεια από άλλη πρωτοβουλία ή πρόγραμμα ΕΔΕΤ ή από άλλο μέσο που χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων. Σε αυτή την περίπτωση, τηρούνται ξεχωριστά αρχεία για κάθε πηγή βοήθειας και η χρηματοδοτική στήριξη από τα ΕΔΕΤ αποτελεί μέρος πράξης της οποίας οι δαπάνες οι επιλέξιμες για υποστήριξη, είναι ξεχωριστές από τις άλλες πηγές βοήθειας.

9. Ο συνδυασμός της στήριξης που παρέχεται μέσω επιχορηγήσεων και μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, όπως αναφέρονται στις παραγράφους 7 και 8, μπορεί, στο πλαίσιο των ισχυόντων κανόνων της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις, να καλύπτει την ίδια δαπάνη, υπό τον όρο ότι το άθροισμα όλων των συνδυασμένων μορφών στήριξης δεν υπερβαίνει το συνολικό ποσόν της συγκεκριμένης δαπάνης. Οι επιχορηγήσεις δεν χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή στήριξης που ελήφθη από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής. Τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής δεν χρησιμοποιούνται για την προχρηματοδότηση επιχορηγήσεων.

10. Οι εισφορές σε είδος δεν αποτελούν επιλέξιμες δαπάνες ως προς τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, εκτός από εισφορές υπό μορφήν γης ή ακινήτων έναντι επενδύσεων με στόχο την υποστήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, της αστικής ανάπτυξης ή της αστικής ανάπλασης, όταν η γη ή το ακίνητο αποτελούν μέρος της επένδυσης. Οι εισφορές σε γη ή ακίνητα είναι επιλέξιμες υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 69 παράγραφος 1.

11. Ο ΦΠΑ δεν αποτελεί επιλέξιμη δαπάνη μιας πράξης, εκτός από την περίπτωση του ΦΠΑ που είναι μη ανακτήσιμος δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για τον ΦΠΑ. Η αντιμετώπιση του ΦΠΑ στο επίπεδο των επενδύσεων που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της επιλεξιμότητας των δαπανών στο πλαίσιο του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής. Ωστόσο, όταν τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής συνδυάζονται με επιχορηγήσεις σύμφωνα με τις παραγράφους 7 και 8 του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις του άρθρου 69 παράγραφος 3 εφαρμόζονται στην επιχορήγηση.

12. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, οι εφαρμοστέοι κανόνες της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων θα είναι εκείνοι που ισχύουν κατά τη στιγμή που η διαχειριστική αρχή ή ο φορέας που υλοποιεί το ταμείο χαρτοφυλακίου δεσμευτεί συμβατικά να παράσχει συνεισφορές από πρόγραμμα μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, ή όταν το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής δεσμευτεί συμβατικά να παράσχει συνεισφορές από πρόγραμμα σε τελικούς αποδέκτες, όπως ισχύει.

13. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 149 για τον καθορισμό συμπληρωματικών ειδικών κανόνων σχετικά με την αγορά γης και τον συνδυασμό της τεχνικής υποστήριξης με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής.

Άρθρο 38

Εφαρμογή των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής

1. Κατά την εφαρμογή το άρθρου 37, οι διαχειριστικές αρχές μπορούν να χορηγούν χρηματοδοτική συνδρομή στα ακόλουθα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής:

α) μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που θεσπίζονται στο επίπεδο της Ένωσης, υπό την άμεση ή έμμεση διαχείριση της Επιτροπής·

β) μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που δημιουργούνται σε εθνικό, περιφερειακό, διακρατικό ή διασυνοριακό επίπεδο, υπό τη διαχείριση ή την ευθύνη της διαχειριστικής αρχής.

2. Οι συνεισφορές των ΕΔΕΤ στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) εγγράφονται σε χωριστούς λογαριασμούς και χρησιμοποιούνται, σύμφωνα με τους στόχους των σχετικών ΕΔΕΤ, για την στήριξη δράσεων και τελικών αποδεκτών που είναι συνεπείς με το πρόγραμμα ή τα προγράμματα στα οποία χορηγούνται οι συνεισφορές.

Οι συνεισφορές προς τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό, εκτός και αν προβλέπονται ρητά εξαιρέσεις.

Το δεύτερο εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τη σύσταση και τη λειτουργία των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής στο πλαίσιο του δημοσιονομικού κανονισμού, εκτός εάν οι εν λόγω κανόνες αντιβαίνουν προς τους κανόνες του παρόντος κανονισμού, οπότε και υπερισχύει ο παρών κανονισμός.

3. Για τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β) η διαχειριστική αρχή μπορεί να χορηγήσει χρηματοδοτική συνεισφορά στα ακόλουθα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής:

α) μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που είναι σύμφωνα με τους πάγιους όρους και προϋποθέσεις που ορίζει η Επιτροπή, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου·

β) ήδη υφιστάμενα ή νεοσύστατα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής τα οποία σχεδιάζονται ειδικά για την επίτευξη των ειδικών στόχων που καθορίζονται στο πλαίσιο της σχετικής προτεραιότητας.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τους πάγιους όρους και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 150 παράγραφος 3.

4. Κατά την στήριξη των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), η διαχειριστική αρχή μπορεί να προβαίνει στα ακόλουθα:

α) να επενδύει στο κεφάλαιο υφιστάμενων ή νεοσύστατων νομικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που χρηματοδοτούνται από άλλα ΕΔΕΤ, με ειδικό σκοπό την εφαρμογή μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής συνεπών με τους στόχους του αντίστοιχου ΕΔΕΤ, τα οποία αναλαμβάνουν εκτελεστικά καθήκοντα· η στήριξη αυτών των νομικών προσώπων περιορίζεται στα ποσά που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή νέων επενδύσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 και κατά τρόπο σύμφωνο με τους στόχους του παρόντος κανονισμού·

β) να αναθέτει εκτελεστικά καθήκοντα:

i) στην ΕΤΕπ,

ii) σε διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς στους οποίους κράτος μέλος είναι μέτοχος ή χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί που ιδρύονται σε κράτος μέλος με σκοπό την επίτευξη ενός στόχου δημοσίου συμφέροντος υπό τον έλεγχο μιας δημόσιας αρχής ·

iii) σε φορέα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου · ή

γ) να αναλαμβάνει άμεσα εκτελεστικά καθήκοντα σε περίπτωση μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αφορούν αποκλειστικά δάνεια ή εγγυήσεις. Στην περίπτωση αυτή, η διαχειριστική αρχή θεωρείται δικαιούχος κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 10.

Κατά την εφαρμογή του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής, οι φορείς που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) του πρώτου εδαφίου μεριμνούν για τη συμμόρφωση προς το εφαρμοστέο δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που καλύπτουν τα ΕΔΕΤ, τις κρατικές ενισχύσεις, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων και τα σχετικά πρότυπα, καθώς και την ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της φοροδιαφυγής. Οι εν λόγω φορείς δεν εγκαθίστανται και δεν διατηρούν επιχειρηματικές σχέσεις με νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σε εδάφη των οποίων οι περιοχές δικαιοδοσίας δεν συνεργάζονται με την Ένωση για την εφαρμογή των διεθνώς συμφωνημένων φορολογικών προτύπων, και συμπεριλαμβάνουν τις ως άνω προϋποθέσεις στις συμβάσεις τους με τους επιλεγέντες ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 στις οποίες καθορίζονται οι πρόσθετοι ειδικοί κανόνες σχετικά με τον ρόλο, τις υποχρεώσεις και την ευθύνη των φορέων εφαρμογής των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, τα κριτήρια επιλογής και τα προϊόντα που μπορούν να παράγονται μέσω των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής σύμφωνα με το άρθρο 37. Η Επιτροπή κοινοποιεί τις εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις συγχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, εντός 22 Απριλίου 2014.

5. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β) φορείς, κατά την διαχείριση ταμείων χαρτοφυλακίου, μπορούν να αναθέσουν μέρος της υλοποίησης σε ενδιάμεσους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω νομικά πρόσωπα εγγυώνται υπό την ευθύνη τους ότι οι ενδιάμεσοι χρηματοδοτικοί οργανισμοί πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 140 παράγραφοι 1, 2 και 4 του δημοσιονομικού κανονισμού. Οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί επιλέγονται βάσει ανοικτών, διαφανών, αναλογικών και χωρίς διακρίσεις διαδικασιών, με την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων.

6. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) φορείς στους οποίους ανατίθενται εκτελεστικά καθήκοντα μπορούν να ανοίξουν διαχειριστικό λογαριασμό στο όνομά τους και για λογαριασμό της διαχειριστικής αρχής, εντάσσουν το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ως ανεξάρτητη χρηματοδοτική μονάδα. Στην περίπτωση ανεξάρτητης χρηματοδοτικής μονάδας, γίνεται λογιστική διάκριση των πόρων προγράμματος που επενδύονται στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής από τους άλλους πόρους που είναι διαθέσιμοι στο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Οι πόροι αυτοί τηρούνται σε διαχειριστικούς λογαριασμούς και η διαχείριση των εν λόγω ανεξάρτητων χρηματοδοτικών μονάδων είναι σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, ακολουθεί κατάλληλους κανόνες αξιοπιστίας και οι εν λόγω πόροι είναι ευκόλως ρευστοποιήσιμοι.

7. Όταν μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής εφαρμόζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β), με την επιφύλαξη της δομής εφαρμογής του, οι όροι και οι προϋποθέσεις των συνεισφορών από προγράμματα προς αυτό καθορίζονται σε συμφωνίες χρηματοδότησης σύμφωνα με το παράρτημα III, στα ακόλουθα επίπεδα:

α) κατά περίπτωση, μεταξύ των δεόντως εξουσιοδοτημένων εκπροσώπων της διαχειριστικής αρχής και του οργανισμού που διαχειρίζεται το ταμείο χαρτοφυλακίου, και

β) μεταξύ των δεόντως εξουσιοδοτημένων εκπροσώπων της διαχειριστικής αρχής, ή κατά περίπτωση, του οργανισμού που διαχειρίζεται το ταμείο χαρτοφυλακίου, και του οργανισμού που εφαρμόζει το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής.

8. Για τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που εφαρμόζονται δυνάμει της παραγράφου 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), οι όροι και οι προϋποθέσεις για τις συνεισφορές από προγράμματα προς αυτά, καθορίζονται σε έγγραφο στρατηγικής σύμφωνα με το Παράρτημα IV, το οποίο πρόκειται να εξεταστεί από την επιτροπή παρακολούθησης.

9. Η εθνική δημόσια και οι ιδιωτικές συνεισφορές, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών συνεισφορών σε είδος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 10, μπορεί να παρέχονται σε επίπεδο ταμείου χαρτοφυλακίου, σε επίπεδο μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής ή σε επίπεδο τελικού αποδέκτη, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

10. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό ενιαίων όρων σχετικά με τις λεπτομέρειες μεταβίβασης και διαχείρισης των συνεισφορών στα προγράμματα, που διαχειρίζονται οι φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 4. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 39

Συνεισφορά του ΕΤΠΑ και του ΕΓΤΑΑ στα συνδυαστικά μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που αφορούν εγγυήσεις χωρίς ανώτατο όριο και τιτλοποίηση προς όφελος των ΜΜΕ, που υλοποιούνται από την ΕΤΕπ

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, «χρηματοδότηση υποχρεώσεων» σημαίνει δάνεια, χρηματοδοτική μίσθωση ή παροχή τραπεζικών εγγυήσεων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ για την παροχή χρηματοδοτικής συνεισφοράς στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού, τα οποία τελούν υπό την έμμεση διαχείριση της Επιτροπής, ενώ οι υποχρεώσεις υλοποίησης αυτών, έχουν ανατεθεί στην ΕΤΕπ δυνάμει του άρθρου 58 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο (iii) και του άρθρου 139 παράγραφος 4 του δημοσιονομικού κανονισμού, όσον αφορά τις κάτωθι δραστηριότητες:

α) παροχή εγγυήσεων χωρίς ανώτατο όριο, που παρέχουν κεφαλαιακή διευκόλυνση στους ενδιάμεσους φορείς χρηματοδότησης, για νέα χαρτοφυλάκια χρηματοδότησης υποχρεώσεων σε επιλέξιμες ΜΜΕ σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού·

β) τιτλοποίηση, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 61 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], για οποιοδήποτε από τα εξής:

i) υφιστάμενα χαρτοφυλάκια χρηματοδότησης υποχρεώσεων σε ΜΜΕ και άλλες επιχειρήσεις, με λιγότερους από 500 υπαλλήλους·

ii) νέα χαρτοφυλάκια χρηματοδότησης υποχρεώσεων για ΜΜΕ.

Η χρηματοδοτική συνεισφορά που αναφέρεται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, συνεισφέρει στις αρχικές ή/και ενδιάμεσες δόσεις των αναφερομένων χαρτοφυλακίου υπό την προϋπόθεση ότι ο αντίστοιχος ενδιάμεσος φορέας χρηματοδότησης διατηρεί επαρκές τμήμα του κινδύνου των χαρτοφυλακίου, τουλάχιστον ισοδύναμο της απαίτησης περί διατήρησης κινδύνου που ορίζει η οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2] και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ώστε να διασφαλιστεί επαρκής εναρμόνιση συμφερόντων. Στην περίπτωση της τιτλοποίησης με βάση το πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου, ο ενδιάμεσος φορέας χρηματοδότησης υποχρεούται να εξασφαλίσει νέα χρηματοδότηση με δανειακά κεφάλαια σε επιλέξιμες ΜΜΕ, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού.

Κάθε κράτος μέλος που προτίθεται να συμμετάσχει σε τέτοιου είδους μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, συμβάλλει με ποσό που αντιστοιχεί στις ανάγκες των ΜΜΕ για χρηματοδότηση υποχρεώσεων στο εν λόγω κράτος μέλος και με την εκτιμώμενη ζήτηση για τη χρηματοδότηση αυτή των ΜΜΕ, λαμβάνοντας υπόψη την εκ των προτέρων αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και σε κάθε περίπτωση, το ποσό αυτό δεν υπερβαίνει το 7 % της χρηματοδότησης που λαμβάνει το εν λόγω κράτος μέλος από το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ. Η συναθροιζόμενη συνεισφορά του ΕΤΠΑ και του ΕΓΤΑΑ από όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δεν υπερβαίνει το συνολικό ανώτατο όριο των 8 500 000 000 EUR (σε τιμές 2011).

Σε περίπτωση που η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΤΕπ, θεωρήσει ότι το σύνολο της ελάχιστης συνεισφοράς στο μέσο που αντιπροσωπεύει το ποσό των συνδρομών όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών δεν επαρκεί, συνεκτιμώντας την ελάχιστη κρίσιμη μάζα που ορίζεται στην εκ των προτέρων αξιολόγηση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), η εφαρμογή του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής διακόπτεται και οι συνεισφορές επιστρέφονται στα κράτη μέλη.

Στην περίπτωση που το κράτος μέλος και η ΕΤΕπ δεν είναι σε θέση να συμφωνήσουν αναφορικά με τους όρους της συμφωνίας χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος πρέπει να αποστείλει αίτημα για να τροποποιήσει το πρόγραμμα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και να επανατοποθετήσει τη συνεισφορά σε άλλα προγράμματα και προτεραιότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της θεματικής συγκέντρωσης.

Στην περίπτωση που οι όροι για τον τερματισμό της συνεισφοράς του κράτους μέλους προς το μέσο, καθορίζονται στη συμφωνία χρηματοδότησης μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και της ΕΤΕπ, οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), έχουν εκπληρωθεί, το κράτος μέλος πρέπει να

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

[2] Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

αποστείλει αίτημα για να τροποποιήσει το πρόγραμμα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και να επαναδιαθέσει το υπόλοιπο της συνεισφοράς σε άλλα προγράμματα και προτεραιότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της θεματικής συγκέντρωσης.

Στην περίπτωση που η συμμετοχή ενός κράτους μέλους στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής διακοπεί, το εν λόγω κράτος μέλος αποστέλλει αίτημα για τροποποίηση του προγράμματος. Όπου οι μη χρησιμοποιηθείσες πιστώσεις αποδεσμεύονται ξαναγίνονται διαθέσιμες στο εν λόγω κράτος μέλος, με στόχο την επαναδιάθεσή τους σε άλλα προγράμματα και προτεραιότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της θεματικής συγκέντρωσης.

3. Οι ΜΜΕ που λαμβάνουν χρηματοδότηση μέσω νέας χρηματοδότησης υποχρεώσεων, ως αποτέλεσμα της νέας σύνθεσης του χαρτοφυλακίου από τον ενδιάμεσο φορέα χρηματοδότησης στο πλαίσιο του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρεται στην παράγραφο 2, θεωρούνται ως οι τελικοί δικαιούχοι της συνεισφοράς από το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ στο εν λόγω μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής.

4. Κατά τη χρηματοδοτική συνεισφορά που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρέπει να τηρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 37 παράγραφος 2, βασίζεται σε εκ των προτέρων αξιολόγηση σε επίπεδο Ένωσης που διενεργείται από την ΕΤΕπ και την Επιτροπή,

Με βάση τις διαθέσιμες πηγές δεδομένων σχετικά με την τραπεζική χρηματοδότηση υποχρεώσεων και τις ΜΜΕ, η εκ των προτέρων αξιολόγηση θα καλύπτει, μεταξύ άλλων, ανάλυση των χρηματοδοτικών αναγκών των ΜΜΕ σε επίπεδο Ένωσης, τους όρους χρηματοδοτικής στήριξης και τις ανάγκες των ΜΜΕ καθώς και ένδειξη του χρηματοδοτικού κενού των ΜΜΕ σε κάθε κράτος μέλος, το προφίλ της οικονομικής και χρηματοδοτικής κατάστασης του κλάδου των ΜΜΕ σε επίπεδο κράτους μέλους, την ελάχιστη κρίσιμη μάζα των συνολικών συνεισφορών, ένα εύρος του εκτιμώμενου συνολικού όγκου δανεισμού που δημιουργείται από τέτοιου είδους συνεισφορές, καθώς και την προστιθέμενη αξία,

β) παρέχεται από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος ως μέρος ενός ειδικού εθνικού προγράμματος ανά χρηματοδοτική συνεισφορά από το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ που στηρίζει τον θεματικό στόχο που ορίζεται στο άρθρο 9 πρώτο εδάφιο σημείο 3,

γ) υπόκειται στους όρους που θέτει η συμφωνία χρηματοδότησης που έχει συναφθεί μεταξύ κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους και της ΕΤΕπ, στην οποία περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων:

i) καθήκοντα και υποχρεώσεις της ΕΤΕπ, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών·

ii) η ελάχιστη μόχλευση που πρέπει να επιτευχθεί με σαφώς καθορισμένα οροθέσια εντός της περιόδου επιλεξιμότητας που αναφέρεται στο άρθρο 65 παράγραφος 2·

iii) οι όροι της νέας χρηματοδότησης υποχρεώσεων·

iv) διατάξεις που συνδέονται με μη επιλέξιμες δραστηριότητες και κριτήρια αποκλεισμού·

v) χρονοδιαγράμματα των πληρωμών·

vi) κυρώσεις σε περίπτωση μη εκτέλεσης από τους ενδιάμεσους φορείς χρηματοδότησης·

vii) επιλογή ενδιάμεσων φορέων χρηματοδότησης·

viii) παρακολούθηση, υποβολή εκθέσεων και έλεγχος·

ix) δημοσιότητα·

x) οι όροι τερματισμού της σύμβασης.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του μέσου, η ΕΤΕπ προβαίνει σε συμβατικές ρυθμίσεις με τους επιλεγμένους ενδιάμεσους φορείς χρηματοδότησης·

δ) σε περίπτωση που η συμφωνία χρηματοδότησης που αναφέρεται στο στοιχείο γ) δεν συναφθεί εντός έξι μηνών από την υιοθέτηση του προγράμματος που αναφέρεται στο στοιχείο β), το κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να επαναδιαθέσει τη συνεισφορά αυτή σε άλλα προγράμματα και προτεραιότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της θεματικής συγκέντρωσης.

Η Επιτροπή εκδίδει προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εκτελεστική πράξη για τη θέσπιση υποδείγματος της συμφωνίας χρηματοδότησης που αναφέρεται στο στοιχείο γ). Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 150 παράγραφος 3.

5. Σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος επιτυγχάνεται ελάχιστη μόχλευση στα ορόσημα που ορίζονται στη συμφωνία χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), η οποία υπολογίζεται ως ο λόγος της νέας χρηματοδότησης υποχρεώσεων στις επιλέξιμες ΜΜΕ που θα προέλθει από ενδιάμεσους φορείς χρηματοδότησης, προς την αντίστοιχη συνεισφορά του ΕΤΠΑ και του ΕΓΤΑΑ από το εν λόγω κράτος μέλος, στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής. Η εν λόγω ελάχιστη μόχλευση μπορεί να διαφέρει μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Σε περίπτωση που ο ενδιάμεσος φορέας χρηματοδότησης δεν επιτύχει την ελάχιστη μόχλευση που ορίζεται στη συμφωνία χρηματοδότησης η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), δεσμεύεται συμβατικώς να καταβάλει πρόστιμο υπέρ του συμμετέχοντος κράτους μέλους, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζει η συμφωνία χρηματοδότησης.

Η αδυναμία του ενδιάμεσου φορέα χρηματοδότησης να επιτύχει την ελάχιστη μόχλευση όπως αυτή ορίζεται στη συμφωνία χρηματοδότησης, δεν μπορεί να επηρεάζει ούτε τις εκδοθείσες εγγυήσεις ούτε τις αντίστοιχες πράξεις τιτλοποίησης.

6. Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο του άρθρου 38 παράγραφος 2, οι χρηματοδοτικές συνεισφορές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δύνανται να κατατεθούν σε χωριστούς λογαριασμούς ανά κράτος μέλος ή, σε περίπτωση που δύο ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη συναινέσουν, σε ενιαίο λογαριασμό, που καλύπτει όλα τα εν λόγω κράτη μέλη και θα χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους συγκεκριμένους στόχους των προγραμμάτων από τα οποία καταβλήθηκαν οι συνεισφορές.

7. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 41 παράγραφοι 1 και 2 όσον αφορά τις χρηματοδοτικές συνεισφορές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, η αίτηση πληρωμής του κράτους μέλους προς την Επιτροπή, υποβάλλεται με βάση το 100 % των ποσών που πρέπει να καταβάλει το κράτος μέλος στην ΕΤΕπ, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα το οποίο ορίζεται στη συμφωνία χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω αιτήσεις πληρωμής βασίζονται στα ποσά που ζητούνται από την ΕΤΕπ και θεωρούνται αναγκαία για την κάλυψη των δεσμεύσεων για συμβάσεις εγγυήσεων ή πράξεις τιτλοποίησης που θα οριστικοποιηθούν εντός των επόμενων τριών μηνών. Οι πληρωμές από τα κράτη μέλη προς την ΕΤΕπ γίνονται χωρίς καθυστέρηση και, σε κάθε περίπτωση, πριν οι δεσμεύσεις επιβαρύνουν την ΕΤΕπ.

8. Κατά το κλείσιμο του προγράμματος, οι επιλέξιμες δαπάνες ανέρχονται στο συνολικό ποσό των συνεισφορών του προγράμματος που καταβλήθηκε στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, το οποίο αντιστοιχεί:

α) για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, στους πόρους που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)·

β) για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) του παρόντος άρθρου, στο συνολικό ποσό της νέας χρηματοδότησης υποχρεώσεων που απορρέει από πράξεις τιτλοποίησης, το οποίο καταβάλλεται στις επιλέξιμες ΜΜΕ ή διατίθεται προς όφελος αυτών, εντός της περιόδου επιλεξιμότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 65 παράγραφος 2.

9. Για τους σκοπούς των άρθρων 44 και 45, οι μη χρησιμοποιηθείσες εγγυήσεις και τα ποσά που επεστράφησαν όσον αφορά, αντιστοίχως, τις εγγυήσεις χωρίς ανώτατο όριο και τις πράξεις τιτλοποίησης, θεωρούνται πόροι που επεστράφησαν στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής. Με την ολοκλήρωση των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, το καθαρό υπόλοιπο της ρευστοποίησης, μετά την αφαίρεση του κόστους, των εξόδων και της πληρωμής των ποσών που οφείλονται σε πιστωτές με προτεραιότητα εξόφλησης έναντι αυτών που κατεβλήθησαν από το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ, επιστρέφεται στα αντίστοιχα κράτη μέλη αναλογικά με τις συνεισφορές τους στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής.

10. Η έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 1, περιέχει τα κάτωθι συμπληρωματικά στοιχεία:

α) το συνολικό ποσό της στήριξης από το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ που καταβάλλεται στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής για εγγυήσεις χωρίς ανώτατο όριο ή πράξεις τιτλοποίησης, ανά πρόγραμμα και προτεραιότητα ή μέτρο·

β) την πρόοδο όσον αφορά τη δημιουργία νέας χρηματοδότησης υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4 για τις επιλέξιμες ΜΜΕ.

11. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 93 παράγραφος 1, οι πόροι που διατίθενται στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, δυνάμει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, μπορεί να χρησιμοποιηθούν για τη δημιουργία νέου μηχανισμού χρηματοδότησης υποχρεώσεων για ΜΜΕ σε ολόκληρη την επικράτεια του κράτους μέλους, ανεξαρτήτως των κατηγοριών της περιοχής, εκτός και αν προβλέπεται διαφορετικά στη συμφωνία χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

12. Το άρθρο 70 δεν εφαρμόζεται για προγράμματα που αφορούν την υλοποίηση μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής με βάση το παρόν άρθρο.

Άρθρο 40

Διαχείριση και έλεγχος των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής

1. Οι φορείς που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 124 του παρόντος κανονισμού για το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής, το ΕΚΤ, το ΕΤΘΑ και σύμφωνα με το άρθρο 65 του κανονισμού ΕΓΤΑΑ δεν εκτελούν επιτόπιες επαληθεύσεις των πράξεων οι οποίες περιλαμβάνουν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής τα οποία εφαρμόζονται βάσει του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο α). Οι εν λόγω οργανισμοί λαμβάνουν περιοδικές εκθέσεις ελέγχου από τους φορείς στους οποίους έχει ανατεθεί η υλοποίηση αυτών των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής.

2. Οι φορείς που είναι αρμόδιοι για τον δημοσιονομικό έλεγχο προγραμμάτων δεν διενεργούν ελέγχους των πράξεων που περιλαμβάνουν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής τα οποία εκτελούνται σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α) ούτε των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που συνδέονται με τα εν λόγω μέσα. Λαμβάνουν περιοδικές εκθέσεις ελέγχου από τους ελεγκτές που ορίζονται στις συμφωνίες για τη σύσταση των εν λόγω μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής.

3. Οι φορείς που είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο των προγραμμάτων μπορούν να διενεργούν ελέγχους σε επίπεδο τελικών αποδεκτών μόνο όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις εξής περιπτώσεις:

α) όταν τα δικαιολογητικά έγγραφα που αποδεικνύουν τη στήριξη που χορηγήθηκε από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής προς τελικούς αποδέκτες και ότι αυτή χρησιμοποιήθηκε για τους προβλεπόμενους σκοπούς σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, δεν διατίθενται στο επίπεδο της διαχειριστικής αρχής ή στο επίπεδο των φορέων στους οποίους έχει ανατεθεί η υλοποίηση μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής·

β) όταν υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα διαθέσιμα έγγραφα στο επίπεδο της διαχειριστικής αρχής ή στο επίπεδο των φορέων στους οποίους έχει ανατεθεί η υλοποίηση μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής δεν αντιπροσωπεύουν μία ακριβή και αληθή καταγραφή της παρεχόμενης υποστήριξης.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο β), συμπεριλαμβανομένων των έλεγχων που πρέπει να διενεργούν οι διαχειριστικές και ελεγκτικές αρχές, των ρυθμίσεων για την τήρηση αποδεικτικών εγγράφων, των στοιχείων που πρέπει να τεκμηριώνονται με αποδεικτικά έγγραφα, καθώς και διαχειριστικής και ελεγκτικής φύσεως ρυθμίσεων. Η Επιτροπή κοινοποιεί ταυτόχρονα τις εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, εντός 22 Απριλίου 2014.

5. Οι φορείς στους οποίους έχει ανατεθεί η υλοποίηση μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής είναι υπεύθυνοι για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας των αποδεικτικών εγγράφων και δεν επιβάλλουν στους τελικούς αποδέκτες απαιτήσεις τήρησης αρχείων πλέον όσων είναι απαραίτητες για να τους διευκολύνουν στο να εκπληρώσουν την υποχρέωση αυτή.

Άρθρο 41

Αιτήσεις πληρωμής που περιλαμβάνουν δαπάνες για μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής

1. Όσον αφορά τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α) και τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα οποία εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β), υποβάλλονται τμηματικές αιτήσεις ενδιάμεσων πληρωμών για τις συνεισφορές των προγραμμάτων που καταβάλλονται στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής εντός της περιόδου επιλεξιμότητας που καθορίζεται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 («περίοδος επιλεξιμότητας»), σύμφωνα με τις εξής προϋποθέσεις:

α) Το ποσό της συνεισφοράς στο πρόγραμμα που καταβάλλεται στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, για κάθε αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής η οποία υποβάλλεται εντός της περιόδου επιλεξιμότητας, δεν υπερβαίνει το 25 % του συνολικού ποσού των συνεισφορών στο πρόγραμμα που έχουν δεσμευθεί για το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής σύμφωνα με τη σχετική συμφωνία χρηματοδότησης, αντιστοιχεί σε δαπάνες κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ), που αναμένεται να καταβληθούν εντός της περιόδου επιλεξιμότητας. Οι αιτήσεις ενδιάμεσων πληρωμών που υποβάλλονται μετά την περίοδο επιλεξιμότητας περιλαμβάνουν το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών κατά την έννοια του άρθρου 42·

β) κάθε αίτηση για ενδιάμεση πληρωμή που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου μπορεί να περιλαμβάνει έως το 25 % του συνολικού ποσού της εθνικής συμμετοχής όπως αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 9 που αναμένεται να καταβληθεί στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, ή στο επίπεδο των τελικών αποδεκτών για δαπάνες κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ) εντός της περιόδου επιλεξιμότητας·

γ) οι μεταγενέστερες αιτήσεις ενδιάμεσης πληρωμής, που υποβάλλονται εντός της περιόδου επιλεξιμότητας, υποβάλλονται μόνο:

i) για τη δεύτερη αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής, όταν τουλάχιστον το 60 % του ποσού της πρώτης αίτησης ενδιάμεσων πληρωμών έχει χρησιμοποιηθεί ως επιλέξιμη δαπάνη κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ)·

ii) για την τρίτη και τις επόμενες αιτήσεις ενδιάμεσης πληρωμής, όταν τουλάχιστον το 85 % των ποσών των προηγούμενων αιτήσεων ενδιάμεσων πληρωμών έχει χρησιμοποιηθεί ως επιλέξιμη δαπάνη κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ)·

δ) κάθε αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής, η οποία περιλαμβάνει δαπάνες σχετικές με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, πρέπει να διαχωρίζει το συνολικό ποσό των συνεισφορών του προγράμματος που καταβλήθηκαν στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής από τα ποσά που καταβλήθηκαν ως επιλέξιμες δαπάνες κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ).

Κατά το κλείσιμο προγράμματος, η αίτηση πληρωμής του τελικού υπολοίπου περιλαμβάνει το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών όπως αναφέρεται στο άρθρο 42.

2. Όσον αφορά τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο β) και εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 4 στοιχείο γ), οι αιτήσεις ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμής του τελικού υπολοίπου περιλαμβάνουν το συνολικό ποσό των πληρωμών που πραγματοποιούνται από τη διαχειριστική αρχή για επενδύσεις στους τελικούς αποδέκτες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β).

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 149, με τις οποίες καθορίζονται οι κανόνες που διέπουν την ανάκληση πληρωμών στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής και τις επακόλουθες τροποποιήσεις των αιτήσεων πληρωμών.

4. Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με τα υποδείγματα που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την υποβολή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής μαζί με τις αιτήσεις πληρωμής προς την Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 42

Επιλέξιμες δαπάνες κατά το κλείσιμο

1. Κατά το κλείσιμο ενός προγράμματος, οι επιλέξιμες δαπάνες του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής είναι το συνολικό ποσό των συνεισφορών που πράγματι καταβλήθηκαν από τα προγράμματα ή, σε περίπτωση εγγυήσεων, των δεσμεύσεων του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής, εντός της περιόδου επιλεξιμότητας, το οποίο αντιστοιχεί σε:

α) πληρωμές στους τελικούς αποδέκτες και, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 7, πληρωμές προς όφελος των τελικών αποδεκτών·

β) πόρους που δεσμεύτηκαν για συμβάσεις εγγυήσεων, ανεξαρτήτως αν είναι εκκρεμείς ή έχουν λήξει, για την χρηματοδότηση πιθανών αιτήσεων εγγύησης για ζημίες, που υπολογίζονται επί τη βάσει συνετής εκ των προτέρων αξιολόγησης κινδύνου, καλύπτουν πολλαπλό ποσό υφισταμένων νέων δανείων ή άλλων μέσων υψηλού κινδύνου για επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες·

γ) κεφαλαιοποιημένες επιδοτήσεις επιτοκίου ή προμήθειες εγγύησης που πρέπει να καταβληθούν για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 10 έτη μετά την περίοδο επιλεξιμότητας, οι οποίες έχουν χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, έχουν καταβληθεί σε διαχειριστικό λογαριασμό που δημιουργήθηκε ειδικά γι' αυτόν τον σκοπό, για την αποτελεσματική εκταμίευση μετά την περίοδο επιλεξιμότητας, που όμως αφορούν δάνεια ή άλλα μέσα υψηλού κινδύνου που εκταμιεύθηκαν για επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες εντός της περιόδου επιλεξιμότητας·

δ) πληρωμή δαπανών διαχείρισης ή πληρωμή αμοιβών διαχείρισης του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 για τον καθορισμό συγκεκριμένων κανόνων για τη θέσπιση συστήματος κεφαλαιοποίησης των ετήσιων δόσεων για τις επιδοτήσεις επιτοκίου και τις επιδοτήσεις προμηθειών εγγύησης, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

2. Στην περίπτωση συμμετοχών κεφαλαίου και μικροπιστώσεων, οι κεφαλαιοποιημένες δαπάνες ή έξοδα διαχείρισης που θα πρέπει να καταβληθούν για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα έξι έτη μετά την περίοδο επιλεξιμότητας και αφορούν επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν εντός της περιόδου επιλεξιμότητας, οι οποίες δεν μπορούν να καλυφθούν από τις διατάξεις των άρθρων 44 ή 45, μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες δαπάνες όταν καταβάλλονται σε λογαριασμό υπό μεσεγγύηση που δημιουργείται ειδικά προς τον σκοπό αυτό.

3. Στην περίπτωση εργαλείων κεφαλαίων συμμετοχών που στοχεύουν σε επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 4 για τις οποίες η συμφωνία χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 7 στοιχείο β) υπεγράφη πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2017, τα οποία έως το τέλος της περιόδου επιλεξιμότητας επένδυσαν τουλάχιστον το 55 % των πόρων του προγράμματος που είχαν δεσμευθεί με την αντίστοιχη συμφωνία χρηματοδότησης, ένα περιορισμένο ποσό των πληρωμών για επενδύσεις στους τελικούς αποδέκτες που πρόκειται να πραγματοποιηθούν εντός περιόδου που δεν υπερβαίνει τα τέσσερα έτη μετά τη λήξη της περιόδου επιλεξιμότητας, μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες δαπάνες, εφόσον καταβληθούν σε λογαριασμό υπό μεσεγγύηση που έχει συσταθεί για τον σκοπό αυτό, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται, αφενός οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων και, αφετέρου, όλες οι προϋποθέσεις που παρατίθενται κατωτέρω.

Τα ποσά που καταβάλλονται στο λογαριασμό υπό μεσεγγύηση:

α) χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για επακόλουθες επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες που έλαβαν τις αρχικές επενδύσεις μετοχικού κεφαλαίου από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής κατά τη διάρκεια της περιόδου επιλεξιμότητας, οι οποίες εξακολουθούν να εκκρεμούν εν όλω ή εν μέρει,

β) χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για επακόλουθες επενδύσεις που θα πραγματοποιηθούν σύμφωνα με όρους και συμβάσεις της αγοράς και που περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο για την τόνωση των συνεπενδύσεων του ιδιωτικού τομέα, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζουν τη συνέχεια της χρηματοδότησης των επιχειρήσεων-στόχων, ώστε να μπορούν τόσο οι επενδυτές του δημόσιου τομέα όσο και οι ιδιώτες επενδυτές να επωφεληθούν από τις επενδύσεις,

γ) δεν υπερβαίνουν το 20 % των επιλέξιμων δαπανών του εργαλείου κεφαλαίου συμμετοχών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) από το οποίο αφαιρούνται τα ανώτατα κεφάλαια και έσοδα που επιστρέφονται στο εν λόγω χρηματοδοτικό εργαλείο εντός της περιόδου επιλεξιμότητας.

Τα ποσά που καταβάλλονται στον λογαριασμό σε μεσεγγύηση και τα οποία δεν θα χρησιμοποιηθούν για επενδύσεις σε τελικούς δικαιούχους κατά την περίοδο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 45.

4. Οι επιλέξιμες δαπάνες που δηλώνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δεν υπερβαίνουν το άθροισμα:

α) του συνολικού ποσού της στήριξης από τα ΕΔΕΤ που καταβάλλεται για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2· και

β) το αντίστοιχο ποσό της εθνικής συμμετοχής.

5. Οι δαπάνες και οι αμοιβές διαχείρισης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο δ) και στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, μπορούν να χρεώνονται από τον διαχειριστή του ταμείου χαρτοφυλακίου ή τους διαχειριστές των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β), χωρίς να επιτρέπεται να υπερβούν τα όρια που ορίζονται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου. Ενώ οι δαπάνες διαχείρισης περιλαμβάνουν στοιχεία άμεσων ή έμμεσων δαπανών που αποζημιώνονται βάσει δικαιολογητικών, η αμοιβή διαχείρισης αφορά την αμοιβή για παροχή υπηρεσιών που έχει καθοριστεί στο πλαίσιο μιας ανταγωνιστικής διαδικασίας σε όρους αγοράς, όπου απαιτείται. Οι δαπάνες και οι αμοιβές διαχείρισης βασίζονται σε μέθοδο υπολογισμού που εξαρτάται από τις επιδόσεις.

Οι δαπάνες και οι αμοιβές διαχείρισης μπορούν να περιλαμβάνουν τα τέλη διακανονισμού. Στην περίπτωση που τα τέλη διακανονισμού ή μέρος τους επιβαρύνουν τους τελικούς αποδέκτες, δεν δηλώνονται ως επιλέξιμες δαπάνες.

Οι δαπάνες και οι αμοιβές διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν προπαρασκευαστικές εργασίες για το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής πριν από την υπογραφή της σχετικής συμφωνίας χρηματοδότησης, είναι επιλέξιμες από την ημερομηνία υπογραφής της σχετικής συμφωνίας χρηματοδότησης.

6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149, για τη θέσπιση συγκεκριμένων κανόνων σχετικά με τον καθορισμό των κριτηρίων για τον υπολογισμό των δαπανών και αμοιβών διαχείρισης με βάση τις επιδόσεις και τα εφαρμοστέα όρια, καθώς και των κανόνων για την καταβολή των κεφαλαιοποιημένων δαπανών και αμοιβών διαχείρισης για εργαλεία συμμετοχών κεφαλαίων και μικροπιστώσεις.

Άρθρο 43

Τόκοι και άλλα έσοδα που δημιουργούνται από την υποστήριξη που παρέχουν τα ΕΔΕΤ σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής

1. Η συνεισφορά που καταβάλλουν τα ΕΔΕΤ σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής κατατίθεται σε λογαριασμούς σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στα κράτη μέλη και επενδύονται σε προσωρινή βάση σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Οι τόκοι και τα άλλα έσοδα που προκύπτουν από τη συνεισφορά που καταβάλλουν τα ΕΔΕΤ σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής χρησιμοποιούνται για τους ίδιους σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων της αποζημίωσης των προκυπτουσών δαπανών διαχείρισης ή της πληρωμής αμοιβών διαχείρισης του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο δ), και των εξόδων που καταβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 2, με αυτούς της αρχικής συνεισφοράς από τα ΕΔΕΤ είτε εντός του ίδιου μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής είτε μετά την εκκαθάριση του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής, σε άλλα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής ή μορφές στήριξης σύμφωνα με τους ειδικούς στόχους που καθορίζονται στο πλαίσιο μιας προτεραιότητας, μέχρι τη λήξη της περιόδου επιλεξιμότητας.

3. Η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει την τήρηση των κατάλληλων στοιχείων για τη χρήση των τόκων και άλλων εσόδων.

Άρθρο 44

Επαναχρησιμοποίηση πόρων που αποδίδονται στη συνεισφορά των ΕΔΕΤ μέχρι τη λήξη της περιόδου επιλεξιμότητας

1. Οι πόροι που επιστρέφονται στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής από επενδύσεις ή από αποδέσμευση πόρων που είχαν διατεθεί για συμβάσεις εγγυήσεων, συμπεριλαμβανομένων αποπληρωμών κεφαλαίου και εσόδων και άλλων κερδών ή αποδόσεων, όπως τόκοι, προμήθειες εγγύησης, μερίσματα, κέρδη κεφαλαίου ή οποιαδήποτε άλλα έσοδα που παράγονται από επενδύσεις, οι οποίοι αποδίδονται στη συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ, επαναχρησιμοποιούνται για τους ακόλουθους σκοπούς μέχρι του ύψους του ποσού που είναι απαραίτητο και με τη σειρά που προβλέπεται στις σχετικές συμφωνίες χρηματοδότησης:

α) για πρόσθετες επενδύσεις μέσω του ίδιου ή άλλων μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, σύμφωνα με τους ειδικούς στόχους που καθορίζονται στο πλαίσιο μιας προτεραιότητας.

β) όπου δύναται να εφαρμοστεί, για την καταβολή προνομιακής αμοιβής ιδιωτικών ή δημόσιων επενδυτών που λειτουργούν βάσει της αρχής της οικονομίας της αγοράς, οι οποίοι παρέχουν συμπληρωματικούς με την συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ πόρους προς το μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής ή επενδύουν από κοινού με αυτό σε επίπεδο των τελικών αποδεκτών·

γ) όπου δύναται να εφαρμοστεί, για την κάλυψη της αποζημίωσης των προκυπτουσών δαπανών διαχείρισης ή της πληρωμής της αμοιβής διαχείρισης του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής.

Η ανάγκη και το ύψος της προνομιακής αμοιβής, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο β) καθορίζεται στην εκ των προτέρων αξιολόγηση. Η προνομιακή αμοιβή δεν υπερβαίνει το ποσό που είναι αναγκαίο για τη δημιουργία κινήτρων με σκοπό την προσέλκυση ιδιωτικών πόρων και δεν αποζημιώνει υπέρμετρα τους ιδιωτικούς ή τους δημόσιους επενδυτές που λειτουργούν βάσει της αρχής της οικονομίας της αγοράς. Η ευθυγράμμιση συμφερόντων εξασφαλίζεται με τον ενδεδειγμένο καταμερισμό του κινδύνου και του κέρδους και διεξάγεται σε κανονική εμπορική βάση και είναι σύμφωνη με τους κανόνες της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις.

2. Η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει την τήρηση των κατάλληλων στοιχείων για τη χρήση των πόρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1

Άρθρο 45

Χρήση των πόρων μετά τη λήξη της περιόδου επιλεξιμότητας

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι πόροι που επιστρέφονται στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι αποπληρωμές κεφαλαίων, τα έσοδα και άλλα κέρδη ή αποδόσεις που έχουν παραχθεί εντός περιόδου τουλάχιστον οκτώ ετών μετά τη λήξη της περιόδου επιλεξιμότητας, οι οποίοι αποδίδονται στη συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής σύμφωνα με το άρθρο 37, χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τους στόχους του προγράμματος ή των προγραμμάτων, είτε εντός του ίδιου μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής είτε, ύστερα από την έξοδο των εν λόγω πόρων από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, σε άλλα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, εφόσον, σε αμφότερες περιπτώσεις, ύστερα από αξιολόγηση των συνθηκών αγοράς, καταδεικνύεται η συνεχιζόμενη ανάγκη για παρόμοιες επενδύσεις, ή σε άλλες μορφές στήριξης.

Άρθρο 46

Έκθεση για την υλοποίηση των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής

1. Η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή ειδική έκθεση η οποία καλύπτει τις πράξεις που περιλαμβάνουν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής υπό μορφή παραρτήματος στην ετήσια έκθεση υλοποίησης.

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 ειδική έκθεση περιλαμβάνει, για κάθε μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την ταυτότητα του προγράμματος και του άξονα ή του μέτρου προτεραιότητας από το οποίο παρέχεται η στήριξη των ΕΔΕΤ·

β) περιγραφή του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής και των ρυθμίσεων υλοποίησης·

γ) προσδιορισμό των φορέων υλοποίησης των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, καθώς και των φορέων διαχείρισης των ταμείων χαρτοφυλακίου κατά περίπτωση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α), στο άρθρο 38 παράγραφος 4 στοιχεία α), β) και γ), καθώς και των ενδιάμεσων φορέων χρηματοδότησης που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 6·

δ) το συνολικό ποσό των συνεισφορών του προγράμματος κατά προτεραιότητα ή μέτρο που καταβάλλεται στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής·

ε) το συνολικό ποσό της στήριξης που έχει πληρωθεί σε τελικούς δικαιούχους ή υπέρ τελικών δικαιούχων, ή έχει δεσμευτεί σε συμβάσεις εγγυήσεων από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής για επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες καθώς και τα έξοδα ή αμοιβές διαχείρισης που έχουν καταβληθεί, ανά πρόγραμμα και προτεραιότητα ή μέτρο·

στ) την απόδοση του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής καθώς και την πρόοδο στην υλοποίησή του και στην επιλογή των φορέων υλοποίησης του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής συμπεριλαμβανομένου του διαχειριστή του Ταμείου Χαρτοφυλακίου

ζ) τόκους και άλλα έσοδα που προκύπτουν από την στήριξη από τα ΕΔΕΤ προς το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, και πόρους προγράμματος που επιστρέφονται στα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής από επενδύσεις, όπως αναφέρεται στα άρθρα 43 και 44·

η) την πρόοδο επίτευξης του αναμενόμενου αποτελέσματος μόχλευσης των επενδύσεων που πραγματοποιούνται από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής και την αξία των επενδύσεων και συμμετοχών·

θ) την αξία των επενδύσεων κεφαλαίου συμμετοχών, όσον αφορά τα προηγούμενα έτη·

ι) συμβολή του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής στην επίτευξη των δεικτών της σχετικής προτεραιότητας ή του σχετικού μέτρου.

Οι πληροφορίες των στοιχείων ζ) και η) του πρώτου εδαφίου μπορούν να περιλαμβάνονται μόνο στο παράρτημα των ετήσιων εκθέσεων υλοποίησης που πρόκειται να υποβληθούν το 2017 και το 2019, καθώς και στην τελική έκθεση υλοποίησης. Οι υποχρεώσεις παρακολούθησης που προβλέπονται στα στοιχεία α) έως ι) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζονται στο επίπεδο των τελικών αποδεκτών.

3. Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίσει ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με τα υποδείγματα που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την υποβολή έκθεσης στην Επιτροπή σχετικά με τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 143 παράγραφος 3.

4. Κάθε χρόνο, αρχής γενομένης από το 2016, η Επιτροπή παρέχει, εντός έξι μηνών από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή της ετήσιας έκθεση υλοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 111 παράγραφος 1 για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής, το άρθρο 75 του κανονισμού ΕΓΤΑΑ για το ΕΓΤΑΑ, καθώς και τις σχετικές διατάξεις των ειδικών ανά ταμείο κανόνων για το ΕΤΘΑ, περιλήψεις των δεδομένων σχετικά με την πρόοδο στη χρηματοδότηση και υλοποίηση των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, που αποστέλλονται από τις διαχειριστικές αρχές, σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Οι εν λόγω περιλήψεις διαβιβάζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο και δημοσιοποιούνται.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Παρακολούθηση

Τμήμα I

Παρακολούθηση των προγραμμάτων

Άρθρο 47

Επιτροπή παρακολούθησης

1. Εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης στο κράτος μέλος της απόφασης για την έγκριση ενός προγράμματος, το κράτος μέλος συγκροτεί επιτροπή, σύμφωνα με το θεσμικό, νομικό και δημοσιονομικό πλαίσιό του, για να παρακολουθεί την υλοποίηση του προγράμματος σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή (η «επιτροπή παρακολούθησης»).

Ένα κράτος μέλος μπορεί να συγκροτήσει μία μόνο επιτροπή παρακολούθησης για την κάλυψη περισσότερων από ένα προγραμμάτων που συγχρηματοδοτούνται από τα ΕΔΕΤ.

2. Κάθε επιτροπή παρακολούθησης συντάσσει και εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της σύμφωνα με το θεσμικό, νομικό και δημοσιονομικό πλαίσιο του οικείου κράτους μέλους.

3. Η επιτροπή παρακολούθησης ενός προγράμματος στο πλαίσιο του στόχου για την Ευρωπαϊκή Εδαφική Συνεργασία συγκροτείται από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο πρόγραμμα συνεργασίας και από τρίτες χώρες, στην περίπτωση που έχουν αποδεχθεί την πρόσκληση να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα συνεργασίας, σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης έγκρισης του προγράμματος συνεργασίας στο κράτος μέλος. Η επιτροπή παρακολούθησης αυτή συντάσσει και εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 48

Σύνθεση της Επιτροπής Παρακολούθησης

1. Η σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης ενός προγράμματος, αποφασίζεται από το κράτος μέλος, με την προϋπόθεση ότι η επιτροπή παρακολούθησης περιλαμβάνει στη σύνθεσή της εκπροσώπους των αρμόδιων αρχών του οικείου κράτους μέλους, ενδιάμεσους φορείς και εκπροσώπους των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5. Εκπρόσωποι των εταίρων εξουσιοδοτούνται να αποτελούν μέρος της επιτροπής παρακολούθησης από τους αντίστοιχους εταίρους βάσει διαφανών διαδικασιών. Κάθε μέλος της επιτροπής παρακολούθησης δύναται να έχει ένα δικαίωμα ψήφου.

Η σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης ενός προγράμματος, σύμφωνα με τον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, συμφωνείται από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο πρόγραμμα και τις τρίτες χώρες στην περίπτωση που έχουν αποδεχθεί την πρόσκληση να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα συνεργασίας. Η επιτροπή παρακολούθησης περιλαμβάνει σχετικούς αντιπροσώπους των εν λόγω κρατών μελών και τρίτων χωρών. Η επιτροπή παρακολούθησης μπορεί να περιλαμβάνει εκπροσώπους του ΕΟΕΣ που υλοποιεί δράσεις σχετικές με το πρόγραμμα εντός της περιοχής προγράμματος.

2. Ο κατάλογος των μελών της επιτροπής παρακολούθησης δημοσιεύεται.

3. Η Επιτροπή συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης με συμβουλευτική ιδιότητα.

4. Εάν η ΕΤΕπ συνεισφέρει σε πρόγραμμα, μπορεί να συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης με συμβουλευτική ιδιότητα.

5. Η προεδρία της επιτροπής παρακολούθησης ασκείται από αντιπρόσωπο του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής.

Άρθρο 49

Καθήκοντα της επιτροπής παρακολούθησης

1. Η επιτροπή παρακολούθησης συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος και εξετάζει την εφαρμογή του προγράμματος και την πρόοδο ως προς την επίτευξη των στόχων του. Ως προς αυτό, εξετάζει τα δημοσιονομικά στοιχεία, τους κοινούς και ειδικούς δείκτες του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στις τιμές των δεικτών αποτελεσμάτων, και την πρόοδο προς την επίτευξη των ποσοτικά προσδιορισμένων στόχων και των ορόσημων που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 και, κατά περίπτωση, των αποτελεσμάτων ποιοτικών αναλύσεων.

2. Η επιτροπή παρακολούθησης εξετάζει όλα τα ζητήματα που επηρεάζουν την επίδοση του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των συμπερασμάτων των αναθεωρήσεων επιδόσεων.

3. Ζητείται η γνώμη της επιτροπής παρακολούθησης η οποία, εφόσον το κρίνει κατάλληλο, εκδίδει γνωμοδότηση για κάθε τροποποίηση του προγράμματος που προτείνει η διαχειριστική αρχή.

4. Η επιτροπή παρακολούθησης δύναται να υποβάλει παρατηρήσεις στη διαχειριστική αρχή αναφορικά με την υλοποίηση και την αξιολόγηση του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων ενεργειών που σχετίζονται με τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης των δικαιούχων. Η επιτροπή παρακολούθησης παρακολουθεί τα μέτρα που λαμβάνονται ως αποτέλεσμα των παρατηρήσεών της.

Άρθρο 50

Εκθέσεις υλοποίησης

1. Από το 2016 έως και το 2023, κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή τελική έκθεση υλοποίησης του προγράμματος για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής και ετήσια έκθεση υλοποίησης για το ΕΓΤΑΑ και το ΕΤΘΑ εντός προθεσμίας που καθορίζεται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2. Οι ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης παρέχουν βασικές πληροφορίες για την υλοποίηση του προγράμματος και τις προτεραιότητές του με αναφορά στα δημοσιονομικά δεδομένα, τους κοινούς δείκτες και ειδικούς δείκτες του προγράμματος και σε τιμές ποσοτικά προσδιορισμένων στόχων, περιλαμβανομένων των μεταβολών στις τιμές των δεικτών αποτελεσμάτων, κατά περίπτωση, και αρχής γενομένης από την ετήσια έκθεση υλοποίησης που υποβάλλεται το 2017, στα ορόσημα που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων. Τα κοινοποιούμενα δεδομένα αφορούν τις τιμές για δείκτες όσον αφορά τις πράξεις που έχουν υλοποιηθεί πλήρως καθώς και, όταν είναι δυνατόν, όσον αφορά το στάδιο υλοποίησης, για επιλεγμένες πράξεις. Παραθέτουν επίσης μια έκθεση σύνθεσης των συμπερασμάτων όλων των αξιολογήσεων του προγράμματος που κατέστησαν διαθέσιμα κατά τη διάρκεια του προηγούμενου οικονομικού έτους, όλα τα ζητήματα που ενδεχομένως επηρεάζουν την επίδοση του προγράμματος και τα μέτρα που έχουν ληφθεί. Η ετήσια έκθεση υλοποίησης που υποβάλλεται το 2016 δύναται επίσης να παραθέτει, κατά περίπτωση, τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την τήρηση των εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, στον κανονισμό ΕΚΤ μπορούν να θεσπίζονται ειδικοί κανόνες για τα δεδομένα που διαβιβάζονται για το ΕΚΤ.

4. Η ετήσια έκθεση υλοποίησης που υποβάλλεται το 2017 παραθέτει και εκτιμά τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και την πρόοδο προς την επίτευξη των στόχων του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης της συνεισφοράς των ΕΔΕΤ στις μεταβολές της τιμής των δεικτών αποτελεσμάτων, όταν προκύπτουν στοιχεία από τις σχετικές αξιολογήσεις. Η ετήσια έκθεση υλοποίησης παραθέτει τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την τήρηση των εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων που δεν είχαν ικανοποιηθεί κατά τον χρόνο της έγκρισης των προγραμμάτων. Εκτιμά επίσης την υλοποίηση δράσεων λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές που ορίζονται στα άρθρα 7 και 8, τον ρόλο των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 στην υλοποίηση του προγράμματος και αναφέρει τη στήριξη που χρησιμοποιήθηκε για τους στόχους της κλιματικής αλλαγής.

5. Η ετήσια έκθεση υλοποίησης που υποβάλλεται το 2019 και η τελική έκθεση υλοποίησης για τα ΕΔΕΤ περιλαμβάνουν, εκτός από τα στοιχεία και την αξιολόγηση που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3, στοιχεία σχετικά με αξιολόγηση της προόδου προς την επίτευξη των στόχων του προγράμματος και τη συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης και την προώθηση μιας έξυπνης, διατηρήσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης.

6. Προκειμένου να γίνουν αποδεκτές, οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1 έως 5 ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης περιέχουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται από τις εν λόγω παραγράφους και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

Η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος μέλος εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης ότι δεν είναι αποδεκτή, σε διαφορετική περίπτωση θεωρείται αποδεκτή.

7. Η Επιτροπή εξετάζει την ετήσια και τελική έκθεση υλοποίησης και ενημερώνει το κράτος μέλος για τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης και εντός πέντε μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της τελικής έκθεσης υλοποίησης. Όταν η Επιτροπή δεν κοινοποιεί παρατηρήσεις εντός αυτών των προθεσμιών, οι εκθέσεις θεωρείται ότι έχουν γίνει αποδεκτές.

8. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις στη διαχειριστική αρχή σχετικά με ζητήματα που επηρεάζουν σημαντικά την εφαρμογή του προγράμματος. Όταν υποβάλλονται παρόμοιες παρατηρήσεις, η διαχειριστική αρχή παρέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία σχετικά με τα παρατηρήσεις αυτές και, κατά περίπτωση, ενημερώνει την Επιτροπή, εντός τριών μηνών, για τα μέτρα που έχουν ληφθεί.

9. Οι ετήσιες και οι τελικές εκθέσεις υλοποίησης, καθώς και μια συνοπτική έκθεση του περιεχόμενου τους δημοσιοποιούνται στο κοινό.

Άρθρο 51

Ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης

1. Από το 2016 μέχρι και το 2023 οργανώνεται ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης μεταξύ της Επιτροπής και κάθε κράτους μέλους όπου εξετάζονται οι επιδόσεις κάθε προγράμματος, λαμβανομένης υπόψη της ετήσιας έκθεσης εφαρμογής και των παρατηρήσεων της Επιτροπής, κατά περίπτωση.

2. Η ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης μπορεί να καλύπτει περισσότερα του ενός προγράμματα. Το 2017 και 2019, η ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης θα καλύψει όλα τα προγράμματα του κράτους μέλους και θα λάβει επίσης υπόψη τις εκθέσεις προόδου που θα υποβάλουν τα κράτη μέλη, βάσει του άρθρου 52, εκείνα τα έτη.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το κράτος μέλος και η Επιτροπή δύνανται να συμφωνήσουν να μην πραγματοποιήσουν ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης ενός προγράμματος ορισμένων ετών άλλων από το 2017 και το 2019.

4. Στην ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης προεδρεύει η Επιτροπή ή, εάν το ζητήσει το κράτος μέλος, προεδρεύουν από κοινού το κράτος μέλος και η Επιτροπή.

5. Το κράτος μέλος μεριμνά ώστε να δίνεται η απαραίτητη συνέχεια σε παρατηρήσεις της Επιτροπής μετά την ετήσια συνεδρίαση επανεξέτασης σχετικά με ζητήματα που επηρεάζουν σημαντικά την υλοποίηση του προγράμματος και, κατά περίπτωση, ενημερώνει την Επιτροπή εντός τριών μηνών για τα μέτρα που έχουν ληφθεί.

Τμήμα ΙΙ

Στρατηγική πρόοδος

Άρθρο 52

Έκθεση προόδου

1. Έως τις 31 Αυγούστου 2017 και τις 31 Αυγούστου 2019, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή του συμφώνου εταιρικής σχέσης στις 31 Δεκεμβρίου 2016 και τις 31 Δεκεμβρίου 2018 αντίστοιχα.

2. Η έκθεση προόδου παραθέτει πληροφορίες σχετικά με και εκτιμά:

α) τις αλλαγές στις επενδυτικές ανάγκες του κράτους μέλους από τη σύναψη του συμφώνου εταιρικής σχέσης·

β) την πρόοδο προς την επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς και των ειδικών ανά ταμείο αποστολών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, μέσω της συμβολής των ΕΔΕΤ στους επιλεγμένους θεματικούς στόχους, ιδίως όσον αφορά τα καθορισθέντα ορόσημα στο πλαίσιο επιδόσεων για κάθε πρόγραμμα και τη στήριξη που χρησιμοποιήθηκε για τους στόχους της κλιματικής αλλαγής·

γ) το εάν έτυχαν εφαρμογής σύμφωνα με το καθορισθέν χρονοδιάγραμμα, τα μέτρα που ελήφθησαν για την τήρηση των εφαρμοστέων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων που διατυπώνονται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και δεν είχαν ικανοποιηθεί κατά τον χρόνο έγκρισης του συμφώνου εταιρικής σχέσης. Το στοιχείο αυτό ισχύει μόνο για την έκθεση προόδου που πρόκειται να υποβληθεί το 2017·

δ) την εφαρμογή των μηχανισμών για τη διασφάλιση του συντονισμού μεταξύ των ΕΔΕΤ και άλλων ενωσιακών και εθνικών μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής και με την ΕΤΕπ·

ε) την εφαρμογή της ολοκληρωμένης προσέγγισης της χωρικής ανάπτυξης, ή μια συνοπτική παρουσίαση της εφαρμογής των ολοκληρωμένων προσεγγίσεων βάσει των προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένης της προόδου προς την επίτευξη των τομέων προτεραιότητας που καθορίστηκαν για συνεργασία·

στ) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέτρα που ελήφθησαν για την ενίσχυση της ικανότητας των αρχών του κράτους μέλους και των δικαιούχων να διαχειρίζονται και να χρησιμοποιούν τα ΕΔΕΤ·

ζ) τις δράσεις που αναλαμβάνονται και την πρόοδο που επιτυγχάνεται όσον αφορά τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους·

η) τον ρόλο των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 κατά την εφαρμογή του συμφώνου εταιρικής σχέσης·

θ) μια συνοπτική παρουσίαση των μέτρων που λαμβάνονται σε σχέση με την εφαρμογή των οριζόντιων αρχών που αναφέρονται στα άρθρα 5, 7 και 8 και στόχων πολιτικής για την υλοποίηση των ΕΔΕΤ.

3. Όταν η Επιτροπή κρίνει, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία υποβολής της έκθεσης προόδου, ότι τα υποβληθέντα στοιχεία είναι ελλιπή ή ασαφή κατά τρόπο που επηρεάζει σημαντικά την ποιότητα και την αξιοπιστία της σχετικής αξιολόγησης, δύναται να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες από το κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι η αίτηση δεν προκαλεί αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και ότι η Επιτροπή παρέχει αιτιολόγηση σχετικά με την άποψή της για την επικαλούμενη έλλειψη ποιότητας και αξιοπιστίας. Το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή τις ζητηθείσες πληροφορίες εντός τριών μηνών και, κατά περίπτωση, επιφέρει τις αντίστοιχες τροποποιήσεις στην έκθεση προόδου.

4. Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το υπόδειγμα που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την υποβολή της έκθεσης προόδου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

Άρθρο 53

Υποβολή έκθεσης από την Επιτροπή και συζήτηση σχετικά με τα ΕΔΕΤ

1. Η Επιτροπή διαβιβάζει κάθε έτος από το 2016 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, μια συνοπτική έκθεση σχετικά με τα προγράμματα των ΕΔΕΤ βάσει των ετήσιων εκθέσεων υλοποίησης των κρατών μελών που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 50, καθώς και μια έκθεση σύνθεσης των συμπερασμάτων των διαθέσιμων αξιολογήσεων προγραμμάτων. Το 2017 και το 2019, η συνοπτική έκθεση αποτελεί μέρος της στρατηγικής έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

2. Το 2017 και το 2019, η Επιτροπή συντάσσει στρατηγική έκθεση που συνοψίζει τις εκθέσεις προόδου των κρατών μελών, την οποία υποβάλλει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017 και 31 Δεκεμβρίου 2019 αντιστοίχως, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών και επί της οποίας θα κληθούν τα εν λόγω θεσμικά όργανα να συζητήσουν.

3. Το Συμβούλιο συζητεί τη στρατηγική έκθεση ιδίως όσον αφορά τη συμβολή των ΕΔΕΤ στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, και καλείται να παράσχει στοιχεία κατά την εαρινή σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

4. Κάθε δύο έτη από το 2018, η Επιτροπή περιλαμβάνει στην ετήσια έκθεση προόδου της προς την εαρινή σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τμήμα που συνοψίζει τις πλέον πρόσφατες εκθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, ιδίως όσον αφορά τη συμβολή των ΕΔΕΤ στην πρόοδο προς την επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Αξιολόγηση

Άρθρο 54

Γενικές διατάξεις

1. Οι αξιολογήσεις πραγματοποιούνται με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του σχεδιασμού και της εφαρμογής των προγραμμάτων καθώς και για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και των επιπτώσεών τους. Ο αντίκτυπος των προγραμμάτων αξιολογείται σύμφωνα με την αποστολή κάθε ΕΔΕΤ σε σχέση με τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και, ανάλογα με το μέγεθος του προγράμματος σε σχέση με το ΑΕγχΠ και την ανεργία στην οικεία περιοχή προγράμματος, κατά περίπτωση.

2. Τα κράτη μέλη χορηγούν τους απαραίτητους πόρους για τη διενέργεια των αξιολογήσεων και εξασφαλίζουν ότι έχουν τεθεί σε λειτουργία οι διαδικασίες για την παραγωγή και συλλογή των δεδομένων που είναι απαραίτητα για τις αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αφορούν τους κοινούς και, ανάλογα με την περίπτωση, τους ειδικούς δείκτες προγράμματος.

3. Οι αξιολογήσεις γίνονται από εσωτερικούς ή εξωτερικούς εμπειρογνώμονες λειτουργικά ανεξάρτητους από τις αρχές που είναι αρμόδιες για την υλοποίηση του προγράμματος. Η Επιτροπή παρέχει καθοδήγηση για τη διενέργεια των αξιολογήσεων, αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

4. Όλες οι αξιολογήσεις δημοσιοποιούνται στο κοινό.

Άρθρο 55

Εκ των προτέρων αξιολόγηση

1. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν εκ των προτέρων αξιολογήσεις για τη βελτίωση της ποιότητας του σχεδιασμού κάθε προγράμματος.

2. Οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις εκτελούνται υπό την ευθύνη της αρχής που είναι αρμόδια για την εκπόνηση των προγραμμάτων. Υποβάλλονται στην Επιτροπή ταυτόχρονα με το πρόγραμμα, μαζί με συνοπτική παρουσίαση. Οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο μπορούν να καθορίζουν όρια κάτω από τα οποία η εκ των προτέρων αξιολόγηση μπορεί να συνδυάζεται με την αξιολόγηση άλλου προγράμματος.

3. Οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις εκτιμούν:

α) τη συμβολή στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη σε σχέση με τους επιλεγέντες θεματικούς στόχους και τις προτεραιότητες, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές και περιφερειακές ανάγκες και τις δυνατότητες ανάπτυξης, καθώς και τα διδάγματα που αντλούνται από προηγούμενες περιόδους προγραμματισμού·

β) την εσωτερική συνοχή του προτεινόμενου προγράμματος ή της δραστηριότητας και τις σχέσεις του με άλλα συναφή μέσα·

γ) τη συμμόρφωση της διάθεσης των πόρων του προϋπολογισμού με τους στόχους του προγράμματος·

δ) τη συνέπεια των επιλεγέντων θεματικών στόχων, προτεραιοτήτων και αντίστοιχων στόχων των προγραμμάτων με το ΚΣΠ, με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης και με τις σχετικές ανά χώρα συστάσεις που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και, κατά περίπτωση, σε εθνικό επίπεδο, με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων·

ε) τη συνάφεια και σαφήνεια των προτεινόμενων δεικτών του προγράμματος·

στ) τον τρόπο με τον οποίο οι αναμενόμενες εκροές θα συμβάλουν σε αποτελέσματα·

ζ) αν οι ποσοτικές τιμές στόχου για τους δείκτες είναι ρεαλιστικές, σε σχέση με την προβλεπόμενη στήριξη από τα ΕΔΕΤ·

η) την αιτιολόγηση της προτεινόμενης μορφής υποστήριξης·

θ) την επάρκεια των ανθρώπινων πόρων και της διοικητικής ικανότητας για τη διαχείριση του προγράμματος·

ι) την καταλληλότητα των διαδικασιών παρακολούθησης του προγράμματος και συλλογής των αναγκαίων δεδομένων για τη διενέργεια των αξιολογήσεων·

ια) την καταλληλότητα των ορόσημων που επελέγησαν για το πλαίσιο επιδόσεων·

ιβ) την επάρκεια των προγραμματιζόμενων μέτρων για την προώθηση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών και την πρόληψη οποιωνδήποτε διακρίσεων, ιδίως όσον αφορά την προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρίες·

ιγ) την επάρκεια των προγραμματισμένων μέτρων για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης·

ιδ) τα σχεδιαζόμενα μέτρα για τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης των δικαιούχων.

4. Οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τις απαιτήσεις για στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση όπως ορίζεται στην οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες μετριασμού της κλιματικής αλλαγής.

Άρθρο 56

Αξιολόγηση κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού

1. Η διαχειριστική αρχή ή το κράτος μέλος καταρτίζουν σχέδιο αξιολόγησης το οποίο μπορεί να καλύπτει περισσότερα από ένα προγράμματα. Υποβάλλεται σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα της απαιτούμενης ικανότητας αξιολόγησης.

([1]) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30).

3. Κατά την περίοδο προγραμματισμού, η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει ότι πραγματοποιούνται αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων των αξιολογήσεων για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και των επιπτώσεων για κάθε πρόγραμμα βάσει του σχεδίου αξιολόγησης και ότι κάθε αξιολόγηση υπόκειται σε κατάλληλη παρακολούθηση σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο. Τουλάχιστον μία φορά κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού, μια αξιολόγηση εκτιμά τον τρόπο με τον οποίο η υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ έχει συμβάλει στην επίτευξη των στόχων για κάθε προτεραιότητα. Όλες οι αξιολογήσεις εξετάζονται από την επιτροπή παρακολούθησης και διαβιβάζονται στην Επιτροπή.

4. Η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί, με δική της πρωτοβουλία, αξιολογήσεις προγραμμάτων. Ενημερώνει τη διαχειριστική αρχή και τα αποτελέσματα αποστέλλονται στη διαχειριστική αρχή και προσκομίζονται στην αρμόδια επιτροπή παρακολούθησης.

5. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται στα ειδικά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β).

Άρθρο 57

Εκ των υστέρων αξιολόγηση

1. Οι εκ των υστέρων αξιολογήσεις διενεργούνται από την Επιτροπή ή από τα κράτη μέλη σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή. Οι εκ των υστέρων αξιολογήσεις εξετάζουν την αποτελεσματικότητα και απόδοση των ΕΔΕΤ και της συμβολής τους στην υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που θεσπίζονται στη στρατηγική αυτή της Ένωσης και σύμφωνα με τις ειδικές απαιτήσεις που θεσπίζονται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2. Οι εκ των υστέρων αξιολογήσεις ολοκληρώνονται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024.

3. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση των ειδικών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) διεξάγεται από την Επιτροπή και ολοκληρώνεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019.

4. Για καθένα από τα ΕΔΕΤ, η Επιτροπή καταρτίζει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2025, μια έκθεση σύνθεσης που περιγράφει τα βασικά συμπεράσματα των εκ των υστέρων αξιολογήσεων.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 58

Τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία της Επιτροπής, τα ΕΔΕΤ μπορούν να χρηματοδοτούν τα μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής συνδρομής, αξιολόγησης, δημοσιονομικού ελέγχου και ελέγχου τα οποία είναι απαραίτητα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο μπορούν να εφαρμόζονται είτε απευθείας από την Επιτροπή, ή έμμεσα, από οντότητες και πρόσωπα εκτός των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 60 του δημοσιονομικού κανονισμού.

Τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

α) συνδρομή για την εκπόνηση και την αξιολόγηση έργων, μεταξύ άλλων από κοινού με την ΕΤΕπ·

β) υποστήριξη για τη θεσμική ενίσχυση και τη δημιουργία διοικητικής ικανότητας για την αποτελεσματική διαχείριση των ΕΔΕΤ·

γ) μελέτες που συνδέονται με τις εκθέσεις της Επιτροπής για τα ΕΔΕΤ και την έκθεση για τη συνοχή·

δ) μέτρα που συνδέονται με την ανάλυση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση, την ανταλλαγή στοιχείων και την εφαρμογή των ΕΔΕΤ, καθώς και μέτρα που αφορούν την εφαρμογή συστημάτων ελέγχου και τεχνική και διοικητική αρωγή·

ε) αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνωμόνων, στατιστικές και μελέτες, που περιλαμβάνουν και μελέτες γενικής φύσεως για την τρέχουσα και μελλοντική λειτουργία των ΕΔΕΤ, οι οποίες μπορούν να πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, από την ΕΤΕπ,

στ) μέτρα για τη διάχυση πληροφοριών, την υποστήριξη της δικτύωσης, την υλοποίηση δραστηριοτήτων επικοινωνίας, την ευαισθητοποίηση και προώθηση της συνεργασίας και την ανταλλαγή εμπειριών, περιλαμβανομένων και τρίτων χωρών·

ζ) εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση πληροφορικών συστημάτων διαχείρισης, παρακολούθησης, δημοσιονομικού ελέγχου, ελέγχου και αξιολόγησης·

η) δράσεις για τη βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και την ανταλλαγή πληροφοριών για τις πρακτικές αξιολόγησης·

θ) μέτρα σχετικά με τον δημοσιονομικό έλεγχο·

ι) ενίσχυση της εθνικής και περιφερειακής ικανότητας όσον αφορά τον προγραμματισμό επενδύσεων, την αξιολόγηση αναγκών, την προετοιμασία, τον σχεδιασμό και την εφαρμογή χρηματοδοτικών μέσων, κοινών σχεδίων δράσης και μεγάλων έργων, περιλαμβανομένων κοινών πρωτοβουλιών με την ΕΤΕπ·

ια) διάδοση ορθών πρακτικών προκειμένου να δοθεί βοήθεια τα κράτη μέλη για την ενίσχυση της ικανότητας των σχετικών εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 και των κεντρικών οργανώσεών τους·

ιβ) μέτρα αναγνώρισης, προτεραιοποίησης και εφαρμογής διαρθρωτικών και διοικητικών μεταρρυθμίσεων για να αντιμετωπιστούν οι οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις στα κράτη μέλη που πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1.

Για να εξασφαλιστεί επαρκής ενημέρωση του ευρέος κοινού και ισχυρότερες συνέργειες μεταξύ των δραστηριοτήτων επικοινωνίας που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλία της Επιτροπής, οι πόροι που διατίθενται για ενέργειες επικοινωνίας στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού συμβάλλουν επίσης στην εταιρική επικοινωνία των πολιτικών προτεραιοτήτων της Ένωσης, στον βαθμό που αυτές συνδέονται με τους γενικούς στόχους του παρόντος Κανονισμού.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει κάθε χρόνο, μέσω εκτελεστικών πράξεων, σχέδια σχετικά με τη μορφή των δράσεων που συνδέονται με τα μέτρα που καταγράφονται στην παράγραφο 1, εφόσον προβλέπεται συνδρομή από ΕΔΕΤ.

Άρθρο 59

Τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία ενός κράτους μέλους, τα ΕΔΕΤ μπορούν να χρηματοδοτούν τις δραστηριότητες προπαρασκευής, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, ενημέρωσης και επικοινωνίας, δικτύωσης, επίλυσης καταγγελιών και ελέγχου και δημοσιονομικού ελέγχου. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα ΕΔΕΤ για την υποστήριξη ενεργειών με σκοπό τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης των δικαιούχων, περιλαμβανομένων των συστημάτων ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων και μέτρων για την ενίσχυση της ικανότητας των αρχών του κράτους μέλους και των δικαιούχων να διαχειρίζονται και να χρησιμοποιούν τα Ταμεία αυτά. Τα ΕΔΕΤ μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για την υποστήριξη μέτρων για την ενίσχυση της ικανότητας των σχετικών εταίρων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο ε)και την ανταλλαγή ορθών πρακτικών μεταξύ αυτών. Οι ενέργειες της παρούσας παραγράφου δύνανται να αφορούν προηγούμενες και επόμενες περιόδους προγραμματισμού.

2. Οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο μπορούν να προσθέτουν ή να εξαιρούν ενέργειες οι οποίες μπορούν να χρηματοδοτηθούν βάσει της τεχνικής συνδρομής κάθε ΕΔΕΤ.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΠΟ ΤΑ ΕΔΕΤ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ

Άρθρο 60

Καθορισμός των ποσοστών συγχρηματοδότησης

1. Η απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση προγράμματος καθορίζει το ποσοστό ή τα ποσοστά συγχρηματοδότησης και το ανώτατο ποσό της υποστήριξης από τα ΕΔΕΤ σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2 Τα μέτρα τεχνικής συνδρομής που εκτελούνται με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή εξ ονόματός της μπορούν να χρηματοδοτούνται με ποσοστό 100 %.

Άρθρο 61

Πράξεις που παράγουν καθαρά έσοδα μετά την ολοκλήρωσή τους

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις πράξεις που παράγουν καθαρά έσοδα μετά την ολοκλήρωσή τους. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ως «καθαρά έσοδα» νοούνται ταμειακές ροές που καταβάλλονται απευθείας από τους χρήστες για αγαθά ή υπηρεσίες παρεχόμενα από την πράξη, όπως τέλη τα οποία βαρύνουν άμεσα τους χρήστες για τη χρήση της υποδομής, την πώληση ή τη μίσθωση γης ή κτιρίων, ή πληρωμές για υπηρεσίες μείον τυχόν λειτουργικά έξοδα και έξοδα αντικατάστασης βραχύβιου εξοπλισμού τα οποία προκύπτουν κατά την αντίστοιχη περίοδο. Η εξοικονόμηση λειτουργικών δαπανών που επιφέρει η πράξη θεωρείται ως καθαρό έσοδο εκτός αν αντισταθμίζεται με ισοδύναμη μείωση των επιδοτήσεων λειτουργίας.

Όταν δεν είναι επιλέξιμο για συγχρηματοδότηση όλο το επενδυτικό κόστος, τα καθαρά έσοδα κατανέμονται κατ' αναλογία στα επιλέξιμα και στα μη επιλέξιμα μέρη του επενδυτικού κόστους.

2. Η επιλέξιμη δαπάνη της πράξης προς συγχρηματοδότηση από τα ΕΔΕΤ μειώνεται εκ των προτέρων λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα της πράξης να παράγει καθαρά έσοδα σε μια συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς η οποία καλύπτει τόσο την εκτέλεση της πράξης όσο και το διάστημα μετά την ολοκλήρωσή της.

3. Τα δυνητικά καθαρά έσοδα της πράξης καθορίζονται εκ των προτέρων από μία από τις ακόλουθες μεθόδους που επιλέγει η διαχειριστική αρχή για ένα τομέα, υποτομέα ή τύπο πράξης:

α) με την εφαρμογή ενός κατ' αποκοπήν ποσοστού για τον τομέα ή υποτομέα που ισχύει για την πράξη όπως ορίζεται στο παράρτημα V ή σε οποιαδήποτε από τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στο δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο·

β) με τον υπολογισμό των μειωμένων καθαρών εσόδων της πράξης, έχοντας υπόψη την ενδεδειγμένη περίοδο αναφοράς για τον τομέα ή υποτομέα η οποία εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη πράξη, την κερδοφορία που αναμένεται κανονικά από την εκάστοτε κατηγορία επένδυσης, την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και, ενδεχομένως, θέματα ισότητας που συνδέονται με τη σχετική ευημερία του οικείου κράτους μέλους ή περιοχής.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις για την τροποποίηση του παραρτήματος V μέσω της προσαρμογής των κατ' αποκοπήν συντελεστών που καθορίζονται σε αυτό και λαμβάνοντας υπόψη τα ιστορικά δεδομένα και τις δυνατότητες ανάκτησης του κόστους, καθώς και την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», κατά περίπτωση.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 για τη θέσπιση κατ' αποκοπή συντελεστών για τους τομείς ή υποτομείς στους τομείς των ΤΠΕ, της ΕΑΚ και της ενεργειακής απόδοσης. Η Επιτροπή κοινοποιεί τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου 2015.

Επιπροσθέτως, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις για την προσθήκη τομέων ή υποτομέων, συμπεριλαμβανομένων υποτομέων για τους τομείς στο παράρτημα V, οι οποίοι εμπίπτουν στα πλαίσια των θεματικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 9 πρώτο εδάφιο και λαμβάνουν στήριξη από τα ΕΔΕΤ.

Όπου εφαρμόζεται η αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) μέθοδος, όλα τα καθαρά έσοδα που παράγονται κατά την εκτέλεση και μετά την ολοκλήρωση της πράξης θεωρείται ότι συνυπολογίζονται με την εφαρμογή του κατ' αποκοπήν ποσοστού και συνεπώς δεν αφαιρούνται εν συνεχεία από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης.

Όταν ένα κατ' αποκοπή ποσοστό για ένα νέο τομέα ή υποτομέα έχει οριστθεί μέσω έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξης σύμφωνα με το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο, η διαχειριστική αρχή μπορεί να επιλέξει να εφαρμόσει τη μέθοδο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) για τις νέες πράξεις σε σχέση με τον συγκεκριμένο τομέα ή υποτομέα.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 για τον καθορισμό της μεθόδου που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β). Όπου εφαρμόζεται η εν λόγω μέθοδος, τα καθαρά έσοδα που παράγονται κατά την εκτέλεση της πράξης και προκύπτουν από πηγές εσόδων που δεν συνυπολογίζονται για τον καθορισμό των δυνητικών καθαρών εσόδων της πράξης, αφαιρούνται από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης, το αργότερο κατά την αίτηση τελικής πληρωμής που υποβάλλει ο δικαιούχος.

4. Η μέθοδος με την οποία τα καθαρά έσοδα αφαιρούνται από τη δαπάνη της πράξης που περιλαμβάνεται στην αίτηση πληρωμής που υποβάλλεται στην Επιτροπή, καθορίζεται σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες.

5. Εναλλακτικά προς την εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, το ανώτατο ποσοστό συγχρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 60 παράγραφος 1 μπορεί, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, να μειωθεί κατά τη στιγμή της έγκρισης προγράμματος για προτεραιότητα ή μέτρο δυνάμει των οποίων σε όλες τις πράξεις που στηρίζονται στο πλαίσιο της εν λόγω προτεραιότητας ή του μέτρου θα μπορούσε να ισχύσει κατ' αποκοπήν ποσοστό σύμφωνα με την παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο στοιχείο α). Η μείωση δεν είναι μικρότερη από το ποσό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του ανώτατου ποσοστού της ενωσιακής συγχρηματοδότησης που εφαρμόζεται δυνάμει των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο επί το σχετικό κατ' αποκοπήν ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο στοιχείο α).

Όπου εφαρμόζεται η αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο μέθοδος, όλα τα καθαρά έσοδα που παράγονται κατά την εκτέλεση και μετά την ολοκλήρωση της πράξης θεωρείται ότι συνυπολογίζονται με την εφαρμογή του μειωμένου ποσοστού συγχρηματοδότησης και συνεπώς δεν αφαιρούνται εν συνεχεία από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης.

6. Όταν δεν είναι αντικειμενικά εφικτό να καθοριστούν εκ των προτέρων τα έσοδα βάσει μίας εκ των μεθόδων που ορίζονται στις παραγράφους 3 ή 5, τα καθαρά έσοδα που παράγονται εντός τριών ετών από την ολοκλήρωση μιας πράξης ή έως την προθεσμία για την υποβολή των εγγράφων για το κλείσιμο του προγράμματος όπως καθορίζεται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, αναλόγως του ποια χρονική στιγμή προηγείται, αφαιρούνται από τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή.

7. Οι παράγραφοι 1 έως 6 δεν εφαρμόζονται σε:

α) πράξεις ή μέρη πράξεων που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από το ΕΚΤ·

β) πράξεις των οποίων το συνολικό επιλέξιμο κόστος πριν από την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 6 δεν υπερβαίνει τα EUR 1 000 000·

γ) επιστρεπτέα συνδρομή με την επιφύλαξη υποχρέωσης πλήρους αποπληρωμής και σε βραβεία·

δ) τεχνική συνδρομή·

ε) στήριξη προς ή από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής·

στ) πράξεις για τις οποίες η δημόσια στήριξη λαμβάνει τη μορφή κατ' αποκοπή ποσών ή τυποποιημένων κλιμάκων δαπανών κατά μονάδα προϊόντος·

ζ) πράξεις που εκτελούνται στο πλαίσιο κοινού σχεδίου δράσης·

η) πράξεις για τις οποίες τα ποσά ή τα ποσοστά στήριξης καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού ΕΓΤΑΑ.

Κατά παρέκκλιση του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, όταν ένα κράτος μέλος εφαρμόζει την παράγραφο 5, μπορεί να περιλαμβάνει στη σχετική προτεραιότητα ή μέτρο, πράξεις των οποίων το συνολικό επιλέξιμο κόστος πριν από την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 6 δεν υπερβαίνει το 1 000 000 EUR.

8. Επιπλέον, οι παράγραφοι 1 έως 6 δεν εφαρμόζονται σε πράξεις για τις οποίες η στήριξη δυνάμει του προγράμματος αποτελεί:

α) ενίσχυση de minimis·

β) συμβατή κρατική ενίσχυση στις ΜΜΕ, όπου εφαρμόζεται όριο έντασης της ενίσχυσης ή του ποσού της ενίσχυσης σε σχέση με την κρατική ενίσχυση·

γ) συμβατή κρατική ενίσχυση, όπου έχει πραγματοποιηθεί μεμονωμένη επαλήθευση των χρηματοδοτικών αναγκών δυνάμει της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων.

Κατά παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου, η διαχειριστική αρχή μπορεί να εφαρμόσει τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 στις ενέργειες που εμπίπτουν στα στοιχεία α) έως γ) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, εφόσον αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Ειδικοί κανόνες για τη στήριξη ΣΔΙΤ από τα ΕΔΕΤ

Άρθρο 62

ΣΔΙΤ

Τα ΕΔΕΤ μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ενίσχυση πράξεων ΣΔΙΤ. Αυτές οι πράξεις ΣΔΙΤ συμμορφώνονται με το εφαρμοστέο δίκαιο, ιδίως όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις και την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων.

Άρθρο 63

Δικαιούχος στο πλαίσιο των πράξεων ΣΔΙΤ

1. Σχετικά με πράξη ΣΔΙΤ και κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 σημείο 10, ο δικαιούχος μπορεί να είναι:

α) είτε ο οργανισμός δημοσίου δικαίου που αρχίζει την πράξη,

β) είτε οργανισμός που διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους («εταίρος του ιδιωτικού τομέα») ο οποίος επιλέγεται ή πρόκειται να επιλεγεί για την εκτέλεση της πράξης.

2. Ο οργανισμός δημοσίου δικαίου που αρχίζει την πράξη μπορεί να προτείνει ο εταίρος του ιδιωτικού τομέα που πρόκειται να επιλεγεί μετά την έγκριση της πράξης να είναι ο δικαιούχος της στήριξης από τα ΕΔΕΤ. Σε αυτή την περίπτωση, η απόφαση έγκρισης εκδίδεται υπό την προϋπόθεση ότι η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει ότι ο επιλεγείς εταίρος του ιδιωτικού τομέα πληροί και αναλαμβάνει όλες τις αντίστοιχες υποχρεώσεις ενός δικαιούχου δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

3. Ο εταίρος του ιδιωτικού τομέα που επιλέγεται για την εκτέλεση της πράξης ενδέχεται να αντικατασταθεί ως δικαιούχος όταν αυτό απαιτείται δυνάμει των όρων και προϋποθέσεων της πράξης ΣΔΙΤ ή της χρηματοδοτικής συμφωνίας μεταξύ του εταίρου του ιδιωτικού τομέα και του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος που συγχρηματοδοτεί την πράξη. Στην περίπτωση αυτή ο αντικαταστάτης εταίρος του ιδιωτικού τομέα ή οργανισμός δημοσίου δικαίου καθίσταται δικαιούχος υπό την προϋπόθεση ότι η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει ότι ο αντικαταστάτης εταίρος πληροί και αναλαμβάνει όλες τις αντίστοιχες υποχρεώσεις ενός δικαιούχου δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 για τη θέσπιση πρόσθετων κανόνων σχετικά με την αντικατάσταση δικαιούχου και τις σχετικές ευθύνες.

5. Η αντικατάσταση δικαιούχου δεν θεωρείται αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος υπό την έννοια του άρθρου 71 παράγραφος 1 στοιχείο β) εάν αυτή τηρεί τους εφαρμοστέους όρους που τίθενται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 64

Υποστήριξη πράξεων ΣΔΙΤ

1. Στην περίπτωση πράξης ΣΔΙΤ όπου ο δικαιούχος είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, οι δαπάνες στο πλαίσιο πράξης ΣΔΙΤ που πραγματοποιούνται και καταβάλλονται από τον εταίρο του ιδιωτικού τομέα μπορούν, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 65 παράγραφος 2, να θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται και καταβάλλονται από τον δικαιούχο και να περιλαμβάνονται σε αίτηση πληρωμής προς την Επιτροπή με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) ο δικαιούχος έχει συνάψει συμφωνία ΣΔΙΤ με εταίρο του ιδιωτικού τομέα·

β) η διαχειριστική αρχή έχει επαληθεύσει ότι οι δαπάνες που δηλώθηκαν από τον δικαιούχο έχουν πληρωθεί από τον εταίρο του ιδιωτικού τομέα και ότι η πράξη είναι σύμφωνη με το εφαρμοστέο δίκαιο της Ένωσης και του κράτους μέλους, το πρόγραμμα και τους όρους για την υποστήριξη της πράξης.

2. Πληρωμές προς δικαιούχους για δαπάνες που περιλαμβάνονται σε αίτηση πληρωμής σύμφωνα με τη παράγραφο 1 καταβάλλονται σε λογαριασμό υπό μεσεγγύηση που δημιουργείται ειδικά προς τον σκοπό αυτό στο όνομα του δικαιούχου.

3. Τα κεφάλαια που καταβάλλονται στο λογαριασμό υπό μεσεγγύηση της παραγράφου 2 χρησιμοποιούνται για πληρωμές σύμφωνα με τη συμφωνία ΣΔΙΤ, συμπεριλαμβανομένων τυχόν πληρωμών σε περίπτωση λύσης της συμφωνίας ΣΔΙΤ.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 για τον καθορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων που θα συμπεριληφθούν στις συμφωνίες ΣΔΙΤ, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της παρέκκλισης που καθορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων διατάξεων περί λύσεως της συμφωνίας ΣΔΙΤ και για τη διασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Επιλεξιμότητα δαπανών και διάρκεια

Άρθρο 65

Επιλεξιμότητα

1. Η επιλεξιμότητα των δαπανών καθορίζεται βάσει εθνικών κανόνων, εκτός εάν θεσπίζονται ειδικοί κανόνες είτε στον παρόντα κανονισμό ή τους ειδικούς κανόνες των Ταμείων είτε επί τη βάσει αυτών.

2. Μια δαπάνη είναι επιλέξιμη για χρηματοδότηση από τα ΕΔΕΤ εφόσον έχει πραγματοποιηθεί από έναν δικαιούχο και έχει πληρωθεί το διάστημα από την ημερομηνία υποβολής του προγράμματος στην Επιτροπή ή από την 1η Ιανουαρίου 2014, αναλόγως του ποια ημερομηνία προηγείται, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023. Επιπροσθέτως, οι δαπάνες είναι επιλέξιμες μόνο για συνεισφορά του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ, εάν η σχετική ενίσχυση καταβάλλεται πράγματι από τον οργανισμό πληρωμής από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Ιανουαρίου 2022.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, οι δαπάνες για την ΠΑΝ είναι επιλέξιμες από την 1η Σεπτεμβρίου 2013.

4. Σε περίπτωση επιστροφής δαπανών βάσει των διατάξεων του άρθρου 67 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ), οι ενέργειες που συνιστούν τη βάση επιστροφής δαπανών πρέπει να έχουν εκτελεστεί κατά το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 4, η ημερομηνία έναρξης όσον αφορά τις επιστρεφόμενες δαπάνες βάσει του άρθρου 67 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ) για δράσεις στο πλαίσιο της ΠΑΝ είναι επιλέξιμες από την 1η Σεπτεμβρίου 2013.

6. Οι πράξεις δεν επιλέγονται για χρηματοδότηση από τα ΕΔΕΤ σε περίπτωση που έχουν περατωθεί φυσικά ή εκτελεστεί πλήρως πριν να υποβάλει ο δικαιούχος στη διαχειριστική αρχή την αίτηση χρηματοδότησης βάσει του προγράμματος, ανεξάρτητα αν ο δικαιούχος έχει εκτελέσει όλες τις σχετικές πληρωμές.

7. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των κανόνων επιλεξιμότητας που ορίζει το άρθρο 58 για την τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

8. Η παρούσα παράγραφος ισχύει για πράξεις που παράγουν καθαρά έσοδα κατά την εφαρμογή τους και για τις οποίες δεν ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 61 παράγραφοι 1 έως 6.

Η επιλέξιμη δαπάνη της προς συγχρηματοδότηση πράξης από τα ΕΔΕΤ μειώνεται κατά τα καθαρά έσοδα τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη κατά τον χρόνο έγκρισης της πράξης και που παρήχθησαν άμεσα μόνον κατά τη διάρκεια της εκτέλεσής της, το αργότερο κατά την αίτηση τελικής πληρωμής που υποβάλλει ο δικαιούχος. Όταν δεν είναι επιλέξιμο για συγχρηματοδότηση όλο το κόστος, τα καθαρά έσοδα κατανέμονται κατ' αναλογία στα επιλέξιμα και στα μη επιλέξιμα μέρη του κόστους.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στα εξής:

α) τεχνική συνδρομή,

β) μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής,

γ) επιστρεπτέα συνδρομή με την επιφύλαξη υποχρέωσης πλήρους αποπληρωμής,

δ) βραβεία,

ε) πράξεις που υπόκεινται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις,

στ) πράξεις για τις οποίες η δημόσια υποστήριξη λαμβάνει τη μορφή κατ' αποκοπήν ποσών ή κόστους κατά μονάδα τυποποιημένης κλίμακας, με την προϋπόθεση ότι τα καθαρά έσοδα έχουν ληφθεί εκ των προτέρων υπόψη,

ζ) πράξεις που υλοποιούνται σύμφωνα με κοινό σχέδιο δράσης με την προϋπόθεση ότι τα καθαρά έσοδα έχουν ληφθεί εκ των προτέρων υπόψη,

η) πράξεις για τις οποίες τα ποσά ή τα ποσοστά στήριξης καθορίζονται στο παράρτημα II του κανονισμού ΕΓΤΑΑ, ή

θ) πράξεις για τις οποίες το συνολικό επιλέξιμο κόστος δεν υπερβαίνει τα 50 000 EUR.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και του άρθρου 61, κάθε πληρωμή που λαμβάνει ο δικαιούχος απορρέουσα από συμβατικό όρο για παράβαση συμβατικής υποχρέωσης μεταξύ του δικαιούχου και τρίτου μέρους ή τρίτων μερών ή που προέκυψε συνεπεία της απόσυρσης προσφοράς τρίτου μέρους το οποίο επελέγη σύμφωνα με τους κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις (κατάθεση) δεν θεωρείται έσοδο και δεν αφαιρείται από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης.

9. Δαπάνη η οποία καθίσταται επιλέξιμη λόγω της τροποποίησης του προγράμματος είναι επιλέξιμη μόνο από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος τροποποίησης στην Επιτροπή ή, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 96 παράγραφος 11, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης τροποποίησης του προγράμματος.

Οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο που καθορίζονται για το ΕΤΘΑ είναι δυνατόν να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο.

10. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 9, οι ειδικές διατάξεις όσον αφορά την ημερομηνία έναρξης της περιόδου επιλεξιμότητας μπορούν να θεσπιστούν από τον κανονισμό του ΕΓΤΑΑ.

11. Μια πράξη μπορεί να χρηματοδοτηθεί από ένα ή περισσότερα ΕΔΕΤ ή από ένα ή περισσότερα προγράμματα και από άλλα χρηματοδοτικά μέσα της Ένωσης, υπό τον όρο ότι η δαπάνη που περιλαμβάνεται σε αίτηση πληρωμής για επιστροφή από ένα ΕΔΕΤ δεν λαμβάνει υποστήριξη από άλλο Ταμείο ή χρηματοδοτικό μέσο της Ένωσης, ούτε χρηματοδοτείται από το ίδιο Ταμείο στο πλαίσιο άλλου προγράμματος.

Άρθρο 66

Μορφές υποστήριξης

Τα ΕΔΕΤ χρησιμοποιούνται για να παρέχουν υποστήριξη υπό μορφή επιχορηγήσεων, βραβείων, επιστρεπτέας συνδρομής, μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής ή συνδυασμού των ανωτέρω.

Σε περίπτωση επιστρεπτέας συνδρομής, το ποσό της επιστραφείσας υποστήριξης στον φορέα που τη χορήγησε ή σε άλλη αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, εγγράφεται σε χωριστό λογαριασμό ή διαχωρίζεται με λογιστικούς κωδικούς και επαναχρησιμοποιείται για τον ίδιο σκοπό ή σύμφωνα με τους στόχους του προγράμματος.

Άρθρο 67

Μορφές επιχορηγήσεων και επιστρεπτέας συνδρομής

1. Οι επιχορηγήσεις και η επιστρεπτέα συνδρομή μπορούν να λάβουν μία από τις ακόλουθες μορφές:

α) επιστροφή επιλέξιμων δαπανών που όντως πραγματοποιήθηκαν και πληρώθηκαν μαζί με, κατά περίπτωση, συνεισφορές σε είδος και κόστος απόσβεσης·

β) τυποποιημένες κλίμακες κόστους κατά μονάδα·

γ) κατ' αποκοπήν ποσών που δεν υπερβαίνουν τις 100 000 EUR δημόσιας συμμετοχής

δ) κατ' αποκοπήν χρηματοδότησης που καθορίζεται με την εφαρμογή ενός ποσοστού σε μια ή περισσότερες προκαθορισμένες κατηγορίες δαπανών.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι πρόσθετες μορφές επιχορηγήσεων και οι μέθοδοι υπολογισμού μπορούν να θεσπιστούν από τον κανονισμό του ΕΤΘΑ.

3. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 εναλλακτικές είναι δυνατόν να συνδυαστούν μόνο όταν καθεμία από αυτές καλύπτει διαφορετική κατηγορία δαπανών ή όταν χρησιμοποιούνται για διαφορετικά έργα που αποτελούν μέρος μιας πράξης ή διαδοχικών σταδίων μιας πράξης.

4. Όταν μια πράξη ή ένα έργο που αποτελεί μέρος μιας πράξης υλοποιείται αποκλειστικά μέσω δημόσιας σύμβασης έργων, αγαθών ή υπηρεσιών, εφαρμόζεται μόνο το στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1. Όταν η δημόσια σύμβαση στο πλαίσιο μιας πράξης ή έργου που αποτελεί μέρος πράξης περιορίζεται σε ορισμένες κατηγορίες δαπανών, μπορούν να εφαρμοστούν όλες οι εναλλακτικές εφαρμογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

5. Οι δαπάνες που αναφέρονται στα στοιχεία β), γ) και δ) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 καθορίζονται με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) μιας δίκαιης, αντικειμενικής και επαληθεύσιμης μεθόδου υπολογισμού που βασίζεται σε:

i) στατιστικά δεδομένα ή άλλες αντικειμενικές πληροφορίες· ή

ii) επαληθευμένα ιστορικά δεδομένα του κάθε δικαιούχου· ή

iii) στην εφαρμογή των συνήθων πρακτικών λογιστικής εγγραφής δαπανών μεμονωμένων δικαιούχων·

β) σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής των αντίστοιχων κλιμάκων κόστους κατά μονάδα, κατ' αποκοπήν ποσών και κατ' αποκοπήν ποσοστών που εφαρμόζονται σε άλλες πολιτικές της Ένωσης για παρόμοιο τύπο πράξης και δικαιούχο·

γ) σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής των αντίστοιχων κλιμάκων κόστους κατά μονάδα, εφάπαξ ποσών και κατ' αποκοπήν ποσοστών που εφαρμόζονται σε άλλα συστήματα για επιχορηγήσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από το κράτος μέλος για παρόμοιο τύπο πράξης και δικαιούχο·

δ) βάσει ποσοστών που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό ή τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο·

ε) με ειδική μεθοδολογία για τον καθορισμό των ποσών που ορίζονται σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

6. Το έγγραφο που καθορίζει τους όρους υποστήριξης για κάθε πράξη παραθέτει την εφαρμοστέα μέθοδο για τον καθορισμό των δαπανών της πράξης και των όρων για την καταβολή της επιχορήγησης.

Άρθρο 68

Κατ' αποκοπήν χρηματοδότηση έμμεσων δαπανών και δαπανών προσωπικού για επιχορηγήσεις και επιστρεπτέα συνδρομή

1. Όταν η υλοποίηση μιας πράξης συνεπάγεται έμμεσες δαπάνες, αυτές μπορούν να υπολογιστούν ως κατ' αποκοπήν ποσοστό με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) κατ' αποκοπήν ποσοστό έως το 25 % των επιλέξιμων άμεσων δαπανών, υπό τη προϋπόθεση ότι το ποσοστό υπολογίζεται βάσει δίκαιης, αντικειμενικής και επαληθεύσιμης μεθόδου υπολογισμού ή μιας μεθόδου που εφαρμόζεται στο πλαίσιο συστημάτων για επιχορηγήσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από το κράτος μέλος για παρόμοιο τύπο πράξης και δικαιούχο·

β) κατ' αποκοπήν ποσοστό έως το 15 % των επιλέξιμων άμεσων δαπανών προσωπικού χωρίς να απαιτείται τα κράτη μέλη να προβαίνουν σε υπολογισμούς για τον προσδιορισμό του εφαρμοζόμενου συντελεστή·

γ) κατ' αποκοπήν ποσοστό των επιλέξιμων άμεσων δαπανών βάσει των υφιστάμενων μεθόδων και των αντίστοιχων ποσοστών που εφαρμόζονται σε άλλες πολιτικές της Ένωσης για παρόμοιο τύπο πράξης και δικαιούχων.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 149, σχετικά με το κατ' αποκοπήν ποσό και τις σχετικές μεθόδους που αναφέρονται στο στοιχείο γ) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

2. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των δαπανών προσωπικού που σχετίζονται με την εκτέλεση μιας πράξης, η εφαρμοστέα ωριαία αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται διαιρώντας τις τελευταίες τεκμηριωμένες ετήσιες ακαθάριστες δαπάνες απασχόλησης με 1 720 ώρες.

Άρθρο 69

Ειδικοί κανόνες επιλεξιμότητας για τις επιχορηγήσεις και επιστρεπτέα συνδρομή

1. Οι εισφορές σε είδος υπό μορφή παροχής εργασιών, αγαθών, υπηρεσιών, γης και ακινήτων για τις οποίες δεν έχει πραγματοποιηθεί πληρωμή που να τεκμηριώνεται με τιμολόγια ή έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος, μπορεί να συνιστούν επιλέξιμη δαπάνη, υπό την προϋπόθεση ότι το επιτρέπουν οι κανόνες επιλεξιμότητας των ΕΔΕΤ και του προγράμματος και πληρούνται όλα τα κατωτέρω κριτήρια:

α) η δημόσια υποστήριξη που καταβάλλεται για την πράξη που περιλαμβάνει εισφορές σε είδος δεν υπερβαίνει τη συνολική επιλέξιμη δαπάνη, εξαιρουμένων των εισφορών σε είδος, κατά την περάτωση της πράξης·

β) η αξία που αποδίδεται στις εισφορές σε είδος δεν υπερβαίνει τις δαπάνες που είναι γενικά αποδεκτές στην εν λόγω αγορά·

γ) η αξία και η χορήγηση της συνεισφοράς μπορεί να αποτιμηθεί και να επαληθευθεί ανεξάρτητα·

δ) στην περίπτωση παροχής γης ή ακινήτων, μπορεί να πραγματοποιηθεί πληρωμή σε μετρητά για τους σκοπούς σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης ετήσιου ονομαστικού ύψους που δεν υπερβαίνει την μία νομισματική μονάδα του κράτους μέλους·

ε) στην περίπτωση εισφορών σε είδος υπό μορφή άμισθης εργασίας, η αξία της εν λόγω εργασίας αποτιμάται με βάση τον επαληθευμένο χρόνο εργασίας και τον συντελεστή αμοιβής για ισοδύναμη εργασία.

Η αξία της γης ή των ακινήτων που αναφέρεται στο στοιχείο δ) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου πιστοποιείται από ανεξάρτητο ειδικευμένο εμπειρογνώμονα ή δεόντως εξουσιοδοτημένο επίσημο φορέα και δεν υπερβαίνει το όριο της παραγράφου 3 στοιχείο β).

2. Η απόσβεση κόστους μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη υπό την προϋπόθεση πλήρωσης των ακόλουθων όρων:

α) επιτρέπεται από τους κανόνες επιλεξιμότητας του προγράμματος·

β) το ποσό της δαπάνης δικαιολογείται με παραστατικά που έχουν ισοδύναμη αποδεικτική αξία με τιμολόγια για επιλέξιμες δαπάνες, όταν επιστρέφεται με τη μορφή που αναφέρεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο α)·

γ) οι δαπάνες αφορούν αποκλειστικά την περίοδο υποστήριξης της πράξης·

δ) οι δημόσιες επιχορηγήσεις δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για την αγορά των αποσβεσμένων στοιχείων ενεργητικού.

3. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες για συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ και από το ποσό στήριξης που μεταφέρεται από το Ταμείο Συνοχής στη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» όπως αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 6:

α) τόκοι χρέους, εκτός επιχορηγήσεων που δίνονται υπό τη μορφή επιδότησης επιτοκίου ή επιδότησης προμηθειών εγγύησης·

β) η αγορά μη οικοδομημένης και οικοδομημένης γης για ποσό που υπερβαίνει το 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για την οικεία πράξη. Για εγκαταλελειμμένες και πρώην βιομηχανικές εγκαταστάσεις που περιλαμβάνουν κτίρια, το όριο αυτό αυξάνεται στο 15 %. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, το όριο μπορεί να αυξηθεί υπερβαίνοντας τα αντίστοιχα προαναφερθέντα ποσοστά για πράξεις που αφορούν διατήρηση του περιβάλλοντος·

γ) φόρος προστιθέμενης αξίας, εκτός της περίπτωσης που δεν είναι ανακτήσιμος δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για τον ΦΠΑ.

Άρθρο 70

Επιλεξιμότητα πράξεων βάσει της γεωγραφικής θέσης

1. Οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από τα ΕΔΕΤ, με την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 3, και των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο, υλοποιούνται στην περιοχή προγράμματος.

2. Η διαχειριστική αρχή δύναται να αποδεχθεί την εφαρμογή μιας πράξης εκτός της περιοχής του προγράμματος, αλλά στο εσωτερικό της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) η πράξη είναι προς όφελος της περιοχής του προγράμματος·

β) το συνολικό ποσό που χορηγείται βάσει του προγράμματος στις πράξεις οι οποίες υλοποιούνται εκτός της περιοχής του προγράμματος δεν υπερβαίνει το 15 % της υποστήριξης από το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΘΑ σε επίπεδο προτεραιότητας, ή για το ΕΓΤΑΑ, το 5 % της συνδρομής του Ταμείου σε επίπεδο προγράμματος·

γ) η επιτροπή παρακολούθησης έχει εγκρίνει την πράξη ή τους τύπους των εξεταζόμενων πράξεων·

δ) οι υποχρεώσεις των αρχών που είναι υπεύθυνες για το πρόγραμμα σε σχέση με τη διαχείριση, τον έλεγχο και τον δημοσιονομικό έλεγχο της πράξης τηρούνται από τις αρχές που είναι υπεύθυνες για το πρόγραμμα στο πλαίσιο του οποίου χρηματοδοτείται η εν λόγω πράξη ή συνάπτουν συμφωνίες με τις αρχές της περιοχής στην οποία υλοποιείται η πράξη.

3. Για πράξεις που αφορούν τεχνική συνδρομή ή δραστηριότητες προβολής, οι δαπάνες μπορούν να πραγματοποιηθούν εντός της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) και οι υποχρεώσεις σε σχέση με τη διαχείριση, τον έλεγχο και τον δημοσιονομικό έλεγχο της εν λόγω πράξης.

4. Οι παράγραφοι 1 έως 3 δεν εφαρμόζονται στα προγράμματα στο πλαίσιο του στόχου της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας και οι παράγραφοι 2 και 3 δεν εφαρμόζονται στις πράξεις που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ.

Άρθρο 71

Διάρκεια των πράξεων

1. Για μια πράξη που περιλαμβάνει επένδυση σε υποδομή ή παραγωγική επένδυση επιστρέφεται η συνεισφορά των ΕΔΕΤ, εάν εντός πέντε ετών από την τελική πληρωμή στον δικαιούχο ή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, κατά περίπτωση, υπόκειται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) παύση ή μετεγκατάσταση μιας παραγωγικής δραστηριότητας εκτός της περιοχής προγράμματος·

β) αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος ενός στοιχείου υποδομής η οποία παρέχει σε μια εταιρεία ή δημόσιο οργανισμό αδικαιολόγητο πλεονέκτημα·

γ) ουσιαστική μεταβολή που επηρεάζει τη φύση, τους στόχους ή την εφαρμογή των όρων που θα μπορούσαν να υπονομεύσουν τους αρχικούς στόχους.

Τα αχρεωστήτως καταβαλλόμενα ποσά για την εν λόγω πράξη ανακτώνται από το κράτος μέλος αναλογικά προς την περίοδο για την οποία δεν εκπληρώθηκαν οι απαιτήσεις.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν το οριζόμενο στο πρώτο εδάφιο χρονικό περιθώριο σε τρία έτη όταν πρόκειται για περιπτώσεις διατήρησης επενδύσεων ή θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν από ΜΜΕ.

2. Πράξη που περιλαμβάνει επενδύσεις σε υποδομή ή παραγωγικές επενδύσεις επιστρέφει τη συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ εάν, εντός 10 ετών από την τελική πληρωμή στον δικαιούχο, η παραγωγική δραστηριότητα μεταφέρεται εκτός της Ένωσης, με την εξαίρεση της περίπτωσης ο δικαιούχος να είναι ΜΜΕ. Όταν η συνεισφορά από τα ΕΔΕΤ λαμβάνει τη μορφή κρατικής ενίσχυσης, η περίοδος των 10 ετών αντικαθίσταται από την ισχύουσα προθεσμία σύμφωνα με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων.

3. Πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ και πράξεις που χρηματοδοτούνται από τα άλλα ΕΔΕΤ οι οποίες δεν συνιστούν επένδυση σε υποδομή ή παραγωγικές επενδύσεις επιστρέφουν τη συνεισφορά από το Ταμείο μόνο όταν υπόκεινται σε υποχρέωση διατήρησης μιας επένδυσης βάσει των εφαρμοστέων κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και υπόκεινται σε εκχώρηση ή μετεγκατάσταση μιας παραγωγικής δραστηριότητας εντός της περιόδου που ορίζεται στους εν λόγω κανόνες.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 δεν εφαρμόζονται στις συνεισφορές σε ή από μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής ή προς κάθε πράξη η οποία επιφέρει διακοπή μιας παραγωγικής δραστηριότητας εξαιτίας μη δόλιας πτώχευσης.

5. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται σε φυσικά πρόσωπα που είναι δικαιούχοι επενδυτικής ενίσχυσης και, μετά την ολοκλήρωση της επενδυτικής πράξης, καθίστανται επιλέξιμοι για να λάβουν και λαμβάνουν υποστήριξη βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1309/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όταν η εν λόγω επένδυση συνδέεται άμεσα με τον τύπο δραστηριότητας που κρίνεται ως επιλέξιμη για υποστήριξη από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 72

Γενικές αρχές των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 8, συνίστανται από τα ακόλουθα:

α) περιγραφή των αρμοδιοτήτων κάθε φορέα που εμπλέκεται σε θέματα διαχείρισης και ελέγχου και κατανομή αρμοδιοτήτων στο εσωτερικό του κάθε φορέα·

β) τήρηση της αρχής του διαχωρισμού των αρμοδιοτήτων μεταξύ των φορέων και στο εσωτερικό των εν λόγω φορέων·

γ) διαδικασίες για τη διασφάλιση της νομιμότητας και κανονικότητας των δηλούμενων δαπανών·

δ) πληροφορικά συστήματα για την λογιστική, την αποθήκευση και διαβίβαση δημοσιονομικών δεδομένων και δεδομένων για τους δείκτες, την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων·

ε) συστήματα για τη σύνταξη εκθέσεων και την παρακολούθηση, όταν ο αρμόδιος φορέας αναθέτει την εκτέλεση καθηκόντων σε άλλο φορέα·

στ) ρυθμίσεις για το λογιστικό έλεγχο της λειτουργίας των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου·

ζ) συστήματα και διαδικασίες για τη διασφάλιση επαρκούς διαδρομής λογιστικού ελέγχου·

η) την πρόληψη, ανίχνευση και διόρθωση παρατυπιών, συμπεριλαμβανομένης της απάτης, και την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μαζί με τους ενδεχόμενους τόκους υπερημερίας.

Άρθρο 73

Ευθύνες που απορρέουν από την επιμερισμένη διαχείριση

Σύμφωνα με την αρχή της επιμερισμένης διαχείρισης, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων σύμφωνα με τις αντίστοιχες ευθύνες τους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

Άρθρο 74

Ευθύνες των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη τηρούν τις υποχρεώσεις διαχείρισης, ελέγχου και λογιστικού ελέγχου και αναλαμβάνουν τις συνακόλουθες ευθύνες που ορίζονται στους κανόνες της επιμερισμένης διαχείρισης που περιλαμβάνονται στον δημοσιονομικό κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα συστήματα για τη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων τους θεσπίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των ειδικών κανόνων Ταμείου και ότι τα εν λόγω συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τίθενται αποτελεσματικοί μηχανισμοί για την εξέταση των καταγγελιών σχετικά με τα ΕΔΕΤ. Την ευθύνη για το πεδίο εφαρμογής, τους κανόνες και τις διαδικασίες που σχετίζονται με αυτές τις ρυθμίσεις αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο. Τα κράτη μέλη εξετάζουν, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, τις καταγγελίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των ρυθμίσεων αυτών. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της εν λόγω εξέτασης κατόπιν σχετικού αιτήματος.

4. Όλες οι επίσημες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής πραγματοποιούνται με τη χρήση συστήματος ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις με τους οποίους πρέπει να συμμορφώνεται το σύστημα αυτό. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 150 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Εξουσίες και αρμοδιότητες της Επιτροπής

Άρθρο 75

Εξουσίες και αρμοδιότητες της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, μεταξύ των οποίων πληροφορίες σχετικά με τον διορισμό των φορέων που είναι υπεύθυνοι για την διαχείριση και τον έλεγχο, τα έγγραφα που παρέχονται κατ' έτος από τους ορισθέντες φορείς σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 5 του δημοσιονομικού κανονισμού, τις εκθέσεις ελέγχου, τις ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης και τους ελέγχους που διενεργούνται από εθνικούς φορείς και φορείς της Ένωσης, ότι τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει συστήματα διαχείρισης και ελέγχου τα οποία είναι σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο και ότι τα εν λόγω συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια εφαρμογής των προγραμμάτων.

2. Υπάλληλοι της Επιτροπής ή επιτετραμμένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να διενεργούν επιτόπιους δημοσιονομικούς ελέγχους ή επαληθεύσεις μετά από προειδοποίηση τουλάχιστον 12 εργάσιμων ημερών στην αρμόδια εθνική αρχή, εκτός από επείγουσες περιπτώσεις. Η Επιτροπή, σεβόμενη την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνει υπόψη την ανάγκη αποφυγής περιττών αλληλοεπικαλύψεων των λογιστικών ελέγχων ή των επαληθεύσεων που διενεργούν τα κράτη μέλη, το επίπεδο κινδύνου για τον προϋπολογισμό της Ένωσης και την ανάγκη ελαχιστοποίησης της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο. Το πεδίο εφαρμογής αυτών των λογιστικών ελέγχων μπορεί να περιλαμβάνει ιδίως την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ενός επιχειρησιακού προγράμματος ή ενός μέρος τους και αξιολόγηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης πράξεων ή προγραμμάτων. Σε αυτούς τους ελέγχους ή τις επαληθεύσεις μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι του κράτους μέλους.

Οι υπάλληλοι ή οι επιτετραμμένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής, οι οποίοι είναι δεόντως εξουσιοδοτημένοι να διενεργούν επιτόπιους ελέγχους ή επαληθεύσεις, έχουν πρόσβαση σε όλα τα απαιτούμενα αρχεία, έγγραφα και μεταδεδομένα, ανεξάρτητα από το μέσο αποθήκευσής τους, τα οποία αφορούν τις συγχρηματοδοτούμενες από τα ΕΔΕΤ δαπάνες ή τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου. Τα κράτη μέλη παρέχουν αντίγραφα αυτών των αρχείων, εγγράφων και δεδομένων στην Επιτροπή μετά από σχετικό αίτημα.

Οι αρμοδιότητες που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο δεν θίγουν την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που επιφυλάσσουν ορισμένες πράξεις για υπαλλήλους που ορίζονται ειδικά από την εθνική νομοθεσία. Υπάλληλοι και επιτετραμμένοι αντιπρόσωποι της Επιτροπής δεν συμμετέχουν, μεταξύ άλλων, σε κατ' οίκον επισκέψεις ή στις επίσημες ανακρίσεις ατόμων στα πλαίσια διαδικασιών βάσει της εθνικής νομοθεσίας. Εντούτοις, οι εν λόγω υπάλληλοι και επιτετραμμένοι αντιπρόσωποι έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αποκτώνται με αυτόν τον τρόπο χωρίς να θίγονται οι αρμοδιότητες των εθνικών δικαστηρίων και τηρώντας πλήρως τα θεμελιώδη δικαιώματα των σχετικών υποκειμένων δικαίου.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων του διαχείρισης και ελέγχου ή την ορθότητα των δαπανών σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

ΤΙΤΛΟΣ IX

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΧΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ, ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Δημοσιονομική διαχείριση

Άρθρο 76

Δεσμεύσεις του προϋπολογισμού

Οι δεσμεύσεις του προϋπολογισμού της Ένωσης για κάθε πρόγραμμα πραγματοποιούνται σε ετήσιες δόσεις για κάθε Ταμείο κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Οι δεσμεύσεις του προϋπολογισμού που αφορούν το αποθεματικό επίδοσης σε κάθε πρόγραμμα εγγράφονται χωριστά από το υπόλοιπο κονδύλι του προγράμματος.

Η απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση ενός προγράμματος συνιστά την απόφαση χρηματοδότησης κατά την έννοια του άρθρου 84 του δημοσιονομικού κανονισμού και, μόλις κοινοποιηθεί στο οικείο κράτος μέλος, νομική ανάληψη υποχρέωσης κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού.

Για κάθε πρόγραμμα, οι δεσμεύσεις του προϋπολογισμού για την πρώτη δόση έπεται της έγκρισης του προγράμματος από την Επιτροπή.

Οι δεσμεύσεις του προϋπολογισμού για τις επόμενες δόσεις πραγματοποιούνται από την Επιτροπή πριν από την 1η Μαΐου κάθε έτους με βάση την απόφαση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου, εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 16 του δημοσιονομικού κανονισμού.

Μετά την εφαρμογή του πλαισίου επιδόσεων σύμφωνα με το άρθρο 22, σε περίπτωση που κάποιες προτεραιότητες δεν έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους, η Επιτροπή αποδεσμεύει, κατά περίπτωση, τις αντίστοιχες πιστώσεις που έχουν δεσμευθεί για τα οικεία προγράμματα ως τμήμα του αποθεματικού επίδοσης και τις διαθέτει και πάλι για τα προγράμματα για τα οποία η χρηματοδότηση αυξάνει λόγω της τροποποίησης που ενέκρινε η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 5.

Άρθρο 77

Κοινοί κανόνες για τις πληρωμές

1. Οι πληρωμές εκ μέρους της Επιτροπής της συνεισφοράς των ΕΔΕΤ σε κάθε πρόγραμμα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις πιστώσεις του προϋπολογισμού και με την επιφύλαξη των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Κάθε πληρωμή καταλογίζεται στις παλαιότερες ανοικτές πιστώσεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού του σχετικού Ταμείου.

2. Πληρωμές που αφορούν αναλήψεις υποχρεώσεων του αποθεματικού επίδοσης δεν πραγματοποιούνται πριν από την τελική κατανομή του αποθεματικού επίδοσης, σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφοι 3 και 4.

3. Οι πληρωμές έχουν τη μορφή προχρηματοδότησης, ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμής του τελικού υπολοίπου.

4. Για μορφές υποστήριξης βάσει του άρθρου 67 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία β), γ) και δ) και βάσει των άρθρων 68 και 69, οι δαπάνες που υπολογίζονται στην εφαρμοζόμενη βάση θεωρούνται επιλέξιμη δαπάνη.

Άρθρο 78

Κοινοί κανόνες για τον υπολογισμό των ενδιάμεσων πληρωμών και της πληρωμής του τελικού υπολοίπου

Οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο προβλέπουν κανόνες για τον υπολογισμό του ποσού το οποίο επιστρέφεται υπό μορφή ενδιάμεσων πληρωμών και της πληρωμής του τελικού υπολοίπου. Το ποσό αυτό αποτελεί συνάρτηση του ειδικού συντελεστή συγχρηματοδότησης που εφαρμόζεται στην επιλέξιμη δαπάνη.

Άρθρο 79

Αίτηση πληρωμής

1. Η ειδική διαδικασία και τα στοιχεία που πρέπει να υποβάλλονται για τις αιτήσεις πληρωμών σε σχέση με κάθε ΕΔΕΤ καθορίζονται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2. Η αίτηση πληρωμής που υποβάλλεται στην Επιτροπή παρέχει όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα στην Επιτροπή για την τήρηση λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού.

Άρθρο 80

Χρήση του ευρώ

Τα ποσά που ορίζονται στα προγράμματα που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, οι προβλέψεις δαπανών, οι δηλώσεις δαπανών, οι αιτήσεις πληρωμής, οι λογαριασμοί και οι δαπάνες που αναφέρονται στις ετήσιες και τελικές εκθέσεις υλοποίησης εκφράζονται σε ευρώ.

Άρθρο 81

Πληρωμή της αρχικής προκαταβολής

1. Μετά την έκδοση από την Επιτροπή της απόφασης έγκρισης του προγράμματος, η Επιτροπή καταβάλλει ένα αρχικό ποσό προκαταβολής για το σύνολο της περιόδου προγραμματισμού. Το ποσό της αρχικής προκαταβολής καταβάλλεται σε δόσεις, ανάλογα με τις δημοσιονομικές ανάγκες. Το ποσό των δόσεων καθορίζεται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

2. Η αρχική προχρηματοδότηση χρησιμοποιείται μόνο για πληρωμές στους δικαιούχους κατά την εφαρμογή του προγράμματος. Διατίθεται άμεσα στον αρμόδιο φορέα γι' αυτόν τον σκοπό.

Άρθρο 82

Εκκαθάριση της αρχικής προχρηματοδότησης

Το ποσό που καταβάλλεται ως αρχική προχρηματοδότηση διαγράφεται εξ ολοκλήρου από τους λογαριασμούς της Επιτροπής το αργότερο κατά το κλείσιμο του προγράμματος.

Άρθρο 83

Διακοπή της προθεσμίας πληρωμής

1. Ο κύριος διατάκτης, κατά την έννοια του δημοσιονομικού κανονισμού, μπορεί να διακόπτει την προθεσμία πληρωμής για μια αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής για ανώτατη περίοδο έξι μηνών, εάν:

α) με βάση τα στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από έναν εθνικό ή φορέα της Ένωσης δημοσιονομικού ελέγχου, υπάρχουν σαφείς ενδείξεις σημαντικών ανεπαρκειών στη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου·

β) ο κύριος διατάκτης οφείλει να διενεργεί πρόσθετες επαληθεύσεις όταν περιέρχονται σε γνώση του εν λόγω διατάκτη πληροφορίες ότι οι δαπάνες που περιέχονται σε μια αίτηση πληρωμής συνδέονται με σοβαρή παρατυπία που έχει σοβαρές δημοσιονομικές συνέπειες·

γ) δεν υποβάλλεται ένα από τα έγγραφα που απαιτούνται βάσει του άρθρου 59 παράγραφος 5 του δημοσιονομικού κανονισμού.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμφωνήσουν για παράταση της περιόδου διακοπής κατά τρεις μήνες περαιτέρω.

Οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο που καθορίζονται για το ΕΤΘΑ μπορεί να θεσπίσουν ειδικές βάσεις για διακοπή των πληρωμών που σχετίζονται με τη μη συμμόρφωση με τους κανόνες που έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής, οι οποίες είναι αναλογικές και λαμβάνουν υπόψη τη φύση, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

2. Ο κύριος διατάκτης περιορίζει τη διακοπή στο μέρος της δαπάνης που καλύπτεται από την αίτηση πληρωμής την οποία αφορούν τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, εκτός εάν δεν είναι δυνατός ο εντοπισμός του μέρους των δαπανών που επηρεάζεται. Ο κύριος διατάκτης ενημερώνει γραπτώς το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή άμεσα για τον λόγο της διακοπής και ζητά από αυτά να διορθώσουν την κατάσταση. Ο κύριος διατάκτης τερματίζει τη διακοπή της προθεσμίας πληρωμής μόλις ληφθούν τα αναγκαία μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Εξέταση και αποδοχή λογαριασμών

Άρθρο 84

Προθεσμία εξέτασης και αποδοχής λογαριασμών από την Επιτροπή

Έως τις 31 Μαΐου του έτους μετά τη λήξη της λογιστικής χρήσης, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 6 του δημοσιονομικού κανονισμού, εφαρμόζει διαδικασίες για την εξέταση και την αποδοχή των λογαριασμών και ενημερώνει το κράτος μέλος εάν αποδέχεται ότι οι λογαριασμοί είναι πλήρεις, ακριβείς και αληθείς με βάση τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Δημοσιονομικές διορθώσεις

Άρθρο 85

Δημοσιονομικές διορθώσεις από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή πραγματοποιεί τις δημοσιονομικές διορθώσεις ακυρώνοντας συνολικά ή εν μέρει τη συνεισφορά της Ένωσης σε ένα πρόγραμμα και προβαίνοντας σε ανάκτηση από το κράτος μέλος, με στόχο να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο χρηματοδότησης από την Ένωση δαπάνης η οποία συνιστά παράβαση του εφαρμοστέου δικαίου.

2. Παράβαση του εφαρμοστέου δικαίου συνεπάγεται δημοσιονομική διόρθωση μόνο σε σχέση με δαπάνες που έχουν δηλωθεί στην Επιτροπή και εάν συντρέχει ένας από τους ακόλουθους όρους:

α) η παράβαση επηρέασε την επιλογή μιας πράξης από τον αρμόδιο φορέα για τη χορήγηση συνδρομής από τα ΕΔΕΤ ή, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, λόγω της φύσης της παράβασης, δεν είναι δυνατό να επιβεβαιωθεί η εν λόγω επίπτωση, υφίσταται όμως προφανής κίνδυνος η παράβαση να είχε αυτό το αποτέλεσμα·

β) η εν λόγω παράβαση επηρέασε το ποσό της δαπάνης που δηλώθηκε για επιστροφή από τον προϋπολογισμό της Ένωσης ή, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, λόγω της φύσης της παράβασης, δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί ακριβώς η δημοσιονομική επίπτωση, υφίσταται όμως προφανής κίνδυνος η παράβαση να είχε αυτό το αποτέλεσμα.

3. Αποφασίζοντας για δημοσιονομική διόρθωση βάσει της παραγράφου 1, η Επιτροπή τηρεί την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα της παράβασης του εφαρμοστέου δικαίου και τις σχετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνονται για την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων.

4. Τα κριτήρια και οι διαδικασίες για την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων καθορίζονται στους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Αποδέσμευση

Άρθρο 86

Αρχές

1. Όλα τα προγράμματα υπόκεινται σε διαδικασία αποδέσμευσης που θεσπίστηκε βάσει της αρχής ότι τα ποσά που συνδέονται με μια αποδέσμευση τα οποία δεν καλύπτονται από προχρηματοδότηση ή αίτηση πληρωμής εντός καθορισμένης περιόδου αποδεσμεύονται, συμπεριλαμβανομένων και των αιτήσεων πληρωμής οι οποίες είτε ολόκληρες είτε τμηματικώς υπόκεινται σε διακοπή της προθεσμίας πληρωμής ή σε ανάκληση πληρωμών.

2. Η ανάληψη υποχρέωσης που αφορά το τελευταίο έτος της περιόδου αποδεσμεύεται σύμφωνα με τους κανόνες που πρέπει να ακολουθούνται για το κλείσιμο των προγραμμάτων.

3. Οι ειδικοί κανόνες των Ταμείων προσδιορίζουν την ακριβή εφαρμογή του κανόνα αποδέσμευσης για κάθε ΕΔΕΤ.

4. Τυχόν μέρος των αναλήψεων υποχρεώσεων που παραμένει ανοικτό αποδεσμεύεται, εάν δεν υποβληθεί στην Επιτροπή κάποιο από τα έγγραφα που απαιτούνται για το κλείσιμο εντός των προθεσμιών που ορίζουν οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο.

5. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού που αφορούν το αποθεματικό επίδοσης υπόκεινται σε διαδικασία αποδέσμευσης σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Άρθρο 87

Εξαίρεση από την αποδέσμευση

1. Από το ποσό το οποίο αφορά η αποδέσμευση αφαιρούνται τα ποσά που ισούνται με το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων του προϋπολογισμού για το οποίο:

α) οι πράξεις αναστέλλονται με δικαστική διαδικασία ή με διοικητική ένσταση που έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα· ή

β) δεν κατέστη δυνατό να υποβληθεί αίτηση πληρωμής για λόγους ανωτέρας βίας που επηρέασαν σοβαρά την υλοποίηση ολόκληρου ή μέρους του προγράμματος.

Οι εθνικές αρχές που ισχυρίζονται την ύπαρξη ανωτέρας βίας σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο β) αποδεικνύουν τις άμεσες επιπτώσεις της ανωτέρας βίας στην υλοποίηση ολόκληρου ή μέρους του προγράμματος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων α) και β) του πρώτου εδαφίου, η μείωση του ποσού μπορεί να ζητηθεί μία φορά, εάν η διάρκεια της αναστολής ή της κατάστασης ανωτέρας βίας διήρκησε λιγότερο από ένα έτος, ή να ζητηθεί για αριθμό περιπτώσεων που αντιστοιχούν στη διάρκεια της κατάστασης ανωτέρας βίας ή στον αριθμό των ετών μεταξύ της ημερομηνίας της δικαστικής ή διοικητικής απόφασης που ανέστειλε την υλοποίηση της πράξης και της ημερομηνίας έκδοσης της οριστικής δικαστικής ή διοικητικής απόφασης.

2. Το κράτος μέλος αποστέλλει στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιανουαρίου, στοιχεία για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β) εξαιρέσεις για το ποσό που έπρεπε να δηλωθεί μέχρι το τέλος του προηγούμενου έτους.

Άρθρο 88

Διαδικασία

1. Η Επιτροπή ενημερώνει εγκαίρως το κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή όποτε υπάρχει κίνδυνος εφαρμογής του κανόνα αποδέσμευσης βάσει του άρθρου 86.

2. Βάσει των πληροφοριών που έχει λάβει έως τις 31 Ιανουαρίου, η Επιτροπή ανακοινώνει στο κράτος μέλος και στη διαχειριστική αρχή το ποσό της αποδέσμευσης που προκύπτει από τις εν λόγω πληροφορίες.

3. Το κράτος μέλος έχει προθεσμία δύο μηνών να αποδεχθεί το ποσό που πρόκειται να αποδεσμευτεί ή να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

4. Το κράτος μέλος υποβάλει στην Επιτροπή έως τις 30 Ιουνίου αναθεωρημένο σχέδιο χρηματοδότησης που αποτυπώνει για το εξεταζόμενο οικονομικό έτος το μειωμένο ποσό της υποστήριξης για μία ή περισσότερες προτεραιότητες του προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη την κατανομή ανά Ταμείο και ανά κατηγορία περιφέρειας, κατά περίπτωση. Εάν δεν το πράξει, η Επιτροπή αναθεωρεί το σχέδιο χρηματοδότησης μειώνοντας τη συνεισφορά των ΕΔΕΤ για το εξεταζόμενο οικονομικό έτος. Η μείωση αυτή κατανέμεται σε κάθε προτεραιότητα αναλογικά.

5. Η Επιτροπή τροποποιεί την απόφαση για την έγκριση του προγράμματος με εκτελεστικές πράξεις, το αργότερο έως τις 30 Σεπτεμβρίου.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΣΤΟ ΕΤΠΑ, ΤΟ ΕΚΤ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Αποστολή, στόχοι και γεωγραφική κάλυψη της στήριξης

Άρθρο 89

Αποστολή και στόχοι

1. Τα Ταμεία συμβάλλουν στην ανάπτυξη και προώθηση των δράσεων της Ένωσης που οδηγούν στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της, σύμφωνα με το άρθρο 174 ΣΛΕΕ.

Οι στηριζόμενες από τα Ταμεία δράσεις συμβάλλουν επίσης στην υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη.

2. Χάριν της αποστολής της παραγράφου 1, επιδιώκονται οι ακόλουθοι επιμέρους στόχοι:

α) Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, στα κράτη μέλη και τις περιφέρειες που υποστηρίζονται από τα Ταμεία· και

β) Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία, που υποστηρίζεται από το ΕΤΠΑ.

Άρθρο 90

Στόχος Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση

1. Τα διαρθρωτικά ταμεία υποστηρίζουν τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση σε όλες τις περιφέρειες που αντιστοιχούν στο επίπεδο 2 της κοινής ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων («επίπεδο NUTS 2») που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 και τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 105/2007.

2. Οι πόροι για τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση κατανέμονται μεταξύ των ακόλουθων τριών κατηγοριών περιφερειών επιπέδου NUTS 2:

α) στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κατώτερο του 75 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27·

β) στις περιφέρειες μετάβασης με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ μεταξύ του 75 % και του 90 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27·

γ) στις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ανώτερο του 90 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27.

Η ταξινόμηση των περιφερειών σε μια από τις τρεις κατηγορίες περιφερειών καθορίζεται με βάση τον τρόπο με τον οποίο το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κάθε περιφέρειας, που μετράται σε μονάδες αγοραστικής δύναμης (ΜΑΔ) και υπολογίζεται βάσει των στοιχείων της Ένωσης για την περίοδο 2007 έως 2009, σχετίζεται με το μέσο ΑΕγχΠ της ΕΕ-27 για την ίδια περίοδο αναφοράς.

3. Το Ταμείο Συνοχής υποστηρίζει τα κράτη μέλη με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ), που μετράται σε ΜΑΔ και υπολογίζεται βάσει των στοιχείων της Ένωσης για την περίοδο 2008 έως 2010, κατώτερο του 90 % του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΕ της ΕΕ-27 για την ίδια περίοδο αναφοράς.

Τα επιλέξιμα για χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής κράτη μέλη το 2013, αλλά με κατά κεφαλήν ονομαστικό ΑΕΕ που υπερβαίνει το 90 % του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΕ της ΕΕ-27, όπως υπολογίζεται βάσει του πρώτου εδαφίου, λαμβάνουν στήριξη από το Ταμείο Συνοχής σε μεταβατική και ειδική βάση.

4. Αμέσως μόλις τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με εκτελεστική πράξη στην οποία ορίζεται κατάλογος των περιφερειών οι οποίες πληρούν τα κριτήρια για τις τρεις κατηγορίες περιφερειών βάσει της παραγράφου 2 και των κρατών μελών που πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 3. Ο κατάλογος αυτός ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

5. Το 2016 η Επιτροπή επανεξετάζει την επιλεξιμότητα των κρατών μελών για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής βάσει των στοιχείων της Ένωσης για το ΑΕΕ της περιόδου 2012 έως 2014 για την ΕΕ-27. Τα κράτη μέλη με κατά κεφαλήν ονομαστικό ΑΕΕ που υπερβαίνει το 90 % του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΕ της ΕΕ-27 καθίσταται για πρώτη φορά επιλέξιμα για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής και τα κράτη μέλη με κατά κεφαλή ονομαστικό ΑΕΕ που υπερβαίνει το 90 % και που ήταν επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής χάνουν την επιλεξιμότητα και λαμβάνουν στήριξη από το Ταμείο Συνοχής σε μεταβατική και ειδική βάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Δημοσιονομικό πλαίσιο

Άρθρο 91

Πόροι για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή

1. Οι πόροι για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή που διατίθενται για δημοσιονομική ανάληψη υποχρεώσεων για την περίοδο 2014 έως 2020 ανέρχονται σε 325 145 694 739 EUR σε τιμές 2011, σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που παρουσιάζεται στο παράρτημα VI, εκ των οποίων 322 145 694 739 EUR είναι το συνολικό ποσό πόρων που διατίθενται για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής και 3 000 000 000 EUR αποτελεί ειδικό κονδύλιο που διατίθεται για την. Για τον σκοπό του προγραμματισμού και τη συνακόλουθη ενσωμάτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης, το ποσό των πόρων για οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή υπόκειται σε τιμαριθμική αναπροσαρμογή 2 % ετησίως.

2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, που ορίζει την ετήσια κατανομή των συνολικών πόρων για τα κονδύλια ανά κράτος μέλος στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και του στόχου Ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, καθώς και την ετήσια κατανομή των πόρων από το ειδικό κονδύλιο που διατίθεται για την ΠΑΝ ανά κράτος μέλος μαζί με τον κατάλογο των επιλέξιμων περιοχών, σύμφωνα με τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που ορίζονται στα παραρτήματα VII και VIII αντίστοιχα, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 92 παράγραφος 8.

3. Το 0,35 % των συνολικών πόρων, κατόπιν αφαίρεσης της στήριξης για τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 6 και της ενίσχυσης για τους απόρους που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 7, διατίθεται σε τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

Άρθρο 92

Πόροι για το στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και το στόχο για την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία

1. Οι πόροι για το στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση ανέρχονται στο 96,33 % των συνολικών πόρων (δηλ. συνολικά σε 313 197 435 409 EUR) και κατανέμονται ως εξής:

α) 52,45 % (δηλ. σύνολο 164 279 015 916 EUR) στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες·

β) 10,24 % (δηλ. σύνολο 3 208 931 311 EUR) στις περιφέρειες μετάβασης·

γ) 15,67 % (δηλ. σύνολο 49 084 308 755 EUR) στις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες·

δ) 21,19 % (δηλ. σύνολο 66 362 384 703 EUR) στα κράτη μέλη που υποστηρίζονται από το Ταμείο Συνοχής·

ε) 0,44 % (δηλ. σύνολο 1 386 794 724 EUR) ως πρόσθετη χρηματοδότηση για τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες που ορίζονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ και τις περιφέρειες του επιπέδου NUTS 2 οι οποίες πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Πράξης προσχώρησης του 1994.

2. Επιπλέον των ποσών που αναφέρονται στο άρθρο 91 και στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, για τα έτη 2014 και 2015, διατίθεται περαιτέρω ποσό 94 200 000 EURκαι 92 400 000 EUR αντίστοιχα, όπως ορίζεται στις «συμπληρωματικές προσαρμογές» του παραρτήματος VII. Τα εν λόγω ποσά καθορίζονται στην απόφαση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 91 παράγραφος 2.

3. Το 2016, στην τεχνική προσαρμογή για το έτος 2017, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013, η Επιτροπή αναθεωρεί τις συνολικές χορηγήσεις στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση για κάθε κράτος μέλος για την περίοδο 2017-2020, εφαρμόζοντας τη μέθοδο κατανομής που ορίζεται στις παραγράφους 1 έως 16 του παραρτήματος VII, με βάση τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία και, για τα κράτη μέλη που έχουν φθάσει το ανώτατο όριο, με βάσει τη σύγκριση μεταξύ του σωρευμένου εθνικού ΑΕγχΠ της περιόδου 2014 – 2015 και του σωρευμένου εθνικού ΑΕγχΠ κατά την ίδια περίοδο με βάση τις εκτιμήσεις του 2012, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του παραρτήματος VII. Σε περίπτωση που η σωρευτική απόκλιση των αναθεωρημένων χορηγήσεων από τις συνολικές χορηγήσεις υπερβαίνει το +/-5 %, οι συνολικές χορηγήσεις προσαρμόζονται αντιστοίχως. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013, οι προσαρμογές καταμερίζονται ισόποσα κατά την περίοδο 2017 - 2020 και τα αντίστοιχα ανώτατα όρια του δημοσιονομικού πλαισίου τροποποιούνται αναλόγως. Το συνολικό καθαρό αποτέλεσμα των προσαρμογών, είτε θετικό είτε αρνητικό, δεν υπερβαίνει τα 4 000 000 000 EUR. Μετά την τεχνική προσαρμογή, η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, εγκρίνει απόφαση που καθορίζει αναθεωρημένη ετήσια κατανομή των συνολικών πόρων για κάθε κράτος μέλος.

4. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι επαρκείς επενδύσεις στοχεύουν στην απασχόληση των νέων, την κινητικότητα της εργασίας, τη γνώση, την κοινωνική ένταξη και την καταπολέμηση της φτώχειας, το μερίδιο των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων που διατίθενται για τον προγραμματισμό επιχειρησιακών προγραμμάτων στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, που διατίθενται για το ΕΚΤ σε κάθε κράτος μέλος δεν είναι χαμηλότερο από το αντίστοιχο ποσοστό συμμετοχής του ΕΚΤ για το εν λόγω κράτος μέλος όπως ορίζεται στα επιχειρησιακά προγράμματα για τη σύγκλιση και την περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση για την περίοδο 2007-2013. Σε αυτό το ποσοστό προστίθεται ένα επιπλέον ποσό για κάθε κράτος μέλος, που καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στο παράρτημα IX, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το μερίδιο του ΕΚΤ ως ποσοστό του συνόλου των συνδυασμένων πόρων των Ταμείων σε επίπεδο Ένωσης, εξαιρουμένης της στήριξης από το Ταμείο Συνοχής για τις υποδομές μεταφορών στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη», που αναφέρεται στην παράγραφο 6 και την στήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία για την ενίσχυση των απόρων που αναφέρονται στην παράγραφο 7, στα κράτη μέλη δεν είναι μικρότερη από 23,1 %. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι επενδύσεις που προβλέπονται από το ΕΚΤ για την ΠΑΝ θεωρείται ότι ανήκουν στο μερίδιο των διαρθρωτικών ταμείων που χορηγείται στο ΕΚΤ.

5. Οι πόροι για την ΠΑΝ ανέρχονται σε 3 000 000 000 EUR από το ειδικό κονδύλιο που διατίθεται για την ΠΑΝ και τουλάχιστον σε 3 000 000 000 EUR από στοχοθετημένες επενδύσεις του ΕΚΤ.

6. Το ποσό στήριξης από το Ταμείο Συνοχής που μεταφέρεται στη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» ανέρχεται σε 10 000 000 000 EUR. Δαπανάται για έργα υποδομής στον τομέα των μεταφορών, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, αποκλειστικά στα κράτη μέλη που είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής.

Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με εκτελεστική πράξη με την οποία καθορίζεται το προς μεταφορά ποσό από τη χορήγηση του Ταμείου Συνοχής σε κάθε κράτος μέλος προς τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» και ορίζεται κατ' αναλογία για το σύνολο της περιόδου. Η κατανομή του Ταμείου Συνοχής για κάθε κράτος μέλος μειώνεται αντίστοιχα.

Οι ετήσιες πιστώσεις που αντιστοιχούν στην αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο στήριξη από το Ταμείο Συνοχής καταλογίζονται στις σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού για τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» από τον προϋπολογισμό του 2014.

Τα ποσά που μεταφέρονται από το Ταμείο Συνοχής στην αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» εφαρμόζονται με ειδικές προσκλήσεις υποβολής προτάσεων που προκηρύσσονται για έργα που υλοποιούν τα βασικά δίκτυα ή για έργα και οριζόντιες δραστηριότητες που προσδιορίζονται στο μέρος Ι του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

Οι κανόνες για τον τομέα των μεταφορών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 εφαρμόζονται στις ειδικές προσκλήσεις υποβολής προτάσεων που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, η επιλογή επιλέξιμων για χρηματοδότηση έργων πραγματοποιείται τηρώντας τις εθνικές πιστώσεις στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής. Από την 1η Ιανουαρίου 2017, τα κονδύλια που μεταβιβάζονται στη Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» τα οποία δεν έχουν ακόμη δεσμευτεί σε έργο υποδομών μεταφοράς, διατίθενται σε όλα τα κράτη μέλη που είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής για τη χρηματοδότηση υποδομών μεταφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

Για την στήριξη των επιλέξιμων προς χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής κρατών μελών, τα οποία μπορεί να αντιμετωπίζουν δυσκολίες όσον αφορά τον σχεδιασμό έργων επαρκούς ωρίμανσης, ποιότητας ή αμφοτέρων, που έχουν επαρκή προστιθέμενη αξία για την Ένωση, δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις υποστηρικτικές δράσεις προγραμμάτων που αποσκοπούν στην ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και αποτελεσματικότητας των δημόσιων διοικήσεων και δημόσιων υπηρεσιών που σχετίζονται με την ανάπτυξη και εφαρμογή των έργων που παρατίθενται στο μέρος Ι του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013. Για τη διασφάλιση της

υψηλότερης δυνατής απορρόφησης των μεταβιβαζόμενων κονδυλίων σε όλα τα επιλέξιμα για χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής κράτη μέλη, η Επιτροπή δύναται να οργανώνει συμπληρωματικές προσκλήσεις υποβολής προτάσεων.

7. Η στήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία για βοήθεια σε άπορους στο πλαίσιο του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» ανέρχεται σε τουλάχιστον 2 500 000 000 EUR και μπορεί να αυξηθεί κατά 1 000 000 000 EUR με την παροχή συμπληρωματικής στήριξης που θα αποφασίσουν τα κράτη μέλη σε εθελοντική βάση.

Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με εκτελεστική πράξη που καθορίζει το προς μεταφορά ποσό από τη χορήγηση των διαρθρωτικών ταμείων για βοήθεια των απόρων για το σύνολο της περιόδου σε κάθε κράτος μέλος. Οι πιστώσεις των διαρθρωτικών ταμείων για κάθε κράτος μέλος μειώνονται αντίστοιχα, εφαρμόζοντας κατ' αναλογία μείωση ανά κατηγορία περιφέρειας.

Οι ετήσιες πιστώσεις που αντιστοιχούν στην αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο στήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία καταλογίζονται στις σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού για την βοήθεια σε άπορους από τον προϋπολογισμό του 2014.

8. Ποσό 330 000 000 EUR από τους πόρους των Διαρθρωτικών Ταμείων για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» διατίθεται σε καινοτόμες δράσεις με άμεση ή έμμεση διαχείριση της Επιτροπής στον τομέα της βιώσιμης αστικής ανάπτυξης.

9. Οι πόροι για τον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας ανέρχονται στο 2,75 % των συνολικών διαθέσιμων πόρων για δημοσιονομικές αναλήψεις υποχρεώσεων από τα Ταμεία για την περίοδο 2014 έως 2020 (δηλ. σύνολο 8 948 259 330 EUR).

10. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, των άρθρων 18, 91, 93, 95, 99, 120, του παραρτήματος I και του παραρτήματος X του παρόντος κανονισμού, καθώς και για τους σκοπούς του άρθρου 4 του κανονισμού ΕΤΠΑ, του άρθρου 4 και των άρθρων 16 έως 23 του κανονισμού ΕΚΤ, του άρθρου 3 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΕΣ, η εξόχως απόκεντρη περιφέρεια Μαγιότ θεωρείται περιφέρεια NUTS επιπέδου 2 που εμπίπτει στην κατηγορία λιγότερο ανεπτυγμένης περιφέρειας. Για τους σκοπούς του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού ΕΕΣ, οι περιφέρειες Μαγιότ και Κοινότητας Αγίου Μαρτίνου θεωρούνται περιφέρειες NUTS επιπέδου 3.

Άρθρο 93

Μη δυνατότητα μεταφοράς πόρων μεταξύ κατηγοριών περιφερειών

1. Οι συνολικές πιστώσεις που διατίθενται σε κάθε κράτος μέλος για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, τις περιφέρειες μετάβασης και τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες δεν είναι δυνατό να μεταφέρονται μεταξύ κατηγοριών.περιφερειών.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, η Επιτροπή δύναται να δεχθεί, σε δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις που συνδέονται με την υλοποίηση ενός ή περισσότερων θεματικών στόχων, πρόταση ενός κράτους μέλους στην πρώτη υποβολή του συμφώνου εταιρικής σχέσης του ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, κατά την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης, ή σε σημαντική αναθεώρηση του συμφώνου εταιρικής σχέσης, για μεταφορά ποσοστού μέχρι 3 % των συνολικών πιστώσεων για μια κατηγορία περιφερειών προς άλλες κατηγορίες περιφερειών.

Άρθρο 94

Μη δυνατότητα μεταφοράς πόρων μεταξύ στόχων

1. Οι συνολικές πιστώσεις που διατίθενται σε κάθε κράτος μέλος στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και του στόχου Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία δεν είναι δυνατόν να μεταφερθούν από τον ένα στόχο στον άλλο.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, η Επιτροπή μπορεί, προκειμένου να στηρίξει την αποτελεσματική συνεισφορά των ταμείων στις αποστολές που αναφέρονται στο άρθρο 89 παράγραφος 1, σε δεόντως αιτιολογημένες συνθήκες και υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται η παράγραφος 3, να αποδεχθεί μέσω εκτελεστικής πράξης, πρόταση κράτους μέλους, στην πρώτη υποβολή του συμφώνου εταιρικής σχέσης του, να μεταφέρει μέρος των πιστώσεων που προορίζονται για τον στόχο Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία στον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

3. Το μερίδιο του στόχου Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία στο κράτος μέλος που υποβάλλει την πρόταση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 35 % των συνολικών χορηγήσεων στο εν λόγω κράτος μέλος όσον αφορά τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και τον στόχο Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία και, μετά τη μεταφορά, δεν είναι κατώτερο του 25 % του εν λόγω συνόλου.

Άρθρο 95

Προσθετικότητα

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και του παραρτήματος X εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «ακαθάριστος σχηματισμός πάγιου κεφαλαίου»: όλες οι αγορές, μείον τις διαθέσεις, πάγιων περιουσιακών στοιχείων από παραγωγούς μόνιμους κατοίκους κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και ορισμένες προσθήκες στην αξία μη παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων από την παραγωγική δραστηριότητα παραγωγικών ή θεσμικών μονάδων, όπως ορίζεται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2223/96 [1]·

2) «πάγια περιουσιακά στοιχεία»: όλα τα υλικά ή άυλα περιουσιακά στοιχεία που παράγονται ως εκροές από διαδικασίες παραγωγής οι οποίες χρησιμοποιούνται οι ίδιες επανειλημμένα ή διαρκώς σε διαδικασίες παραγωγής για περισσότερο από ένα έτος·

3) «γενική κυβέρνηση»: το σύνολο των θεσμικών μονάδων οι οποίες, εκτός από το να ασκούν τις πολιτικές αρμοδιότητες και την αποστολή της οικονομικής ρύθμισης, παράγουν κυρίως μη εμπορεύσιμες υπηρεσίες (ενδεχομένως αγαθά) για ατομική ή συλλογική κατανάλωση και ανακατανέμουν εισόδημα και πλούτο.

4) «δημόσια ή ισοδύναμη διαρθρωτική δαπάνη»: ο ακαθάριστος σχηματισμός πάγιου κεφαλαίου της γενικής κυβέρνησης.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1996 περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας (ΕΕ L 310 της 30.11.1996, σ. 1).

2. Η υποστήριξη από τα Ταμεία στον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση δεν αντικαθιστά τη δημόσια ή την ισοδύναμη διαρθρωτική δαπάνη από ένα κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη διατηρούν για την περίοδο 2014-2020 ένα επίπεδο δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών κατά μέσο όρο ετήσια τουλάχιστον ίσο με το επίπεδο αναφοράς που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

Κατά τον καθορισμό του αναφερόμενου στο πρώτο εδάφιο επιπέδου αναφοράς, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις γενικές μακροοικονομικές συνθήκες και τις ειδικές ή έκτακτες περιστάσεις, όπως οι ιδιωτικοποιήσεις, ένα έκτακτο επίπεδο δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών από ένα κράτος μέλος την προγραμματική περίοδο 2007-2013 και την εξέλιξη λοιπών δεικτών δημόσιων επενδύσεων. Θα λάβουν, επίσης, υπόψη τις μεταβολές στις εθνικές πιστώσεις από τα Ταμεία σε σύγκριση με τα έτη 2007-2013.

4. Η επαλήθευση του αν το επίπεδο των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών για τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση διατηρήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου πραγματοποιείται μόνο στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 15 % του συνολικού πληθυσμού.

Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 65 % του συνολικού πληθυσμού, η επαλήθευση πραγματοποιείται σε εθνικό επίπεδο.

Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό άνω του 15 % και κατώτερο του 65 % του συνολικού πληθυσμού, η επαλήθευση πραγματοποιείται σε περιφερειακό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτό, τα εν λόγω κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις δαπάνες στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες σε κάθε στάδιο της διαδικασίας επαλήθευσης.

5. Η επαλήθευση του αν έχει διατηρηθεί το επίπεδο των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών για τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση πραγματοποιείται κατά τον χρόνο της υποβολής του συμφώνου εταιρικής σχέσης (εκ των προτέρων επαλήθευση), το 2018 (ενδιάμεση επαλήθευση) και το 2022 (εκ των υστέρων επαλήθευση).

Οι λεπτομερείς κανόνες της επαλήθευσης της προσθετικότητας καθορίζονται στο παράρτημα X σημείο 2.

6. Εάν κατά την εκ των υστέρων επαλήθευση η Επιτροπή διαπιστώσει ότι ένα κράτος μέλος δεν διατήρησε το επίπεδο αναφοράς των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών στο πλαίσιο του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» όπως ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και όπως ορίζεται στο παράρτημα X, η Επιτροπή δύναται, ανάλογα με το βαθμό μη τήρησης, να πραγματοποιήσει δημοσιονομική διόρθωση εκδίδοντας απόφαση με εκτελεστική πράξη. Προκειμένου να καθορίσει κατά πόσον θα προβεί σε δημοσιονομική διόρθωση, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη αν η οικονομική κατάσταση του κράτους μέλους παρουσίασε σημαντική μεταβολή από την ενδιάμεση επαλήθευση. Οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τους συντελεστές της δημοσιονομικής διόρθωσης ορίζονται στο παράρτημα X σημείο 3.

7. Οι παράγραφοι 1 έως 6 δεν εφαρμόζονται σε προγράμματα του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις για τα Ταμεία

Άρθρο 96

Περιεχόμενο, έγκριση και τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση

1. Ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα αποτελείται από άξονες προτεραιότητας. Ένας άξονας προτεραιότητας αφορά ένα Ταμείο και μία κατηγορία περιφέρειας, με εξαίρεση το Ταμείο Συνοχής, και αντιστοιχεί, με την επιφύλαξη του άρθρου 59, σε ένα θεματικό στόχο και περιλαμβάνει μία ή περισσότερες επενδυτικές προτεραιότητες του εν λόγω θεματικού στόχου, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο. Κατά περίπτωση, και προκειμένου να αυξηθεί ο αντίκτυπος και η αποτελεσματικότητά του μέσω θεματικά συνεκτικής ολοκληρωμένης προσέγγισης, ένας άξονας προτεραιότητας μπορεί:

α) να αφορά περισσότερες από μία κατηγορίες περιφέρειας·

β) να συνδυάζει μία ή περισσότερες συμπληρωματικές επενδυτικές προτεραιότητες από το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΚΤ στο πλαίσιο ενός θεματικού στόχου·

γ) σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις, να συνδυάζει μία ή περισσότερες συμπληρωματικές επενδυτικές προτεραιότητες από διαφορετικούς θεματικούς στόχους προκειμένου να επιτευχθεί η μέγιστη συνεισφορά των εν λόγω αξόνων προτεραιότητας σε αυτόν·

δ) για το ΕΚΤ, να συνδυάζει επενδυτικές προτεραιότητες από διάφορους θεματικούς στόχους οι οποίοι ορίζονται στα σημεία 8, 9, 10 και 11 του πρώτου εδαφίου του άρθρου 9, προκειμένου να διευκολύνεται η συνεισφορά τους σε άλλους άξονες προτεραιότητας και προκειμένου να εφαρμόζεται κοινωνική καινοτομία και διακρατική συνεργασία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνδυάζουν δύο ή περισσότερες από τις επιλογές των στοιχείων α) έως δ).

2. Ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα συμβάλλει στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στην επίτευξη της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής και καθορίζει:

α) αιτιολόγηση της επιλογής των θεματικών στόχων, των αντίστοιχων επενδυτικών προτεραιοτήτων και των πιστώσεων που σχετίζονται με το σύμφωνο εταιρικής σχέσης, βάσει καθορισμού των περιφερειακών και, όπου κρίνεται σκόπιμο, των εθνικών αναγκών, συμπεριλαμβανομένων των αναγκών για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που εντοπίζονται στις σχετικές συστάσεις ανά

χώρα που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την εκ των προτέρων αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 55.

β) για κάθε άξονα προτεραιότητας εκτός της τεχνικής συνδρομής:

i) τις επενδυτικές προτεραιότητες και τους αντίστοιχους ειδικούς στόχους·

ii) προκειμένου να ενισχυθεί η στοχοπροσήλωση του προγραμματισμού, τα αναμενόμενα αποτελέσματα για τους ειδικούς στόχους και τους αντίστοιχους δείκτες αποτελεσμάτων, με μια τιμή βάσης και μια τιμή στόχου, κατά περίπτωση ποσοτικά προσδιορισμένη, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο·

iii) περιγραφή του είδους και παραδειγμάτων των δράσεων που πρόκειται να υποστηριχθούν, στο πλαίσιο κάθε επενδυτικής προτεραιότητας και της αναμενόμενης συμβολής τους στους ειδικούς στόχους που αναφέρονται στο σημείο i), συμπεριλαμβανομένων των κατευθυντήριων αρχών για την επιλογή των πράξεων και, κατά περίπτωση, του εντοπισμού των βασικών στοχευόμενων ομάδων, των ειδικών στοχευόμενων περιοχών, των τύπων των δικαιούχων, της προγραμματιζόμενης χρήσης των μέσων και των μεγάλων έργων·

iv) τους δείκτες εκροών, συμπεριλαμβανομένης της ποσοτικά προσδιορισμένης τιμής στόχου, που αναμένεται να συμβάλουν στα αποτελέσματα, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, για κάθε επενδυτική προτεραιότητα·

v) καθορισμό των σταδίων εφαρμογής και των χρηματοοικονομικών δεικτών και των δεικτών εκροών που θα χρησιμεύσουν ως ορόσημα και στόχοι για το πλαίσιο επιδόσεων σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 και το παράρτημα II·

vi) τις αντίστοιχες κατηγορίες παρέμβασης βάσει ονοματολογίας που έχει εγκρίνει η Επιτροπή και ενδεικτική κατανομή των προγραμματισμένων πόρων·

vii) κατά περίπτωση, συνοπτική παρουσίαση της προγραμματιζόμενης χρήσης της τεχνικής συνδρομής, συμπεριλαμβανομένων, όταν κρίνεται απαραίτητο, δράσεων για την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας των αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση και τον έλεγχο των προγραμμάτων και των δικαιούχων·

γ) για κάθε άξονα προτεραιότητας που αφορά την τεχνική συνδρομή:

i) ειδικούς στόχους,

ii) τα αναμενόμενα αποτελέσματα για κάθε ειδικό στόχο και, εφόσον υπάρχει αντικειμενική δικαιολόγηση βάσει του περιεχομένου των δράσεων, τους αντίστοιχους δείκτες αποτελεσμάτων, με αρχική τιμή και τιμή στόχου σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο,

iii) περιγραφή των δράσεων που θα υποστηριχθούν και της αναμενόμενης συμβολής τους στους ειδικούς στόχους που αναφέρονται στο σημείο i),

iv) τους δείκτες εκροών που αναμένεται να συμβάλουν στα αποτελέσματα·

v) τις αντίστοιχες κατηγορίες παρέμβασης βάσει ονοματολογίας που έχει εγκρίνει η Επιτροπή και ενδεικτική κατανομή των προγραμματισμένων πόρων.

Το σημείο ii) δεν εφαρμόζεται όταν η συνεισφορά της Ένωσης στον άξονα ή τους άξονες προτεραιότητας σχετικά με την τεχνική συνδρομή προς επιχειρησιακό πρόγραμμα δεν υπερβαίνει τα 15 000 000 EUR.

δ) σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο περιλαμβάνει τους ακόλουθους πίνακες:

i) πίνακα που προσδιορίζει για κάθε έτος, σύμφωνα με τα άρθρα 60, 120 και 121, το ποσό των συνολικών πιστώσεων που προβλέπεται ότι θα χορηγήσει κάθε Ταμείο, ο οποίος θα ταυτοποιεί τις ποσά που σχετίζονται με το αποθεματικό επίδοσης·

ii) πίνακες στους οποίους καθορίζεται, για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού, για το επιχειρησιακό πρόγραμμα και για κάθε άξονα προτεραιότητας, το ποσό των συνολικών πιστώσεων της στήριξης από κάθε ένα από τα Ταμεία και της εθνικής συμμετοχής, προσδιορίζοντας τις πιστώσεις που αφορούν στο πλαίσιο επίδοσης. Για τους άξονες προτεραιότητας, οι οποίοι αφορούν πολλές κατηγορίες περιφέρειας, οι πίνακες θα προσδιορίζουν το ποσό των συνολικών πιστώσεων των Ταμείων και την εθνική συμμετοχή για κάθε κατηγορία περιφέρειας.

Για τους άξονες προτεραιότητας, οι οποίοι συνδυάζουν επενδυτικές προτεραιότητες από διαφορετικούς θεματικούς στόχους, ο πίνακας προσδιορίζει το ποσό των συνολικών πιστώσεων από κάθε ένα από τα Ταμεία και την εθνική συμμετοχή για κάθε ένα από τους αντίστοιχους θεματικούς στόχους.

Στις περιπτώσεις στις οποίες η εθνική συγχρηματοδότηση αποτελείται από δημόσια και ιδιωτική συγχρηματοδότηση, στον πίνακα παρουσιάζεται η ενδεικτική κατανομή μεταξύ των δημόσιων και των ιδιωτικών συνιστωσών. Παρουσιάζεται, για ενημερωτικούς λόγους, και η προβλεπόμενη συνεισφορά της ΕΤΕπ·

ε) κατάλογο των μεγάλων έργων η υλοποίηση των οποίων έχει σχεδιαστεί για την περίοδο προγραμματισμού.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με την ονοματολογία που αναφέρεται στα στοιχεία β)(vi) και γ)(v) του πρώτου εδαφίου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

3. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιγράφει, λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο και τους στόχους του, την ολοκληρωμένη προσέγγιση της χωρικής ανάπτυξης, έχοντας υπόψη το σύμφωνο εταιρικής σχέσης, και καταδεικνύοντας με ποιον τρόπο το επιχειρησιακό πρόγραμμα αυτό συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων του και των αναμενόμενων αποτελεσμάτων του, προσδιορίζοντας όπου κρίνεται σκόπιμο, τα ακόλουθα:

α) την προσέγγιση στη χρήση μέσων τοπικής ανάπτυξης με την πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων και τις αρχές για τον καθορισμό των περιοχών όπου θα εφαρμοστεί·

β) το ενδεικτικό ποσό της στήριξης του ΕΤΠΑ για ολοκληρωμένες δράσεις για τη βιώσιμη αστική ανάπτυξη, που θα υλοποιηθούν σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΤΠΑ και την ενδεικτική κατανομή της στήριξης του ΕΚΤ για ολοκληρωμένες δράσεις·

γ) την προσέγγιση της χρήσης του μέσου ΟΧΕ εκτός των περιπτώσεων του στοιχείου β), και την ενδεικτική κατανομή από κάθε άξονα προτεραιότητας·

δ) τις ρυθμίσεις για διαπεριφερειακές και διακρατικές δράσεις, στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, με δικαιούχους εγκατεστημένους σε τουλάχιστον ένα άλλο κράτος μέλος·

ε) όταν τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες συμμετέχουν σε μακροπεριφερειακές στρατηγικές και στρατηγικές θαλάσσιων λεκανών, με την επιφύλαξη των αναγκών της περιοχής του προγράμματος όπως προσδιορίζονται από το κράτος μέλος, τη συνεισφορά των προβλεπόμενων, σύμφωνα με το πρόγραμμα, παρεμβάσεων στις εν λόγω στρατηγικές.

4. Επιπλέον, το επιχειρησιακό πρόγραμμα προσδιορίζει τα εξής:

α) κατά περίπτωση, κατά πόσον και με ποιον τρόπο αντιμετωπίζει τις ειδικές ανάγκες γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται κατ' εξοχήν από τη φτώχεια ή στοχευόμενων ομάδων που αντιμετωπίζουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο διακρίσεων ή κοινωνικού αποκλεισμού, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις περιθωριοποιημένες κοινότητες και τα άτομα με αναπηρίες, και, κατά περίπτωση, τη συμβολή στην ολοκληρωμένη προσέγγιση που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης·

β) κατά περίπτωση, κατά πόσον και με ποιον τρόπο αντιμετωπίζει τις δημογραφικές προκλήσεις των περιφερειών ή τις ειδικές ανάγκες των περιοχών που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως ορίζεται στο άρθρο 174 ΣΛΕΕ και τη συμβολή στην ολοκληρωμένη προσέγγιση που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης για τον σκοπό αυτό.

5. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζει:

α) τη διαχειριστική αρχή, την αρχή πιστοποίησης, ανάλογα με την περίπτωση, και την αρχή ελέγχου·

β) τον φορέα στον οποίο θα καταβληθούν οι πληρωμές από την Επιτροπή·

γ) τα μέτρα που λαμβάνονται για τη συμμετοχή των σχετικών εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 στην εκπόνηση του επιχειρησιακού προγράμματος και τον ρόλο των εταίρων στην εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

6. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζει επίσης τα ακόλουθα, σε σχέση με το περιεχόμενο του συμφώνου εταιρικής σχέσης και λαμβάνοντας υπόψη το θεσμικό και νομικό πλαίσιο των κρατών μελών:

α) τους μηχανισμούς που διασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των Ταμείων, του ΕΓΤΑΑ, του ΕΤΘΑ και άλλων ενωσιακών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων, καθώς και με την ΕΤΕπ, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις που ορίζονται στο ΚΣΠ·

β) για κάθε εκ των προτέρων αιρεσιμότητα που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19 και το παράρτημα XI, που ισχύει για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, μια αξιολόγηση του κατά πόσο η εκ των προτέρων αιρεσιμότητα εκπληρώνεται κατά την ημερομηνία υποβολής του συμφώνου εταιρικής σχέσης και του επιχειρησιακού προγράμματος, και στη περίπτωση που οι εκ των προτέρων αιρεσιμότητες δεν πληρούνται, μια περιγραφή των δράσεων για την εκπλήρωση της εκ των προτέρων αιρεσιμότητας, των υπεύθυνων φορέων και ενός χρονοδιαγράμματος για τις δράσεις αυτές, σύμφωνα με τη συνοπτική παρουσίαση που υποβλήθηκε στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης·

γ) μια συνοπτική παρουσίαση της αξιολόγησης της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους και, όποτε κρίνεται απαραίτητο, τις δράσεις που έχουν σχεδιαστεί, συνοδευόμενες από χρονοδιάγραμμα για τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης.

7. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, εκτός από τις περιπτώσεις που χορηγείται τεχνική συνδρομή βάσει ειδικού επιχειρησιακού προγράμματος, και με την επιφύλαξη δεόντως αιτιολογημένης αξιολόγησης από το κράτος μέλος σχετικά με τη σημασία του περιεχομένου και των στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων, περιλαμβάνει περιγραφή:

α) των ειδικών δράσεων που θα λαμβάνουν υπόψη κατά την επιλογή των πράξεων τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος, την αποδοτικότητα των πόρων, το μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σ' αυτήν, την ανθεκτικότητα σε καταστροφές, η πρόληψη και διαχείριση κινδύνων·

β) των ειδικών δράσεων για την προώθηση των ίσων ευκαιριών και την αποφυγή των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού κατά τη διάρκεια της εκπόνησης, του σχεδιασμού και της εφαρμογής του προγράμματος, και ιδίως σε σχέση με την πρόσβαση στη χρηματοδότηση, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες των διαφόρων στοχευόμενων ομάδων που διατρέχουν κίνδυνο παρόμοιων διακρίσεων, και ιδίως τις απαιτήσεις για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας για τα άτομα με αναπηρίες·

γ) της συμβολής του στην προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και, κατά περίπτωση, των ρυθμίσεων για την εξασφάλιση της ενσωμάτωσης του ζητήματος του φύλου σε επίπεδο επιχειρησιακού προγράμματος και πράξεων.

Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλλουν γνωμοδότηση των εθνικών φορέων ισότητας για τα μέτρα που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ) μαζί με την πρόταση επιχειρησιακού προγράμματος βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

8. Όταν ένα κράτος μέλος ετοιμάζει το πολύ ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα για κάθε Ταμείο, τα στοιχεία του επιχειρησιακού προγράμματος που εμπίπτουν στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), στην παράγραφο 3 στοιχεία α), γ) και δ), στην παράγραφο 4 και στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου μπορούν να ενσωματωθούν αποκλειστικά στις σχετικές διατάξεις του συμφώνου εταιρικής σχέσης.

9. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καταρτίζεται σύμφωνα με υπόδειγμα. Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίσει ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστική πράξη για τη θέσπιση του υποδείγματος αυτού. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

10. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, για την έγκριση όλων των στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν μελλοντικών τροποποιήσεών τους, του επιχειρησιακού προγράμματος που εμπίπτουν στο παρόν άρθρο, με την εξαίρεση εκείνων που εμπίπτουν στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) σημείο (vi), γ) σημείο v), και στοιχείο ε), στις παραγράφους 4 και 5, στην παράγραφο 6 στοιχεία α) και γ) και στην παράγραφο 7, που παραμένουν υπό την ευθύνη των κρατών μελών.

11. Η διαχειριστική αρχή κοινοποιεί στην Επιτροπή οποιαδήποτε απόφαση τροποποιεί τα στοιχεία του επιχειρησιακού προγράμματος που δεν καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 10 εντός ενός μηνός από την ημερομηνία της απόφασης τροποποίησης. Η απόφαση ορίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της, που δεν μπορεί να είναι προγενέστερη από την ημερομηνία έκδοσής της.

Άρθρο 97

Ειδικές διατάξεις για τον προγραμματισμό της στήριξης των κοινών μέσων για τις χωρίς ανώτατο όριο εγγυήσεις και την τιτλοποίηση στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση

Σύμφωνα με το άρθρο 28, τα επιχειρησιακά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) περιλαμβάνουν μόνο τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 96 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) σημεία i), ii) και iv) και στοιχείο δ), στο άρθρο 96 παράγραφος 5 και στο άρθρο 96 παράγραφος 6 στοιχείο β).

Άρθρο 98

Κοινή στήριξη από τα Ταμεία βάσει του στόχου Επενδύσεις για την ανάπτυξη και την απασχόληση

1. Τα Ταμεία μπορούν να χορηγούν από κοινού στήριξη για επιχειρησιακά προγράμματα στο πλαίσιο του στόχου για επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

2. Το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ μπορούν να χρηματοδοτούν, με συμπληρωματικό τρόπο και με την επιφύλαξη ορίου 10 % της χρηματοδότησης της Ένωσης για κάθε άξονα προτεραιότητας ενός επιχειρησιακού προγράμματος, μέρος μιας πράξης της οποίας οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για στήριξη από το άλλο Ταμείο βάσει των κανόνων επιλεξιμότητας που ισχύουν για το εν λόγω Ταμείο, υπό την προϋπόθεση ότι αυτού του είδους οι δαπάνες είναι απαραίτητες για την ικανοποιητική εφαρμογή της πράξης και συνδέονται άμεσα με αυτήν.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε επιχειρησιακά προγράμματα στο πλαίσιο του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

Άρθρο 99

Γεωγραφική εμβέλεια των επιχειρησιακών προγραμμάτων στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση

Τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΤΠΑ και του ΕΚΤ καταρτίζονται με βάση το κατάλληλο γεωγραφικό επίπεδο και τουλάχιστον στο επίπεδο NUTS 2, σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό πλαίσιο του κράτους μέλους, εκτός εάν υπάρξει διαφορετική συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους.

Τα επιχειρησιακά προγράμματα που υποστηρίζονται από το Ταμείο Συνοχής καταρτίζονται σε εθνικό επίπεδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μεγάλα έργα

Άρθρο 100

Περιεχόμενο

Στο πλαίσιο ενός επιχειρησιακού προγράμματος ή επιχειρησιακών προγραμμάτων, για τα οποία απαιτήθηκε απόφαση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 96 παράγραφος 10 του παρόντος κανονισμού ή δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 12 του κανονισμού ΕΕΣ, το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής μπορούν να χρηματοδοτούν μια πράξη που αποτελείται από σύνολο έργων, δραστηριοτήτων ή υπηρεσιών που έχουν ως στόχο να ολοκληρώσουν μια αδιαίρετη εργασία συγκεκριμένης οικονομικής ή τεχνικής φύσης με σαφώς προσδιορισμένους στόχους και για τις οποίες το συνολικό επιλέξιμο κόστος υπερβαίνει τα 50 000 000 EUR, και, στην περίπτωση πράξεων που συνεισφέρουν στον θεματικό στόχο δυνάμει του άρθρου 9 πρώτο εδάφιο σημείο 7, για τις οποίες το συνολικό επιλέξιμο κόστος υπερβαίνει τα 75 000 000 EUR («μεγάλο έργο»). Τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής δεν θεωρούνται μεγάλα έργα.

Άρθρο 101

Απαραίτητες πληροφορίες για την έγκριση μεγάλων έργων

Πριν από την έγκριση μεγάλου έργου, η διαχειριστική αρχή μεριμνά ώστε να είναι διαθέσιμες οι ακόλουθες πληροφορίες:

α) λεπτομέρειες σχετικά με τον φορέα που είναι υπεύθυνος για την υλοποίηση του μεγάλου έργου και την ικανότητά του·

β) περιγραφή της επένδυσης και της γεωγραφικής της θέσης·

γ) το συνολικό κόστος και το συνολικό επιλέξιμο κόστος, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 61·

δ) διεξαχθείσες μελέτες σκοπιμότητας, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για ανάλυση εναλλακτικών επιλογών και τα αποτελέσματα ·

ε) ανάλυση κόστους-ωφέλειας, που περιλαμβάνει οικονομική και χρηματοοικονομική ανάλυση και αξιολόγηση κινδύνου·

στ) ανάλυση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, λαμβανομένης υπόψη της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και τις ανάγκες μετριασμού της καθώς και την ανθεκτικότητα στις καταστροφές·

ζ) εξήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το μεγάλο έργο είναι συνεπές προς τους συναφείς άξονες προτεραιότητας του επιχειρησιακού προγράμματος ή επιχειρησιακών προγραμμάτων και με την προσδοκώμενη συμβολή του στην εκπλήρωση των ειδικών στόχων αυτών των αξόνων προτεραιότητας και η προσδοκώμενη συμβολή του στην κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη·

η) το σχέδιο χρηματοδότησης που περιλαμβάνει τους συνολικούς προγραμματισμένους πόρους και την προγραμματισμένη συνεισφορά των Ταμείων, της ΕΤΕπ και όλων των άλλων πηγών χρηματοδότησης καθώς και φυσικούς και χρηματοοικονομικούς δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου, λαμβάνοντας υπόψη τους εντοπισθέντες κινδύνους·

θ) το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του μεγάλου έργου και, όταν η περίοδος υλοποίησης εκτιμάται ότι θα είναι μεγαλύτερη από την περίοδο προγραμματισμού, τα στάδια για τα οποία ζητείται στήριξη από τα Ταμεία κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό της μεθοδολογίας που πρέπει να χρησιμοποιείται βάσει αναγνωρισμένων βέλτιστων πρακτικών, για τη διενέργεια της ανάλυσης κόστους - ωφέλειας που προβλέπεται στο στοιχείο ε) του πρώτου εδαφίου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

Με πρωτοβουλία κράτους μέλους, οι πληροφορίες που ορίζονται στην πρώτη παράγραφο στοιχεία α) έως θ) μπορούν να αξιολογούνται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες «(αξιολόγηση ποιότητας») με την παροχή τεχνικής συνδρομής από την Επιτροπή ή, σε συμφωνία με την Επιτροπή, από άλλους ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες. Σε άλλες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που περιέχονται στην πρώτη παράγραφο στοιχεία α) έως θ) μόλις καταστούν διαθέσιμες.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149, για τον καθορισμό της χρησιμοποιούμενης μεθοδολογίας κατά τη διεξαγωγή της αξιολόγησης ποιότητας ενός μεγάλου έργου.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του υποδείγματος για την υποβολή των πληροφοριών που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο στοιχεία α) έως θ). Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

Άρθρο 102

Απόφαση για μεγάλο έργο

1. Σε περίπτωση που το μεγάλο έργο έχει εκτιμηθεί θετικά κατά την αξιολόγηση ποιότητας από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, βάσει της αξιολόγησης των πληροφοριών που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 101, η διαχειριστική αρχή μπορεί να προχωρήσει με την επιλογή του μεγάλου έργου, σύμφωνα με το άρθρο 125 παράγραφος 3. Η διαχειριστική αρχή ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με το επιλεχθέν μεγάλο έργο. Η εν λόγω κοινοποίηση αποτελείται από τα εξής στοιχεία:

α) το έγγραφο που ορίζεται στο άρθρο 125 παράγραφος 3 στοιχείο γ), το οποίο αναφέρει τα εξής:

i) τον φορέα που είναι υπεύθυνος για την υλοποίηση του μεγάλου έργου,

ii) περιγραφή της επένδυσης, τόπο, χρονοδιάγραμμα και αναμενόμενη συνεισφορά του μεγάλου έργου στην εκπλήρωση των ειδικών στόχων του οικείου άξονα ή αξόνων προτεραιότητας,

iii) το συνολικό κόστος και το συνολικό επιλέξιμο κόστος, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 61,

iv) το σχέδιο χρηματοδότησης και τους συνολικούς φυσικούς και χρηματοοικονομικούς δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου, λαμβάνοντας υπόψη τους εντοπισθέντες κινδύνους·

β) την επανεξέταση της ποιότητας από τους ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, η οποία παρέχει σαφείς δηλώσεις σχετικά με τη σκοπιμότητα και την οικονομική βιωσιμότητα του μεγάλου έργου.

Η χρηματοδοτική συνεισφορά στο μεγάλο έργο που έχει επιλεγεί από το κράτος μέλος θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από την Επιτροπή, ελλείψει απόφασης, με εκτελεστική πράξη, που απορρίπτει τη χρηματοδοτική συνεισφορά, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Η Επιτροπή απορρίπτει τη χρηματοδοτική συνεισφορά μόνο εάν εντοπίσει σημαντική αδυναμία κατά την ανεξάρτητη αξιολόγηση ποιότητας.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του υποδείγματος της κοινοποίησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

2. Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή αποτιμά το μεγάλο έργο βάσει των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 101 για να διαπιστώσει εάν δικαιολογείται η χρηματοδοτική συνεισφορά για το μεγάλο έργο που αποτελεί επιλογή της διαχειριστικής αρχής σύμφωνα με το άρθρο 125 παράγραφος 3. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση σχετικά με την έγκριση της χρηματοδοτικής εισφοράς για το επιλεγμένο μεγάλο έργο, με εκτελεστική πράξη, το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 101.

3. Η απόφαση έγκρισης εκ μέρους της Επιτροπής δυνάμει της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο και της παραγράφου 2, εκδίδεται υπό την προϋπόθεση ότι η πρώτη σύμβαση έργων συνάπτεται, ή, στην περίπτωση πράξεων που εκτελούνται από κοινοπραξία ΣΔΙΤ, ότι υπογράφεται η συμφωνία ΣΔΙΤ μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού φορέα, εντός τριών ετών από την ημερομηνία έγκρισης της απόφασης. Με δεόντως αιτιολογημένη αίτηση κράτους μέλους, ιδίως στην περίπτωση καθυστέρησης οφειλόμενης σε διοικητικές ή νομικές διαδικασίες σχετιζόμενες με την υλοποίηση μεγάλων σχεδίων, η οποία υποβάλλεται εντός της τριετούς περιόδου, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση, με εκτελεστική πράξη, για την παράταση της περιόδου κατά δύο το πολύ έτη.

4. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν εγκρίνει τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε ένα επιλεγμένο μεγάλο έργο, κοινοποιεί στο κράτος μέλος τους λόγους της άρνησής της.

5. Τα μεγάλα έργα που κοινοποιούνται στην Επιτροπή δυνάμει της παραγράφου 1 ή υποβάλλονται προς έγκριση δυνάμει της παραγράφου 2 καταγράφονται στον κατάλογο μεγάλων έργων που περιλαμβάνεται σε επιχειρησιακό πρόγραμμα.

6. Οι δαπάνες για μεγάλο έργο μπορεί να περιλαμβάνονται σε αίτηση πληρωμής μετά την κοινοποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή μετά την υποβολή προς έγκριση της παραγράφου 2. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν εγκρίνει το μεγάλο έργο που επιλέχθηκε από τη διαχειριστική αρχή, η δήλωση δαπανών που ακολουθεί την έγκριση της απόφασης της Επιτροπής διορθώνεται αναλόγως.

Άρθρο 103

Απόφαση σχετικά με μεγάλο έργο που υλοποιείται σε στάδια

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 101 τρίτο εδάφιο και από το άρθρο 102 παράγραφοι 1 και 2, οι διαδικασίες που ορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για πράξη η οποία συμμορφώνεται με τους ακόλουθους όρους:

α) η πράξη αποτελεί το δεύτερο ή το επόμενο στάδιο μεγάλου έργου στο πλαίσιο της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού για το οποίο το προηγούμενο στάδιο ή στάδια εγκρίνονται από την Επιτροπή το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2015 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006· ή, στην περίπτωση κράτους μέλους που προσχώρησε στην Ένωση μετά την 1η Ιανουαρίου 2013, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2016·

β) το συνολικό επιλέξιμο κόστος για όλα τα στάδια του μεγάλου έργου υπερβαίνει τα αντίστοιχα επίπεδα που ορίζονται στο άρθρο 100·

γ) η αίτηση μεγάλου έργου και η σχετική αξιολόγηση από την Επιτροπή στο πλαίσιο της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού κάλυπτε όλα τα σχεδιαζόμενα στάδια·

δ) δεν υπάρχουν σημαντικές αλλαγές στις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 101 πρώτο εδάφιο για το μεγάλο έργο σε σύγκριση με τις πληροφορίες που παρέχονται για την αίτηση μεγάλου έργου που υποβλήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, ιδίως σε ό,τι αφορά το συνολικό επιλέξιμο κόστος·

ε) το στάδιο του μεγάλου έργου που υλοποιείται στο πλαίσιο της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού είναι ή θα είναι έτοιμο προς χρήση για τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των εγγράφων κλεισίματος του σχετικού επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων.

2. Η διαχειριστική αρχή μπορεί να προχωρήσει στην επιλογή του μεγάλου έργου σύμφωνα με το άρθρο 125 παράγραφος 3 και να υποβάλει την κοινοποίηση που περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία τα οποία ορίζονται στο στοιχείο α) πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 102 μαζί με την επιβεβαίωση εκ μέρους της ότι πληρούται η προϋπόθεση που ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου. Επανεξέταση της ποιότητας των πληροφοριών από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες δεν απαιτείται.

3. Η χρηματοδοτική συνεισφορά στο μεγάλο έργο που έχει επιλεγεί από τη διαχειριστική αρχή θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από την Επιτροπή, ελλείψει απόφασης, με εκτελεστική πράξη, που θα απορρίπτει τη χρηματοδοτική συνεισφορά για το μεγάλο έργο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2. Η Επιτροπή αρνείται χρηματοδοτική συνεισφορά μόνο λόγω σημαντικών αλλαγών στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ) ή λόγω του γεγονότος ότι το μεγάλο έργο δεν συνάδει με τον σχετικό άξονα προτεραιότητας για το οικείο επιχειρησιακό πρόγραμμα ή προγράμματα.

4. Το άρθρο 102 παράγραφοι 3 έως 6 εφαρμόζεται σε αποφάσεις σχετικά με μεγάλο έργο που υλοποιείται σε στάδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Κοινό σχέδιο δράσης

Άρθρο 104

Πεδίο εφαρμογής

1. Ένα κοινό σχέδιο δράσης είναι πράξη της οποίας το πεδίο εφαρμογής είναι ορισμένο και αποτελεί αντικείμενο διαχείρισης σε σχέση με τις εκροές και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει. Περιλαμβάνει ένα έργο ή ένα σύνολο έργων που δεν συνίστανται στην παροχή υποδομών και εκτελούνται υπό την ευθύνη του δικαιούχου στο πλαίσιο επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων. Οι εκροές και τα αποτελέσματα ενός κοινού σχεδίου δράσης συμφωνούνται μεταξύ ενός κράτους μέλους και της Επιτροπής και συμβάλλουν στην επίτευξη των ειδικών στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων και αποτελούν τη βάση της στήριξης από τα Ταμεία. Τα αποτελέσματα αναφέρονται στις άμεσες επιπτώσεις του κοινού σχεδίου δράσης. Ο δικαιούχος σε κοινό σχέδιο δράσης είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου. Τα κοινά σχέδια δράσης δεν θεωρούνται μεγάλα έργα.

2. Το ελάχιστο ποσό της δημόσιας δαπάνης που χορηγείται σε ένα κοινό σχέδιο δράσης είναι 10 000 000 EUR ή το 20 % της δημόσιας στήριξης του επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων· ισχύει το χαμηλότερο ποσό. Για τον σκοπό της ανάληψης πιλοτικού έργου, η ελάχιστη δημόσια δαπάνη που χορηγείται σε κοινό σχέδιο δράσης για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα μπορεί να μειωθεί σε 5 000 000 EUR.

3. Η παράγραφος 3 δεν εφαρμόζεται σε πράξεις που λαμβάνουν στήριξη από την ΠΑΝ.

Άρθρο 105

Εκπόνηση κοινών σχεδίων δράσης

1. Το κράτος μέλος, η διαχειριστική αρχή ή κάθε εξουσιοδοτημένος οργανισμός δημοσίου δικαίου μπορεί να υποβάλει πρόταση κοινού σχεδίου δράσης ταυτόχρονα ή μετά την υποβολή των σχετικών επιχειρησιακών προγραμμάτων. Η εν λόγω πρόταση περιέχει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 106.

2. Ένα κοινό σχέδιο δράσης καλύπτει μέρος της περιόδου μεταξύ 1 Ιανουαρίου 2014 και 31 Δεκεμβρίου 2023. Οι εκροές και τα αποτελέσματα ενός κοινού σχεδίου δράσης αποτελούν τη βάση για επιστροφή δαπανών, μόνο εφόσον επιτευχθούν μετά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για την έγκριση του κοινού σχεδίου δράσης που αναφέρεται στο άρθρο 107 και πριν από τη λήξη της ορισθείσας στην εν λόγω απόφαση περιόδου υλοποίησης.

Άρθρο 106

Περιεχόμενο των κοινών σχεδίων δράσης

Ένα κοινό σχέδιο δράσης περιέχει:

1) ανάλυση των αναπτυξιακών αναγκών και στόχων που το δικαιολογούν, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους των επιχειρησιακών προγραμμάτων και, κατά περίπτωση, τις σχετικές ειδικές συστάσεις για κάθε χώρα και τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και των σχετικών συστάσεων του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ·

2) το πλαίσιο που περιγράφει την εννοιολογική σχέση μεταξύ των γενικών και ειδικών στόχων του, τα ορόσημα και τους ποσοτικούς στόχους για τις εκροές και τα αποτελέσματα καθώς και τα προβλεπόμενα έργα ή τύπους έργων·

3) τους χρησιμοποιούμενους κοινούς και ειδικούς δείκτες παρακολούθησης των εκροών και αποτελεσμάτων, κατά περίπτωση, ανά άξονα προτεραιότητας·

4) τις πληροφορίες σχετικά με τη γεωγραφική κάλυψη και τις στοχευόμενες ομάδες του·

5) την προβλεπόμενη περίοδο εφαρμογής του·

6) ανάλυση των αποτελεσμάτων του για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και την πρόληψη των διακρίσεων·

7) ανάλυση των αποτελεσμάτων του σε σχέση με την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης, κατά περίπτωση·

8) τις εκτελεστικές διατάξεις του, που περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) τον ορισμό του δικαιούχου που είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή του κοινού σχεδίου δράσης, παρέχοντας εγγυήσεις για την επάρκειά του στον εξεταζόμενο τομέα καθώς και τη διοικητική και χρηματοοικονομική διαχειριστική του ικανότητα·

β) τις ρυθμίσεις για την εποπτεία του κοινού σχεδίου δράσης, σύμφωνα με το άρθρο 108·

γ) τις ρυθμίσεις για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του κοινού σχεδίου δράσης, που περιλαμβάνουν ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της ποιότητας, τη συλλογή και αποθήκευση δεδομένων σχετικά με την επίτευξη των ορόσημων, εκροών και αποτελεσμάτων·

δ) τις ρυθμίσεις που εξασφαλίζουν τη διάδοση πληροφοριών και την επικοινωνία σε σχέση με το κοινό σχέδιο δράσης και με τα Ταμεία·

9) τις χρηματοοικονομικές ρυθμίσεις του, που περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) τις δαπάνες για την επίτευξη των ορόσημων, των ποσοτικών στόχων για τις εκροές και τα αποτελέσματα, με αναφορά στο σημείο 2, βάσει των μεθόδων που ορίζονται στο άρθρο 67 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 14 του κανονισμού του ΕΚΤ·

β) ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα πληρωμών στον δικαιούχο σε συνάρτηση με τα ορόσημα και τους ποσοτικούς στόχους·

γ) το σχέδιο χρηματοδότησης ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και άξονα προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένου του συνολικού επιλέξιμου ποσού και του ποσού δημόσιας δαπάνης.

Η Επιτροπή, προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτού του άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το μορφότυπο του υποδείγματος για το κοινό σχέδιο δράσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

Άρθρο 107

Απόφαση για το κοινό σχέδιο δράσης

1. Η Επιτροπή εκτιμά το κοινό σχέδιο δράσης βάσει των αναφερόμενων στο άρθρο 106 πληροφοριών, ώστε να διαπιστώσει αν αιτιολογείται η προτεινόμενη στήριξη από τα Ταμεία.

Όταν η Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την υποβολή πρότασης κοινού σχεδίου δράσης, θεωρεί ότι αυτό δεν πληροί τις απαιτήσεις εκτίμησης που αναφέρονται στο άρθρο 104, υποβάλλει παρατηρήσεις στο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή όλες τις αιτηθείσες απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες και, κατά περίπτωση, πραγματοποιεί τις ανάλογες αναθεωρήσεις του κοινού σχεδίου δράσης.

2. Με την προϋπόθεση ότι οι παρατηρήσεις έχουν ληφθεί επαρκώς υπόψη, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για την έγκριση του κοινού σχεδίου δράσης το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή του από το κράτος μέλος, αλλά όχι πριν από την έγκριση του σχετικού επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 2 απόφαση ορίζει τον δικαιούχο και τους γενικούς και ειδικούς στόχους του κοινού σχεδίου δράσης, τα ορόσημα και τους στόχους για τις εκροές και τα αποτελέσματα, τις δαπάνες για την επίτευξη αυτών των ορόσημων, των ποσοτικών στόχων για τις εκροές και τα αποτελέσματα και το σχέδιο χρηματοδότησης ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και άξονα προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένου του συνολικού επιλέξιμου ποσού και του ποσού της δημόσιας συμμετοχής, την περίοδο εφαρμογής του κοινού σχεδίου δράσης και, κατά περίπτωση, το πεδίο γεωγραφικής κάλυψης και τις στοχευόμενες ομάδες του κοινού σχεδίου δράσης.

4. Όταν η Επιτροπή αρνηθεί, με εκτελεστική πράξη, την παροχή στήριξης από τα Ταμεία σε ένα κοινό σχέδιο δράσης, κοινοποιεί τους λόγους της στο κράτος μέλος εντός της οριζόμενης στην παράγραφο 2 περιόδου.

Άρθρο 108

Επιτροπή καθοδήγησης και τροποποίηση του κοινού σχεδίου δράσης

1. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή συγκροτούν επιτροπή καθοδήγησης για το κοινό σχέδιο δράσης, διαφορετική από την επιτροπή παρακολούθησης των σχετικών επιχειρησιακών προγραμμάτων. Η επιτροπή καθοδήγησης συνέρχεται τουλάχιστον δύο φορές κατ' έτος και υποβάλλει έκθεση στη διαχειριστική αρχή. Η διαχειριστική αρχή ενημερώνει την σχετική επιτροπή παρακολούθησης όσον αφορά τα αποτελέσματα του έργου που διεξήγαγε η επιτροπή καθοδήγησης και την πρόοδο της υλοποίησης του κοινού σχεδίου δράσης σύμφωνα με το άρθρο 110 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και σύμφωνα με το άρθρο 125 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Η σύνθεση της επιτροπής καθοδήγησης αποφασίζεται από το κράτος μέλος σε συμφωνία με τη σχετική διαχειριστική αρχή, τηρουμένης της αρχής της εταιρικής σχέσης.

Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής καθοδήγησης με συμβουλευτική ιδιότητα.

2. Η επιτροπή καθοδήγησης εκτελεί τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) επανεξετάζει την πρόοδο προς την επίτευξη των ορόσημων, των εκροών και αποτελεσμάτων του κοινού σχεδίου δράσης·

β) εξετάζει και εγκρίνει κάθε πρόταση τροποποίησης του κοινού σχεδίου δράσης, ώστε να λάβει υπόψη όλα τα ζητήματα που επηρεάζουν τις επιδόσεις του.

3. Οι αιτήσεις τροποποίησης κοινών σχεδίων δράσης που υποβάλλονται στην Επιτροπή από ένα κράτος μέλος είναι δεόντως τεκμηριωμένες. Η Επιτροπή εκτιμά αν η αίτηση τροποποίησης είναι δικαιολογημένη, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που παρέχει το κράτος μέλος. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις και το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για μια αίτηση τροποποίησης το αργότερο εντός τριών μηνών από την επίσημη υποβολή της από το κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι ελήφθησαν ικανοποιητικά υπόψη όλες οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η Επιτροπή. Όταν εγκριθεί, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, εκτός εάν η απόφαση ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 109

Δημοσιονομική διαχείριση και έλεγχος του κοινού σχεδίου δράσης

1. Οι πληρωμές στον δικαιούχο ενός κοινού σχεδίου δράσης αφορούν κατ' αποκοπήν ποσά ή τυποποιημένες κλίμακες δαπανών κατά μονάδα προϊόντος. Δεν εφαρμόζεται το ανώτατο όριο για τα κατ' αποκοπήν ποσά που προβλέπεται στο άρθρο 67 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

2. Η δημοσιονομική διαχείριση, ο έλεγχος και ο δημοσιονομικός έλεγχος του κοινού σχεδίου δράσης αποσκοπούν αποκλειστικά στο να επαληθεύσουν ότι πληρούνται οι όροι για τις πληρωμές που προβλέπονται στην απόφαση με την οποία εγκρίνεται το κοινό σχέδιο δράσης.

3. Ο δικαιούχος του κοινού σχεδίου δράσης και οι φορείς που λειτουργούν υπό την ευθύνη του μπορούν να εφαρμόζουν τις λογιστικές πρακτικές τους για τις δαπάνες των πράξεων. Εφαρμογής. Οι λογιστικές πρακτικές και οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από τον δικαιούχο δεν υπόκεινται σε λογιστικό έλεγχο από την αρχή λογιστικού ελέγχου ή την Επιτροπή.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Άρθρο 110

Καθήκοντα της επιτροπής παρακολούθησης

1. Η επιτροπή παρακολούθησης εξετάζει συγκεκριμένα:

α) όλα τα ζητήματα που επηρεάζουν την επίδοση του επιχειρησιακού προγράμματος·

β) την πρόοδο στην εφαρμογή του σχεδίου αξιολόγησης και την παρακολούθηση των συμπερασμάτων των αξιολογήσεων·

γ) την υλοποίηση της στρατηγικής σε θέματα επικοινωνίας·

δ) την υλοποίηση μεγάλων έργων·

ε) την υλοποίηση κοινών σχεδίων δράσης·

στ) τις δράσεις για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, των ίσων ευκαιριών, την καταπολέμηση των διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για τα άτομα με αναπηρίες·

ζ) δράσεις για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης·

η) κατά περίπτωση, όταν οι εκ των προτέρων αιρεσιμότητες δεν εκπληρώνονται κατά την ημερομηνία υποβολής του συμφώνου εταιρικής σχέσης και του επιχειρησιακού προγράμματος, την πρόοδο σχετικά με δράσεις για την τήρηση των ισχυόντων εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων·

θ) μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 49 παράγραφος 3, η επιτροπή παρακολούθησης εξετάζει και εγκρίνει:

α) τη μεθοδολογία και τα κριτήρια επιλογής των πράξεων·

β) τις ετήσιες και τις τελικές εκθέσεις υλοποίησης·

γ) το σχέδιο αξιολόγησης για το επιχειρησιακό πρόγραμμα και κάθε τροποποίηση του σχεδίου αξιολόγησης, μεταξύ άλλων, όταν οποιοδήποτε από αυτές αποτελεί μέρος του κοινού σχεδίου αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1·

δ) τη στρατηγική επικοινωνίας για το επιχειρησιακό πρόγραμμα και κάθε τροποποίηση της στρατηγικής·

ε) κάθε πρόταση της διαχειριστικής αρχής για τροποποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 111

Εκθέσεις υλοποίησης του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση»

1. Έως τις 31 Μαΐου 2016 και έως αυτή την ημερομηνία κάθε επόμενου έτους μέχρι και το 2023, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση υλοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 1. Η έκθεση που υποβάλλεται το 2016 καλύπτει τα οικονομικά έτη 2014 και 2015, καθώς και το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας έναρξης της επιλεξιμότητας των δαπανών και της 31ης Δεκεμβρίου 2013.

2. Για τις εκθέσεις που υποβάλλονται το 2017 και το 2019, η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ορίζεται στις 30 Ιουνίου.

3. Οι ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης παρέχουν πληροφορίες σχετικά με:

α) την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος, σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2·

β) την πρόοδο κατά την εκπόνηση και εφαρμογή μεγάλων έργων και κοινών σχεδίων δράσης.

4. Οι ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης που υποβάλλονται το 2017 και το 2019 παραθέτουν και αξιολογούν, σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφοι 4 και 5 αντίστοιχα και τις πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου μαζί με τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την πρόοδο στην εφαρμογή του σχεδίου αξιολόγησης και της συνέχειας που δίνεται στα πορίσματα των αξιολογήσεων·

β) τα αποτελέσματα των μέτρων ενημέρωσης και δημοσιότητας για τα Ταμεία που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της στρατηγικής επικοινωνίας·

γ) τη συμμετοχή των εταίρων στην εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

Οι ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης που υποβάλλονται το 2017 και το 2019 είναι δυνατόν, ανάλογα με το περιεχόμενο και τους σκοπούς των επιχειρησιακών προγραμμάτων, να παρέχουν πληροφόρηση και να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την πρόοδο της εφαρμογής της ολοκληρωμένης προσέγγισης της εδαφικής ανάπτυξης, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης περιφερειών που αντιμετωπίζουν δημογραφικές προκλήσεις και μόνιμα ή φυσικά προβλήματα, της βιώσιμης αστικής ανάπτυξης και της τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος·

β) την πρόοδο της υλοποίησης των δράσεων για την ενίσχυση της ικανότητας των αρχών του κράτους μέλους και των δικαιούχων να διαχειρίζονται και να χρησιμοποιούν τα Ταμεία

γ) την πρόοδο της εφαρμογής διαπεριφερειακών και διακρατικών δράσεων·

δ) κατά περίπτωση, τη συμβολή στις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και στις στρατηγικές για τη θαλάσσια λεκάνη·

ε) τις ειδικές δράσεις που υλοποιούνται για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και την πρόληψη των διακρίσεων, ιδίως την προσβασιμότητα για άτομα με αναπηρίες, και τις ρυθμίσεις που εφαρμόζονται για την ενσωμάτωση της διάστασης της ισότητας των φύλων στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και τις πράξεις·

στ) τις ενέργειες για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης σύμφωνα με το άρθρο 8·

ζ) την πρόοδο της εφαρμογής των δράσεων στον τομέα της κοινωνικής καινοτομίας, κατά περίπτωση·

η) την πρόοδο της εφαρμογής των μέτρων για την αντιμετώπιση ειδικών αναγκών των γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται περισσότερο από τη φτώχεια ή στοχευόμενων ομάδων που αντιμετωπίζουν τον υψηλότερο κίνδυνο διακρίσεων ή κοινωνικού αποκλεισμού, με ειδική μέριμνα για τις κοινότητες περιθωριοποιημένων ομάδων και τα άτομα με αναπηρίες, τους μακροχρόνια ανέργους και τους νέους χωρίς επαγγελματική δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των χρησιμοποιούμενων χρηματοδοτικών πόρων.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο και δεύτερο εδάφιο, και προκειμένου να εξασφαλιστεί συνοχή μεταξύ του συμφώνου εταιρικής σχέσης και της έκθεσης προόδου, τα κράτη μέλη με ένα μόνο επιχειρησιακό πρόγραμμα ανά ταμείο μπορούν να περιλαμβάνουν τις πληροφορίες που σχετίζονται με εκ των προτέρων αιρεσιμότητες που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 3, τις πληροφορίες που απαιτούνται από το άρθρο 50 παράγραφος 4 και τις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α), β), γ) και η) του δευτέρου εδαφίου της παρούσας παραγράφου στην έκθεση προόδου αντί στις ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης που θα υποβληθούν το 2017 και το 2019 αντίστοιχα και στην τελική έκθεση υλοποίησης, με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στο άρθρο 110 παράγραφος 2 στοιχείο β).

5. Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των υποδειγμάτων σχετικά με τις ετήσιες εκθέσεις υλοποίησης και την τελική έκθεση υλοποίησης Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

Άρθρο 112

Διαβίβαση δημοσιονομικών στοιχείων

1. Έως τις 31 Ιανουαρίου, τις 31 Ιουλίου και τις 31 Οκτωβρίου, το κράτος μέλος διαβιβάζει ηλεκτρονικά στην Επιτροπή για τους σκοπούς της παρακολούθησης, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά άξονα προτεραιότητας τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το συνολικό και το επιλέξιμο δημόσιο κόστος των πράξεων και τον αριθμό των πράξεων που επελέγησαν για στήριξη·

β) τη συνολική επιλέξιμη δαπάνη που δηλώνουν οι δικαιούχοι στη διαχειριστική αρχή.

2. Επιπλέον, τα στοιχεία τα οποία διαβιβάζονται έως τις 31 Ιανουαρίου περιέχουν ανάλυση των ανωτέρω δεδομένων ανά κατηγορία παρέμβασης. Η κοινοποίηση αυτή θεωρείται ότι ικανοποιεί τις απαιτήσεις για την υποβολή δημοσιονομικών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2.

3. Τα στοιχεία που υποβάλλονται έως τις 31 Ιανουαρίου και 31 Ιουλίου συνοδεύονται με πρόβλεψη του ποσού για το οποίο το κράτος μέλος εκτιμάται ότι θα υποβάλει αιτήσεις πληρωμών για το τρέχον οικονομικό έτος και το επόμενο οικονομικό έτος.

4. Η προθεσμία για την υποβολή των δεδομένων βάσει του παρόντος άρθρου είναι το τέλος του μήνα πριν από τον μήνα υποβολής.

5. Η Επιτροπή προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το υπόδειγμα που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την υποβολή δημοσιονομικών στοιχείων στην Επιτροπή για σκοπούς παρακολούθησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με την εκτελεστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 113

Έκθεση για τη συνοχή

Η αναφερόμενη στο άρθρο 175 ΣΛΕΕ έκθεση της Επιτροπής περιλαμβάνει:

α) καταγραφή της προόδου όσον αφορά την επίτευξη οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης και της ανάπτυξης των περιφερειών, καθώς και την ενσωμάτωση των προτεραιοτήτων της Ένωσης·

β) καταγραφή του ρόλου των Ταμείων, της χρηματοδότησης από την ΕΤΕπ και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων, καθώς και την επίδραση άλλων ενωσιακών και εθνικών πολιτικών ως προς την πραγματοποιηθείσα πρόοδο.

γ) κατά περίπτωση, μια ένδειξη των μελλοντικών μέτρων και πολιτικών της Ένωσης που απαιτούνται για την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, καθώς και για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων της Ένωσης.

Άρθρο 114

Αξιολόγηση

1. Καταρτίζεται σχέδιο αξιολόγησης από τη διαχειριστική αρχή ή το κράτος μέλος για ένα ή περισσότερα επιχειρησιακά προγράμματα. Το σχέδιο αξιολόγησης υποβάλλεται στην επιτροπή παρακολούθησης το αργότερο ένα έτος μετά την έγκριση του προγράμματος.

2. Οι διαχειριστικές αρχές υποβάλλουν στην Επιτροπή για κάθε πρόγραμμα, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, έκθεση που παρουσιάζει συνοπτικά τα συμπεράσματα των αξιολογήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού και τις κύριες εκροές και αποτελέσματα του προγράμματος, διατυπώνοντας σχόλια σχετικά με τις κοινοποιηθείσες πληροφορίες.

3. Η Επιτροπή πραγματοποιεί εκ των υστέρων αξιολογήσεις σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και τις διαχειριστικές αρχές.

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στα ειδικά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Πληροφόρηση και επικοινωνία

Άρθρο 115

Πληροφόρηση και επικοινωνία

1. Τα κράτη μέλη και οι διαχειριστικές αρχές είναι υπεύθυνα:

α) για την κατάρτιση στρατηγικών επικοινωνίας

β) να εξασφαλίσουν τη δημιουργία ενός ενιαίου διαδικτυακού τόπου ή μιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης που παρέχει πληροφορίες και πρόσβαση σε όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα του οικείου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τη χρονική στιγμή υλοποίησης του προγραμματισμού και οποιωνδήποτε σχετικών διαδικασιών δημόσιας διαβούλευσης·

γ) για την ενημέρωση των δυνητικών δικαιούχων σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων·

δ) για τη δημοσιοποίηση στους πολίτες της Ένωσης του ρόλου και των επιτευγμάτων της πολιτικής για τη συνοχή και των Ταμείων μέσω δράσεων πληροφόρησης και επικοινωνίας σχετικά με τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των συμφώνων εταιρικής σχέσης, των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των πράξεων.

2. Για να εξασφαλίσουν τη διαφάνεια όσον αφορά στην στήριξη από τα Ταμεία, τα κράτη μέλη ή οι διαχειριστικές αρχές τηρούν κατάλογο των πράξεων ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά Ταμείο υπό μορφή λογιστικού φύλλου και σε μορφότυπο, επί παραδείγματι, CSV ή XML, επιτρέποντας έτσι την ταξινόμηση, αναζήτηση, εξαγωγή, σύγκριση και εύκολη δημοσίευση των δεδομένων στο διαδίκτυο. Ο κατάλογος των πράξεων είναι προσβάσιμος μέσω του ενιαίου διαδικτυακού τόπου ή της ενιαίας διαδικτυακής πύλης, που παρέχει κατάλογο και συνοπτική παρουσίαση όλων των επιχειρησιακών προγραμμάτων στο εν λόγω κράτος μέλος.

Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η μετέπειτα χρήση του καταλόγου των πράξεων από τον ιδιωτικό τομέα, την κοινωνία των πολιτών ή την εθνική δημόσια διοίκηση, ο διαδικτυακός τόπος μπορεί να περιέχει αναφορά στους ισχύοντες κανόνες αδειοδότησης σύμφωνα με τους οποίους δημοσιοποιούνται τα δεδομένα, με σαφή τρόπο

Ο κατάλογος των πράξεων ενημερώνεται τουλάχιστον κάθε έξι μήνες.

Οι ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στον κατάλογο των πράξεων ορίζονται στο παράρτημα XII.

3. Οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα μέτρα πληροφόρησης και επικοινωνίας για το κοινό και τα μέτρα ενημέρωσης για τους αιτούντες και τους δικαιούχους ορίζονται στο παράρτημα XII.

4. Η Επιτροπή, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με τα τεχνικά χαρακτηριστικά των μέτρων πληροφόρησης και επικοινωνίας για την κάθε πράξη καθώς και οδηγίες για τη δημιουργία του εμβλήματος και τον καθορισμό των τυποποιημένων χρωμάτων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 116

Στρατηγική επικοινωνίας

1. Το κράτος μέλος ή οι διαχειριστικές αρχές καταρτίζουν στρατηγική επικοινωνίας για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα. Είναι δυνατόν να καταρτιστεί κοινή στρατηγική επικοινωνίας για περισσότερα επιχειρησιακά προγράμματα. Η στρατηγική επικοινωνίας λαμβάνει υπόψη το μέγεθος του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή των οικείων επιχειρησιακών προγραμμάτων σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.

Η στρατηγική επικοινωνίας περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζονται στο παράρτημα XII.

2. Η στρατηγική επικοινωνίας υποβάλλεται προς έγκριση στην επιτροπή παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 110 παράγραφος 2 στοιχείο δ), το αργότερο έξι μήνες μετά την έγκριση του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή των οικείων επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Όταν καταρτίζεται κοινή στρατηγική επικοινωνίας για πολλά επιχειρησιακά προγράμματα που αφορά πολλές επιτροπές παρακολούθησης, το κράτος μέλος μπορεί να ορίζει μια επιτροπή παρακολούθησης, η οποία, σε συνεργασία με τις υπόλοιπες σχετικές επιτροπές παρακολούθησης, είναι υπεύθυνη για την έγκριση της κοινής στρατηγικής επικοινωνίας, καθώς και τυχόν μετέπειτα τροποποιήσεων της εν λόγω στρατηγικής.

Όπου κρίνεται απαραίτητο, το κράτος μέλος ή οι διαχειριστικές αρχές μπορούν να προβούν στην τροποποίηση της στρατηγικής επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Η τροποποιημένη στρατηγική επικοινωνίας υποβάλλεται από τη διαχειριστική αρχή στην επιτροπή παρακολούθησης προς έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 110 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

3. Κατά παρέκκλιση από το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2, η διαχειριστική αρχή, ενημερώνει την υπεύθυνη επιτροπή παρακολούθησης ή τις υπεύθυνες επιτροπές παρακολούθησης τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος για την πρόοδο της υλοποίησης της στρατηγικής επικοινωνίας και για την ανάλυση των αποτελεσμάτων της, καθώς και για τις σχεδιαζόμενες δράσεις πληροφόρησης και επικοινωνίας που πρόκειται να πραγματοποιηθούν κατά το επόμενο έτος. Η επιτροπή παρακολούθησης, εφόσον το θεωρεί σκόπιμο, εκδίδει γνωμοδότηση για τις σχεδιαζόμενες δράσεις για το επόμενο έτος.

Άρθρο 117

Υπεύθυνοι πληροφόρησης και επικοινωνίας και τα δίκτυά τους

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν υπεύθυνο για θέματα πληροφόρησης και επικοινωνίας που συντονίζει τις ενέργειες πληροφόρησης και επικοινωνίας σε σχέση με ένα ή περισσότερα Ταμεία, συμπεριλαμβανομένων σχετικών προγραμμάτων στο πλαίσιο του στόχου Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Ο υπεύθυνος πληροφόρησης και επικοινωνίας είναι υπεύθυνος για το συντονισμό του εθνικού δικτύου υπευθύνων επικοινωνίας για τα Ταμεία, όπου υφίσταται τέτοιο δίκτυο, τη δημιουργία και διατήρηση του διαδικτυακού τόπου ή διαδικτυακής πύλης που αναφέρεται στο παράρτημα XII και την διενέργεια επισκόπησης των μέτρων επικοινωνίας που εφαρμόζονται σε επίπεδο κράτους μέλους.

3. Κάθε διαχειριστική αρχή ορίζει ένα πρόσωπο υπεύθυνο για την πληροφόρηση και την επικοινωνία σε επίπεδο επιχειρησιακού προγράμματος και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Κατά περίπτωση, ένα πρόσωπο μπορεί να οριστεί υπεύθυνο για πολλά επιχειρησιακά προγράμματα.

4. Η Επιτροπή συγκροτεί δίκτυα της Ένωσης στα οποία συμμετέχουν οι ορισμένοι από τα κράτη μέλη υπεύθυνοι, ώστε να εξασφαλιστεί η ανταλλαγή πληροφοριών επί των αποτελεσμάτων της υλοποίησης των στρατηγικών επικοινωνίας, η ανταλλαγή εμπειριών από την εφαρμογή των μέτρων πληροφόρησης και επικοινωνίας και η ανταλλαγή ορθών πρακτικών.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 118

Τεχνική συνδρομή με πρωτοβουλία της Επιτροπής

Τα Ταμεία, συνυπολογιζομένων των μειώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 91 παράγραφος 3, μπορούν να υποστηρίζουν την τεχνική συνδρομή έως ανώτατου ορίου 0,35 % της αντίστοιχης ετήσιας χορήγησής τους.

Άρθρο 119

Τεχνική συνδρομή των κρατών μελών

1. Το ποσό της χρηματοδότησης των Ταμείων για τεχνική συνδρομή περιορίζεται στο 4 % του συνολικού ποσού των πιστώσεων των Ταμείων που διατίθενται σε επιχειρησιακά προγράμματα σε ένα κράτος μέλος για κάθε κατηγορία περιφέρειας, κατά περίπτωση, του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Τα ειδικά κονδύλια για την ΠΑΝ μπορούν να ληφθούν υπόψη από τα κράτη μέλη κατά τον υπολογισμό του ορίου του συνολικού ποσού των κεφαλαίων που διατίθενται για τεχνική συνδρομή προς κάθε κράτος μέλος.

2. Κάθε Ταμείο μπορεί να στηρίζει πράξεις τεχνικής συνδρομής επιλέξιμες βάσει οποιουδήποτε άλλου Ταμείου. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, οι πιστώσεις για τεχνική συνδρομή από ένα Ταμείο δεν υπερβαίνουν το 10 % της συνολικής χορήγησης του εν λόγω Ταμείου για επιχειρησιακά προγράμματα σε ένα κράτος μέλος, για κάθε κατηγορία περιφέρειας, κατά περίπτωση, του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 70 παράγραφοι 1 και 2, οι πράξεις τεχνικής συνδρομής μπορούν να υλοποιούνται εκτός της περιοχής του προγράμματος, αλλά εντός της Ένωσης, υπό τον όρο ότι οι πράξεις λειτουργούν προς όφελος του επιχειρησιακού προγράμματος, ή, στην περίπτωση επιχειρησιακού προγράμματος τεχνικής συνδρομής, προς όφελος των λοιπών οικείων προγραμμάτων.

4. Στην περίπτωση των διαρθρωτικών ταμείων, όταν η χρηματοδότηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χρησιμοποιείται για τη στήριξη πράξεων τεχνικής συνδρομής που αφορούν περισσότερες από μία κατηγορίες περιφερειών, οι δαπάνες που συνδέονται με τις πράξεις μπορεί να υλοποιηθούν στο πλαίσιο ενός άξονα προτεραιότητας που συνδυάζει διαφορετικές κατηγορίες της περιοχής, εφαρμόζοντας ένα κατ' αναλογία σύστημα, λαμβάνοντας υπόψη τις πιστώσεις σε κάθε κατηγορία περιφέρειας ως μέρος της συνολικής χορήγησης του κράτους μέλους.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν το συνολικό ποσό κεφαλαίων που διατίθεται σε ένα κράτος μέλος στο πλαίσιο του στόχου για τις επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση δεν υπερβαίνει το 1 000 000 000 EUR, το ποσό που διατίθεται για τεχνική συνδρομή μπορεί να αυξηθεί έως το 6 % του συνολικού ποσού ή έως τα 50 000 000 EUR, αναλόγως του ποιο ποσό είναι μικρότερο.

6. Η τεχνική συνδρομή λαμβάνει τη μορφή ενός μονοταμειακού άξονα προτεραιότητας στο εσωτερικό ενός επιχειρησιακού προγράμματος ή ειδικού επιχειρησιακού προγράμματος, ή και τα δύο.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ

Άρθρο 120

Καθορισμός των ποσοστών συγχρηματοδότησης

1. Η απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση ενός επιχειρησιακού προγράμματος καθορίζει το ποσοστό συγχρηματοδότησης και το ανώτατο ποσοστό στήριξης από τα Ταμεία για κάθε άξονα προτεραιότητας. Στην περίπτωση που ένας άξονας προτεραιότητας αφορά περισσότερες από μια κατηγορίες περιφερειών ή περισσότερα από ένα Ταμεία, η απόφαση της Επιτροπής καθορίζει, εφόσον απαιτείται, το ποσοστό συγχρηματοδότησης ανά κατηγορία περιφέρειας ή ταμείου.

2. Για κάθε άξονα προτεραιότητας, η απόφαση της Επιτροπής ορίζει αν το ποσοστό συγχρηματοδότησης για τον άξονα προτεραιότητας εφαρμόζεται:

α) στη συνολική επιλέξιμη δαπάνη, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων και ιδιωτικών δαπανών· ή

β) στην επιλέξιμη δημόσια δαπάνη.

3. Το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας, και, εάν ενδείκνυται, ανά κατηγορία περιφέρειας και ανά Ταμείο, των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση δεν υπερβαίνει:

α) το 85 % για το Ταμείο Συνοχής·

β) το 85 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2009 κατώτερο του 85 % του μέσου όρου στην ΕΕ-27 κατά την ίδια περίοδο και για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, περιλαμβανομένης της συμπληρωματικής χορήγησης για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΕΣ.

γ) το 80 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών πλην αυτών που αναφέρονται στο στοιχείο β), και για όλες τις περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ, το οποίο χρησιμοποιείται ως κριτήριο επιλεξιμότητας, για την προγραμματική περίοδο 2007-2013 ήταν μικρότερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-25 για την ίδια περίοδο, αλλά των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ήταν μεγαλύτερο του 75 % του μέσου ΑΕγχΠ στην ΕΕ-27, καθώς και για τις περιφέρειες που ορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού 1083/2006 και λαμβάνουν μεταβατική ενίσχυση για την προγραμματική περίοδο 2007-2013,

δ) το 60 % για τις περιφέρειες μετάβασης, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο γ)·

ε) το 50 % για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο γ).

Για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2014 έως 30 Ιουνίου 2017, το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας όλων των επιχειρησιακών προγραμμάτων στην Κύπρο δεν υπερβαίνει το 85 %.

Η Επιτροπή προβαίνει σε επανεξέταση προκειμένου να αξιολογήσει κατά πόσο δικαιολογείται η διατήρηση του ποσοστού συγχρηματοδότησης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο μετά τις 30 Ιουνίου 2017 και, αν κριθεί αναγκαίο, υποβάλλει νομοθετική πρόταση πριν από τις 30 Ιουνίου 2016.

Το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας δεν υπερβαίνει το 85 %.

Η μέγιστη συγχρηματοδότηση δυνάμει των στοιχείων β), γ), δ) και ε) του πρώτου εδαφίου αυξάνεται για κάθε άξονα προτεραιότητας για την υλοποίηση της ΠΑΝ και εφόσον ένας άξονας προτεραιότητας αφορά αποκλειστικά την κοινωνική καινοτομία ή την υπερεθνική συνεργασία, ή συνδυασμό των δύο. Η αύξηση καθορίζεται σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις για κάθε Ταμείο.

4. Το ποσοστό συγχρηματοδότησης της συμπληρωματικής χορήγησης σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο ε) δεν υπερβαίνει το 50 % για τις περιφέρειες του επιπέδου NUTS 2 οι οποίες πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Πράξης προσχώρησης του 1994.

5. Το ανώτατο ποσοστό συγχρηματοδότησης βάσει της παραγράφου 3 στο επίπεδο ενός άξονα προτεραιότητας προσαυξάνεται κατά δέκα εκατοστιαίες μονάδες, όταν ολόκληρος ο άξονας προτεραιότητας υλοποιείται με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής ή στο πλαίσιο της τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων.

6. Η συνεισφορά των Ταμείων για κάθε άξονα προτεραιότητας δεν είναι μικρότερη από το 20 % της επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης.

7. Μπορεί να θεσπιστεί χωριστός άξονας προτεραιότητας με ποσοστό συγχρηματοδότησης μέχρι 100 % στο εσωτερικό ενός επιχειρησιακού προγράμματος για τη στήριξη πράξεων που υλοποιούνται με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που θεσπίζονται στο επίπεδο της Ένωσης, η διαχείριση των οποίων ασκείται άμεσα ή έμμεσα από την Επιτροπή. Όταν θεσπίζεται χωριστός άξονας προτεραιότητας γι' αυτό τον σκοπό, η στήριξη βάσει αυτού του άξονα δεν είναι δυνατό να υλοποιηθεί με κανένα άλλο μέσο.

Άρθρο 121

Διαφοροποίηση των ποσοστών συγχρηματοδότησης

Το ποσοστό συγχρηματοδότησης από τα Ταμεία σε έναν άξονα προτεραιότητας μπορεί να διαφοροποιείται προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

1) η σημασία του άξονα προτεραιότητας για την υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ελλείψεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν·

2) η προστασία και η βελτίωση του περιβάλλοντος, κατά κύριο λόγο μέσω της εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης, της αρχής της προληπτικής δράσης και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει»·

3) το ποσοστό συμμετοχής της ιδιωτικής χρηματοδότησης·

4) η κάλυψη των ακόλουθων περιοχών με σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα:

   α) νησιωτικά κράτη μέλη επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής και άλλα νησιά, με εξαίρεση τα νησιά στα οποία βρίσκεται η πρωτεύουσα ενός κράτους μέλους ή τα οποία διαθέτουν σταθερή σύνδεση με την ηπειρωτική χώρα·

   β) ορεινές περιοχές, όπως ορίζονται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους·

   γ) αραιοκατοικημένες (δηλαδή λιγότερο από 50 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) και εξαιρετικά αραιοκατοικημένες (δηλαδή λιγότερο από 8 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) περιοχές,

   δ) συμπερίληψη των εξόχως απόκεντρων περιοχών όπως ορίζονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΤΘΑ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 122

Ευθύνες των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 72, 73 και 74.

2. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, ανιχνεύουν και διορθώνουν παρατυπίες και ανακτούν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά καθώς και τόκους υπερημερίας. Ενημερώνουν την Επιτροπή για τις παρατυπίες που υπερβαίνουν τα 10 000 EUR συνεισφοράς των Ταμείων και την κρατούν ενήμερη για τη σημαντική πρόοδο σχετικών διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.

Τα κράτη μέλη δεν ενημερώνουν την Επιτροπή για παρατυπίες σχετικά με τα ακόλουθα:

α) περιπτώσεις στις οποίες η παρατυπία έγκειται αποκλειστικά στη μη εκτέλεση, εν όλω ή εν μέρει, πράξης η οποία περιλαμβάνεται στο συγχρηματοδοτούμενο επιχειρησιακό πρόγραμμα λόγω πτώχευσης του δικαιούχου,

β) περιπτώσεις που γνωστοποιούνται στη διαχειριστική αρχή ή στην αρχή πιστοποίησης από το δικαιούχο οικειοθελώς και πριν από τον εντοπισμό της παρατυπίας από τη μία ή την άλλη αρχή, είτε γίνεται πριν είτε μετά την καταβολή της δημόσιας συνεισφοράς·

γ) περιπτώσεις που εντοπίζονται και διορθώνονται από τη διαχειριστική αρχή ή την αρχή πιστοποίησης πριν να περιληφθεί η οικεία δαπάνη σε δήλωση δαπανών που υποβάλλεται στην Επιτροπή.

Στις λοιπές περιπτώσεις, ιδίως δε σε εκείνες που προηγούνται πτώχευσης ή σε περιπτώσεις που υπάρχουν υπόνοιες για απάτη, οι παρατυπίες που εντοπίσθηκαν, μαζί με τα σχετικά προληπτικά και διορθωτικά μέτρα, δηλώνονται στην Επιτροπή.

Όταν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά σε ένα δικαιούχο δεν είναι δυνατόν να ανακτηθούν εξαιτίας παράλειψης ή αμέλειας από πλευράς ενός κράτους μέλους, το εν λόγω κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των σχετικών ποσών στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην ανακτούν αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό εάν το προς ανάκτηση από τον δικαιούχο ποσό, χωρίς τους τόκους, δεν υπερβαίνει τα 250 EUR συνεισφοράς από τα Ταμεία.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149 περί συμπληρωματικών λεπτομερών κανόνων σχετικά με τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των περιπτώσεων παρατυπίας που θα πρέπει να αναφέρονται, τα στοιχεία που θα πρέπει να παρέχονται και τις προϋποθέσεις και διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται για να καθοριστεί εάν τα ποσά τα οποία είναι μη ανακτήσιμα επιστρέφονται από τα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες καθορίζεται η συχνότητα της υποβολής εκθέσεων παρατυπιών και το υπόδειγμα έκθεσης που πρέπει να χρησιμοποιείται. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ δικαιούχων και διαχειριστικής αρχής, αρχής πιστοποίησης ή αρχής ελέγχου και ενδιάμεσων φορέων μπορούν να υλοποιούνται μέσω συστημάτων ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων.

Τα συστήματα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο διευκολύνουν τη διαλειτουργικότητα με τα εθνικά και ενωσιακά πλαίσια και επιτρέπουν στους δικαιούχους να υποβάλουν μία μόνο φορά όλες τις πληροφορίες που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών δυνάμει της παρούσης παραγράφου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

4. Η παράγραφος 3 δεν εφαρμόζεται στο ΕΤΘΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Αρχές διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 123

Ορισμός αρχών

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, μια εθνική, περιφερειακή ή τοπική δημόσια αρχή ή φορέα ή ιδιωτικό φορέα ως διαχειριστική αρχή. Η ίδια διαχειριστική αρχή μπορεί να οριστεί για περισσότερα του ενός επιχειρησιακά προγράμματα.

2. Το κράτος μέλος ορίζει, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, μια εθνική, περιφερειακή ή τοπική δημόσια αρχή ή φορέα ως αρχή πιστοποίησης, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3. Η ίδια αρχή πιστοποίησης μπορεί να οριστεί για περισσότερα του ενός επιχειρησιακά προγράμματα.

3. Το κράτος μέλος μπορεί να ορίσει για ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα μια διαχειριστική αρχή, η οποία είναι δημόσια αρχή ή φορέας, για να εκτελεί συμπληρωματικά και τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, μια εθνική, περιφερειακή ή τοπική δημόσια αρχή ή φορέα, λειτουργικά ανεξάρτητη από τη διαχειριστική αρχή και την αρχή πιστοποίησης, ως αρχή ελέγχου. Η ίδια αρχή ελέγχου μπορεί να ορίζεται για περισσότερα του ενός επιχειρησιακά προγράμματα.

5. Για τα Ταμεία που συνδέονται με τον στόχο Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και το ΕΤΘΑ, υπό την προϋπόθεση της τήρησης της αρχής του διαχωρισμού των αρμοδιοτήτων, η διαχειριστική αρχή, η αρχή πιστοποίησης, κατά περίπτωση, και η αρχή ελέγχου μπορούν να αποτελούν μέρος της ίδιας δημόσιας αρχής ή φορέα.

Ωστόσο, για τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία το συνολικό ποσό στήριξης από τα Ταμεία υπερβαίνει τα 250 000 000 EUR ή, από το ΕΤΘΑ υπερβαίνει τα 100 000 000 EUR, η αρχή ελέγχου μπορεί να είναι μέρος της ίδιας δημόσιας αρχής ή φορέα που εντάσσεται η διαχειριστική αρχή ή εάν, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, η Επιτροπή έχει ενημερώσει το κράτος μέλος, πριν από την ημερομηνία έγκρισης του σχετικού επιχειρησιακού προγράμματος, ότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να βασισθεί κυρίως στη γνώμη της αρχής ελέγχου, ή εάν η Επιτροπή είναι πεπεισμένη, βάσει της εμπειρίας από την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, ότι η θεσμική οργάνωση και η λογοδοσία της αρχής ελέγχου παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις για τη λειτουργική της ανεξαρτησία και αξιοπιστία.

6. Το κράτος μέλος μπορεί να ορίσει έναν ή περισσότερους ενδιάμεσους φορείς για να επιτελούν συγκεκριμένα καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής ή της αρχής πιστοποίησης υπό την ευθύνη της εν λόγω αρχής. Οι σχετικές ρυθμίσεις μεταξύ της διαχειριστικής αρχής ή της αρχής πιστοποίησης και των ενδιάμεσων φορέων καταγράφονται σε επίσημο έγγραφο.

7. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή μπορούν να αναθέσουν τη διαχείριση μέρους ενός επιχειρησιακού προγράμματος σε έναν ενδιάμεσο φορέα μέσω γραπτής συμφωνίας μεταξύ του ενδιάμεσου φορέα και του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής («συνολική επιχορήγηση»). Ο ενδιάμεσος φορέας παρέχει εγγυήσεις της φερεγγυότητας και των ικανοτήτων του στον οικείο τομέα, καθώς και της ικανότητάς του στην διοικητική και δημοσιονομική διαχείριση.

8. Το κράτος μέλος δύναται, ιδία πρωτοβουλία, να ορίσει φορέα συντονισμού για να ασκεί καθήκοντα συνδέσμου και να παρέχει πληροφορίες στην Επιτροπή, να συντονίζει τις δραστηριότητες των άλλων σχετικών ορισθέντων φορέων και να προωθεί την εναρμονισμένη εφαρμογή του εφαρμοστέου δικαίου.

9. Το κράτος μέλος ορίζει εγγράφως τους κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις διαχειριστικές αρχές, τις αρχές πιστοποίησης και τις αρχές ελέγχου, τις σχέσεις μεταξύ των εν λόγω αρχών και τις σχέσεις αυτών των αρχών με την Επιτροπή.

Άρθρο 124

Διαδικασία ορισμού της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πιστοποίησης

1. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την ημερομηνία και τη μορφή των ορισμών, που πραγματοποιούνται στο κατάλληλο επίπεδο, της διαχειριστικής αρχής και, κατά περίπτωση, της αρχής πιστοποίησης πριν από την υποβολή της πρώτης αίτησης ενδιάμεσης πληρωμής προς την Επιτροπή.

2. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 ορισμοί αρχών βασίζονται σε έκθεση και γνώμη ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα που αξιολογεί τη συμμόρφωση των αρχών αυτών προς τα κριτήρια που αφορούν το περιβάλλον εσωτερικού ελέγχου, τη διαχείριση των κινδύνων, τις δραστηριότητες διαχείρισης και ελέγχου και την παρακολούθηση όπως αναφέρονται στο παράρτημα XIII. Ο ανεξάρτητος ελεγκτικός φορέας είναι η αρχή ελέγχου, ή άλλος φορέας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου με την απαραίτητη ελεγκτική ικανότητα, ο οποίος είναι ανεξάρτητος από τη διαχειριστική αρχή και, κατά περίπτωση, από την αρχή πιστοποίησης, και ο οποίος επιτελεί το έργο του λαμβάνοντας υπόψη τα διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα. Εφόσον ο ανεξάρτητος ελεγκτικός φορέας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το τμήμα του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, που αφορά τη διαχειριστική αρχή ή την αρχή πιστοποίησης, είναι κατ' ουσίαν ίδιο με της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού, και ότι τεκμηριώνεται, βάσει ελεγκτικών εργασιών που επιτελέσθηκαν σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου [1], η ουσιαστική λειτουργία τους κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δύναται να συμπεράνει ότι τα σχετικά κριτήρια πληρούνται χωρίς να απαιτούνται πρόσθετες ελεγκτικές εργασίες.

3. Όταν το συνολικό ποσό της στήριξης από τα Ταμεία προς επιχειρησιακό πρόγραμμα υπερβαίνει τα 250 000 000 EUR ή από το EMFF υπερβαίνει τα 100 000 EUR, η Επιτροπή δύναται να ζητήσει, εντός μηνός από την κοινοποίηση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 ορισμών αρχών, την έκθεση και τη γνώμη του αναφερόμενου στην παράγραφο 2 ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα και την περιγραφή των καθηκόντων και διαδικασιών που ισχύουν για τη διαχειριστική αρχή ή, κατά περίπτωση, την αρχή πιστοποίησης. Η Επιτροπή αποφασίζει αν θα ζητήσει τα έγγραφα αυτά βάσει της αξιολόγησης κινδύνου που κατήρτισε, λαμβάνοντας υπόψη πληροφορίες σχετικά με σημαντικές μεταβολές στις αρμοδιότητες και διαδικασίες της διαχειριστικής αρχής ή, κατά περίπτωση, της αρχής πιστοποίησης σε σχέση με τα ισχύοντα για την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, καθώς και τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία για την αποτελεσματική λειτουργία τους.

Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την παραλαβή των εγγράφων του πρώτου εδαφίου. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 83, η εξέταση των εν λόγω εγγράφων, δεν συνεπάγεται διακοπή της επεξεργασίας των αιτήσεων για ενδιάμεσες πληρωμές.

4. Όταν το συνολικό ποσό της στήριξης από τα Ταμεία προς επιχειρησιακό πρόγραμμα υπερβαίνει τα 250 000 000 EUR ή από το ΕΤΘΑ υπερβαίνει τα 100 000 000 EUR και υπάρχουν σημαντικές αλλαγές στα καθήκοντα και διαδικασίες της διαχειριστικής αρχής ή, κατά περίπτωση, της αρχής πιστοποίησης σε σχέση με τα ισχύοντα κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, το κράτος μέλος δύναται, με δική του πρωτοβουλία, να υποβάλει στην Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 ορισμών αρχών, τα έγγραφα της παραγράφου 3. Η Επιτροπή υποβάλλει παρατηρήσεις σχετικά με τα έγγραφα αυτά εντός τριών μηνών από την παραλαβή τους.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1).

5. Σε περίπτωση που τα υφιστάμενα αποτελέσματα των λογιστικών και άλλων ελέγχων δείχνουν ότι η αρχή που έχει οριστεί δεν πληροί πλέον τα κριτήρια της παραγράφου 2, το κράτος μέλος καθορίζει, στο κατάλληλο επίπεδο και ανάλογα με τη σοβαρότητα του προβλήματος, περίοδο συμμόρφωσης κατά την οποία λαμβάνονται τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα.

Σε περίπτωση που η αρχή που έχει οριστεί δεν υλοποιήσει τα απαιτούμενα διορθωτικά μέτρα εντός της περιόδου συμμόρφωσης που καθόρισε το κράτος μέλος, επιβάλλεται παύση του ορισμού της από το ίδιο το κράτος μέλος στο κατάλληλο επίπεδο.

Το κράτος μέλος ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή στην περίπτωση που ορισθείσα αρχή υπαχθεί σε περίοδο συμμόρφωσης, παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη περίοδο συμμόρφωσης, όταν τερματισθεί η περίοδος συμμόρφωσης μετά την εφαρμογή των διορθωτικών μέτρων, καθώς και όταν επιβάλλεται παύση του ορισμού της αρχής. Η γνωστοποίηση υπαγωγής του φορέα που έχει οριστεί σε περίοδο συμμόρφωσης από το κράτος μέλος, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 83, δεν συνεπάγεται διακοπή της επεξεργασίας των αιτήσεων για ενδιάμεσες πληρωμές.

6. Όταν τερματίζεται ο ορισμός μίας διαχειριστικής αρχής ή μίας αρχής πιστοποίησης, τα κράτη μέλη ορίζουν, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2, νέο φορέα ο οποίος αναλαμβάνει, μετά τον ορισμό του, τα καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής ή της αρχής πιστοποίησης, και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

7. Η Επιτροπή προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το υπόδειγμα έκθεσης και γνωμοδότησης του ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα και την περιγραφή των καθηκόντων και διαδικασιών που ισχύουν για τη διαχειριστική αρχή και, κατά περίπτωση, την αρχή πιστοποίησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 125

Καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής

1. Η διαχειριστική αρχή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση του επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Όσον αφορά τη διαχείριση του επιχειρησιακού προγράμματος, η διαχειριστική αρχή:

α) υποστηρίζει το έργο της επιτροπής παρακολούθησης που αναφέρεται στο άρθρο 47 και της παρέχει τα απαιτούμενα στοιχεία για την εκτέλεση των καθηκόντων της, και ιδίως δεδομένα που αφορούν την πρόοδο του επιχειρησιακού προγράμματος ως προς την επίτευξη των στόχων του, δημοσιονομικά δεδομένα και δεδομένα που αφορούν τους δείκτες και τα ορόσημα·

β) συντάσσει και, μετά την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης, υποβάλλει στην Επιτροπή τις ετήσιες και τελικές εκθέσεις υλοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 50·

γ) θέτει στη διάθεση των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την υλοποίηση πράξεων αντίστοιχα·

δ) εγκαθιστά σύστημα εγγραφής και αποθήκευσης δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή για κάθε πράξη, τα οποία είναι αναγκαία για την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τη δημοσιονομική διαχείριση, την επαλήθευση και το λογιστικό έλεγχο, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων για μεμονωμένους συμμετέχοντες σε πράξεις, όπου απαιτείται·

ε) εξασφαλίζει ότι τα αναφερόμενα στο στοιχείο δ) δεδομένα συλλέγονται, καταχωρίζονται και αποθηκεύονται στο αναφερόμενο στο στοιχείο δ) σύστημα και ότι τα δεδομένα σχετικά με τους δείκτες αναλύονται ανά φύλο, όταν αυτό απαιτείται από τα παραρτήματα I και II του Κανονισμού ΕΚΤ.

3. Όσον αφορά την επιλογή των πράξεων, η διαχειριστική αρχή:

α) συντάσσει και, μετά την έγκρισή τους, εφαρμόζει τις κατάλληλες διαδικασίες και κριτήρια επιλογής που:

i) διασφαλίζουν τη συμβολή των πράξεων στην επίτευξη των ειδικών στόχων και των αποτελεσμάτων της σχετικής προτεραιότητας·

ii) δεν συνιστούν διακριτική μεταχείριση και είναι διαφανή·

iii) τηρούν τις γενικές αρχές που ορίζονται στα άρθρα 7 και 8·

β) διασφαλίζει ότι μια επιλεγείσα πράξη εμπίπτει στο πεδίο του αρμόδιου Ταμείου ή Ταμείων και μπορεί να ενταχθεί σε μια κατηγορία παρέμβασης ή, στην περίπτωση του ΕΤΘΑ, σε ένα μέτρο που εντοπίζεται στο πλαίσιο της προτεραιότητας ή των προτεραιοτήτων του επιχειρησιακού προγράμματος·

γ) διασφαλίζει ότι παρέχεται στον δικαιούχο έγγραφο που καθορίζει τους όρους για την στήριξη της κάθε πράξης, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών απαιτήσεων που αφορούν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που πρέπει να παραδοθούν στο πλαίσιο της πράξης, το σχέδιο χρηματοδότησης και την προθεσμία εκτέλεσης·

δ) εξασφαλίζει ότι ο δικαιούχος διαθέτει τη διοικητική, χρηματοοικονομική και επιχειρησιακή ικανότητα να τηρήσει τους όρους που αναφέρονται στο στοιχείο γ) πριν από την έγκριση της πράξης·

ε) εξασφαλίζει ότι, σε περίπτωση που η υλοποίηση της πράξης έχει αρχίσει πριν από την υποβολή αίτησης για χρηματοδότηση στη διαχειριστική αρχή, τηρείται το εφαρμοστέο δίκαιο σχετικά με την εν λόγω πράξη·

στ) διασφαλίζει ότι οι πράξεις που επιλέγονται για στήριξη από τα Ταμεία ή το ΕΤΘΑ δεν περιλαμβάνουν δραστηριότητες που αποτελούν τμήμα πράξης, η οποία έχει υποβληθεί ή θα έπρεπε να υποβληθεί σε διαδικασία ανάκτησης, σύμφωνα με το άρθρο 71, μετά τη μετεγκατάσταση μιας παραγωγικής δραστηριότητας εκτός της περιοχής του προγράμματος·

ζ) καθορίζει τις κατηγορίες παρέμβασης ή, στην περίπτωση του ΕΤΘΑ, τα μέτρα στα οποία αποδίδονται οι δαπάνες μιας πράξης.

4. Όσον αφορά τη δημοσιονομική διαχείριση και τον έλεγχο του επιχειρησιακού προγράμματος, η διαχειριστική αρχή:

α) επαληθεύει ότι τα συγχρηματοδοτούμενα προϊόντα και υπηρεσίες έχουν παραδοθεί και οι δαπάνες που δηλώνουν οι δικαιούχοι έχουν καταβληθεί και ότι οι δαπάνες αυτές είναι σύμφωνες με το εφαρμοστέο δίκαιο, το επιχειρησιακό πρόγραμμα και τους όρους για την στήριξη της πράξης·

β) διασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι, που εμπλέκονται στην υλοποίηση πράξεων χρηματοδοτούμενων βάσει επιλέξιμων δαπανών που όντως έχουν γίνει, τηρούν είτε χωριστό λογιστικό σύστημα είτε επαρκή λογιστική κωδικοποίηση για όλες τις συναλλαγές που αφορούν μια πράξη·

γ) θέτει σε εφαρμογή αποτελεσματικά και αναλογικά μέτρα καταπολέμησης της απάτης, λαμβάνοντας υπόψη τους εντοπισθέντες κινδύνους·

δ) θεσπίζει διαδικασίες που διασφαλίζουν την τήρηση όλων των εγγράφων σχετικά με τις δαπάνες και τους λογιστικούς ελέγχους που απαιτούνται για τη διασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 62 στοιχείο ζ)·

ε) καταρτίζει τη δήλωση διαχείρισης και την ετήσια σύνοψη που αναφέρεται στο άρθρο 59 παράγραφος 5 στοιχεία α) και β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

Κατά παρέκκλιση από το στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου, ο κανονισμός ΕΕΣ μπορεί να θεσπίσει ειδικούς κανόνες για την επαλήθευση των προγραμμάτων συνεργασίας.

5. Οι επαληθεύσεις βάσει της παραγράφου 4 στοιχείο α) περιλαμβάνουν τις ακόλουθες διαδικασίες:

α) διοικητικές επαληθεύσεις για κάθε αίτηση επιστροφής δαπανών που υποβάλλουν οι δικαιούχοι·

β) επιτόπιες επαληθεύσεις πράξεων.

Η συχνότητα και το πεδίο κάλυψης των επιτόπιων επαληθεύσεων είναι ανάλογα προς το ποσό της δημόσιας στήριξης σε μια πράξη και προς το επίπεδο κινδύνου που εντοπίζεται κατά τις εν λόγω επαληθεύσεις και τους λογιστικούς ελέγχους που διενεργεί η αρχή ελέγχου για το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου συνολικά.

6. Οι επιτόπιες επαληθεύσεις μεμονωμένων πράξεων δυνάμει της παραγράφου 5 στοιχείο β) μπορούν να διενεργούνται σε δειγματοληπτική βάση.

7. Εάν η διαχειριστική αρχή είναι και δικαιούχος στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος, οι ρυθμίσεις για τις επαληθεύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) εξασφαλίζουν τον επαρκή διαχωρισμό καθηκόντων.

8. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 149, που καθορίζουν τους κανόνες προσδιορισμού των πληροφοριών σε σχέση με τα δεδομένα που θα πρέπει να καταγράφονται και να αποθηκεύονται σε ηλεκτρονική μορφή εντός του συστήματος παρακολούθησης όπως αναφέρεται στο στοιχείο δ) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών του συστήματος που θεσπίζεται σύμφωνα με το στοιχείο δ) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

9. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 149, για τον καθορισμό των λεπτομερών ελάχιστων απαιτήσεων για τη διαδρομή ελέγχου που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου σε σχέση με τις λογιστικές εγγραφές που πρέπει να τηρούνται και τα δικαιολογητικά έγγραφα που πρέπει να φυλάσσονται σε επίπεδο αρχής πιστοποίησης, διαχειριστικής αρχής, ενδιάμεσων φορέων και δικαιούχων.

10. Η Επιτροπή, προκειμένου να διασφαλίσει ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το υπόδειγμα της δήλωσης διαχείρισης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 2.

Άρθρο 126

Καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης

Η αρχή πιστοποίησης ενός επιχειρησιακού προγράμματος είναι υπεύθυνη ιδίως για:

α) την κατάρτιση και υποβολή στην Επιτροπή αιτήσεων πληρωμής και την πιστοποίηση ότι αυτές είναι προϊόν αξιόπιστων λογιστικών συστημάτων, βασίζονται σε επαληθεύσιμα παραστατικά και έχουν αποτελέσει αντικείμενο επαληθεύσεων από τη διαχειριστική αρχή·

β) την κατάρτιση των λογαριασμών που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 5 στοιχείο α) του δημοσιονομικού κανονισμού·

γ) την πιστοποίηση ότι οι λογαριασμοί είναι πλήρεις, ακριβείς και αληθείς και ότι οι δαπάνες που εγγράφονται στους λογαριασμούς είναι σύμφωνες με τους εφαρμοστέους ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες και έχουν πραγματοποιηθεί για πράξεις που επελέγησαν για χρηματοδότηση, σύμφωνα με τα κριτήρια που εφαρμόζονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και πληρούν τους ισχύοντες ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες·

δ) τη διασφάλιση της ύπαρξης ενός συστήματος εγγραφής και αποθήκευσης, σε ηλεκτρονική μορφή, λογιστικών εγγραφών για κάθε πράξη, το οποίο υποστηρίζει όλα τα απαιτούμενα δεδομένα για την κατάρτιση των αιτήσεων πληρωμής και τους λογαριασμούς, περιλαμβανομένων των εγγραφών των προς ανάκτηση ποσών, των ανακτηθέντων ποσών και των ποσών που αποσύρθηκαν μετά από ακύρωση του συνόλου ή μέρους της συνεισφοράς για μια πράξη ή επιχειρησιακό πρόγραμμα·

ε) να διασφαλίζει, για τους σκοπούς της σύνταξης και υποβολής των αιτήσεων πληρωμών, ότι έχει λάβει επαρκείς πληροφορίες από τη διαχειριστική αρχή σχετικά με τις διαδικασίες και τις διενεργηθείσες επαληθεύσεις σε σχέση με τις δαπάνες·

στ) να λαμβάνει υπόψη κατά τη σύνταξη και υποβολή αιτήσεων πληρωμής, τα αποτελέσματα όλων των λογιστικών ελέγχων που διενεργούνται από την αρχή ελέγχου ή υπό την ευθύνη της·

ζ) την τήρηση λογιστικών εγγραφών σε ηλεκτρονική μορφή των δαπανών που δηλώνονται στην Επιτροπή και του αντίστοιχου ποσού της δημόσιας συμμετοχής που καταβάλλεται στους δικαιούχους·

η) την τήρηση λογαριασμών για τα προς ανάκτηση ποσά και τα ποσά που αποσύρονται μετά από ακύρωση του συνόλου ή μέρους της συνεισφοράς σε μια πράξη. Τα ανακτηθέντα ποσά επιστρέφονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης πριν από το κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος και αφαιρούνται από την επόμενη δήλωση δαπανών.

Άρθρο 127

Καθήκοντα της αρχής ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου διασφαλίζει τη διενέργεια λογιστικών ελέγχων όσον αφορά την ορθή λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος και τη διενέργειά τους σε κατάλληλο δείγμα πράξεων με βάση τις δηλωθείσες δαπάνες. Οι δηλωθείσες δαπάνες ελέγχονται με βάση αντιπροσωπευτικό δείγμα και, κατά γενικό κανόνα, βάσει στατιστικών μεθόδων δειγματοληψίας.

Μη στατιστική μέθοδος δειγματοληψίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί ανάλογα με την επαγγελματική κρίση της αρχής ελέγχου, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, σύμφωνα με τα διεθνή ελεγκτικά λογιστικά πρότυπα και σε κάθε περίπτωση όταν ο αριθμός των πράξεων μιας λογιστικής χρήσης δεν είναι επαρκής ώστε να επιτρέψει τη χρήση στατιστικής μεθόδου.

Σε τέτοιες περιπτώσεις το μέγεθος του δείγματος θα είναι επαρκές ώστε να δίνεται η δυνατότητα στην αρχή ελέγχου να συντάσσει έγκυρη λογιστική γνώμη σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 59 παράγραφος 5 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

Η μη στατιστική μέθοδος δειγματοληψίας καλύπτει τουλάχιστον το 5 % των πράξεων για τις οποίες έχουν δηλωθεί δαπάνες στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια μιας λογιστικής χρήσης, και το 10 % των δαπανών που έχουν δηλωθεί στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια μιας λογιστικής χρήσης.

2. Όταν οι λογιστικοί έλεγχοι διενεργούνται από άλλο φορέα διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου διασφαλίζει ότι ο εν λόγω φορέας διαθέτει την αναγκαία λειτουργική ανεξαρτησία.

3. Η αρχή ελέγχου διασφαλίζει ότι το έργο του λογιστικού ελέγχου λαμβάνονται υπόψη διεθνώς αποδεκτά πρότυπα λογιστικού ελέγχου.

4. Η αρχή ελέγχου καταρτίζει, εντός οκτώ μηνών από την έγκριση ενός επιχειρησιακού προγράμματος, στρατηγική λογιστικού ελέγχου για τις επιδόσεις των ελέγχων. Η στρατηγική λογιστικού ελέγχου ορίζει τη μεθοδολογία ελέγχου, τη μέθοδο δειγματοληψίας για τους ελέγχους πράξεων και τον προγραμματισμό των ελέγχων για την τρέχουσα λογιστική χρήση και τις δύο επόμενες λογιστικές χρήσεις. Η στρατηγική λογιστικού ελέγχου επικαιροποιείται σε ετήσια βάση από το 2016 μέχρι και το 2024. Όταν ένα κοινό σύστημα διαχείρισης και ελέγχου εφαρμόζεται σε περισσότερα του ενός επιχειρησιακά προγράμματα, μπορεί να καθοριστεί μία ενιαία στρατηγική λογιστικού ελέγχου για τα εν λόγω επιχειρησιακά προγράμματα. Η αρχή ελέγχου υποβάλλει στην Επιτροπή τη στρατηγική λογιστικού ελέγχου, κατόπιν σχετικού αιτήματος.

5. Η αρχή ελέγχου συντάσσει:

α) γνώμη λογιστικού ελέγχου σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 59 παράγραφος 5 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού·

β) έκθεση ελέγχου που παραθέτει τα βασικά ευρήματα των λογιστικών ελέγχων που διενεργήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1, συμπεριλαμβανομένων των ευρημάτων σε σχέση με ανεπάρκειες των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, και τα διορθωτικά μέτρα που προτάθηκαν και εφαρμόστηκαν.

Όταν ένα κοινό σύστημα διαχείρισης και ελέγχου εφαρμόζεται σε περισσότερα του ενός επιχειρησιακά προγράμματα, τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του σημείου β) του πρώτου εδαφίου μπορούν να ομαδοποιηθούν σε μια ενιαία έκθεση.

6. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με τα υποδείγματα για τη στρατηγική λογιστικού ελέγχου, τη γνώμη λογιστικού ελέγχου και την έκθεση ελέγχου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 143 παράγραφος 2.

7. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149, προκειμένου να ορίζει το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο των λογιστικών ελέγχων των πράξεων και των λογαριασμών και τη μεθοδολογία για την επιλογή του δείγματος των πράξεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

8. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 149, θεσπίζοντας λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τη χρήση των δεδομένων που συλλέγονται κατά τη διενέργεια των λογιστικών ελέγχων από υπαλλήλους της Επιτροπής ή επιτετραμμένους αντιπροσώπους της Επιτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Συνεργασία με τις αρχές ελέγχου

Άρθρο 128

Συνεργασία με τις αρχές ελέγχου

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές ελέγχου για τον συντονισμό των σχεδίων και των μεθόδων του δημοσιονομικού ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως με τις εν λόγω αρχές τα αποτελέσματα των λογιστικών ελέγχων των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

2. Για να διευκολυνθεί η συνεργασία αυτή σε περιπτώσεις που ένα κράτος μέλος ορίζει περισσότερες από μία ελεγκτικές αρχές, το κράτος μέλος μπορεί να ορίσει έναν συντονιστικό φορέα.

3. Η Επιτροπή, οι ελεγκτικές αρχές και ο τυχόν συντονιστικός φορέας συναντώνται τακτικά, και κατά κανόνα τουλάχιστον μία φορά το έτος, εκτός εάν καταλήξουν σε διαφορετική απόφαση μεταξύ τους, για να εξετάσουν από κοινού την ετήσια έκθεση ελέγχου, τη γνωμοδότηση ελέγχου και τη στρατηγική ελέγχου και να ανταλλάξουν απόψεις για θέματα που σχετίζονται με τη βελτίωση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ, ΕΞΕΤΑΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Δημοσιονομική διαχείριση

Άρθρο 129

Κοινοί κανόνες για τις πληρωμές

Το κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι, το αργότερο μέχρι το κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος, το ποσό της δημόσιας δαπάνης που καταβάλλεται σε δικαιούχους είναι τουλάχιστον ίσο προς τη συνεισφορά των Ταμείων που καταβάλλεται από την Επιτροπή στο κράτος μέλος.

Άρθρο 130

Κοινοί κανόνες υπολογισμού ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμών του τελικού υπολοίπου

1. Η Επιτροπή καταβάλλει ως ενδιάμεσες πληρωμές το 90 % του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή του ποσοστού συγχρηματοδότησης για κάθε προτεραιότητα που ορίζεται στην απόφαση για την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος στην επιλέξιμη δαπάνη για προτεραιότητα που περιλαμβάνεται στην αίτηση πληρωμής. Η Επιτροπή καθορίζει τα υπόλοιπα ποσά τα οποία επιστρέφονται υπό μορφή ενδιάμεσων πληρωμών ή ανακτώνται σύμφωνα με το άρθρο 139.

2. Η συνεισφορά από τα Ταμεία ή από το ΕΤΘΑ σε προτεραιότητα μέσω των ενδιάμεσων πληρωμών και των πληρωμών του τελικού υπολοίπου δεν είναι υψηλότερη από:

α) τη επιλέξιμη δημόσια δαπάνη που αναφέρεται στην αίτηση πληρωμής για την προτεραιότητα· ή

β) τη συνεισφορά των Ταμείων ή του ΕΤΘΑ στην προτεραιότητα που ορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 131

Αιτήσεις πληρωμής

1. Οι αιτήσεις πληρωμής περιλαμβάνουν για κάθε προτεραιότητα:

α) το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών που πραγματοποίησαν οι δικαιούχοι και οι οποίες έχουν καταβληθεί για την υλοποίηση πράξεων, όπως αυτές έχουν εγγραφεί στο λογιστικό σύστημα της αρχής πιστοποίησης·

β) το συνολικό ποσό της δημόσιας δαπάνης για την υλοποίηση πράξεων, όπως καταχωρίζεται στο λογιστικό σύστημα της αρχής πιστοποίησης·

2. Οι επιλέξιμες δαπάνες που περιλαμβάνονται σε αίτηση πληρωμής τεκμηριώνονται από τα εκδοθέντα τιμολόγια ή λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας, εκτός από τις περιπτώσεις υποστήριξης του άρθρου 67 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία β), γ) και δ), του άρθρου 68, του άρθρου 69 παράγραφος 1 και του άρθρου 109 του παρόντος κανονισμού, καθώς και του άρθρου 14 του κανονισμού ΕΚΤ. Για τέτοιες μορφές στήριξης, τα ποσά που περιλαμβάνονται σε μια αίτηση πληρωμής είναι τα στοιχεία κόστους που υπολογίζονται στην εφαρμοζόμενη βάση.

3. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, η δημόσια συνεισφορά που αντιστοιχεί στις δαπάνες που περιλαμβάνονται στην αίτηση πληρωμής θα πρέπει να έχει καταβληθεί στους δικαιούχους από το φορέα που χορηγεί την ενίσχυση.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, στην περίπτωση των κρατικών ενισχύσεων, η αίτηση πληρωμής μπορεί να περιλαμβάνει προκαταβολές που έχουν καταβληθεί στον δικαιούχο από το φορέα που χορηγεί την ενίσχυση, υπό τους ακόλουθους σωρευτικούς όρους:

α) οι προκαταβολές υπόκεινται στην υποχρέωση τραπεζικής εγγύησης ή άλλου δημόσιου χρηματοδοτικού ιδρύματος εγκατεστημένου στο κράτος μέλος ή καλύπτονται από μέσο που παρέχεται ως εγγύηση από δημόσια οντότητα ή από το κράτος μέλος·

β) οι προκαταβολές δεν υπερβαίνουν το 40 % του συνολικού ποσού της ενίσχυσης που χορηγείται σε δικαιούχο για μια δεδομένη πράξη·

γ) οι προκαταβολές καλύπτονται από τις δαπάνες που καταβάλλονται από τους δικαιούχους στα πλαίσια της εφαρμογής της πράξης και δικαιολογούνται με εξοφλημένα τιμολόγια ή λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας εντός τριών ετών από το έτος καταβολής της προκαταβολής, εάν η ημερομηνία αυτή είναι προγενέστερη, ή την 31η Δεκεμβρίου 2023· σε αντίθετη περίπτωση, η επόμενη αίτηση πληρωμής διορθώνεται αναλόγως.

5. Κάθε αίτηση πληρωμής που περιλαμβάνει προκαταβολές όπως της παραγράφου 4, δηλώνει χωριστά το συνολικό ποσό που καταβάλλεται ως προκαταβολή από το επιχειρησιακό πρόγραμμα, το ποσό που είχε καλυφθεί από δαπάνες των δικαιούχων εντός τριών ετών από την καταβολή της προκαταβολής σύμφωνα με την παράγραφο 4 στοιχείο γ), και το ποσό που δεν είχε καλυφθεί από δαπάνες των δικαιούχων και για το οποίο δεν έχει ήδη εκπνεύσει η τριετής περίοδος.

6. Η Επιτροπή, προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση του υποδείγματος για τις αιτήσεις πληρωμής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 132

Πληρωμή στους δικαιούχους

1. Με την επιφύλαξη της διαθέσιμης χρηματοδότησης από την αρχική και την ετήσια προχρηματοδότηση και τις ενδιάμεσες πληρωμές, η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζει ότι ο δικαιούχος λαμβάνει πλήρως το συνολικό ποσό της οφειλόμενης επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης, το αργότερο 90 ημέρες μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης πληρωμής από τον δικαιούχο.

Κανένα ποσό δεν αφαιρείται ούτε παρακρατείται και δεν εισπράττεται καμία ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος που θα επέφερε μείωση των ποσών επιλέξιμης χρηματοδότησης για τους δικαιούχους.

2. Η προθεσμία πληρωμής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να διακοπεί από τη διαχειριστική αρχή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις όπου:

α) το ποσό απαίτησης πληρωμής δεν είναι απαιτητό ή δεν έχουν παρασχεθεί υα κατάλληλα δικαιολογητικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που είναι αναγκαία για τις διαχειριστικές πιστοποιήσεις δυνάμει του άρθρου 125 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)·

β) έχει κινηθεί διαδικασία διερεύνησης όσον αφορά ενδεχόμενη παρατυπία που επηρεάζει την εν λόγω δαπάνη.

Ο ενδιαφερόμενος δικαιούχος ενημερώνεται εγγράφως για τη διακοπή και τους λόγους που οδήγησαν σε αυτή.

Άρθρο 133

Χρήση του ευρώ

1. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ ως νόμισμά τους κατά την ημερομηνία της αίτησης πληρωμής μετατρέπουν σε ευρώ τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε εθνικό νόμισμα. Τα ποσά αυτά μετατρέπονται σε ευρώ με την μηνιαία λογιστική ισοτιμία της Επιτροπής για τον μήνα κατά τον οποίον καταχωρίσθηκαν οι δαπάνες στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης του συγκεκριμένου επιχειρησιακού προγράμματος. Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε μήνα ηλεκτρονικώς αυτή την ισοτιμία.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, ο κανονισμός ΕΔΕΤ μπορεί να θεσπίζει ειδικούς κανόνες για τη χρονική στιγμή της μετατροπής σε ευρώ.

3. Όταν το ευρώ γίνει το νόμισμα ενός κράτους μέλους, η διαδικασία μετατροπής που μνημονεύεται στην παράγραφο 1 εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε όλες τις δαπάνες που έχουν καταλογιστεί στους λογαριασμούς από την αρχή πιστοποίησης πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αμετάκλητης ισοτιμίας μετατροπής του εθνικού νομίσματος σε ευρώ.

Άρθρο 134

Πληρωμή της προχρηματοδότησης

1. Το ποσό προχρηματοδότησης καταβάλλεται στις ακόλουθες δόσεις:

α) το 2014: 1 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων και του ΕΤΘΑ για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα ή 1,5 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει χρηματοδοτική βοήθεια από το 2010, σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 143 ΣΛΕΕ, ή από το ΕΤΧΣ, ή θα έχει λάβει χρηματοδοτική βοήθεια στις 31 Δεκεμβρίου 2013 σύμφωνα με τα άρθρα 136 και 143 ΣΛΕΕ·

β) το 2015: 1 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων και του ΕΤΘΑ για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και 1,5 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει χρηματοδοτική βοήθεια από το 2010, σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 143 ΣΛΕΕ, ή από το ΕΤΧΣ, ή θα έχει λάβει χρηματοδοτική βοήθεια στις 31 Δεκεμβρίου 2014 σύμφωνα με τα άρθρα 136 και 143 ΣΛΕΕ·

γ) το 2016: 1 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων και του ΕΤΘΑ για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Εάν ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα εγκριθεί το 2015 ή αργότερα, οι πρώτες δόσεις καταβάλλονται στο έτος της έγκρισης.

2. Ένα ετήσιο ποσό προχρηματοδότησης καταβάλλεται πριν από την 1η Ιουλίου στα έτη 2016 έως το 2023. Ανέρχεται σε ποσοστό του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων και του ΕΤΘΑ για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα όπως ακολούθως:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020 έως 2023: 3 %.

3. Κατά τον υπολογισμό του ποσού της αρχικής προχρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, από το ποσό στήριξης για ολόκληρη την προγραμματική περίοδο αποκλείονται τα ποσά από το αποθεματικό επίδοσης που αφορούν το πρόγραμμα.

Κατά τον υπολογισμό του ποσού της ετήσιας προχρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, μέχρι και του 2020 συμπεριλαμβανομένου, από το ποσό της στήριξης για ολόκληρη την προγραμματική περίοδο αποκλείονται τα ποσά από το αποθεματικό επίδοσης που αφορούν το επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Άρθρο 135

Προθεσμίες για την υποβολή των αιτήσεων ενδιάμεσης πληρωμής και για την πληρωμή τους

1. Η αρχή πιστοποίησης υποβάλλει σε τακτά διαστήματα αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής σύμφωνα προς το άρθρο 131 παράγραφος 1, που καλύπτει ποσά τα οποία εγγράφονται στο λογιστικό σύστημα κατά τη λογιστική χρήση. Ωστόσο, η αρχή πιστοποίησης, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να περιλάβει τα ποσά αυτά σε αιτήσεις πληρωμής που υποβάλλονται σε μεταγενέστερες λογιστικές χρήσεις.

2. Η αρχή πιστοποίησης υποβάλλει την τελική αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής έως τις 31 Ιουλίου μετά τη λήξη της προηγούμενης λογιστικής χρήσης και, σε κάθε περίπτωση, πριν από την πρώτη αίτηση ενδιάμεσης πληρωμής για την επόμενη λογιστική χρήση.

3. Η πρώτη αίτηση για ενδιάμεση πληρωμή δεν υποβάλλεται πριν από την κοινοποίηση στην Επιτροπή του διορισμού των διαχειριστικών αρχών και των αρχών πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 124.

4. Δεν πραγματοποιούνται ενδιάμεσες πληρωμές για επιχειρησιακό πρόγραμμα, εάν δεν έχει αποσταλεί στην Επιτροπή η ετήσια έκθεση υλοποίησης, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο.

5. Με την επιφύλαξη των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων, η Επιτροπή πραγματοποιεί την ενδιάμεση πληρωμή το αργότερο εντός 60 ημερών από την ημερομηνία καταχώρισης της αίτησης πληρωμής από την Επιτροπή.

Άρθρο 136

Αποδέσμευση

1. Η Επιτροπή αποδεσμεύει μέρος του ποσού υπολογιζόμενο σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα, το οποίο δεν έχει χρησιμοποιηθεί για την καταβολή της αρχικής και ετήσιας προχρηματοδότησης και ενδιάμεσων πληρωμών έως τις 31 Δεκεμβρίου του τρίτου οικονομικού έτους μετά το έτος της δημοσιονομικής ανάληψης υποχρεώσεων στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος ή για το οποίο η αίτηση πληρωμής που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 131, δεν έχει σταλεί σύμφωνα με το άρθρο 135.

2. Το συγκεκριμένο μέρος των αναλήψεων υποχρεώσεων που είναι ακόμη ανοικτό στις 31 Δεκεμβρίου 2023 αποδεσμεύεται εάν κάποιο από τα έγγραφα που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 141 παράγραφος 1 δεν έχει υποβληθεί στην Επιτροπή έως την προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 141 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Προετοιμασία, εξέταση, αποδοχή και κλείσιμο λογαριασμών του επιχειρησιακού προγράμματος και αναστολή πληρωμών

Τμήμα I

Προετοιμασία, εξέταση και αποδοχή λογαριασμών

Άρθρο 137

Προετοιμασία των λογαριασμών

1. Οι λογαριασμοί που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 5) στοιχείο α) του δημοσιονομικού κανονισμού υποβάλλονται στην Επιτροπή για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα. Οι λογαριασμοί καλύπτουν τη λογιστική χρήση και περιλαμβάνουν στο επίπεδο κάθε προτεραιότητας και, κατά περίπτωση, ταμείου και κατηγορίας περιφερειών:

α) το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών που έχουν εγγραφεί στα λογιστικά συστήματα της αρχής πιστοποίησης, τα οποία περιλαμβάνονται σε αιτήσεις πληρωμών που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 131 και το άρθρο 135 παράγραφος 2 έως τις 31 Ιουλίου του έτους μετά τη λήξη της λογιστικής χρήσης, το συνολικό ποσό της αντίστοιχης δημόσιας δαπάνης για την υλοποίηση πράξεων και το συνολικό ποσό των αντίστοιχων πληρωμών που έχουν καταβληθεί στους δικαιούχους σύμφωνα με το άρθρο 132 παράγραφος 1·

β) τα ποσά που ανακλήθηκαν και ανακτήθηκαν κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, τα προς ανάκτηση ποσά μέχρι το τέλος της λογιστικής χρήσης, τα ανακτηθέντα ποσά σύμφωνα με το άρθρο 71 και τα μη ανακτήσιμα ποσά·

γ) τα ποσά προχρηματοδότησης που καταβάλλονται σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής δυνάμει του άρθρου 41 παράγραφος 1 και οι προκαταβολές της κρατικής ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 131 παράγραφος 4·

δ) για κάθε προτεραιότητα, έλεγχο της συνάφειας μεταξύ των δαπανών που δηλώνονται σύμφωνα με το στοιχείο α) και των δαπανών που δηλώθηκαν για την ίδια λογιστική χρήση στις αιτήσεις πληρωμής, συνοδευόμενη με εξήγηση κάθε απόκλισης.

2. Όταν ένα κράτος μέλος εξαιρεί από τους λογαριασμούς δαπάνες που περιλαμβάνονταν προηγουμένως σε αίτηση για ενδιάμεση πληρωμή της οικονομικής χρήσης επειδή υπόκεινται σε συνεχιζόμενη αξιολόγηση της νομιμότητας και κανονικότητας, το σύνολο ή μέρος των δαπανών αυτών, που κρίνεται μεταγενέστερα νόμιμο και κανονικό, μπορεί να περιληφθεί σε αίτηση για ενδιάμεση πληρωμή σε μεταγενέστερες οικονομικές χρήσεις.

3. Η Επιτροπή, προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το υπόδειγμα των λογαριασμών του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εκτέλεσης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 150 παράγραφος 3.

Άρθρο 138

Υποβολή πληροφοριών

Για κάθε έτος από το 2016 έως και το 2025, έως την προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 59 παράγραφος 5 του δημοσιονομικού κανονισμού, το κράτος μέλος υποβάλλει τα έγγραφα που αναφέρονται στον εν λόγω άρθρο, και συγκεκριμένα:

α) τους λογαριασμούς που αναφέρονται στο άρθρο 128 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, για την προηγούμενη λογιστική χρήση·

β) τη δήλωση διαχείρισης και την ετήσια σύνοψη που αναφέρονται στο άρθρο 125 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) του παρόντος κανονισμού, για την προηγούμενη λογιστική χρήση·

γ) την ελεγκτική γνώμη και την έκθεση ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 127 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο σημεία i) και ii) του παρόντος κανονισμού, για την προηγούμενη λογιστική χρήση.

Άρθρο 139

Εξέταση και αποδοχή λογαριασμών

1. Η Επιτροπή προβαίνει σε εξέταση των εγγράφων που υποβάλουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 138. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, τα κράτη μέλη παρέχουν όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες που θα επιτρέψουν στην Επιτροπή να καθορίσει εάν οι λογαριασμοί είναι πλήρεις, ακριβείς και αληθείς έως την προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 84.

2. Η Επιτροπή αποδέχεται τους λογαριασμούς εφόσον είναι σε θέση να συμπεράνει ότι οι λογαριασμοί είναι πλήρεις, ακριβείς και αληθείς. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα αυτό όταν η ελεγκτική αρχή παράσχει γνωμοδότηση ελέγχου χωρίς επιφυλάξεις όσον αφορά την πληρότητα, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των λογαριασμών, εκτός εάν η Επιτροπή κατέχει συγκεκριμένα στοιχεία βάσει των οποίων η γνωμοδότηση ελέγχου των λογαριασμών είναι αναξιόπιστη.

3. Η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος μέλος έως την προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 84 κατά πόσον μπορεί να αποδεχθεί τους λογαριασμούς.

4. Εάν, για λόγους που αποδίδονται στο κράτος μέλος, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποδεχθεί τους λογαριασμούς έως την προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 84, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά, διευκρινίζοντας τους λόγους σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, και κοινοποιεί τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν και την προθεσμία ολοκλήρωσής τους. Στο τέλος της περιόδου ολοκλήρωσης των εν λόγω δράσεων, η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος μέλος σχετικά με το εάν δύναται να αποδεχθεί τους λογαριασμούς.

5. Τα ζητήματα που αφορούν τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών πράξεων όσον αφορά τις δαπάνες που εγγράφονται στους λογαριασμούς δεν λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς της αποδοχής των λογαριασμών από την Επιτροπή. Η διαδικασία εξέτασης και αποδοχής των λογαριασμών δεν διακόπτει την εξέταση των αιτήσεων για ενδιάμεσες πληρωμές και δεν οδηγεί σε αναστολή των πληρωμών, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 83 και 142.

6. Βάσει των λογαριασμών που γίνονται αποδεκτοί, η Επιτροπή υπολογίζει το ποσό που πρέπει να καταλογιστεί στα Ταμεία και το ΕΤΘΑ για τη λογιστική χρήση και τις επακόλουθες προσαρμογές αναφορικά με τις καταβολές στο κράτος μέλος. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη:

α) τα ποσά των λογαριασμών που αναφέρονται στο άρθρο 137 παράγραφος 1 στοιχείο α) και στα οποία πρέπει να εφαρμόζεται το ποσοστό συγχρηματοδότησης για κάθε άξονα προτεραιότητας·

β) το συνολικό ποσό των πληρωμών που πραγματοποίησε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της εν λόγω λογιστικής χρήσης, το οποίο αποτελείται από:

i) το ποσό των ενδιάμεσων πληρωμών που έχει καταβάλει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 130 παράγραφος 1 και το άρθρο 24· και

ii) το ποσό της ετήσιας προχρηματοδότησης που καταβλήθηκε βάσει του άρθρου 134 παράγραφος 2.

7. Σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 6, η Επιτροπή εκκαθαρίζει την αντίστοιχη ετήσια προχρηματοδότηση και καταβάλει τα τυχόν πρόσθετα οφειλόμενα ποσά εντός 30 ημερών από την αποδοχή των λογαριασμών. Εφόσον υπάρχουν ποσά προς ανάκτηση από το κράτος μέλος, υπόκεινται σε ένταλμα είσπραξης που εκδίδει η Επιτροπή το οποίο εκτελείται, κατά το δυνατόν, με συμψηφισμό των ποσών που οφείλονται στο κράτος μέλος στο πλαίσιο μεταγενέστερων πληρωμών στο ίδιο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Η είσπραξη αυτή δεν αποτελεί δημοσιονομική διόρθωση και δεν περιορίζει την υποστήριξη των Ταμείων προς το επιχειρησιακό πρόγραμμα. Το ποσό που εισπράττεται αποτελεί έσοδο για ειδικό προορισμό σύμφωνα με το άρθρο 177 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού.

8. Όταν ακολουθείται η διαδικασία της παραγράφου 4 και η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί τους λογαριασμούς, καθορίζει, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών και σύμφωνα με την παράγραφο 6, το ποσό που πρέπει να καταλογιστεί στα Ταμεία για τη λογιστική χρήση και ενημερώνει το κράτος μέλος. Όταν το κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τη σύμφωνη γνώμη του εντός δύο μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης των πληροφοριών από την Επιτροπή, εφαρμόζεται η παράγραφος 7. Ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, ορίζοντας το ποσό που πρέπει να καταλογιστεί στα Ταμεία για τη λογιστική χρήση. Η απόφαση αυτή δεν αποτελεί δημοσιονομική διόρθωση και δεν περιορίζει την υποστήριξη των Ταμείων προς το επιχειρησιακό πρόγραμμα. Βάσει της απόφασης αυτής, η Επιτροπή εφαρμόζει τις προσαρμογές στις καταβολές προς τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 7.

9. Η αποδοχή των λογαριασμών από την Επιτροπή, ή η έκδοση απόφασης από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου, δεν θίγει την εφαρμογή των διορθώσεων δυνάμει των άρθρων 144 και 145.

10. Τα κράτη μέλη δύνανται να αντικαθιστούν τα παράτυπα ποσά που εντοπίζονται μετά την υποβολή των λογαριασμών, προβαίνοντας στις αντίστοιχες προσαρμογές στους λογαριασμούς για τη λογιστική χρήση κατά την οποία εντοπίστηκε η παρατυπία, με την επιφύλαξη των άρθρων 144 και 145.

Άρθρο 140

Διαθεσιμότητα εγγράφων

1. Με την επιφύλαξη των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει ότι όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα σχετικά με τις δαπάνες που υποστηρίζονται από τα Ταμεία για πράξεις για τις οποίες το συνολικό ποσό της επιλέξιμης δαπάνης δεν υπερβαίνει το 1 000 000 EUR, τίθενται για διάστημα τριών ετών στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου εάν το ζητήσουν, από την 31η Δεκεμβρίου που ακολουθεί την υποβολή των λογαριασμών στους οποίους περιλαμβάνεται η δαπάνη της πράξης.

Στην περίπτωση πράξεων άλλων από εκείνες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα διατίθενται για διάστημα δύο ετών από την 31η Δεκεμβρίου μετά την υποβολή των λογαριασμών στους οποίους περιλαμβάνεται η τελική δαπάνη της ολοκληρωμένης πράξης.

Μια διαχειριστική αρχή μπορεί να αποφασίσει να εφαρμόσει σε πράξεις των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνουν το 1 000 000 EUR, τον κανόνα που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο.

Η χρονική περίοδος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο διακόπτεται είτε στην περίπτωση ενδίκων διαδικασιών είτε κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

2. Η διαχειριστική αρχή κοινοποιεί στους δικαιούχους την ημερομηνία έναρξης της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα έγγραφα διατηρούνται υπό τη μορφή είτε πρωτοτύπων είτε επικυρωμένων αντιγράφων των πρωτοτύπων ή σε κοινώς αποδεκτούς φορείς δεδομένων, περιλαμβανομένων των ηλεκτρονικών εκδόσεων των πρωτότυπων εγγράφων ή εγγράφων που υπάρχουν μόνο σε ηλεκτρονική μορφή.

4. Τα έγγραφα διατηρούνται σε μορφή που επιτρέπει ταυτοποίηση των υποκειμένων των δεδομένων για διάστημα που δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους συγκεντρώθηκαν τα δεδομένα ή για τους οποίους υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία.

5. Η διαδικασία πιστοποίησης της αντιστοιχίας των εγγράφων που διατηρούνται σε κοινά αποδεκτούς φορείς δεδομένων με τα πρωτότυπα έγγραφα ορίζεται από τις εθνικές αρχές και εξασφαλίζει ότι οι διατηρούμενες εκδόσεις ικανοποιούν τις εθνικές νομικές απαιτήσεις και είναι αξιόπιστες για τους σκοπούς του δημοσιονομικού ελέγχου.

6. Όταν τα έγγραφα υπάρχουν μόνο σε ηλεκτρονική μορφή, τα πληροφοριακά συστήματα που χρησιμοποιούνται πληρούν τα αποδεκτά πρότυπα ασφαλείας που διασφαλίζουν ότι τα διατηρούμενα έγγραφα είναι σύμφωνα με τις εθνικές νομικές απαιτήσεις και είναι αξιόπιστα για τους σκοπούς του δημοσιονομικού ελέγχου.

Τμήμα ΙΙ

Κλείσιμο των επιχειρησιακών προγραμμάτων

Άρθρο 141

Υποβολή εγγράφων κλεισίματος και πληρωμή του τελικού υπολοίπου

1. Εκτός από τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 138, για την τελευταία λογιστική χρήση, από την 1η Ιουλίου 2023 έως τις 30 Ιουνίου 2024, Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τελική έκθεση υλοποίησης για το επιχειρησιακό πρόγραμμα ή την τελευταία ετήσια έκθεση υλοποίησης για το επιχειρησιακό πρόγραμμα που χρηματοδοτείται από το ΕΤΘΑ

2. Το τελικό υπόλοιπο καταβάλλεται το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία αποδοχής των λογαριασμών της τελευταίας λογιστικής χρήσης ή ενός μηνός μετά την ημερομηνία παραλαβής της τελικής έκθεσης υλοποίησης· ισχύει η τελευταία ημερομηνία.

Τμήμα ΙΙΙ

Αναστολή πληρωμών

Άρθρο 142

Αναστολή πληρωμών

1. Το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών, στο επίπεδο των προτεραιοτήτων ή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μπορεί να αναστέλλεται από την Επιτροπή εφόσον πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις στην αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος, που έχουν θέσει σε κίνδυνο την συνεισφορά της Ένωσης στο επιχειρησιακό πρόγραμμα και για τις οποίες δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα·

β) δαπάνη που περιλαμβάνεται σε δήλωση δαπανών συνδέεται με παρατυπία που έχει σοβαρές δημοσιονομικές συνέπειες και η οποία δεν έχει διορθωθεί·

γ) το κράτος μέλος δεν έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την επανόρθωση της κατάστασης η οποία αποτέλεσε αιτία της διακοπής βάσει του άρθρου 83·

δ) υπάρχει σοβαρή ανεπάρκεια όσον αφορά την ποιότητα και την αξιοπιστία του συστήματος παρακολούθησης ή των δεδομένων για κοινούς και ειδικούς δείκτες·

ε) διαπιστώνεται μη εφαρμογή των μέτρων για την εκπλήρωση των εκ των προτέρων αιρεσιμοτήτων υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 19·

στ) υπάρχουν στοιχεία που προκύπτουν από την επανεξέταση των επιδόσεων σύμφωνα με τα οποία για μία προτεραιότητα δεν επιτεύχθηκαν τα ορόσημα που αφορούν χρηματοοικονομικούς δείκτες και δείκτες εκροών και βασικά στάδια εφαρμογής που προβλέπονται στο πλαίσιο επιδόσεων και υπόκεινται στις προϋποθέσεις του άρθρου 22.

Οι ειδικοί κανόνες των Ταμείων για το ΕΤΘΑ μπορεί να καθορίσουν ειδική βάση για διακοπή των πληρωμών που συνδέεται με τη μη συμμόρφωση προς τους κανόνες που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία είναι αναλογική και έχει σχέση με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

2. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει με εκτελεστικές πράξεις την αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών, αφού προηγουμένως δώσει στο κράτος μέλος την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

3. Η Επιτροπή θέτει τέρμα στην αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών όταν το κράτος μέλος λάβει τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να καταστεί δυνατή η άρση της αναστολής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Δημοσιονομικές διορθώσεις

Τμήμα Ι

Δημοσιονομικέσ διορθώσεισ από τα κράτη μέλη

Άρθρο 143

Δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη

1. Τα κράτη μέλη φέρουν την πρωταρχική ευθύνη για τη διερεύνηση των παρατυπιών και την επιβολή των αναγκαίων δημοσιονομικών διορθώσεων και την επιδίωξη της ανάκτησης των σχετικών ποσών. Σε περίπτωση συστημικής παρατυπίας, το κράτος μέλος επεκτείνει την έρευνά του για να καλυφθούν όλες οι πράξεις που έχουν ενδεχομένως επηρεαστεί.

2. Τα κράτη μέλη προβαίνουν στις απαιτούμενες δημοσιονομικές διορθώσεις όσον αφορά τις μεμονωμένες ή συστημικές παρατυπίες που διαπιστώνονται σε πράξεις ή επιχειρησιακά προγράμματα. Οι δημοσιονομικές διορθώσεις συνίστανται στην ακύρωση ολόκληρης ή μέρους της δημόσιας συνεισφοράς σε μια πράξη ή επιχειρησιακό πρόγραμμα. Το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια των Ταμείων ή του ΕΤΘΑ και εφαρμόζει αναλογική διόρθωση. Οι δημοσιονομικές διορθώσεις εγγράφονται στους λογαριασμούς από τη διαχειριστική αρχή για τη λογιστική χρήση κατά τη διάρκεια της οποίας αποφασίζεται η ακύρωση.

3. Το ποσό της συνεισφοράς των Ταμείων ή του ΕΤΘΑ που ακυρώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί από το κράτος μέλος στο εσωτερικό του ίδιου επιχειρησιακού προγράμματος με την επιφύλαξη της παραγράφου 4.

4. Η συνεισφορά που ακυρώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεν επιτρέπεται να επαναχρησιμοποιηθεί για καμία πράξη που αποτέλεσε αντικείμενο διόρθωσης ούτε, στην περίπτωση που η δημοσιονομική διόρθωση πραγματοποιείται λόγω συστημικής παρατυπίας, για πράξη που επηρεάστηκε από τη συστημική παρατυπία.

5. Οι ειδικοί κανόνες των Ταμείων για το ΕΤΘΑ μπορεί να καθορίσουν ειδική βάση για δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη, οι οποίες συνδέονται με τη μη συμμόρφωση προς τους κανόνες που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής και οι οποίες είναι αναλογικές και έχουν σχέση με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

Τμήμα II

Δημοσιονομικές διορθώσεις από την επιτροπή

Άρθρο 144

Κριτήρια δημοσιονομικών διορθώσεων

1. Η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε δημοσιονομικές διορθώσεις με εκτελεστικές πράξεις, ακυρώνοντας το σύνολο ή μέρος της συνεισφοράς της Ένωσης σε επιχειρησιακό πρόγραμμα όταν, σύμφωνα με το άρθρο 85, μετά τη διεξαγωγή της αναγκαίας εξέτασης, συμπεραίνει ότι:

α) υπάρχει σοβαρή έλλειψη στην αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος η οποία έχει θέσει σε κίνδυνο την ήδη καταβληθείσα συνεισφορά της Ένωσης στο επιχειρησιακό πρόγραμμα·

β) το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του βάσει του άρθρου 143 πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης βάσει της παρούσας παραγράφου·

γ) οι δαπάνες που περιέχονται στην αίτηση πληρωμής είναι παράτυπες και δεν έχουν διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης βάσει της παρούσας παραγράφου.

Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε διαπιστωμένες μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών, λαμβάνοντας υπόψη το εάν η παρατυπία είναι συστημική. Όταν δεν είναι εφικτός ο ακριβής προσδιορισμός του ποσού της παράτυπης δαπάνης με την οποία επιβαρύνθηκαν τα Ταμεία ή το ΕΤΘΑ, η Επιτροπή εφαρμόζει κατ' αποκοπήν διόρθωση ή διόρθωση κατά παρέκταση.

2. Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη διόρθωση βάσει της παραγράφου 1, η Επιτροπή τηρεί την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Όταν η Επιτροπή στηρίζει τη θέση της σε εκθέσεις ελεγκτών, με εξαίρεση τους ελεγκτές των δικών της υπηρεσιών, εξάγει τα δικά της συμπεράσματά σε σχέση με τις δημοσιονομικές συνέπειες, αφού εξετάσει τα μέτρα που έλαβε το οικείο κράτος μέλος βάσει του άρθρου 143 παράγραφος 2, τις κοινοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 122 παράγραφος 2 και τις ενδεχόμενες απαντήσεις από το κράτος μέλος.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 7, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, βάσει της εξέτασης της τελικής έκθεσης υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος για τα ταμεία ή της τελευταίας ετήσιας έκθεσης υλοποίησης για το ΕΤΘΑ, σοβαρή αποτυχία όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων, μπορεί να επιβάλει δημοσιονομικές διορθώσεις για τη σχετική προτεραιότητα με εκτελεστικές πράξεις.

5. Όταν ένα κράτος μέλος δεν τηρεί τις υποχρεώσεις του υπό το άρθρο 95, η Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με τον βαθμό μη συμμόρφωσης των εν λόγω υποχρεώσεων, να προβεί σε δημοσιονομική διόρθωση ακυρώνοντας ολόκληρο ή μέρος της συνεισφοράς των διαρθρωτικών ταμείων στο οικείο κράτος μέλος.

6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 149, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων όσον αφορά τα κριτήρια που καθορίζουν τις περιπτώσεις που θεωρούνται ως σοβαρές ελλείψεις στην αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των βασικών μορφών των εν λόγω παρατυπιών, τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τον καθορισμό του επιπέδου της δημοσιονομικής διόρθωσης που πρέπει να εφαρμοστεί καθώς και τα κριτήρια για την εφαρμογή κατ' αποκοπή ποσού ή παρεκτάσεων δημοσιονομικών διορθώσεων.

7. Οι ειδικοί κανόνες των Ταμείων για το ΕΤΘΑ μπορεί να καθορίσουν ειδική βάση για τις δημοσιονομικές διορθώσεις από την Επιτροπή, η οποία συνδέεται με τη μη συμμόρφωση προς τους κανόνες που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής και η οποία είναι αναλογική και έχει σχέση με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 145

Διαδικασία

1. Πριν λάβει απόφαση για τη δημοσιονομική διόρθωση, η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία ενημερώνοντας το κράτος μέλος για τα προσωρινά συμπεράσματα της εξέτασής της και ζητώντας από το κράτος μέλος να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του εντός δύο μηνών.

2. Όταν η Επιτροπή προτείνει κατά παρέκταση ή κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση, παρέχεται στο κράτος μέλος η δυνατότητα να αποδείξει, μέσω εξέτασης των συναφών εγγράφων, ότι η πραγματική έκταση της παρατυπίας είναι μικρότερη από την εκτίμηση της Επιτροπής. Το κράτος μέλος, σε συμφωνία με την Επιτροπή, μπορεί να περιορίσει το πεδίο της εξέτασης αυτής σε κατάλληλο ποσοστό ή δείγμα των σχετικών εγγράφων. Εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η χρονική παράταση που χορηγείται για την εξέταση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί περαιτέρω την περίοδο δύο μηνών μετά τη δίμηνη περίοδο πού αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλα τα στοιχεία που υποβάλλει το κράτος μέλος εντός της προθεσμίας που ορίζεται στις παραγράφους 1 και 2.

4. Όταν το κράτος μέλος δεν αποδέχεται τα προσωρινά συμπεράσματα της Επιτροπής, καλείται σε ακρόαση από την Επιτροπή, ώστε να διασφαλιστεί ότι είναι διαθέσιμες όλες οι σχετικές πληροφορίες και παρατηρήσεις που θα χρησιμεύσουν ως βάση για τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της δημοσιονομικής διόρθωσης.

5. Σε περίπτωση συμφωνίας και με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος μπορεί να χρησιμοποιήσει εκ νέου τα οικεία ταμεία σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 3.

6. Για την επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση, με εκτελεστική πράξη, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της ακρόασης ή από την ημερομηνία παραλαβής των συμπληρωματικών στοιχείων, όταν το κράτος μέλος δεχθεί να υποβάλει τα εν λόγω συμπληρωματικά στοιχεία μετά την ακρόαση. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλα τα στοιχεία και τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διαδικασία. Εάν δεν πραγματοποιηθεί ακρόαση, ο υπολογισμός της εξάμηνης περιόδου αρχίζει δύο μήνες από την ημερομηνία της προσκλητήριας σε ακρόαση επιστολής της Επιτροπής.

7. Η Επιτροπή κατά την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων της δυνάμει του άρθρου 75, ή όταν το Ελεγκτικό Συνέδριο εντοπίζει παρατυπίες που αποδεικνύουν σοβαρή αδυναμία της αποτελεσματικής λειτουργίας των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, η συνακόλουθη δημοσιονομική διόρθωση μειώνει τη χρηματοδότηση από τα Ταμεία στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση σοβαρής έλλειψης στην αποτελεσματική λειτουργία ενός συστήματος διαχείρισης και ελέγχου η οποία, πριν από την ημερομηνία εντοπισμού της εκ μέρους της Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου:

α) είχε εντοπιστεί στη δήλωση διαχείρισης, ή σε ετήσια έκθεση ελέγχου ή στην ελεγκτική γνώμη που υπεβλήθη στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 5 του δημοσιονομικού κανονισμού, ή σε άλλες εκθέσεις ελέγχου της ελεγκτικής αρχής που υπεβλήθησαν στην Επιτροπή και ελήφθησαν τα κατάλληλα μέτρα, ή

β) είχε αποτελέσει αντικείμενο των κατάλληλων μέτρων θεραπείας εκ μέρους του κράτους μέλους.

Η αξιολόγηση σοβαρών ελλείψεων στην αποτελεσματική λειτουργία ενός συστήματος διαχείρισης και ελέγχου βασίζεται στην εφαρμοστέα νομοθεσία όταν υποβάλλονται οι αντίστοιχες δηλώσεις διαχείρισης, οι ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και οι ελεγκτικές γνώμες.

Κατά την απόφαση περί χρηματοδοτικής διόρθωσης η Επιτροπή:

α) εφαρμόζει την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας υπόψη τον χαρακτήρα και την κρισιμότητα της σοβαρής έλλειψης στην αποτελεσματική λειτουργία ενός συστήματος διαχείρισης και ελέγχου καθώς και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της στον προϋπολογισμό της Ένωσης·

β) χάριν της εφαρμογής κατά παρέκταση ή κατ' αποκοπή διορθώσεων, εξαιρεί τις παράτυπες δαπάνες που εντοπίστηκαν προηγουμένως από το κράτος μέλος το οποίο υπόκειται σε προσαρμογή των λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 139 παράγραφος 10 και των δαπανών που υπόκεινται σε συνεχιζόμενη αξιολόγηση της νομιμότητας και της κανονικότητάς τους σύμφωνα με το άρθρο 137 παράγραφος 2·

γ) λαμβάνει υπόψη της τις κατά παρέκταση ή κατ' αποκοπή διορθώσεις που εφαρμόζονται στις δαπάνες του κράτους μέλους για άλλες σοβαρές ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί από το κράτος μέλος κατά τον υπολογισμό του υπολειπόμενου κινδύνου για τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

8. Οι ειδικοί κανόνες για κάθε Ταμείο που καθορίζονται για το ΕΤΘΑ μπορεί να καθορίσουν πρόσθετους κανόνες για τη διαδικασία δημοσιονομικής διόρθωσης του άρθρου 144 παράγραφος 7.

Άρθρο 146

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Η επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης από τη Επιτροπή δεν θίγει την υποχρέωση των κρατών μελών να επιδιώξουν ανακτήσεις βάσει του άρθρου 143 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και να ανακτήσουν κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου [1].

Άρθρο 147

Επιστροφή

1. Κάθε επιστροφή η οποία οφείλεται στον προϋπολογισμό της Ένωσης πραγματοποιείται πριν από την προθεσμία που αναφέρεται στο ένταλμα είσπραξης το οποίο συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 73 του δημοσιονομικού κανονισμού. Η προθεσμία αυτή λήγει την τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα από την έκδοση του εντάλματος.

2. Οποιαδήποτε καθυστέρηση της επιστροφής συνεπάγεται την πληρωμή τόκων υπερημερίας, αρχής γενομένης από την ημερομηνία λήξης μέχρι την ημερομηνία πραγματοποίησης της πραγματικής πληρωμής. Το επιτόκιο αυτών των τόκων είναι κατά μιάμιση ποσοστιαία μονάδα υψηλότερο από το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις βασικές πράξεις της αναχρηματοδότησης κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο καθίσταται ληξιπρόθεσμη.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΑΛΟΓΙΚΌΣ ΈΛΕΓΧΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΏΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΆΤΩΝ

Άρθρο 148

Αναλογικός έλεγχος επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Οι πράξεις των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνουν τα 200 000 EUR για το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής, τα 150 000 EUR για το ΕΚΤ ή τα 100 000 EUR για το ΕΤΘΑ, δεν υπόκεινται σε περισσότερους από έναν ελέγχους είτε από την αρχή ελέγχου είτε από την Επιτροπή πριν από την υποβολή των λογαριασμών στους οποίους περιλαμβάνεται η τελική δαπάνη της ολοκληρωμένης πράξης. Οι άλλες πράξεις δεν υπόκεινται σε περισσότερους από έναν ελέγχους ανά λογιστική χρήση είτε από την αρχή ελέγχου είτε από την Επιτροπή πριν από την υποβολή των λογαριασμών στους οποίους περιλαμβάνεται η τελική δαπάνη της ολοκληρωμένης πράξης. Οι πράξεις δεν υπόκεινται σε έλεγχο από την Επιτροπή ή την αρχή ελέγχου σε κανένα έτος εφόσον έχει ήδη πραγματοποιηθεί έλεγχος κατά το τρέχον έτος από το Ελεγκτικό Συνέδριο, υπό την προϋπόθεση ότι τα αποτελέσματα του ελεγκτικού έργου που διεξήγαγε το Ελεγκτικό Συνέδριο για τις εν λόγω πράξεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν από την ελεγκτική αρχή ή την Επιτροπή για τον σκοπό της εκπλήρωσης των αντίστοιχων καθηκόντων τους.

2. Για τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία η τελευταία γνωμοδότηση ελέγχου αναφέρει ότι δεν υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις, η Επιτροπή μπορεί να συμφωνήσει με την ελεγκτική αρχή στην επόμενη συνεδρίαση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 128 παράγραφος 3 ότι ο απαιτούμενος όγκος ελεγκτικής εργασίας μπορεί να περιοριστεί, ώστε να είναι ανάλογος με τον διαπιστωθέντα κίνδυνο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η Επιτροπή δεν διενεργεί δικούς της επιτόπιους ελέγχους, εκτός εάν υπάρχουν στοιχεία που υποδηλώνουν ελλείψεις του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου οι οποίες επηρεάζουν τις δηλωθείσες στην Επιτροπή δαπάνες σε μια λογιστική χρήση για την οποία οι λογαριασμοί έχουν γίνει αποδεκτοί από την Επιτροπή.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ, (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

3. Για τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία η Επιτροπή εξάγει το συμπέρασμα ότι μπορεί να βασιστεί στη γνώμη της ελεγκτικής αρχής, μπορεί να συμφωνήσει με την ελεγκτική αρχή να περιορίσει τους επιτόπιους ελέγχους που πραγματοποιεί η Επιτροπή στο ελεγκτικό έργο της ελεγκτικής αρχής, εκτός εάν υπάρχουν στοιχεία για ελλείψεις στο έργο της ελεγκτικής αρχής για μια λογιστική χρήση για την οποία οι λογαριασμοί έχουν γίνει αποδεκτοί από την Επιτροπή.

4. Παρά την παράγραφο 1, η ελεγκτική αρχή και η Επιτροπή μπορούν να διενεργούν ελέγχους πράξεων σε περίπτωση που η αξιολόγηση κινδύνου ή έλεγχος από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο διαπιστώσει συγκεκριμένο κίνδυνο παρατυπίας ή απάτης, σε περίπτωση που υπάρχουν στοιχεία για σοβαρές ελλείψεις στην αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος και, κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1. Η Επιτροπή μπορεί, προκειμένου να αξιολογήσει το έργο μιας ελεγκτικής αρχής, να επανεξετάσει τη διαδρομή ελέγχου της ελεγκτικής αρχής ή να συμμετέχει σε επιτόπιους ελέγχους της ελεγκτικής αρχής και όταν, σύμφωνα με τα διεθνώς αποδεκτά λογιστικά πρότυπα, είναι αναγκαίο, προκειμένου να λάβει διασφάλιση σε σχέση με την αποτελεσματική λειτουργία της ελεγκτικής αρχής, η Επιτροπή μπορεί να διεξάγει ελέγχους πράξεων.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ, ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Μεταβιβάσεις αρμοδιοτήτων και διατάξεις εφαρμογής

Άρθρο 149

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, στο άρθρο 12 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 22 παράγραφος 7 τέταρτο εδάφιο, στο άρθρο 37 παράγραφος 13, στο άρθρο 38 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο, στο άρθρο 40 παράγραφος 4, στο άρθρο 41 παράγραφος 3, στο άρθρο 42 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 42 παράγραφος 6, στο άρθρο 61 παράγραφος 3 δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και έβδομο εδάφιο, στο άρθρο 63 παράγραφος 4 και στο άρθρο 64 παράγραφος 4, στο άρθρο 68 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 101 τέταρτο εδάφιο, στο άρθρο 122 παράγραφος 2 πέμπτο εδάφιο, στο άρθρο 125 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο, στο άρθρο 125 παράγραφος 9, στο άρθρο 127 παράγραφοι 7 και 8 και στο άρθρο 144 παράγραφος 6, ανατίθεται στην Επιτροπή για την περίοδο από 21 Δεκεμβρίου 2013 έως 31 Δεκεμβρίου 2020.

3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 5 παράγραφος 3, στο άρθρο 12 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 22 παράγραφος 7 τέταρτο εδάφιο, στο άρθρο 37 παράγραφος 13, στο άρθρο 38 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο, στο άρθρο 40 παράγραφος 4, στο άρθρο 41 παράγραφος 3, στο άρθρο 42 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 42 παράγραφος 6, στο άρθρο 61 παράγραφος 3 δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και έβδομο εδάφιο, στο άρθρο 63 παράγραφος 4 και στο άρθρο 64 παράγραφος 4, στο άρθρο 68 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 101 τέταρτο εδάφιο, στο άρθρο 122 παράγραφος 2 πέμπτο εδάφιο, στο άρθρο 125 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο, στο άρθρο 125 παράγραφος 9, στο άρθρο 127 παράγραφοι 7 και 8 και στο άρθρο 144 παράγραφος 6 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων

4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, το άρθρο 12 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 22 παράγραφος 7 τέταρτο εδάφιο, το άρθρο 37 παράγραφος 13, το άρθρο 38 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο, το άρθρο 40 παράγραφος 4, το άρθρο 41 παράγραφος 3, το άρθρο 42 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 42 παράγραφος 6, το άρθρο 61 παράγραφος 3 δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και έβδομο εδάφιο, το άρθρο 63 παράγραφος 4 και το άρθρο 64 παράγραφος 4, το άρθρο 68 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 101 τέταρτο εδάφιο, το άρθρο 122 παράγραφος 2 πέμπτο εδάφιο, το άρθρο 125 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 125 παράγραφος 9, το άρθρο 127 παράγραφοι 7 και 8 και το άρθρο 144 παράγραφος 6 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν διατυπωθεί αντίρρηση ούτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε από το Συμβούλιο εντός περιόδου δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο έχουν ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντίρρηση. Η εν λόγω περίοδος παρατείνεται κατά 2 μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 150

Διαδικασία επιτροπής

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, του κανονισμού ΕΤΠΑ, του κανονισμού ΕΕΤ του κανονισμού ΕΚΤ και του κανονισμού ΤΣ η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή συντονισμού των ΕΔΕΤ. Η επιτροπή αυτή αποτελεί επιτροπή υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Όταν η επιτροπή δεν εκδίδει γνώμη, η Επιτροπή δεν θεσπίζει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης όσον αφορά τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 8 τρίτο εδάφιο, στο άρθρο 22 παράγραφος 7 πέμπτο εδάφιο, στο άρθρο 38 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 38 παράγραφος 10, στο άρθρο 39 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 46 παράγραφος 3, στο άρθρο 96 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 115 παράγραφος 4 και στο άρθρο 125 παράγραφος 8 δεύτερο εδάφιο, και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2001.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 151

Επανεξέταση

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν τον παρόντα κανονισμό έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 σύμφωνα με το άρθρο 177 ΣΛΕΕ.

Άρθρο 152

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει ούτε τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής ή μερικής ακύρωσης, συνδρομής που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή με βάση τον εν λόγω κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006. Ο εν λόγω κανονισμός ή άλλη νομοθετική πράξη η οποία εφαρμόζεται στην εν λόγω συνδρομή στις 31 Δεκεμβρίου 2013, εξακολουθεί να διέπει τη συνδρομή αυτή ή τις πράξεις αυτές μέχρι το κλείσιμό τους. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου η συνδρομή καλύπτει τα επιχειρησιακά προγράμματα και τα μεγάλα έργα.

2. Οι αιτήσεις για τη λήψη συνδρομής που υποβλήθηκαν ή εγκρίθηκαν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 εξακολουθούν να ισχύουν.

3. Όταν ένα κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που παρέχει το άρθρο 123 παράγραφος 3, μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή αίτημα η διαχειριστική αρχή να εκτελεί τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης, κατά παρέκκλιση του άρθρου 59 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, για τα αντίστοιχα επιχειρησιακά προγράμματα που υλοποιούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006. Το αίτημα θα συνοδεύεται από αξιολόγηση την οποία θα έχει διενεργήσει η αρχή ελέγχου. Εάν η Επιτροπή, με βάση τις πληροφορίες που έχει λάβει από την αρχή ελέγχου αλλά και τους δικούς της ελέγχους, βεβαιωθεί ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου αυτών των επιχειρησιακών προγραμμάτων λειτουργούν αποτελεσματικά και ότι η λειτουργία τους δεν θα θιγεί εάν η διαχειριστική αρχή ασκήσει τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης, ενημερώνει το κράτος μέλος ότι συμφωνεί, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος.

Άρθρο 153

Κατάργηση

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 152, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2014.

2. Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που περιέχεται στο παράρτημα XIV.

Άρθρο 154

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της ημέρας δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 20 έως 24, 29 παράγραφος 3, 38 παράγραφος 1 στοιχείο α), τα άρθρα 58, 60, 76 έως 92, 118, 120, 121 και τα άρθρα 129 έως 147 τίθενται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2014.

Το άρθρο 39 παράγραφος 2 έβδομο εδάφιο δεύτερη περίοδος και το άρθρο 76 πέμπτο εδάφιο εφαρμόζονται με ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού σχετικά με την αποδέσμευση των πιστώσεων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. ŠADŽIUS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΟΙΝΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για να προωθηθεί η αρμονική, ισορροπημένη και βιώσιμη ανάπτυξη της Ένωσης και να μεγιστοποιηθεί η συμβολή ΕΔΕΤ σε μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς επίσης και των ειδικών αποστολών των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι οι πολιτικές δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη υποστηρίζονται από επενδύσεις μέσω των ΕΔΕΤ και άλλων ενωσιακών μέσων. Ως εκ τούτου, το Κοινό στρατηγικό πλαίσιο (ΚΣΠ), σύμφωνα με το άρθρο 10 και τις προτεραιότητες και τους στόχους που θεσπίζονται στους ειδικούς κανονισμούς για κάθε Ταμείο, παρέχει αρχές στρατηγικής καθοδήγησης για την επίτευξη ολοκληρωμένης προσέγγισης ανάπτυξης, χρησιμοποιώντας τα ΕΔΕΤ σε συντονισμό με άλλα ενωσιακά μέσα και πολιτικές, σύμφωνα με τους γενικούς στόχους της πολιτικής και στους πρωταρχικούς στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και, κατά περίπτωση, με τις εμβληματικές πρωτοβουλίες, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνει υπόψη τις καίριες εδαφικές προκλήσεις και τα ειδικά εθνικά, περιφερειακά και τοπικά πλαίσια.

2. ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΔΕΤ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΕΞΥΠΝΗ, ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΜΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΧΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. Προκειμένου να στηριχθεί η αποτελεσματική στόχευση για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη στα σύμφωνα εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα, ο παρών κανονισμός καθορίζει έντεκα θεματικούς στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 9 πρώτο εδάφιο οι οποίοι αντιστοιχούν στις προτεραιότητες της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη που θα στηριχθούν από τα ΕΔΕΤ.

2. Βάσει των θεματικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 9 πρώτο εδάφιο και προκειμένου να εξασφαλίσουν την απαραίτητη κρίσιμη μάζα για τη δημιουργία ανάπτυξης και απασχόλησης, τα κράτη μέλη επικεντρώνουν την υποστήριξη, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος κανονισμού και τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, στη θεματική συγκέντρωση και εξασφαλίζουν την αποδοτικότητα των δαπανών. Τα κράτη μέλη δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ιεράρχηση των δαπανών που ευνοούν την ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για την εκπαίδευση, την έρευνα, την καινοτομία και την ενεργειακή απόδοση, καθώς και των δαπανών για την ευκολότερη πρόσβαση των ΜΜΕ στη χρηματοδότηση, τη διασφάλιση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και τη διαχείριση φυσικών πόρων και της δράσης για την κλιματική αλλαγή, καθώς και για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης. Λαμβάνουν υπόψη τη διατήρηση ή την ενίσχυση της κάλυψης και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών απασχόλησης και των ενεργητικών πολιτικών για την αγορά εργασίας, για την καταπολέμηση της ανεργίας, με εστίαση στους νέους, και την αντιμετώπιση των κοινωνικών συνεπειών της κρίσης και την προώθηση της κοινωνικής ένταξης.

3. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή με τις προτεραιότητες που έχουν τεθεί στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, κατά την προετοιμασία των συμφώνων εταιρικής σχέσης, τα κράτη μέλη σχεδιάζουν τη χρήση των ΕΔΕΤ, λαμβάνοντας υπόψη τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων, κατά περίπτωση, και τις πλέον πρόσφατες σχετικές για κάθε χώρα συστάσεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ και τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ, σύμφωνα με τους αντίστοιχους ρόλους και υποχρεώσεις τους. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη, κατά περίπτωση, τις συστάσεις του Συμβουλίου δυνάμει του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης και τα προγράμματα οικονομικής προσαρμογής.

4. Προκειμένου να καθοριστεί ο τρόπος με τον οποίο τα ΕΔΕΤ μπορούν να συμβάλουν πιο αποτελεσματικά στη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και για να ληφθούν υπόψη οι στόχοι της Συνθήκης συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, τα κράτη μέλη επιλέγουν θεματικούς στόχους για τη σχεδιαζόμενη χρήση των ΕΔΕΤ μέσα στα κατάλληλα εθνικά, περιφερειακά και τοπικά πλαίσια.

3. ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΔΕΤ

3.1 Εισαγωγή

1. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο α) το σύμφωνο εταιρικής σχέσης περιγράφει ολοκληρωμένη προσέγγιση της εδαφικής ανάπτυξης. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η επιλογή των θεματικών στόχων και των επενδυτικών και ενωσιακών προτεραιοτήτων καλύπτει τις αναπτυξιακές ανάγκες και αντιμετωπίζει τις εδαφικές προκλήσεις με ολοκληρωμένο τρόπο σύμφωνα με την ανάλυση που περιγράφεται στο τμήμα 6.4. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν να αξιοποιήσουν στο έπακρο τις δυνατότητες ώστε να εξασφαλίσουν τη συντονισμένη και ολοκληρωμένη χρήση των ΕΔΕΤ.

2. Τα κράτη μέλη και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, οι περιφέρειες, εξασφαλίζουν ότι οι παρεμβάσεις που υποστηρίζονται από τα ΕΔΕΤ είναι συμπληρωματικές και εφαρμόζονται συντονισμένα με σκοπό να δημιουργηθούν συνέργειες ώστε να μειωθεί το διοικητικό κόστος και ο διοικητικός φόρτος για τους οργανισμούς διαχείρισης και τους δικαιούχους σύμφωνα με τα άρθρα 4, 15, και 27 του παρόντος κανονισμού.

3.2 Συντονισμός και συμπληρωματικότητα

1. Τα κράτη μέλη και οι αρχές διαχείρισης που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή των ΕΔΕΤ συνεργάζονται στενά κατά την προετοιμασία, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων. Ειδικότερα, διασφαλίζουν ότι υλοποιούνται οι ακόλουθες ενέργειες:

α) προσδιορισμός των τομέων παρέμβασης όπου τα ΕΔΕΤ μπορούν να συνδυάζονται με συμπληρωματικό τρόπο για την επίτευξη των θεματικών στόχων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό·

β) εξασφάλιση, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6, της ύπαρξης ρυθμίσεων για τον αποτελεσματικό συντονισμό των ΕΔΕΤ ώστε να αυξηθεί ο αντίκτυπος και η αποτελεσματικότητα των Ταμείων, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, μέσω της χρήσης πολυταμειακών προγραμμάτων για τα Ταμεία·

γ) προώθηση της συμμετοχής των αρχών διαχείρισης που είναι υπεύθυνες για άλλα ΕΔΕΤ και σχετικών υπουργείων για την ανάπτυξη συστημάτων στήριξης για την εξασφάλιση συντονισμού και την αποφυγή επικάλυψης·

δ) θέσπιση, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, κοινών επιτροπών παρακολούθησης προγραμμάτων σχετικά με την υλοποίηση των ΕΔΕΤ και εκπόνηση άλλων κοινών ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου για να διευκολυνθεί ο συντονισμός μεταξύ των αρχών που είναι υπεύθυνες για την υλοποίηση των ΕΔΕΤ·

ε) χρήση κοινών λύσεων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν τους αιτούντες και τους δικαιούχους, και «υπηρεσίας μίας στάσης», μεταξύ άλλων για την παροχή συμβουλών σχετικά με τις ευκαιρίες ενίσχυσης που διατίθενται μέσω καθενός από τα ΕΔΕΤ·

στ) καθιέρωση μηχανισμών που θα συντονίζουν δραστηριότητες συνεργασίας οι οποίες χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ με επενδύσεις που υποστηρίζονται από τα προγράμματα «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση»·

ζ) προώθηση κοινών προσεγγίσεων μεταξύ των ΕΔΕΤ όσον αφορά την καθοδήγηση για την ανάπτυξη των ενεργειών, των προσκλήσεων υποβολής προτάσεων και των διαδικασιών επιλογής ή άλλων μηχανισμών για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των ολοκληρωμένων έργων στα Ταμεία·

η) ενθάρρυνση της συνεργασίας ανάμεσα στις διαχειριστικές αρχές διαφορετικών ΕΔΕΤ στους τομείς της παρακολούθησης, της αξιολόγησης, της διαχείρισης και του ελέγχου, καθώς και του δημοσιονομικού ελέγχου.

3.3 Ενθάρρυνση ολοκληρωμένων προσεγγίσεων

1. Τα κράτη μέλη, κατά περίπτωση, συνδυάζουν τα ΕΔΕΤ σε ολοκληρωμένα πακέτα σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, που είναι ειδικά προσαρμοσμένα για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων εδαφικών προκλήσεων, προκειμένου να υποστηριχθεί η επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τη χρήση ΟΧΕ, ολοκληρωμένων δράσεων, κοινών σχεδίων δράσης και καθοδηγούμενη από την κοινότητα τοπική ανάπτυξη.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 36, για την ολοκληρωμένη αξιοποίηση των θεματικών στόχων, η χρηματοδότηση από τους διάφορους άξονες προτεραιότητας ή τα επιχειρησιακά προγράμματα του στηρίζονται από το ΕΚΤ, το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής μπορεί να συνδυαστεί στο πλαίσιο μίας ΟΧΕ. Συμπληρωματικά μπορεί να παρέχεται χρηματοδοτική υποστήριξη από το ΕΓΤΑΑ ή το ΕΤΘΑ από τα αντίστοιχα προγράμματα.

3. Σύμφωνα με τα σχετικά άρθρα των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο, για την αύξηση του αντίκτυπου και της αποτελεσματικότητας μιας θεματικά συνεπούς ολοκληρωμένης προσέγγισης, ένας άξονας προτεραιότητας μπορεί να αφορά περισσότερες από μία κατηγορίες περιφερειών, να συνδυάζει μία ή περισσότερες συμπληρωματικές επενδυτικές προτεραιότητες από το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΚΤ βάσει ενός θεματικού στόχου και, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να συνδυάζει μία ή περισσότερες επενδυτικές προτεραιότητες για να επιτύχει τη μέγιστη συμβολή τους στους άξονες προτεραιότητας.

4. Τα κράτη μέλη προωθούν, σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο και δυνάμει του άρθρου 32, την ανάπτυξη τοπικών και υποπεριφερειακών προσεγγίσεων. Η καθοδηγούμενη από την κοινότητα τοπική ανάπτυξη υλοποιείται στο πλαίσιο μιας στρατηγικής προσέγγισης για να εξασφαλιστεί ότι ο «από τη βάση προς την κορυφή» ορισμός των τοπικών αναγκών λαμβάνει υπόψη τις προτεραιότητες που έχουν οριστεί σε υψηλότερο επίπεδο. Συνεπώς, τα κράτη μέλη καθορίζουν την προσέγγιση της καθοδηγούμενης από την κοινότητα τοπικής ανάπτυξης μέσω του ΕΓΤΑΑ και, κατά περίπτωση, μέσω του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ ή του ΕΤΘΑ σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 και αναφέρουν στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης τις κύριες προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν με τον τρόπο αυτό, τους κύριους στόχους και τις προτεραιότητες για την καθοδηγούμενη από την κοινότητα τοπική ανάπτυξη, τους τύπους εδαφών που πρέπει να καλυφθούν, τον ιδιαίτερο ρόλο που θα δοθεί σε ομάδες τοπικής δράσης όσον αφορά την υλοποίηση στρατηγικών και τον ρόλο που προβλέπεται για το ΕΓΤΑΑ και, κατά περίπτωση, για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ ή το ΕΤΘΑ κατά την εφαρμογή στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης σε διάφορους τύπους εδαφών, όπως αγροτικές, αστικές και παράκτιες περιοχές, και των αντίστοιχων μηχανισμών συντονισμού.

4. ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΩΝ ΕΔΕΤ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ο συντονισμός εκ μέρους των κρατών μελών όπως προβλέπεται στο παρόν τμήμα εφαρμόζεται στον βαθμό που ένα κράτος μέλος προτίθεται να χρησιμοποιήσει τη στήριξη των ΕΔΕΤ και άλλων ενωσιακών μέσων στον σχετικό τομέα πολιτικής. Τα προγράμματα της Ένωσης που προβλέπονται στο παρόν τμήμα δεν αποτελούν εξαντλητικό κατάλογο.

4.1 Εισαγωγή

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των πολιτικών της Ένωσης σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και στην κοινωνική, οικονομική και εδαφική συνοχή με στόχο την ενθάρρυνση των συνεργειών και του αποτελεσματικού συντονισμού και τον εντοπισμό και την προώθηση του καταλληλότερου τρόπου χρήσης των ευρωπαϊκών ταμείων, προκειμένου να υποστηριχθούν οι τοπικές, περιφερειακές και εθνικές επενδύσεις. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των πολιτικών και των μέσων της Ένωσης και των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών παρεμβάσεων.

2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6 και με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, εξασφαλίζουν τον συντονισμό ανάμεσα στα ΕΔΕΤ και άλλα συναφή ενωσιακά μέσα σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών. Εγκρίνουν κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζουν τη συνέπεια μεταξύ των παρεμβάσεων που υποστηρίζονται από τα ΕΔΕΤ και των στόχων άλλων πολιτικών της Ένωσης κατά τα στάδια προγραμματισμού και υλοποίησης. Για το σκοπό αυτό, επιδιώκουν να ληφθούν υπόψη οι ακόλουθες πτυχές:

α) βελτίωση της συμπληρωματικότητας και των συνεργειών μεταξύ διαφόρων ενωσιακών μέσων σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, κατά το στάδιο προγραμματισμού και εφαρμογής·

β) βελτιστοποίηση των υπαρχουσών δομών και, εφόσον χρειάζεται, θέσπιση νέων που διευκολύνουν τον στρατηγικό καθορισμό προτεραιοτήτων όσον αφορά τα διάφορα μέσα και δομές για τον συντονισμό σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών, αποφυγή επικάλυψης προσπαθειών και εντοπισμός τομέων στους οποίους είναι αναγκαία πρόσθετη χρηματοδοτική υποστήριξη·

γ) αξιοποίηση των δυνατοτήτων για το συνδυασμό της στήριξης από διάφορα μέσα για τη στήριξη μεμονωμένων ενεργειών και στενή συνεργασία με τους αρμόδιους για την υλοποίηση σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών ώστε να δημιουργηθούν συνεκτικές και απλουστευμένες ευκαιρίες χρηματοδότησης για τους δικαιούχους.

4.2 Συντονισμός με την Κοινή Γεωργική Πολιτική και την Κοινή Αλιευτική Πολιτική

1. Το ΕΓΤΑΑ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής και συμπληρώνει τα μέτρα στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων, το οποίο παρέχει άμεση υποστήριξη σε γεωργούς και υποστηρίζει τα μέτρα της αγοράς. Συνεπώς, τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τις εν λόγω παρεμβάσεις από κοινού με στόχο να μεγιστοποιηθούν οι συνέργιες και η προστιθέμενη αξία της υποστήριξης της ΕΕ.

2. Το ΕΤΘΑ αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων της μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής. Συνεπώς, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το ΕΤΘΑ για να υποστηριχθούν οι προσπάθειες για τη βελτίωση της συλλογής δεδομένων και την ενίσχυση του ελέγχου και για να εξασφαλιστεί ότι επιδιώκονται ακόμα συνέργειες για την υποστήριξη των προτεραιοτήτων της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής, όπως είναι οι γνώσεις για τη θάλασσα, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός, η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, η ενοποιημένη θαλάσσια επιτήρηση, η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας και η προσαρμογή στις αρνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στις παράκτιες ζώνες.

4.3 «Ορίζοντας 2020» και άλλα κεντρικά διαχειριζόμενα προγράμματα της Ένωσης στους τομείς της έρευνας και της καινοτομίας

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή δίνουν έμφαση στην ενίσχυση των συνεργειών και της συμπληρωματικότητας μεταξύ των ΕΔΕΤ και του Ορίζοντα 2020, του προγράμματος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (COSME) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1287/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], και άλλων σχετικών κεντρικά διαχειριζόμενων προγραμμάτων χρηματοδότησης ενώ παράλληλα διαχωρίζουν με σαφήνεια τους τομείς παρέμβασης μεταξύ τους.

2. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν εθνικές ή/και περιφερειακές στρατηγικές έρευνας και καινοτομίας για την «έξυπνη εξειδίκευση», σύμφωνα με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, κατά περίπτωση. Αυτές οι στρατηγικής μπορούν να έχουν τη μορφή ή ενός εθνικού ή περιφερειακού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής έρευνας και καινοτομίας για την «έξυπνη εξειδίκευση» ή να περιλαμβάνονται σε αυτό. Οι στρατηγικές έξυπνης ειδίκευσης αναπτύσσονται μέσω της συμμετοχής εθνικών ή περιφερειακών διαχειριστικών αρχών και ενδιαφερόμενων φορέων, όπως είναι τα πανεπιστήμια και άλλα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ο κλάδος και οι κοινωνικοί εταίροι, σε μια επιχειρηματική διαδικασία ανακάλυψης. Οι αρχές που σχετίζονται άμεσα με το πρόγραμμα «Ορίζοντας 2020» συνδέονται στενά με αυτή τη διαδικασία. Οι στρατηγικές έξυπνης ειδίκευσης περιλαμβάνουν:

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ.1287/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος πλαισίου για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (COSME) (2014-2020) και την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 1639/2006/ΕΚ (Βλέπε σελίδα 33 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

α) «ανάντη ενέργειες» για την προετοιμασία της συμμετοχής περιφερειακών φορέων Ε&Κ στο πρόγραμμα «Ορίζοντας 2020» («σκαλοπάτια προς την αριστεία») κατά περίπτωση. Ενισχύονται η επικοινωνία και η συνεργασία μεταξύ των εθνικών σημείων επαφής του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και των αρχών διαχείρισης των ΕΔΕΤ.

β) «κατάντη ενέργειες» για την παροχή των μέσων για την αξιοποίηση και τη διάδοση στην αγορά των αποτελεσμάτων Ε&Κ που προκύπτουν από το πρόγραμμα «Ορίζοντας 2020» και προηγούμενα προγράμματα, με ιδιαίτερη έμφαση στη δημιουργία φιλικού προς την καινοτομία περιβάλλοντος για τις επιχειρήσεις και τη βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, και με γνώμονα τις προτεραιότητες που προσδιορίζονται για τα εδάφη στην αντίστοιχη στρατηγική έξυπνης εξειδίκευσης.

3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν πλήρως τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού που επιτρέπουν να συνδυαστούν τα ΕΔΕΤ με πόρους του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» στα οικεία προγράμματα που χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση τμημάτων των στρατηγικών του σημείου 2. Παρέχεται κοινή υποστήριξη προς τις εθνικές και περιφερειακές αρχές για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των στρατηγικών αυτών, ώστε να εντοπιστούν ευκαιρίες για την κοινή χρηματοδότηση των υποδομών ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος για την Ε&Κ, την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας, τη μεθοδολογική υποστήριξη μέσω της αξιολόγησης από ομοτίμους, την ανταλλαγή ορθών πρακτικών και την κατάρτιση στις περιφέρειες.

4. Τα κράτη μέλη και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, οι περιφέρειες εξετάζουν τα ακόλουθα πρόσθετα μέτρα που αποσκοπούν στη διερεύνηση των δυνατοτήτων για αριστεία στην Ε&Κ, με τρόπο που είναι συμπληρωματικός και δημιουργεί συνέργιες με την πρωτοβουλία «Ορίζοντας 2020», ιδίως μέσω κοινής χρηματοδότησης:

α) σύνδεση των ερευνητικών ιδρυμάτων αριστείας με τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, καθώς και με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες με χαμηλές επιδόσεις στον τομέα της έρευνας, ανάπτυξης και καινοτομίας (ΕΑΚ), με σκοπό τη δημιουργία νέων ή την αναβάθμιση των ήδη υφιστάμενων κέντρων αριστείας στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καθώς και στα κράτη μέλη και περιφέρειες με χαμηλές επιδόσεις στην έρευνα, την ανάπτυξη και την καινοτομία·

β) δημιουργία δεσμών στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καθώς και μεταξύ κρατών μελών και περιφερειών με χαμηλές επιδόσεις ΕΑΚ και καινοτόμων ομίλων αναγνωρισμένης αριστείας·

γ) θέσπιση «εδρών ΕΧΕ» για την προσέλκυση διακεκριμένων πανεπιστημιακών, ιδίως σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες καθώς και σε κράτη μέλη και περιφέρειες με χαμηλές επιδόσεις ΕΑΚ·

δ) υποστήριξη της πρόσβασης σε διεθνή δίκτυα ερευνητών και φορέων καινοτομίας που δεν συμμετέχουν επαρκώς στον Ευρωπαϊκό Χώρο Έρευνας (ΕΧΕ) ή προέρχονται από λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες ή από κράτη μέλη και περιφέρειες με χαμηλές επιδόσεις ΕΑΚ·

ε) συμβολή, κατά περίπτωση, στις ευρωπαϊκές εταιρικές σχέσεις καινοτομίας·

στ) προετοιμασία των εθνικών ιδρυμάτων ή/και των συνεργατικών ομίλων αριστείας για συμμετοχή στις κοινότητες γνώσης και καινοτομίας (KIC) του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Καινοτομίας και Τεχνολογίας (ΕΙΚΤ)· και

ζ) υποδοχή προγραμμάτων κινητικότητας διεθνών ερευνητών υψηλής ποιότητας με συγχρηματοδότηση από το «Marie Sklodowska-Curie Actions».

Τα κράτη μέλη στοχεύουν στο να επιδεικνύουν, κατά περίπτωση και σύμφωνα με το άρθρο 70, ευελιξία ώστε να στηρίζουν πράξεις εκτός της περιοχής του προγράμματος, με επίπεδο επενδύσεων επαρκές για την επίτευξη κρίσιμης μάζας, προκειμένου να εφαρμόζουν τα μέτρα του πρώτου εδαφίου με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο.

4.4 Χρηματοδότηση σχεδίων επίδειξης στο πλαίσιο του αποθεματικού για νεοεισερχόμενους (NER 300) [1]

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η χρηματοδότηση από τα ΕΔΕΤ συντονίζεται με τη στήριξη από το πρόγραμμα NER 300, που χρησιμοποιεί τα έσοδα από τον πλειστηριασμό των δικαιωμάτων ύψους 300 εκατ. τα οποία αποτελούν το αποθεματικό για τους νεοεισερχόμενους στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού συστήματος εμπορίας εκπομπών.

[1] Απόφαση 2010/670/ΕΕ της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2010, για καθορισμό κριτηρίων και μέτρων χρηματοδότησης έργων επίδειξης σε εμπορική κλίμακα, τα οποία αποσκοπούν στην περιβαλλοντικά ασφαλή δέσμευση και αποθήκευση CO_2 σε γεωλογικούς σχηματισμούς, καθώς και έργων επίδειξης καινοτόμων τεχνολογιών ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας που θεσπίστηκε με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 6.11.2010, σ. 39).

4.5 LIFE και το κεκτημένο για το περιβάλλον [1]

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, μέσω ισχυρότερης θεματικής εστίασης στα προγράμματα και την εφαρμογή της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης σύμφωνα με το άρθρο 8, επιδιώκουν να αξιοποιήσουν συνέργειες με ενωσιακά μέσα πολιτικής (τόσο τα χρηματοδοτικά όσο και τα μη χρηματοδοτικά) που εξυπηρετούν το μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, την προστασία του περιβάλλοντος και την αποδοτικότητα των πόρων.

2. Τα κράτη μέλη προάγουν και, κατά περίπτωση και σύμφωνα με το άρθρο 4, εξασφαλίζουν τη συμπληρωματικότητα και το συντονισμό με το LIFE, ειδικότερα με τα ολοκληρωμένα έργα στους τομείς που αφορούν τη φύση, τη βιοποικιλότητα, το νερό, το μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Ο συντονισμός αυτός επιτυγχάνεται μέσω μέτρων όπως η προώθηση της χρηματοδότησης δραστηριοτήτων μέσω των ΕΔΕΤ που συμπληρώνουν τα ολοκληρωμένα έργα στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE, καθώς και προωθώντας τη χρήση λύσεων, μεθόδων και προσεγγίσεων που επικυρώνονται στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE, μεταξύ άλλων, συμπεριλαμβανομένου του τομέα των πράσινων υποδομών, της ενεργειακής απόδοσης, των οικολογικών καινοτομιών, των λύσεων που βασίζονται στο οικοσύστημα και της έγκρισης σχετικών καινοτόμων τεχνολογιών.

3. Τα σχετικά τομεακά σχέδια, προγράμματα ή στρατηγικές (συμπεριλαμβάνοντας το πλαίσιο δράσης προτεραιότητας, το σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών, το σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων, το σχέδιο μετριασμού των επιπτώσεων ή η στρατηγική προσαρμογής) μπορούν να χρησιμεύουν ως πλαίσιο συντονισμού, όταν προβλέπεται υποστήριξη για τους σχετικούς τομείς.

4.6 «ERASMUS+» [2]

1. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν να χρησιμοποιούν τα ΕΔΕΤ για την ενσωμάτωση εργαλείων και μεθόδων που αναπτύσσονται και δοκιμάζονται επιτυχώς στο πλαίσιο του προγράμματος «Erasmus +» με σκοπό να μεγιστοποιηθεί ο κοινωνικός και οικονομικός αντίκτυπος των επενδύσεων για τους ανθρώπους και, μεταξύ άλλων, να δοθεί ώθηση σε πρωτοβουλίες των νέων και δράσεις των πολιτών.

2. Τα κράτη μέλη προωθούν και διασφαλίζουν σύμφωνα με το άρθρο 4, τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των ΕΔΕΤ και του προγράμματος «Erasmus +» σε εθνικό επίπεδο μέσω σαφούς διάκρισης όσον αφορά τα είδη των επενδύσεων και τις στοχευόμενες ομάδες που υποστηρίζονται. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν τη συμπληρωματικότητα όσον αφορά τη χρηματοδότηση ενεργειών κινητικότητας.

3. Ο συντονισμός επιτυγχάνεται με τη θέσπιση κατάλληλων μηχανισμών συνεργασίας μεταξύ των αρχών διαχείρισης και των εθνικών υπηρεσιών που δημιουργούνται στο πλαίσιο του προγράμματος «Erasmus +», το οποίο μπορεί να ενισχύσει τη διαφανή και προσβάσιμη επικοινωνία με τους πολίτες σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

4.7 Πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Απασχόληση και την Κοινωνική Καινοτομία («EaSI») [3]

1. Τα κράτη μέλη προωθούν και διασφαλίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6, τον αποτελεσματικό συντονισμό ανάμεσα στο Πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Απασχόληση και την Κοινωνική Καινοτομία (EaSI) και την υποστήριξη που παρέχεται από τα ΕΔΕΤ στο πλαίσιο των θεματικών στόχων της απασχόλησης και της κοινωνικής ένταξης. Ο εν λόγω αποτελεσματικός συντονισμός περιλαμβάνει συντονισμό της υποστήριξης που παρέχεται στο πλαίσιο του άξονα EURES του EaSI με δράσεις για την ενίσχυση της διακρατικής κινητικότητας του εργατικού δυναμικού η οποία υποστηρίζεται από το ΕΚΤ με σκοπό την προώθηση της γεωγραφικής κινητικότητας των εργαζομένων και την αύξηση των ευκαιριών εργασίας, καθώς και τον συντονισμό μεταξύ της υποστήριξης των ΕΔΕΤ για την αυτοαπασχόληση, την επιχειρηματικότητα, τη δημιουργία επιχειρήσεων και επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας και της υποστήριξης του EaSI, στο πλαίσιο του άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας.

2. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν, κατά περίπτωση, να αυξήσουν κλιμακωτά τα πιο επιτυχημένα μέτρα που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του άξονα Progress του EaSI, ιδίως όσον αφορά την κοινωνική καινοτομία και τον πειραματισμό με την κοινωνική πολιτική έχοντας την υποστήριξη του ΕΚΤ.

4.8 Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF) [4]

1. Για να μεγιστοποιήσουν την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε οι παρεμβάσεις του ΕΤΠΑ και του Ταμείου Συνοχής να προγραμματίζονται σε στενή συνεργασία με την υποστήριξη που παρέχεται από τη CEF, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η συμπληρωματικότητα, να αποφεύγεται η αλληλοεπικάλυψη των προσπαθειών και να διασφαλίζεται η βέλτιστη σύνδεση

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1293/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2013 για τη θέσπιση προγράμματος για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα (LIFE) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 614/2007 (Βλέπε σελίδα 185 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

[2] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 128892013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2013 για τη θέσπιση του «ERASMUS+»: πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, την νεολαία και τον αθλητισμό και την κατάργηση των αποφάσεων αριθ. 1719/2009/ΕΚ, 1720/2006/ΕΚ και 1298/2008/ΕΚ (Βλέπε σελίδα 50 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

[3] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1296/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2013 για το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απασχόληση και την κοινωνική καινοτομία («EaSI») και την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 283/2010/ΕΚ για τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Μικροχρηματοδοτήσεων Progress για την απασχόληση και την κοινωνική ένταξη (Βλέπε σελίδα 238 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

[4] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη», την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 913/2010 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 680/2007 και (ΕΚ) αριθ. 67/2010 (ΕΕ L 348 της 20.12.2013, σ. 129).

των διαφορετικών τύπων υποδομής σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, καθώς και σε ολόκληρη την Ένωση. Η μέγιστη αξιοποίηση των διάφορων χρηματοδοτικών μέσων εξασφαλίζεται για σχέδια με διάσταση Ένωσης και εσωτερικής αγοράς, και ιδίως για σχέδια που εφαρμόζουν κατά προτεραιότητα τα δίκτυα μεταφορών, ενέργειας και ψηφιακής υποδομής, όπως καθορίζονται στα αντίστοιχα πλαίσια πολιτικής ΔΕΔ, προκειμένου να κατασκευαστούν νέες υποδομές και να αναβαθμιστούν ουσιωδώς οι υπάρχουσες υποδομές.

2. Στον τομέα των μεταφορών, ο προγραμματισμός των επενδύσεων βασίζεται στην πραγματική και την προβλεπόμενη ζήτηση μεταφορών και εντοπίζει ζεύξεις που λείπουν και σημεία συμφόρησης, λαμβάνοντας υπόψη, βάσει συνεκτικής προσέγγισης, την ανάπτυξη των ενωσιακών διασυνοριακών ζεύξεων και την ανάπτυξη ζεύξεων μεταξύ των περιφερειών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους. Οι επενδύσεις στην περιφερειακή συνδετικότητα στο πλήρες διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών (ΔΕΔ-Μ) και στο κεντρικό δίκτυο ΔΕΔ-Μ εξασφαλίζουν ότι οι αστικές και αγροτικές περιοχές επωφελούνται από τις ευκαιρίες που δημιουργούνται μέσω των μεγάλων δικτύων.

3. Η ιεράρχηση προτεραιοτήτων των επενδύσεων που έχουν κάποια επίπτωση πέρα από ένα ορισμένο κράτος μέλος, ιδιαίτερα αυτών που αποτελούν τμήμα των διαδρόμων του δικτύου των ΔΕΔ-Μ, συντονίζεται με τον σχεδιασμό του ΔΕΔ-Μ και τα σχέδια εφαρμογής των διαδρόμων του κεντρικού δικτύου, έτσι ώστε οι επενδύσεις από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής σε υποδομές μεταφοράς να είναι απόλυτα σύμφωνες με τους προσανατολισμούς του ΔΕΔ-Μ.

4. Τα κράτη μέλη δίνουν έμφαση στις βιώσιμες μορφές μεταφορών και στη βιώσιμη αστική κινητικότητα, καθώς και σε επενδύσεις σε τομείς που προσφέρουν την μεγαλύτερη ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη βελτίωσης της ποιότητας, της προσβασιμότητας και της αξιοπιστίας των υπηρεσιών μεταφοράς για την προώθηση των δημόσιων μεταφορών. Αφού προσδιοριστούν, οι επενδύσεις ιεραρχούνται κατά προτεραιότητα, ανάλογα με τη συμβολή τους στην κινητικότητα, τη βιωσιμότητα, στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο μεταφορών, σύμφωνα με την οπτική που αναπτύσσεται στη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής «Χάρτης πορείας για έναν Ενιαίο Ευρωπαϊκό Χώρο Μεταφορών – Για ένα ανταγωνιστικό και ενεργειακά αποδοτικό σύστημα μεταφορών», που επισημαίνει ότι στον τομέα των μεταφορών απαιτείται σημαντική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Η συμβολή των έργων στα βιώσιμα ευρωπαϊκά δίκτυα εμπορευματικών μεταφορών μέσω της ανάπτυξης εσωτερικών πλωτών μεταφορών πρέπει να προάγεται βάσει προηγούμενης αξιολόγησης των αναμενόμενων περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

5. Τα ΕΔΕΤ παρέχουν τις τοπικές και περιφερειακές υποδομές και τη σύνδεσή τους με τα ενωσιακά δίκτυα προτεραιότητας στους τομείς της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών.

6. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θεσπίζουν κατάλληλους μηχανισμούς συντονισμού και τεχνικής υποστήριξης για να εξασφαλίσουν τη συμπληρωματικότητα και τον αποτελεσματικό σχεδιασμό των μέτρων ΤΠΕ ώστε να αξιοποιηθούν πλήρως τα διάφορα μέσα της Ένωσης (ΕΔΕΤ, CEF, διευρωπαϊκά δίκτυα, «Ορίζοντας 2020») για τη χρηματοδότηση ευρυζωνικών δικτύων και των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών. Η επιλογή του καταλληλότερου μηχανισμού χρηματοδότησης λαμβάνει υπόψη τη δυνατότητα της πράξης να παράγει έσοδα και το επίπεδο κινδύνου για την αποτελεσματικότερη χρήση των δημόσιων πόρων. Κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων για υποστήριξη από τα ΕΔΕΤ, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους τις αξιολογήσεις των ενεργειών που σχετίζονται με το συγκεκριμένο κράτος μέλος οι οποίες υποβλήθηκαν στη CEF αλλά δεν επιλέχθηκαν, με την επιφύλαξη της τελικής απόφασης επιλογής από τη διαχειριστική αρχή.

4.9 Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας, Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Γειτονίας και Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, επιδιώκουν να ενισχυθεί ο συντονισμός μεταξύ των ΕΔΕΤ και των εξωτερικών μέσων για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας στην επίτευξη πολλαπλών στόχων πολιτικής της Ένωσης. Ο συντονισμός και η συμπληρωματικότητα με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης, το Μηχανισμό Προενταξιακής Βοήθειας και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Γειτονίας έχουν ιδιαίτερη σημασία.

2. Για την υποστήριξη της αποτελεσματικότερης εδαφικής ολοκλήρωσης, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αξιοποιήσουν συνέργειες μεταξύ δραστηριοτήτων εδαφικής συνεργασίας, στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Γειτονίας, ιδίως για διασυνοριακές δραστηριότητες συνεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες που προσφέρουν οι ευρωπαϊκοί όμιλοι εδαφικής συνεργασίας.

5. ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΡΣΙΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

5.1 Εταιρική σχέση και πολυεπίπεδη διακυβέρνηση

1. Σύμφωνα με το άρθρο 5, η αρχή της εταιρικής σχέσης και της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης τηρείται από τα κράτη μέλη προκειμένου να διευκολύνουν την επίτευξη της κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής και την υλοποίηση των προτεραιοτήτων της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Προκειμένου να τηρούνται οι εν λόγω αρχές, απαιτείται συντονισμένη δράση, ιδίως μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης, η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, και στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, συμπεριλαμβανομένης της επιχειρησιακής και θεσμικής συνεργασίας, όσον αφορά την προετοιμασία και την εφαρμογή του συμφώνου εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων.

2. Τα κράτη μέλη εξετάζουν την ανάγκη ενίσχυσης της θεσμικής ικανότητας των εταίρων με σκοπό την ανάπτυξη των δυνατοτήτων τους, συμβάλλοντας στην αποτελεσματικότητα της εταιρικής σχέσης.

5.2 Βιώσιμη ανάπτυξη

1. Τα κράτη μέλη και οι αρχές διαχείρισης, σε όλα τα στάδια της υλοποίησης, εξασφαλίζουν την πλήρη ενσωμάτωση της βιώσιμης ανάπτυξης στα ΕΔΕΤ, λαμβάνοντας υπόψη την τήρηση της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 ΣΕΕ, καθώς και την υποχρέωση να ενταχθούν οι απαιτήσεις για περιβαλλοντική προστασία σύμφωνα με το άρθρο 11 και την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», όπως ορίζεται στο άρθρο 191 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ.

Οι αρμόδιες για τη διαχείριση αρχές αναλαμβάνουν δράσεις καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής του προγράμματος, τη διάρκεια του κύκλου ζωής του προγράμματος, για να αποφευχθούν ή να μειωθούν τα επιβλαβή για το περιβάλλον αποτελέσματα των παρεμβάσεων και να επιτευχθούν αποτελέσματα σε καθαρά κοινωνικά, περιβαλλοντικά και κλιματικά οφέλη. Οι ενέργειες που πρόκειται να πραγματοποιηθούν μπορούν να συνίστανται, μεταξύ άλλων, στις εξής:

α) κατευθύνουν τις επενδύσεις προς την πλέον αποδοτική χρήση των πόρων και προς βιώσιμες επιλογές,

β) αποφεύγουν επενδύσεις που ενδέχεται να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές ή κλιματικές επιπτώσεις και υποστηρίζουν ενέργειες για το μετριασμό τυχόν λοιπών επιπτώσεων,

γ) ακολουθούν μια μακροπρόθεσμη προοπτική όταν συγκρίνουν το κόστος των εναλλακτικών επενδυτικών επιλογών του «κύκλου ζωής»,

δ) αυξάνουν τη χρήση των οικολογικών δημόσιων συμβάσεων.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις δυνατότητες μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και προσαρμογής σε αυτή των επενδύσεων που πραγματοποιούνται με την υποστήριξη των ΕΔΕΤ, σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού, και εξασφαλίζουν ότι είναι ανθεκτικές στον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής και των φυσικών καταστροφών, όπως είναι οι αυξημένοι κίνδυνοι πλημμυρών, οι ξηρασίες, τα κύματα καύσωνα, οι δασικές πυρκαγιές και τα ακραία καιρικά φαινόμενα.

3. Οι επενδύσεις είναι συνεπείς με την ιεράρχηση της διαχείρισης των υδάτινων πόρων σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), με έμφαση στις επιλογές διαχείρισης της ζήτησης. Οι εναλλακτικές επιλογές προμήθειας εξετάζονται μόνο όταν έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες εξοικονόμησης και αποδοτικής χρήσης νερού. Η δημόσια παρέμβαση στον τομέα της διαχείρισης αποβλήτων συμπληρώνει τις προσπάθειες του ιδιωτικού τομέα, ιδίως σε σχέση με την ευθύνη του παραγωγού. Οι επενδύσεις ενθαρρύνουν τις καινοτόμες προσεγγίσεις που προωθούν υψηλά επίπεδα ανακύκλωσης. Οι επενδύσεις είναι συνεπείς με την ιεράρχηση των αποβλήτων που καθορίζεται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]). Οι δαπάνες που σχετίζονται με τη βιοποικιλότητα και την προστασία των φυσικών πόρων είναι συνεπείς με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([3]).

5.3 Προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και μη διάκριση

1. Σύμφωνα με το άρθρο 7, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή επιδιώκουν την επίτευξη του στόχου της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να αποτρέψουν κάθε διάκριση κατά την προετοιμασία, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των ενεργειών στα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από τα ΕΔΕΤ. Κατά την επιδίωξη των στόχων του άρθρου 7, τα κράτη μέλη περιγράφουν τις ενέργειες που πρέπει να αναληφθούν, ιδίως όσον αφορά την επιλογή των πράξεων, τον προσδιορισμό των στόχων για παρεμβάσεις και τις ρυθμίσεις για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων. Τα κράτη μέλη διενεργούν επίσης αναλύσεις ως προς το φύλο κατά περίπτωση. Συγκεκριμένα, ειδικές στοχοθετημένες ενέργειες υποστηρίζονται από το ΕΚΤ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7, τη συμμετοχή των αρμόδιων φορέων που είναι αρμόδιοι για την προώθηση της ισότητας των φύλων και την καταπολέμηση των διακρίσεων στην εταιρική σχέση και διασφαλίζουν κατάλληλες δομές σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές για την παροχή συμβουλών σχετικά με την ισότητα των φύλων, την καταπολέμηση των διακρίσεων και την προσβασιμότητα προκειμένου να παρέχουν την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη στην προετοιμασία, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των ΕΔΕΤ.

3. Οι διαχειριστικές αρχές πραγματοποιούν αξιολογήσεις ή ασκήσεις αυτοαξιολόγησης, σε συντονισμό με τις επιτροπές παρακολούθησης, με επίκεντρο την εφαρμογή της αρχής της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου.

([1]) Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

([2]) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008 για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3).

([3]) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

4. Τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν, με κατάλληλο τρόπο, τις ανάγκες των μειονεκτουσών ομάδων προκειμένου να τους επιτραπεί να ενταχθούν καλύτερα στην αγορά εργασίας και, κατά συνέπεια, να διευκολυνθεί η πλήρης συμμετοχή τους στην κοινωνία.

5.4 Προσβασιμότητα

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 7 για την αποτροπή των διακρίσεων λόγω αναπηρίας Οι διαχειριστικές αρχές φροντίζουν, μέσω λήψης μέτρων σε όλο τον κύκλο ζωής του προγράμματος, ώστε όλα τα προϊόντα, αγαθά, υπηρεσίες και υποδομές που είναι ανοικτές ή παρέχονται στο κοινό και συγχρηματοδοτούνται από τα ΕΔΕΤ να είναι προσβάσιμες σε όλους τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρία, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε επίπεδο Ένωσης και σε εθνικό επίπεδο, συμβάλλοντας έτσι σε ένα περιβάλλον χωρίς εμπόδια για τα άτομα με αναπηρίες και τους ηλικιωμένους. Επιπλέον, εξασφαλίζεται η δυνατότητα πρόσβασης στο φυσικό περιβάλλον, στις μεταφορές, στις τεχνολογίες της πληροφορίας και της επικοινωνίας, προκειμένου να προαχθεί η ένταξη των μειονεκτουσών ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρίες. Τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν μπορούν να περιλαμβάνουν προσανατολισμό των επενδύσεων στην προσβασιμότητα σε υφιστάμενα κτίρια και καθιερωμένες υπηρεσίες.

5.5 Αντιμετώπιση της δημογραφικής αλλαγής

1. Οι προκλήσεις που προκύπτουν από τις δημογραφικές αλλαγές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως εκείνων που αφορούν τον συρρικνούμενο ενεργό πληθυσμό, την αυξανόμενη αναλογία συνταξιοδοτημένων ατόμων στο συνολικό πληθυσμό και τη μείωση του πληθυσμού, λαμβάνονται υπόψη σε όλα τα επίπεδα. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα ΕΔΕΤ, σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές ή περιφερειακές στρατηγικές, όπου υφίστανται τέτοιες στρατηγικές, για την αντιμετώπιση των δημογραφικών προβλημάτων και για να δημιουργήσουν οικονομική ανάπτυξη που συνδέεται με μια γηράσκουσα κοινωνία.

2. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα ΕΔΕΤ, σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές ή περιφερειακές στρατηγικές, για να διευκολύνουν την ένταξη όλων των ηλικιακών ομάδων, μεταξύ άλλων μέσω καλύτερης πρόσβασης στην εκπαίδευση και δομών κοινωνικής στήριξης, με σκοπό τη βελτίωση των ευκαιριών εύρεσης εργασίας για τους ηλικιωμένους και τους νέους, και δίνοντας έμφαση στις περιφέρειες σε υψηλά ποσοστά ανεργίας στους νέους σε σύγκριση με τον μέσο όρο της Ένωσης. Οι επενδύσεις στον τομέα των υποδομών για την υγεία στοχεύουν σε μακρόβιο και υγιή επαγγελματικό βίο για όλους τους πολίτες της Ένωσης.

3. Προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις στις περιοχές που πλήττονται περισσότερο από τη δημογραφική αλλαγή, τα κράτη μέλη καθορίζουν ιδίως μέτρα για:

α) την υποστήριξη της δημογραφικής ανανέωσης μέσω καλύτερων συνθηκών για τις οικογένειες και καλύτερης εξισορρόπησης της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής·

β) την τόνωση της απασχόλησης, την αύξηση της παραγωγικότητας και της οικονομικής επίδοσης μέσω επενδύσεων στην εκπαίδευση, στις ΤΠΕ και στην έρευνα και καινοτομία·

γ) την έμφαση στην καταλληλότητα και την ποιότητα της εκπαίδευσης, της κατάρτισης και στις δομές κοινωνικής υποστήριξης, καθώς και, κατά περίπτωση, στην αποτελεσματικότητα των συστημάτων κοινωνικής προστασίας·

δ) την προώθηση οικονομικά αποδοτικής παροχής υγειονομικής περίθαλψης και μακροχρόνιας περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένων επενδύσεων στην ηλεκτρονική περίθαλψη και φροντίδα και σε υποδομές.

5.6 Μετριασμός της κλιματικής αλλαγής και προσαρμογή

Σύμφωνα με το άρθρο 8, ο μετριασμός της κλιματικής αλλαγής και η προσαρμογή σε αυτή καθώς και η πρόληψη κινδύνων ενσωματώνονται στη διαδικασία προετοιμασίας και υλοποίησης των συμφώνων εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων.

6. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΟΥΝ ΚΑΙΡΙΕΣ ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

6.1 Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα γεωγραφικά ή δημογραφικά χαρακτηριστικά και εγκρίνουν μέτρα αντιμετώπισης των ειδικών εδαφικών προκλήσεων κάθε περιφέρειας ώστε να αξιοποιηθεί το ειδικό αναπτυξιακό δυναμικό τους, βοηθώντας έτσι τις περιφέρειες να επιτύχουν έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο.

6.2 Η επιλογή και ο συνδυασμός των θεματικών στόχων, καθώς και η επιλογή των αντίστοιχων επενδυτικών και ενωσιακών προτεραιοτήτων και οι ειδικοί στόχοι που έχουν τεθεί, αποτυπώνουν τις ανάγκες και τις δυνατότητες για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη κάθε κράτους μέλους και περιφέρειας.

6.3 Κατά την προετοιμασία των συμφώνων εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν συνεπώς υπόψη το γεγονός ότι οι βασικότερες κοινωνικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Ένωση – παγκοσμιοποίηση, δημογραφική αλλαγή, υποβάθμιση του περιβάλλοντος, μετανάστευση, κλιματική αλλαγή, χρήση της ενέργειας, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της κρίσης – έχουν ενδεχομένως διαφορετικό αντίκτυπο στις διάφορες περιφέρειες.

6.4 Για μια ολοκληρωμένη εδαφική προσέγγιση για την αντιμετώπιση των εδαφικών προκλήσεων, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα των ΕΔΕΤ αντικατοπτρίζουν την πολυμορφία των ευρωπαϊκών περιφερειών, όσον αφορά την απασχόληση και τα χαρακτηριστικά της αγοράς εργασίας, τις σχέσεις αλληλεξάρτησης μεταξύ διαφορετικών τομέων, τα μοντέλα μετακινήσεων προς και από την εργασία, τη γήρανση του πληθυσμού και τις δημογραφικές μεταβολές, τα χαρακτηριστικά του πολιτιστικού τοπίου και της πολιτιστικής κληρονομίας, τις αδυναμίες και τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, τη χρήση της γης και τους περιορισμούς των πόρων, τις δυνατότητες για πιο βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων των εναλλακτικών μορφών ενέργειας, τις θεσμικές ρυθμίσεις και ρυθμίσεις διακυβέρνησης, τη διασυνδεσιμότητα και την προσβασιμότητα και τις συνδέσεις μεταξύ αγροτικών και αστικών περιοχών. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες λαμβάνουν, κατά συνέπεια, τα ακόλουθα μέτρα με σκοπό να προετοιμάσουν τα σύμφωνα εταιρικής σχέσης και τα προγράμματά τους:

α) Ανάλυση των χαρακτηριστικών, των αναπτυξιακών δυνατοτήτων και της ικανότητας του κράτους μέλους ή της περιφέρειας, ιδίως σε σχέση με τις βασικές προκλήσεις που προσδιορίστηκαν στη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, στα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων, κατά περίπτωση, στις ειδικές συστάσεις για κάθε χώρα που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ·

β) Μια αξιολόγηση των κυριότερων προκλήσεων που πρέπει να αντιμετωπιστούν ανά περιφέρεια ή κράτος μέλος, ο εντοπισμός των σημείων συμφόρησης και των ελλειπουσών ζεύξεων, του χάσματος καινοτομίας, συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης προγραμματισμού και ικανότητας υλοποίησης που παρεμποδίζουν το μακροπρόθεσμο δυναμικό για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Αυτό αποτελεί τη βάση για τον προσδιορισμό των πιθανών τομέων και δραστηριοτήτων για την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων της πολιτικής, τις παρεμβάσεις και τη συγκέντρωση·

γ) Μια εκτίμηση των διατομεακών, των διαδικαιοδοτικών ή των διασυνοριακών προκλήσεων που αφορούν το συντονισμό, ιδίως στο πλαίσιο των μακροπεριφερειακών στρατηγικών και των στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες·

δ) Προσδιορισμός των μέτρων για την επίτευξη καλύτερου συντονισμού μεταξύ των διαφόρων εδαφικών επιπέδων, λαμβάνοντας υπόψη την κατάλληλη εδαφική κλίμακα και πλαίσιο για το σχεδιασμό πολιτικής καθώς και το θεσμικό και νομικό πλαίσιο των κρατών μελών, και πηγές χρηματοδότησης με σκοπό μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που θα συνδέει τη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη με τους περιφερειακούς και τοπικούς φορείς.

6.5. Προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη ο στόχος της εδαφικής συνοχής, τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες εξασφαλίζουν ιδίως ότι η γενική προσέγγιση για την προώθηση της έξυπνης, διατηρήσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης στους σχετικούς τομείς:

α) απηχεί τον ρόλο των πόλεων, των αστικών και αγροτικών περιοχών, των αλιευτικών και παράκτιων περιοχών, καθώς και των περιοχών που αντιμετωπίζουν ειδικά γεωγραφικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα·

β) λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες προκλήσεις για τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, τις υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και τις νησιωτικές, διασυνοριακές ή ορεινές περιοχές·

γ) αντιμετωπίζει τις ζεύξεις υπαίθρου-πόλης όσον αφορά την πρόσβαση σε οικονομικά προσιτές και υψηλής ποιότητας υποδομές και υπηρεσίες και τα προβλήματα στις περιοχές με υψηλή συγκέντρωση κοινωνικά περιθωριοποιημένων κοινοτήτων.

7. Δραστηριότητες συνεργασίας

7.1 Συντονισμός και συμπληρωματικότητα

1. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δραστηριοτήτων συνεργασίας και άλλων δράσεων που υποστηρίζονται από τα ΕΔΕΤ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες συνεργασίας συμβάλλουν ουσιαστικά στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και ότι η συνεργασία οργανώνεται έτσι ώστε να υποστηρίζονται ευρύτεροι πολιτικοί στόχοι. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τις αντίστοιχες ευθύνες τους, τη συμπληρωματικότητα και τον συντονισμό με άλλα προγράμματα ή μέσα που χρηματοδοτούνται από την Ένωση.

3. Για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της πολιτικής συνοχής, τα κράτη μέλη αναζητούν συντονισμό και συμπληρωματικότητα μεταξύ προγραμμάτων του στόχου Ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας και των προγραμμάτων του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, ιδίως για την εξασφάλιση συνεκτικού σχεδιασμού και για τη διευκόλυνση της υλοποίησης των επενδύσεων μεγάλης κλίμακας.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, κατά περίπτωση, ότι οι στόχοι των μακροπεριφερειακών στρατηγικών και των στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες αποτελούν μέρος του συνολικού στρατηγικού σχεδιασμού στα σύμφωνα εταιρικής σχέσης, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, και στα επιχειρησιακά προγράμματα στις οικείες περιφέρειες και κράτη μέλη, σύμφωνα με τα σχετικά άρθρα των ειδικών κανόνων των Ταμείων. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν επίσης να εξασφαλίσουν ότι, αφού θεσπιστούν οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές και οι στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες, τα ΕΔΕΤ υποστηρίζουν την υλοποίησή τους σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 και τα σχετικά άρθρα των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο, καθώς και ανάλογα με τις ανάγκες της περιοχής του προγράμματος που έχουν προσδιορίσει τα κράτη μέλη. Για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή υπάρχει επίσης συντονισμός με άλλα μέσα που χρηματοδοτούνται από την Ένωση καθώς και με άλλα συναφή μέσα.

5. Τα κράτη μέλη, εφόσον απαιτείται, χρησιμοποιούν τη δυνατότητα να διενεργήσουν διαπεριφερειακές και διακρατικές δράσεις με δικαιούχους εγκατεστημένους σε τουλάχιστον ένα άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, μεταξύ άλλων σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών μέτρων για την έρευνα και την καινοτομία που προέρχονται από τις στρατηγικές για την «έξυπνη εξειδίκευση».

6. Τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες πραγματοποιούν την καλύτερη δυνατή χρήση των προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας, υπερβαίνοντας τους φραγμούς για μια συνεργασία που καταργεί τα διοικητικά όρια, ενώ ταυτόχρονα συμβάλλουν στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς και ενισχύουν την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή. Σε αυτό το πλαίσιο, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται σε περιφέρειες που καλύπτονται από το άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

7.2 Διασυνοριακή, διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ

1. Τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες επιδιώκουν να κάνουν χρήση της συνεργασίας ώστε να επιτύχουν κρίσιμη μάζα, μεταξύ άλλων στους τομείς των ΤΠΕ και της έρευνας και καινοτομίας, καθώς και να προωθήσουν την ανάπτυξη κοινών έξυπνων προσεγγίσεων της εξειδίκευσης και εταιρικών σχέσεων ανάμεσα σε εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η διαπεριφερειακή συνεργασία περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, την τόνωση της συνεργασίας ανάμεσα σε καινοτόμους ομίλους προσανατολισμένους στην έρευνα και σε ανταλλαγές ανάμεσα σε ερευνητικά ιδρύματα, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία των «περιφερειών της γνώσης» και του «ερευνητικού δυναμικού στις περιφέρειες σύγκλισης και στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες» στο πλαίσιο του έβδομου προγράμματος πλαισίου για την έρευνα.

2. Τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες επιδιώκουν, στις οικείες περιοχές, να βασιστούν στη διασυνοριακή και διακρατική συνεργασία προκειμένου:

α) να εξασφαλίσουν ότι οι περιοχές που μοιράζονται σημαντικά γεωγραφικά χαρακτηριστικά (νησιά, λίμνες, ποτάμια, θαλάσσιες λεκάνες ή οροσειρές) στηρίζουν την κοινή διαχείριση και προώθηση των φυσικών πόρων τους·

β) να αξιοποιήσουν τις οικονομίες κλίμακας που μπορούν να επιτευχθούν, ιδίως σε σχέση με τις επενδύσεις που αφορούν την κοινή χρήση κοινών δημόσιων υπηρεσιών·

γ) να προωθήσουν τον συνεπή προγραμματισμό και την ανάπτυξη διασυνοριακής δικτυακής υποδομής, ιδίως των διασυνοριακών ζεύξεων που λείπουν, καθώς και φιλικών προς το περιβάλλον και διαλειτουργικών τρόπων μεταφοράς σε μεγαλύτερες γεωγραφικές περιοχές·

δ) να επιτύχουν κρίσιμη μάζα, ιδίως στον τομέα της έρευνας και καινοτομίας, των ΤΠΕ και της παιδείας, καθώς και σε σχέση με μέτρα που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα των ΜΜΕ·

ε) να ενισχύσουν τις διασυνοριακές υπηρεσίες της αγοράς εργασίας ώστε να τονωθεί η διασυνοριακή κινητικότητα των εργαζομένων·

στ) να βελτιώσουν τη διασυνοριακή διακυβέρνηση.

3. Τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες επιδιώκουν τη χρήση της διαπεριφερειακής συνεργασίας ώστε να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα της πολιτικής συνοχής ενθαρρύνοντας την ανταλλαγή εμπειριών ανάμεσα στις περιφέρειες και τις πόλεις, προκειμένου να βελτιωθεί ο σχεδιασμός και η εφαρμογή των προγραμμάτων βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

7.3 Συμβολή των κανονικών προγραμμάτων στις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες

1. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο ii) του παρόντος κανονισμού και τις σχετικές διατάξεις των ειδικών κανόνων για κάθε Ταμείο, τα κράτη μέλη επιδιώκουν να εξασφαλίσουν την επιτυχή κινητοποίηση της ενωσιακής χρηματοδότησης για μακροπεριφερειακές στρατηγικές και στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες σύμφωνα με τις ανάγκες της περιοχής του προγράμματος που έχουν προσδιορίσει τα κράτη μέλη. Η διασφάλιση επιτυχούς κινητοποίησης μπορεί να επιτευχθεί, μεταξύ άλλων, με την ιεράρχηση πράξεων που προέρχονται από τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες, με τη διοργάνωση ειδικών προσκλήσεων γι' αυτές ή με την απόδοση προτεραιότητας στις πράξεις αυτές κατά τη διαδικασία επιλογής μέσω του προσδιορισμού των πράξεων που μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν από διαφορετικά προγράμματα.

2. Τα κράτη μέλη εξετάζουν τη χρήση σχετικών διακρατικών προγραμμάτων ως πλαισίων για την υποστήριξη του φάσματος πολιτικών και πόρων που απαιτούνται για την υλοποίηση μακροπεριφερειακών στρατηγικών και στρατηγικών για τις θαλάσσιες λεκάνες.

3. Τα κράτη μέλη προωθούν, κατά περίπτωση, τη χρήση των ΕΔΕΤ στο πλαίσιο των μακροπεριφερειακών στρατηγικών, για τη δημιουργία ευρωπαϊκών διαδρόμων μεταφορών, συμπεριλαμβανομένης της υποστήριξης για τον εκσυγχρονισμό των τελωνείων, την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, τη διαχείριση των υδάτινων πόρων σε επίπεδο λεκάνης ποταμού, τις πράσινες υποδομές, την ολοκληρωμένη θαλάσσια συνεργασία σε διασυνοριακό και διατομεακό επίπεδο, τα δίκτυα Ε&Κ και ΤΠΕ, τη διαχείριση των κοινών θαλάσσιων πόρων στις θαλάσσιες λεκάνες, καθώς και την προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας.

7.4 Διακρατική συνεργασία στο πλαίσιο του ΕΚΤ

1. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν να επιληφθούν των τομέων πολιτικής που έχουν προσδιοριστεί στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου με σκοπό να μεγιστοποιηθεί η αμοιβαία μάθηση.

2. Τα κράτη μέλη επιλέγουν, κατά περίπτωση, τα θέματα των διακρατικών δραστηριοτήτων και θεσπίζουν κατάλληλους μηχανισμούς υλοποίησης σύμφωνα με τις ιδιαίτερες ανάγκες τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΈΘΟΔΟς ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΎ ΤΟΥ ΠΛΑΙΣΊΟΥ ΕΠΙΔΌΣΕΩΝ

1. Το πλαίσιο επιδόσεων συνίσταται σε ορόσημα που καθορίζονται για κάθε προτεραιότητα, με εξαίρεση τις προτεραιότητες που αφορούν αποκλειστικά την τεχνική συνδρομή και τα προγράμματα που αφορούν αποκλειστικά μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, σύμφωνα με το άρθρο 39 κατά περίπτωση, για το έτος 2018 και τους στόχους που έχουν καθοριστεί για το 2023. Τα ορόσημα και οι στόχοι παρουσιάζονται σύμφωνα με το μορφότυπο που ορίζεται στον πίνακα 1. Τα ορόσημα και οι στόχοι παρουσιάζονται σύμφωνα με το μορφότυπο που ορίζεται στον πίνακα 1.

Πίνακας 1: Μορφότυπο για το πλαίσιο επιδόσεων

Προτεραιότητα	Δείκτης και μονάδα μέτρησης, κατά περίπτωση		Ορόσημο για το 2018	Στόχος για το 2023

2. Τα ορόσημα είναι οι ενδιάμεσοι στόχοι, που είναι άμεσα συνδεδεμένοι με την επίτευξη του ειδικού στόχου μιας προτεραιότητας, κατά περίπτωση, και οι οποίοι εκφράζουν την επιδιωκόμενη πρόοδο προς την επίτευξη των στόχων που έχουν καθοριστεί για το τέλος της περιόδου. Τα ορόσημα που καθορίζονται για το 2018 περιλαμβάνουν χρηματοοικονομικούς δείκτες, δείκτες εκροών και, κατά περίπτωση, δείκτες αποτελεσμάτων άμεσα συνδεδεμένους με τις παρεμβάσεις στην υποστηριζόμενη πολιτική. Δείκτες αποτελεσμάτων δεν λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 22 παράγραφοι 6 και 7. Μπορεί επίσης να καθοριστούν ορόσημα για τα βασικά στάδια εφαρμογής.

3. Τα ορόσημα και οι στόχοι είναι:

α) ρεαλιστικοί, επιτεύξιμοι, συναφείς, καταγράφοντας τις βασικές πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο μιας προτεραιότητας·

β) συνεπείς προς τη φύση και το χαρακτήρα κάθε επιμέρους στόχου της προτεραιότητας·

γ) διαφανείς, με αντικειμενικά επαληθεύσιμους στόχους και προσδιορισμένη πηγή πληροφοριών η οποία, όταν είναι δυνατόν, είναι δημόσια διαθέσιμη·

δ) επαληθεύσιμοι, χωρίς επιβολή δυσανάλογης διοικητικής επιβάρυνσης·

ε) συνεπείς προς όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα, κατά περίπτωση.

4. Οι στόχοι για το 2023 για μια συγκεκριμένη προτεραιότητα καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη το ποσό του αποθεματικού επίδοσης που αφορά την εν λόγω προτεραιότητα.

5. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όπως μια σημαντική μεταβολή των οικονομικών, περιβαλλοντικών συνθηκών ή των συνθηκών της αγοράς εργασίας σε κράτος μέλος ή περιφέρεια, και πέρα από τις τροποποιήσεις που προκύπτουν από τις αλλαγές στην κατανομή των κονδυλίων για δεδομένη προτεραιότητα, το κράτος μέλος μπορεί να προτείνει την επανεξέταση των ορόσημων και των στόχων βάσει του άρθρου 30.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΔΙΑΤΆΞΕΙς ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΌ ΤΟΥ ΠΕΔΊΟΥ ΕΦΑΡΜΟΓΉς ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΠΈΔΟΥ ΑΝΑΣΤΟΛΉς ΤΩΝ ΑΝΑΛΉΨΕΩΝ ΥΠΟΧΡΕΏΣΕΩΝ Ή ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΏΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΈΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΆΡΘΡΟ 23 ΠΑΡΆΓΡΑΦΟς 11

1. ΚΑΘΟΡΙΣΜΌς ΤΟΥ ΕΠΙΠΈΔΟΥ ΑΝΑΣΤΟΛΉς ΤΩΝ ΑΝΑΛΉΨΕΩΝ ΥΠΟΧΡΕΏΣΕΩΝ

Το ανώτατο επίπεδο αναστολής που εφαρμόζεται σε ένα κράτος μέλος κατ' αρχάς καθορίζεται συνεκτιμώντας τα ανώτατα επίπεδα που ορίζει το άρθρο 23 παράγραφος 11 τρίτο εδάφιο στοιχεία α) έως γ). Το επίπεδο αυτό μειώνεται εάν ισχύει ένα εκ των κάτωθι:

α) εάν ο δείκτης ανεργίας στο κράτος μέλος για το έτος που προηγείται του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν, όπως προβλέπει το άρθρο 23 παράγραφος 9, υπερβαίνει τον μέσο όρο του δείκτη της Ένωσης κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες και άνω, το μέγιστο επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 15 %·

β) εάν ο δείκτης ανεργίας στο κράτος μέλος για το έτος που προηγείται του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν, όπως προβλέπει το άρθρο 23 παράγραφος 9, υπερβαίνει τον μέσο όρο του δείκτη της Ένωσης κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες και άνω, το μέγιστο επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 25 %·

γ) εάν ο δείκτης ανεργίας στο κράτος μέλος για το έτος που προηγείται του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν, όπως προβλέπει το άρθρο 23 παράγραφος 9, υπερβαίνει τον μέσο όρο του δείκτη της Ένωσης κατά οκτώ ποσοστιαίες μονάδες και άνω, το μέγιστο επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 50 %·

δ) εάν το ποσοστό των ατόμων που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού στο κράτος μέλος υπερβαίνει τον μέσο όρο της Ένωσης κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες και άνω για το έτος που προηγείται του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν, όπως προβλέπει το άρθρο 23 παράγραφος 9, το μέγιστο επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 20 %·

ε) εάν το κράτος μέλος αντιμετωπίζει συρρίκνωση του πραγματικού ΑΕΠ νόμου για δύο ή περισσότερα διαδοχικά έτη που προηγούνται του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν, όπως προβλέπει το άρθρο 23 παράγραφος 9, το μέγιστο επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 20 %·

στ) αν η αναστολή αφορά αναλήψεις υποχρεώσεων για τα έτη 2018, 2019 ή 2020, εφαρμόζεται μείωση στο επίπεδο που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 21 παράγραφος 10 ως εξής:

i) για το έτος 2018, το επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 15 %·

ii) για το έτος 2019, το επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 25 %·

iii) για το έτος 2020, το επίπεδο αναστολής μειώνεται κατά 50 %.

Η μείωση του επιπέδου αναστολής που απορρέει από την εφαρμογή των στοιχείων α) έως στ) δεν υπερβαίνει συνολικά το 50 %.

Σε περίπτωση που η κατάσταση που περιγράφεται στα στοιχεία β) και γ) συντρέχει ταυτόχρονα με τα στοιχεία δ) και ε), η εφαρμογή της αναστολής αναβάλλεται κατά ένα έτος.

2. ΚΑΘΟΡΙΣΜΌς ΤΟΥ ΠΕΔΊΟΥ ΑΝΑΦΟΡΆς ΤΗς ΑΝΑΣΤΟΛΉς ΑΝΑΛΉΨΕΩΝ ΥΠΟΧΡΕΏΣΕΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΆΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΌΤΗΤΕς

Η αναστολή αναλήψεων υποχρεώσεων που εφαρμόζεται σε ένα κράτος μέλος επηρεάζει κατ' αρχάς αναλογικά όλα τα προγράμματα και τις προτεραιότητες.

Ωστόσο, από το πεδίο αναφοράς της αναστολής αποκλείονται τα κάτωθι προγράμματα και προτεραιότητες:

i) προγράμματα ή προτεραιότητες που υπόκεινται ήδη σε απόφαση αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 6·

ii) προγράμματα ή προτεραιότητες των οποίων οι πόροι πρόκειται να αυξηθούν λόγω αίτησης αναπρογραμματισμού που έχει υποβάλει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 κατά τη διάρκεια του έτους του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 9·

iii) προγράμματα ή προτεραιότητες των οποίων οι πόροι αυξήθηκαν κατά τα δύο έτη που προηγήθηκαν του έτους του γεγονότος που προκάλεσε το συμβάν που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 9, λόγω απόφασης που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 5·

iv) προγράμματα ή προτεραιότητες ζωτικής σημασίας για την αντιμετώπιση αντίξοων οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών. Αυτά καλύπτουν προγράμματα ή προτεραιότητες που στηρίζουν επενδύσεις ιδιαίτερης σημασίας στην Ένωση και αφορούν την ΠΑΝ. Τέτοιας ζωτικής σημασίας μπορούν να θεωρηθούν προγράμματα ή προτεραιότητες όταν στηρίζουν επενδύσεις που αφορούν την υλοποίηση συστάσεων που έχουν απευθυνθεί στο οικείο κράτος μέλος στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και αποσκοπούν σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ή σχετίζονται με προτεραιότητες που στηρίζουν τη μείωση της φτώχειας ή μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής για την ανταγωνιστικότητα των ΜΜΕ.

3. ΚΑΘΟΡΙΣΜΌς ΤΟΥ ΤΕΛΙΚΟΎ ΕΠΙΠΈΔΟΥ ΑΝΑΣΤΟΛΉς ΤΩΝ ΑΝΑΛΉΨΕΩΝ ΥΠΟΧΡΕΏΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΆΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΜΠΊΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΠΕΔΊΟ ΑΝΑΦΟΡΆς ΤΗς ΑΝΑΣΤΟΛΉς

Ο αποκλεισμός προτεραιότητας στο πλαίσιο ενός προγράμματος πραγματοποιείται με μείωση της ανάληψης υποχρεώσεων του προγράμματος αναλογικά με το κονδύλι προτεραιότητας

Το επίπεδο αναστολής που εφαρμόζεται σε αναλήψεις υποχρεώσεων των προγραμμάτων αντιστοιχεί στο επίπεδο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη συνολικού επιπέδου αναστολής που ορίζεται στο σημείο 1.

4. ΚΑΘΟΡΙΣΜΌς ΤΟΥ ΠΕΔΊΟΥ ΑΝΑΦΟΡΆς ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΠΈΔΟΥ ΑΝΑΣΤΟΛΉς ΠΛΗΡΩΜΏΝ

Από το πεδίο αναφοράς της αναστολής πληρωμών αποκλείονται επίσης τα προγράμματα και οι προτεραιότητες που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχεία i) έως iv).

Το επίπεδο αναστολής που εφαρμόζεται δεν υπερβαίνει το 50 % των πληρωμών των προγραμμάτων και των προτεραιοτήτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ: ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

1. Όταν ένα μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β), η συμφωνία χρηματοδότησης περιλαμβάνει τους όρους και τις προϋποθέσεις των συνεισφορών στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής στο πλαίσιο του προγράμματος και περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τη στρατηγική ή την πολιτική περί επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εφαρμογής, των χρηματοπιστωτικών προϊόντων που θα παρασχεθούν, των στοχευόμενων τελικών αποδεκτών και του σχεδιαζόμενου συνδυασμού με την παροχή επιχορηγήσεων (κατά περίπτωση)·

β) επιχειρηματικό σχέδιο ή αντίστοιχα έγγραφα για το προς εφαρμογή μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, συμπεριλαμβανομένου του αναμενόμενου αποτελέσματος μόχλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2·

γ) τα αποτελέσματα τα οποία το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής αναμένεται να επιτύχει ώστε να συμβάλει στους συγκεκριμένους στόχους της σχετικής προτεραιότητας·

δ) τις διατάξεις για την παρακολούθηση της υλοποίησης των επενδύσεων και των ροών συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής έκθεσης από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής στο αμοιβαίο κεφάλαιο ή/και τη διαχειριστική αρχή ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς το άρθρο 46·

ε) απαιτήσεις ελέγχου, όπως ελάχιστες απαιτήσεις τεκμηρίωσης στο επίπεδο του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής (και σε επίπεδο αμοιβαίου κεφαλαίου, κατά περίπτωση) και απαιτήσεις σχετικά με την τήρηση χωριστών βιβλίων για τις διάφορες μορφές υποστήριξης, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφοι 7 και 8 (κατά περίπτωση), συμπεριλαμβανομένων διατάξεων και απαιτήσεων σχετικά με την πρόσβαση σε έγγραφα από εθνικές ελεγκτικές αρχές, ελεγκτές της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για την εξασφάλιση σαφούς διαδρομής ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 40·

στ) απαιτήσεις και διαδικασίες για τη διαχείριση της σταδιακής συνεισφοράς από το πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 35 και για την πρόβλεψη του ρυθμού των επενδυτικών προσφορών, συμπεριλαμβανομένων απαιτήσεων για διαχειριστικούς/ανεξάρτητους λογαριασμούς, σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 6·

ζ) απαιτήσεις και διαδικασίες για τη διαχείριση του τόκου και άλλων εσόδων που προκύπτουν κατά την έννοια του άρθρου 43, συμπεριλαμβανομένων αποδεκτών ταμειακών πράξεων/ επενδύσεων και τις υποχρεώσεις και ευθύνες των εμπλεκόμενων μερών·

η) διατάξεις σχετικά με τον υπολογισμό και την καταβολή δαπανών διαχείρισης που έχουν πραγματοποιηθεί ή εξόδων διαχείρισης του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής·

θ) διατάξεις σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση πόρων που αποδίδονται στην υποστήριξη των ΕΔΕΤ έως το τέλος της περιόδου επιλεξιμότητας σύμφωνα με το άρθρο 44·

ι) διατάξεις σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση πόρων που αποδίδονται στη στήριξη των ΕΔΕΤ μετά το τέλος της περιόδου επιλεξιμότητας σύμφωνα με το άρθρο 45 και την πολιτική εξόδου της συνεισφοράς των ΕΔΕΤ από το μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής·

ια) προϋποθέσεις για ενδεχόμενη ολική ή μερική απόσυρση των συνεισφορών στο πλαίσιο προγραμμάτων από τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, συμπεριλαμβανομένου του αμοιβαίου κεφαλαίου, κατά περίπτωση·

ιβ) διατάξεις που εξασφαλίζουν ότι οι φορείς οι οποίοι εφαρμόζουν μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής τα διαχειρίζονται με ανεξαρτησία και σύμφωνα με τα σχετικά επαγγελματικά πρότυπα και ενεργούν αποκλειστικά προς το συμφέρον των μερών που συνεισφέρουν στο μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής ·

ιγ) διατάξεις για την εκκαθάριση του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής.

Εκτός αυτού, όταν τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής οργανώνονται μέσω αμοιβαίου κεφαλαίου, η συμφωνία χρηματοδότησης μεταξύ της διαχειριστικής αρχής και του φορέα που εφαρμόζει το αμοιβαίο κεφαλαίο πρέπει επίσης να περιέχει διατάξεις για την αξιολόγηση και την επιλογή των φορέων που εφαρμόζουν τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, συμπεριλαμβανομένων των προσκλήσεων για την εκδήλωση ενδιαφέροντος ή των διαδικασιών δημοσίων συμβάσεων.

2. Τα έγγραφα στρατηγικής που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 8 για τα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής που εφαρμόζονται βάσει του άρθρου 38 παράγραφος 4 στοιχείο γ) περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) στρατηγική ή πολιτική περί επενδύσεων του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής, γενικοί όροι και προϋποθέσεις των σχεδιαζόμενων χρεωστικών προϊόντων, στοχευόμενοι αποδέκτες και προς υποστήριξη δράσεις·

β) επιχειρηματικό σχέδιο ή αντίστοιχα έγγραφα για το προς εφαρμογή μέσο χρηματοοικονομικής τεχνικής, συμπεριλαμβανομένου του αναμενόμενου αποτελέσματος μόχλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2·

γ) χρησιμοποίηση και επαναχρησιμοποίηση πόρων που αποδίδονται στη στήριξη των ΕΔΕΤ, σύμφωνα με τα άρθρα 43, 44 και 45·

δ) παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων για την εφαρμογή του μέσου χρηματοοικονομικής τεχνικής με στόχο τη συμμόρφωση προς το άρθρο 46.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΚΑΘΟΡΙΣΜΌς ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΉΝ ΠΟΣΟΣΤΏΝ ΓΙΑ ΈΡΓΑ ΠΟΥ ΠΑΡΆΓΟΥΝ ΚΑΘΑΡΆ ΈΣΟΔΑ

	Τομέας	Κατ' αποκοπήν ποσοστά
1	ΔΡΟΜΟΙ	30 %
2	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ	20 %
3	ΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ	20 %
4	ΥΔΡΕΥΣΗ	25 %
5	ΣΤΕΡΕΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ	20 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΕΤΉΣΙΑ ΚΑΤΑΝΟΜΉ ΤΩΝ ΠΙΣΤΏΣΕΩΝ ΥΠΟΧΡΕΏΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΊΟΔΟ 2014 ΈΩς 2020

Προσαρμοσμένη ετήσια μορφή των πιστώσεων (συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος συμπληρωματικής πληρωμής υπέρ της ΠΑΝ)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Σύνολο
τιμές σε ευρώ, 2011	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΊΑ ΚΑΤΑΝΟΜΉΣ ΠΌΡΩΝ

Μεθοδολογία κατανομής πόρων για τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, που αναφέρεται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)

1. Η κατανομή πόρων σε κάθε κράτος μέλος είναι το άθροισμα των κατανομών για τις μεμονωμένες επιλέξιμες περιοχές επιπέδου NUTS-2, που υπολογίζεται με βάση τα κάτωθι βήματα:

α) καθορισμός ενός απόλυτου ποσού (σε EUR) που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του πληθυσμού της συγκεκριμένης περιφέρειας επί τη διαφορά μεταξύ του κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ της περιφέρειας, εκφρασμένου σε μονάδες αγοραστικής δύναμης (ΜΑΔ), και του κατά κεφαλήν μέσου όρου του ΑΕγχΠ της ΕΕ-27 (σε ΜΑΔ),

β) εφαρμογή ενός ποσοστιαίου συντελεστή στο ανωτέρω απόλυτο ποσό προκειμένου να καθοριστεί η συνολική χρηματοδότηση της περιφέρειας· ο συντελεστής αυτός είναι φθίνων ώστε να λαμβάνεται υπόψη η σχετική ευημερία, υπολογιζόμενη σε ΜΑΔ, σε σύγκριση με το μέσο όρο της ΕΕ-27, του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η επιλέξιμη περιφέρεια, και συγκεκριμένα:

i) για τις περιφέρειες σε κράτη μέλη των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΕ ανέρχεται σε λιγότερο από το 82 % του μέσου όρου της ΕΕ-27: 3,15 %·

ii) για τις περιφέρειες σε κράτη μέλη των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΕ είναι μεταξύ του 82 % και του 99 % του μέσου όρου της ΕΕ-27: 2,70 %·

iii) για τις περιφέρειες σε κράτη μέλη των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΕ ανέρχεται σε πάνω από το 99 % του μέσου όρου της ΕΕ-27: 1,65 %·

γ) στο ποσό που προκύπτει από το στοιχείο β), προστίθεται, ανάλογα με την περίπτωση, ένα ποσό που απορρέει από τη χορήγηση πριμοδότησης 1 300 EUR ανά άνεργο ετησίως, βάσει του αριθμού ανέργων στη συγκεκριμένη περιφέρεια ο οποίος υπερβαίνει τον αριθμό ανέργων που θα είχε προκύψει εάν είχε ληφθεί ως βάση το μέσο ποσοστό ανέργων του συνόλου των λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών της ΕΕ.

Μέθοδος κατανομής για τις περιφέρειες μετάβασης που είναι επιλέξιμες βάσει του στόχου για επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση που αναφέρεται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)

2. Το συνολικό ποσό που λαμβάνει κάθε κράτος μέλος αντιστοιχεί στο άθροισμα των πόρων που χορηγούνται στις διάφορες επιλέξιμες περιφέρειες επιπέδου NUTS 2, οι οποίοι υπολογίζονται σύμφωνα με τα ακόλουθα βήματα:

α) καθορισμός της ελάχιστης και της μέγιστης θεωρητικής έντασης των ενισχύσεων για κάθε επιλέξιμη περιφέρεια μετάβασης. Το ελάχιστο επίπεδο στήριξης προσδιορίζεται με τη μέση κατά κεφαλήν ένταση της ενίσχυσης ανά κράτος μέλος χωρίς την εφαρμογή του περιφερειακού διχτύου ασφαλείας που χορηγείται στις πιο ανεπτυγμένες περιφέρειες του εν λόγω κράτους μέλους. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν έχει περισσότερο αναπτυγμένες περιοχές, το ελάχιστο επίπεδο στήριξης προσδιορίζεται με τη μέση κατά κεφαλήν ένταση της ενίσχυσης για το σύνολο των περισσότερο αναπτυγμένων περιφερειών, δηλαδή 19,80 EUR κατά κεφαλήν και ανά έτος. Το ανώτατο επίπεδο στήριξης αναφέρεται σε μια θεωρητική περιφέρεια με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ το 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-27 και υπολογίζεται βάσει της μεθόδου που περιγράφεται ανωτέρω στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β). Από το ποσό που προκύπτει με τη μέθοδο αυτή, λαμβάνεται υπόψη το 40 %·

β) υπολογισμός των αρχικών περιφερειακών πιστώσεων, λαμβανομένου υπόψη του περιφερειακού κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ (σε ΜΑΔ) μέσω γραμμικής παρεμβολής των κατά κεφαλήν ΜΑΔ της περιφέρειας σε σύγκριση με την ΕΕ-27·

γ) στο ποσό που προκύπτει από το στοιχείο β), προστίθεται, ανάλογα με την περίπτωση, ένα ποσό που απορρέει από τη χορήγηση πριμοδότησης 1 100 EUR ανά άνεργο ετησίως, βάσει του αριθμού ανέργων στη συγκεκριμένη περιφέρεια ο οποίος υπερβαίνει τον αριθμό ανέργων που θα είχε προκύψει εάν είχε ληφθεί ως βάση το μέσο ποσοστό ανέργων του συνόλου των λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών.

Μέθοδος κατανομής για τις πλέον αναπτυγμένες περιφέρειες που είναι επιλέξιμες βάσει του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση που αναφέρεται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

3. Το συνολικό αρχικό θεωρητικό χρηματοδοτικό κονδύλιο προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της έντασης της ενίσχυσης κατά κεφαλήν και ανά έτος ύψους 19,80 EUR επί τον επιλέξιμο πληθυσμό.

4. Το μερίδιο του κάθε δικαιούχου κράτους μέλους προκύπτει από το άθροισμα των μεριδίων των επιλέξιμων περιφερειών επιπέδου NUTS-2, τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια, σταθμισμένα ως εξής:

α) συνολικός πληθυσμός της περιφέρειας (στάθμιση 25 %),

β) αριθμός των ανέργων σε περιφέρειες επιπέδου NUTS 2 με ποσοστό ανεργίας άνω του μέσου όρου όλων των περισσότερο ανεπτυγμένων περιφερειών (στάθμιση 20 %),

γ) απασχόληση που πρέπει να προστεθεί ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη για το ποσοστό περιφερειακής απασχόλησης (ηλικίες 20 ως 64 ετών) του 75 % (στάθμιση 20 %),

δ) αριθμός ατόμων ηλικίας 30 ως 34 ετών με μορφωτικό επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πρέπει να προστεθεί ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη του 40 % (στάθμιση 12,5 %),

ε) αριθμός ατόμων που εγκαταλείπουν πρόωρα την εκπαίδευση και την κατάρτιση (ηλικίας 18 ως 24 ετών) που πρέπει να αφαιρεθεί ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη του 10 % (στάθμιση 12,5 %),

στ) διαφορά ανάμεσα στο παρατηρούμενο ΑΕγχΠ της περιφέρειας (σε ΜΑΔ) και του θεωρητικού περιφερειακού ΑΕγχΠ αν η περιφέρεια είχε το ίδιο κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ με την πιο ευημερούσα περιφέρεια του NUTS2 (στάθμιση 7,5 %),

ζ) πληθυσμός των περιφερειών NUTS επιπέδου 3 με πληθυσμιακή πυκνότητα κάτω των 12,5 κατοίκων/km^2 (στάθμιση 2,5 %).

Μέθοδος κατανομής για τα κράτη μέλη που είναι επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής βάσει του άρθρου 90 παράγραφος 3

5. Το συνολικό θεωρητικό χρηματοδοτικό κονδύλιο προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της μέσης έντασης της ενίσχυσης κατά κεφαλήν και ανά έτος ύψους 48 EUR επί τον επιλέξιμο πληθυσμό. Η εκ των προτέρων κατανομή αυτής της θεωρητικής χρηματοδότησης σε κάθε κράτος μέλος αντιστοιχεί σε ποσοστό που υπολογίζεται βάσει του πληθυσμού του, της έκτασής του και της εθνικής ευημερίας του, που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρακάτω μεθόδου:

α) υπολογισμός του αριθμητικού μέσου όρου του μεριδίου του πληθυσμού και της έκτασης του συγκεκριμένου κράτους μέλους στον συνολικό πληθυσμό και τη συνολική έκταση όλων των επιλέξιμων κρατών μελών. Εάν, ωστόσο, το μερίδιο ενός κράτους μέλους στο συνολικό πληθυσμό είναι τουλάχιστον πενταπλάσιο του μεριδίου του στη συνολική έκταση, πράγμα που αντιστοιχεί σε εξαιρετικά υψηλή πυκνότητα πληθυσμού, στο παρόν στάδιο λαμβάνεται υπόψη μόνον το μερίδιο στο συνολικό πληθυσμό·

β) αναπροσαρμογή των ποσοστών που προκύπτουν από τον ανωτέρω υπολογισμό με την εφαρμογή συντελεστή που αντιστοιχεί στο ένα τρίτο του ποσοστού κατά το οποίο το κατά κεφαλήν ΑΕΕ (μετρούμενο σε ΜΑΔ) του συγκεκριμένου κράτους μέλους για την περίοδο 2008-2010 υπερβαίνει το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΕ του συνόλου των επιλέξιμων κρατών μελών ή υπολείπεται αυτού (μέσος όρος εκφραζόμενος ως 100 %).

6. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι σημαντικές ανάγκες των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004 ή αργότερα για υποδομές μεταφορών και περιβάλλοντος, το μερίδιό τους στο Ταμείο Συνοχής καθορίζεται τουλάχιστον στο ένα τρίτο των συνολικών πιστώσεων μετά τον καθορισμό ανώτατων ορίων (διαρθρωτικά ταμεία συν Ταμείο Συνοχής) που ελήφθησαν κατά μέσον όρο για το σύνολο της περιόδου, όπως ορίζεται στις παραγράφους 10 έως 13.

7. Η χρηματοδότηση προς το κράτος μέλος από το Ταμείο Συνοχής που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 90 παράγραφος 3, βαίνει φθίνουσα για επτά έτη. Η μεταβατική αυτή στήριξη ανέρχεται σε 48 EUR κατά κεφαλή το 2014 και εφαρμόζεται στο σύνολο του πληθυσμού του κράτους μέλους. Τα ποσά τα επόμενα έτη εκφράζονται ως ποσοστό του ποσού που ορίζεται για το 2014, και τα ποσοστά αυτά είναι 71 % το 2015, 42 % το 2016, 21 % το 2017, 17 % το 2018, 13 % το 2019 και 8 % το 2020.

Μέθοδος κατανομής για το στόχο Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία που αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού ΕΕΣ.

8. Η κατανομή των πόρων ανά κράτος μέλος, που καλύπτει τη διασυνοριακή και τη διεθνική συνεργασία, και περιλαμβάνει τη συνεισφορά του ΕΤΠΑ προς το Ευρωπαϊκό Μέσο Γειτονίας και τον μηχανισμό προενταξιακής βοήθειας καθορίζεται ως το σταθμισμένο άθροισμα του μεριδίου του πληθυσμού των συνοριακών περιφερειών και του μεριδίου του συνολικού πληθυσμού κάθε κράτους μέλους. Η στάθμιση καθορίζεται από τα αντίστοιχα μερίδια του διασυνοριακού και του διακρατικού σκέλους. Τα μερίδια των συνιστωσών διασυνοριακής και διακρατικής συνεργασίας είναι 77,9 % και 22,1 %.

Μέθοδος κατανομής για πρόσθετη χρηματοδότηση για τις περιφέρειες του άρθρου 92 παράγραφος 1 στοιχείο ε)

9. Συμπληρωματική ειδική χρηματοδότηση που αντιστοιχεί σε ένταση ενίσχυσης 30 EUR ανά κάτοικο και ανά έτος θα χορηγηθεί στις πλέον απόκεντρες περιοχές επιπέδου NUTS-2 και τις βόρειες αραιοκατοικημένες περιοχές επιπέδου NUTS-2. Η χρηματοδότηση αυτή θα διανεμηθεί ανά περιφέρεια και κράτος μέλος με τρόπο αναλογικό ως προς τον συνολικό πληθυσμό στις περιφέρειες αυτές.

Ανώτατο επίπεδο μεταφορών από ταμεία που στηρίζουν τη συνοχή

10. Προκειμένου να επιτευχθεί η κατάλληλη συγκέντρωση της χρηματοδότησης για λόγους συνοχής στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες και κράτη μέλη και η μείωση των ανισοτήτων όσον αφορά τη μέση κατά κεφαλήν ένταση ενίσχυσης που οφείλονται στον καθορισμό ανώτατου ορίου, το ανώτατο επίπεδο των μεταφορών από τα Ταμεία σε κάθε επιμέρους κράτος μέλος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό είναι 2,35 % του ΑΕγχΠ του κράτους μέλους. Η επιβολή ανώτατων ορίων θα εφαρμόζεται σε ετήσια βάση, και υπόκειται στις προσαρμογές που είναι αναγκαίες για τη ρύθμιση της προκαταβολικής κάλυψης της ΠΑΝ και - κατά περίπτωση - θα μειώνει αναλογικά όλες τις μεταβιβάσεις προς το σχετικό κράτος μέλος (εκτός από τις μεταβιβάσεις για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες και την «ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία»), προκειμένου να επιτευχθεί το ανώτατο επίπεδο μεταβιβάσεων. Για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση πριν από το 2013 και των οποίων η μέση πραγματική αύξηση του ΑΕγχΠ κατά την περίοδο 2008-2010 ήταν χαμηλότερη από -1 %, το ανώτατο επίπεδο των μεταβιβάσεων θα είναι 2,59 %.

11. Τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 10 ανωτέρω περιλαμβάνουν τις μεταβιβάσεις από το ΕΤΠΑ για τη χρηματοδότηση της διασυνοριακής πτυχής του Μέσου της Ευρωπαϊκής Γειτονίας και του Μηχανισμού Προενταξιακής Βοήθειας. Τα εν λόγω ανώτατα όρια δεν περιλαμβάνουν την ειδική χρηματοδότηση των EUR 3 000 000 000 για την ΠΑΝ.

12. Οι υπολογισμοί της Επιτροπής όσον αφορά το ΑΕγχΠ θα βασίζονται στις στατιστικές που δημοσιεύθηκαν τον Μάιο του 2012. Τα ατομικά εθνικά ποσοστά αύξησης του ΑΕγχΠ για την περίοδο 2014-2020, όπως προβλέφθηκαν από την Επιτροπή τον Μάιο του 2012, θα εφαρμοσθούν για κάθε κράτος μέλος χωριστά.

13. Οι κανόνες που περιγράφονται στην παράγραφο 10 δεν μπορούν να οδηγήσουν σε χρηματοδοτήσεις ανά κράτος μέλος που να υπερβαίνουν το 110 % του επιπέδου τους σε πραγματικές τιμές για την περίοδο 2007-2013.

Συμπληρωματικές προβλέψεις

14. Για όλες τις περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ (σε ΜΑΔ) την περίοδο 2007-2013 ήταν κατώτερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-25, αλλά των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ είναι υψηλότερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-27, το ελάχιστο επίπεδο στήριξης για την περίοδο 2014-2020 του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση θα αντιστοιχεί κάθε έτος στο 60 % της προηγούμενης ενδεικτικής μέσης ετήσιας χρηματοδότησης βάσει της χρηματοδότησης σύγκλισης, που υπολογίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2007-2013.

15. Καμία περιφέρεια μετάβασης δεν λαμβάνει χρηματοδότηση μικρότερη από αυτή που ελάμβανε εάν ήταν περισσότερο ανεπτυγμένη περιφέρεια. Προκειμένου να καθοριστεί το επίπεδο αυτής της ελάχιστης χρηματοδότησης, η μέθοδος κατανομής της χρηματοδότησης για τις περισσότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες θα εφαρμόζεται σε όλες τις περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ που ανέρχεται τουλάχιστον στο 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-27.

16. Η ελάχιστη συνολική χρηματοδότηση από τα Ταμεία για ένα δεδομένο κράτος μέλος θα αντιστοιχεί στο 55 % της συνολικής χρηματοδότησης για το εν λόγω κράτος μέλος την περίοδο 2007-2013. Οι προσαρμογές που απαιτούνται για την τήρηση του όρου αυτού εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις πιστώσεις των Ταμείων, εξαιρουμένων των πιστώσεων για τον στόχο Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία.

17. Για την αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής κρίσης στο επίπεδο ευημερίας των κρατών μελών της Ευρωζώνης, και για να τονωθεί η ανάπτυξη και η δημιουργία θέσεων εργασίας στα εν λόγω κράτη μέλη, τα διαρθρωτικά ταμεία παρέχουν τις κάτωθι συμπληρωματικές χρηματοδοτήσεις:

α) EUR 1 375 000 000 στις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες στην Ελλάδα·

β) EUR 1 000 000 000 για την Πορτογαλία που κατανέμεται ως εξής: EUR 450 000 000 για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες εκ των οποίων EUR 150 000 000 για τη Μαδέρα, EUR 75 000 000 στην περιφέρεια μετάβασης και 475 000 000 στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες·

γ) EUR 100 000 000 για την περιφέρεια Border, Midland και Western της Ιρλανδίας·

δ) EUR 1 824 000 000 για την Ισπανία, εκ των οποίων EUR 500 000 000 για την Εξτρεμαδούρα, EUR 1 051 000 000 για τις περιφέρειες μετάβασης και EUR 273 000 000 για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες·

ε) EUR 1 500 000 000 για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες της Ιταλίας, εκ των οποίων EUR 500 000 000 για τις μη αστικές περιοχές.

18. Σε αναγνώριση των προκλήσεων που εγείρει η κατάσταση των νησιωτικών κρατών μελών και ο απομακρυσμένος χαρακτήρας ορισμένων περιοχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Μάλτα και η Κύπρος θα λάβουν, μετά την εφαρμογή της μεθόδου της παραγράφου 16, πρόσθετο κονδύλιο EUR 200 000 000και EUR 150 000 000 αντίστοιχα στο πλαίσιο του στόχου Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, το οποίο θα κατανεμηθεί ως εξής: ένα τρίτο για το Ταμείο Συνοχής και δύο τρίτα για τα διαρθρωτικά ταμεία.

Οι περιοχές της Ισπανίας Ceuta και Melilla θα λάβουν συνολικό κονδύλιο EUR 50 000 000 στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων.

Η εξόχως απόκεντρη περιοχή του Μαγιότ θα λάβει συνολικό κονδύλιο EUR 200 000 000 στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων.

19. Για τη διευκόλυνση της προσαρμογής ορισμένων περιφερειών είτε στις αλλαγές του καθεστώτος τους επιλεξιμότητας είτε στις μακροχρόνιες επιπτώσεις πρόσφατων εξελίξεων στην οικονομία τους, παρέχεται η ακόλουθη χρηματοδότηση:

α) για το Βέλγιο EUR 133 000 000, εκ των οποίων EUR 66 500 000 για το Λιμβούργο και EUR 66 500 000 για τις σε μετάβαση περιοχές της Περιφέρειας της Βαλονίας·

β) για τη Γερμανία EUR 710 000 000, εκ των οποίων EUR 510 000 000 για τις πρώην περιοχές σύγκλισης στην κατηγορία των περιοχών σε μετάβαση και EUR 200 000 000 για την περιοχή της Λειψίας·

γ) με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, οι λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές της Ουγγαρίας θα χρηματοδοτηθούν από τα διαρθρωτικά ταμεία με συμπληρωματικό κονδύλι EUR 1 560 000 000, οι λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές της Τσεχικής Δημοκρατίας συμπληρωματικό κονδύλι EUR 900 000 000 και οι λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές της Σλοβενίας συμπληρωματικό κονδύλι EUR 75 000 000.

20. Συνολικό ποσό EUR 150 000 000 θα χορηγηθούν για το πρόγραμμα PEACE, εκ των οποίων EUR 106 500 000 για το Ηνωμένο Βασίλειο και EUR 43 500 000 για την Ιρλανδία. Το πρόγραμμα αυτό θα εφαρμοστεί ως πρόγραμμα διασυνοριακής συνεργασίας που περιλαμβάνει τη Βόρειο Ιρλανδία και την Ιρλανδία.

Συμπληρωματικές προσαρμογές σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 2

21. Πέραν των ποσών που ορίζονται στα άρθρα 91 και 92, η Κύπρος επωφελείται από συμπληρωματική χρηματοδότηση EUR 94 200 000 το 2014 και EUR 92 400 000 το 2015 που θα προστεθούν στη χρηματοδότησή της από τα διαθρωτικά ταμεία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΚΟΝΔΥΛΙ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 91

I. Η κατανομή των ειδικών κονδυλίων για την ΠΑΝ καθορίζεται σύμφωνα με τα ακόλουθα στάδια:

1. Ο αριθμός των νέων ανέργων μεταξύ 15-24 ετών προσδιορίζεται στις επιλέξιμες περιφέρειες επιπέδου NUTS 2 όπως ορίζονται στο άρθρο 16 του κανονισμού ΕΚΤ, συγκεκριμένα περιφέρειες επιπέδου NUTS 2 που έχουν ποσοστά ανεργίας των νέων ηλικίας 15 έως 24 ετών άνω του 25 % το 2012, ή, για τα κράτη μέλη όπου το ποσοστό ανεργίας των νέων αυξήθηκε το 2012 κατά πλέον του 30 %, περιφέρειες στις οποίες το ποσοστό ανεργίας των νέων το 2012 ήταν άνω του 20 % (επιλέξιμες περιφέρειες).

2. Το κονδύλι που αντιστοιχεί σε κάθε επιλέξιμη περιφέρεια υπολογίζεται με βάση τη σχέση μεταξύ του αριθμού των νέων ανέργων στην επιλέξιμη περιφέρεια και του συνολικού αριθμού των νέων ανέργων που αναφέρονται στο σημείο 1 σε όλες τις επιλέξιμες περιοχές.

3. Το κονδύλι για κάθε κράτος μέλος αντιστοιχεί στο άθροισμα των ποσών που χορηγούνται για κάθε μία από τις επιλέξιμες περιοχές του.

II. Τα ειδικά κονδύλια για την ΠΑΝ δεν λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς της εφαρμογής των κανόνων που ορίζονται στο παράρτημα VII σε σχέση με την κατανομή των συνολικών πόρων.

III. Για τον καθορισμό του ειδικού κονδυλίου που διατίθεται για την ΠΑΝ στο Μαγιότ, στον βαθμό που δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat σε επίπεδο NUTS 2, το ποσοστό ανεργίας των νέων και ο αριθμός των νέων ανέργων καθορίζεται βάσει των τελευταίων διαθέσιμων στοιχείων σε εθνικό επίπεδο.

IV. Οι πόροι για την ΠΑΝ μπορούν να αναθεωρηθούν προς τα πάνω για τα έτη 2016 έως 2020 στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013. Η κατανομή ανά κράτος μέλος των συμπληρωματικών πόρων εμπίπτει στα ίδια επίπεδα με την αρχική κατανομή αλλά αναφέρεται πάντα στα τελευταία διαθέσιμα ετήσια στοιχεία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΊΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΌ ΕΛΆΧΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΎ ΣΥΜΜΕΤΟΧΉς ΤΟΥ ΕΚΤ

Το πρόσθετο ποσοστό που θα προστεθεί σε αυτό του μεριδίου των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 4, το οποίο διατίθεται σε κράτος μέλος για το ΕΚΤ, και το οποίο αντιστοιχεί στο μερίδιο εκείνου του κράτους μέλους για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013 καθορίζεται βάσει των ποσοστών απασχόλησης (για άτομα ηλικίας μεταξύ 20 και 64 ετών) του έτους αναφοράς 2012, κατά τον εξής τρόπο:

— όταν το ποσοστό απασχόλησης είναι 65 % ή λιγότερο το μερίδιο αυξάνεται κατά 1,7 ποσοστιαίες μονάδες·

— όταν το ποσοστό απασχόλησης είναι μεγαλύτερο του 65 % αλλά όχι μεγαλύτερο του 70 % το μερίδιο αυξάνεται κατά 1,2 ποσοστιαίες μονάδες·

— όταν το ποσοστό απασχόλησης είναι μεγαλύτερο του 70 % αλλά όχι μεγαλύτερο του 75 % το μερίδιο αυξάνεται κατά 0,7 ποσοστιαίες μονάδες·

— όταν το ποσοστό απασχόλησης είναι μεγαλύτερο του 75 %, δεν απαιτείται αύξηση.

Το συνολικό ποσοστό κράτους μέλους μετά την προσθήκη δεν υπερβαίνει το 52 % των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 4.

Για την Κροατία, το μερίδιο των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων, εκτός του στόχου της Ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, που διατίθεται στο ΕΚΤ για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013 είναι ο μέσος όρος του μεριδίου των περιφερειών σύγκλισης εκείνων των κρατών μελών που προσχώρησαν στην Ένωση την 1η Ιανουαρίου 2004 ή μετά από αυτήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΌΤΗΤΑ

1. ΔΗΜΟΣΙΕΣ Ή ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΣ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 65 % του πληθυσμού, τα στοιχεία για τις ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου που αναφέρονται στα προγράμματα σύγκλισης και σταθερότητας, τα οποία καταρτίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97, για να υποβάλουν την μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική στρατηγική τους, θα χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών. Τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται είναι αυτά που αναφέρονται στο πλαίσιο του ισοζυγίου και του χρέους της γενικής κυβέρνησης και σχετίζεται με τις γενικές δημοσιονομικές προοπτικές της γενικής κυβέρνησης και παρουσιάζεται ως ποσοστό του ΑΕγχΠ.

Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό άνω του 15 % και κατώτερο του 65 % του πληθυσμού, για τον καθορισμό των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών θα χρησιμοποιηθούν τα συνολικά στοιχεία για τις ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες. Αναφέρονται με το ίδιο υπόδειγμα, όπως στο πρώτο εδάφιο.

2. ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ

Οι επαληθεύσεις της προσθετικότητας σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 5 υπόκεινται στους ακόλουθους κανόνες:

2.1 Εκ των προτέρων επαλήθευση

α) Όταν ένα κράτος μέλος υποβάλει σύμφωνο εταιρικής σχέσης, παρέχει τις πληροφορίες για τα σχεδιαζόμενα χαρακτηριστικά της δαπάνης στο μορφότυπο του πίνακα 1.

Πίνακας 1

Δαπάνη της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕγχΠ	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

β) Τα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό άνω του 15 % και κατώτερο του 65 % του πληθυσμού, παρέχουν επίσης τις πληροφορίες για τα σχεδιαζόμενα χαρακτηριστικά δαπανών στις εν λόγω λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες στο υπόδειγμα του πίνακα 2.

Πίνακας 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου της γενικής κυβέρνησης στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες ως ποσοστό του ΑΕγχΠ	X	X	X	X	X	X	X

γ) Το κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τους κύριους μακροοικονομικούς δείκτες και προβλέψεις για το επίπεδο της δημόσιας ή ισοδύναμης διαρθρωτικής δαπάνης.

δ) Τα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες καλύπτουν ποσοστό άνω του 15 % και κατώτερο του 65 % του πληθυσμού, παρέχουν επίσης στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση του ακαθάριστου σχηματισμού πάγιου κεφαλαίου στις περιφέρειες αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν, όπου υφίστανται, στοιχεία περί δημοσίων επενδύσεων σε περιφερειακό επίπεδο. Σε περίπτωση που δεν είναι διαθέσιμα τέτοιου είδους στοιχεία, ή σε άλλες δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης και της περίπτωσης που ένα κράτος μέλος προέβη για την περίοδο 2014-2020 σε σημαντική τροποποίηση της περιφερειακής κατανομής όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1059/2003, μπορεί να υπολογιστεί εφαρμόζοντας περιφερειακούς δείκτες δημοσίων δαπανών ή περιφερειακού πληθυσμού στα εθνικού επιπέδου δεδομένα περί δημοσίων επενδύσεων.

ε) Όταν υπάρχει συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους, ο πίνακας 1 και ο πίνακας 2, κατά περίπτωση, περιλαμβάνονται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης του οικείου κράτους μέλους ως επίπεδο αναφοράς της δημόσιας ή ισοδύναμης διαρθρωτικής δαπάνης που θα διατηρηθεί το διάστημα 2014-2020.

2.2 Ενδιάμεση επαλήθευση

α) Κατά την ενδιάμεση επαλήθευση, ένα κράτος μέλος θα θεωρηθεί ότι έχει διατηρήσει το επίπεδο της δημόσιας ή ισοδύναμης διαρθρωτικής δαπάνης, εάν η μέση ετήσια δαπάνη κατά την περίοδο 2014-2017 είναι ίση ή υψηλότερη από το επίπεδο αναφοράς της δαπάνης που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

β) Μετά την ενδιάμεση αξιολόγηση, η Επιτροπή μπορεί να αναθεωρήσει, σε διαβούλευση με το κράτος μέλος, το επίπεδο αναφοράς της δημόσιας ή ισοδύναμης διαρθρωτικής δαπάνης στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης, εάν η οικονομική κατάσταση του κράτους μέλους μεταβληθεί σημαντικά από εκείνη που εκτιμήθηκε κατά την στιγμή έγκρισης του συμφώνου εταιρικής σχέσης.

2.3 Εκ των υστέρων επαλήθευση

Κατά την εκ των υστέρων επαλήθευση, ένα κράτος μέλος θεωρείται ότι έχει διατηρήσει το επίπεδο της δημόσιας ή ισοδύναμης διαρθρωτικής δαπάνης, εάν η ετήσια μέση δαπάνη κατά τα έτη 2014-2020 είναι ίση ή υψηλότερη από το επίπεδο αναφοράς της δαπάνης που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης.

3. ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ

Όταν η Επιτροπή αποφασίσει να πραγματοποιήσει δημοσιονομική διόρθωση σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, ο συντελεστής δημοσιονομικής διόρθωσης λαμβάνεται αφαιρώντας 3 % από τη διαφορά μεταξύ του επιπέδου αναφοράς που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και του επιπέδου που επιτεύχθηκε, εκφρασμένο ως ποσοστό του επιπέδου αναφοράς και στη συνέχεια το αποτέλεσμα διαιρείται δια του 10. Η δημοσιονομική διόρθωση καθορίζεται με την εφαρμογή αυτού του συντελεστή δημοσιονομικής διόρθωσης στη συνεισφορά των Ταμείων στο οικείο κράτος μέλος για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες και τις περιφέρειες μετάβασης για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

Εάν η διαφορά ανάμεσα στο επίπεδο αναφοράς που ορίζεται στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης και στο επίπεδο που έχει επιτευχθεί, εκφρασμένο ως ποσοστό του επιπέδου αναφοράς στο σύμφωνο εταιρικής σχέσης είναι 3 % ή μικρότερο, δεν εφαρμόζεται δημοσιονομική διόρθωση.

Η δημοσιονομική διόρθωση δεν υπερβαίνει το 5 % της χορήγησης των Ταμείων στο οικείο κράτος μέλος για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

Εκ των προτέρων αιρεσιμότητες

ΤΜΗΜΑ I: Θεματικές εκ των προτέρων αιρεσιμότητες

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
1. Ενίσχυση της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας· (Στόχος Ε&Α) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1)	ΕΤΠΑ: — Όλες οι επενδυτικές προτεραιότητες του θεματικού στόχου αριθ. 1	1.1. Έρευνα και Καινοτομία: Η ύπαρξη μιας εθνικής ή περιφερειακής στρατηγικής για έξυπνη εξειδίκευση, σύμφωνα με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, με στόχο τη μόχλευση δαπανών έρευνας και καινοτομίας του ιδιωτικού τομέα, με τρόπο συμβατό με τα χαρακτηριστικά αποδοτικών εθνικών ή περιφερειακών συστημάτων έρευνας και καινοτομίας.	— Να υφίσταται εθνική ή περιφερειακή στρατηγική έξυπνης εξειδίκευσης, η οποία: — βασίζεται σε SWOT ή παρεμφερή ανάλυση για τη συγκέντρωση των πόρων σε περιορισμένο αριθμό προτεραιοτήτων έρευνας και καινοτομίας· — περιγράφει μέτρα για την ενθάρρυνση των ιδιωτικών επενδύσεων σε Ε&ΤΑ· — περιέχει μηχανισμό παρακολούθησης. — Έχει εγκριθεί πλαίσιο που περιγράφει τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους για την έρευνα και καινοτομία.
	ΕΤΠΑ: — Ενίσχυση υποδομών έρευνας και καινοτομίας και ικανοτήτων ανάπτυξης αριστείας στον τομέα της έρευνας και καινοτομίας και προώθηση κέντρων ικανότητας, ιδίως των κέντρων ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος.	1.2 Υποδομές έρευνας και καινοτομίας. Η ύπαρξη πολυετούς σχεδίου προϋπολογισμού και ιεράρχησης των προτεραιοτήτων για τις επενδύσεις.	— Έχει εγκριθεί ένα ενδεικτικό πολυετές σχέδιο προϋπολογισμού και ιεράρχησης των προτεραιοτήτων για τις επενδύσεις που συνδέονται με τις προτεραιότητες της Ένωσης και, κατά περίπτωση, με το Ευρωπαϊκό Στρατηγικό Φόρουμ Ερευνητικών Υποδομών-ESFRI.
2. Βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης στις τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ), καθώς και της χρήσης και της ποιότητάς τους (στόχος ευρυζωνικής σύνδεσης) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2)	ΕΤΠΑ: — Ανάπτυξη προϊόντων και υπηρεσιών ΤΠΕ, του ηλεκτρονικού εμπορίου και τόνωση της ζήτησης ΤΠΕ. — Ενίσχυση των εφαρμογών ΤΠΕ στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, της ηλεκτρονικής μάθησης, της ηλεκτρονικής ένταξης, του ηλεκτρονικού πολιτισμού και της ηλεκτρονικής υγείας.	2.1. Ψηφιακή ανάπτυξη: Ένα στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την ψηφιακή ανάπτυξη με στόχο την ενθάρρυνση οικονομικά προσιτών, καλής ποιότητας και διαλειτουργικών μέσω της χρήσης των ΤΠΕ ιδιωτικών και δημόσιων υπηρεσιών και αύξηση του βαθμού χρήσης τους από τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένων των ευάλωτων ομάδων, τις επιχειρήσεις και τη δημόσια διοίκηση, συμπεριλαμβανομένων των πρωτοβουλιών διασυνοριακής συνεργασίας	— Να υφίσταται θεσπιστεί στρατηγικό πλαίσιο στρατηγικής για την ψηφιακή ανάπτυξη, για παράδειγμα, στο πλαίσιο της εθνικής ή της περιφερειακής στρατηγικής για έξυπνη εξειδίκευση, το οποίο περιλαμβάνει: — προϋπολογισμό και ιεράρχηση των προτεραιοτήτων των δράσεων μέσω ανάλυσης SWOT ή παρεμφερούς ανάλυσης, σύμφωνα με τον πίνακα αποτελεσμάτων του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη· — θα πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί ανάλυση όσον αφορά την εξισορρόπηση της υποστήριξης της ζήτησης και της προσφοράς τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ)·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			— δείκτες για τη μέτρηση της προόδου των παρεμβάσεων σε τομείς όπως ου ψηφιακός γραμματισμός, η ηλεκτρονική ένταξη, η ηλεκτρονική προσβασιμότητα και η πρόοδος της ηλεκτρονικής υγείας, εντός των ορίων του άρθρου 168 ΣΛΕΕ, που ευθυγραμμίζονται, κατά περίπτωση, με τις υφιστάμενες συναφείς τομεακές ενωσιακές, εθνικές ή περιφερειακές στρατηγικές. — αξιολόγηση των αναγκών για την ενίσχυση των ικανοτήτων στις ΤΠΕ.
	ΕΤΠΑ: — Περαιτέρω ανάπτυξη της ευρυζωνικής σύνδεσης και της προσφοράς δικτύων υψηλής ταχύτητας και υποστήριξη της αποδοχής μελλοντικών και αναδυόμενων τεχνολογιών και δικτύων στο χώρο της ψηφιακής οικονομίας.	2.2. Υποδομή δικτύων νέας γενιάς (NGN): Η ύπαρξη εθνικών ή περιφερειακών σχεδίων NGN τα οποία λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές δράσεις για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για την πρόσβαση υψηλής ταχύτητας στο Διαδίκτυο, εστιάζοντας σε περιοχές στις οποίες η αγορά δεν μπορεί να παρέχει ανοικτή υποδομή με προσιτό κόστος και σε ικανοποιητική ποιότητα, σύμφωνα με τους κανόνες ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων της Ένωσης και παρέχουν προσβάσιμες υπηρεσίες στις ευάλωτες ομάδες.	— Να υφίσταται ένα εθνικό ή περιφερειακό σχέδιο NGN έ το οποίο περιλαμβάνει: — ένα σχέδιο επενδύσεων σε υποδομές βασιζόμενο σε οικονομική ανάλυση η οποία λαμβάνει υπόψη τις υπάρχουσες ιδιωτικές και δημόσιες υποδομές και προγραμματισμένες επενδύσεις· — πρότυπα βιώσιμων επενδύσεων που ενισχύουν τον ανταγωνισμό και παρέχουν πρόσβαση σε ανοικτές, οικονομικά προσιτές, υψηλής ποιότητας και χωρίς επιχειρηματικό κίνδυνο υποδομές και υπηρεσίες· — μέτρα για την ενθάρρυνση ιδιωτικών επενδύσεων.
3. Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ)· (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 3)	ΕΤΠΑ: — Προώθηση της επιχειρηματικότητας, ιδίως με τη διευκόλυνση της οικονομικής εκμετάλλευσης νέων ιδεών και τη στήριξη της δημιουργίας νέων επιχειρήσεων, μεταξύ άλλων μέσω φυτωρίων επιχειρήσεων. — Υποστήριξη της ικανότητας των ΜΜΕ να αναπτύσσονται σε περιφερειακές, εθνικές και διεθνείς αγορές, και να συμμετέχουν σε διαδικασίες καινοτομίας.	3.1. Έχουν υλοποιηθεί ειδικές δράσεις ώστε να στηριχθεί η προώθηση της επιχειρηματικότητας, λαμβανομένης υπόψη της πρωτοβουλίας «Small Business Act (SBA)».	— Οι ειδικές δράσεις είναι: — μέτρα που έχουν θεσπιστεί με στόχο τη μείωση του χρόνου και του κόστους που συνεπάγεται η σύσταση μιας επιχείρησης λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της πρωτοβουλίας SBA· — μέτρα που έχουν θεσπιστεί με στόχο τη μείωση του χρόνου που απαιτείται για την έκδοση αδειών και εγκρίσεων για τη σύσταση και άσκηση ειδικής δραστηριότητας μιας επιχείρησης λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της πρωτοβουλίας SBA·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			— μηχανισμό που εφαρμόζεται για την παρακολούθηση της εφαρμογής των μέτρων της πρωτοβουλίας SBA που έχουν θεσπιστεί και εκτίμηση του αντίκτυπου στις ΜΜΕ.
4. Υποστήριξη της μετάβασης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε όλους τους τομείς (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4)	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Στήριξη της ενεργειακής απόδοσης, της έξυπνης διαχείρισης της ενέργειας και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στις δημόσιες υποδομές, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων κτηρίων, και στον τομέα της στέγασης.	4.1. Έχουν υλοποιηθεί δράσεις για την προώθηση αποτελεσματικών από πλευράς κόστους βελτιώσεων της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και αποτελεσματικών από πλευράς κόστους επενδύσεων στην ενεργειακή απόδοση κατά την κατασκευή ή ανακαίνιση κτιρίων.	— Οι δράσεις είναι: — μέτρα για τη διασφάλιση της ύπαρξης ελάχιστων απαιτήσεων σχετικά με την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4 και 5 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ·του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) — αναγκαία μέτρα για τη θέσπιση συστήματος πιστοποίησης της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ· — μέτρα για τη διασφάλιση στρατηγικού σχεδιασμού ως προς την ενεργειακή απόδοση, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2012/27/ΕΕ· του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) — μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2006/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες, ώστε να διασφαλισθεί η παροχή ατομικών μετρητών στους τελικούς καταναλωτές στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη, οικονομικά εύλογο και αναλογικό προς την ενδεχόμενη εξοικονόμηση ενέργειας.
	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Προώθηση της χρήσης συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού υψηλής απόδοσης βάσει της ζήτησης για ωφέλιμη θερμότητα.	4.2. Έχουν εκτελεσθεί δράσεις για την προώθηση της συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με υψηλή απόδοση.	— Οι δράσεις είναι: — Η στήριξη της συμπαραγωγής βασίζεται στη ζήτηση για ωφέλιμη θερμότητα και την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας σύμφωνα με τα άρθρα 7 παράγραφος 1 και 9 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2004/8/ΕΚ, τα δε κράτη μέλη ή τα αρμόδια όργανά τους έχουν αξιολογήσει το υφιστάμενο νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο όσον αφορά τις διαδικασίες αδειοδότησης ή άλλες διαδικασίες, ώστε:

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			α) να ενθαρρυνθεί ο σχεδιασμός μονάδων συμπαραγωγής προς κάλυψη οικονομικά αιτιολογημένης ζήτησης για εκροή ωφέλιμης θερμότητας και να αποφευχθεί η παραγωγή περισσότερης έναντι της ωφέλιμης θερμότητας β) να μειωθούν τα ρυθμιστικά και μη ρυθμιστικά εμπόδια στην αύξηση της συμπαραγωγής.
	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Προώθηση της παραγωγής και της διανομής της ενέργειας που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·	4.3. Έχουν υλοποιηθεί δράσεις για την προώθηση της παραγωγής και διανομής της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ([4]).	— Έχουν τεθεί σε εφαρμογή διαφανή συστήματα στήριξης, προτεραιότητα στην πρόσβαση στο δίκτυο ή εγγυημένη πρόσβαση και προτεραιότητα στην κατανομή καθώς και τυποποιημένοι κανόνες σχετικά με την ανάληψη και τον επιμερισμό του κόστους των τεχνικών προσαρμογών που έχουν καταστεί δημόσιες, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, το άρθρο 16 παράγραφος 2 και το άρθρο 16 παράγραφος 3 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]). — Ένα κράτος μέλος έχει υιοθετήσει ένα εθνικό σχέδιο δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργεια σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ.
5. Προώθηση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και πρόληψη των κινδύνων (Στόχος σε σχέση με την κλιματική αλλαγή) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 5)	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Προώθηση των επενδύσεων για την αντιμετώπιση ειδικών κινδύνων, εξασφάλιση της ανθεκτικότητας στις καταστροφές και ανάπτυξη συστημάτων διαχείρισης των καταστροφών.	5.1. Πρόληψη και διαχείριση κινδύνων: Η ύπαρξη εθνικών ή περιφερειακών εκτιμήσεων επικινδυνότητας για τη διαχείριση καταστροφών, λαμβανομένης υπόψη της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή.	— Να υφίσταται εθνική ή περιφερειακή εκτίμηση επικινδυνότητας με τα κατωτέρω στοιχεία: — περιγραφή της διαδικασίας, της μεθοδολογίας, των διαδικασιών και των δεδομένων μη ευαίσθητου χαρακτήρα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση επικινδυνότητας καθώς και των κριτηρίων βάσει κινδύνου για την ιεράρχηση προτεραιοτήτων των επενδύσεων· — περιγραφή των σεναρίων ενός μόνο κινδύνου και πολλών κινδύνων, — λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις εθνικές στρατηγικές προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή.

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
6. Προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της βιώσιμης χρήσης των πόρων (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 6)	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Επενδύσεις στον τομέα των υδάτων, ώστε να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του περιβαλλοντικού κεκτημένου της Ένωσης και να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες που έχουν προσδιορισθεί από τα κράτη μέλη για επενδύσεις που υπερβαίνουν τις εν λόγω απαιτήσεις.	6.1. Τομέας υδάτων: Η ύπαρξη α) τιμολογιακής πολιτικής για το νερό η οποία παρέχει επαρκή κίνητρα στους χρήστες για αποδοτική χρήση των υδάτινων πόρων και β) επαρκούς συνεισφοράς των διαφόρων χρήσεων του νερού στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδρευσης, σε ποσοστό που καθορίζεται στο εγκεκριμένο σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού για επενδύσεις που στηρίζονται από τα προγράμματα.	— Σε τομείς που στηρίζονται από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής, ένα κράτος μέλος έχει εξασφαλίσει τη συνεισφορά των διαφόρων χρήσεων του νερού στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδρευσης ανά τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, συνεκτιμώντας, κατά περίπτωση, τα κοινωνικά, τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης καθώς και τις γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής ή περιοχών. — Η έγκριση σχεδίου διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού για την περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Επενδύσεις στον τομέα των αποβλήτων, ώστε να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του περιβαλλοντικού κεκτημένου της Ένωσης και να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες που έχουν προσδιορισθεί από τα κράτη μέλη για επενδύσεις που υπερβαίνουν τις εν λόγω απαιτήσεις.	6.2. Τομέας αποβλήτων:. Προώθηση των οικονομικά και περιβαλλοντικά βιώσιμων επενδύσεων στον τομέα των αποβλήτων, ιδίως μέσω της εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/ΕΚ καθώς και την ιεράρχηση των αποβλήτων.	— Έκθεση υλοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ υποβλήθηκε στην Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο προς την επίτευξη των στόχων του άρθρου 11 της οδηγίας 2008/90/ΕΚ. — Η ύπαρξη ενός ή περισσότερων σχεδίων διαχείρισης των αποβλήτων όπως απαιτείται στο άρθρο 28 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ· — Η ύπαρξη προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, όπως ορίζει το άρθρο 29 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ· — Έχουν θεσπισθεί τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση έως το 2020, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
7. Προώθηση των βιώσιμων μεταφορών και άρση των εμποδίων σε βασικές υποδομές δικτύων (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 7)	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Στήριξη πολυτροπικού Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Μεταφορών επενδύοντας στο δίκτυο του Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών (ΔΕΔ-Μ). — Ανάπτυξη και αποκατάσταση ολοκληρωμένων, υψηλής ποιότητας και διαλειτουργικών σιδηροδρομικών συστημάτων και προώθηση μέτρων για τη μείωση του θορύβου. — Ανάπτυξη και βελτίωση φιλικών προς το περιβάλλον συστημάτων μεταφορών (στα οποία περιλαμβάνονται και τα συστήματα χαμηλού θορύβου)με χαμηλές εκπομπές άνθρακα (, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών πλωτών οδών και των θαλάσσιων μεταφορών, των λιμένων, των πολυτροπικών συνδέσεων και των υποδομών αερολιμένων, με σκοπό την προώθηση της βιώσιμης περιφερειακής και τοπικής κινητικότητας. ΕΤΠΑ: — Ενίσχυση περιφερειακής κινητικότητας μέσω της σύνδεσης δευτερευόντων και τριτευόντων κόμβων στις υποδομές ΔΕΔ-Μ, συμπεριλαμβανομένων των πολυτροπικών κόμβων.	7.1. Μεταφορές: Η ύπαρξη ενός συνολικού σχεδίου/ων ή πλαισίου/ων για τις επενδύσεις μεταφορών σύμφωνα με το θεσμικό σύστημα των κρατών μελών (που περιλαμβάνει τις δημόσιες μεταφορές σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο) το οποίο υποστηρίζει την ανάπτυξη υποδομών και βελτιώνει τις συνδέσεις με το αναλυτικό και βασικό δίκτυο ΔΕΔ-Μ.	— Η ύπαρξη συνολικού/ών σχεδίου/ων ή πλαισίου/ων για τις επενδύσεις μεταφορών το οποίο ικανοποιεί τις νομικές απαιτήσεις για στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση και το οποίο καθορίζει: — τη συμβολή στον Ενιαίο Ευρωπαϊκό Χώρο Μεταφορών σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1315/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]), συμπεριλαμβανομένων των προτεραιοτήτων για επενδύσεις: — στο βασικό ΔΕΔ-Μ και στο αναλυτικό δίκτυο όπου προβλέπονται επενδύσεις από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής· και — δευτερογενείς συνδέσεις· — μία σειρά ρεαλιστικών και ώριμων έργων για τα οποία προβλέπεται στήριξη από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής· — μέτρα για να εξασφαλιστεί η ικανότητα των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων για να παράγουν τη σειρά έργων.
	ΕΤΠΑ + Ταμείο Συνοχής: — Στήριξη πολυτροπικού Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Μεταφορών με επένδυση στο δίκτυο του Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών (ΔΕΔ-Μ). — Ανάπτυξη και αποκατάσταση ολοκληρωμένων, υψηλής ποιότητας και διαλειτουργικών σιδηροδρομικών συστημάτων, και προώθηση μέτρων για τη μείωση του θορύβου.	7.2. Σιδηροδρομικό δίκτυο: Η ύπαρξη στο συνολικό σχέδιο/-α ή πλαίσιο/-α για τις μεταφορές ειδικού τμήματος για την ανάπτυξη των σιδηροδρόμων σύμφωνα με το θεσμικό σύστημα των κρατών μελών (που περιλαμβάνει τις δημόσιες μεταφορές σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο) το οποίο υποστηρίζει την ανάπτυξη υποδομών και βελτιώνει τις συνδέσεις με το αναλυτικό και βασικό δίκτυο ΔΕΔ-Μ. Οι επενδύσεις καλύπτουν τα κινητά στοιχεία ενεργητικού και τη διαλειτουργικότητα και δημιουργία ικανοτήτων.	— Ύπαρξη τμήματος για την ανάπτυξη των σιδηροδρόμων στο σχέδιο ή σχέδια ή πλαίσιο/-α μεταφορών, όπως καθορίζεται ανωτέρω, το οποίο ικανοποιεί τις νομικές απαιτήσεις για στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση (ΣΠΕ) και καθορίζει σειρά ρεαλιστικών και ώριμων έργων (συμπεριλαμβάνοντας χρονοδιάγραμμα και χρηματοδοτικό πλαίσιο)· — Μέτρα για να εξασφαλιστεί η ικανότητα των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων για να παράγουν τη σειρά έργων.

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	— Ανάπτυξη και βελτίωση φιλικών προς το περιβάλλον συστημάτων μεταφορών (στα οποία περιλαμβάνονται και τα συστήματα χαμηλού θορύβου) με χαμηλές εκπομπές άνθρακα, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών πλωτών οδών και των θαλάσσιων μεταφορών, των λιμένων, των συνδέσεων αερολιμένων, με σκοπό την προώθηση της βιώσιμης περιφερειακής και τοπικής κινητικότητας.πολυτροπικών και των υποδομών ΕΤΠΑ: — Ενίσχυση περιφερειακής κινητικότητας μέσω της σύνδεσης δευτερευόντων και τριτευόντων κόμβων στις υποδομές ΔΕΔ-Μ, συμπεριλαμβανομένων των πολυτροπικών κόμβων		
	ΕΤΠΑ+Ταμείο Συνοχής: — Στήριξη πολυτροπικού Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Μεταφορών με επένδυση στο δίκτυο του Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών (ΔΕΔ-Μ). — Ανάπτυξη και αποκατάσταση ολοκληρωμένων, υψηλής ποιότητας και διαλειτουργικών σιδηροδρομικών συστημάτων, και προώθηση μέτρων για τη μείωση του θορύβου. — Ανάπτυξη και βελτίωση φιλικών προς το περιβάλλον συστημάτων μεταφορών με χαμηλές εκπομπές άνθρακα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα συστήματα χαμηλού θορύβου), συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών πλωτών οδών και των θαλάσσιων μεταφορών, των λιμένων, των πολυτροπικών συνδέσεων και των υποδομών αερολιμένων, με σκοπό την προαγωγή της βιώσιμης περιφερειακής και τοπικής κινητικότητας. ΕΤΠΑ: — Ενίσχυση περιφερειακής κινητικότητας μέσω της σύνδεσης δευτερευόντων και τριτευόντων κόμβων στην υποδομή ΔΕΔ-Μ, συμπεριλαμβανομένων των πολυτροπικών κόμβων.	7.3. Λοιποί τρόποι μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών πλωτών οδών και των θαλάσσιων μεταφορών, των λιμένων, των πολυτροπικών συνδέσεων και των υποδομών αερολιμένων: Η ύπαρξη στο συνολικό σχέδιο/-α ή πλαίσιο/-α για τις μεταφορές ειδικού τμήματος για τις εσωτερικές πλωτές οδούς και τις θαλάσσιες μεταφορές, τους λιμένες, τις πολυτροπικές συνδέσεις και τις υποδομές αερολιμένων, το οποίο συνεισφέρει στη βελτίωση των συνδέσεων με το αναλυτικό και βασικό δίκτυο ΔΕΔ-Μ και στην προώθηση της βιώσιμης περιφερειακής και τοπικής κινητικότητας.	— Η ύπαρξη τμήματος για τις εσωτερικές πλωτές οδούς και τις θαλάσσιες μεταφορές, τους λιμένες, τις πολυτροπικές συνδέσεις και τις υποδομές αερολιμένων στο σχέδιο ή σχέδια ή πλαίσιο/-α μεταφορών, το οποίο: — πληροί τις νομικές απαιτήσεις για στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση· — καθορίζει σειρά ρεαλιστικών και ώριμων έργων (περιλαμβάνοντας χρονοδιάγραμμα και χρηματοδοτικό πλαίσιο)· — Μέτρα εξασφάλισης της ικανότητας των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων για να παράγουν τη σειρά έργων.
	ΕΤΠΑ: — Βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και της ασφάλειας του εφοδιασμού μέσω της ανάπτυξης έξυπνων συστημάτων διανομής, αποθήκευσης και μεταφοράς ενέργειας και μέσω της ενσωμάτωσης σε διεσπαρμένης παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.	7.4. Ανάπτυξη έξυπνων συστημάτων διανομής, αποθήκευσης και μεταφοράς ενέργειας· Η ύπαρξη ολοκληρωμένων σχεδίων για επενδύσεις σε έξυπνες υποδομές ενέργειας και ρυθμιστικών μέτρων τα οποία συμβάλλουν στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και της ασφάλειας του εφοδιασμού.	— Έχουν θεσπιστεί ολοκληρωμένα σχέδια που περιγράφουν τις εθνικές προτεραιότητες σε ενεργειακές υποδομές που είναι ι: — σύμφωνα με το άρθρο 22 των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, κατά περίπτωση, και

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			— σε συμφωνία με τα συναφή περιφερειακά σχέδια επενδύσεων βάσει του άρθρου 12 και με το δεκαετές σχέδιο ανάπτυξης δικτύου της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, σημείο β των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (6) και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (7) και — σε συμφωνία με το άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού αριθ. 347/2013/ΕΕτου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (8). — Τα σχέδια αυτά θα περιλαμβάνουν: — ρεαλιστική και ώριμη σειρά έργων για τα οποία προβλέπεται στήριξη από το ΕΤΠΑ· — μέτρα για την επίτευξη των στόχων κοινωνικής και οικονομικής συνοχής και προστασίας του περιβάλλοντος, με βάση τα άρθρα 3 παράγραφος 10 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και άρθρο 3 παράγραφος 7 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ· — μέτρα για τη βελτιστοποίηση της χρήσης της ενέργειας και την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με τα άρθρα 3 παράγραφος 11 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και 3 παράγραφος 8 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ·
8. Προώθηση της βιώσιμης και ποιοτικής απασχόλησης και υποστήριξη της κινητικότητας της εργασίας (Στόχος απασχόληση) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 8)	ΕΚΤ: — Πρόσβαση στην απασχόληση των ατόμων που αναζητούν εργασία και των ανενεργών ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των μακροχρόνια ανέργων και των ατόμων εκτός αγοράς εργασίας καθώς επίσης μέσω των τοπικών πρωτοβουλιών για την απασχόληση, και υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων.	8.1. Οι ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας σχεδιάζονται και υλοποιούνται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση.	— Οι υπηρεσίες απασχόλησης έχουν την ικανότητα και παρέχουν: — εξατομικευμένες υπηρεσίες και ενεργητικά και προληπτικά μέτρα για την πρόσβαση στην αγορά εργασίας σε πρώιμο στάδιο, τα οποία να είναι ανοικτά σε όλους όσους αναζητούν εργασία, εστιάζοντας στα άτομα που αντιμετωπίζουν τον υψηλότερο κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων από περιθωριοποιημένες κοινότητες·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			— ολοκληρωμένη και διαφανής πληροφόρηση σχετικά με τις νέες θέσεις εργασίας και τις ευκαιρίες απασχόλησης, λαμβάνοντας υπόψη τις μεταβαλλόμενες ανάγκες της αγοράς εργασίας. — Οι υπηρεσίες απασχόλησης έχουν αναπτύξει τυπικές ή άτυπες συμφωνίες συνεργασίας με τους σχετικούς φορείς.
	ΕΚΤ: — Αυτοαπασχόληση, επιχειρηματικότητα και δημιουργία επιχειρήσεων συμπεριλαμβανομένων των καινοτόμων πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. ΕΤΠΑ: — Υποστήριξη της ανάπτυξης φυτωρίων επιχειρήσεων και επενδυτική στήριξη για αυτοαπασχόληση, πολύ μικρές επιχειρήσεις και δημιουργία επιχειρήσεων.	8.2. Αυτοαπασχόληση, επιχειρηματικότητα και δημιουργία επιχειρήσεων: η ύπαρξη στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για χωρίς αποκλεισμούς υποστήριξη της εκκίνησης.	— Υφίσταται ένα στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για χωρίς αποκλεισμούς υποστήριξη της εκκίνησης, με τα εξής στοιχεία: — μέτρα που έχουν θεσπιστεί με στόχο τη μείωση του χρόνου και του κόστους που συνεπάγεται η σύσταση μιας επιχείρησης λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της πρωτοβουλίας SBA — μέτρα που έχουν θεσπιστεί με στόχο τη μείωση του χρόνου που απαιτείται για την έκδοση αδειών και εγκρίσεων για τη σύσταση και άσκηση ειδικής δραστηριότητας μιας επιχείρησης λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της πρωτοβουλίας SBA· — δράσεις που συνδέουν τις κατάλληλες υπηρεσίες ανάπτυξης επιχειρήσεων και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών (πρόσβαση σε κεφάλαιο), οι οποίες περιλαμβάνουν την προσέγγιση μειονεκτουσών ομάδων, περιοχών ή και των δύο, εφόσον απαιτείται.
	ΕΚΤ: — Εκσυγχρονισμός των θεσμικών φορέων της αγοράς εργασίας, όπως είναι οι δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες απασχόλησης, και βελτίωση της κάλυψης των αναγκών της αγοράς εργασίας, μεταξύ άλλων, μέσω δράσεων ενίσχυσης της διακρατικής κινητικότητας των εργαζομένων καθώς επίσης μέσω προγραμμάτων κινητικότητας και καλύτερης συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών φορέων και των σχετικών εμπλεκομένων ΕΤΠΑ: — επενδύσεις σε υποδομές για υπηρεσίες απασχόλησης.	8.3. Οι θεσμικοί φορείς της αγοράς εργασίας εκσυγχρονίζονται και ενισχύονται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση· Πριν από τις μεταρρυθμίσεις των θεσμικών φορέων της αγοράς εργασίας καταρτίζεται ένα σαφές στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής και πραγματοποιείται η εκ των προτέρων αξιολόγηση μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διάσταση της ισότητας των φύλων	— Δράσεις για τη μεταρρύθμιση των υπηρεσιών απασχόλησης, με στόχο να αποκτήσουν την ικανότητα να παρέχουν: — εξατομικευμένες υπηρεσίες και ενεργητικά και προληπτικά μέτρα για την πρόσβαση στην αγορά εργασίας σε πρώιμο στάδιο, τα οποία να είναι ανοικτά σε όλους όσους αναζητούν εργασία, εστιάζοντας στα άτομα που αντιμετωπίζουν τον υψηλότερο κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων από περιθωριοποιημένες κοινότητες· — ολοκληρωμένη και διαφανής πληροφόρηση σχετικά με τις νέες θέσεις εργασίας και τις ευκαιρίες απασχόλησης, λαμβάνοντας υπόψη τις μεταβαλλόμενες ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			— Η μεταρρύθμιση των υπηρεσιών απασχόλησης θα περιλαμβάνει την ανάπτυξη τυπικών ή άτυπων δικτύων συνεργασίας με τους σχετικούς φορείς.
	ΕΚΤ: — Ενεργός και υγιής γήρανση.	8.4. Ενεργός και υγιής γήρανση: Σχεδιάζονται πολιτικές ενεργού γήρανσης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση	— Εμπλοκή των ενδιαφερομένων φορέων στο σχεδιασμό και την παρακολούθηση των πολιτικών ενεργού γήρανσης με στόχο την παραμονή των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας στην αγορά εργασίας και την προώθηση της απασχόλησής τους· — ένα κράτος μέλος έχει λάβει μέτρα για την προώθηση της ενεργού γήρανσης.
	ΕΚΤ: — Προσαρμογή των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών στην αλλαγή.	8.5. Προσαρμογή των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών στην αλλαγή: Η ύπαρξη πολιτικών που έχουν στόχο να ευνοήσουν την πρόβλεψη και τη σωστή διαχείριση της αλλαγής και της αναδιάρθρωσης.	— Έχουν τεθεί σε εφαρμογή μέσα για την υποστήριξη των κοινωνικών εταίρων και των δημόσιων αρχών ώστε να αναπτύσσουν και να παρακολουθούν ενεργητικές προσεγγίσεις για την αλλαγή και την αναδιάρθρωση, τα οποία: — προωθούν την πρόληψη της αλλαγής· — προωθούν την προετοιμασία και τη διαχείριση της διαδικασίας αναδιάρθρωσης·
	ΕΚΤ: — Βιώσιμη ένταξη στην αγορά εργασίας των νέων, ιδιαίτερα εκείνων που βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένων των νέων που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού και των νέων από περιθωριοποιημένες κοινότητες, μεταξύ άλλων μέσω της υλοποίησης της «Εγγύησης για τη νεολαία».	8.6. Η ύπαρξη στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για την προώθηση της απασχόλησης των νέων, μεταξύ άλλων μέσω της υλοποίησης της «Εγγύησης για τη νεολαία». Αυτή η εκ των προτέρων αιρεσιμότητας εφαρμόζεται μόνο για την υλοποίηση της ΠΑΝ.	— Να υφίσταται ένα στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την προώθηση της απασχόλησης των νέων, το οποίο: — βασίζεται σε στοιχεία που μετρούν τα αποτελέσματα για τους νέους οι οποίοι βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης και αποτελεί μία βάση για τη χάραξη στοχευμένων πολιτικών και την παρακολούθηση των εξελίξεων· — προσδιορίζει την οικεία δημόσια αρχή που θα είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση μέτρων υπέρ της απασχόλησης των νέων και το συντονισμό των εταιρικών σχέσεων σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς· — εμπλέκει τους σχετικούς με την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων· ενδιαφερόμενους φορείς — καθιστά δυνατή την έγκαιρη παρέμβαση και ενεργοποίηση·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
			— περιλαμβάνει μέτρα στήριξης για την πρόσβαση στην εργασία, τη βελτίωση των δεξιοτήτων, την κινητικότητα των εργαζομένων και τη βιώσιμη ένταξη στην αγορά εργασίας των νέων που βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης.
9. Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας και κάθε διάκρισης (Στόχος για τη φτώχεια) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 9)	ΕΚΤ: — Ενεργός ένταξη με σκοπό, μεταξύ άλλων, την προώθηση της ισότητας των ευκαιριών και της ενεργού συμμετοχής, και της βελτίωσης της απασχολησιμότητας. ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις στις υποδομές υγείας και τις κοινωνικές υποδομές που συμβάλλουν στην εθνική, περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη, μειώνοντας τις ανισότητες όσον αφορά την κατάσταση στον τομέα της υγείας προωθώντας την κοινωνική ένταξη μέσω βελτίωσης της πρόσβασης σε υπηρεσίες κοινωνικού και πολιτιστικού χαρακτήρα, και υπηρεσίες αναψυχής και τη μετάβαση από την ιδρυματική φροντίδα στη φροντίδα της κοινότητας — Παροχή υποστήριξης για τη φυσική, οικονομική και κοινωνική αναζωογόνηση υποβαθμισμένων κοινοτήτων εντός αστικών και αγροτικών περιοχών.·	9.1. Η ύπαρξη και η εφαρμογή εθνικού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για τη μείωση της φτώχειας με στόχο την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση.	— Να υφίσταται εθνικό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για τη μείωση της φτώχειας, με στόχο την ενεργητική ένταξη, το οποίο: — παρέχει επαρκή στοιχεία για τη χάραξη πολιτικών με στόχο τη μείωση της φτώχειας και την παρακολούθηση των εξελίξεων· — περιέχει μέτρα που στηρίζουν την επίτευξη του εθνικού στόχου για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού (όπως ορίζεται στο εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων), ο οποίος περιλαμβάνει την προώθηση των ευκαιριών βιώσιμης και ποιοτικής απασχόλησης για άτομα που αντιμετωπίζουν τον υψηλότερο κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και άτομα από περιθωριοποιημένες κοινότητες· — εμπλέκει τους σχετικούς φορείς στην καταπολέμηση της φτώχειας· — ανάλογα με τις εντοπιζόμενες ανάγκες, περιλαμβάνει μέτρα για τη μετάβαση από την ιδρυματική φροντίδα στη φροντίδα της κοινότητας· — Κατόπιν αιτήματος και σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, οι σχετικοί φορείς θα μπορούν να λάβουν υποστήριξη για να υποβάλουν αιτήσεις έργου καθώς και για την υλοποίηση και τη διαχείριση των επιλεγμένων έργων.

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	ΕΚΤ: — Κοινωνικοοικονομική ενσωμάτωση περιθωριοποιημένων κοινοτήτων, όπως οι Ρομ. ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις στις υποδομές υγείας και τις κοινωνικές υποδομές που συμβάλλουν στην εθνική, περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη, μειώνοντας τις ανισότητες όσον αφορά την κατάσταση στον τομέα της υγείας, προωθώντας την κοινωνική ένταξη μέσω της βελτιωμένης πρόσβασης σε υπηρεσίες κοινωνικού, πολιτιστικού χαρακτήρα και υπηρεσίες αναψυχής και τη μετάβαση από την ιδρυματική φροντίδα στη φροντίδα της κοινότητας. — Στήριξη για φυσική, οικονομική και κοινωνική αναζωογόνηση υποβαθμισμένων κοινοτήτων εντός αστικών και αγροτικών περιοχών. — Επενδύσεις σε εκπαίδευση, δεξιότητες και διά βίου μάθηση με την ανάπτυξη υποδομής εκπαίδευσης και κατάρτισης.	9.2. Να υφίσταται εθνικό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την ένταξη των Ρομ	— Να υφίσταται εθνική στρατηγική για την ένταξη των Ρομ η οποία: — καθορίζει επιτεύξιμους εθνικούς στόχους για την ένταξη των Ρομ ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα με τον γενικό πληθυσμό. Οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να καλύπτουν τους τέσσερις στόχους της Ένωσης για την ένταξη των Ρομ που αφορούν στην πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στην υγειονομική περίθαλψη και στη στέγαση· — προσδιορίζει, ανάλογα με την περίπτωση, τις μειονεκτούσες μικροπεριφέρειες ή τις γειτονιές που είναι διαχωρισμένες, όπου οι κοινότητες είναι πιο υποβαθμισμένες, χρησιμοποιώντας τους ήδη διαθέσιμους κοινωνικοοικονομικούς και χωρικούς δείκτες (δηλαδή πολύ χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, μακροχρόνια ανεργία κ.λπ.)· — συμπεριλαμβάνει δραστικές μεθόδους παρακολούθησης για την αξιολόγηση του αντίκτυπου που έχουν οι δράσεις ένταξης των Ρομ και μηχανισμό επανεξέτασης για την προσαρμογή της στρατηγικής· — έχει σχεδιαστεί, εφαρμόζεται και παρακολουθείται σε στενή συνεργασία και συνεχή διάλογο με την κοινωνία των πολιτών των Ρομ, τις περιφερειακές και τοπικές αρχές· — Κατόπιν αιτήματος και σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, οι σχετικοί φορείς θα μπορούν να λάβουν υποστήριξη για να υποβάλουν αιτήσεις έργου καθώς και για την υλοποίηση και τη διαχείριση των επιλεγμένων έργων.
	ΕΚΤ: — Βελτίωση της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτές, βιώσιμες και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων της υγειονομικής περίθαλψης και των κοινωνικών υπηρεσιών γενικού συμφέροντος.	9.3. Υγεία: Η ύπαρξη εθνικού ή περιφερειακού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για την υγεία, εντός των ορίων του άρθρου 168 ΣΛΕΕ, εξασφαλίζοντας την οικονομική βιωσιμότητα.	— Να υφίσταται εθνικό ή περιφερειακό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την υγεία, με: — συντονισμένα μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις στις υποδομές υγείας και τις κοινωνικές υποδομές που συμβάλλουν στην εθνική, περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη, μειώνοντας τις ανισότητες όσον αφορά την κατάσταση στον τομέα της υγείας, προωθώντας την κοινωνική ένταξη μέσω βελτίωσης της πρόσβασης σε υπηρεσίες κοινωνικού, πολιτιστικού χαρακτήρα και υπηρεσίες αναψυχής και τη μετάβαση από την ιδρυματική φροντίδα στη φροντίδα της κοινότητας		— μέτρα για την αύξηση της αποδοτικότητας στον τομέα της υγείας μέσω της ανάπτυξης μοντέλων παροχής υπηρεσιών και υποδομών· — περιέχει σύστημα παρακολούθησης και επανεξέτασης. — Ένα κράτος μέλος ή περιφέρεια έχει εγκρίνει πλαίσιο που περιγράφει τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους σε ενδεικτική βάση και προβλέπει αποτελεσματική από άποψη κόστους συγκέντρωση των πόρων στις προτεραιότητες της υγειονομικής περίθαλψης.
10. Επένδυση στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την επαγγελματική κατάρτιση για την απόκτηση δεξιοτήτων και τη διά βίου μάθηση (Στόχος της εκπαίδευσης) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 10)	ΕΚΤ: — Μείωση και πρόληψη της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και προώθηση της ισότιμης πρόσβασης σε καλής ποιότητας προσχολική, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων (τυπικών, άτυπων και μη τυπικών) δυνατοτήτων μάθησης για την επανένταξη στην εκπαίδευση και κατάρτιση. ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις σε εκπαίδευση, κατάρτιση και επαγγελματική κατάρτιση για την απόκτηση δεξιοτήτων και διά βίου μάθηση με την ανάπτυξη υποδομής εκπαίδευσης και κατάρτισης.	10.1. Πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου: Η ύπαρξη στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για τη μείωση της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου (ΠΕΣ) εντός των ορίων του άρθρου 165 ΣΛΕΕ.	— Υπάρχει σύστημα συλλογής και ανάλυσης δεδομένων και πληροφοριών σχετικά με την ΠΕΣ στις αντίστοιχες βαθμίδες, το οποίο: — παρέχει επαρκή στοιχεία για τη χάραξη στοχευμένων πολιτικών και παρακολουθεί τις εξελίξεις. — Να υφίσταται στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την ΠΕΣ, το οποίο: — βασίζεται σε στοιχεία· — καλύπτει σχετικούς τομείς της εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένης της προσχολικής εκπαίδευσης, στοχεύει ειδικότερα στις ευάλωτες ομάδες οι οποίες διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο ΠΕΣ, μεταξύ των οποίων και άτομα από περιθωριοποιημένες κοινότητες, και περιλαμβάνει μέτρα πρόληψης, παρέμβασης και αντιστάθμισης· — περιλαμβάνει όλους τους τομείς πολιτικής και εμπλέκει τους σχετικούς για την αντιμετώπιση της ΠΕΣ, φορείς.

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	ΕΚΤ: — Βελτίωση της ποιότητας, της αποτελεσματικότητας και της πρόσβασης στην τριτοβάθμια και ισοδύναμη με αυτήν εκπαίδευση, με σκοπό τη βελτίωση των επιπέδων φοίτησης και επιτυχίας, ιδιαίτερα για τα μειονεκτούντα άτομα. ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις σε εκπαίδευση, κατάρτιση και επαγγελματική κατάρτιση για την απόκτηση δεξιοτήτων και διά βίου μάθηση με την ανάπτυξη υποδομής εκπαίδευσης και κατάρτισης.	10.2. Τριτοβάθμια εκπαίδευση: Η ύπαρξη εθνικού ή περιφερειακού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για την αύξηση της επιτυχίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευσης, της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας, εντός των ορίων του άρθρου 165 ΣΛΕΕ.	— Να υφίσταται εθνικό ή περιφερειακό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία: — κατά περίπτωση, μέτρα για την αύξηση της φοίτησης και επιτυχίας, τα οποία: — αυξάνουν τη φοίτηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από ομάδες χαμηλών εισοδημάτων και άλλων υποεκπροσωπούμενων ομάδων, με ιδιαίτερη έμφαση στα μειονεκτούντα άτομα, μεταξύ των οποίων και άτομα από περιθωριοποιημένες κοινότητες· — μειώνουν τα ποσοστά εγκατάλειψης των σπουδών/ βελτιώνουν τα ποσοστά ολοκλήρωσης των σπουδών· — ενθαρρύνουν την καινοτομία ως προς το περιεχόμενο και τον σχεδιασμό των προγραμμάτων· — μέτρα για την αύξηση της απασχολησιμότητας και της επιχειρηματικότητας τα οποία: — ενθαρρύνουν την ανάπτυξη «οριζόντιων δεξιοτήτων», συμπεριλαμβανομένης της επιχειρηματικότητας στα σχετικά προγράμματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης· — μειώνουν τις διαφορές ανάμεσα στα δύο φύλα όσον αφορά τις ακαδημαϊκές και επαγγελματικές επιλογές.
	ΕΚΤ: — Βελτίωση της ισότιμης πρόσβασης στη διά βίου μάθηση για όλες τις ηλικιακές ομάδες σε τυπική, άτυπη και μη τυπική μορφή, αναβάθμιση των γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων του εργατικού δυναμικού και προώθηση ευέλικτων δυνατοτήτων μάθησης, μεταξύ άλλων μέσω του επαγγελματικού προσανατολισμού και της πιστοποίησης των αποκτώμενων ικανοτήτων.	10.3. Διά βίου μάθηση: Η ύπαρξη εθνικού ή/και περιφερειακού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για τη διά βίου μάθηση, εντός των ορίων του άρθρου 165 ΣΛΕΕ.	— Να υφίσταται εθνικό ή περιφερειακό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για τη δια βίου μάθηση, το οποίο περιλαμβάνει μέτρα: — για την στήριξη της ανάπτυξης και διασύνδεσης υπηρεσιών διά βίου μάθησης (ΔΒΜ), περιλαμβανομένης της υλοποίησής τους και της αναβάθμισης των δεξιοτήτων (π.χ. πιστοποίηση, καθοδήγηση, εκπαίδευση και κατάρτιση) και πρόβλεψη της συμμετοχής και της εταιρικής σχέσης με τους σχετικούς φορείς ·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις σε εκπαίδευση, κατάρτιση και επαγγελματική κατάρτιση για την απόκτηση δεξιοτήτων και διά βίου μάθηση με την ανάπτυξη υποδομής εκπαίδευσης και κατάρτισης.		— για την ανάπτυξη δεξιοτήτων των διάφορων ομάδων- στόχων, όπου αυτές προσδιορίζονται ως προτεραιότητες σε εθνικό ή περιφερειακά στρατηγικά πλαίσια πολιτικής (λ.χ. νέοι στην επαγγελματική κατάρτιση, ενήλικες, γονείς που επανέρχονται στην αγορά εργασίας, εργαζόμενοι με χαμηλό επίπεδο ειδίκευσης και εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας, μετανάστες και άλλες μειονεκτούσες ομάδες και ειδικότερα άτομα με αναπηρία)· — για την διεύρυνση της πρόσβασης στη ΔΒΜ, μεταξύ άλλων μέσω προσπαθειών για την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων διαφάνειας (π.χ του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων, του Εθνικού Πλαισίου Επαγγελματικών Προσόντων, του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ακαδημαϊκών Μονάδων για την Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση, της Ευρωπαϊκής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση)· — για τη βελτίωση της συνάφειας της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης με την αγορά εργασίας και την προσαρμογή της στις ανάγκες συγκεκριμένων ομάδων- στόχου (για παράδειγμα, νέοι σε επαγγελματική κατάρτιση, ενήλικες, γονείς που επανέρχονται στην αγορά εργασίας, εργαζόμενοι με χαμηλό επίπεδο ειδίκευσης και άλλοι εργαζόμενοι, μετανάστες και άλλες μειονεκτούσες ομάδες, ειδικότερα άτομα με αναπηρία).
	ΕΚΤ: — Βελτίωση της συνάφειας των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης με την αγορά εργασίας, διευκόλυνση της μετάβασης από την εκπαίδευση στην εργασία, και ενίσχυση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και συστημάτων κατάρτισης (ΕΕΚ) και της ποιότητάς τους, μεταξύ άλλων μέσω μηχανισμών πρόβλεψης των αναγκών σε δεξιότητες, της προσαρμογής των προγραμμάτων σπουδών και της καθιέρωσης και ανάπτυξης συστημάτων μάθησης με βάση την εργασία, συμπεριλαμβανομένων διττών συστημάτων μάθησης και μαθητείας.	10.4. Η ύπαρξη εθνικού ή περιφερειακού στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για την αύξηση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΚ), εντός των ορίων του άρθρου 165 ΣΛΕΕ.	— Να υφίσταται ένα εθνικό ή περιφερειακό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την αύξηση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΚ), εντός των ορίων του άρθρου 165 ΣΛΕΕ, που περιλαμβάνει μέτρα:

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	ΕΤΠΑ: — Επενδύσεις σε εκπαίδευση, κατάρτιση και επαγγελματική κατάρτιση για την απόκτηση δεξιοτήτων και διά βίου μάθηση με την ανάπτυξη υποδομής εκπαίδευσης και κατάρτισης.		— για τη βελτίωση της συνάφειας των συστημάτων ΕΕΚ με την αγορά εργασίας, σε στενή συνεργασία με τους σχετικούς φορείς καθώς και μέσω μηχανισμών πρόβλεψης των αναγκών σε δεξιότητες, της προσαρμογής των προγραμμάτων σπουδών και της ενίσχυσης συστημάτων μάθησης με βάση την εργασία στις διάφορες μορφές της· — για τη βελτίωση της ποιότητας και της ελκυστικότητας της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΚ), μεταξύ άλλων, μέσω της καθιέρωσης μιας εθνικής προσέγγισης διασφάλισης της ποιότητας για την ΕΕΚ (για παράδειγμα σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τη Διασφάλιση της Ποιότητας στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση) και της εφαρμογής των μέσων διαφάνειας και αναγνώρισης, όπως, για παράδειγμα, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ακαδημαϊκών Μονάδων για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση (ECVET).
11. Ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των δημόσιων αρχών και των ενδιαφερόμενων φορέων και της αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 11)	ΕΚΤ: — Επένδυση στη θεσμική ικανότητα και στην αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και των δημοσίων υπηρεσιών σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο με στόχο τις μεταρρυθμίσεις, την καλύτερη κανονιστική ρύθμιση και την ορθή διακυβέρνηση. ΕΤΠΑ: — Ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και μία αποτελεσματική δημόσια διοίκηση μέσω της ενίσχυσης της θεσμικής ικανότητας και της αποδοτικότητας των δημόσιων διοικήσεων και των δημόσιων υπηρεσιών που έχουν σχέση ι με την εφαρμογή του ΕΤΠΑ, και προς στήριξη δράσεων ΕΚΤ για την ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και της αποδοτικότητας της δημόσιας διοίκησης	— Η ύπαρξη στρατηγικού πλαισίου πολιτικής για την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της μεταρρύθμισης της δημόσιας διοίκησης.	— Καθιερώνεται και τίθεται σε εφαρμογή ένα στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής για την ενίσχυση της διοικητικής απόδοσης των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των ικανοτήτων τους, με τα ακόλουθα στοιχεία: — ανάλυση και στρατηγικό σχεδιασμό των νομικών, οργανωτικών ή/και διαδικαστικών ενεργειών μεταρρύθμισης· — ανάπτυξη συστημάτων διαχείρισης ποιότητας· — ολοκληρωμένες δράσεις για την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των διοικητικών διαδικασιών· — ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών και πολιτικών για τους ανθρώπινους πόρους που καλύπτουν τις κύριες ελλείψεις στον τομέα αυτό· — ανάπτυξη δεξιοτήτων σε όλα τα επίπεδα της επαγγελματικής ιεραρχίας στο πλαίσιο των δημόσιων αρχών·

Θεματικοί στόχοι	Προτεραιότητες επενδύσεων	Εκ των προτέρων καθορισμένος όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
	Ταμείο Συνοχής: — Ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης ενισχύοντας τη θεσμική ικανότητα και την αποτελεσματικότητα των δημόσιων διοικήσεων και των δημόσιων υπηρεσιών που έχουν σχέση με την εφαρμογή του Ταμείου Συνοχής.		— ανάπτυξη διαδικασιών και εργαλείων παρακολούθησης και αξιολόγησης.

([1]) Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13).
([2]) Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).
([3]) Οδηγία 2006/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 64).
([4]) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16).
([5]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1315/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2013 σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ένωσης για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 661/2010/ΕΕ (ΕΕ L 348 της 20.12.2013, σ. 1).
([6]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενεργείας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 15).
([7]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1775/2005 (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 36).
([8]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 713/2009, (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 (ΕΕ L 115 της 25.4.2013, σ. 39).

ΤΜΗΜΑ ΙΙ: Γενικές εκ των προτέρων αιρεσιμότητες

Τομέας	Εκ των προτέρων όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
1. Καταπολέμηση των διακρίσεων	Η ύπαρξη διοικητικής ικανότητας για την υλοποίηση και εφαρμογή της νομοθεσίας και της πολιτικής της Ένωσης κατά των διακρίσεων στο πεδίο των ΕΔΕΤ.	— Ρυθμίσεις σύμφωνα με το θεσμικό και το νομικό πλαίσιο των κρατών μελών για τη συμμετοχή των φορέων που είναι αρμόδιοι για την προώθηση της ίσης μεταχείρισης όλων των ατόμων σε όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας και της εφαρμογής των προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων για την παροχή συμβουλών σε θέματα ισότητας των φύλων στις δραστηριότητες που συνδέονται με τα ΕΔΕΤ· — ρυθμίσεις για την κατάρτιση του προσωπικού των αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση και τον έλεγχο των ΕΔΕΤ στους τομείς της νομοθεσίας και της πολιτικής της Ένωσης κατά των διακρίσεων·
2. Φύλα	Η ύπαρξη διοικητικής ικανότητας για την υλοποίηση και την εφαρμογή της νομοθεσίας και της πολιτικής της Ένωσης για την ισότητα των φύλων στο πεδίο των ΕΔΕΤ.	— ρυθμίσεις σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό πλαίσιο των κρατών μελών για τη συμμετοχή των φορέων που είναι αρμόδιοι για την ισότητα των φύλων σε όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας και της εφαρμογής των προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων για την παροχή συμβουλών σε θέματα ισότητας των φύλων στις δραστηριότητες που συνδέονται με τα ΕΔΕΤ· — ρυθμίσεις για την κατάρτιση του προσωπικού των αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση και τον έλεγχο των ΕΔΕΤ στους τομείς της νομοθεσίας και της πολιτικής της Ένωσης για την ισότητα των φύλων καθώς και της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου.

Τομέας	Εκ των προτέρων όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
3. Αναπηρία	Η ύπαρξη διοικητικής ικανότητας για την εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (UNCRPD) στο πεδίο των ΕΔΕΤ, σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου αριθ. 2010/48/ΕΚ ([1]).	— Ρυθμίσεις σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό πλαίσιο των κρατών μελών για τη διαβούλευση και τη συμμετοχή των φορέων που είναι επιφορτισμένοι για την προστασία των ατόμων με αναπηρία ή των οργανώσεων που εκπροσωπούν άτομα με αναπηρία και άλλων σχετικών ενδιαφερόμενων φορέων σε όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας και της εφαρμογής των προγραμμάτων· — ρυθμίσεις για την κατάρτιση του προσωπικού των αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση και τον έλεγχο των ΕΔΕΤ στους τομείς της ισχύουσας νομοθεσίας και πολιτικής της Ένωσης και των κρατών μελών για άτομα με αναπηρίες, περιλαμβανομένης της προσβασιμότητας και της πρακτικής εφαρμογής της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία που αποτυπώνεται στην ενωσιακή και εθνική νομοθεσία, κατά περίπτωση· — ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της παρακολούθησης της εφαρμογής του άρθρου 9 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία σε σχέση με τα ΕΔΕΤ σε όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας και της εφαρμογής των προγραμμάτων.
4. Δημόσιες συμβάσεις	Η ύπαρξη ρυθμίσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων στο πεδίο των ΕΔΕΤ.	— Ρυθμίσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων μέσω κατάλληλων μηχανισμών · — ρυθμίσεις που διασφαλίζουν διαφανείς διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων · — ρυθμίσεις για την κατάρτιση και την ενημέρωση του προσωπικού που ασχολείται με τη διαχείριση των κονδυλίων των ΕΔΕΤ· — ρυθμίσεις για την εξασφάλιση της διοικητικής ικανότητας για την εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης περί δημόσιων συμβάσεων.
5. Κρατικές ενισχύσεις	Η ύπαρξη ρυθμίσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων στο πεδίο των ΕΔΕΤ.	— Ρυθμίσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων· — ρυθμίσεις για την κατάρτιση και την ενημέρωση του προσωπικού που ασχολείται με τη διαχείριση των κονδυλίων των ΕΔΕΤ· — ρυθμίσεις για την διασφάλιση της διοικητικής ικανότητας για την εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων.
6. Περιβαλλοντική νομοθεσία σχετικά με την εκτίμηση περιβαλλοντικού επιπτώσεων (ΕΠΕ) και την στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση (ΣΠΕ)	Η ύπαρξη ρυθμίσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης σχετικά με την ΕΠΕ και τη ΣΠΕ.	— Ρυθμίσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή των οδηγιών 201/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) (ΕΠΕ) για την οδηγία 200/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) (ΣΠΕ)· — ρυθμίσεις για την κατάρτιση και την ενημέρωση του προσωπικού που ασχολείται με την εφαρμογή των οδηγιών για την ΕΠΕ και τη ΣΠΕ· — ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της επάρκειας της διοικητικής ικανότητας.

Τομέας	Εκ των προτέρων όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
7. Στατιστικά συστήματα και δείκτες αποτελεσμάτων	Η ύπαρξη της αναγκαίας στατιστικής βάσης για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας και των επιπτώσεων των προγραμμάτων. Η ύπαρξη ενός συστήματος δεικτών αποτελεσμάτων που είναι απαραίτητο για την επιλογή των δράσεων οι οποίες συμβάλλουν αποτελεσματικότερα στην επιδίωξη των επιθυμητών αποτελεσμάτων, την παρακολούθηση της προόδου προς την επίτευξή τους και τη διενέργεια της αξιολόγησης των επιπτώσεων.	— Ρυθμίσεις για την έγκαιρη συλλογή και άθροιση των στατιστικών δεδομένων, οι οποίες περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία: — τον προσδιορισμό των πόρων και των μηχανισμών που διασφαλίζουν τη στατιστική επικύρωση· — ρυθμίσεις για τη δημοσίευση και τη δημόσια διάθεση των συγκεντρωτικών δεδομένων· — Αποτελεσματικό σύστημα δεικτών αποτελέσματος που περιλαμβάνει: — την επιλογή δεικτών αποτελέσματος για κάθε πρόγραμμα, παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο επιλογής των δράσεων πολιτικής που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα· — θέσπιση στόχων γι' αυτούς τους δείκτες· — τήρηση των ακόλουθων προϋποθέσεων για κάθε δείκτη: σταθερότητα και στατιστική επικύρωση, σαφήνεια της κανονιστικής ερμηνείας, ανταπόκριση στην πολιτική, έγκαιρη συλλογή δεδομένων· — Υφίστανται διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι όλες οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα περιλαμβάνουν ένα αποτελεσματικό σύστημα δεικτών.

(1) Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη σύναψη, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες (ΕΕ L 23, 27.1.2010, σ. 35).

(2) Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1).

(3) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ

1. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΑΞΕΩΝ

Ο αναφερόμενος στο άρθρο 115 παράγραφος 2 κατάλογος πράξεων περιέχει, τουλάχιστον σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους, τα ακόλουθα πεδία δεδομένων:

— ονομασία δικαιούχου (μόνο των νομικών προσώπων· δεν ονοματίζονται φυσικά πρόσωπα),·

— ονομασία πράξης,

— σύνοψη πράξης,

— ημερομηνία έναρξης της πράξης,

— καταληκτική ημερομηνία πράξης (αναμενόμενη ημερομηνία για την ολοκλήρωση του φυσικού αντικειμένου ή την πλήρη εκτέλεση της πράξης),

— συνολική επιλέξιμη δαπάνη που διατέθηκε στην πράξη·

— ποσοστό συγχρηματοδότησης της Ένωσης ανά άξονα προτεραιότητας·

— ταχυδρομικός κώδικας, ή άλλη κατάλληλη ένδειξη της τοποθεσίας·

— χώρα·

— ονομασία της κατηγορίας παρέμβασης της πράξης σύμφωνα με το άρθρο 96 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) σημείο vi)·

— ημερομηνία τελευταίας ενημέρωσης του καταλόγου των πράξεων.

Οι τίτλοι των πεδίων δεδομένων παρέχονται επίσης σε άλλη μία επίσημη γλώσσα της Ένωσης τουλάχιστον.

2. ΜΕΤΡΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Το κράτος μέλος, η διαχειριστική αρχή και οι δικαιούχοι λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την πληροφόρηση και την επικοινωνία στο κοινό των συγχρηματοδοτούμενων πράξεων στο πλαίσιο ενός επιχειρησιακού προγράμματος, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

2.1. Αρμοδιότητες του κράτους μέλους και της διαχειριστικής αρχής

1. Το κράτος μέλος και η διαχειριστική αρχή διασφαλίζουν ότι τα μέτρα πληροφόρησης και επικοινωνίας εφαρμόζονται σύμφωνα με τη στρατηγική επικοινωνίας και ότι τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην ευρύτερη δυνατή κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με τη χρήση διαφόρων μορφών και μεθόδων επικοινωνίας στο κατάλληλο επίπεδο.

2. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή είναι υπεύθυνοι για τις ακόλουθες τουλάχιστον δραστηριότητες πληροφόρησης και επικοινωνίας:

α) διοργάνωση μιας σημαντικής ενημερωτικής δραστηριότητας για τη δημοσιοποίηση της έναρξης του/των επιχειρησιακού/ών προγράμματος/των, ακόμα και πριν από την έγκριση των σχετικών στρατηγικών επικοινωνίας·

β) διοργάνωση μίας σημαντικής ενημερωτικής δραστηριότητας ετησίως που προβάλλει τις ευκαιρίες χρηματοδότησης, τις επιδιωκόμενες στρατηγικές και παρουσιάζει τα επιτεύγματα του επιχειρησιακού προγράμματος ή των επιχειρησιακών προγραμμάτων που περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μεγάλα έργα, κοινά σχέδια δράσης και άλλα παραδείγματα έργων·

γ) προβολή του εμβλήματος της Ένωσης στις εγκαταστάσεις κάθε διαχειριστικής αρχής·

δ) ηλεκτρονική δημοσίευση του καταλόγου των πράξεων σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος·

ε) παρουσίαση παραδειγμάτων πράξεων, ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα, στον ενιαίο διαδικτυακό τόπο ή στον διαδικτυακό τόπο του επιχειρησιακού προγράμματος που είναι προσβάσιμος μέσω της ενιαίας δικτυακής πύλης· τα παραδείγματα θα πρέπει να παρουσιάζονται σε μία ευρέως ομιλούμενη επίσημη γλώσσα της Ένωσης εκτός από την επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του οικείου κράτους μέλους·

στ) επικαιροποίηση των στοιχείων σχετικά με την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των βασικών επιτευγμάτων του, στον ενιαίο διαδικτυακό τόπο ή στον διαδικτυακό τόπο του επιχειρησιακού προγράμματος ο οποίος είναι προσβάσιμος μέσω της ενιαίας διαδικτυακής πύλης.

3. Η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζει, κατά περίπτωση, τη συμμετοχή στα μέτρα πληροφόρησης και επικοινωνίας, σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους και τις πρακτικές, των ακόλουθων φορέων:

α) των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5·

β) των κέντρων πληροφόρησης για την Ευρώπη καθώς και των γραφείων των αντιπροσωπειών της Επιτροπής και των γραφείων πληροφόρησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στα κράτη μέλη·

γ) των εκπαιδευτικών και των ερευνητικών ιδρυμάτων.

Οι φορείς αυτοί διαδίδουν σε ευρεία κλίμακα τις πληροφορίες που περιγράφονται στο άρθρο 115 παράγραφος 1.

2.2. Ευθύνες των δικαιούχων

1. Όλα τα μέτρα πληροφόρησης και επικοινωνίας που παρέχει ο δικαιούχος αναγνωρίζουν τη στήριξη της πράξης από τα Ταμεία, προβάλλοντας:

α) το έμβλημα της Ένωσης μαζί με αναφορά στην Ένωση, σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά που καθορίζονται στην εκτελεστική πράξη που εκδίδει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 115 παράγραφος 4·

β) αναφορά στο Ταμείο ή στα Ταμεία που στηρίζουν την πράξη.

Όταν μέτρο πληροφόρησης ή επικοινωνίας αφορά μια πράξη ή περισσότερες πράξεις που συγχρηματοδοτούνται από περισσότερα από ένα Ταμεία, η αναφορά που προβλέπεται στο στοιχείο β) μπορεί να αντικατασταθεί από την αναφορά στα ΕΔΕΤ

2. Κατά την υλοποίηση μιας πράξης, ο δικαιούχος ενημερώνει το κοινό σχετικά με την στήριξη που έχει λάβει από τα Ταμεία:

α) παρέχοντας στον διαδικτυακό τόπο του δικαιούχου, εάν υπάρχει, σύντομη περιγραφή της πράξης, ανάλογης προς το επίπεδο της στήριξης, που περιλαμβάνει τους στόχους και τα αποτελέσματά της και επισημαίνει τη χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση·

β) τοποθετώντας, για πράξεις που δεν εμπίπτουν στα σημεία 4 και 5, τουλάχιστον μία αφίσα με πληροφόρηση σχετικά με το έργο (ελάχιστο μέγεθος A3) που περιλαμβάνει τη χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση, σε σημείο εύκολα ορατό από το κοινό, όπως η είσοδος σε ένα κτίριο.

3. Για τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ και κατά περίπτωση για τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ ή το Ταμείο Συνοχής, ο δικαιούχος εξασφαλίζει ότι οι συμμετέχοντες στην πράξη έχουν ενημερωθεί γι' αυτή τη χρηματοδότηση.

Κάθε έγγραφο που αφορά στην εφαρμογή μιας πράξης, το οποίο απευθύνεται, στο κοινό ή στους συμμετέχοντες, συμπεριλαμβανομένης της βεβαίωσης παρακολούθησης ή άλλου πιστοποιητικού, περιλαμβάνει δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι το επιχειρησιακό πρόγραμμα συγχρηματοδοτήθηκε από το Ταμείο ή τα Ταμεία.

4. Κατά την υλοποίηση μιας πράξης του ΕΤΠΑ ή του Ταμείου Συνοχής, ο δικαιούχος τοποθετεί σε σημείο εύκολα ορατό από το κοινό, μια προσωρινή πινακίδα σημαντικού μεγέθους για κάθε πράξη που συνίσταται στη χρηματοδότηση υποδομών ή κατασκευαστικών έργων για τα οποία η συνολική δημόσια συνδρομή στην πράξη υπερβαίνει τις 500 000 EUR.

5. Το αργότερο εντός τριών μηνών από την ολοκλήρωση μιας πράξης, ο δικαιούχος τοποθετεί μόνιμη αναμνηστική πλάκα ή πινακίδα σημαντικού μεγέθους, σε σημείο εύκολα ορατό από το κοινό, για κάθε πράξη που πληροί τα κατωτέρω κριτήρια:

α) η συνολική δημόσια συνδρομή υπερβαίνει τις 500 000 EUR·

β) η πράξη συνίσταται στην αγορά υλικού αντικειμένου ή στη χρηματοδότηση έργων υποδομής ή κατασκευής.

Στην αναμνηστική πλάκα ή πινακίδα αναγράφονται η ονομασία και ο κύριος στόχος της πράξης. Η αναμνηστική πλάκα ή πινακίδα κατασκευάζεται σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά που εγκρίνει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 115 παράγραφος 4.

3. ΜΕΤΡΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΔΥΝΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

3.1. Μέτρα ενημέρωσης δυνητικών δικαιούχων

1. Η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζει, σύμφωνα με τη στρατηγική επικοινωνίας, την ευρεία διάδοση στους δυνητικούς δικαιούχους και σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της στρατηγικής του επιχειρησιακού προγράμματος, των στόχων και των ευκαιριών χρηματοδότησης που προσφέρει η από κοινού χρηματοδότηση από την Ένωση και το κράτος μέλος, με αναλυτικά στοιχεία της χρηματοδοτικής συνδρομής από τα οικεία Ταμεία.

2. Η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει την πρόσβαση των δυνητικών δικαιούχων στις σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων επικαιροποιημένων πληροφοριών όταν κρίνεται απαραίτητο και λαμβάνοντας υπόψη την προσβασιμότητα των ηλεκτρονικών ή άλλων υπηρεσιών επικοινωνίας για ορισμένους δυνητικούς δικαιούχους, τουλάχιστον ως προς τα ακόλουθα:

α) τις ευκαιρίες χρηματοδότησης και την πρόσκληση υποβολής αιτήσεων·

β) τους όρους επιλεξιμότητας των δαπανών οι οποίοι πρέπει να τηρούνται προκειμένου να είναι δυνατή η επιλογή για χρηματοδότηση στο πλαίσιο ενός επιχειρησιακού προγράμματος·

γ) την περιγραφή των διαδικασιών εξέτασης των αιτήσεων χρηματοδότησης και τις σχετικές προθεσμίες·

δ) τα κριτήρια επιλογής των πράξεων που θα χρηματοδοτηθούν·

ε) τους αρμόδιους επικοινωνίας που μπορούν να δώσουν πληροφορίες σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο·

στ) την ευθύνη των δυνητικών δικαιούχων για την ενημέρωση του κοινού σχετικά με το σκοπό της πράξης και τη στήριξή της από τα Ταμεία, σύμφωνα με το σημείο 2.2. Η διαχειριστική αρχή δύναται να ζητήσει από τους δυνητικούς δικαιούχους να προτείνουν, στις αιτήσεις τους, ενδεικτικές δραστηριότητες επικοινωνίας, ανάλογες με το μέγεθος της πράξης.

3.2. Μέτρα ενημέρωσης των δικαιούχων

1. Η διαχειριστική αρχή ενημερώνει τους δικαιούχους ότι η αποδοχή χρηματοδότησης συνιστά αποδοχή της εγγραφής τους στον κατάλογο των πράξεων που δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 115 παράγραφος 2.

2. Η διαχειριστική αρχή παρέχει τα εργαλεία ενημέρωσης και επικοινωνίας, που περιλαμβάνουν υποδείγματα σε ηλεκτρονική μορφή, για να βοηθήσει τους δικαιούχους να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους όπως ορίζονται στο τμήμα 2.2, κατά περίπτωση.

4. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η στρατηγική επικοινωνίας που καταρτίζεται από τη διαχειριστική αρχή και, κατά περίπτωση, από το κράτος μέλος, περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) περιγραφή της μεθόδου επικοινωνίας, η οποία περιλαμβάνει τα βασικά μέτρα ενημέρωσης και επικοινωνίας που θα λάβει το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή, για την ενημέρωση των δυνητικών δικαιούχων, των δικαιούχων, των πολλαπλασιαστών ενημέρωσης και του ευρύτερου κοινού σχετικά με τους στόχους που περιγράφονται στο άρθρο 115·

β) περιγραφή των μέσων που θα διατεθούν σε μορφές προσβάσιμες για τα άτομα με αναπηρία·

γ) περιγραφή του τρόπου υποστήριξης των δραστηριοτήτων επικοινωνίας των δικαιούχων·

δ) τον ενδεικτικό προϋπολογισμό για την υλοποίηση της στρατηγικής·

ε) περιγραφή των διοικητικών φορέων, περιλαμβανομένων στοιχείων για το προσωπικό, που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή των μέτρων ενημέρωσης και επικοινωνίας·

στ) τις ρυθμίσεις για τα μέτρα ενημέρωσης και επικοινωνίας που αναφέρονται στο σημείο 2 και περιλαμβάνουν τον διαδικτυακό τόπο ή τη διαδικτυακή πύλη όπου είναι διαθέσιμα τα εν λόγω στοιχεία·

ζ) ένδειξη του τρόπου με τον οποίο θα αξιολογηθούν τα μέτρα ενημέρωσης και επικοινωνίας όσον αφορά στην προβολή και την αναγνωρισιμότητα της πολιτικής, των επιχειρησιακών προγραμμάτων, των πράξεων και του ρόλου των Ταμείων και της Ένωσης·

η) κατά περίπτωση, περιγραφή της χρήσης των κύριων αποτελεσμάτων του προηγούμενου επιχειρησιακού προγράμματος·

θ) επικαιροποίηση σε ετήσια βάση στην οποία καθορίζονται οι δραστηριότητες πληροφόρησης και επικοινωνίας που θα διενεργηθούν το επόμενο έτος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII

ΚΡΙΤΉΡΙΑ ΔΙΟΡΙΣΜΟΎ ΤΗς ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΉς ΑΡΧΉς ΚΑΙ ΤΗς ΑΡΧΉς ΠΙΣΤΟΠΟΊΗΣΗς

1. ΠΕΡΙΒΆΛΛΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΎ ΕΛΈΓΧΟΥ

i) Ύπαρξη οργανωτικής δομής που καλύπτει τις λειτουργίες της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πιστοποίησης, καθώς και την κατανομή αρμοδιοτήτων στο εσωτερικό καθεμίας, ώστε να εξασφαλιστεί ότι τηρείται η αρχή του διαχωρισμού καθηκόντων, κατά περίπτωση.

ii) Πλαίσιο για την εξασφάλιση, σε περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων σε ενδιάμεσους φορείς, του ορισμού των αντίστοιχων ευθυνών και υποχρεώσεών τους, την επαλήθευση της ικανότητάς τους να εκτελούν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί και της ύπαρξης διαδικασιών υποβολής εκθέσεων.

iii) Διαδικασίες υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης σχετικά με παρατυπίες και με την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

iv) Σχέδιο κατανομής των κατάλληλων ανθρώπινων πόρων με τις απαραίτητες τεχνικές ικανότητες, σε διάφορα επίπεδα και για διαφορετικά καθήκοντα εντός του οργανισμού.

2. ΔΙΑΧΕΊΡΙΣΗ ΚΙΝΔΎΝΩΝ

Λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, πλαίσιο που εξασφαλίζει ότι όταν είναι απαραίτητο, και ιδίως σε περίπτωση σημαντικής τροποποίησης των δραστηριοτήτων, πραγματοποιείται η κατάλληλη διαχείριση κινδύνου.

3. ΔΡΑΣΤΗΡΙΌΤΗΤΕς ΔΙΑΧΕΊΡΙΣΗς ΚΑΙ ΕΛΈΓΧΟΥ

Α. Διαχειριστική αρχή

i) Διαδικασίες που αφορούν τις αιτήσεις για επιχορηγήσεις, την αξιολόγηση των αιτήσεων, την επιλογή για χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένων οδηγιών και καθοδήγησης που εξασφαλίζει τη συμβολή των πράξεων στην επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων και αποτελεσμάτων των αντίστοιχων προτεραιοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 125 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο i).

ii) Διαδικασίες για τις διαχειριστικές επαληθεύσεις, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών επαληθεύσεων σε ό,τι αφορά κάθε αίτηση επιστροφής από τους δικαιούχους και τις επιτόπιες επαληθεύσεις των πράξεων.

iii) Διαδικασίες για την επεξεργασία των αιτήσεων επιστροφής από τους δικαιούχους και την εξουσιοδότηση των πληρωμών.

iv) Διαδικασίες με τις οποίες ένα σύστημα συλλέγει, καταγράφει και αποθηκεύει σε ηλεκτρονική μορφή δεδομένα για κάθε πράξη, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, δεδομένων για μεμονωμένους συμμετέχοντες και κατανομή των δεδομένων σχετικά με τους δείκτες ανά φύλο όταν απαιτείται, και εξασφαλίζει ότι η ασφάλεια του συστήματος συμμορφώνεται με τα διεθνώς αποδεκτά πρότυπα.

v) Διαδικασίες που θεσπίζει η διαχειριστική αρχή για να εξασφαλίσει ότι οι δικαιούχοι τηρούν είτε χωριστό λογιστικό σύστημα είτε επαρκή λογιστική κωδικοποίηση για όλες τις συναλλαγές που αφορούν μια πράξη.

vi) Διαδικασίες για να τεθούν σε εφαρμογή αποτελεσματικά και αναλογικά μέτρα καταπολέμησης της απάτης.

vii) Διαδικασίες για τη διασφάλιση επαρκούς διαδρομής του ελέγχου και συστήματος αρχειοθέτησης.

viii) Διαδικασίες για την κατάρτιση της διαχειριστικής δήλωσης αξιοπιστίας, της έκθεσης με θέμα τους διενεργηθέντες ελέγχους και τις αδυναμίες που εντοπίστηκαν, καθώς και της ετήσιας σύνοψης σχετικά με τους τελικούς λογιστικούς και άλλους ελέγχους.

ix) Διαδικασίες για την εξασφάλιση ότι παρέχεται στον δικαιούχο έγγραφο όπου καθορίζονται οι προϋποθέσεις στήριξης για κάθε πράξη.

Β. Αρχή πιστοποίησης

i) Διαδικασίες για την πιστοποίηση των αιτήσεων ενδιάμεσης πληρωμής στην Επιτροπή.

ii) Διαδικασίες για την κατάρτιση των λογαριασμών και την πιστοποίηση της αυθεντικότητας, της ακεραιότητας και της ακρίβειάς τους, καθώς και της συμμόρφωσης των δαπανών με το εφαρμοστέο δίκαιο λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα όλων των ελέγχων.

iii) Διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής του ελέγχου με την τήρηση λογιστικών εγγραφών, συμπεριλαμβανομένων των προς ανάκτηση ποσών, των ανακτηθέντων ποσών και των ποσών που ανακλήθηκαν για κάθε πράξη σε ηλεκτρονική μορφή.

iv) Διαδικασίες, όπου κρίνεται σκόπιμο, για την εξασφάλιση ότι λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από τη διαχειριστική αρχή σχετικά με τις επαληθεύσεις που πραγματοποιήθηκαν, καθώς και τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργήθηκαν από την ελεγκτική αρχή ή υπό την ευθύνη της.

4. ΠΑΡΑΚΟΛΟΎΘΗΣΗ

Α. Διαχειριστική αρχή

i) Διαδικασίες για τη στήριξη του έργου της επιτροπής παρακολούθησης.

ii) Διαδικασίες για την κατάρτιση και την υποβολή στην Επιτροπή ετήσιων και τελικών εκθέσεων εφαρμογής.

Β. Αρχή πιστοποίησης

Διαδικασίες σχετικά με την εκπλήρωση των καθηκόντων της όσον αφορά την παρακολούθηση των αποτελεσμάτων των διαχειριστικών επαληθεύσεων και των αποτελεσμάτων των ελέγχων που πραγματοποιούνται από την αρχή ελέγχου ή υπό την ευθύνη της, πριν από την υποβολή αιτήσεων πληρωμής στην Επιτροπή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρα 3 και 4	Άρθρο 89
Άρθρα 5, 6 και 8	Άρθρο 90
Άρθρο 7	—
Άρθρο 9	Άρθρα 4 και 6
Άρθρο 10	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 11	Άρθρο 5
Άρθρο 12	Άρθρο 4 παράγραφος 4
Άρθρο 13	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 14	Άρθρο 4 παράγραφοι 7 και 8 και άρθρο 73
Άρθρο 15	Άρθρο 95
Άρθρο 16	Άρθρο 7
Άρθρο 17	Άρθρο 8
Άρθρο 18	Άρθρο 91
Άρθρα 19 έως 21	Άρθρο 92
Άρθρο 22	Άρθρα 93 και 94
Άρθρο 23	Άρθρο 92 παράγραφος 6
Άρθρο 24	Άρθρο 91παράγραφος 3
Άρθρο 25	Άρθρα 10 και 11
Άρθρο 26	Άρθρο 12
Άρθρο 27	Άρθρο 14
Άρθρο 28	Άρθρα 14 και 16
Άρθρο 29	Άρθρο 52
Άρθρο 30	Άρθρο 53
Άρθρο 31	Άρθρο 113
Άρθρο 33	Άρθρα 30 και 96 παράγραφος 11
Άρθρο 34	Άρθρο 98
Άρθρο 35	Άρθρο 99
Άρθρο 36	Άρθρο 31
Άρθρο 37	Άρθρα 27και 96 παράγραφοι 1 έως 8
Άρθρο 38	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 39	Άρθρο 100
Άρθρο 40	Άρθρο 101
Άρθρο 41	Άρθρα 102 και 103
Άρθρο 42	Άρθρο 123 παράγραφος 7
Άρθρο 43	—
Άρθρο 43α	Άρθρο 67
Άρθρο 43β	Άρθρο 67
Άρθρο 44	Άρθρα 37 έως 46
Άρθρο 45	Άρθρα 58 και 118
Άρθρο 46	Άρθρα 59 και 119
Άρθρο 47	Άρθρο 54
Άρθρο 48	Άρθρο 55, άρθρο 56 παράγραφοι 1 έως 3, άρθρο 57 και άρθρο 114 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 49	Άρθρο 56 παράγραφος 4, άρθρο 57 και άρθρο 114 παράγραφος 3
Άρθρο 50	Άρθρα 20 έως 22
Άρθρο 51	—
Άρθρο 52	Άρθρο 121
Άρθρα 53 και 54	Άρθρα 60 και 120
Άρθρο 55	Άρθρο 61
Άρθρο 56	Άρθρα 65 έως 70
Άρθρο 57	Άρθρο 71
Άρθρο 58	Άρθρο 73
Άρθρο 59	Άρθρο 123
Άρθρο 60	Άρθρο 125
Άρθρο 61	Άρθρο 126
Άρθρο 62	Άρθρο 127
Άρθρο 63	Άρθρο 47
Άρθρο 64	Άρθρο 48
Άρθρο 65	Άρθρο 110
Άρθρο 66	Άρθρο 49
Άρθρο 67	Άρθρα 50 και 111
Άρθρο 68	Άρθρα 51 και 112
Άρθρο 69	Άρθρα 115 έως 117
Άρθρο 70	Άρθρα 74 και 122
Άρθρο 71	Άρθρο 124
Άρθρο 72	Άρθρο 75

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 73	Άρθρο 128
Άρθρο 74	Άρθρο 148
Άρθρο 75	Άρθρο 76
Άρθρο 76	Άρθρα 77 και 129
Άρθρο 77	Άρθρα 78 και 130
Άρθρα 78 και 78α	Άρθρο 132
Άρθρο 79	—
Άρθρο 80	Άρθρο 13
Άρθρο 81	Άρθρα 80 και 133
Άρθρο 82	Άρθρα 81 και 134
Άρθρο 83	—
Άρθρο 84	Άρθρο 82
Άρθρα 85 έως 87	Άρθρο 135
Άρθρο 88	—
Άρθρο 89	Άρθρο 141
Άρθρο 90	Άρθρο 140
Άρθρο 91	Άρθρο 83
Άρθρο 92	Άρθρο 142
Άρθρο 93	Άρθρα 86 και 136
Άρθρο 94	—
Άρθρο 95	—
Άρθρο 96	Άρθρο 87
Άρθρο 97	Άρθρο 88
Άρθρο 98	Άρθρο 143
Άρθρο 99	Άρθρα 85 και 144
Άρθρο 100	Άρθρο 145
Άρθρο 101	Άρθρο 146
Άρθρο 102	Άρθρο 147
Άρθρα 103 και 104	Άρθρο 150
Άρθρο 105	Άρθρο 152
Άρθρο 105α	—
Άρθρο 106	Άρθρο 151
Άρθρο 107	Άρθρο 153
Άρθρο 108	Άρθρο 154

Κοινή δήλωση του Συμβουλίου και της Επιτροπής για το άρθρο 67

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφωνούν ότι το άρθρο 67 παράγραφος 4, το οποίο αποκλείει την εφαρμογή του απλουστευμένου κόστους που περιγράφεται στο άρθρο 67 παράγραφος 1 σημεία β)-δ) σε περιπτώσεις όπου μια πράξη ή ένα έργο που αποτελεί μέρος μιας πράξης υλοποιείται αποκλειστικά μέσω διαδικασιών ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων, δεν αποκλείει την υλοποίηση μιας πράξης μέσω διαδικασιών ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων οι οποίες οδηγούν σε πληρωμές από τον δικαιούχο στον εργολήπτη βάσει προκαθορισμένου κόστους κατά μονάδα. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφωνούν ότι οι δαπάνες που προσδιορίζονται και καταβάλλονται από τον δικαιούχο βάσει αυτού του κόστους κατά μονάδα που καθορίζεται μέσω διαδικασιών ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων θα αποτελούν δαπάνες που όντως πραγματοποιήθηκαν και πληρώθηκαν από τον δικαιούχο δυνάμει του άρθρου 67 παράγραφος 1 σημείο α).

Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την αποκατάσταση των πιστώσεων

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφωνούν να συμπεριλάβουν στην αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού, προς ευθυγράμμιση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020, τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των ρυθμίσεων για τη χορήγηση του αποθεματικού επίδοσης και όσον αφορά την εφαρμογή των χρηματοδοτικών μέσων στο πλαίσιο του άρθρου 39 (πρωτοβουλία ΜΜΕ), στο πλαίσιο του κανονισμού που θεσπίζει κοινές διατάξεις για τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία όσον αφορά την ανασύσταση:

i. των πιστώσεων που είχαν εγγραφεί σε προγράμματα που αφορούσαν το αποθεματικό επίδοσης και που έπρεπε να αποδεσμευτούν λόγω προτεραιοτήτων στο πλαίσιο των προγραμμάτων αυτών που δεν πέτυχαν τα ορόσημα τους, και

ii. των πιστώσεων που είχαν εγγραφεί και αφορούσαν αποκλειστικά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 στοιχείο β) και που έπρεπε να αποδεσμευτούν επειδή η συμμετοχή του κράτους μέλους στο χρηματοδοτικό μέσο έπρεπε να διακοπεί.

Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για το άρθρο 1

Εάν κριθούν αναγκαίες περαιτέρω αιτιολογημένες παρεκκλίσεις από τους συνήθεις κανόνες προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες του ΕΤΘΑ και του ΕΓΤΑΑ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναλαμβάνουν να επιτρέψουν τις παρεκκλίσεις αυτές προχωρώντας με τη δέουσα επιμέλεια στις αναγκαίες τροποποιήσεις του κανονισμού που θεσπίζει κοινές διατάξεις για τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία.

Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον αποκλεισμό οιασδήποτε αναδρομικότητας όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 3

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφωνούν στα εξής:

— σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 14 παρ. 2, 15 παρ. 1 στοιχείο γ), και 26 παρ. 2 του κανονισμού που θεσπίζει κοινές διατάξεις για τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία, τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για τη συμμετοχή των εταίρων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 κατά την προετοιμασία της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων του άρθρου 5 παράγραφος 2 συμπεριλαμβάνουν όλα τα μέτρα που λαμβάνουν σε πρακτικό επίπεδο τα κράτη μέλη, ανεξαρτήτως της χρονικής στιγμής της λήψης τους, καθώς και τα μέτρα που λαμβάνουν τα ίδια πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού και της κατ' εξουσιοδότησης πράξης για έναν ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 του ίδιου κανονισμού, κατά τις προπαρασκευαστικές φάσεις της διαδικασίας προγραμματισμού ενός κράτους μέλους, εφόσον επιτυγχάνονται οι στόχοι της αρχής της εταιρικής σχέσης οι οποίοι προβλέπονται στον κανονισμό. Στη συνάρτηση αυτή, τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις εθνικές και περιφερειακές τους αρμοδιότητες, θα αποφασίσουν για το περιεχόμενο της προτεινόμενης συμφωνίας εταιρικής σχέσης και των προτεινόμενων σχεδίων προγραμμάτων, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού και τους ειδικούς κανόνες του ταμείου·

— η κατ' εξουσιοδότηση πράξη για έναν ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, σε καμία περίπτωση δεν έχει, άμεσα ή έμμεσα, αναδρομική ισχύ, ιδίως όσον αφορά τη διαδικασία έγκρισης της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων, αφού δεν είναι στην πρόθεση του νομοθέτη της ΕΕ να εκχωρήσει στην Επιτροπή εξουσίες ώστε να μπορεί να απορρίψει την έγκριση της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων αποκλειστικά και μόνο με βάση την οιουδήποτε τύπου μη συμμόρφωση προς τον ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3·

— το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο καλούν την Επιτροπή να τους διαβιβάσει το συντομότερο δυνατό το σχέδιο κειμένου της κατ' εξουσιοδότηση πράξης η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 και, πάντως, το αργότερο έως την ημερομηνία έγκρισης από το Συμβούλιο της πολιτικής συμφωνίας για τον κανονισμό που θεσπίζει κοινές διατάξεις για τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία ή την ημερομηνία κατά την οποία η ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψηφίσει το σχέδιο έκθεσης για το κανονισμό αυτό (όποια από τις δύο ημερομηνίες προηγηθεί).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γενική Διεύθυνση Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας
Ανάπτυξη Πολιτικής και Συντονισμός

Επικοινωνηστε: Διαρθρωτικη Πολιτικη Και Οικονομικη Αναλυση

E-mail: mare-a3@ec.europa.eu

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
B-1049 Bruxelles/Brussel

Νομική γνωστοποίηση
Δεν είναι υπεύθυνη ούτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ούτε κάποιο άτομο που ενεργεί εκ μέρους της Επιτροπής για την ενδεχόμενη
© Ευρωπαϊκή Ένωση, 2014

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή με αναφορά της πηγής.

Φωτογραφία εξωφύλλου © Nisangha (istockphoto.com)